

جادووگهری گوند

فاضل قهره داغی

سایه مانی

سه ره تاي 2007—سه ره تاي 1428

ناوى كتيپ: جادوگرى گوند

جۆر: رۆمان

نووسەر: فاضل قهره داغى

سالى چاپ: ۲۰۰۷-۱۴۲۸

چاپ: يه كهم

چا پخانه: چوارچرا

ژماره ي چاپكراو: ۱۰۰۰

نەخشە ي بەرگ و ناووه: نووسەر

ژماره ي سپاردن: ۲۰۰۶-۸۶۴

نەم كتيپه له سەر پيگه ي ئينته رنييتى نووسەر:

www.zagros.org - www.zagrosweb.org - www.zagros.ws

نووسەر خاوه نى مافه كانه

جگه له (شامار) شه و گوندانه ي له م رۆماندا ناويان هاتووه گوندى راستين و كهوتوونه ته باشوورى دهريه ندى بازيان له بنارى زنجيره كيوه كه و له نزيكى، كه ميكيش دهستكارى جوگرافى ناوچه كه م كردووه، مه به ستيش له (سولتان ئاباد) و (گولعه نبه ر) و (شارى گه و ره) و (دهريه ندى گه و ره) يش (چه مچه مال) و (خوپمال) و (سليمانى) و (دهريه ندى بازيان) ه.

كتيپه چاپكراوه كه به قه بارى نزيكى ۲۲×۱۵ سانتيمه تر - ۴۰۴ لا په ره

نەم نوسخه ي ئينته رنييتە قه بارى A4 - ۲۱۷ لا په ره

به هاریکی پاش رووداوه کان

سه عاتیك بهر له ئیواره ی پۆژیکى به هار دوو پێبوار به رهو گوندی (مالۆله) ده پۆشتن. باران زهویى کردبووه قور، ئاسمانیش تیکه له یه کی هه ورو شینی تیکه له به زهرد بوو. له و به ریشه وه “سه رووتر له زنجیره شاخه که، کۆلکه زێرینه پێکه په نگیه که ی له ئاسۆ وه به رهو به رزاییه کان بریوو. دوو پێبوار که دوو ئیستره که یان به رهو پۆژه لات تاو ددها تا زوو بگه نه گونده که، کاریکیان له مالۆله هه بوو، که میك تییدا ده میننه وه دوا یی له و یوه پشت ده که نه زنجیره شاخه که و به رهو باشووری پۆژئاوا شوپ ده بنه وه تا ده گه نه دی زه نان. دوو پێبوار بوون، پیاویکی به ته مه ن و لاویک سی سالی ته واو نه کردبوو.

له دووره وه گونده که یان لیوه دیار بوو، له خواریشه وه و هه ر له نزیک بناری زنجیره شاخه که ته پۆلکه یه که قسنیکی له سه ر لوتکه ته خته که ی هه لگرتوو، دار به ووه به رزه کانی قسنه که ش له دووره وه نیشانه یه کی دیارتر بوون که له و به رزاییه دا پیاوچاکێک نیژاوه. پیاوه که ئیستره که ی وه ستاند، ئاوپى بۆ خۆری سه ر ئاسۆ دایه وه و جاریکی تر پووی کرده وه ته پۆلکه که و زیاره تگه که ی، ده ستی بۆ پاکیشا: ((پهنگه جاریکی تر بۆمان نه کری بجین. ده چین و که میك ده مینینه وه)).

خۆیان له ئاراسته ی مالۆله لاداو لای راستیان گرت و گه یشتنه لای ته پۆلکه که. له چه مه که ی ته نیشتی په رینه وه دوو ئیستره که یان له خواره وه جیه یشت و خۆیان سه رکه وتن. نۆ گۆر بوون له سه ر ئه و لوتکه یه “گۆری پیاوچاکه که و شه ش گۆر له پشته وه ی، حوت که س به ریز” یه که له دوا ی ئه وى تر پاکشاون و پیاوچاکه که له پێش هه مو یانه وه یه ، دوو گۆره که ی تریش له لایه کی تری زیار تگه که ته نیشتی یه که بوون. مه رقه دی پیاوچاکه که له گه له هشت گۆری موریده که ی به شوورایه کی وشکه که له که ده و ره درابوون. له ناو ئه و شوورایه شدا چه ند دار به پوویه که تازه گه لایان ده ر کردبوو و به ده یان په پۆی سه وزیان پیوه هه لواسرابوون.

باران دره خته کان و گۆره کان و به رده کانی شوورای زیار تگه که ی ته ر کردبوو، ئه و گیایه ش که له سه ر گۆره کان و له چوارد هور یاندا خه ملیوو باوه شی به تنۆکه کانی باراندا کردبوو و چه زی نه ده کرد جیییلن و بکه ونه سه ر زه وى. لا وه سه ر ئه ژتو به رامبه ر گۆری پیاوچاک چۆکی دادا و پیاو له پشته وه ی به پیوه وه ستا. لا وه که سه ری نه وى کرد و پارایه وه: ((پیر خدری شمار، پیری غه ربیان، که سیکی غه ربیم، دوام بۆ بکه سه لامه ت برۆم و سه لامه ت بگه ریم وه و ئیشه کانم ئاسان بن)).

پیاوه به ته مه نه که بۆی راست کرد وه، پیی وت که ئه و هه میشه پیر خدری ده بیست ئامۆژگاریی ده کردن و هه میشه ده یوت:

((راسته وخۆ داوا له خاوه نه که تان بکه ن.. ده گریا و ده یوت من کیم تا بمخه نه نیوان خۆتان و خوا)).

((خۆت بینیبووت؟))، پرس یاری لا وه که بوو.

((وته کانیشم بیستبوو))، وه لامی پیاوه به ته مه نه که بوو.

لا وه که هه ستایه سه ربی و دوامی بۆ پیاوچاک و موریدانی نارد. ویستی پارچه یه که په پۆی سه وزی سه ر لقیك بۆ موباره کیی سه فه ره که ی لیبکاته وه. هاوپیکه ی پیی وت پیر خدر ئه وه ی به دروست نه ده زانی. هه ردوو چوونه خواره وه و سواری دوو ئیستره که یان بوونه وه. پیاوه که نه یویست جاری بجوولی. سه ری بۆ ته پۆلکه که و لقه کانی سه ره وه ی

دره خته کانی سه رلوتکه که ی بهرز کرده وه . له لاوه که ی پرسى :

((سیامه ند! دهزانی باوکت بۆچی ئه و ناوه ی لی نابووی؟)).

پرسیاره که ناوه خت و ناجۆرو سه یر بوو، پیاوه که خۆی وه لآمه که ی دایه وه :

((باوکت به ناوی که سیکه وه ناوی نابووی سیامه ند، منداڵ بووی باوکت مرد، بمایه باسی ئه و سیامه نده ی بۆ

ده کردی)).

ئه مجاره لاوه که پرسى :

((ئه و سیامه نده وه کو تۆ باوکم خه لکی شامار بوو؟)).

یاده وه ریه کانی دل زه رده خه نه یان خسته سه رلیوی پیاوه که . پیاوه که له گه ل ئه و یادانه دا رۆشت تا ئه و کاته ی لاوه که

به پرسیاریکی تروریای کرده وه :

((ئه و سیامه نده چ کاره بوو؟)).

وه لآمی پیاوه که وه کو قسه ی خه والویه ک بوو :

((شوان بوو... به لی شوان بوو)).

دوو رپیواره که که میک له و شوینه دا مانه وه، پیاوه که قسه ی تری مابو وهز به کردنیان بکات. دوو رپیواره که

قسه کانیان کردو له کو تاییدا لاوه که هاوپیگه که ی بینی سه یری دوور ده کات و گوئی لی بوو ده لی :

((ئیی سیامه ند! چۆن کوپیک بووی!)).

لاوه که ویزانی له گه ل ئه ویتی و له قسه که تینه گه یشته، پیاوه به ته مه نه که ش نه یویست تیپیگه یه نی، ئه و لاوه شته کانی

چۆن بیستوه با هه روا تیبگات.

پیاوه که دهستی به ره و ئاستی زه نان پاکیشا و پیی وت کات دره نگه و تازه ناتوانن بچنه مالۆله و کاره که ی بۆ جاریکی تر

هه لده گری، ده بی بکه ونه ری تا شه و له زه نان به رنه سه ر.

دوو رپیواره که رۆشتن، پیاوه به ته مه نه که به شی گه شته که یان رووداوی زه مانیکی دووری هه بوون بینه وه یادی یان

خۆی بۆ رۆح و دلی بانگیان بکات، لاوه که ش به شی خه یالی خۆی هه بوو بیکات و له هاوپیگه ی و له و رووداوانه بیئاگا بوو. دوو

ولاخه که یان تاودا، به ته نیشته کۆلکه زیترینه که رۆشتن و گه یشته گوندی چۆل و خاپووری شامار که پیاوه به ته مه نه که ته نها

به شی سلاویک پییدا تیده په ری و جییده هیلی، سلاویکی لیده کات و په نگه ته مه ن ئه و نده ی تیدا نه مابی به شی جاریکی تر

گه رانه وه و سلاویک و یادکردنه وه یه کی تر بکات.

ZAGROS WEBSITE

به شى يه كه م

كوړى گوند

((عـاـاـا... عـاـاـا... عـاـاـا...))

هه ره ئه وهنده هاواری له پانه که ی کردو جاریکی تر لێ بیئاگا مایه وه.

هه ور بارانیکی بێ پشوو هه لگرتبوو، سیامه ندیش بیباک له وه هه شه یه ی به رزاییه کان ده یانکرد له سه ره خۆ ده پوشت. گالۆکه که ی له گه ل هه ره هه نگاوێکیدا توند له قوربه که ده چه قاند یان به سه ره ئه وه به ردانه ی ده کیشا که له پووی زهوی سه ریان ده ره پاندبوو. هه ور گرمه یه کی تری ناردو ئاگادارییه کی تری شوانه که ی کرد که خه ریکه ده یبارینم. شوانه که که پنه که که ی سه ر شانی له خۆی توند کرد. ته ماشایه کی ئاسمانی کردو که پنه که که ی شلکرده وه “زانی پیویسته وا زوو خۆی به ده سه ته وه نه دات، به درێژایی سالانی کاری شوانی بارانی سه ختری بینیه وه ئه وه بارانه ی هه ور هه ره شه ی ناردنی ده کات جاری نه گه یشتوه. متمانیه به که پنه کی به ری و کلاوی پانی لبادی سه ری کردبوو له وه بارانه بیپاریزن که بیر له وه ده کاته وه بۆ ناو جله کانی و له شی دابدات. که پنه که که، که ده گه یشته خوار ئه ژتۆی، دوو گوێچکه ی هه بوو به شپۆه ی لوله له سه ره دوو شانیه که یه وه بۆ ده ره وه ده ره چووبوون، دوو گوێچکه که گورگیان ده ترساند. گورگ لێی ده ترسی ده با هه ور هه ر بگرمی، بارانیش که یفی خۆیه تی.

سه ره پای کزه ی سه رما سه گه که ی سیامه ند به دلخۆشییه وه کلکی باده داو له لای راستی پانه که وه بۆ لای چه پی پاید کردو دوا یی به ده وریدا ده سوورپایه وه ئینجا ده گه پایه وه شوینی یه که م. سه گه که خۆی هه لدا یه سه ر تاویریک له سه ری وه ستا، سه ری بۆ هه ور به رز کرده وه به رویدا وه پی. تکه یه که که وته سه ر لووتی.

((عـاـاـا... عـاـاـا... عـاـاـا...))

جاریکی تر شوانه که پیراندی.. ئه مجاره بیئه وه ی هه ست به خۆی بکات.

سیامه ند له پانه که ی دواکه وتبوو، هه ناسه ی قوولی ده داو وه کو که سیک مه رگی وه رزی که یفو خۆشییه که ی نزیک بووبی و ده یه وی ژۆرتین له زه تی لی وه رگری هه و سارد ه که ی له سییه کانیدا به گیرده هینا، ته ماشای زه ویی به رده می ده کردو دیمه نی ئه و گیا سه وزه ی تازه ده رده په ری له میشکیدا ده هیشته وه. لای سه یر بوو “یه که م جاری نییه هه وای ساردو گیای سه وز هاوپی بن، ئه ی بۆچی ئیستا لای بوونه ته شتیکی ده گمه ن؟ تۆ بلیی نزیکه لیان دووربکه ویته وه؟ تۆ بلیی کرانه وه ی گری به ختی نزیک بووبی و زستانی چاوه پوانی به هاری ئاواتی به دواوه هاتبی؟ یان له وانه یه هه مووی خه یال بۆ ئه وه هه سته ی له به ره ئه وه یه چه ند پۆژیکی تر کاتی شه واژۆی به هار دی و له و کاته وه تا دنیا گه رم دادی ئه و ئازادتر ده بی و شه وان له ده شت و کیو، نه که له به رده سستی ئاغا و دوو کورپه گه ره که ی، ده باته سه ر؟

سه گه که بۆ وریا کردنه وه ی خاوه نه که ی وه پی. سه گه زه رده قاچ کورته که ژۆر له سه گه کانی گونده که و ئه وانه ی ده شت جیاواز بوو. سه گه که به دوا ی پانه که دا پاید کردو پیی ده وه پی، بزنه کان بێ گوێدانه شوانه که و سه گه که ی و ئه و بارانه ی به رپۆیه به سه ره ئه و قه دپاله ی پوویکردۆته باشووری پۆژئاوا سه رده که وتن.

سه گه که خۆی هه لدا یه سه ر تاویریک ترو سه یری دووری کردو وه پی. له باشووردا به رخه کان و کاره کان، که له دایکیان جیاکرا بوونه وه تا هه موو شیره که نه خۆن، له گه ل به رخه وانه کانیان دوور دیار بوون. سه گه که ویستی پێیان بلی ئه وه تاین لی ره. جاریکی ترو وه پی... تکه یه کی تری باران که وته سه ر لووتی.

سهگه که نامه که ی خۆی ناردو له تاوێره که خۆی ههڵدایه خوارهوه و شوینی بزنه کان کهوت. بزنه کان له مه پره کان جیابوونهوه و بهرتر ههڵدەزنین. بروسکه یه کی تر له ئاستی گوند ده رکهوت. شوانه که وریا بووه وه. ههستیکی نادیار چوه دلییه وه و به گوێیدا خوێندی که پانه که بهرته لای ته پۆلکه که. به پهله له گه له دهنگی گرمه ی هه ور جوولاو به سه ر قه دپاله که دا هه لگه پاو پاش که مێک کهوته سه رووتر له بزنه کان، به هاوارو زه بری گالۆک پانه که ی بۆ خواره وه پاون، جغه ی له سه گه که کرد که به ده م پاکردن و بادانی کلکه پانه که یه وه و به زمانیک له ده ره وه ده یویست به خاوه نه که ی بلی نۆستبووی و من فریایان که وتم.

بزنه کان و مه پره کان یه کیان گرت و هه موو به باپره وه له ژێر فشاری هاوارو دارو جوولای سیامه ند بۆ چه مه که ی خواره وه هه لاه داوانیان بوو.

جاریکی تر گرمه ی هه ور هات. سیامه ند بروسکه که ی نه بیینی. چه ند دلۆپیک وه کو تیر که وتن، چاوی له سه ر ته پۆلکه که ی به رده می بوو، نه یزانی بۆچی ده یه وی زوو بگاته لای. په له ی کردو گه یشت ته پۆلکه که وه له مبه رییه وه له ناو داره بییه کانی قه راغی چه مه که دا که چه که ره کانیان بۆ پیشوازی له وه رزی نوێ سهریان بۆ جیهانی نادیار دیاره وه ده رکردبوو پانه که ی گه یانده شوینی گیرسانه وه. خۆی چوه نزیک داربییه کی ته نیشت چه مه که. که پنه که که ی له خۆی توند کردو خۆی دایه ده ست ئه و خه یالانه ی ماوه یه کی زۆره یه خه ی به رناده ن، یاخود خۆی یه خه یان به رنادات.

زۆربوونی تکه کان بیرخسته وه هاوار بۆ سه گه که بکات بێته ته نیشتی به لām سه گه که واید هزانی یارییه که ی ئه وسایه و هه ر پاکردن و کلکه بادانی بوو.

ده نگی ترپه ی دلۆپه کان تیکه له به یه ک بوون و بوونه ده نگی وشه وشیک به رده وام. باران په نگی ته می به هه وا به خشی و کۆتایی به هیمنی شوینه که هیئا. سیامه ند چه ند چرکه یه کی ژمارد تا باران هه موو تیینی خۆی بخاته گه رو له وه به دوا زیاتری پیته کرێ و ببیته بارانیکی هیمن، تا ئه و چه ند چرکه یه ش تیده په پرن ماوه ی ئه وه ی هه بوو بگه پیتیه وه بۆ خه یاله کانی.. (شاره کۆن).. نه ینییه کانی شاره کۆن.. گه نجینه شارداراوه کانی. به لām نه خیر! ئیستا ته پۆلکه که ی له به رده مدایه و له جیاتی ئه وه با که مێک له گه لیدا بی و به سواری پشتییه وه به ره و خه یالیک جیاوا، جیاوا له سامان و گه نجینه کانی شاره کۆن بفری.

ته پۆلکه ی (گۆپی کافران) یاخود (گریدی کافران) شیوه یه کی تایبه ت و سه رنجراکیشی هه یه، گریدی که وه کو ئه وانه ی بن زنجیره شاخه که و به رزاییه کانی خوار شاخه که نییه به لکو وه کو چه ند گریدیکی هاوشیوه ی تری ناوچه که یه که خه لک پییان ده وت تووره که پێژ. گۆپی کافران گریدیکی پیکه، سه ره وه ی ته خت و له شیوه گومه زه بییه که ی گرده کانی تر ناچی، لوتکه ته خته که شیوه یه کی بازنه یی هه یه، له چه ند شوینی کدا بازنه که تیکه ده چی، به لām به شیوه یه کی گشتی نزیکه له شیوه ی بازنه، لاکانی گرده که ش تیزو کوو، به وه شی فراوانتره. گرده که هه مووی وه کو په حه تییه کی به ده ماخراوه به شی سه ره وه ی براب، خۆله که شی هه ر سه یه ر “خۆله که ی به ده گمه ن به ردیک تیدا ده بییری. له هه موو شوینیکی ناوچه که و له هه موو گریدی کدا تیکه له ی به ردو خۆله، زۆر گر به رده که یان زیاتره، به لām ئه و ته پۆلکه یه له ته گۆزه ی زۆری تیدایه.

ده مێک بوو سیامه ند سه ریسوپمابوو له و گرده و له گرده کانی هاوشیوه ی که له جیاتی به رد پین له سواله ت. شته سه یه رکه کان له وه ش زۆرتن. چه ند شتیکی ناپیک و جیاوازی له خه لک له باره ی ئه و گرده وه ده بیست. زۆربه یان گرده که یان به گۆرستانی نه وه کانی کۆن ده زانی، به لگه شیان ئه و سی گۆره یه که به سه ر گرده که وه ن، به لām که س نه یده زانی ئه گه ر گۆرستان بووبی بۆچی و به رز دروستکراوه ؟ ئه ی ئه و له ته گۆزانه که له جیاتی به رد به سه ر گرده که و به

لاتەنىشتە كانىيەو دەيارن؟ ھەبو دەپوت گەردەكە دەستكردى مرقۇفە كۆنەكانە كە ويستبويان لە زەويى دەوروبەرى بەرزترى، بەلام بۆچى؟ ئەى بۆچى گەردىكى خواكرديان ھەلنەبژارد كە پىرى ناوچەكەن؟ ھەندىكى تر دەيانوت گەردەكە خالىكى چاودىرى بوو و پاشايەك ھەبوو ئەو خۆلەى بە كۆلى خەلك ھىناو، بەلام ديسان بۆچى يەكك لەو گەردانەى ھەلنەبژارد كە بەرزترن و كارى پاچكارى و كۆلكارىيان نە دەويست؟ سيامەند كە قەناعەتى بە ھىچ لەو قسانە نەبوو ھەزى لەو چىرۆكانە دەكرد كە خەلك دەيانگىرپانەو و شىوازيكى تريان وەرگرتبوو:

ئەژدىھايەك پۆزانە پىگە بە خەلك دەگرى، پاشاش تەلەيەكى بۆ دروست دەكات و دەيگرى. ئەژدىھا دىلەكە تىرباران دەكرى بەلام كەس ناوئىرى نزيكى بكەو، تىرەكانىش سەردەكەن و كورتدەكەن، ئەو تىرەش كە بەرىدەكەو كارى تىناكات. پاشا پرس بە خەلك دەكات، پياويكىش پىي دەلى خۆل بكرىتە چواردەورى ئەژدىھاكە ئىنجا وردەوردە بە دەم دروستكردى شورراى خۆلەو لىي نزيك ببەو، بەم جۆرە بەردەوام دەبن تا دەيخەنە ژىر خۆلەكە دەيخىنكىن. پاشا ئەوھى كردو لەمەو گەردەكە دروست دەبى.

ئەى سى گۆرەكە؟ ئەوانە كەسى ئاسايى نىن. ئەوانىش چىرۆكى خويان ھەيە:

پياويك پرس بە شەيتان دەكات بۆ بوون بە جادوگەر ئەويش پىي دەلى سى كەس لەسەر گەردەكە سەربىرى بىاننىئى و چل پۆژ سى كۆكۆرە بەسەر ئەو گۆرپانە سەربىرى، ھەريەك لەسەر گۆرپك. بۆچى كۆكۆرە و چۆلەكە نەبوو؟ كۆكۆرە خۆشەويستە، چۆلەكەش پىر زەرەرە، ئەى ھەر چۆلەكە نەبوو، وەك باسى دەكەن. پاست بىيان درۆ، خەرمانى پىغەمبەرى سووتاند كۆكۆرەش ئاگرەكەى كۆژاندەو؟ ھەر چۆلەكە نىيە نوژمنى جووتيارو دەغلەكەيەتى؟ شەيتان مەرجى سەربىرىنى كۆكۆرەى خۆشەويستى دانا، بەلام كوشتنى چۆلەكە چاكەيە، شەيتانىش ئەوھەيە كە دەيناسىن.

ديسان ئەو چىرۆكانە قەناعەتيان بە سيامەند نە دەكردو وەكو حىكايەتى خەيالى، بەلام حىكايەتى خۆش، تەماشاي دەكردن. سيامەند زانى زياد لەپىويست بىرى لە تەپۆلكەكە كەردو. زوولە مېشكى خۆى دەريكردو گەپايەو سەرنەو خەيالى پىش كەمىك خەريك بوو وەكو دەيان جارى پىشوتتر خۆى بخاتە باوەشيبەو. دوو چاوى نووقاندن تا ويىنەى (شارەكۆن)، كە لەو شوپنەيەو ديار نەبوو، بىيىتە بەردەمى خۆى. شارەكۆنى بىنى، گەنجىنە شارداراوەكانى بىنى كە چاوپىي ئەون دەريانىيى و لەو بەدوا بىيىتە سيامەندىكى تر، ئەگەر ئەوھەش نەكات پەنگە بكەونە دەستى شاوھيس ئاغا و خەونەكانى ئەو بەبادا بچن.

ئەمجارە باران نەيىشت بىرەكاتەو. ھەستى بە كوتانى بەتىنترى بارانەكە كرد، دوو چاوى كەردنەو و گوئى لە ھاژەى چەمى ژىر پىي كرد، چەمەكە لەنئوان دوو كەلى زنجىرە كۆرەكە دەچووەدەر، چەند سەد ھەنگاويك شۆردەبوو دەگەيشتە بنى تەپۆلكەكە، بەدەورى لای باكوریدا، ئەو لايەى سيامەندى لىبوو، دەسووپايەو. پاشان بەدەورى لای پۆژئاوا لەكۆتايىدا بەرەو گوندەكە دەپويشت، لە شوپىيىك پىش ئەوھى بگاتە گوند پىچىكى تىرى دەخواردو دەچووە خوارتر.

گەردەكە ديارترىن خال بوو لەسەر قۇناغى يەكەمى گەشتەكەى سيامەند و پانەكەى بوو كاتىك لە گوند بەرەو باكور دەچوونە دەرەو، بەلام ئەو قەت و تەماشاي گەردەكەى نەدەكرد، خالى سەرەتاو كۆتايى لای ئەو شارەكۆنى تەنىشت گوند بوو. شارەكۆن زەوييەكى بەردەلان بوو خەلك بە پاشماوھى شارىكى گەورەى كۆنيان دەزانى چونكە ئەو بەردانە بەپىكى لەسەر زەوييەكە دانرابوون و ھەر كۆمەلەكيان لە بناغەى ژوورىك دەچوون، ئەو كە لە مالى ئاغا دەچووە دەرەو بەرەو باكور دەپويشت دەكەوتە نئوان گوندو شارەكۆن، گوند لای راستى و شارەكۆن لای چەپى. كەس جگە لەو

شاره کۆنی به خالی یه کهمی ده رچوون و گه پانه وه نه ده زانی.

بۆ جاری سییه م په تی بیر کردنه وه ی پسا. فشاری ئاوی ئاسمان ئه مجاره ناچاری کرد خۆی گرمۆله بکات تا پێگه به کلّوه پانه کهی بدات ئه رکێ خۆی به جیبێنی و بهر بهو ئاوه بگری که ده بویست له نێوان که پنه که کهی و جله کانی ژیره وهیدا بۆ ئه و جلانه دزه بکات.

باران توندتر بوو و مه ودا ی بینین که متر بووه وه، پاش که مێک مه ودا که له وهش که متر بووه وه و چیت بهردهمی خۆی نه ده بین. چه مه که بووه دوان، دوو ه میان جۆگه له یه کی به خو پ بوو له پشته وه ده هات و دهیدا له قه دی دره خته که و پاشان له پشتی خۆی. باران وا بروات جۆگه له که ده بیته چه م و له گه ل خۆیدا ده ییات. که پنه که کهی به خوری به رخ که یه که م جاره برپاوه، یا خود بهرگن وه ک خۆیان ده لێن، دروستکراوه و تا خوار ئه ژتو درێژ بۆته وه و کونی دوو قۆلی نییه. ئه و که پنه که باشتین چاره سه ری بارانی به خو پ، به لām ئه مه باران نییه، ئه مه شتیکی تره. له کۆتاییشدا ئاوی سارد دزه ی کرد و وه ک جۆگه له یه کی بچوک به سه ر پشتیدا چوه خواره وه، ئه وه له هه مووی ناخۆشتر بوو.

شتیک خۆی پیا کیشا، لوورده یه کی کزیش هات و دهنگی سه گه کهی ناسییه وه، ئا و له مووی سه ر پستی سه گه که ده چۆرا یه وه سه گه که هه لده له رزی و به کزی به ده وری خاوه نه کهیدا ده خولایه وه. ده پۆیشته و جار جار به سه ر قورده که ده خلیسکا و ده که وته ئاوی جۆگه له که، له کۆتاییشدا زانی ده بی هه ر یه ک مشووری خۆی بخوات و چاره نووسی خۆی و خاوه نه کهی لی ره دا له یه ک جیا ده بنه وه. به سه ر لیواره کووپه خزه که دا سه ر که وت و له بهر چاوی خاوه نه کهی له پشتی بارانه که وه دیار نه ما.

جوله ی قاچی سیامه ند هه موو ئه وانه ی له بیر برده وه، ئاوی چه مه کهی خواره وه ئیستا بۆته لافاو یکی شیت و دوو پیی نوقم کردوون و کردوونی به دوو په ری بهر په شه با یه کی قایم: ((ئه مپۆ چه ند سه ره مه و بزنی که ده بنه قوربانیی باران، ئه مشه و ئاغا برسیم ده کات، قسه ی نا شیرینیش پیش برسی کردن.. گریمان خۆم مام)).

جوله له سه ر قورده خزه که و له ناو ئاوه به خو پ که ئاسان نه بوو. به قنگه خشکی به ره و دواوه، به ره و قه دی داربییه که، کشا. جارێک خزا و پشتی ته ختی ئه و زه و ییه بوو که له ژیر ئاودا دیار نه مابوو، به پیۆه هه لسا و خراپتر خلیسکا، ئاسانتر بوو به ره و پیشه وه بروات نه ک پاشه و پاش، هه لسا یه وه ئاوپر بۆ دره خته که دایه وه. توانی دوو هه نگا و بروات. که پنه که کهی له سه ر شان لابر د تا ئه ویش له ده ست نه دا. دوو هه نگا وه که بوونه سی.. چوار.. دهستی راستی درێژ کرد وه و قه ده که ی گرت، پیویستی به هیزکی زیاتر بوو بۆ رزگار بوون له و قورپو ئاوه ی ژیری. هیشتا داره که ی له ده ستدا مابوو، داره که ی خسته پشتی قه دی دره خته که و هه ردو لاکه ی گرت. نه مانی دهنگی باره ی مه په کان تینیکی زیاتری پیبه خشی و زۆری له خۆی کرد تا ته و او بگاته قه ده که و باوه شی پیا بکات. نه مانی دهنگی سه گه کهش زیاتر نیگه رانی کرد. ههستی کرد قاچه کانی له چه م ده رباز نه بوون و هیشتا ده له رینه وه، باوه ری نه مابوو پیلا وه که ی که کلایشیکه له بهرگن دروستکراوه له پییدا مابی وای دانا ئه ویش بۆته قوربانیی لافا وه که. نه یه ده زانی چه ند له و شوینه دا به هه لسا وای مایه وه، کاتیکیش ههستی به که مبوونه وه ی فشاری باران کرد بۆی ده رکه وت به هه لده دا چووبوو کاتیکی وایزانیبوو قاچه کانی له ناو چه مه که دان:

((ئه گه ره هه لدهش بوویم و کلّشه په رکه که م له پییدا مابی برسیتی ئه مشه و به خۆشییه وه ده به مه سه ر)).

له پر باران بووه نه مه یه کی دۆستانه، نه هات و درێژه ی کیشا به لām له وه نه ده چوو چه مه که به م زوانه ده ستبهرداری شیتییه که ی بی، چی پیشتر باریوه مایه تی له بهر زاییه کانه وه بگاته ئه و شوینه ی خۆی. وای بیر کرد وه به لām

ئەمجارەش بۆچوونەکی هەڵە دەرچوو و فشاری چەمەکە خێرا کەمبوو و ئیستا دڵنایە دوو قاچی ماون و ئاو نەبەردوون، وەک ماویشن دوو پێی پووت نین و کلاشەکی ماو. چەمەکە دابەزییە و ئیستا دەتوانی بە ئاسانی بگاتە سەر ووتریش لە درەختەکە. خۆی بۆ تەکانیکی بەهێز ئامادە کرد، بەلام لەناکاو حەزی نەکرد بجوولێ و ویستی ماوێەک وا بمیشتەو، باوەش بەقەدی درەختەکە بکات و بیر لە ئاواتە کۆنەکانی بکاتەو.

دوو چاوی نوقاندبوون و خۆی گەورە دەبینی، بۆتە کەسیکی دیاری گوند، لەجیاتنی شوانیشتیش بۆ شاوہیس ئاغا خۆی بۆتە ئاغا، شوانی راگرتوو، لەجیاتنی یەک شوان دە:

((لەو دەیە دەبی جوحای ھاوپیە یەکیکیان بی، دەمەوی بۆی بسەلمینم قسەکەم راست بوو کە تا دەمری هەر شوان دەبی)).

رێگەکان لەبەردەمیدا دوو یان سی بوون، ئیستاش لافاوەکە رێگە یەکی نوێی بۆ کردۆتەو:

((ئەگەر لافاو گوندی بردی، خوابکات وایی و ئەگەر ئاغا میراتگری نەمابی و ئەگەر بیست سەر.. تەنھا بیست سەر مەر مابنەو، دەتوانم سالی بیست و یەکمە بە باشی لە شوینیکی تێدا دەسپێکەم، رەنگە لەهەمان شوینیشتاواو بەمیشکیکی سافترەو و بیر لە گەورەیی و ئاغایی بکەمەو)).

سیامەند تاکە کەسی گوند بوو بزانی کە لەدایک بوو، تەنھا ئەو دەیتوانی پۆزانی تەمەنی بژمیری، چوار یان پینچ پۆزی تر دەبیست و یەک سال، بەلام ئەو زانیە لە گوند بایەخی نەبوو چونکە سەرەرای ئەو زانیە سیامەند لە شوانیک زیاتر نەبوو. باوکی سالیکی پیش مردنی بەچەند بەهانیەکی جۆراجۆری لاوازەو تەوانی بۆ شاری سولتان ئابادی بنیری و بیخاتە بەر حوجرە. لەماوەی کەمتر لە سالیکی سیامەند ئەو شتە فیر بوو کە کردییە تاکێ گوند "پاش گەرانەو" دەیتوانی چەند وشە یەکنووسی، لەوێش زیاتر بخوینیشتەو، پۆز و مانگ و سالی لەدایکبوونیشی لەسەر کتیبیکی پەرە زەرددا نووسراوون کە هیچی لی تینە دەگەشت. باوکی ئەو کتیبە لە شارەکە چەند پۆزیک پاش لەدایکبوونی کۆرەکە بۆ پیرۆزی کرپبوو و بە مەلای شارەکە و تێبوو میژووی لەدایکبوونی کۆرەکە بختە سەر.

دەنگێک بیرخستەو کە کاتیکی گونجاوتر هەبە بۆ خەیاڵکردن لە دواپۆزیک پێ ئاوات. چاوی کردەو و گوێی لە دەنگەکە بوو: ((م م م م م)). دەنگی بزە شاخ شکاوەکی ناسییەو:

((بە سەگەکەو دوان، ئەگەر سەگەکە مابی)).

دەنگیکی تر، پاشان پزمینیکی ترەو و باعیک بەدایەو. بیئەوێ باوەشی درەختەکەش جیبھیلی دەستی کرد بە ژماردن:

((سی... چوار... ئەگەر سەگەکە مابی)).

تا ئۆی ژمارد، گوێی لە ماعیک بوو، گوێی شل کرد، تەماشای ئەو مەرپەیی کرد کە خۆی پادەتەکاند، لیی پرسی:

((تۆ دەیه می یان یەکیکی لە نۆ کۆنەکە؟)).

قەدی درەختەکە جینە هیشت. توند هەلمەتی بردو خۆی خستە لاکە تری قەدەکە. ئیستا دەتوانی پال بەقەدەکە دا بداتەو و پشوو بەدەستەکانی بدات.

پشوو کە کورت برپیەو، پشتی لەقەدی درەختەکە توند کردو قاچی چەپی بردە پیشەو و لە قورپەکە گیری کرد. بەهەموو هێزیکییەو بەسەر لیژاییەکە دا بۆ سەرەو راپیکرد، چەند هەنگاوێکی بەخیرایی بری و نەخزا ئینجا خیراییەکی کەمبوو، وەستاو پێی راستی خستە سەر قورپەکە و خلیسکا و بەدەما کەوت:

((تێگەیشتی؟ هەرکاتیک وەستای یان دوودل بووی دەکەوی)).

هەلسایەو و ئەمجارە گوێی نەدایە خزان، بەهیمنی کەوتەو و جۆلە، گەیشتە لای چەند مەرپۆ بزنیکی، سەرلەنوێ

دهستی کردوه به ژماردنیا:

((یهک، دوان، سیان، مەرکوی، تەنەت مەرکوییش ماوه، شوورەیی دەبوو ئەو بمینی و چەم من بەری، بزنیك، بزنیکی تر، بزنی شاخ شکاو، یەكەم دەعبا بووی خۆت ئاشکرا کرد، بەلام چی بکە ی هەر بزنی، کەس خەلاتت ناکات، جوحای هاوپی زۆرتری پیکراوه. هەشت، نۆ، مەریک لەپشتی تاشەبەرەکهوه گویچکە ی دیاره شوپۆتەوه، مەریکی تر کەللە ی خۆی پادەتەکیانی و گویچکەکانی شەقەشەقیانە)).

وەپینی سەگە کە چاوەرپیکراو بوو:

((مەری گێژ بمینی، تۆ چۆن نامینی؟)).

سەگە بچووکە قاچ کورته کە ی بینی لەسەر تاویریکی بەرزەوه دەم بەپیکیەن زمانی دەرەیناوه و کلکە پانەکە ی بادەدات. کاتیکی سەگە کە زانی خاوەنەکە ی تەماشای دەکات دوو جار بەدەوری خۆیدا خولایەوه، توند خۆی پاتەکاندو پاشماوە ی ئاوی بارانی ناو مووهکانی هەلدا ی دەرەوه، تەماشای خاوەنەکە ی کردو زمانی دەرەینا: ((سەم سەم، ئەو تە ماوم)).

خاوەنەکە ی هەلۆیستی کاتی بارانی سەگە کە ی بیرکەوتەوه:

((سەگی سەگزادە! پەنگە سەد جار خۆت پاتەکاندیی بەلام ئەمجارە لەبەرەمدا خۆت دەنوینی. هەر تۆ نەبووی بەکزی بەسەر قورپەکەدا دەرۆشتی و هەموو گیانت ئاو بوو و چەند جاریک نووزەنووزت کرد ئینجا جیتەیشتم؟)). سەگە کە یەک و دووی ژماردو لە تاویرەکەوه خۆی هەلدا ی خوارەوه، هیشتا دەم بەپیکیەن زمانی لە دەمی کردبووه دەرەوه و کلکی بادەدا. گەیشتە لای خاوەنەکە ی بەدەوریدا خولایەوه. خاوەنەکە ی بەسۆزەوه داریکی هیمنی لە سمتی سرهواند:

((ناهەفت ناگرم، منیش بووما یە خۆم پزگار دەکردو تۆم جیدەهیل. لەم گوندە سەگزادەیه تەنھا تۆم هەیت، با بینیت بەزیندوویی بەنیشانە ی خوشبەختی بزانی)).

سەگە کە تەماشای خاوەنەکە ی کردو جاریکی تر خۆی پاتەکاند، جاریکی تر تەماشای کرد، خۆی پاتەکاندەوه و سەیری کردو بەدەوریدا خولایەوه: ((ئە ی تۆ؟)).

خاوەنەکە ی تیگەیشت:

((نەخیر! من سەگ نیم ئاو بجیتە ناو مووهکانمەوه، من دەبی جلەکانم بگوشم، ئەو لە مائی ئاغای خۆم و خۆتدا دەکەم)).

خیرا بەناو پانەکەدا گەراو دەستی کردوه بە ژماردن:

((دوانزە بی سەگەکە، سیانزە بی سەگەکە، پانزە بە سەگی سەگزادەوه، هەر پانزە بەلام بی ئەو، شانزە بی ئەو....)).

هەموو شوینەکە ی پشکنی و زانی هەموویان ماون. شتیکی سەیر بوو، سەیرتر لە مانەوه ی دوو پیی بەپۆشتەیی، ئەمە نیشانە ی دووهمی خوشبەختییە:

((ئەگەر شاوهدیس ئاغا و ئاواپیەکە ی نەما بن ئیتر پیویستم بەنیشانە ی تر نییە)).

تەپۆلکە کە کەوتبووه بەردەمی و دیپەکە ی لیو دیار نەبوو، بەدەوری تەپۆلکە کە سوورپایەوه و بەترسەوه چاوی بۆ دەگێرا:

((ئەگەر بەپیو مابی و خەلکەکە ی وەکو ئەو سەگە زیتەلە پاش تەریوون ما بن تەنھا بە شۆربایەکی گەرم و

نافهرينيكي سارد كوتايي بهم پوژه تهره دههينم)).

تهپولكه كه كهوته دهستی چهپيهوه و پرويكردنه ئاستي گوند، لهپشتي نهي باران و كه ميك ته موه گونده كه ي بيني: ((لنه او تهپونه دا و كو گولا له سووره دهره وشي تهوه، ئه وه ي ديو م نه يسيديوه. سيما مهندي به دبسهخت شوربا گهرمه كه شت ناخوي، هر چهپيه كيش بللي به دروي دزمان، بيدهنگ رانه كه بهر وه و بيدهنگ خوت بخره ناو جيگه ي پر كيچ و نه سپي تهوه)).

به قينه وه هاواري بۆ سه گه كه كرد:

((سه گ.. سه گ.. سه گ.. سه گي سه گزاده.. كوړو كچه كاني شاوهيس ناغا ناغا ي ههر دوو كمان خر بكه ره وه)).
بيئوميدييه كه ي له بهديها تني ئه و خه ياله بچو كه ي له پر بووه بيئوميدي له ژيان. چاوه پي سه گه كه ي نه كردو رانه كه ي كوركده وه. كهوته ليدانيان:

((كوړو كچه كاني شاوهيس ناغا، زمان و دهستان هه بوايه له ناغا خراپرتان پي ده كردم)).

رانه كه ي رادا. به دريژاي چه مه كه روست و تهپولكه كه كهوته پشتيه وه. نه يويست ئاو پر بۆ ئه و شوينه بداته وه كه خهريك بو دواشويني بي بيئه وه ي له بهرام بهر دا هيچي دهستكه وي. كه ميك روست ئينجا نهينييه كاني تهپولكه كه ي بيركه وته وه. قسه ي كه سيك له ناو سهريدا زنگايه وه: ((باران نهيني ي زور ئاشكرا دهكات)). ئاو پر بۆ تهپولكه كه دايه وه:

((هيچ نه بي با بۆ جاريك ته ماشاي بكه م.. بوجي ته ماشاي بكه م؟ نازانم. ئه ي بوجي نازانم؟ ههر نازانم)).

تهپولكه كه وه كو جاران قوت ببوه وه، وه كو گونده كه هاته پيش چاوي، ئه و بارانه ي ئه و كوتيبوو ئه و نه يديبوو. كه ميكي تر روست و بۆ جاري دوهم ئاو پر دايه وه، ئه مجاره شتيكي جياوازي بيني، له پروي پوژئاوادا، له و شوينه ي چه مه كه بۆ دوا جار به دهريدا ده سوورپي ته وه ئينجا جي ده هيل كهنديكي نو ي بيني. له و شوينه دا ماوه يه كه چه مه كه ته سكر ده بي ته وه ده كه ويته نيوان بني تهپولكه كه و تاو ريكي گهره كه ته نها به شيكي له سه ر پروي زه وييه وه دياره و نازان ري كه ي و چون گه يشتبوه ئه وي و ئه گهر له و شاخ وه تلبو ته وه چون به ته پلي سه ري تهپولكه كه دا نه كه وتبوو. سيما مهندي پيشتر تي بيني كردبوو چه مه كه لي ره دا تين و در ده گري و خوي به گرده كه دا ده كي شي، له بهر ئه وه له كونه وه:

((لايه كي گر ده كه روست وه و به شيكي ئه و لايه له و شوينه دا لاچوو و بو ته كهنديكي گهر وه هي ده ي بالاي دوو پيدا و منداليك و گيسكي و دوو مهنجه ل و سي كلاوي ناغا و يه كه تاك گوره وي ناغا ژن چو ته ناوه وه، ئه ي ئه م كهندي تازيه چيه كه له ناو كهندي گهره كونه كه دروست بووه؟)).

كاتيك به دهري تهپولكه كه دا سوورابوه وه به دواي گونده كه ده گه را تاو ري كه كه وتبووه دهسته چهپيه وه و بني تهپولكه كه ي لي شاردبووه وه، به لام ئيستا كه دووركه وتو ته وه جوان لي وه ي دياره: ((شايه تم هه بي له سه ر به سه ر هاته كه م له گه ل لا فاوه كه دا له م گر ده ي كه بنكه ن بووه زياتر نييه، ئه وه ش ئه گهر عه قلم له عه قلي بزنيك بچو كتر بي و باسي بكه م)).

روويكرده وه گوند، جاريكي تر بيني هيچي لي نه هاتوه، ئينجا ته واو لي بيئاگابوو و تيشكي چاوي گرته زه وييه كه ي بهرام بهر گوند.. كونه شاره؟ وا باوه و واش هه ز دهكات، ناويشي هه روا هاتوه “شاره كزن وه كه خه لك ده لي ن. ئه ويش لا فاو زه فري پي نه بر دووه و هيچ شوينيكي زه وييه كه ي هه ل نه ديوه. پي خوش بوو:

((يه كه شوين هه ل دي و يه كه شت دهر كه وي پياواني ئاواي تي ده وروو كي و خيرا شاوهيس ناغا و توتكه كاني ده گه نه سهريان و دهريان ده كه ن. بۆ ئه وان بي يان بۆ شاوهيس ناغا من له ويوه دوور ده بم، ده بي شه و به دزيي خه لكه وه ناوسكي شاره كو ن هه ل دي ته وه)).

تارماییەك لەسەر زهویی شارەكۆندا وەستاوه و وەكو هەموو جاریك پێشوازیی لێدەكات. باران تەنانەت جلەكانیشی تەپ نەكردووه.

ئێستا گوند نزیكتره و ئەگەر چەند داریکی تر به ئازەله كанда بكێشی كەس نایبینی. بارەوی بەچەند ئازەلێکی نزیك خۆی هەڵساند، ئینجا دەستی لێهەلگرتن. سەگەكە پێش پانەكە كەوتبوو، زمانی لەدەرەوه بوو و كلكی بادەداو زیتەل دەپوشت. نزیكتر كەوتن و سەگەكە زیتەلتر پوشت. سەگەكە سەری بۆ گوندەكە هەڵپەری و بەپوویدا وەپەری: ((وا هاتینهوه)).

2

شەوچەرەدی شامار

بەرلەوهی سیامەند بگاتە یەكەم خانووی گوند بۆی دەرکەوت بەهەڵدا چووبوو، باران گوندەكەى كوتیبوو و زیانی پێگەیاندا. مندالێكى بىنى و بێئەوهی پرسىارى لێبكات هەوالەكەى پێت: سەربانى چوار خانوو لەو گوندە بیست مالىیه تەپیبوو و ژمارەیهك كەس زامدار ببوون، زامدارەكانیشیان بردبوو ماله كانی ترو ئەوانەى بە ساغى مابوون هەوالی یەكتریان دەپرسى.

لەو كاتەى سیامەند شەپى بێهيوای خۆى لەگەڵ لافاودا دەرکەوتە شەپێكى هاوچۆریان لەگەڵ بارانەكە هەبوو، سەرەتا گوێیان نەدايە لێزمەكەو دەیانوت دوینى بانەكانمان گێراوه، ئەمڕۆش بارانە توندەكە خۆى دەیانكوتى و دەیانگێرێ، بەلام لەگەڵ بەردەوامبوونی باران ناچاربوون بچنە سەرەوهو بانەكانیان بگێرن، ئەوەشيان بەزەحمەت بۆ دەرکراو زۆربەى كاتەكەیان لەگەڵ وریایى لە كەوتنە خوارەوهو خو گۆمۆلە كردن لە ژێر لێزمەى هێرشى تیرى بەقینى ساردى ئاو بردە سەر.

سیامەند دەیبینی هێشتا كەسانێك ماون بان دەگێرن وایزانى تەنها چەند چركەیهكە بارانەكە وەستاوه، كەمێكیشی پێچوو و زانیاریی زیاترى دەستكەوت: بارانەكە پێنج خانووی تەپاندبوو نەك چوار، جوحای شوانى گورگكوژ نیوہى پانەكەى لە دەستدا بوو، یەكێكیش لەو سێ سەگەى شانازیی پێوە دەكردن دیار نەما بوو، خوشى چەند جاریك خلیسكا بوو و دوايەمین جارى خلیسكانى گەشتێكى كورت بوو بەسەر سمت بەسەر بەردەكندا بۆ ئاو چەم. جوحا خۆى لە چەمەكە

پزگار کردبوو به لām له دهستدانی بزن و مه پره کانی و سه گه که ی و زامی سمتی هه موو ئه و ناوبانگه ی سپریه وه که به هوی کوشتنی گورگیکی دپی برسی به گالۆ که که ی سالی پار دهستی که وتبوو.

سیامه ند وتی پره نگه جوحا پاله وانانه خوی له و چه مه شیتته پزگار کردبی، به لām دیاره له بهر ئه و شکسته گه وره یه ی تووشی بووه که س ئاماده نییه باوه پ به و پاله وانیتییه بکات، پره نگه جوحا پیشوه خت زانیبیتی که س نییه باوه پ به پاله وانیتییه که سیکی شکستخواردوو بکات بۆیه دیاره باسی نه کردوو، به هه رحال کات ماوه جوحا ببینی و بزانی چۆن پووبه پووی ئه و چه مه ببوو وه .

سیامه ندو پانه که ی گه یشتنه ئاستی شاره کۆن. شاره کۆن که وته لای دهستی راستیه وه و گوند لای چه پی. مالی ئاغا کوتایین خال بوو له باشووری گوندو جاری ماویه تی بیگاتی، باقیی ماله کانی ئاوایش پهرشو بلا بوون. نزیکترین سی خانوو پوویان له شاره کۆن بوون و خه لکیان به سه ربانه وه بوون و وه ک باوه پ نه که ن بارانه که به و گێرانه پازی ده بی زیاتر ده یانگێرانه. سیامه ند دوعای ماندوونه بوونی بۆ ناردن. له خوار ئه وان وه دوو خانوو بوون، له پشت وه چه ند خانویه کی تر، له و په ره وه ژماره یه ک خانووی تر. شاره کۆن له باکووره وه بۆ باشوور درێژ ده بووه و به ره له وه ی بگاته به رامبه ر مالی ئاغا ده وه ستاو له وه به دوا وه زه وییه کی فراوانی تر بوو پووی له مالی ئاغا بوو. خه لکی گونده که کاتی به تالی له و زه وییه دا داده نیشتن و قسه یان ده کردو به سه ره اتیان ده گێرپه وه. کات دره نگه و زه وی ته ره و هه و سارده ده نا ده چوونه ئه وی و هه ر یه ک به شی فشه ی خوی پاله وانیتییه کی خوی ده گێرپه وه. بیگومان ئه مشه و ئه و حیکایه تانه یان بۆ دیوه خان هه لگرتوو، ئه گه ر خانوو که ی ئاغا زیانی پینه گه یشتبی.

گه یشته زه وییه فراوانه که ی به رامبه ر مالی شاهه یس ئاغا و بۆ خه فه تی ئه و بیینی سه لامه ته و هه یچ شوینیکی زیانی پینه گه یشتوو:

((رهنگه باران جوانیشی کردبی)).

مه پو بزنه کانی برده به شیکی خانوو گه وره که:

((هه ر نییه پانه که م به سه لامه تی هه نا وه ته وه و حیکایه تیکم هه یه بیگێر مه وه)), دلته واییکردنیکی لاو زای نا چاریی خوی بۆ خوی بوو، ((پهنگه له نا و هه موو ئاوا یی ته نها من چیرۆکیکی وام هه بی)).

بیگومان شانازییه ک ده بی بۆ چه ند پۆژیک نه ک بۆ سالی ک وه کو جوحای گورگکوژ، ئه وه ش ئه گه ر چیرۆکه که ی به هه یز بی:

((ته نها سه گه که م ده زانی چۆن له پانه که بیئاگا مامه وه بۆیه هه رچییه ک بیلیم قبووله، هه یچیش ناگێر مه وه تا جوان ده یه ونمه وه و ئاغا و پیاوانی ئاوا یی و پ بکه م)).

سه ره پای باران و ئه و زیانه ی گه یاندبووی بزنه کان و مه پره کان بۆ دۆشین ئاماده بوون. سیامه ند ویستی به بیانوی خووشکردنه وه خوی له گێرانه وه ی پیشوه ختی به سه ره اته که ی بدزیته وه تا ئه و گێرانه وه یه بۆ دیوه خان هه لگه ری به لām بیینی جله کانی وشک ببوون:

((بیئومیدی نه ک هه ر جلی ته پ وشک ده کاته وه، ده شیسووتینی، دلایش ده کاته خه لوون)).

ئینجا ویستی به ناوی یارمه تی ئه و خزمه تکاره ی مه پو بزنه کانی ده برده به رده م ئه و دوو کچه ی مه پره کانیان ده دۆشی خوی بخالافینی. خزمه تکاره لاوه که دوو قۆلی ده کرده ملی دوو مه پو ده یه ئنانه لای دوو کچه که که یه کێکیان په زی بوو، کچه نیوه شیتته که ی شاهه یس ئاغا که جوحا شیتی بووه ئه ویش لیی بیئاگایه. کوپه که له سه ر داربیره، که دوو دارن یه کی بوونه ته دوو لق له زه وی چه قینرا بوون و دوو لقه کانیان له سه ره وه له یه ک درابوون، دانیشتبوو و دوو کچه که به رامبه ر

یهک و ههریهک له لایهک مه پێکی ده دۆشی. سیامه ند ویستی ره زیش به کاربێنی بۆ ئه وهی وه لāmه کان دواخات تا کاتی دیوه خان دی:

((ره زهی کچی ئاغای شامارو هه موو دونیا! جوحا ئه مرۆ دیار نییه یارمه تیتان بدات)).

پرسیاره که لای کچه نیوه شیتته که ئاسایی بوو و هیچی له ودیویه وه نه بیینی:

((داماوه! له جیگه دا که وتوه)).

سیامه ند دووباره ی کرد وه:

((داماوه!)).

کچه که تیبینیه کی به هیترتی هه بوو:

((تۆ بۆچی مه ره کانت هیچیان لینه هات؟)).

خه له فاندنی ئه و کچه زۆر ئاسانه:

((دایکم دوعای بۆ کردبووم!)).

پیش ئه وهی کچه که ش بیرخاته وه دایکی نه ماوه زیاده کی وت که ته نها لای خۆی پێویست بوو بوتری:

((بارانه که نه وهنده قایم بوو هه ره مه پرسه)).

کچه که:

((ئه ی چۆن نه جاتت بوو؟)).

سیامه ند:

((نه موت هه ره مه پرسه؟ بارانه که وای لیکردم پانه که زۆر پیش واده ی خۆی بۆ بی ره بینمه وه)).

وا نه بوو "گه پانه وهی پانه که زۆر پیش واده ی خۆی نه بوو.

مه پو بزنه کان هه موو دۆشران و کارو به رخه کان هینران و کرانه ناو دایکانیان و هه موو پیکه وه کردیانه ئه و به زمه ی به دلی سیامه ند بوو. کارو به رخه کان پاشماوه ی شیره که یان له گوانی دایکانیان مژی و سیامه ند له ناو ئه و قه ربالغیه ی خۆی کرده سه رقالی گوند. له کۆتاییشدا کاتی شۆر با گه رمه که هات و به دهم هه لقوړاند نییه وه وه لāmه گشتیه بی ورده کارییه کانی ده دایه وه:

((پانه که سه له مه ته، هیزم نییه ئیستا شه ره کهم له گه ل لا فاودا بگێرمه وه)).

ئه وهی چاوه پێی ده کرد بوو و زه رده په ری ئیواره ی ئه و پۆژه شوینه واری نه ما بوو کاتی که بۆ دیوه خان بانگکرا. دیوه خانه که درێژکۆله بوو، له لا کورته که ی به رامبه ریدا حه وت کهس دانیشتبوون، دوانیان دوو کوپی گه وره ی شاوه یس ئاغا بوون، ئه م له ناوه راست. کوپیکیان که وتبووه پشتی سوپای داری ناوه راستی ژوورو جار جار که سه ری ده جوولاند گوچککه ی چه پی ده رده که وت. دوو لا درێژه که یه کی پانزه کهس دانیشتبوون، سیامه ند ته نیشتی ده رگا که دانیشت و له و لایه دا چوار کهس له لای راستیه وه دانیشتبوون. هه موو ریشسپییانی گوند له ویدا بوون له گه ل چه ند پیاوکی تازه هه لکه وتوو. ئاغا ته ماشای ته سبیحه که ی ده کرد که خستبوویه نیوان په نجه کراوه کانی ده سستی چه پی، په نجه کانی ده کردنه وه و توندی ده کردن و ته سبیحه که ی ده خسته ته قه ته ق.

شوانه که چاوی بۆ ئه و تفه نگه هه لپری که بزما ریکی زلو زبر وه کو ئاغا و کوپه کانی به سه ر دیواره که ی به رامبه ری له ژوور سه ری ئاгада هه لگرتبوو. بۆ یه کهم جاریشی بوو بیربکاته وه ئه و تفه نگه دابگریته خواره وه و شاوه یس ئاغا بکاته قوربانیه ی فیشه کی که چی دوا ی ئه وه ده بی با بی. ده نگی شاوه یس ئاغا له کاتی نه پاندنی به سه ر خه لکه که لای سیامه ند وه کو وه رپینی ئه و گه ماله له گوێیدا ده نگی ده دایه وه که ماوه یه که له وه به ر ئاوا یی به پێویستی زانیبوو بکوژی چونکه

وههپینو قهپالی بی خاترانه دیارترین بههره‌ی بوو. ئا‌غای که‌ته‌ی سمیلزلی بیرکه‌وته‌وه به‌سه‌ر ماینه‌که‌یه‌وه و پۆسته‌م و ژۆرابی دوو کۆپی به‌سه‌ر ماینی خۆیا‌نه‌وه شوینی ده‌که‌وتن، شاتره‌که‌ش پێش هه‌موویان ده‌که‌وت بۆ ئا‌گادارکردنی سی ئا‌وا‌یه‌که‌ی پشته‌ی شاخه‌که که ئا‌غا به‌پۆه‌یه تا پێشوازیی لێبکری. داخی سیامه‌ند! بارانی ئه‌م‌پۆ نه‌بوو به لافاو، ده‌ریاش هه‌لنه‌سا ئه‌و سی فیره‌ونه به‌ری .. ده‌ریا نه‌هات ده‌با تفه‌نگ ئیشی خۆی بکات. به‌خه‌یاڵ ده‌ستی بۆ تفه‌نگه‌که بردو هه‌لیگرت و نیشانه‌ی له ئا‌غا گرت‌وه. ئا‌غا نیوه‌ی قسه‌که‌ی کرد‌بوو:

((ده‌ی سیامه‌ند بۆمان باس بکه چۆن...))

ئا‌غا ده‌ستی لاوه‌که‌ی بینی:

((چیته؟ ده‌لێی تفه‌نگت به بارانه‌وه ده‌نا...))

دیوه‌خانه‌که و پیاوه‌کانی ناوییه‌وه پێکه‌نین، سۆپا داره‌که‌ش پێکه‌نی. سیامه‌ند ده‌ستی گه‌رانده‌وه:

((باران وه‌کو هی‌رش‌ی گه‌له‌گورگ بوو...))

ئا‌غاش قسه‌که‌ی ته‌واو کرد:

((پێمان بلێ چۆن توانیت رانه‌که به سه‌لامه‌تی بپنێته‌وه که‌چی جوحا نیوه‌ی ئه‌وه‌ی خۆی له‌ده‌ست دا‌بوو، شوانی

ت‌ریش سی سهر و چوار سه‌ریان لی ون ببوون...))

سیامه‌ند پێی خۆش بوو جوحا له‌ویدا نییه، پێی نامه‌ردی بوو شانازی به ئازایه‌تییه‌که‌ی خۆیه‌وه بکات له‌و کاته‌ی

هاورپێکه‌ی سه‌ری به شه‌رمه‌زارییه‌وه داده‌خات.

سیامه‌ند ده‌ستی کرد به‌ چیرۆک گێرانه‌وه، باسه‌کانی هیناو برد، ده‌رفه‌تی که‌م بوو چیرۆکی مه‌که‌م هه‌لبه‌ستی

به‌یه گێرانه‌وه‌که‌ی هینده شتی نارپکی تێدا‌بوو به‌س بوون بۆ دروستکردنی گومان، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی راستیه‌کی

به‌رجه‌سته له‌به‌رچاودا هه‌بووه ئه‌ویش هاتنه‌وه‌ی بی زیان و بی له‌ده‌ستدانی تاکه مه‌رپک یان بزنیك چیرۆکه‌که بی

پرسیارو نار‌ه‌زایی تێپه‌ری.

جاریکی تر ئه‌وه‌ی چاوه‌پێی ده‌کرد پووی داو هه‌ر ئه‌وه‌نده له‌ چیرۆک گێرانه‌وه ته‌واو بوو ئا‌غا نه‌یه‌شت له‌وه زیاتر له

دیوه‌خاندایه‌وه‌ی پێی وت بچیت‌وه ژووره‌که‌ی بنوی و خۆی بۆ کاری سه‌بی ئاماده‌ بکات.

هیشتا نیوه‌ی له‌شی له‌ناو ده‌رگای دیوه‌خانه‌که‌دا بوو کاتیك غه‌لبه‌غه‌لێی پیاوه‌کانی بیست. وه‌کو نه‌ریتی ئه‌و

خه‌لکه‌ش سویندیان به‌سه‌ری ئا‌غا ده‌خوارد. یه‌کیکیان دلگه‌رم بوو:

((به‌سه‌ری ئا‌غا که‌م کۆپی وا هه‌لده‌که‌ون، گورجه .. چۆن گورجیک...))

ئه‌وه‌ی تر له‌و که‌متر نه‌بوو:

((به‌سه‌ری ئا‌غا ئه‌گه‌ر شوانی من بوايه ...))

شوانه‌که دوورکه‌وت‌بووه‌وه ده‌نگه‌کان له‌گویندا تیکه‌ل به‌یه‌ک ببوون و نه‌یزانی پیاوه‌که سویندی له‌سه‌ر چی خوارد

که‌چه‌که‌ی خۆی بداتی یان هه‌موو پۆژیک گه‌ورپی پێ پاکبکاته‌وه. یه‌ک وشه‌ی ناسییه‌وه: ((خه‌لات...)). له‌ خۆی پرسی:

((خه‌لات؟!)). جاریکی تروشه‌ی خه‌لاتی بیست و مه‌جاره‌ خۆی وه‌لامی خۆی دایه‌وه: ((ته‌پاله‌!)).

گه‌یشه‌ بۆشاییه‌ گه‌وره‌که‌ی هه‌وشه‌ گه‌وره‌که‌، کۆشکه‌که‌ی خۆی و جوحا له‌به‌ره‌وه بوو. هه‌یج شتیکیش نییه

خه‌فه‌تی بۆ بخوات:

((یه‌ک حیکایه‌تی گه‌وره‌و شو‌ربایه‌کی گه‌رم و دانیشتنیکی کورت له‌ شوینی خزمه‌تکارو سه‌گه‌کانی دیوه‌خان که

ره‌نگه‌ سه‌د سالی تر نه‌یبینمه‌وه .. ناشمه‌وی ئا‌وا ببینمه‌وه...))

زووش زانی هه‌له‌ی کردووه :

((نه‌خێر! له‌وانه‌یه زووتر بیهینه‌وه، ئه‌و پۆژه‌ی ئاغا له‌جیاتى کارى شوانیتى خزمه‌تى دیوه‌خانم بێ پاسبیرى، به‌لام بۆ ئیستا نا چونكه له‌ ئیستاوه تا ماوه‌یه‌كى تر من ئه‌و شوانه‌م كه متمانه‌ی پێده‌كرێ پانه‌مه‌پێكى گه‌وره‌ترى پێبدرێ، په‌نگه ئه‌وه‌ی له‌ پانه‌ مه‌په‌كه‌ی جوحا مایه‌تسه‌وه بخه‌یتسه‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی خۆم و جوحای نه‌گه‌به‌ت بکریته‌ خزمه‌تکارى ژنه‌كه‌ی ئاغا، جوحای نه‌گه‌به‌ت! به‌یه‌ك پۆژ هه‌موو شتیكت له‌ده‌ست دا)).

له‌و کاته‌وه‌ی له‌ ده‌شت گه‌رابوووه‌و بۆ ئه‌وه‌ی زوو برینی هاوپیكه‌ی نه‌کولێتته‌وه سه‌ری له‌ ژووره‌كه‌ی خۆی و جوحا نه‌دابوو. چووه ده‌سته‌یه‌ك له‌وبه‌ر دیوه‌خان و ئه‌ندهروونی ئاغا، ده‌سته‌یه‌ك بوو بریتی بوو له‌ ژووره‌كه‌ی خۆی و جوحا و هه‌یوانێك و کایه‌نێك له‌ هه‌ردووکیان گه‌وره‌ترو گه‌ورپێك له‌ هه‌ر هه‌موویان گه‌وره‌تر. جوحای بینى له‌سه‌ر جیگه‌كه‌دایه، ده‌رگاكه‌ی داخست و بازى به‌سه‌ر هاوپیكه‌ی داو خۆی به‌دیواره‌كه‌ گرت‌وه‌و چووه جیگه‌كه‌ی خۆی. سه‌ره‌پای تاریکی ئه‌و ژووره‌ سیامه‌ند زانی هاوپیكه‌ی نه‌نوستوه، جوحا به‌لای پاستدا پالک‌ه‌وتبوو و پشتی کردبووه ده‌رگا و پووی کردبووه جیگه‌كه‌ی سیامه‌ند، ده‌ستی خستبووه ژێر پوومه‌تییه‌وه و جووله‌ی نه‌بوو.

سیامه‌ند چه‌زى کرد بیدوینی:

((به‌سه‌ری ژنى ئاغا ئه‌مشه‌و خه‌وى ناخۆش ده‌بینی، ده‌بێ ئاگام له‌ شه‌قه‌كانت بێ)).

جوحا خوویه‌كى خراپى هه‌بوو، به‌و ته‌مه‌نه‌ بچوکه‌یه‌وه ده‌په‌رخاند، شه‌وێکیش خه‌وى ناخۆشى بیهینه‌ پرخه‌كه‌ی ناڕێك ده‌بوو، دوو سێ پرخه‌ی نزم ئینجا له‌په‌ر دوو سێ پرخه‌ی به‌رز، ئه‌و خوله‌ چه‌ند جارێك دووباره ده‌بووه‌وه به‌ لووره‌یه‌ك ته‌واو ده‌بوو: ((ئوووو...)). له‌به‌ر ئه‌وه‌ش كه ژووره‌كه هه‌نده‌ی دوو گۆر گه‌وره‌ بوو، شه‌قه‌کانى به‌ر هاوپیكه‌ی ده‌که‌وتن، به‌رقاچی، جارى واش بوو ده‌بووه‌ لنگه‌فرتێ و ده‌گه‌یشه‌ سکی، سیامه‌ند ناچار ده‌بوو پشتی تییكات و به‌ پشت شه‌قه‌کانى وه‌ریگرێ.

جوحا وه‌لامى نه‌بوو، سیامه‌ند راسته‌خۆ مه‌به‌سته‌كه‌ی وت:

((به‌سه‌ری توتکه‌کانى ئاغا ده‌زانم نه‌نوستووی ئه‌گه‌نا کوا پرخه‌و شه‌قه‌كانت؟ ده‌شزانم خه‌وت لى ناکه‌وی، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر سمى پروشاوت نه‌بێ له‌به‌ر که‌رامه‌تى شکاوت)).

جوحا هه‌ناسه‌ی له‌خۆی به‌ریبوو و سیامه‌ند ویستی زیاتر بیه‌زوینی:

((ده‌مزانی ئه‌و سه‌ره‌رییه‌ی ده‌ستت که‌وتبوو به‌ کوشتنی گورگیكى لات و پێ لى ونبوو تاسه‌ر نابێ. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ی بیستم عه‌قلم نه‌یپری. ئه‌و پۆژه‌ ویستم بلیم گورگ له‌به‌رسا مردبوو تۆش خه‌وت کرده‌ خواوه‌نى، له‌وانه‌شه‌ وه‌رینی سه‌گه زۆربلیکته‌ و پێ کردبێ یان له‌وانه‌یه به‌ده‌نگه‌ ناخۆشه‌كه‌ی بلویره‌که‌ت له‌هۆش خۆی چووبێ، تۆش به‌ ئیسراحه‌تى خه‌وت گالۆکه‌که‌ت پیا کیشابوو. دلنیاش بووم کاتیك بینیم دواى ئه‌وه سه‌گه‌که‌ت کرده‌ سێ سه‌گ چونكه ده‌ترانی هه‌موو جارێك به‌ یه‌ك سه‌گ به‌ سه‌لامه‌تى ده‌رناچی، ویستبووم ئه‌وانه‌ت پێ بلیم به‌لام ترسام بلینى سیامه‌ند هه‌سوودیم پێ ده‌بات، ئیستا ش دلنیا بووم و ده‌بێ بلینى و نه‌ترسى، هه‌ر ناوی خه‌وت ته‌ماشای بکيه، به‌راست! جوحا یانى چی؟ ئه‌ی کى ئه‌و ناوه‌ی لى ناوی؟)).

جوحا نه‌بزو، ئه‌ویش له‌وه به‌هه‌ترى هه‌بوو بلی، که‌مێك بیده‌نگ بوو تا گوێ له‌ هه‌ناسه‌ی هاوپیكه‌ی بگرێ. ده‌ستی پێکرده‌وه:

((مژده‌ت بده‌مى. په‌زى گیان وتی جوحا داماهه)).

ئینجا ده‌نگی جوحا هات، سووچیکى جاجمه‌ شه‌ره‌كه‌ی له‌سه‌ر سه‌ری لاه‌رد، لووتى و چاویكى ده‌رکه‌وتن، سیامه‌ند بریسه‌كه‌ی ئه‌و چاوه‌ی له‌ تاریکیدایه‌ بینى، ئینجا وه‌لامه‌كه‌ی جوحای بیست:

((توخوا وای وت؟)).

هاوړیکه وه لاهمه که به پيوست نه زانی، گرنگ نه وه یه خستیه قسه. جوحا ئاهیکي گراویي نارد نه ناو ژورره که:
((منی داموا!)).

سیامه ند بابه ته که ی گوری:

((با وهکو پیاو قسه بکهین. زۆرم پیوتیووی، نهو نامهر دانه له بهر نه وه ی له م گونده بیکه سین و نه باوکمان هه یه و نه دایک، نه مام و نه خال که سیان به پیاومان نازانن.. جوحا! من و تو که سوکاری یه کترین. نه گهر بکرایه من خوم ده کرده باوکت یان خوت بکرایه باوکم...)).

ته ماشای داره پاکانی بنمیچه که ی کرد که له بهر تاریکی نه یه بینین، پاشان پروی کرده وه هاوړیکه ی:
((نه گهر له جیات ی بیست و یه ک سالی خوم و بیست سالی تو.. تو هه نه وه نده ده بی، عومرمان بیته سه دو بیست سال هه به پیاومان نازانن)).

جوحا جگه له ره زیکه ی خوی هیچی تری به لاهه گرنگ نه بوو:

((بوچی خومان به پیاو بزانی، بوچی زوو بیینه پیاو، زور خوشه؟)).

سیامه ند زانی ئیستا ناتوانی بیکاته پالوان، به لام هه هه ولی له گه لیدا دا:

((شکانی نه مروت بیتا قه ت نه کا، سه ره ری گورگ کوشتن تا هه تا یوت ده مینی)).

دهنگی جوحا بووه نوزده ی هیوابان:

((دلنیای؟ منیش وامد زانی به لام ده رکه وت وانی)).

سیامه ند پشتگیری کرد:

((به رشکه کانی سه ری ئاغا وانی! نه گهر هه موو زیانت گورگت کوشتی به لام پوژیک سه گیک قه پالت لی بگری

تا ده مری ده لین نه وه نهو زه لاهه یه که به دریزی ژیا نی گورگی کوشتوو که چی سه گیک خویری گازی لیگرت)).

جوحا هیچی نه وت. سیامه ند به پشتا پالکوت و قسه که ی ته واکرد:

((له بهر نه وه ده بی تا مردن گورگ بکوژی و نه هیلی سه گ گزات لیگری، نهو پایه یه ی ده ستت ده که وی به یه ک

هه لیه ی بچووک له ده سستی ده دی، جوحا! شتیکم ده وت بساو ه پت پی نه ده کرد و واتس ده زانی هه سوودییه: نهو

سه ره رییه ی ده ست که وتیو بیکه لک بوو چونکه ده یانوت جوحا گورگی کوشتوو... نه ی دوا ی نه وه؟ ئاغا که هه که ی

دایتی؟ شاوه یس ئاغا ره زی شیتی پی ره و نه بیینی، ده زانی بو؟ به لی ده زانی "شاوه یس ئاغا زوری پی خوش بوو

گورگت بو کوشتوو و تو ی به شوانیکی به توانا زانیو له بهر نه وه پریاری دابوو تا مردن شوان بی، ئاغا تو ی بو

گورگ کوشتن و پاراستنی رانه که ی ویستوو نه ک بو نه وه ی بیته زاوی، یان بو نه وه ی له دیوه خاندان له ته نیشتیدا

دابیشتی، له بهر نه وه به ختت به رزه که نه مروت نیوه ی رانه که ت له ده ستدا، من له جیات ی تو بوو مایه به ده سستی خوم

نیوه که ی تریم فریده دایه چه مه که و ده مه له ماند به که لکی شوانی نایه م و له ئیشه پرگارم ده بوو)).

چاوه دیاره که ی جوحا زیاتر بریسکا و جاجمه که ی له سه ر چاوه که ی تری لابر:

((ئیستا تیده گه م، به لام بوچی تو رانه که ی خوت فرینه دایه چه مه که؟)).

نه مجاره سیامه ند ده موچاوی داپوشی:

((من ماومه، شتیکی گه ره ترم هه یه بیکه م)).

هاوړیکه ی په لی بو هاویش و ده موچاوی ده رخست تا نه هیلی له وه لام هه لی:

((ئیشی چی؟)).

سیامه ند جاریکی تر ده موچاوی داپوشیه وه:

((خۆشم نازانم، به لām که کردم تۆش دهزانی، بنوو سبهی کارمان ههیه.. شوانی.. کاری پۆژانه مان)).

پشتی تیکردو بیری له کاری سبهی نه کردوه، دهیزانی نیوهی راستیه کهی به هاوڕیکهی وتوو: ((جوحای داماو! راستم کرد)) له وانهیه له دهستدانی مهڕهکان له شوانی پزگارت بکات، به لām بۆ جوین و چه مۆلهی ژنی ئاغا، یان بۆ پیاوه لاشاخانی ناو دیوه خان)).

سیامه ند دهیزانی چاکتره زوو بنوی تا ئازاری لووت و ده می جوحا دهستی پینه کردوه، به لām نه مشه و له هه موو شه ویکێ تر زیاتر خه و له چاوییه وه دووره، نه مشه و له هه موو جارێک زیاتر نه و پرسیاره ی له خۆی ده کرد: ((بۆچی ده بی یان شوان بی یان خزمه تکاری مالی ئاغا؟)).

میشتکی بۆ شاره گۆنی نزیک گوند فری، نه و شوینه ی گوایه شاریکێ کۆنی ویرانه و ئیستا ته ختی زهوییه، حیکایه ته کانی چه ند پیاوکی گۆندی بیرکته وه که شتی به نرخیان له ویدا دۆزیبووه وه هه موو نه و پیاوانه له به رده م شاهه یس ئاغادا نکولییان له وه ده کرد، ئاغاش باوه ری پینه ده کردن، دواتریش ئاغا وای نواند باوه ری هیناوه به لām به دزییه وه چاودیری ده کردن تا بزانی کاتی که ده چنه شاروچکه که سه ردانی کی ده که ن.

سیامه ند نه یزانی ئاغا چه ند که سی کردبووه سیخو به سه ره نه و پیاوانه، به لām نه وه ی ده زانی که جاریکیان خۆی کرایه نه و سیخو ره، شه ویکیان ئاغا بانگی کردو پاش که می که ستایشی ساردو بیتامی تواناو لیها تووییه که ی پی و ت هه ر کاتی که پیاوکی له وانه بینی به ره و شار ده چی بیوه ستینی و بیدوینی، رێگه شی پیدا له به رده م نه و که سانه دا هه ندی قسه ی ناشیرینی پی بلی تا گومان نه به ن سیخو ری نه وه:

((ده مه وی قسه یان لی ده ریینی و بزانی بۆچی ده چنه شارو چییان دۆزیوه ته وه، ده زانم کوڕیکێ وریای)).

سیامه ند پاسپارده که ی ئاغا ی به جیهینا، به لām هیچی وای له و پیاوانه نه ده بیست جگه له چه ند وه لāmیک که رواله تیان ئینکاری بوو و ناواخنیان جیه که ی گومان بوو:

((جا نه گه ر که س شت بدۆزیته وه چۆن باسی ده کات؟ مه گه ر ئاغا به مرئ)).

نه وه لāmه که ی ده ستکاری ده کردو به لگه یه کی به هیژتری تیدا ده خنی:

((نه گه ر راست بوایه نه و کاته ئاغا پیاوانی ئاواپی هه موو ده بردو زهوییه که ی سه روین ده کرد، به لām ئاغاش ده زانی نه وه ناهینی نه و نان و دویه ی تیا خه رج بکری)).

شوانه که توانی ماوه یه یاری به عه قلی ئاغا بکات به لām پۆژیکیان وه لāmیک ده ستکه وت سه ریسورماند. نه و پۆژه ره شاییه کی بینی رێگه که ی گرتۆته به ر. له سه ر خۆ به ره و پووی چوو و به سه گه که ی وت: ((ئاگات له پانه که بی، ئیشه که ی ئاغا ی خۆم و خۆت ده که م)).

پیش ره شاییه که گه یشته سه ر رێگه که و له سه ر به ردیک دانیشته و چاوه ری گه یشتنی کرد. ره شاییه که ماوه یه که وته ناو نزما ییه که و دیار نه ما پاشان ده رکه وته وه، سه ره تا سه ری پیاوه که و پاش چه ند چرکه یه که سه ری گویدرێژه که ی:

((مام سما یله، که ره داماو ده که ی تاو دها، په له یه تی بگاته شار، به سه ری چلکنی کچه گه وه ره که ی ئاغا شتیکی پییه له وه ی شاهه یس ئاغا بۆی ده گه ری)).

قاچه کانی که ره که له ژیر فشاری تیوه ژه ندنی مام سما یل تیکه ل به یه ک ببوون. بیینی نه و شوانه له سه ر رێگه که و دوور له پانه که ی چاوه پینه کراو بوو:

((ها سیامه ند! ده لی پانه که ت جیه یشتووه)).

تیبینیه کی بیواتا بوو "بیگومان پانه که ی جیه یشتووه".

شوانه که له بهرخۆیهوه سووکی و ئاسانی کاره کهی دهخه ملاند، له بهرخۆیهوه قسهی دهکرد: ((بۆ تۆم جیهیشتوووه مام سمایل، به گسۆنی شوپری ئاغا چهند لیرهیهکی ئالتوونت پییسه له شارهکۆنت دۆزیونهتهوه، به لام تۆ بلیی بویری قسه بکهی؟)).

بۆ پیاوه به تهمه نه که هه لساو داوای لیکرد که میك پشوو بدات، پیاوه که بیانووی کاری زۆری ناو شارو گه پانه وهی زووی بۆ هینایه وه، به لام سیامه ند به هۆی ئه و پرسیارانیهی بهرده وام له و که سانه دهیکردن بۆ زانینی هۆی پۆشتیان بۆ شاروچکه که توانای قه ناعه تیپکردنی بۆ دروست ببوو بۆیه به ئاسانی توانی پیاوه که له گویدریژه کهی دابه زینی و له ته نیشتی له سهر بهردیکی تردا داینیشینی.

توانای یاریکردن به قسه و دواندن به رامبه ر پیاوه کهی کیش کرد بۆ وه لامی پرسیاریک بیئوه وهی گومان له مه بهسته کهی بکات. لاهه که خۆی و نیشان دا پرسیاریکی بی نیاز دهکات: ((مام سمایل، زۆرم بیستوووه له باره ی ئه وانه ی شتیان له شاره کۆندا دۆزیوه ته وه، من باوه ر ناکه م چونکه نه که سی وام دیوه و نه هیچ شتیکم له وهی باس دهکهن به دهستی که سه وه بینیه و، ئه ی تۆ ده لیی چی؟)).

مام سمایل قوتوووه تووتنه بچوکه کهی له باخه لی ده ره ی ناو جگه ره یه کی پچایه وه، جگه ره نارپکه کهی خسته ناو دارجگه ره ته خته درژه باریکه نه خشداره کهی. که ره سه ته ی ئاگر کرد نه وه کهی ده رکرد "به ردو ئه سه تی و قاو. قاوه که، که گه لای درکی که رکۆله و هیئنده کوترابوو وه کو لۆکه ی لیکرابوو، له ده سه تی راستیدا بوو، خسته سه ره بهرده ئه سه تی کهی ناو په نه کهانی ده سه تی چه پی، به ئه سه تی که، که ئاسنیکه، کیشای به بهرده که و پریشکی لی هه لساند. قاوه که گر کهی ورگرت و سووتا. جگه ره کهی داگیرساند و وه یادیکی کۆن بکاته وه ته ماشای قاوی سووتاوی کرد. ئاگر که به شی جگه ره ی زۆری ده کرد به لام پیاوه که هه ر به ده م بیر کرد نه وه وه کوژان دییه وه. به شی مژیکی قوولی جگه ره که یادى مابوو. دوو چاوی مام سمایل له گه ل مژه که دا بریسکه نه وه دوو گوپی چرچی به مووه سپیه کورته کهانی پریشیه وه چوونه ناوه، زه رده خه نه ی که سیکی سه رکه و تووش نیشته سه ر ئه و لیوه باریکه نه ی دارجگه ره که یان توند گرتبوو. سیامه ند هه ناسه ی گرت، هه سه تی کرد ئه و چاوانه شتی که ده زانن، پیاوه پیره که نه یه یشت لاهه که زۆر چاوه ری بکات و رازه کهی درکاند:

((شتیان دۆزیوه ته وه، شت ده دۆزنه وه، به لام له ترسی شاهو یس ئاغا ده یان شار نه وه)).
دلی سیامه ند که وته لیدان، نه ی توانی کاری قسه کهانی پیاوه که له سه ره هه ناسه کهانی بشاریته وه: ((مام سمایل! پڕوا ناکه م تۆش شتت دۆزیبیته وه، تۆ وه کو ئه وانه ت پیناکری، ئه وان شه و ده چنه شاره کۆن و تا پیش به یانی زه وییه که هه لده که نن، من ئه و چالانه م بینیه و چه ند زۆرن)).

چاله کان زۆر نه بوون، پیاوه کهش په خنه ی نه گرت چونکه هه زی ده کرد قسه بکات: ((تۆ هیشتا جیحلی، من ده توانم له وهش زیاتر بکه م، ته ماشا بکه)).

پیاوه که ده سه تی کرده ناو باخه لی و شتیکی ده ره ی ناو سیامه ند چاوه ری کرد بریسکه ی زیری زه رد ببینی. پیاوه که شته کهی له ناو دوو په نه که یدا سووراند وه:

((ته ماشای ئه مه بکه، له وانه یه پاره یه کی زۆر نه کات، به لام شتیکم هه ر بۆ ده کات)).
سیامه ند شته بچوکه کهی گرت، مستیله یه کی باریکی زیو بوو نقیمیکی سووری هیئنده ی ده نکه نوکیکی له سه ر بوو. دوو جار له به ر تیشکی خۆردا سووراندیه وه تا وینه هه لکه ندراره زۆر ورده کهی سه ری ببینی، هیچی ده سه تنه که وت. پیاوه که رینمایى کرد:

((جوان ورد به ره وه، من به م ته مه نه و به م دوو چاوه کۆن و رزیوه م باشت ده یبینم، قاچه کهانی پیاوه که ده یینی؟))

دهبینی کراسیکی له بهردایه و دهگاته سهر نهژنوی؟ کراسه که ی سهر تا خوار خه تخه تی درشته، قه لغانه که ی دهبینی...)).

سیامه ند نه هیشت ته وای بکات:

((ئیسنا دهبینم" قه لغانیکی خپری دریزکوله، شتیکی دریز به لاتهنیشتی، دیاره شمشیره به لام شمشیریکی پیک و پان و کورته، به دهستی راستی پمیکی دریزی گرتوو و نووکه که ی له زوی چه قاندوو، کلاوه که ی سهیره، له سهر نه کلاوه شتیکه وک داس به لام دهسکی داسه که له ناوه راستدایه و له مه سهر تا نه و سهری داسه که خه تخه تی له سهر، له پووش یان په پری زور باریک دهچن. مام سمایل نه و پیاوه له سهر یاز دهچی، به لام جله کانی له سهر یازه ئینگلیزه هیندیسه کان ناچن که نه و سالا نه و لای هاوین قواسه کانیا ن له سهر شاخه که جیهیشت و پوشتن و نه گه پانه وه)).

مام سمایل دهستی بۆ مستیله که ی دریز کرد وه:

((نه مه سهر یازی زه مانیکی زور کوئه، نه مه له نه سکه ندهر یان سهر یازیکی نه سکه ندهر دهچی)).

سیامه ند ناوی نه سکه ندهر ی بیستبو به لام ده یزانی مام سمایل له ژیانیدا سهر یازیکی نه سکه ندهر ی نه بینوه بویه به گومانه وه لای پرسی:

((نه ی بۆچی پۆسته می زال نه بی؟)).

مستیله که ی دایه وه و قسه که ی ته و او کرد:

((یان زوراب بی... پۆسته م و زورابی زه مان ی زو نه ک توتکه کانی شاوه یس ناغا... ده زانم پقت له هه موویانه)).

پیاوه که مستیله که ی خسته وه باخه ل:

((وتم هیشتا جحیلی، نه گهر ده ته وی قسه به ناغا و کوپه کانی بلایی به دهنگی بهر نه مه یلی، جویندان یه که پوپی ناخاته باخه لت به لکو دار ده سره وینی له پاشه لت)).

سیامه ند پیکه نی:

((مام سمایل بهیت ده لی)).

پیاوه که دهستی خسته سهر شوینی مستیله که تا دلنیا بی مه حکمه و باسه خۆشه کۆنه که ی کرد وه:

((نه سکه ندهر... نه سکه ندهر بی شک، به لام نه سکه ندهر بی یان پۆسته م یان زوراب مستیله که شتیکم بۆ دهکات، نه گهر سهر یازه ئینگلیزه کان بمانایه زورتی بۆ ده کردم، نه وان شتی کۆنیا ن ده کرییه وه و له ولاتی خویان به هه زار قات ده یان فرۆشته وه)).

له و کاته وه ی سیامه ند مستیله که ی بینیبوو شاره کۆن به شیکی میشکی داگیر کردبوو، سهر یازه که به پۆشاک و چه که کانی و کلاوی سهر ییه وه له بهر چاویدا نزیک ده که و ته وه و دوور ده که و ته وه. له و کاته وه پۆزانه سهر یازه که ی ده بین ی به کلاوه په رداره که ی و کراسه کورته که ی و قه لغانه که ی و پمی دهستی وه له ناو شاره کۆندا وه ستاوه:

((نه گهر مستیله ی نه سکه ندهر له و ویرانه یه شاردراییته وه ده بی شتی له وهش گراتر شاردراییته وه، کوپه له لیره، باز نه و گواره ی ئالتوون، هه موو نه و ئالتوونه ی به سه بۆ نه وه ی بمکاته پیاویکی گهره ی ئاوی)).

له و پۆژده شه وه ته نها یه که وه لای ناغای ده دایه وه:

((کس هیچی نه دۆزیوه ته وه، هه موو گالته به و قسانه ده که)).

نه گهر وه لامیش له وه به هیزتر هه بویه ده یوت. سیامه ند په روشی نه وه بوو ناغا نه و بیره له میشکی خوی ده ربکات، کاتیکیش زانی ناغا باوه پی به و چیرۆکانه لاواز بووه گومانی له باره ی شاره کۆنه وه له دلی پیاوانی گوندا ده چاند:

((شارەكۆنى چى؟ خەللىكى پېش خۇمان بوون بەردى زەوىيەكەيان كۆدەكردەو و لەویدا فریيان دەدان، نەشارەو نەهیچ)).

لەو لایى پرسیاریكى كەللەپەقىش:

((ئەى بۆچى دەلین كوپانى ئەختەر لیرەیان تیدا دۆزیبوو و؟)).

و لایى ئامادەى ھەبوو:

((باوەر دەكەى؟ ئەى بۆچى جەلەكانى كوپانى ئەختەر ھەر شەپن؟ ئەگەر راستیش بى ديارە پېوارىك بوو بۆ

میزکردن لايدابوو و لەو لیرەكانى لى كەوتبون)).

لە يەك شتىش دەترسا: ئەوانەى بەراستى شتىان دۆزیو تەو لەكاردانەو ەى قسەكانى ئەو بەدرۆى بخەنەو، ئەو نەیدەزانى كى بەراستى شتى دۆزیو تەو، ئەو تەنھا مام سمالى دەناسى، لای مام سمالیش ئەو قسانەى نەدەكرد.

وا سالىكە شارەكۆن بۆتە خولیاى سیامەند، ھاوین و زستانى رابوردو كە لەبەر سەرما و گەرما خۆى و پانەكەى شەوان لە دەشت نەدەمانەو دەیویست خۆى لە ژورەكە بدزیتەو و شویتنىكى شارەكۆن ھەلەكەنى، ئەمشەویش لەجاران زیاتر حەز دەكات ئەو كارە بكات بەتایبەتى كە مانەو كەمەكەى لە خوارەو ەى مەجلیسى دیو خانى بېردەكەوتەو:

((تەنھا يەك رېگە ھەيە بى ترس و بەدلى خۆم بتوانم زەوىسى شارەكۆن ھەلەكەنم، لافاویك لەو ەى ئەمپرو گەرەتر ئاوايى چۆل بكات)).

تلى دایەو و لەپى دەستى خستە نىوان سەرىنە چلەكەو پرومەتى:

((چۆل بوونى ئاوايى.. بەلى چۆل بوون.. لافاو.. لافاو؟ بەلام لافاو ھات و ئاوايى چۆل نەبوو.. يان پەتايەك..)).

دوو چاوى نووقاندن و دووبارەى کردەو:

((پەتا.. پەتا..)).

چەند جارېك تلى دایەو تەخەوى لېكەوت. گوپى لە پرخە و فووى جوحا نەبوو. جوحا خەوى ناخۆشى دەبىنى و لنگەفرتى بوو، سیامەندیش خەوى بىنى كەوتۆتە ناو دەریایەكى پەر لە لیرەى ئالتون. لیرەكانى كۆدەكردەو و تەواو نەدەبوون، كۆیدەكردەو و ھى تر دەچوونە جىگەيان، ئىنجا بۆ شارایەكى زېر دانەویيەو تە بە دوو دەست چنگىكى ترى لیرە ھەلەبگرتەو، دانەویيەو.. كەسېك لەپشتەو لەقەيەكى لىداو خەبەرى کردەو، بىنى جوحایە لەژىر ھىرشى مېردەزە لەقە دەھاوى. دوا وشەى پېش خەوتنى بېرکەوتەو.. پەتا:

((پەتا.. پەتا.. يىرم لى نەكردبوو و)).

خه یاله کانی شوانیک

سیامه‌ند گوئی خۆی له قووقه‌ی یه‌که‌می که‌له‌شیره‌که که‌پرکرد که وه‌کو هه‌موو شتیکی مائی ئاغا رقی لێی بوو. چاره‌ری بوو ده‌نگی هاو‌پیکه‌ی، که نه‌رقی لێی بوو و نه‌خۆشی ده‌ویست، خه‌به‌ری بکاته‌وه. ویستی جوحا بلێ هه‌لسه ئه‌ویش پێی بلێ دوینێ لافاو‌ه که به‌هیلای کردین و با که‌میکی تر بنووینه‌وه. کازیوه‌ی ئه‌و به‌یانیه ده‌نگیکی تری هینا، ده‌نگی که‌بیانوی مائی ئاغایه، شه‌پانگیزو بیبه‌زه‌یی، درۆزنیشت:

((سیامه‌ند، جوحا، هه‌لسن نیوه‌رۆیه)).

هه‌ردوو هاو‌پیکه جاجمه‌که‌یان له‌سه‌ر ده‌موچاویان لابرد، پوویان له‌یه‌که‌ بوو، سیامه‌ند زانی جوحا وه‌کو ئه‌و پێشتر خه‌به‌ری بۆته‌وه:

((کێ ئه‌و ژنه‌ی وا زوو خه‌به‌ر کرده‌وه؟)).

جوحاش لای سه‌یر بوو:

((ره‌نگه‌ دوینێ باران ته‌پری کردبێ و ئه‌م به‌یانیه سه‌رماو مین تاویان دابێ)).

گورج هه‌لسان و خۆیان پێچایه‌وه، جوحا ویستی نه‌چێته‌وه شوینی نه‌هامه‌تی:

((چی ده‌لێی سیامه‌ند ئه‌گه‌ر ئه‌م‌رۆ شوینه‌که‌مان بگۆڕینه‌وه، تۆ بۆ لای کانی که‌وه‌و من بۆ قۆلی مائۆله؟)).

پێشنیاره‌که‌ی جوحا بیرۆکه‌که‌ی سیامه‌ندی هه‌له‌وه‌شاند هه‌:

((نه‌خێر باش نییه، ئه‌گه‌ر شوینه‌که‌مان گۆڕییه‌وه نه‌که‌ هه‌ر پیاوان به‌لکو مژدانیش هاوار ده‌کهن و ده‌لێن جوحا

ناویرێ بچیته‌وه شوینه‌که‌ی خۆی)).

چاره‌ری وه‌لام یان پێشنیاری تری هاو‌پیکه‌ی نه‌کرد له ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه. سه‌گه‌که‌ له هه‌یوانه‌که‌دا خۆی گرمۆله‌ کردبوو "سه‌ری برده‌بووه لای سکی و به‌ کلکه‌ پانه‌که‌ی ده‌موچاوی داپۆشیبوو. هه‌ر که‌ بۆنی خاوه‌نه‌که‌شی کرد هه‌ردوو گوێچکه‌ی قیت بوونه‌وه و سه‌ری هه‌لبێ، هه‌لساو باویشکیکی داو خۆی کێشایه‌وه. به‌پاکردن شوینی خاوه‌نه‌که‌ی که‌وت، به‌وه‌رین له‌گه‌ڵ ئه‌ودا پانه‌که‌ی وریا کرده‌وه له‌ گه‌ور ده‌ریکردن، له‌بیریشی نه‌چوو به‌پاکردن دوو جار له‌به‌رده‌می سه‌گه‌کانی جوحا، که‌ بیینی ته‌نها دوان، بێت و بچێ و خۆی بنوینێ.

پووره‌ مینای خزمه‌تکاری ژنی ئاغا، که‌ به‌ پووری گوند بانگیان ده‌کرد، نانی بۆ دوو شوانه‌که‌ ئاماده‌ کردبوو، سیامه‌ند به‌پوویدا پێکه‌نی. هه‌ردوو ده‌ستی بۆ ئاسمان به‌رزکردنه‌وه و بۆ یه‌که‌م جار داوایه‌کی له‌و جۆره‌ی لێکرد:

((پووره‌ مینا دوعا بۆ هه‌تیوی چاره‌په‌ش بکه، ئه‌م‌رۆ کاریکی خێرم به‌ده‌سته‌وه‌یه)).

سه‌گه‌که‌ی بیته‌وی بزانی خاوه‌نه‌که‌ی نیازی چیه‌ به‌پووی ژنه‌که‌دا وه‌ری:

((دوعای بۆ بکه)).

میشکی ژنه‌که‌ دوور نه‌رۆیشت:

((ئه‌گه‌ر که‌چه‌تیویکت له‌ مائۆله‌دا دۆزییته‌وه به‌ ئاغا بلێ... ده‌بێ بزانی، که‌س له‌ ئاواپی به‌بێ پرسسی ئاغا ژن

ناهیینی)).

شوانه‌که‌ داره‌که‌ی هه‌لگرت و رایوه‌شاند:

((نهگهر نیازم بوو ژن بینم کچی ئاغا دهخوازم)).

پشتی کرده ئه و ژنه ی قسه که ی به گالته و گه پیک کاتیکی نه گونجاو زانی و له دلی خویدا گلماندی:

((پرس به ئاغا! دهله به بایه کم هیئابی پرس به و گه ماله ناکه م)).

پاشان به دهنگیک کی بهرز:

((ئاغا خوی کچه که یم ده داتی)).

سه گه که که پرووی هه میشه له وه ده چوو پیبکه نی به کلکبادانه وه شوینیکه وت، ئاورپیشی بو ژنه که دایه وه وه پری:

((راست دهکات)).

سیامه ند له ژیر ئاسمانی پر هه ورو له سه ر زه ویی پر قور پانه که ی دایه پیش خوی و خواحافیزی له هاوړیکه ی کرد، نه مپوش دستانه داره که ی به دووگی شوړه وه بووی مه رکان ده کیشا، سه گه که به فیزه وه پیش رانه که که وتبوو. شوانه که ئاوری بو شاره کوونی لای دهسته چه پی دایه وه، به زه رده خه نه ی په زامه ندیی وه نامه یه کی بو شاره که نارد: ((زور نابات دیم و ناوسکت هه لده ده مه وه)).

سه رقالبوونی رانه که به خواردنه وه ی ئاوی چه م ده رفه تیک کی تری ئه و به یانییه بوو شوانه که تیر ته ماشای وێرانه که بکات. له ناو ئه و تاریکییه ی به رامبه ر تیشکه یه که مه کانی خور خوی بو هه لاهتن کوډه کرده وه سیامه ند تارماییه که ی له سه ر زه ویی شاره کوډا بینیی وه، سه ربازه که ی ئه سکه نده ره وه کو هه موو جاریک به پۆشاک و چه که کانیه وه وه ستاوه. ببنی رمه که ی له سه ر ئه و زه وییه چه قاندوه وه ک بلی: ((سیامه ند ئیره.. ئیره هه لکه نه)).

کاتیکی گه یشته نزیک ته پۆلکه ی گوری کافران دنیا هیئنه رۆشن ببوو وه ئه و به شه داپووخواوه ی پۆژگار له جهسته ی کرده که کردبووی وه کو چالیک کی تاریکتر له گرده که ده رکه وتبوو. ئاودره نویکه ی بیرکه وته وه که له و که ندره کوډه قوولتر گرده که ی کون کردبوو. تا گه یشته ئاستی ته پۆلکه که دوو جار بیری له وه کرده وه بجی له نزیکه وه ببینی، هه ردوو جار هه ش فیکره که هیچی تیدا نه بوو پالی پیوه بنی بو رۆشتن و ته ماشاکردن، هه ر ئه وه نده ش ته پۆلکه که که وته پشتیه وه ته پۆلکه که و کونه که و لافاوه که ی دوینی له بیر چوه وه.

له ریگه دا چه ند ویستی بیر له فیکره که ی دوینی بکاته وه: ((په تا! ئه وه چاره سه ره)), به لام ئه وه ته رکیزیک کی زوری ده ویست بویه بیر کردنه وه له و چاره سه ره ی دواخت بو ئه و کاته ی رانه که ی له وه پری خوی ته واو ده کات ئه ویش لیی ده گه ری خوی بدات به زه ویداو کاویژ بکات، ئه و کاته ش خوی له سه ر به ردیک بیکار داده نیشی، سه گه که ش کیشه نییه چونکه به س بوو بو دوورخستنه وه ی کاریکی پی پاسپیژی به هوییه خوی بنوینی.

ئه و به تالییه ی شوانه که به دوایدا ده گه را پیشه وخت پاش خوره لاتن ده ستیکه وت. رانه که له وه پری خوی ده کرد، ئه ویش چوه شوینه به رزه کانی قه دپالی شاخه که، ده یتوانی رانه که و ریگه که ی ژیره وه و گونده که ببینی که خالیک کی ره ش بوو له ناو خاکه سووره که.

شوانه که سه ری ده زوه که ی گرت: ((په تا)). نه یتوانی له وه زیاتر بروات: ((کام په تا؟ چۆن بگاته ئاوی؟)).

کاره که له وه ئالۆزتر بوو: ((چۆن خه لک ئاوی چۆل بکه ن؟)).

بیر کردنه وه گه یاندیه ئه وه ی گرنه: ((ئه وه ی مه به سه ته چۆلی بکه ن و تا مانگیک نه گه ریئنه وه.. چۆن؟)).

بیر کردنه وه له و خاله دا وه ستا، ئه ویش هه لسا یه وه و که وته وه جووله. کاتیش ده رۆشت و ئه و هیشتا وه لاهه که ی نه دۆزیبووه وه، کاتی گه رانه وه ی چیشه نگا ویش خوی بو خوی دی و هیچی له گه لدا بو ناکری. به هاوکاری سه گه که ی رانه که ی کو کرده وه و گه رایه وه. ته نیشی ته پۆلکه که رۆشت و کونه که ی بیرکه وته وه. ویستی بجی و له نزیکه وه ته ماشای

بکات، به لām ههستی کرد لهشی سسته، وتی په لām نییه و ئه و چوونه بۆ کاتی گه پانه وه بۆ دهشت پاش دۆشینی مه پو
بزنه کان هه لیبگرم.

گه پانه وه بۆ گوندو دیسان گه پانه وه بۆ دهشت ته پۆلکه که ی له بیربرده وه، ده بوايه هه رک به ته نیشی برۆشتایه بیری
بکه و تایه ته وه. ئه و ته نها شاره کۆنی له بیرنه ده چوه وه. له گونده که ده رچوه وه و له ته پۆلکه که نزیکه که وت. بریاری دا
ئه مجاره بجی. سه گه که پێشی که وت و به رده می گرت و وه پری:
(نه چی!))

شوانه که لئی توو په بوو:

((چیت وت سه گگی سه گزاده؟))

به لām هه ر زو دامرکایه وه:

((پاست ده که ی سه گ! ده بی چی له و شوینه دا بیینم؟ په نجه ی ئه ژدیها که؟ خو ناتوانم هه موو ئه و خۆله لابه رم تا
ئه و ئه ژدیها یه ده ربکه م و ئاوی پی بترسییم تا چۆل بی و من زه ویی شاره کۆن ژیره و ژوور بکه م))
خۆی له گرده که لادا و ئاوپری بۆ ئاژه له که دایه وه:

((هه ر ئا و زیره که به. هه له نه بووم کاتی که نام نه نابووی جوامیر یان شاسوار، له یه که م پۆژه وه نام نابووی
سه گ، سه گ بی هیچ شتیکی تر. له نا و هه موو سه گه کانی دونه ته نها تۆ لای من سه گگی))

دوانیوه پۆی شوانه که هه ر بیرکردنه وه بوو "بیرکردنه وه له شاره کۆن و سامانی خه ونپییینراوی. کزه یه کی سارد دای
له ده موچاوی و وریای کرد وه، ته ماشای ئاسمانی کرد، نیوه ی سپی، نیوه ی شین، شینیکی ژۆر پوون، هه وره
سپییه کانی شیه یه کی نارپکیان هه بوو، وه کو په مووی هه لوه شاهه بوون، خیرا ده رپۆیشن، دیار بوو له و به رزاییانه دا با
قایمه، خۆر دای له و شوینه ی ئه و، گهرماییه کی به تامی به خشی، به لām زو هه وره که شار دییه وه:
(هه وره کان پاده که ن، هه موو که س ده زانی با تاویان ده دا، ئه ی ئه گهر که سی که هه بی نه زانی با چییه؟))

بیرۆکه یه کی خراپ نه بوو:

((ئه ی ئه گهر په تاکه درۆ بی؟ ئه نجام یه که، خه لک ده ترسن، به لām چۆن وایان لیبکری هه لپین؟))

ئاسانه ترین شت ئه وه بوو خۆی و نیشان بدات تووشی بووی به لām ده ترسا له جیاتی ئه وه ی ناچار یان بکات دییه که
چۆل بکه ن خۆی بکه نه ده ره وه ی دی:

((با شتیکی تر بی، گرنگ ئه وه یه شتی که هه بی لپی بترسن))

ته ماشای ئاسمانی کرد و بیریکه وته وه ماوه یه که ناروانیته جوانی ده ور به ری. له و کاته وه ی بیر له سامانه کانی
شاره کۆن و پله و پاییه ی ناو گوند ده کاته وه زه وی و باران و ئاسمان و هه وری له یاد چوه:
(زه وی و ئاسمان جوان...))

هه ر ئه وه نده ی وت و هه ر ئه و نه خته بیری له جوانی سروشت کرد وه ئینجا دیسان که وته وه داوی سامان و
پله و پاییه ی خه ونه کان. ماوه یه که ئه و جوانییه بۆته جیهانیکی ترولی دوور ده که ویتته وه، ئه و جیهانه هه ر پۆژه ی زیاترو
زیاتر دوورتر ده واته و ئه و به لایه وه گرنگ نییه.

هه لسا و قۆل و شانی جوولاند، سه گه که ئه وه ی به نیشانه ی بانگکردن تیگه یشت و به هه له داوان گه یشته وه لای.
سیامه ند سه ری داره که ی خسته سه ر لووتی سه گه که، سه ری سه گه که خولایه وه، چاوی له سه ر داره که بوو:
(لاییه ناخۆشه))، سه گه که وه پری.

سیامه ند داره که ی به رزکرده وه و نووکه که ی پووکرده هه وره کان:

((دهبى پىگهيهك بدۆزمهوه، ئه مېرۆم له بهردهمه، شهویشى دهخمه پال... يه لالا)).

كه پنه كه كهى له سهر بهرده كهى له سهرى دانىشتبوو هه لگرت، توند قوڵى برده دواوه و تا توانى دوور بۆ خواره وه هه ليدا، خوشى خيرا به سهر لى ژاييه كه تلبووه وه و پى لاوه كهى قورپى له پاش خوى هه لده دا. سه گه كه كه وته هه لبه زين و شوينيكه وت، دهيتوانى پى شى بكه وى به لام شوينكه وتنه كهى پى خوش بوو، پى ش ته واو بوونى لى ژاييه كه خيرا پى شى كه وت و چوه بهرده مى و هه لبه زىيه وه:

((ئه ها پى ش كه وتم!)).

پى ش ئه وهى خاوه نه كه شى بى گاتى پى شى تى كړبو به په له چوه خواره وه بۆ سهر پى گه كه.

سىامه ند چەند هه نگاويك پى ش ئه وهى بگاته پى گه كه پاكردنه كهى كرده پۆشتن و به دهم پۆشتنه وه زه وييه كهى به داره كهى ده كوتا، گه يشته پى گه قورپاوييه كه وه سهر بهردى گى سايه وه. دوو سه عات بۆ گه پانه وه ماون، ئه مېرۆ بى هى چ چى رۆكىك ده گه پۆته وه ئاواى، چى رۆكه كهى دوى نى ش سالى چى رۆكىش دوو باره نابى ته وه:

((ده ترسم ئاشكرا بم دهنه هه موو پۆژىك چى رۆكىكم هه لده به ست)).

ئه مه ش هه ر فى كره يه كى خراپ نه بوو:

((ئه گهر له گه ل په تاكه هه ر نه گه يشتمه ئه نجام ده توانم بى مه حى كايه تخوانى دى، به لای كه مه وه شوينيكى با شترم له ديوه خا ندا ده ست ده كه وى، ئه گهر ئا غاش پى گه بدات به گونده كاندا ده گه پى م، رازى شم ده ستكه وت به نيوه يى بى)).

به لام زوو په شى مان بووه وه:

((ژيان به تاله ئه گهر به گى رانه وهى به سهرهاتى خه لكى تر بى رى ته سهر، من هه ز ده كم به سهرهاتى خۆم باس بكه م وه كو... وه كو... با بلى م: ئه مېرۆ ئه ژديها يه كم كوشتوه، سبهى ئه ژديها يه كى تر... ئه ژديها؟ به لام كوشتنى ئه ژديها ئه گهر راستى ش بى ده بى كۆتايى هه بى)).

رۆژى سىامه ند بى ته نجام به رپۆه چوو، وادهى گه پانه وه ش نى كى تر بۆ ته وه، پانه كهى خپكرده وه و گه شتى گه پانه وهى ده ست پى كړد. له سهر پى گه ورده چه مى كاتى زۆر بوون و پانه كه كه گى اى ته پ تى نوويه تى به كهى شك اند بوو به پى پى پى وى ست ده مى به و ورده چه مان وه دهنه پى ش ئه وهى بگاته چه مه گه ورده كه، بۆيه كه مى كيان له و چه مه گه ورده يه تە نى شت ته پۆلكه كه لايان داو ئاويان خوارد وه، سىامه ند و پانه كهى پى گه ي چه مى ان گرت به ر، سه گه كه خوى دوا خستبوو و له سهر خۆ ده پۆشت و بۆنى زه ويى ده كرد، سىامه ند ئاوپى بۆ دايه وه و پى ش ئه وهى هاوارى لى بكات بگاته كاروانه كه سه گه كهى بى نى سهر به رز ده كاته وه و پو له ته پۆلكه كه ده كات و ده وه پى، سىامه ند نه وه ستا:

((ئه م سه گه هه ندى جار خه يال ده كاته وه)).

پۆشته وه و پاش چەند هه نگاويك و بى ته وهى ئاوپر بداته وه هاوارى كرد:

((سه گ!)).

سه گه كه كه وته وه جوو له و سىامه ند ئاوپى بۆ دايه وه و بى نى به دهم پاكردنى كى خاوه وه ته ماشاى ته پۆلكه كه ده كات و پى دوه پى، گه يشته لای خاوه نه كهى ئه وى ش به سووكى دارى كى له سمتى سهر واند:

((پرو دهى، وه كو جار ان پى شمان بكه وه، ده زانم هه ز ده كهى خۆت هه لكى شى و بلى مى من پانه كه م له وه پاند بوو له و كاته ي سىامه ند خه وت بوو)).

سه گه كه هه لبه زىيه وه و راي كړد، ئاوپرى كى دايه وه و وه وى كرد:

((ئه ي و انى به سه م سه م)).

وه پى نى سه گه كه به پووى گر ده كه و پى شتر كه نه يه يشت خاوه نه كهى بچى ته ماشاى كونه كه بكات كه مى ك مى شكى

سەرقال کرد، ویستی بگه پێتهوه و ته ماشا بکات و بزانی چی ههیه به لام وه کو چاره که ی تر په شیمان بووه وه، دوا یی زۆری له خۆی کردو گه پایه وه، هاوار یی کیشی بۆ سه گه که کردو پێی وت خۆی و پانه که:

((له ویدا بوه ستن، ئیستا دیمه وه)).

سه گه که نه مجاره کار یی پی سپێرد رابوو و کاتی تی خۆی بنوینی بۆیه گو یی نه دایه چوونی خاوه نه که ی. گو ی پایه لی فه رمانه که بوو و له سه ر پاشووی دانیشته و زمانی برده ده ره وه، به لام زۆروا نه مایه وه و فزول پالی پپوه نا بپوات و بزانی خاوه نه که ی خه ر یکی چیه.

سیامه ند ویستی سه ره تا بزانی سه گه که به چی وه پیبوو. به ده وری لای پۆژئاوا و باکووری ته پۆلکه که سووپایه وه، ه یچی نه بی نی و له چه مه که په رییه وه و که وته پشتی گرده که، به ده وری لای پۆژه لات سووپایه وه و له شوینی پێشودا گه یشته وه چه مه که و دیسان ه یچی نه بی نی، ته ماشای سه گه که ی کردو به چا و لی پرسی چیی بینبوو. سه گه که گو یی خۆی له پرس یاره که که پ کردو له سه ر جووته پاشووی دانیشته. سیامه ند به داره که ی ئاماژه بۆ کرد بپواته وه لای پانه که ئه ویش به پوویدا نووزه یه کی کرد:

((پیکه وه ده پۆین)).

شوانه که نه یویست مونا قه شه ی سه گه که بکات و که وته وه جو لێ به ره و گوند، بۆ دوا یه مین جار ئاوی بۆ ته پۆلکه که دایه وه، نه مجاره کونه نو یکه ی له نزیکه وه بی نی، که ندره که له وه گه وره تر بوو که له دووره وه دیاربوو، لافا وه که تا سی ئه وه ند ه ی گالۆکه که ی گرده که ی بنکه ن کردبوو. سیامه ند به پپو یستی زانی بگه پێته وه و ته ماشا بکات. چوو و ته ماشای کرد "به پپوه هه موو کونه که ی لپوه دیار نه بوو، نیشته سه ر ئه ژتوو ته ماشای کرد، پارچه یه ک قور وخۆل و چه ند له ته گۆزه یه ک، داره که ی برده نا وه وه دای له له ته گۆزه کان، دای له یه ک یکیان و ده نگ یکی جیاوازی بیست، جاریکی تر داره که ی پیا کیشایه وه و هه مان ده نگ:

((ئه مه ده نگ ی کوپه ی شکاو نییه)).

به ده ما که وت و خۆی بۆ خشان د، په نجه ی لیدا و دلنیا بوو:

((هه ر ئه وه ند ه خۆلی ده ورو به ری ده ر یکه م)).

خۆلکه ی به ده می گالۆکه که ی لا بر د و دلی زیاترو زیاتر لیلی ده دا، نیوه ی کوپه که ی ده رخست و له به ر ده نگ ی دلی و ئه و خه یاله ی چوو ه سه ری ئاگای له سه گه که ی نه بوو به ده وری قاچه کانی ده سووپایه وه و ده و پێ و ده یزانی خاوه نه که ی خه ر یکی کار یکی گرنگه.

ده رخستنی نیوه که ی تر زه حمه تر بوو به لام تازه بر یاری داوه نه پوات تا کوپه که ی ده ست ده که و ی ئه گه ر پانه مه په که شی فه وتا بی. هاوار یی کاره که ی پێ و هستان د:

((سیامه ند! سیامه ند!)).

خیرا له کونه که ده رچوو و خۆی مات دا. گو یی له ده نگ ی پیاویک بوو به ده نگ ی به رز له گه ل هاو پیکه یدا قسه ده کات:

((ئه و کوپه پانه که ی به ره لا کردو وه، گو ییم له ده نگ ی سه گه که ی بوو... سیامه ند!)).

ئه وه دوو که س، پیاویکی تری گوندیش نزیکه له شار بگه پێته وه. ده بی دوانه که بپۆن و چاوه پپێ سییه میان بکات تا بیته و تیپه پێ... ئه مپۆ ه یچی بۆ ناکرێ و ده بی شه و له سه ر ئاگر بی تا کازیوه ی به یانییه کی تر به ئاره زووی خۆی بیته و بی گویدانه چاوه پیکردنه که ی ئه و بگاته سه ر زه و ی:

((خۆزگه کاتی شه وه بکێو بوا یه. ده ی! چاره نه ما... به لام ئه و کوپه یه هه ر ه ی منه)).

به نه خوینی شه پوالة که ی شلکرده وه و گرتی به دهستی وه به پیوه وه ستا :
 ((هووو مام سمایل، ئەم هاوارەت لەچییه؟)).

به ده م به نه خوین به ستنه وه له نیوان گرده که و تاویره گه وه که ده رچوو و به ره و دوو پیاوه که پوشت که نیستا
 تیگه یشتن کوپه که کاریکی تایبه تی هه بوو ناتوانی به که سی تری بسیپری :
 ((شوین پراوه کوپه ئه وی نه بی؟)).

کوپه که نه یوانی هه ناسه برکی خوی به شاریتته وه :
 ((مام سمایل ئیره په ناتره، ههوا نایگریته وه، پاشه ل له سه رما و له چاو پاریزراوه، دهنگوباسی شار چییه؟)).

دهنگوباس چی بی ؟
 ((مه پری چاک یه ک روپی و چه ند عانه یه که هه رزان بووه، که سیش له بز ناپرسیته وه، به هاریکی بیفهره)).

هاوړیکه ی دووپاتی کرد وه که وایه :
 ((به سه ری ئاغا بیفهرترین به هار ده بی)).

سیامه ند دلته وایی دانه وه به لام نه یه دزانی قسه بو خوی ده کات :
 ((خه م مه خو مام سمایل، خوا گه وره یه، نازانی چی دیته ریته)).

دوو پیاوه که به سواری دوو که ره که یانه وه تیپه رین و بۆله یان ده هات، سیامه ند له به رخویه وه بو خوی دووباره
 کرده وه :

((به لئ مام سمایل، به کلکی ماینی ئاغا نازانی چی دیته ریته، زهره ری که له بازاری شار یان کوپه له یه کی پر لیره ی
 ئالتوون له دهشت)).

تا گه یشته وه گونده که هه روپ بوو، شاره کوونی بیرنه مابوو، سه لامی له که س نه ده کرد وه لامی سه لامه کانی
 به ساردییه وه ده دایه وه، پانه که ی دایه دهستی دوو که که ی هه موو جاریک تا بیدوشن پیش ئه وه ی بخریته ناو گه ور،
 فه رمانیشی به سه گه که دا :

((ئه مشه و نامه وی گویم له دهنگت بی، سبه یش سه رم لی مه شیوینه)).

سه گه که خوی به زه ویه که نووساند، سه ری خسته ناو جووته دهستی و باویشکیکی داو نووزه یه کی لیها ت :
 ((خوا بکات تو قسه م له گه لدا نه که ی)).

سیامه ند چوه ژووره که و خیرا خوی خسته نیوان راخه ری شرو جاجمی کوئی چلکنی و خوی کرده نوستوو :
 ((وه لامی جوحا ناده مه وه هه تا ئه گه ر باوکیشی بمری یان زیندوو ییته وه)).

شه ویکی هیمنی ده ویست بو ئه وه ی بیربکاته وه ئه و کوپه له ئالتوونه چی لیبکات، لیره کان چۆن بیئیتته وه و چۆنیان
 به شاریتته وه، چۆنیان بفروشی، به لام له هه مووی گرنگتر چۆن رووبه رووی ئه و وه زعه نوییه بیته وه، خه لک ببینن کتوپر
 ده وله مه ند بووه چی ده لئین؟ چۆن وه لامیان بداته وه ؟

جوحا گه رایه وه و هاوړیکه ی به پیچراوه یی ببینی. بو خوشبه ختی سیامه ند جوحا ته نها یه ک پرسته ی وت و ئه ویش له ناو
 جیگه که یدا خوی ون کرد :

((ئه م ئیواره یه نانی زوو خواردوو، ئه و ماندوو.. من ماندوو تر)).

جوحا پیی خوش بوو هاوړیکه ی نوستوو و یادی کاره ساته که ی دوینی ناکریتته وه. پرخه و فووی جوحا ده ستیان
 پیکرده وه و پرسیاره کانی سیامه ند به رده وام بوون، له کۆتاییدا ماندوو بوو : ((له جیاتنی ئه وه با بیر له وه بکه مه وه چۆن
 سه رفیان بکه م، بیربکه مه وه ده بمه چۆن پیاویکی گوند که شاهه یس ئاغا ده خاته ته نیشت خوی له دیوه خان، ره نگه

گوندیک بکرم و ناوی بنیم سیاهه ننداوا)).

خه یالە کان په وینه وه و پرسیاره که گه رایه وه: ((بلیم چی؟)).

ورده ورده خه هیرشی بۆ چاوی ده بردو دوو پیلووی داده خران، هه مووی چه ند چرکه یه ک بوو و خه وی لیکه وتبوو.

خه وی چاو خه ویکی سه ری بانگ کرد:

له گوند نه ماوه و چۆته ولاتیکی دوور، شتی سه یر له ده وری خۆیدا ده بینئ، پۆشاکێ تازه و جوان خشلی زۆری پیوه یه، پۆشاکێ په نگاو په نگێ جیا له وه ی خه لکی گوند، پاخه ری پر له هه موو په نگێک، سه ری نی زۆری خپری یه ک په نگێ بریسه که دار، خۆی بی نی به و جلانه وه تا قوله پی له ناو لیره ی ئالتووندا وه ستاوه، چنگێک هه لده گری و به سه سه ری خزمه تکارێکی سه رنه و بییه وه به ریده داته وه ئه ویش په لاماری دهستی ده دات و ماچی ده کات، پاشان به سواری ماینێکی سه پی زینێکی په نگاو په نگێ به سه سه ری پشته وه یه ده گه پیته وه گوندو پیاهه کان به پیرییه وه ده چن. شاوه یس ئاغاو کورپه کانی ده ستیان خستۆته سه ر ناوکیان و به سه ریکی کزه وه پێشوازیی لیده که ن. به سواری ماینه که یه وه به ناو ئاوا ییدا ده روات و ده روات، هه ر به سواری ماینه که یه وه به سه ره وه لامی سلّوه کان ده داته وه و به ده ست ئالتوون ده به خشێ، ده رۆشت و ئالتوونی ده به خشیه وه ... له پر زه لامیک خۆی پیاکیشاو خه به ری کرده وه.

خه ونه که دلێ یه کلا کرده وه: ((چاکترین چاره سه ره، چاکترینیش نه بی چاره سه ره تر نییه، ماوه یه ک خۆم ون ده که م و داوی به و سه ره ته وه ده گه پیمه وه، ئه و کاته هه زارو یه ک چیرۆک هه یه بیانگێرمه وه، باوه ر به هه مووشیان ده کری)).

دلێ به و چاره سه ره پازی بوو و چاوه کانی نووقاندو له دلّوه داوی له که له شیره کان کرد زوو بقوو قین.

4

له وه کانی قه ده ر

سیاهه ند پتویستی به که س نه بوو و ریای بکاته وه، ئه و ماوه که مه ی خه و چوو بووه چاوییه وه به س بوو، پتویسته پووره مینا نانه که ی زووتر بۆ بیچیته وه، ئه ویش له رۆژانی تر زووتر ده ربچی، به لام و ئیستا ناچاره چاوه ری بکات. چه ند جارێک یاریی له گه ل سه گه که ده کردو پاوی ده ناو ده یخسته وه رین تا پووره مینا زوو خه به ری بیته وه، دواتر دوو سه گه که ی جوحاشی و روژاند تا بوه رن به لام پیره ژنه که به رنامه ی خۆی تیکنه داو له واده ی خۆیدا هه لسا. کورپه که پارایه وه:

((پووره مینا گیان! به رانی که قه رزارت بم نانه که م خیرا به ری، ئه گه ر حازریش نییه هه ویره که م به ری ئه و شاخه ی بۆ ده سووتینم و ده یکه مه نان)).

ژنه که نه یزانی ئه و لاوه په له ی چیه تی، هه زاران ساله شوانه کان له واده ی خۆیاندا ده چنه ده شت و هیه شتیک له دنیا نه گۆراوه. شوانه که نه یه شت پرسیار بکات:

((په له مه پووری هه موو گونده کان)).

پیره ژنه که ی شیرز کردبوو:

((به س بزائم جنۆکه چۆته له شته وه، هینده په له م لی ده که ی له جیاتێ پیاو خه ریکه به ردت بۆ دابنیم، په له م لیده که ی، سه گه که شت پیم ده وه ری و ده لی خیرا بکه)).

سه گه که به درۆی نه خسته وه :

((به لۆی خیرا بکه، سه م سه م په له یه تی و نازانم بۆچی)).

وه رگرتنی نان و پیازه که له دهستی پوره که وه بۆ ناو تووره که بچوکه کونه پڕ نه خشه که ی و دوایی ده رچوون له گوند بۆ سیامه ند دوور دڕێژ بوو و نه ده برایه وه، هیشتا ماوه یه کی زۆری تری ماوه تا ده گاته گرده که. دووهم جاریشه له ماوه ی سالتیکدا له گونده که ده رچی بێته وه ی ته ماشای شاره کۆن بکات.

که یشته نزیک گرده که و رانه که ی به ردا یه چه مه که :

((ده لۆین کهس نازانی خیر له چیدا یه، ئه گه ر دوینی کوپه له که م ده ربه ینا یه شه و نه مده زانی چۆن بيشارمه وه به لام ئه مپرو تا ئیوارم له به رده ستدا یه بیر بکه مه وه له کو ی بيشارمه وه و چۆن خۆم له شوینیکی دوور له گوند بزر بکه م)).

چوو نه ناو کونه که گه وره که و به سه گه که ی وت ناگای له رێگه بی، سه گه که رانی هه لپری، میزی کردو بۆ لای رانه که پایکرد.

ده رکردنی کوپه که هینده زۆری برد بهس بوو بۆ پڕکردنی دلی له ترسو نیگه رانی. هه موو ده قیقه یه ک ده ترسا که سیک په یدا بی، ئه گه ر ئه و که سه ناشکرای نه کات ده بێته شه ریکه به شی. له کۆتاییدا زه فه ری به کوپه که بردو رايکیشایه ده ره وه و هه لسا یه سه ری، به رزیکرده وه و ویستی بیدات به به ردیکدا و بیشکی نۆ به لام په شیمان بووه وه، ته ماشای ئاسمانی پڕ هه وری باراناوی کرد که ده یویست به کۆمه کی خۆره وه له شینیکی تیره وه بێته سپیه کی زیوین:

((ئیره باش نییه)).

ئه مجاره فه ره نجیه که ی جوحای خواستبوو و که پنه که که ی جیه شتبوو که دوو قۆلی نه بوو و له گه ل جوو له ی دهستی ده کرایه وه. کوپه که ی خسته ناو فه ره نجیه که. فه ره نجیه که به رزبووه وه و سه گه که بۆ ئه و شته ی ناوسکی وه ری. شوانه که ترسی نه بوو کهس له رێگه دا پپی بگات چونکه به ده گمه ن که سیک به و به یانییه بگاته گونده چه په که که ی خویان، ته نها نه هیلی ئه و که سه ی له گونده که ی خویان ده رچی پپی بگاته وه ئیتر هه موو شتیک ته واره.

رانه که پۆیستی به یخه و پیراندن و تیسره واندنیکی زۆرتری هه بوو، ئه مپرو پۆژی خاوه خا وکردن نییه، ده بی که میکی تر بگاته قۆناغی دووهمی گه شتی پۆژانه ی و کوپه که بشکی نۆ. نیگه رانی و په له کردن له گه یشتن نه یانده هیشته بیر له و شوینه بکاته وه که بۆی ده چی و خۆی تیدا بزر ده کات و دوایش چۆنیتی سه رفکردنی ئه و لیرانه.

گه یشتن به و شوینه ی مه بهستی بوو هینده ی شوانی مانگیك ماندووی کرد. به قه دپاله که دا سه رکه وت و رانه که ی جیه شت. گوند دووره و کهس به جوانی نایبینی و نازانی چی ده کات، پۆیسته زوو کوپه که بشکی نۆ و لیره کان بخنیتته ناو گیرفانه کانییه وه.

کوپه که ی به رزکرد وه تا به به ردیکی به رده می بکیشی:

((سه گ! ئه م کوپه یه به خته وه ری من و تۆی تیدا یه)).

توند پیاکیشاو چه ند پارچه یه که له کوپه که به چه ند لایه کدا فرین. به ده ست پارچه شکاوه کانی تری له خۆلی ناو کوپه که جیا کرد وه، تۆپه لیککی خۆلی خپ مایه وه له گه ل ملی کوپه که که لینه ببوو وه.

مستی دا له تۆپه له خۆله که و شیکرده وه، مستیکی ترو خه ریک بوو دهستی خۆی بریندار بکات:

((ئه مه چییه؟ ره نه پڕو خۆم)).

خه ریک بوو بگری:

((جی دہینم؟ خول؟ ئالتون بوٽه خول؟)).

به سمتا به سهر زه وييه كه خوى به ردايه وه، چنگيگ قورپى هه لگرت و ويستى له ده موچاوى خوى بيسوى، سه گه كه پيى وهري:

..((مهكه!))

قوره که ی تیگرت:

((جی دهکە ی لیڤه؟ یۆ نا حیتە لای رانه که؟)).

ده موجاوی له ناو دوو له یی دهستی قوراویدا ونکړدو گریا:

((ره‌نجەرۆ خووم، ئالتوونه‌که‌ بپوه خوول، من بوو خوول باشم، نه‌گه‌ت و به‌دبه‌خت)).

سه‌ری به‌رز کرد هوه و ته‌ماشای هه‌وره‌کانی کرد که یارانکی نوییان بیوو:

((خۆل.. خۆل.. خۆل.. یوچی بهههك شهو؟ بهههك شهو ئالتون بوو به خۆل، خوا دهزانى چهند ههزار سالا لهزیر

ئەو خۆلەدا ھەر ئالتون بوو، بۆ بەختى من ئەو شەھەر بوو (خۆل)).

بەمشىكىكى رىي لىونىوۋە ھە بۇ تەفسىرىك دەگەرا. دارەكەي گرت ۋە ھەرقەۋە زەۋبى بەردەمى شىۋاند:

((دهلین به ختی رهش شیریں شلی سبی دهکاته بهرد، با شیر بییته بهرد، دنیا ناخر نابی به لام به خت لهوه رهشتر

ههيه “زير بيته خول”).

داره که ی فریداو روویکرده وه ئاسمان:

((به لام نا! به دبه ختی نییه، شتی که له به خت گه وره تر، جادووه، جادووه وای لی کرد، جادو و گه ریکی بی به زه یی

خوښی و ښکته نیننی ناو جیگه ی شهوی منی بیینی و به زرده خنده یه کی پر مه کړوه وتی : سیاهندا! ناهیم نهو

خوشیہ بیینی . فوویہ کی لیکردو کردیہ خول).

شوانه که نهیده ویست باوهر بکات ناو کوویه که له کۆنهوه خۆل بووه، تا ئه و ساته ئه وه کوویه ی به خته وه رپی خۆی

بووه و له و کاته وهی له ناو خۆئی گرده که دا بینیبووی ته نها نمونهی که سانی گوندى تری له بیښ چاودا بوو که وهک

مستقیمه تے، لہ کاتے، حوتدا کوہ لہ مان، پوزو ہتہ وہ، لہ و روژ د شہوہ بوشته سور، و حوونہ تہ دونای، خوشگوزہ رانے،

ئەھ، كەس ھەبە نەيىس تۆمە چاچ، ئەمەز مەمان، زەنان كەمەلەك، ئالتۇن، دۆنمە ھە ھە بار ھە ھە

د هوله مه ندى گونده كه ى و به و ياره به حوو يو چه ج؟

چەند لە تێکێ کووێه شکاوە که لە بەردەمیدا که وتبوون، تۆیه له خۆلێکی گەوره له ناوه راستی له ته کانی کووێه که دا

کهوتیوو. به ده سستی، شعیکر ده وه. هه موو ئاواتک، ئه وه توبه له خۆ له به که ته وای شی، نه بوته وه. توبه له که موو هه ند

سارچه به ك و داره كی هه لگرت و كښای به گه وره تر بنان، خۆله كه ناخ، بوو و ورد نه بوو، سمامه ند سین، خۆله كه و ه كو

هك نسيه، خۆل، وری، نوره له گهژا جهند ته به له بجه كك، خۆل، دهقه، له دهقه، دكبد له به ده، تهخت ده جهون،

۱۴۰۱/۱۰/۱۵

کے لیے ایک نیا راستہ تلاش کرنا پڑا۔ یہاں تک کہ ان کے پاس ایک ایسا ہیرو تھا جس نے ان کی زندگی بھر کی ساری باتیں سنی تھیں۔

بارداری بی بیوگی چوارکوسه بارپه کی حوں لکان کسیت حوی کرم، بارپه کی پیر کر، لک و زوہ ک بیوگی

سائره داتے بوون، کھوره کھیاں نیوہی لاپی دہسلی بوو، بچو و خرییاں نیو پہ بچہ پاؤ و دریر. دہسلی کرد

بەياكکردنەوهی بەردەکان لەو خۆلەي بەسەریانەوه بوو.

بەردەكان ساف نەبوون، روويان گرنج گرنج بوو. شيوە ريکە که يان سەير بوو، چوارگوشە و لاکيشە، لاکانيان ريک

بیون. بحیو کترینانی هه لگرت، هه ردوو دیوی گرنج گرنج. سی قه راغی سافو لووس، قه راغکی تری وه کو دوو رووه که،

دایناه گهور هکه مانه، هه لگرت، هه مان، شینه، به که له دوه هکانه له دوه شونځه، حووه کدا ساف بو. ئه فکر هه، هه دیشم.

بۆ مێشکی شوانه که کرد وای لیکرد به پێوه ههلسی.

پارچه بهره لاکێشه که له ناو له پی دهستی راستیدا بوو، گواستیه وه بۆ دهستی چهپی، پوهه که به هه موو لایه کدا وهرچه رخاند، له وکاته دا هه تا و تازه هه له اتبوو و له بهینی هه وره کانه وه سه ری ده رکردبوو. بهره که ی پوو تیکردو سیبه ری چاله کانی ئه و نه خشه ی سه ری ده جو لاند:

((نه خش! ئه مه له نه خش ده چی، ئه م پیکیه و ئه م چالایی و به رزاییانه ی سه ر پووی به گالته نه کراوه، به گالته ش نییه ئه م به ردا نه خراونه ته ئه م کوو په یه)).

له سووچی سه ره وه ی لای چه پ هینده ی نینۆکیک خه ریک بوو له پووی بهره که لیبیتته وه. ئه و پارچه یه ی لیکرد وه و شوینه که ی چال مایه وه. خسته یه نێوان په نه کانی و له تی کرد. ئه وه ی لێی وردبووه هه رله خۆل ده چوو:

((هینده ی به رد یان شتیک که مته رقه به لام به رد نییه، ئه مه قوره و تا تا قهت هه زیکات شیلراوه)).

سه ری به رزکرد وه و ته ماشای گونده دووره که ی کرد:

((کوو په یه کی شار دراو له ناو گردیکی سه یر نزیک گوندیکی چه په ک ته نیشته چه مێک چه ند به ردیکی تیدایه... چه ند؟ شانزه، به لێ شانزه، شانزه به رد، نه خیر به رد نین، قوری شیلراوی پیکراون، نه خشیان له سه ره.. هه موو ئه مه به گالته نییه)).

پارچه لاکێشه یه که ی له ناو له پی دهستی راستیدا هه لبه زاند:

((نه خیر مه گه ر هه یچم نه زانیی، ئه مه به گالته و له خۆوه نه بووه)).

جاریکیتر له و پارچه یه وردبووه وه:

((نه گه ر نه خش بی نه خشیکی جوان نییه)).

وینه کان تیکه له به یه ک بوون. سیامه ند توانی شیوه یه ک جیابکاته وه له هه موو شویتیکدا دووباره ده بووه وه:

((زۆر ورده، نازانم چۆن کراوه. ئه مه یان دووباره ده بیتته وه، چالیک سی لای هه یه و له لایه کیان کلکی هه یه، ئه و چالانه ش وه کو یه ک نین، کلکدارو بی کلک، پیکیان هه یه، هه یانه لابه لا وه ستاوه، ئینجا ئه و خه تانه ی له مسه ر تا ئه وسه ر کراون و نه خشه که یان کردۆته خانه خانه، بۆنی پشقل عه قلی نه بر دیم ئه مه نه خش نییه، نووسینه، به خوا نووسینه به لام به چ زمانیک؟ هه ی چ زه مانیک؟ یه ک شتیان له و هه رفانه ناچن که فیریان کردبووم، دیاره هه ی دیر زه مانه، هه ی ئه وانه یه که هه زاران ساله مردوون، ئه ی به گرده که نالین گۆری کافران؟)).

گه مه ی مه ته له که به ده ختییه که ی له بیر برده وه:

((بابلیم وایه، ئه ی باسی چی ده کات؟ باسی ئه و که سانه ده کات ئه و گۆری کافران یان دروستکردوه؟ نازانم)).

مشتی له بهره که توند کردو قۆلی برده دواوه، قۆلی چه پی برده پیشه وه، قاجی راستی بۆ دواوه و قاجی چه پ بۆ پیشه وه، ناو قه ده ی و دوو قۆلی سوو پرانده وه و خۆی بۆ فریدانیک ئاماده کرد بگاته ئه و دیو گونده که:

((ده لێن خه لکی زه مانێ زۆر به هیز بوون، له وانه یه لیره وه تۆیان ده گه یانده ئاوا یی، منیش به یادی ئه وانه وه فریت ده دم و ده تگه یه نمه ئه و دیویشی. که که وتیشی بکه وهره قسه و ئه و حیکایه تانه بۆ پیرواران بگیڕه وه که له سه رت نووسراون)).

سه گه که له خواره وه چاوی له و وه زعی بوو و زانی خاوه نه که ی شتیک فریده دات و وایزانی بۆ ئه ویه تی. یه ک جار وه ی کردو به هه له داوان به ره و پووی خاوه نه که ی و ئه و شته رایکرد که خه ریکه هه لده درێ و نازانی چییه.

شوانه که توند قۆلی راستی برده پیشه وه و یه ک چرکه ی مابوو پارچه که له ده ست به ردا ت و وشه ی ((حیکایه ت)) له گویتیدا زرنگایه وه، له و چرکه یه دا توند پارچه که ی گرت و نه یه یشت بفری به لام تازه جووله که ی بۆ کردبوو و هاوسه نگی

له شهیدا نه مابوو، جارێک به دهوری خۆیدا سووپایه وه و كهوت. زهویییه كه نه یگرتیه وه و له سه ر لێژاییه كه ته پاولتی داو تا جله كانی قورپاوی نه بوو و ناو ده می پڕ نه بوو له قورپ نه گیرسایه وه. سه گه كه گه یشته سه ری و وه پڕی: ((نه مجاره ئاگات له خۆت بی)).

سه گه كه لووتی به زه ویدا ناو نهیده زانی له كوی بۆ ئه و شته بگه پڕی كه سیامه ند فری دابوو. خاوه نه كه ی له پی نووقاوی بۆ درێژ كرد ه وه: ((سه گی زۆل زاده، شته كه له ده ستمدا یه)).

له شوینی خۆیدا له سه ر قورپه كه دانیشته و به رده كه ی له به رده می سه گه كه پاره شانند: ((یهك وشه په شیمانی كرد مه وه)).

سه گه كه سه رولووتی بۆ دهستی خاوه نه كه ی به رزكرده وه و ویستی شته كه بیات. خاوه نه كه ی دهستی برده دواوه: ((نه خیر سه گی نه خوینده وار، ئه مه له سه رووی ئاستی عه قلی سه گه كانه)).

سیامه ند دهست خستبووه سه ر وشه كه: ((حیكایه ت)). به لām ئه وه ماوه چۆن ئاكامی ئه و حیكایه ته ته نها شۆربایه کی گهرمی ئیواران نه بی:

((نه گهر به نه زانی دهست پیبكه م پهنگه له وهش كه متر بی... چنگێك هه رزن)).

كیشه كه ئه مجاره له جۆرێکی تر بوو:

((ئه وسا ده موت ئالتوونم ده سته كه ی چۆن ئاشكرای بكه م، ئیستا خۆلم ده سته كه و تووه چۆن بیكه مه ئالتوون)).

شوانه كه گه پرایه وه شوینی پارچه كانی ترو هه موویانی خنیه گیرفانه كانی. فرهنجیه كه ی كرد ه وه بهر. له وحه قورپه كان ئه مجاره فرهنجیه كه یان به رزنه كرد ه وه، ئه ویش كه مه رخم بوو و گوێ نه دایه: ((تا ده گه مه ته كیریك نه بینرین باشه، ئه گهر بینیشیان با ببینن خۆ لیره كانی سولتانی زه مانم پی نییه)). به رقه وه شه قی له له ته كووپه كان داو چوو خواره وه بۆ لای پانه كه و به ئاره زوو بریاری دا چیشته نگا و پانه كه نه باته وه گوند.

ئه و بارانه ی هه وری چری تال هینابووی نه باری، دوا ی نیوه پۆش ته نها نمه بوو، ئیواره ش گه پانه وه كه ناچاری بوو و ئه گهر سه رما نه بوایه هه ر ئه و پۆژه شه وكه ژێ ده سته پیده كرد. شوانه كه به دهم پادانی پانه كه یه وه له وحه گه وره كه ی ده رهینا و به هه موو باره كاندا هه لگی پرایه وه به لكو شتیکی لی هه لکړینی، زۆر خه ریک بوو به لām بیسوود. گه یشته ئه و شوینی گرده كه ی لیبوو، خیرا له وحه كه ی شارده وه، بینینی گرده كه شه رمه زاری كرد كه چۆن ئه و گرده خه له تاندى و چۆن مایه پووچی كرد. گه یشته ته نیشته گرده كه و ئه م كه و ته ده سته چه پی، ئاوپى بۆ دایه وه و گه وره یی قه باره ی گرده كه هه یبه ته كه ی بۆ گه پاند ه وه، ئه و گرده ی كه هیچی لیوه ده سته كه و ته وه كو گه نجینه یه کی پڕ نهینی هاته پیش چاوییه وه. له وه زیاتر ته ماشای نه كرد، چه زی نه كرد له وه زیاتر مایه پووچی خۆی ببینی.

گرده كه كه و ته پشیتییه وه و له وحه كه ی ده رهینایه وه و بیریکرد ه وه:

((ده بی شتیکی تیدا هه بی قه ره بووی ئه و شه رمه زارییه م بۆ بکاته وه، ئه ی ئه گهر نه یبوو؟ نه شیبی خۆم دروستی ده كه م)).

به دهم پۆشته نه وه به ده سته پاستی داره كه ی له قورپه كه ده چه قاند. له وحه كه ی به له پی ده سته چه پی گرت، نه شه ده زانی ته واو گرتوویه تی یان سه ره و خوار:

((هه بوو نه بوو كه س له خوا گه وره تر نه بوو، پاشایه کی زالم هه بوو ناوی وه یس شا بوو، ناویکی باشه، نه ختیك

زیره کیی ده وی بۆ ئه وه ی بزانی ئه مه هه لگی پانه وه ی ناوی شاهه یس ئاغایه. وه یس شا كچیکی جوانی هه بوو لیی

ياخى ببوو و دهیوت شوو به میرانی مهملهكهت ناكهم بهلكو حزم له شوانيك كىردوو. نه يه كسهر دهزانن ههلبهسته چونكه خوم شوانم، با بىكه مه خزمه تكارى پاشا. پاشا خزمه تكار دهگرى و دهيكاته سجن، نه قه قه ز. قه قه ز خوشتره به لام كچى پاشا ملوانكهيهكى ئالتونى مى خوى داده كنى و دهيداته پاسهوانكه و دهلى شهرت بى ئه گهر بهرت دا دوو گوارهى گويچكهى خومت بدهمى، نه خير پيشه كى دوو گواره كه بى، مام عهولى يهك ددان يه كسهر دهلى ده بى پيشه كى شته كه مه كى بداتى، ئيشى بازرگاني وا ده خوازى. پاسهوان لاي سهير ده بى كچى نازدارى پاشا حهن له خزمه تكارى چلكنى چلمن بكات. ئه گهر لاي ئاوايش سهير بى پيان ده ليم خو ئيوه نه بوون له و كونى به ختره شيه بهرده كه تان دهره نا ئيوه نه بوون له قورگه وزان تا نهو خه ته بخوينه وه كه يهك كهس له دونيادا ناتوانى بيخوينى. ههرچونيك بى پاسهوان به قسهى كچى پاشا دهكاته و خزمه تكار رزگار دهكاته و پاسهوانكه ملوانكهى ئالتونى دهسته دهوى. ئالتون، ئالاخ ئالتون، چون هه موو ئاواته كانم به بادا چون. ئالتون بوايه ئه م راوره ريوپيهى نه ده ويست كه نازانم به چى ده گات. خزمه تكار شاره وشار گهراو زانين و عه قلى و لاتاننى كوكرده وه و دوايى گهرايه وه مهملهكهته ي پاشاي غه ددار، به لام من نه حيكهت و نه عه قلم له ولاتان ده ويست، ته نها چهن مانگيك خوم بزر بكه م و دوايى دهركه ومه وه و درويهك بو ده وله مه ند بوونم ههلبه ستم، خوى ده كرد ده موت ليره ي ئالتونم له ولاتى باقوبريقدار نوزيوه ته وه. كهس خزمه تكارى نه ناسييه وه و هه موو بو دهردى لهش و گيان و عه قلىان ده چوونه كنى تا نه و پوزهى كچى پاشا نه خوش دهكهوى و پاشا به دواى داناي ميواندا ده نيى، تومهن كچه دلى خه بهرى دابوو داناي تازه هاتوو يارى جارانه و به درى خوى نه خوش خستبوو).

ئاگاي له خوى نه مابوو كاتيك پانه كه خوى كرده ناو گوند. نه ختيكى تر ده گاته يه كه م مال. چيرۆكه كى به خيراى ته واو كرد:

((فتر داناكه چاكيكرده وه و پاشا رازى بوو شووى پييكاته و ته واو)).

بهرده كهى خيرا شارده وه ناو له پى ده ستييه وه. سه گه كه كه هه ميشه نزيك گوند پيش پانه كه ده كهوت ئاوپى بو دايه وه و وه پى، خاوه نه كهى وه لامى دايه وه:

((نازانم چيت وت به لام گريمان ده لى حيكايه تيكي خوشه، ئه گهر واش دهرنه چوو و هيچى بو نه كردم سه رت ده بىرم و شورباكهى تو ده خومه وه)).

شاره كۆن كه وتبووه لاي راستى، سه ربازه كه ديار نه بوو، هه ستي كرد تۆله ي ئه وهى ليده كاته وه بو دوو جار شاره كۆنى پشتگوئى خستبوو، به لام نه وواى دانا ده بيبينى و قسه ي بو ده كات. گويى بو گرت و هيچ تينه ده گه يشت، له كۆتاييدا شوانه كه ئاهيكي هه لكيشاو خوى دواند:

((گرده كه به هه له دا بردى، زور زوو بوم دهركه وت)).

چاره نووسی مرقیك

شهو سیامه ند چاوه پئی به رزبوونه وهی پرخی جوحای هاوپی کرد تا به رده کان بشاریتته وه. ئەو چاوه پئی به یه کهم جار پئی وت چەند سەیره ئەو کۆرە بیست ساله لهو ته مه نه دا پرخه بکات:

((دونیا یه کی سەیره، هیچ شتیك له جیگه ی خۆیدا نییه، ده بوایه شاوه یس ئاغا شوانی من بوایه)).

به لای چه پدا پالکەوتبوو و دەستی له ژیر سەریدا بوو. ئیختیاره کان له به رده میدا ژۆر نه بوون، ته نها یه ک: وا خۆی نیشان بدات ده توانی ئەو له وحانه بخوینیتته وه و چەند چیرۆکیك هه لبه سستی گوایه لهو له وحانه دا هەن. سەره پای پرسیاره کانیا ن که چۆن وا له پر ئەم له وحانه دەرکه وتن و بۆچی تا ئیستا شوانی گونده که یان نه دیوه شتی وا بزانی پرۆژه که خۆی سەری له هیچ دەرده چوو. ته نانه ت ئەگەر بتوانی واز له شوانیتی بیئی و شاوه یس ئاغاش وازی لی بیئی، بوون به حیکایه تخوان واتای مردنه له برسا، ئەمڕۆ نا سبه ی. له وه ش خراپتر "ئیستا شوانه که ده توانی کاری تر بکات، هیچ نه کات ده چیتته شاریک و ده بیته حه مال، به لام هەر ئەوه ند ه بوو حیکایه تخوان ئیتر ناتوانی وازی لی بیئی و کاری تر بکات، حیکایه تخوان خۆی ده بیته حیکایه تی پیکه نین ئەگەر له چیرۆک گێرانه وه وه به یته حه مال:

((حیکایه تخوان نمونه یه که له سەر ئەو کاره ی پله و پایه یه که ده داته خاوه نه که ی که له جیئی نه بووانه)).

چاوی نووقاندو چەند چرکه یه کی مابوو بنوی، فیکره یه کی تر دەرپه ری و وریای کرد وه:

((بۆ نه لیم ئەمانه باسی دەرمان ده که ن و خۆم بکه مه حه کیمی گوند؟)).

خیرا وازی لی هینا:

((که هیچی لی نه زانم یه کی کیش ده کوژم)).

به پشتا پالکەوت و دەستی لهو خه یالانه هه لگرت:

((یان کاری شوانی بی پارهو پایه، یان دانایی به سکی برسییه وه، یان پزیشکی هیچ نه زان، شوانی ئەمیتتره)).

یه کسەر خه وی لیکه وت، ئەویش وه کو جوحا دەستی کرد به پرخه و فووکردن.

به یانییه که ی سیامه ند ئاسایی بوو، له گه ل جوحای هاوپییدا خه به ری بوو وه، به ئاره زووی خۆی پانه که ی له گه وپ دەرکرد، په له شی له پووری گوند نه کرد نانه که ی بۆ ئاماده بکات، لهو گونده شتی کهم هه بوون جیگه ی سەرسوپمان بن بۆیه دەرته ت بوو بۆ پیره ژنه که:

((کۆپی ئەم زه مانه سەیرن، خه م بوو ئەم کۆرە بیکاته خو و هه موو به یانییه که شپیرزم بکات)).

سیامه ند گوئی له بۆله که ی بوو و دلیدایه وه:

((خه م مه خۆ پووری هەر ئەم گونده! به یانییه کی ره ش بوو خوا نه یه یینیتته وه)).

پیره ژنه که برپای نه کرد:

((شیئی جاریك هات ناروا ته وه)).

سه گه که له پشتته وه وه ری، سیامه ند به مۆنییه وه ئاوپی بۆ دایه وه چونکه وایزانی ده لی: ((پاست ده کات)).

خۆی و پانه که ی له مالی ئاغا دەرچوون و وه کو جاران به دم پۆشته وه ته ماشای شاره کۆنی کرد:

((ییربکه مه وه له بلاو کردنه وه ی په تایه که گونده که چۆل بکات؟)).

بلاوکردنهوهی په تا زه حمهت بوو، بچیته جیگه شاوهیس ئاغاو ئه و ئاغا به ببیته خزمه تکاری خوی له وه ئاسانتره .
ئهو پۆژه له خوشی کویپه که ئاوپری بۆ شاره کۆن نه دابوو وه . ئه مپۆ ناچاره وه کو جاران ته ماشای بکاته وه .
سهر بازه کهی ئه سکه ندهری بینیه وه خوی داوه به سهر ئه و پمه ی له زه ویه که چه قاندویه تی و وه ک بیر بکاته وه
ته ماشای زهوی ده کات . شوانه که گه یشته وه نزیك گر ده که ، دهستی دا له و شته په قه ی شار دویه تییه وه ، له وحه
گه و ره که ی هی ناوه و ئه وانی تری له ژووره کهیدا جیهیشتو وه :

((هه قه ناوت بنیم گردی خه فته ، نه خیر ، گردی شوانی مایه پووچ)) .

ئیسنا حه ز ناکات ده قیقه یه ک زیاتر له و شوینه دا بمینیتته وه . پیش رانه که کهوت و هاواری له سه گه که کرد :

((که ئاویان خواردوه تییا ن خو په)) .

سه گه که قبولی کرد هه رچه نده گونده که یان جیهیشتو وه و که س چاوی لینه بوو خوی له به رده میدا بنوینی . وه پری :
((ده زانم)) .

ئینجا چوو ده واه و له سهر جووته پاشووی دانیشته و چاوه پری کرد مه ر په کان تیر ئاو بخۆن تا پایان بدات .

ئهو پۆژه له هه موو جارێک زیاتر ههستی کرد کارهکانی پۆژانه ی دووباره ده بنه وه ، بیتام دووباره ده بنه وه . گه رانه وه ی
کاتی چیشته نگاو بۆ له بیردانی مه رو بز نه کان و دیسانه وه گه رانه وه بۆ دهشت بۆ له وه پاندنی رانه که دووباره بوونه وه ی
دیکن ، نه ک ته نها خوی به لکو ئه وه کاری هه زاران سالی شوانه کان بووه . ته نها سه د سال جارێک شوانێک شتیکی لی
هه لکه وئ له شوانی رزگاری بکات و دهستی بۆ ناو دیوه خان بگری ، دیوه خانی خوی بی یان هی ئاغا .

دوانیوه پۆی قه دپاله که که شوه وه وایه کی خوش بوو ، شه ماییکی فینکی به هارانه ئه نگوت و یاری به ده موچاوی خوی و
گیای کورته بالای ده و روبه ری کرد ، ئاسمان نیو به نیو شین و سپی بوو و هه و ره کان ئه مجاره له په مووی هه لوه شاوه
نده چون به لکو له تۆپه له به فری سپی گه و ره . زهوی نیوه وشک بوو ، گونده که له ناو ته میکی په شدا بوو که له گه ل
هه وریکی تاکی په شی گه و ره دا تیکه ل ببوو . هه موو ئه وانه پیکه وه جوانییان به جیهان ده به خشی ، شوانه کهش هه یج کام
له وانه ی نده بهینی .

شوانه که له جیاتی ئه وه وینهکانی پۆژانی پیشووی ده هی نا به پیش چاوی خوی : بارانیکی به لیژمه ی له ناکاو ، لافوایی
چاوه پینه کراو ، که ندریک له ناو گر ده که دا بایه خی پینه دا ، دۆزینه وه ی کوپه که ، بیهیوایی خوی . بیریکه وته وه چۆن ئه وه ی
برانبوو وه که کوپه که لیره ی زیری تیدایه و به رله وه ی دلنیا بی نه خشی دانابوو بۆ گه رانی ولاتان بۆ ئه وه ی دواتر
ده رکه ویتته وه و سامانی خوی پیشانی ئاوی بدات .

ئه مجاره یان شتیکی تر له ده رگای هۆشی دا : ((گه رانی ولاتان)) . حیکایه ته هه لبه ستر اووه کانی له وحه که ی
بیریکه وته وه :

((گونجاو نییه له پڕو له خۆرا بلیم ئه و پارچه قورانه م دۆزیوه ته وه و ده توانم بیانخوینمه وه ، گونجاو ئه وه یه خۆم
بزر بکه م و چه ند ولاتیک بگه ریم و دوا یی بیمه وه)) .

به لام زوو فیکره که ی به تالکړه وه :

((ده ربه ده ری له پیناوی بوون به حیکایه تخوان ؟ ئه مجاره ش ده لییمه وه شوانی باشته)) .

فیکره ی په تا له به رده میدا هه لبه زییه وه ، به چاو شوینی که وت ، فیکره که به رامبه ری بۆ لای راست و بۆ لای چه پ
ده فری . به سهر قه دپاله که دا سه رکه وت ، چوو خواره وه و دوورکه وته وه ، گه یشته چه م ، چوو گوند و پیچی کرد وه بۆ
شاره کۆن ، ماوه یه ک دیار نه ماو جارێکتر له به رده میدا هه لبه زییه وه .

((په تا له خۆوه دروست نابێ، کاتیکیش بلأوبوووه پێویسته خه لکی گوند ناچار بکات هه لیبین، پێش هه موو شتیکیش ده بی د لیا بی خۆت نه کوژی)).

ئو په تاهه چیه و چۆن ده رکه و ب لوبیتته وه کیشه یه که هینده ی زنجیره شاخه که قورسه . ده یویست هه موو قه دپاله که بگه پێ، بگاته هه موو لوتکه کان، چه مه که ژیره و ژوور بکات تا ئه گه ر زیڤی نه دوزیه وه شتی که بدوژیتته وه گومانی گه رای په تاهه کی تیدا ببینی.. به لام قه ت شتی وا بووه ؟ ((ئهو خه یاله و وازی لیبینم بۆ عه قلم باشته)).
فیکره ی گه ران به ولاتاندا دیسان ده رپه پێ. سه گه که ی بینی له ناو مه پو بزنه کاند:

((دوو جوړ ناژهن، به لام به یه که وه گونجاون" سه گو مه پ، چۆن په تاو گه ران به ولاتاندا پیکه وه بگونجینم؟)).

سه ری له خۆی سوپما:

((چۆن بیگونجینم؟ چۆن قسه یه که؟ خویان بی هیچ پیکه وه گونجاون)).

سه گه که ی بینی راده کات و له رانه که دوور ده که ویتته وه، پاشان راده کاته وه خۆی ده کاته ناو رانه که و هه ندی مه پو بزنی راده چله کینی. وه کو کۆکه یه کی ئالۆزکا و سه ری ده زووه که ی دوزرابیتته وه و کۆکه که شیو ته وه گرێکان له به رده میدا کرانه وه:

((له من زیره کتری سه گی سه گزاده! په تاو سه فەر، سه فەر ده که م تا له ولاتی که کدا که سیکم لی هه لکه و ی فیرم بکا په تا بلأوبکه مه وه، یان په تا یان ژهر، ژهریک بیینم چه مه که بکاته ژه قنه مووت)).

نه خشه که وردتر بوو:

((چه ند سه ره مه ریک ژه هراوی ده که م و راده که م بۆ گوند و هاوار ده که م، ئه گه ر نه ترسان و نه پوشتن مه پری تر ژه هراوی ده که م)).

نه خشه که ی به دل بوو و ته نها ئه وه ماوه ژه هره که په یدا بکات، به لام به رله وه ی زیاتر بپوات گرده که ی بیرکه وته وه:

((ئهی ئه گه ر ئه وان پوشتن و من چوو مه شاره کوون و هیچم ده ستنه که وت)).

له وحه که ی ده رهینا، له ناو له پی ده ستیدا هه لیه زانده وه:

((ئهو ئومید پرا نه م له بیر ناچی، به رگه ی له وه زیاتر ده گرم به لام ئایا ژیا نه که م به شی ئه وه ده کات نه ها مه تیی تیدا تاقی بکه مه وه؟)).

له وحه که ی خنیه وه گیرفانی، پالکه وت، پووی له و هه تاوه بوو که له پشستی هه وره کانه وه چاوشارکی له گه ل زه ویدا ده کرد، چاوی نووقاندو ده ریا یه کی هینایه پێش چاوی خۆی، ده ریا یه که ته نها به بیستن بیستویه تی، گه وره تر له و گومانه ی چه مه زستانیه کان دروستی ده که ن، ژۆر گه وره تر به لام چه ند گه وره تر؟ ده ریا یه که شه پۆلی ده دایه وه، کۆشکیکی سپی له ناوه راستی ده ریا که دا به رزبۆته وه، سپی وه کو په نگی هه ور، وه کو هه وری دوور، وه کو خه یالیک به سه ر پووی ئه و ده ریا یه.

وه نه وز باری به و وینانه کرد، ورده ورده وینه کان ون بوون، ئینجا ئیستا شتی که له ناو جه رگه ی ئاسماندا دیاره، شتیکی جیاواز، شیوه ی نه خشه کان یان نووسینه کانی سه رله وحه که، سی گوشه ی جۆراو جۆر، بی کلک، کلکدار، چوارو پینج سیگوشه ته نیشتی یه که و له سه ر یه که، ژۆر گه وره، هینده ی ئاسمان گه وره و به سه ر هه وره کاند وینه کرابوون، گوپی له خۆی بوو وه که له بنی ده ریا وه قسه بکات:

((شت له و له و حانه وه فیر ده بم، گرێکانیان ده که مه وه، زانیارییه کانیان وهرده گرم و وه کو خۆر ده یان به خشمه وه)).

چاوی کرده وه و زانی فیکره یه کی نوییه، میشکی جه نجال بوو" په تا.. ژه هر.. گرێکانی له وحه کان. هه ستی کرد کاتی پالکه وتن نه ما، سه فه ره که هه ر ده بی بکری، بۆ هه رکامیان بی، بۆ هه موویان، تا له و گونده دا بمینیتته وه ده بی به ده وری

خۆیدا بخولیتتهوه :

((شهویك شتهكانم دهپێچمهوه، پارچه قورپهكانیش لهگهڵ خۆمدا دهبه، دهرۆم و ناوهستم ئهگهر بشگه مه ئاخیری دونیا)).

ئه مجاره فیکرهی سهفه ربوه ههڕشیکی بیه زهیی، له میشکی خۆیدا دووباره ی کردوه “ تا له و گونده دا بمینیتتهوه ده بی هه ربه دهوری خۆی و ئه ودا بخولیتتهوه :

((گوند چیی زیاترم فیڕ دهکات؟ هه موو دییه که ده یان یانزه شتی تیدایه زیاد ناکه ن و ناگۆڕین، دییه که بیست ماله، پهنگه ههزاران سال پێش ئیستا هه ربه و بیست ماله بووبن، شاهوویس ناغا و کورپهکانی و سهگهکانی، جوحای هاوڕی، چه مه که، خۆم.. چیی زیاتر هه یه شتم فیڕ بکات؟ ته نها مام سمایل سالی جاریک شتیکی نوی له شار دهینیتتهوه، مام هه سه نیش دهچیتته لای ساله ی تووتنفرۆش که ده لێن زۆر شت دهزانی و حیکایه تی زه مانای زو و بۆ مال و مندالی دینیتتهوه، ته نها ئه و شتیکی جیای پێیه به لام چه ند م لیوه بیستوه ه یچی که لکی پیازیکی بۆم نه بووه، تا له م گونده دا بمینمه وه هه ربه بی وه کو که ری ئاشخولین به دهوری خۆمدا بخولیمه وه)).

جوحای عاشق و ره زیی بیئاگای بیر که و تنه وه. جوحاش وه کو خۆی به دهوری گونده دا ده خولیتتهوه بۆیه ه یچی بۆ ناکری. ئه وه ی سه یره ئاغا نه ئازاری جوحای داوه و نه هه ره شه ی لی کردوه، ئاغا ی بیستوه پێی پیده که نی و ده لی ته نانه ت کچیکی شتیش به و شوانه ره و نا زانی. جوحای داماو له که ری ئاشخولین خراپتر به دهوری ره زیدا ده خولایه وه، ئاغا و کورپهکانیشی به شایه نی ئه وه ی نا زانن ته نانه ت هه ره شه شی لێ بکه ن.

جوحا جیگهی سه رسو پمانی هاوڕیکهی بوو، سیامه ند تینه ده گه یشت چی وای له جوحا کردوه هه ز له که چه شیتته که بکات، سه ره تا وایده زانی جوحا درۆ دهکات و ته نها مه به سستی ئه وه بووه له شوانی ره زگاری ببی و ببیتته پیاویکی پایه داری گوند به لام هه ربو بۆ ده رکه وت سۆزه که ی جوحا هه ستیکی راسته قینه یه، ئه و شته نه ده شاردرایه وه چونکه له یه ک ژووردا ده نوستن و جوحا نه یده توانی تاسه ربه درۆ دهوری عاشق بنوین، به لام شاهوویس ئاغا باوه ری به وه بوو جوحا دوو بالی خواستوه ده یه وی به رب پیا یان بفری. جگه له و شووره ییه ش که تووشی ئاغا ده بوو ئه گه ر که چه که ی بداته شوانه که ی خۆی ده بوایه شوانیکی تری په یدا بکرایه وه ه یچی له و مامه له یه قازانچ نه ده کرد. ته نانه ت کاتیکی جوحا پێی وت تا مردن ده بیتته خزمه تکاری خۆی و کورپهکانی و مه رو بز نهکانی و له به رده م پیاوانی گوند ئه م به لینه ده دات ئاغا باوه ری پینه ده کردو ده یوت هه ربه و نه ده یه ک پۆز قنگی له دیوه خان گه رم بوو سه د بیانوو ده دۆزیتته وه بۆ ئه وه ی بلی من له ئیشی شوانی گه وه ترم.

پێچه به ده وه ره که ی جوحای داماو وای لیکردبوو پۆزیک بلی ره زیم بۆ چیه کچی گوند زۆرن، پۆزیک تریش ئه وه هه زه ده یخست و زمانی ده به سته وه، جوحا ئه و کورپه ئازایه نه بوو خۆی له قه ره ی چه قه لیک بدات چ جایی شه پرکردن له گه ل گورگیکی برسی، به لام ئه گه ر به راستی به ئازایه تی خۆی ئه و گورگی کوشتی دیاره هه زی ره زی بووه کردبوویه ئه و شیر. جوحا ناوی ده رکرد، له به ره و هه ش که لاشه ی گورگ جیکه لبه ی سه گی پێوه نه بوو هه موو باوه ریا ی پیکرد، به لام ئه و ئازایه تییه ته نها ناوبانگی بۆ دروستکرد، له وه ش به دوا قه ناعه تی به ئاغا نه کرد جوحا شایه نی بیکه لکترین کچی بی. جوحا وه کو شوانیکی لیها توو خۆی سه لماندو له وه وه کاری شوانی وه کو مۆریک له ئاسنی سووره وه کراوه نرا به ناوچه وانیه وه. سیامه ند له و چاره نووسه ده ترسا “خولانه وه به ده وری شتیک که جگه له خه یالی به تال ه یچی تری تیدا نییه، راستیه که شی زۆر ئاشکرایه : ژیا ن و مردن له ره زی شوانه کان. ئیستاش که وشه ی سه فه ره له میشکیدا ده نگه داته وه ده زانی چاره سه ری جوحا سه فره، تا نه چیتته ده ره وه ی گوند له و کۆت و زنجیره ی ناو دل و میشکی

پزگاری نابێ. فیکرهیهکی خراپ نهبوو جوحا له گهڵ خۆیدا بهرێ چونکه بۆ ولاتانی دوور پێویستی به هاوێژی و هاوهم ههیه.

قهناعه تکردن به جوحا له زهحمهت دهچوو بهلام با ههولێ له گهڵدا بدات، پهنگه شهو باش نهبێ، خۆی و جوحا ماندوون، پهنگه دهنگیان ببیسترێ، له ههمووشی خراپتر جوحا له گونده کهیهو ههست دهکات پهزێ ژۆر لێوهی دوور نییه، جوحا دهگه پێتهوه بهندیخانه که، چاکتر وایه له دهشتدا قسهی له گهڵدا بکات. چهند پۆژیکێ تر سه رما بار دهکات و کاتی شهوین دی:

((بیانوویهک دهوژمهوه جارێک خۆم و پانه کهم له گهڵ جوحا و پانه کهی پیکهوه له شوینیکیدا شهوکهژ بکهین. ئهوه کاته به دلی خۆم قسهی له گهڵدا دهکهم)).

به لام ئه وادهیه دوور دهاته پێش چاوی و فشاری سه فهر له سه ر دهروونی نزیکتر بوو:
((نه خێر! هه ر ئه مشه و به جوحا ده لیم.. نه خێرێکی تر! هه ر ئیستا ده بێ ببینم)).

زوو فیکره کهی جیبه جیکردو پانه کهی کۆکرده وه، هاواری بۆ سه گه کهی کرد یارمه تیی بدات، سه گه که غاری داو چوو به رده می، سه ری لار کرده وه و دوو گوچکه ی قیت بوونه وه و هه ر یه ککیان چوو له یه که، سه گه که ده یزانی کاتی نییه بگه رێته وه دی تا پانه که بدۆشرێ. چاوه کانی پرسیا ریکیان تیدا بوو:
((جاری ماوه بۆ گویشینی سکی به عبه عه کان!)).

سیامه ند کاتی نه بوو له گه ل پرسیا ره کانی سه گیکدا بیبا ته سه ر، ئه و سه گه ش وه کو خۆی و جوحا به ده وری خۆی و گونده که دا ده خولێته وه، توند ددانی به سه ر وشه کاند هینا:
((وتم یارمه تیم بده، دواییش ئه گه ر به شایه نم زانیت پیت ده لیم)).

سه گه که نوژه یه کی کردو به دوو دلییه وه پشتی تیکردو چوو بۆ به جیه نانی فه رمانه له ناکاوه سه یره که، چهند هه نگاوێک دوور که وتو به ده م پۆیشتنه وه ئاو پێ بۆ خاوه نه کهی دایه وه به لکو په شیمان بوو پێته وه یان بلی بگه رێره وه گالته م ده کرد... به لام خاوه نه کهی بریاری دا بوو.

رانه کهی پادا، نه بۆ ئاراسته ی گوندی مالۆله و نه به ئاراسته ی شامار، به لکو به ره و کانی که وه، سه گه که دیسان گه راپیه وه و دوو جار به ده وری خاوه نه که یدا خولایه وه. به رامبه ری وه ستا، پوو یکرده شامار وه پێ، پشتی کرده گونده که و پوو ی کرده گوندی مالۆله و به ره و پوو ی غاری دا، ئینجا گه راپیه وه به رده می و یه ک جار به ره و کانی که وه وه پێ:
((ئه وێ نابێ)).

سیامه ند نووکی داره کهی خسته سه ر لووتی سه گه که و به زبری پێی وت:
((ئه گه ر نایه ی لێره دا بمین ه ره وه، دیاره شایه نی مانه وه ی)).

جیه یه شت و شوینی پانه که که وت، سه گه که چاری نه ما، سه ری بۆ زه وی شۆر کردو شوینی که وت، لووره یه کی خه فه تی کرد بۆ ئه و خاوه نه ی ماوه یه که شتی سه یر ده کات.

ده بوا سیامه ند تا ده گاته لای جوحا وه لامێک ئاماده بکات بۆ ئه و که سانه ی ده یبینن شوینی له وه پێ پانه که ی گۆریوه، وه لامێکی به هیژ تریش بۆ شاوه یس ئاغا که بیگومان که سیک هه ر ده بێ هه والێ ئه و گه شته سه یره ی بۆ بگێرێته وه، به لام سیامه ند پێویستی به وه لام نییه، ئه و ده توانی بلی: ((هه روا! ئه مجاره حه زم کرد بچمه خوارتر)). ئه و نیازی مانه وه ی له گونده نا نه بوو تا گوێ بداته سووتانی پاپۆره که ی.

جوحا و پانه که ی بیانی له ده وری چه مه که دان، پانه که ی خۆی دایه قه دپالێ باسکه درێژه نزمه که که به درێژایی

چه مه که له پۆژئاواوه بۆ پۆژه لات درێژ ده بووه وه له پۆژه لاتدا، له شوێنه ی چه مه که پێچیکێ تیدا ده که وی ده وه سستی و دم بهو چه مه وه ده نی. هاواری بۆ سه گه که کرد:

((نه هیلی پانه که بیته خواره وه .. من پیم ده چی)).

سه گه که کاره که ی به دل بوو چونکه ده رفه ت بوو خۆی له بهرده می جوحا و دوو سه گه که ی بنوینی، لووره یه کی کرد:

((پروو خه می به عبه عه کان مه خو)).

ئینجا سه ری به رزکرده وه و پوو یکرده ئه وه به ری چه مه که بۆ لای پانه که ی جوحا و لووره یه کی دوو درێژی کرد، مه به سستی نه بوو هیچ بلی و ته نه ا ویستی سه گه کانی جوحا ببینن و بزائن ئه وه له وییه، له وه به ریشه وه وه لای دوو سه گه که هات، ئه ویش هیچ واتایه کی نه بوو ته نه ا ئاگادار کردن بوو که نامه که گه یشت.

جوحا له و کاته دا هه وللی له گه ل بلویره که ی ده دا به لکو ئاوازیکی خوشی پی ده ربکات به لام تا زیاتر هه وللی ده دا ئاوازه که ناخۆشتر و ناخۆشتر ده رده چوو. سیامه ندی بینی و بلویره که له دوو لێوی پزگاری بوو. زانی شتیک هه یه و گۆرینی شوینی له وه پ بۆ هۆ نییه به لام نه یزانی هۆ که گه وره یه یان بچوک، هاتنی هاوپی که ی و پانه که ی به هیمنی به ره و پوو هه ردوو قه باره که، گه وره و بچوکی هه لده گرت.

((ماندوو نه بی جوحا))، سلاوی خیرای سیامه ند بوو.

((خۆت ماندوو نه بی، چیه ده لپی شاهو یس ئاغا مردوو؟))، وه لای خاوی جوحا بوو.

سیامه ند چه ند هه نگاو یکی ماوه بگاته لای:

((خه زوورت ئه م پۆژانه ئیشی زۆره و نیازی نییه به مری)).

هه ره هه والیکی تر لای جوحا گرنگ نه بوو، به لام هه ره ده بی پیرسی:

((ئه ی چی بووه؟)).

سیامه ند گه یشته لای:

((باش بووه .. باش ده بی .. و ابزانه ئاغات مردوو، من پزگارت ده که م .. با دانیشین)).

به کورتی فیکره که ی خۆی به هاوپی که ی وت:

((کاتیکیش له و وه زعه تازه یه مان گه پراینه وه شاهو یس ئاغا خۆی که چه که ییت پێشکهش ده کات)).

فیکره که لای جوحا یه کپارچه بیکه لک بوو:

((تۆ بۆ خۆت دلتیا نیت چیمان له و سه فه ره ده سته ده که وی)).

سیامه ند باسی له وه کان و په تاو ژه هرو زیپی بۆ نه کردبوو، ئه و ته نانه ت نیوه ی شته کانیشی پینه وتبوو:

((هه رچییه کمان ده سته که وی له وه زیاتره که شاهو یس ئاغا ده مانداتی، ده وله مه ندی له سه فه ردا یه جوحا)).

نموونه ی به رجه سته له به رده می جوحا دا هه بوو:

((مام هه سه ن و مام سمایل و کیی تر جار جار ده چینه شار که چی هه ره جاره ی ده پۆن به پینه یه کی زیاتری

جله کانیا نه وه ده گه پینه وه)).

وه لامه که ئاسان بوو:

((مام هه سه ن و مام سمایل سه فه ره ناکه ن، ئه وانسه له گوندی که وه بۆ گوندی کی گه وره تر ده چن، ئیمه ده چینه

ولا تان)).

جوحا گومانی نه بوو، ئه و دلتیا بوو پۆژه که مه حاله:

((سه فه ری دوو به سکی خالی ناکری، چیت ئاماده کردوو؟)).

ئەو هیان قورس بوو:

((شتیگمان دەوی تا دەگەینە شارێکی گەورە، لەوەش بەدواوە بازوومان خۆش بێ، خواش پەکی کەسی نەخستوو)).

جوحا سەری بادا:

((خۆت برۆ، دوعات بۆ دەکەم)).

سیامەند بۆی دەرکەوت هاوڕێکەیی تەواو چەقیو. لێیداو پۆشت و خواحافیزیشی نەکرد. چوووە ئەوبەری ئاوێکە بۆ لای پانەکەیی:

((جوحا بەمەردن نەبێ دی جی ناھیلی، هیندە بەدەوری گۆند و پەزی و خەفەتەکانییەو خولاوێتەو و پ بوو، ئەو پۆژەیی کەری ناخولیانی شار دەمری ئەو لەجیاتیی دادەنێ)).

و ئەمەکەیی جوحا کە وتبووی با هەر خۆی بروت زیاتر هانی دا گوند جیبیلی:

((ماوەیەکی تر بمینمەو وەک ئەوم لێ دی و پەنگە پێویستم بە پەزێیەکی نەبێ بە ئێرەو بمبەستیتەو)).

پانەکەیی برەوێ شۆینەکەیی خۆی، کەمیکیش بەر لە وادەیی گەرانەو نەخشەکە بە تەواوی لەمیشکیدا دامەزراو: ((هەر ئەم جومەییە دەمینمەو، پۆژی پۆشتنم بە پووری گۆند دەلیم خواردنی زۆرتەرم بۆ ئامادە بکات، بەشی دوو پۆژ، پرسیار دەکات بۆچی منیش دەلیم شەوێکە دەکەم، دەلی شەوێکە جارێ ماویەتی منیش دەلیم جا با مابیتی، دەلی نانی دوو پۆژ زۆر دەلیم نیازمە پاوە گورگ بکەم، دەپرسی گورگ بەچی دەکوژی دەلیم بەسەری پەنجە تۆتەکەم، دەپرسیتەو کێ دەستی لێوەشاندووی تەماشای ئاسمان دەکەم و ئەلامی نادەمەو)).

تەنھا یەکی کێشەیی مابو "سەگە خۆشەویستەکەیی چی لێبکات؟ ئەگەر لەگەڵ خۆیدا بیات ئەرکە، ئەگەرەکەیی تریش واتای ئەو یە لایەکی دلی لەو گوندەدا جێدەهێلی:

((خۆزگە وەک جوحا بەشەر بوا، یان خۆزگە جوحا هیندە سەگەکە زێرەکی بوا)).

کێشەیی سەگەکەیی یەکلایی نەکردبوو وە کاتیکی وادەکە هات. لەگەڵ سپاردنی پانەکە بە دۆشین بینی جوحا وەک هەموو جارێک پێشی کەوتوو تا یارمەتی پەزی بدات بۆ دۆشین پانەکە. جوحای بینی لەسەر داربێرەکە دانیشتوو، دوو قۆلی کردوو بە ملی دوو مەردا و پووی لە دوو کچەکە بوو، دوو چاوی و پ بپوون و تەماشای پەزیکەیی خۆی دەکرد.

سیامەند نەیزانی چی بۆ ئەو دیمەنە پێویستە "پێکەنین یان خەفەت، بەلام زانی کەلکی نییە بانگی هاوڕێ چاوە ئەبەقەکەیی بکات. چوو ژوورەکەیی و بەنیازی بیرکردنەو یەکی زیاتر لە نەخشەکەیی پالکەوت و تەماشای دارەپاکانی ژوور سەری کرد. ماوەیەکی بەو جۆرە مایەو و جوحا چوو ژوورەو. بەرلەوێ سیامەند بە خێراتنێکی پرتوانجی لێبکات جوحا قسەیی دەست پێکرد:

((دیم لەگەڵتا)).

سیامەند بە تەمای ئەو نەبوو "دەبی شتیکی پوویدا، جوحا لەناو گوندداو لە تەنیش پەزی لاوازترە، کەمیکیش پێش ئێستا نزیکتر بوو لەو یارە بێئاگایەیی و لەخەمەیدا بوو. دانیشت تا باش گۆی لە قسەکانی بێ، دلی جوحا پرت بوو و قسەیی نەکردوو، سیامەند لێی پرسی:

((چۆن وا زوو؟ گۆیم لە هاوار نەبوو تا بلیم ئاغا تیێ هەلداوی.. پەزە تەری کردووی؟)).

دەنگی جوحا پرتاواز بوو:

((هیچیان. گێژگێژ مەپەکانم دەبردا بەردەمی پەزی بێئەوێ بزانم سبەیی دەبری.. پەزی سبەیی پێش ئێوارە دەبری)).

چەند مانگىك لەۋەبەر دەنگوباسى ئەۋە ھەبوو كۆپىكى گۈندى ھەپاۋە داۋاي پەزىيى كىردۈۋە . دەرفەتى ئاغا بوو بۇ پىزگار بوون لەۋ كچە نىۋە شىتەى بەلام كۆپەك دەنگى نەماۋ ھەموۋيان مەسلەكەيان لەبىر چۈۋەۋە . ھاتنەۋەى كۆپەك شىتەى كۆپەك بوو . سىامەند نەيتۋانى ھابەشى خەمى ھاپىكەى بى . ھەموۋ بايە خدانەكەى بىرىتى بوولە ھەۋلىك بۇ تەفسىر كىردى شىتەكان :

((دىارە ھەمان كۆپەكەى ئەۋ جارىيە ، چۈن بوو نەمانزانى ؟ دەبايە تۆپىش ھەموۋ كەسىك ئەۋەت بزانىايە)).
خەفەتە تۆپىمىدى جوحايان كىردۈۋە پەۋىكە با يارىيى پىدەكات :
(ئەمپۇ ھاتەۋە ، ھەر ئەمپۇش ھەموۋ شىتەىيان پىرانتەۋە ، شاۋەيس ئاغا ھەز دەكات زوۋ پىال بە كچەكەيەۋە بىنى ، داۋاي ئەۋەى تۆھاتىتە ژورەكە (تەلەى سەپان ھاتە مالى ئاغاۋ كە منى بىنى ۋەك مژدەيەكم بداتى ئەۋەى پىى ۋەت... تەلە چىلمن)).

سىامەند فىكەرەكەى بۇ ھاپىكەى دوۋبارە كىردەۋە :
((تۆپەدەۋرى خۆتەدا دەخوللىتەۋە ، قاقچىكت لەزەۋى چەقاندۈۋە ، دەخوللىتەۋە قاقچەكەى تىر لە خۆلدا دەخشىنى ، لىكەكەت بەجەكانتا دىتە خوارەۋە دەگىرى ، كەسىش ئاۋپىكى بەزەيىت لى ناداتەۋە . ئەمە تۆى لە ئاۋايى بەلام ھەر ئەۋەندە ئاۋايىت جىھىشت دۇنيايەكى تىر دەبىنى ، دەبىتە پىياۋ ۋ پەزىۋ ۋاۋكى پەزىت لەبىر دەچى)).

جوحا گۆيى لى نەبوو و گىيا :
((پەزىش پىيى ۋەم دەبى سەبى زوۋ بىمەۋەۋ باش ھەلپەرم . ئەۋ شىتە)).
سىامەند دلى خۆش بوو :
((ئىستە نەخۇشەيەكەى پەزى سەرى داى . يەكەم جىارە پىيى بلىيى شىت . وات لىكىردەم سەبى دەرىچىم نەك جومەيەكى تىر)).

ئىنجا وىستى دلنەۋايى بداتەۋە :
((مەزانە بەھىچت نازان ، ئەۋەتا لەبەر دلى تۆيەكسەر دەيىبەن ، لەۋانە ھەر لەبەر تۆش شاىيى بۇنەكەن ۋ پەزى ۋا دەزانى بە دەھۇل ۋ زوپنا ئاۋايەكەى بۇ ژىرەۋژور دەكەن . ئىستە دەبى ھەموۋ ئەۋ شتەنە فېبىدەيتە ئەۋلاۋە " ئاۋايى ۋ ئاغاۋ پەزىۋ پانەكەۋ ئەۋ دوۋ سەگەى بۆت ماۋنەتەۋە)).

سەگەكەى خۆى بىرەكەۋتەۋە لەسەرى نەپۇشت . كۆتايى بە قسەكانى ھىناۋ پىيى ۋت چەند خۆشە ئەگەر :
((ھەردوۋ بېۋىن ۋ جوتە رانىك بەسەر ئاغا جىھىللىن ، ئەمە باشتىن تۆلەيە لە ئاغاى بىكەيتەۋە ، ئەگەر وىستت تۆلەكەت دەنگ بداتەۋە ھەر كە پۇشتىن بە پىياۋىك بلى بە ئاغا بلى جوحا ۋتوۋىتەى با خۆى پانەكە بىلەۋەپىنى ، با ئەۋەش لەبەردەمى ھەموۋ شاماردا بلى)).

جوحا فىكەرەكەى پى خۆش بوو ، بۇ يەكەمجار بىزە گرتى . ئەۋ شەۋە دوۋ ھاپىكە قسەى ژۇريان ھەبوو بىكەن ، بىپارىشيان دا سەبى دەرىچىن :

((يەكەم شت كەى دەرىچىن ، داۋايى لەكۆيۈ . شەۋ گونجاۋە " شەۋ دەرىچىن دەتوانىن پىگەى ملەى سەر شاخەكە بگىرەبەر ۋ بۇ ھەنجىرە تىل بىنەۋەۋ لەۋيۈە بەرەۋ شارى گەۋرە ، ئەۋ كاتەش كەس نامانىبىنى ، بەلام پىم باشە شەۋ نەبى ، بەيانى . بەيانى زوۋ بى ، پىگە دوۋرەكە دەپىن " بەرەۋ دەرىندى گەۋرە دەپىن ۋ لەۋيۈە بۇ شارى گەۋرە ، پانەكەش لە دەشت جىدەھىللىن)).

جوحا يەكەم داۋايەمىن پىرسىارى كىرد :
((بۇچى ئەۋيان بى ۋ ئەۋيان نەبى)).

سیامه‌ند سه‌ری بادا:

((نازانم، به‌لام ماوه‌یه‌که‌ئه‌و شتانه‌ی بیریان لێده‌که‌مه‌وه‌ له‌ شوێنێکی تره‌وه‌ غه‌یری سه‌رم ده‌رده‌چن، شتێک هه‌یه‌ پیم ده‌لی وا باشته‌)).

سیامه‌ند نه‌خشه‌که‌ی داناو جوحا ملی بۆ که‌چ کرد "سیامه‌ند بریاریشی دا چی له‌ سه‌گه‌کان بکری: (با لێره‌ بمیننه‌وه‌، په‌کیان ناکه‌وی، که‌ هاتینه‌وه‌ هه‌ر هی خۆمان)).

دواشتیشی پێوت:

((ته‌نها یه‌ك شتت پێده‌لیم، ئه‌مجاره‌ش هه‌سته‌که‌م ئه‌وه‌م پێ ده‌لی، سبه‌ی که‌ خه‌به‌رت بووه‌وه‌ هه‌ست به‌ تامیکی تال له‌ ده‌متدا ده‌که‌ی و ئه‌هه‌ون ده‌بیته‌وه‌ ده‌لیی پۆشتنی چی و ته‌ره‌پپازی چی، له‌ئێستاه‌وه‌ بریار بده‌ ئه‌و ترسه‌ی سبه‌ینی له‌ دلت ده‌ریکه‌ی)).

جوحا سه‌ری له‌قاند، سیامه‌ندیش پێ و ت بنوی چونکه‌ سه‌فه‌ره‌ دووردریژه‌که‌یان سبه‌ی ده‌ست پێده‌کات. جوحا پالکه‌وت، زووش که‌وته‌ فوو کردن. سیامه‌ند که‌مێک شتی مابوو بیکات. ئه‌ویش پالکه‌وت بێهه‌وه‌ی بزانی خه‌وی لێکه‌وتوه‌ یان نا.

به‌یانی له‌گه‌ل یه‌که‌م پووناکیی ئاسۆدا سیامه‌ند به‌شپه‌زه‌یی هه‌لسا. له‌ هه‌سته‌کانی پاما تا بزانی هه‌ر سووره‌ له‌سه‌ر پۆیشتن. که‌مێک نا‌ره‌حه‌ت بوو، وه‌کو که‌سێکی لێهاتبوو دوايه‌مین پۆژی سه‌ربه‌خۆیه‌که‌ی بی و له‌مه‌پۆوه‌ بۆ بیگارییه‌کی سه‌خت ده‌برێ و له‌ که‌سوکاری هه‌لده‌که‌ندری. له‌جیگه‌که‌یدا دانیشتی وه‌سته‌ی کرد جووله‌ی بۆ ناکری. که‌مێک وا مایه‌وه‌ به‌لام ئه‌و دیمه‌نه‌ی ده‌هاته‌ پێش چاوی به‌هێزتر بوو، دیمه‌نی بینینی شتی سه‌یری ولاتان و هێنانی سه‌یرتریان بۆ گوند، دیمه‌نی دواپۆژیکی پر خۆشی و گۆرانکاری. گۆرج بووه‌وه‌ ده‌ستی بۆ هاوپیکی پاكیشاو پاپوه‌شاند. جوحا چاویکی کرده‌وه‌ و نووقانیدییه‌وه‌، جاجمه‌که‌ی دایه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌موچاویداو ویستی بنوێته‌وه‌ به‌لام سیامه‌ند لێی فراندو بیرخسته‌وه‌:

((جوحا! سه‌فه‌ره‌که‌مان)).

جوحا زه‌ق هه‌ردوو چاوی کردنه‌وه‌، دانیشتی چاوی هه‌لگۆفت، سیامه‌ند ویستی هه‌سته‌کانی بزانی:

((هه‌ست به‌چی ده‌که‌ی؟)).

ئه‌و قسه‌یه‌ی چاوه‌پێ ده‌کرا وترا:

((تامه‌ تاله‌که‌یه‌ له‌ ده‌مدا.. تال ئییه‌، ژه‌قنه‌مووته‌)).

ویستی پاشگه‌ز بێته‌وه‌:

((شتیکی گالته‌ نییه‌ سیامه‌ند، ده‌ریه‌ده‌ری شاران ده‌بین، له‌ ماله‌که‌مان هه‌لده‌که‌ندری)).

دوا رسته‌ بۆ سیامه‌ند گونجاو بوو:

((کام مال جوحای گورگکوژ؟ ئه‌م کونه‌ گورگه‌ی ئه‌گه‌ر هه‌ردووکه‌مانی تیا بین و سه‌گێک بێته‌ میوانیمان ده‌بی کلکه‌که‌ی له‌ودیه‌و ده‌رگاوه‌ جیبه‌ی؟ ئه‌م گۆره‌ی گه‌وپێ ته‌نیشتی خۆمان پۆژی سی جار په‌نا بۆ خوا ده‌بات له‌ده‌ستی و ده‌لی خوايه‌ پێشانی مه‌ده‌؟ جوحا! من ده‌پۆم و تو بمیننه‌وه‌ به‌لام پێش ئه‌وه‌ی کوپو کچه‌کانی شاه‌ویس ناغا به‌ریتته‌ ده‌شت په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌، ده‌لیی بریا له‌گه‌لیدا پڕوشتمايه‌. بۆیه‌ ئێستاش ناته‌وی بپروی چونکه‌ تازه‌ له‌ خه‌و هه‌لساوی و هیشتا گه‌رم نه‌بووی)).

زیاتریش هانی دا:

((پێویستم پێته‌، گورگکوژیکم له‌گه‌لدا بی له‌ ته‌نیا یی باشته‌ جوحا! له‌م سه‌فه‌ره‌دا گورگکوشتن ئه‌و ئیشه‌یه‌ که‌

خەلاتى ھەبە نەك گورگوشتن لەم دىيە كە تا دەمرى بەشوانى دەتەيلىتەو)).

جوحا که می‌ک بزوا، پیویستی به یه یالی تر بوو. نفورچیکی دهستی هاوریکه‌ی دهستکه‌وت:

((دياره حەز دەكەي لە شايبەكەي رەزى ھەليەري)).

جوحا راپه‌ری وه‌ه‌ل‌سایه سه‌ری. سیامه‌ند خیرا جه‌واله‌که‌ی خو‌ی هه‌ل‌گرت، ده‌ستی خسته‌ ناوییه‌وه تا بزانی

له وحه کانی له بیرنه حیووه :

((ئەگەر نەيەى ھەموو ژيانەت خەفەت بۆ ئەم بەيانىيە دەخۆى، شتەكانت ھەلبەرە)).

جوحا بیینی جه والہ کھی خوی ئاماده یه، سیامه ند شه و بوی ئاماده کردبوو تا بیدا به کۆلییه وه و ماوه ی

بیرکردنه وه یه کی ترو دوو دلّیه کی تری بۆ نه مینیتته وه .

وہ کو روژانی تر“ تا ہر یہ کہ رانہ کہی دہر کرد پیوری گوند خوار دنہ کہی نامادہ دہ کرد، پیورہ مینا لای سہیر بوو

کاتِبْکِ بِنِی جوحا له گڼل ٿا ورځيکه ٻڌا ڇه بهري ٻوٽه وه نه ک وه ک حاران ماو به ک دواي ٿو، زياتر ش سهريسورما کاتِبْکِ

سیامه‌ند داوای لی‌کرد نانی زیاتری بداتی:

((پووری گوند ههوا خوش بووه، نیاز مانه له مشهوهی بیتهوه شهویه کیو بکهین، نانی دوو رۆژمان بدهری)).

سڪاڻي پيوره مينا له دهستي هه واو هه وه سي گه نجان به رزيووه وه :

((شہوکهڙ جو معہیہ کی ماوہ! جھیلاں دہست لہہ موو شتیڪ دہدن)).

باش بوو قسه یه کی تری نه کردو سیامه ند پیو یستی به وه نه بوو باسی راوه گورگ بکات و پیره ژنه که بخته ناو

گیزاؤیکی تر. پیرہزنہ کہ فریا کہوت هاوار بکات و پییان بلیٰ نہ مرو شای کچی ناغیه .

بيگه وه دهر جوون، سهره تا سبامه ند، رانه که ی پیشخست، باشان جوحا له دوابه وه. ههر له وشوینه داله به کتر

جیادہ بنوہ، سیامہ ند بہرہو باکوورو جوحا بہرہو باشوور۔ سیامہ ند فریاکہوت پیئی بلیّ: ((دوا مہکھوہ)).

له‌یه‌کتر جیابوونه‌وه و سه‌گه‌که‌ی سیامه‌ند یۆ جو‌ها و ه‌ری، سیامه‌ند تڭگه‌یشت:

((بههلهدا چووی ئەگەر مەبەستت خواحافیزییه)).

سه‌گه‌که روویکرده مالی ئاغا وه‌ری، سیامه‌ند دووباره‌ی کرده‌وه:

((ئەمجارەش بەھەلەدا چووی ئەگەر مەبەستت خواخافیزییە، خواخافیزیان نەبی)).

رانه که گه یشته ته یۆلکه که ، سیامه ند ته ماشای ئه و به رزاییه ی کرد که بینینی بۆ خۆی و ریبواران ناچاری بوو:

((با تیر بتبینم، خوا ده زانی چەند سالی تر ده تبینمه وه، هه رچییه کیشم لی بی وه هه رچییه کم ده سته که وی له چاوی

تۆی دھزانم، شوینی دھنگی توّ که وتووم)).

سەگە كە بەرپووی تەپۆلكە كە وەرپی.

سیامه ند گه یشته جی، نیوهی ریگه له نیوان شامارو مالۆه. سه عاتیك چاوه روانی نیگه رانی کرد، خۆر هه لهابوو و هاكه

ریپورٹک لہ سہرئو ریگہ یہ دہبیریؤ دہبی خوی و ہاوریکہی وہ لامیک نامادہ بکھن یان خویان بشارنہ وہ، تا دہ شگہ نہ

دەربەندە گەورە کە ی زنجیرە شاخە کە دەبی خۆیان لە چەند گوند لابەن، خواش دەزانی بە لای چەند شواندا تێدەپەرن.

ترسه که تا ئو کاته یه ده چنه ئه و دیو دهر به نده که، له و ش به دواوه نانا سړینه و هه به ئاسانی ون ده بن.

ره‌شاییه‌ک له دووره ده‌ره‌که‌وت، دیاربوو به‌په‌له ده‌رۆیشت، جگه‌له جوحا که‌س پی‌ویستی به‌په‌له‌کردن نییه.

ره‌شاییه که ده‌رکه‌وت و سیامه‌ند زانی جو‌حایه. سه‌گه‌که پیی نه‌وهری، هیشتا یه‌ک مه‌ترسی هه‌یه، جو‌حا بوئوه هاتی

په شیمانی خوی رابگه نه. سیامه ند خوی بو ئه و قسه په نامه کردو گوئی له ته په ی دلّی خوی بو:

((با واش بلی، په کم له سهر نهو ناکه وی)).

جوحا گه‌یشت و یه‌کسه‌ر قسه‌که‌ی وت:

((با برۆین دره‌نگه)).

سیامه‌ند سه‌گه‌که‌ی بانگ کردو دوافه‌رمانی پێدا که نه‌یزانی تاکه‌ی پابه‌ندی ده‌بی:

((من ده‌رۆم، کارێکم هه‌یه، ئاگات له‌ پانه‌که‌ بی... دیمه‌وه)).

نیوه خورپه‌یه‌کیش به‌دلیدا بۆ پانه‌که‌ نه‌هات، به‌رده‌وام ده‌یوت: ((ئه‌وانه‌ کو‌پرو کچی شاوه‌یس ئاغان و بچوو‌ترین شو‌ینیان له‌دلما نییه)).

سیامه‌ند به‌رده‌وام ئه‌وه‌ی ده‌وت. له‌ناو گونده‌که‌ ته‌نها سه‌گه‌که‌ی خۆشه‌ویست، جوحاش ته‌نها هاو‌پێی ژووره‌که‌ی بوو هه‌یچی تر.

سه‌گه‌که‌ ته‌ماشای خاوه‌نه‌که‌ی کرد ئینجا جوحا ئینجا خاوه‌نه‌که‌ی، تینه‌ده‌گه‌یشت بۆچی ئه‌مجاره‌ له‌م شو‌ینه‌دا پێکه‌وه‌ن و جوحا چیی له‌ پانه‌که‌ی کردووه، سه‌ره‌تا نیگه‌ران بوو و هه‌ستی به‌ شتێک کردبوو به‌لام ئه‌و کاره‌ی خاوه‌نه‌که‌ی پێی سپاردبوو گیانی خۆن‌اندنی تیدا جوولاند. له‌کو‌تاییشدا سه‌ری له‌قاندو به‌خۆشییه‌وه‌ هه‌لبه‌زییه‌وه: ((به‌عه‌به‌کان لای من دانین، برۆن و خه‌م مه‌خۆن)).

سیامه‌ند پشیتی تێک‌کردو پۆشت، ته‌نها چه‌ند هه‌نگاو‌یکیش بوون دلای سیامه‌ند گو‌شرا، تا ئه‌و ساته‌ پۆشتن ئاسایی بووه، تا ئیستا جیه‌یشتنی سه‌گه‌ خۆشه‌ویست و سه‌یره‌که‌ی قوربانیه‌ک بوو شایه‌نی ته‌نها بیتاقه‌تی بوو نه‌ک دلای توند بۆی بجو‌ولێ، به‌لام ئیستا که‌ پۆشتن بووه‌ راست هه‌موو هه‌سته‌کانی خۆشه‌ویستی و خوو پێوه‌گرتن و ژيان‌ی هاوبه‌شی له‌دلیدا وه‌کو ئاو‌یکێ کو‌لاو بلقه‌بلقیان بوو. گه‌پایه‌وه‌ لای سه‌گه‌که‌و سه‌ری گرت، سه‌ری له‌ ئامی‌زی ناو چه‌ند دلۆپێک فرمیسک له‌چاوبیه‌وه‌ به‌سه‌ر پوومه‌تیدا خلیسکان و له‌و‌پوه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر پێستی سه‌گه‌که‌. یاریی به‌ مووی سه‌رپشیتی کرد، ویستی به‌گریانه‌وه‌ بلێ: ((له‌گه‌ل خۆماندا ده‌یه‌بین))، به‌لام ده‌نگی هاو‌پێکه‌ی وریای کرده‌وه: ((کاتمان نییه، گه‌ر شاوه‌یس ئاغا بمانگه‌ری پێستمان که‌ول ده‌کات، هی من پێش تۆ)).

نا‌ره‌حه‌ترین شت بوو سیامه‌ند کردی، نا‌ره‌حه‌تر له‌ بریاری سه‌فه‌رکردن و جیه‌ی جێ کردنی، سه‌گه‌که‌ی به‌ره‌لا کرد، پشیتی تێک‌کردو نه‌وه‌کو نه‌رم بێ و په‌شیمان بێته‌وه‌ بریاری دا ئاو‌پێ بۆ نه‌داته‌وه‌. دوو هاو‌پێکه‌ به‌پێکه‌وتن، که‌وتنه‌ ناو شیوه‌ نزمه‌که‌، پاشان سه‌رکه‌وتن. گه‌یشتبوونه‌ لو‌تکه‌ی گرده‌ درێژکۆله‌ نزمه‌که‌ی به‌رامبه‌ر. سه‌گه‌که‌و گونده‌که‌ ده‌رکه‌وتنه‌وه‌. سه‌گه‌که‌ وه‌پێ، سیامه‌ند تێگه‌یشت چی ده‌لێ: ((زوو بگه‌رپێنه‌وه)).

نه‌یتوانی ئاو‌رپه‌داته‌وه‌ و بۆ دوا‌جار ته‌ماشای نه‌کات، ئاو‌پێ دایه‌وه‌ و بۆ دوا‌جار ته‌ماشای کرد. له‌و شو‌ینه‌وه‌ شاره‌کۆن دیار بوو. سه‌ربازه‌که‌ی بینیه‌وه‌. سه‌ربازه‌که‌ به‌ کراسه‌که‌ی که‌ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌ژتۆی و شمشیره‌ پانه‌ کورته‌که‌ی و قه‌لغانه‌ خرپه‌ درێژکۆله‌که‌ی و کالاه‌ په‌رداره‌که‌ی. بینێ پمه‌که‌ی توند له‌ زه‌وی چه‌قاندووه‌ و پووی پێر بریار بوو، له‌جارانیشت به‌هه‌زتر. هه‌ستی کرد پێی ده‌لێ: ((برۆ! برۆو مه‌هه‌سته‌!)).

سیامه‌ند بریاری دا‌بو‌له‌ بازنه‌که‌ ده‌ربجی، پشیتی کرده‌ بیستویه‌ک سال‌ خولانه‌وه‌ به‌ده‌وری خۆیداو ئه‌و پێچه‌به‌ده‌وره‌یه‌ی جیه‌یشت.

بەشی دووهم

جادر و وگەر

جاریکی تر .. گوند

له سه‌ر ئه‌و باسکه درێژکۆله به‌رزه که رێگه‌که‌ی ناچار کردووه به‌ده‌وریدا بسوورپێته‌وه دیمه‌نه‌که ته‌واو خۆی بۆ چاوه‌کان کردبووه‌وه. له‌وبه‌ره‌وه، که به‌رزاییه‌کان که‌مترو نزم‌تر ده‌بن تا ده‌شت خۆی ده‌گه‌یه‌نێته زنجیره شاخه‌که، گوندی (شۆراوه) بۆ ماندووکردنی چاو ده‌بینرا. لایه‌کی سه‌وزاییه‌کانی شۆراوه سه‌ری له‌ پشتی ئه‌و که‌له ده‌رکردبوو که به‌شیکی گونده‌که‌ی شارده‌بووه‌وه. بۆ (هه‌راوه)ش بگه‌پێی دوور نییه‌وه له‌به‌رده‌ستدایه، چۆلمه‌ک له‌ویش نزیک‌تره‌وه له‌سه‌ر پێیه. باش‌تره به‌لام سیامه‌ند خۆی لێ لادبات، به‌سیه‌تی له‌ خالدا‌ن و مالۆله‌دا بیه‌نری.

شامار دوور‌ترین شوینی گرتبوو و وه‌کو په‌له‌یه‌کی بچووک بۆر به‌سه‌ر خاکیکی سورباودا فلیقا‌بوو. لای چه‌پ به‌رزاییه‌ک وه‌کو خالێک هه‌بوو، سالانی دوور‌درێژی شوانی فێریان کردبوو ئه‌وه ته‌پۆلکه‌که‌یه. هه‌چ شتێک له‌و سال و نیوه له‌به‌رچاوی سیامه‌ندا نه‌گۆرا‌بوو، هه‌چ نه‌گۆراوه به‌لام شوانه‌که‌ی شاوه‌یس ئا‌غا باوه‌ری نه‌ده‌کرد: ((په‌نگه زۆر شت گۆرا‌بن، خۆم گۆرا‌وم، ئه‌و بۆ نه‌گۆری؟)).

له‌سه‌ری گرده‌که‌وه چووه خواره‌وه‌ی و رێگه‌ خۆله‌که‌ی گرت‌ه‌به‌ر، داره‌که‌ی به‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی به‌رپێی ده‌کوتا: ((به‌لام ته‌واو گوم‌رام ئه‌گه‌ر باوه‌ر بکه‌م گوند گۆرا‌بی، گوند سه‌د سالێ تریش به‌ده‌وری خۆیدا ده‌خولێته‌وه، گوند ناتوانی سه‌فه‌ر بکات)).

ئێره گوندی خالدا‌نه، لێره‌شه‌وه پێویسته خۆی خۆی بۆ، سیامه‌ندی نوێ بۆ. جه‌واله‌که‌ی داگرت و کردییه‌وه، جله‌کانی گۆرین و که‌وته‌وه پێ. به‌ده‌سته‌پاستدا لایدا تا بجێته گونده‌که‌و پرسیاره‌کانی بکات، سه‌گه‌کان به‌ وه‌پین و هه‌ره‌شه‌وه پێش‌وا‌زیان لێ‌کرد، نه‌وه‌ستاو به‌ره‌و مال‌ه‌کان چوو. هه‌رزه‌کارێکی بی‌نی ده‌رگای مال‌ه‌که‌ی کردۆته‌وه، گونجاوه له‌و پرسی: ((ده‌می‌که خالدا‌نم نه‌دیوه .. وه‌کو خۆیه‌تی؟)).

پرسیار ته‌موم‌ژاوی بوو و هه‌رزه‌کار نه‌یده‌زانی مه‌به‌ست له‌ چ شتێکه وه‌کو خۆیه‌تی، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا به‌لێیه‌کی به‌ پێ‌واره‌که به‌خشی و وای لێ‌کرد پرسیاره‌کان بکاته دووان: ((کێشه‌که‌ی چی به‌سه‌ره‌ات؟)).

که‌سیکی نامۆ پرسیا‌ری وه‌زعی گوند ده‌کات، وه‌لامیش بێ‌ده‌نگی و ته‌ماشاکردنی سه‌رسوپمانه. سیامه‌ند زانی ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی هه‌والی تێپه‌رپوونی پێ‌وا‌ریکی سه‌یری په‌شپۆش بلۆبێته‌وه. داری خوا‌حافی‌زی بۆ هه‌رزه‌کاره‌که پاوه‌شاندو پشتی کرده پرسیاره‌کانی که هه‌روه‌کو پرسیاره‌کانی خۆی بۆ وه‌لام مانه‌وه: ((تۆ کێیت؟ بۆ کوێ ده‌چی؟)).

دیمه‌نی ئه‌و پێ‌واره هه‌رزه‌کاره‌که‌ی سه‌رسام کردبوو. پووی ئه‌و که‌سه سه‌یره هی گه‌نجی‌که له‌ خۆی گه‌وره‌تره به‌لام جله‌کانی ته‌مه‌نه‌که‌یان له‌وه‌ش گه‌وره‌تر کردبوو “کراسی‌کی په‌ش و سوور تی‌که‌لاو و جلیکی په‌ش له‌ شه‌پا‌ل ده‌چوو له‌ ژێر که‌وايه‌کی په‌شدا بوون. که‌وشه په‌شه‌که‌ی تۆژیکی که‌می به‌سه‌ره‌وه نیشتبوو، تۆزی سه‌ر جله‌کانیشی هێنده له‌وه که‌متر بوو کو‌ره‌که نه‌یزانی ئایا ئه‌و پێ‌واره له‌ ئاسمان دابه‌زیوه یان پێش ئه‌وه‌ی بگاته گوند خۆی ته‌کاندووه. دیاریش نییه جه‌واله نه‌خشینه‌راوه سوورو په‌شه تی‌که‌لاوه‌که‌ی ده‌ستی چ جۆره شتێکی تێدا‌یه.

سهردانه كورته‌كه‌ی خالدان قه‌ناعه‌تی به‌ سیامه‌ند كرد كه سهردانی مالۆله پۆیست نییه‌ و كاته‌كه‌ی به‌ فیرۆ ده‌چی، هه‌موو پرسیاره‌كانیش له‌ باره‌ی شاماره‌وه‌ پۆیسته‌ بۆ شامار خۆی به‌یارییه‌وه‌. شامار نزیكتر كه‌وتۆته‌وه‌ و ئیستا له‌ به‌رچاویدا گه‌وره‌تر ده‌نۆینی، ئیستا خانوه‌كانی ده‌بینی، خاكه‌ سوورباوه‌كه‌شی باشت‌له‌ خانوه‌كان جیا‌بۆته‌وه‌، ته‌پۆلكه‌كه‌ و چه‌مه‌كه‌ش جوانتر ده‌بینرین.

تا گه‌یشته‌ شامار هه‌چ رۆبوارێکی پینه‌گه‌یشته‌، ئه‌و شته‌ بوو كه‌ ده‌یویست، ماوه‌ی بۆ پێداچوونه‌وه‌ی نه‌خشه‌كانی نه‌ ده‌ویست، ماوه‌یه‌کی بێده‌نگی ده‌ویست بۆ بۆنكردنی خاك‌ و هه‌وای ناوچه‌كه‌ و بێركردنه‌وه‌ له‌ هه‌ندی دیمه‌نی جاران‌ و خه‌لكی گونده‌كه‌ و گونده‌كانی تر. هه‌فته‌یه‌ك كه‌متر بۆ یه‌كه‌م رۆژی پایز ماوه‌، به‌لام له‌ ئیستاوه‌ رهنگی پایز له‌ به‌رچاویدا به‌سهر هه‌موو شتی‌كدا نیشته‌وه‌:

((ئه‌م پایزه‌ش نه‌بی پایزی داهاتوو شاوه‌یس نا‌غا و ده‌سه‌لاته‌كه‌ی ده‌پووكینه‌وه‌)).

گه‌یشته‌ ته‌پۆلكه‌كه‌ و به‌رامبه‌ری راوه‌ستا، رۆژی بینین و ده‌ره‌ینانی نیوه‌ی كووپه‌كه‌ سه‌ده‌یه‌ك دووركه‌وتۆته‌وه‌. به‌ده‌وری ته‌پۆلكه‌كه‌ سوورپایه‌وه‌. چه‌م هه‌منه‌، ئیستا سه‌ره‌تای پایزه‌ و ئاو كه‌مبۆته‌وه‌. زیاتر سوورپایه‌وه‌، خوله‌كه‌ی ته‌واو كردو گه‌یشته‌ ئاستی كه‌ندره‌كه‌. چووه‌ پێشه‌وه‌ بۆ بینینی ئه‌و لایه‌ی گرده‌كه‌ كه‌ لافاوه‌كه‌ بنكه‌نی كردبوو، له‌سهر ئه‌ژنۆ چۆکی داداو سه‌ری نزم كرده‌وه‌، كه‌مێکی ئاودره‌كه‌ شیواو بوو و لا تیزه‌كانی نه‌مابوون، چه‌ند سالیکی تر به‌ته‌واوی كوێر ده‌بیته‌وه‌.

هه‌لسایه‌وه‌ و ئه‌ژنۆ دوو له‌پی ده‌ستی ته‌كاند. به‌ دوو ده‌ست چنگێك ئاوی هه‌لگرت، رۆژی لافاوه‌كه‌ خۆی به‌ دره‌خته‌كه‌ هه‌لواسیوو و چه‌می شیت یاریی به‌ قاچه‌كانی ده‌كرد، ده‌بی چه‌م ئه‌مرو شیتبۆون بیه‌خشیته‌وه‌. فووی له‌ ئاوی ناو چنگی كرد. دوو لیوی جوولاند، فوویه‌کی تر به‌ ئاوه‌كه‌ و با ئاو برواته‌وه‌ بۆ ناو چه‌م.

له‌ چه‌م په‌رییه‌وه‌، هه‌ولیدا قاچی به‌ر ئاوه‌كه‌ی نه‌كه‌و، نه‌ختی‌کی تر ئه‌و دلوپه‌ ئاوانه‌ ده‌گه‌نه‌ ئاوی. ویستی به‌ره‌و باشوور بروات. وه‌ستا و ته‌ماشای شاره‌كۆنی كرد، وینه‌ی سه‌ربازه‌كه‌ی بینیه‌وه‌، هه‌ر ده‌لێی دوینییه‌ “شمشیری به‌كه‌مه‌ر هه‌لواسراوی و پمه‌ درێژكه‌ی خۆی به‌سه‌ردا دا‌بوو، قه‌لغانه‌كه‌ی و كراسه‌ كورته‌كه‌ی و كاڵوه‌ په‌رداره‌ سه‌یره‌كه‌ی. سه‌ربازه‌كه‌ له‌ ناو شاره‌كۆندا وه‌ستاوه‌ و پمه‌كه‌ی له‌ زه‌وی چه‌قاندوه‌.

حه‌زی كرد مندالێکی پێ بگه‌شتایه‌ و پرسیارێ سه‌گه‌كه‌ی لێ بكردایه‌، به‌لام زانی پرسیارێکی بی‌مانا ده‌بی “بلی سه‌گی كێ؟ سه‌گی خۆی.. ئه‌ی خۆی كێیه‌؟ جارێ با جوحا ببینی. گومانی تیدا نییه‌ جوحا وه‌كو جاران له‌ باشووری ئاوی خۆی و رانه‌كه‌ی له‌وه‌ر ده‌كهن، سه‌د سالی تریش هه‌ر ئه‌و جوحایه‌ ده‌بی.

جوحای له‌شوینی جارانیدا بینیه‌وه‌، له‌ باشووری گونده‌كه‌، رانه‌كه‌ی له‌مبه‌رو ئه‌وبه‌ری چه‌مه‌كه‌دا بوو، خۆشی له‌سهر به‌ردێك هه‌نده‌ی سمتی بچووك بوو له‌وبه‌ری چه‌مه‌كه‌ دانیشتبوو. ئاوازیك له‌دووره‌وه‌ ده‌هات. هه‌ر ئاوازه‌ ناخۆشه‌كه‌ی بلویره‌ داماو كه‌یه‌تی، خه‌فته‌ ئه‌و ئاوازه‌ی ناخۆشتر كردبوو. سیامه‌ند له‌ چه‌مه‌كه‌ نزیككه‌وته‌وه‌. سه‌گه‌كان بینییان و هه‌رین، جوحا زانی رۆبوارێك هاتوو و ده‌یه‌وی قسه‌یه‌کی له‌گه‌لدا بكات، چغه‌ی له‌سه‌گه‌كان كرد. سیامه‌ند نه‌وه‌ستا:

((جوحا سه‌گه‌كانی كرده‌وه‌ به‌ سێ سه‌گ.. پیرۆزه‌، به‌لام هه‌یچیان سه‌گه‌كه‌ی خۆم نین)).

سیامه‌ند داره‌كه‌ی بۆ به‌رزكردوه‌:

((سه‌لام له‌ جوحا، سه‌لام له‌ جوحای تا مردنی هه‌موو شوانه‌كانی دنیا هه‌ر شوانه‌)).

جوحا ده‌نگه‌كه‌ی ناسییه‌وه‌، په‌شۆكاو هه‌لسا، شپرز پۆشت و له‌ چه‌م په‌رییه‌وه‌:

((گوێچكه‌م سه‌لامه‌ت بێ ئه‌مه‌ ده‌نگی سیامه‌نده‌)).

گه‌یشته به‌رامبه‌ری و هه‌ردوو قۆلی گرت. ته‌ماشای خۆی و جله‌کانی کرد:

((سیامه‌ند تۆی؟! ئه‌ی ئه‌و جلانه‌ چین؟!))

باوه‌شی پیا کردو توند پشستی گوشتی:

((سیامه‌! چیت به‌سه‌ره‌ات؟!))

باوه‌شی یه‌کتریان به‌رداو سیامه‌ند ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی شوانه‌که:

((من چیرۆکی زۆرم هه‌ن بیانگیرمه‌وه، به‌لام با پێشتر چیرۆکه‌کانی تۆو گونده‌که‌ت ببیستم))

دوو هاوڕێکه‌ دانیشتن. جوحا ده‌ستی پێکرد:

((که‌ گه‌رامه‌وه‌و تۆم جیه‌یشت شاوه‌یس ئاغا سزایه‌کی دام پێویست ناکات ئیستا باسی بکه‌م، ئه‌و ساڵه‌ هه‌یچی

وا پرووی نه‌دا، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ تر شتی زۆر گو‌پان، چه‌ند مانگی‌که‌ شاوه‌یس ئاغا مردوه‌...))

سیامه‌ند پێی بری:

((مرد؟!))

جوحا توند سه‌ری له‌قاند:

((زۆر! بلیم به‌لی.. مرد، ئه‌وه‌نده‌شی پێنه‌چوو ناکۆکی که‌وته‌ نیوان پۆسته‌م و زۆرابی دوو کۆپی ئاغا. مام

سمایلیش مرد، پۆسته‌م ویستی مام سمایل دان بنی به‌و شتانه‌ی له‌ شاره‌کۆندا ده‌ستی که‌وتبوون ئه‌ویش قسه‌ی

نه‌کرد، زۆراییش تیر لییدا ئه‌ویش مرد))

سیامه‌ند بۆی راستکردوه‌و:

((پۆسته‌م لییدا))

ئه‌وه‌ی جوحا راست بوو، سه‌ری به‌نه‌خیر بادا:

((نا نا، زۆراب چونکه‌ زۆراب ده‌یویست پێش براکه‌ی ئه‌و لیرانه‌ی ده‌ست بکه‌وی. مام سمایلی داماوه‌یان به‌ده‌ما

خست و به‌ دوو زه‌لام داریان له‌پشستی په‌قی و سمتی چرچی دا))

سیامه‌ند:

((که‌واته‌ تا ئیستا بیر له‌ لیره‌کانی شاره‌کۆن ده‌که‌نه‌وه‌))

جوحا مابوو:

((ئیت مرد، مه‌به‌ستم مام سمایل، که‌سیش نه‌یزانی شته‌کانی چییان به‌سه‌ره‌ات. ته‌نها ئه‌و دوانه‌ مردن))

جوحا قسه‌ی تری ده‌کردو میشتکی سیامه‌ند بۆ مستیله‌که‌ی مام سمایل چوو که‌ وینه‌ی سه‌ربازه‌که‌ی ئه‌سکه‌نده‌ری

له‌سه‌ر بوو. مام سمایل مردو نه‌ینییه‌کانی خۆی له‌گه‌ل خۆیدا بۆ گو‌پ برد. ئینجا گو‌یی له‌ جوحا بوو:

((ئه‌وه‌ مردن، شتی تریش "پووری گوند چووه‌ دیی زه‌نان چونکه‌ پۆسته‌م و زۆراب له‌گه‌لیدا خراپ بوون،

قوتابخانه‌که‌شیان له‌وبه‌ری مالی ئاغا دروست کرد))

ئهمه‌یان سه‌یرتر بوو:

((قوتابخانه‌؟!))

جوحا دووباره‌ی کردوه‌و:

((به‌لی، ئه‌م هاوینه‌ قوتابخانه‌یه‌کیان دروستکرد))

هه‌والی قوتابخانه‌ که‌مێک سه‌گه‌که‌ی له‌بیربرده‌وه‌، ئینجا بیریکه‌وته‌وه‌:

((ئه‌ی سه‌گه‌که‌م؟ ماوه‌ یان وه‌کو شاوه‌یس ئاغا مردوه‌؟!))

جوحا هه والي پييوو به لام نه يزاني سيامه ند پي ناخوش ده بي يان گوئي ناداتي:

((ماوه به لام بوته سهگيكي خويپري، كهس نه يگرتوته خو.. نهوه هيچ كه تا ئيستا ژني نه هيناوه)).

سيامه ند هه موو شتيكي وه لامه كه ي پيخوش بوو:

((باشتر كه ماوه كهس نه بوته خاوه ني، بهرله ييش له كويليتي پاراستوييه تي، به لام بوچي خويپري بووه؟ خو له

زور پياوي ئاوايي پياوترو زيره كتره)).

جوحا وه لامى دايه وه:

((سهگيكي سه ره پويه وه حه ز دهكات سه ره به خو ئيش بكات، وتيان پاش نه وه ي روستين ماوه يه كه نه خو ش

كه وتيوو، دواييش كهس من گه رامه وه بينيم به گوئي كهس ناكات مه گهر خو ي حه ز به وه كاره بكات كه پي ي

را ده سپي ردي. چه ند جاريك بو پاسي رانه كان بر دبوويان به لام له جياتي پاس خو ي بزر ده كردو ده چوو وه سه ر

به رديك يان بن به رديك يري ده كردوه، كهس نه يده زاني بير له چي دهكات وه)).

بزه ي ره زامه ند ي دوو ليوي سيامه ند ي داگير كرد:

((سهگيكي دلسوزه، شاوه يس ئاغا و كوره كان ي هينده ي عه قل وه سه ستى نه ويان نيه، نه ي تو جوحا؟ چيت كرد؟

وابزانم هه وه كو خو ت ماوي)).

جوحا ئاهيكي هه لكيشا:

((من؟ ده زاني ره زم له ده ست ده رچوو، به لام خو زگه م به كاتي شاوه يس ئاغا، دواي مردني نه وه بهر زوراب كه وتم.

دوو براكه هه موو شتيكيان به ش كرد، روسته ميش مني وهك زياده به زوراب به خشى چونكه ده يوت به كه لك ي هيچ

كاريك نايه م. دواي نه وه ته ماع زوري بو روسته م هينا وه ده ستى به سه ره نه وه رانه دا گرتو من وه سه گه كانيشمي بر دو

وتي ته پاله ش بي ناهيلم بچيته وه لاي زوراب، زورابيش له رقا گرتسي وه فه لاقه ي كردم، روسته ميش هه روا لييدام،

به لام نازانم نه ويان بوچي. روسته م ئيستا بوته روسته مي زالي راست و زورابيش زورابي زول. ده بوايه شاوه يس

ئاغا ناوي زال پاشا بووايه.. ده زاني جاريكيان داركاريي زورابي كردبوو؟)).

سيامه ند:

((زال پاشا؟)).

جوحا:

((نه خير، روسته م، روسته م داركاريي كرد، ده يوت من ساليك له تو گه وره ترم... بر يا تو م جينه هيشتايه)).

جوحا دوو مانگ هاوپي گه شته سه يره كه ي سيامه ند بوو، پي كه وه گه يشتنه شاروچكه ي گولعه نه بهر له بني زنجيره ي

چياي به رزي هه ورامان. نه وه چه ند روزه ي گه شته كه و مانه وه ي دوو روزه له گولعه نه بهر سامه كه يان له وه پروزه سه يره ي

هاوپي كه ي نه ره واند بووه وه له كو تايدا هيزي به رگريي نه ماو برياري دا بگه رپته وه. سيامه ند روراني پيشتر نيشانه كان ي

دوودلي و ترسو له رزو كي تي دا بينبوو بو يه برياره كه چاوه روانكراو بوو، به ساردييه وه هه ولي دا قه ناعه تي پي بكات

بمينيته وه به لام زوريشي ليته كرد، سيامه ند نه وه كاته بو ي ده ركه وتبوو باش نيه كه سيك له وه جو ره له گه ل خويدا به ره وه

ناديار ببات. سيامه ند به ته نيا مايه وه.

توره ي جوحا بوولي بيرسي:

((نه ي تو سيامه؟ چيت كرد دواي نه وه م تو م جيهيشته؟ چه ند له گولعه نه بهر مايته وه؟)).

وه لام هه لسان و خو ته كاندن:

((كه م مامه وه، من زور دوور رويشتم، وا ئيستا ش گه راومه ته وه)).

جوحا به دلی نه بوو:

((تهواو؟ سالی و نیویک گهران به دوو قسه دهبرینیتیهوه؟)).

سیامه ند پشستی تیگردو جلهکانی هه لکرد بۆ ئه وهی له تهنکه چه مه که به پینته وه:

((بۆ خاتری تۆ دوو قسه ی تر: من پۆشتم و پۆشتم و گه یشتمه هیندستان و لهوی و له شوینی تر فییری شت بووم،

تۆش چیت دهزانی له بیرت چوو)).

به دهم په پینه وه وه له به لنینیک بیبهشی نه کرد:

((له مهرو بزنه کان ته مه نمان درێژتره و پۆژمان زیاتر له بهرده مه به وردی بۆت باس بکه م، من ده چمه ئه و بهر،

دوورناکه و مه وه و دیمه وه لات)).

له چه مه که په پیه وه، قۆلی هه لکردو چنگیک قوپی هه لگرت، خۆلی وشکی تیگه ل کردو شیلا، جوحا هاواری کرد:

((سیامه! ئه و قورپه ت بۆ چیه؟)).

بیته وهی ئاوپی بۆ بداته وه هاواری که ی بۆ نارد وه:

((په له مه که وه چۆن له گه رانه وه بۆ گوند په له ت کرد، پۆژیک دی دهزانی)).

دوورکه وته وه تا گه یشته گاشه به ردیکی پان نیوهی بالای خۆی به رز بوو و له سه رقه دبالی باسکه نزمه که ی ئه و بهر

چه م نیشتبوو. پینخویکه ی کرده چوار به شو خستنیه سه ر گاشه به رده که، یه کیکیانی هه لگرت و شیلا، کردی به

ناژه لیک خه یالی، تیگه له یه که له مشک و ورج، دوو گوچیکه ی خری بۆ دروست کرد وه کو هی سه گی کیوی، لووت و

قه پۆزی پاکیشاو درێژی کرده وه سه ری لووته که بووه لمریکی تیژ، له شوینی دله که دوو پارچه قوپی بچووی

لیکده وه کردنی به دوو چاوی ناژه له که، سکیکی خپو قه له وی وه و ورجی بۆ دروست کرد، له چوار لاهو رایکیشا بۆ

دروستکردنی دوو ده ست و دوو قاجی. په یکه ره که ی خسته سه ر به رده که. سی تۆپه له قورپه که ی هه لگرت و چوه

سه رووی گرده که و بۆ ئه دیوی شۆر بووه وه و چاوی بۆ به ردیکی تر گێرا.

به ردیکی بچووکتری بینی و بۆی کشا، پینخویکه ی تری کرده په یکه ریکی تر “شیوه ی پیوی، قاجه کانی درێژ

دروستکرد، له سه ر به رده که جیی هیشت. شیوه ی دوو تۆپه له که ی تری گوپی “دوو ناژه لی تر: دالیک به کلکی شیر،

ناژه لیک خه یالی وه کو ئه وه ی یه که م به لام سکی درێژکۆله و دوو گوچیکه ی بۆ سه ره وه درێژ بوونه ته وه، سه ریشی وه کو

سه ری مشک، هه ری که له و دوانه ی خسته سه ر به ردیکی گه وه:

((هینده به سه بۆ ئه مپۆ، پۆژانی داها توو بست به بست دهوروبه ری ئاواپی پر ده که م له جیه نه جی خۆم)).

گه راپیه وه بۆ لای هاوپی که ی و به دوو وشه و سی وشه و لامی پرسیاره کانی دایه وه، له گه ل به لنینیک که دواتر شتی

زیاتری بۆ باس بکات. جاریکی تر هاوپی که ی جیه یشت و بۆ به رزاییه که گه را. چوه سه ر گردیکی قوچ نیوه ی خۆل بوو و

نیوه ی سه ره وه ی گاشه به رد، گونده که ی لیوه دیار بوو، گردی کافرانیشت که وتبوو پشته وه. جوحا ناژه له کانی جوولاندو

هاواری بۆ هاوپی که ی کرد:

((خۆت ون مه که، ئه مپۆ زوو مه رکه کان بۆ دۆشین ده به مه وه)).

نیستا باشت دیمه نی گونده که و دهوروبه ری ده بینی، پیگه یه کی خۆل به سه ر به رزاییه کانی پۆژئاوا پیچاوپیچ ده پوات و

کاتی که له ئاواپی نزیک ده بیته وه شیوه کان ونی ده که ن، دواپی ده رده که ویته وه ده گاته ته نیششت گردی کافران، پاشان

گونده که، چه مه که له کیو دیته خوارو له به رده می گونده وه ده پوات، پیگه که ش له شاماردا گۆشه یه که دروست ده کات و

بۆ باشووری پۆژئاوا ده پوات تا ده گاته گوندی (کانی که وه)، ئینجا زۆر خوارتر. شامار خالی نیوان مالۆله و کانی که وه یه

به لام قه ت وه کو قوناغیکی سه ره پی به کار نه ده هات. گونده کانی تر پیگه یه کی کورتتریان هه بوو بۆ یه کترو بۆ

شارۆچکه که به مجۆرهش خه لکی شامار گونده کهی خۆیان وه کو شوینیکی چه پهک سه ر ئه نیشکه نوشتاوه کهی پښگه که ماسا ده کرد. به لای باشووریشدا گوندی تر هه بوون به لام جگه له وهی دووربوون گرده به رزه کانی پشتی شامار نه یانده هیشته پښگه که به ولایه دا بروت.

تا پش ئیواره ماوهیه کی گونجاو بوو بۆ سیامه ند به نه خشه کانیدا بچیتته وه. مردنی شاوه یس ئاغا هه والیکی چاوه پوانکراو نه بوو، ته مه نی شاوه یس ئاغا به ده وری په نجاو پینج سالدا ده خولایه وه، پیاویکی که له گه ت، سمیله بابره ره شه کهی هاواری ده کرد ئه و پیاو سه د سال ده ژی. کتوپری هه واله که ئه وهی به میشکدا نه هینا له هۆکاری مردنه کهی بپرسی، ئیستاش دوو کورپه کهی پالنه وانی گۆره پانه کهن، دوو شیتن مامه له یان له باوکیان خراپتر بوو، پیاوی ژۆردار کورانی شیت له پاش خۆی جیده هیلێ. په نگه بتوانی یارییان پیکات، به تاییه ت که ئه و دوانه ناکۆکن، شاوه یس ئاغاش بمایه ململانه که گه وره تر ده بوو. په نگه سی خوشکه کهی ئه و دوو شیتته وه کو خۆیان مابن "به فیز وه کو هه موو کچیکی هه موو ئاغایه کی ژۆردار. مام سمایلش مردو نه ئینی شته گرانبه ها دۆزراوه کانی شاره کۆنی له گه ل خۆیدا برد، گوند باسی کهسانی تر ده کات که شتیان دۆزیوه ته وه به لام ئاوابی ته نها له مام سمایل نیوه دلنیا بوو که شتی ده سته که وتبوو، بیگومان مستیله کهی پیشانی کهسانی تر داوه. شاره کۆن لای سیامه ند وه کو جارن گرنگه، له شاره کۆندا بۆ شتیک ده گه پراو له وه گرنگتری له گردی کافراند ده سته که وت، به لام ئه گه ر گه نجینه کانی شاره کۆنی ده سته که وێ هیزه کهی ده بیته دوان.

کاتی پانه بیهری پش ئیواره نزیک بووه وه بیته وهی نه خشه یه کی نوێ له میشکیدا گه لاله بووی: ((تا زیاتر شاره زای وه زعی گوند نه بم بیرکردنه وه زیاده یه، جوحای شوان وتی ئه مپۆ زوو پانه که ده باته وه که چی هیشته له و دووره دایه و تازه گیژ گیژ به ره و ئیره دی)).

له گرده که چوه خواره وه به ره و جوحا و پانه کهی کشا، که گه یشته لایان نیازه کهی به هاوپی کهی وت که شه و میوانی ده بی. جوحا به دلی بوو:

((هر ده بی میوانم بی، ئه گه ر بتبینن ده بی قسه یان له گه لدا بکه ی، په نگه ئه وهی نه تو یست بۆ منی بگپریته وه تیلا ی رۆسته م و زۆراب به زۆر پیته بگپرنه وه)).

گالۆکه کهی به نیشانه ی خواحافیزی به زرکرد وه: ((به خسته، چه ند پۆژیکه شه وکه ژ ده که م، وانه وایه له قه بره کهی خۆم، که ئه وسه هی تۆش بوو، میوانداریم ده کردی. چاوه ری بکه، هه ول ده دم مالی ئاغا دوامنه خه ن)).

جوحا گه یشته وه گوندو ئه و که سه ی بینی که سیامه ندی به پۆشاکه ره شه که یه وه به سه ر گرده که وه بینیبوو. کابرا جوحای راگرت و پرسیری ئه و ره شپۆشه ی لیکرد. جوحا خۆی لی گیل کردو وای تیگه یاند که نه بینیه و. دوا ی دۆشین پانه که ئه و جوحا گه پانه وه. جوحا به سیامه ندی راگه یاند:

((زانویه هاتویه گوند به لام نه یان زانیوه کییت، ته نها ده لێن پیاویکی ره شپۆشه هه والی رۆسته م ئاغا و زۆرابی پرسیه و)).

ئه و زیاده یه لای سیامه ند ئاسایی بوو:

((خه لک فیرن شت له خویانه وه بلین)).

جوحا به رده وام بوو:

((میوانداری ئه مشه و له میوانداری ناو قه بره که م باشتره، هه موو خاک راخه رمانه، هه موو ئاسمانیش ده ده ین به خۆمانا. تا به یانیش هه ر خۆمانین و میوانی ترمان نایه ت، ئه گه ر هاتیش ده لیم جیگه مان نییه)).

سیامه‌ند ویستی دواشه‌وی بی:

((جوحا، هەر ئه‌مشه‌و شوینیکم بۆ په‌یدا بکه، هه‌زده‌که‌م خانوویه‌ک بی، کریش چه‌نده‌ ده‌یده‌م)).

وشه‌ی کرێ له‌به‌رگوێ جوحا وه‌کو خلو‌ربوونه‌وه‌ی هه‌موو به‌رده‌کانی شاخه‌که‌ بوو:

((کرێ؟ خۆت ده‌زانی گونده‌کانی دونیا شوینی کرێیان تیدا نییه. گوی بگره! قوتابخانه‌که‌ هه‌یه، سبه‌ی

به‌خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ ده‌لیم، قوتابخانه‌که‌ ژووری به‌تالی هه‌یه، ژووریکیان خزمه‌تکاره‌که‌ی تیدا یه، ئه‌وانی تر چۆن، ئه‌و ده‌توانی یه‌کیکیان ت بداتی و بی کرێ، ده‌توانی ژنیشی تیا به‌ینی)).

سیامه‌ند په‌نجه‌کانی ده‌ستی راگرت:

((ته‌نها بۆ چوار یان پینچ پوژ، له‌وه زیاتر نامه‌وی، به‌کورتی خانووی سه‌ربه‌خۆی خۆم ده‌وی، خوی ده‌کرد خۆم

دروستی بکه‌م)).

جوحا سه‌ری خوراند:

((کرێ و دروستکردنی خانو؟ سیامه‌ند ده‌وله‌مه‌ند بووه!)).

قسه‌که‌ی به‌شیوه‌یه‌ک وت شایه‌نی پشتگو‌یخستن بی:

((مه‌یخه‌ره سبه‌ی، هه‌ر ئیستا بچۆ و پیی بلی، مه‌لی تاریکه، ته‌نها ئه‌مشه‌و شه‌ریکی پیخه‌فی خاک و لیفه‌ی

ئاسمانی تۆ ده‌بم، سبه‌یش ئه‌رک له‌سه‌ر تۆ خۆله‌که‌و ئه‌ستیره‌کان ناهیلیم، مه‌لی ئه‌رک نیت، هه‌ندی شتیشم له‌ شاردای جیه‌شتوه‌و دوا‌یی ده‌یانهمه‌وه، مه‌لی شتی چی، په‌نگه‌ تۆ بنیرم، مه‌لی ئاغا ناهیلی، ده‌ ئیستا بۆ ژووره‌که‌ بچۆ)).

سه‌ره‌پای داواکارییه‌ سه‌یره‌که‌ جوحا به‌و تاریکیه‌ چوه‌و قوتابخانه‌و به‌لینی له‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی وه‌رگرت، گه‌رپه‌وه

ده‌شت و هه‌ردووکیان له‌گه‌ڵ رانه‌که‌ چوونه‌ قه‌دپالی باسکه‌که‌. شه‌وه‌که‌ به‌ پرسپاری بی وه‌لام و نیوه‌ وه‌لامه‌وه‌ رابورد،

له‌کو‌تاییشیدا سیامه‌ند به‌ هاو‌پیکه‌ی وت:

((با بچینه‌ مالی خۆم شتی ژۆرت پی ده‌لیم، له‌ شوانیش پرگارت ده‌که‌م)).

شته‌که‌ وای جوحا ئاسان نه‌بوو:

((جاری بیر له‌ پیخه‌ف و راخه‌رو ده‌عبای تر بۆ ژووری قوتابخانه‌که‌ بکه‌ینه‌وه، ئه‌ی کی خواردنت بۆ ده‌کات؟ ژنت

به‌ینایه‌ ئه‌وه‌ی بۆ ده‌کردی)).

سیامه‌ند ده‌ستی بۆ جوولاند به‌نیشانه‌ی گو‌یی مه‌ده‌ری:

((پیخه‌ف و خواردن ئاسان، ئیستا بنوین باشه، تۆ ده‌بی هه‌ل‌سیته‌وه)).

جوحا فه‌ره‌نجیه‌که‌ی خۆی دایه‌ میوانه‌که‌ی تا له‌سه‌ری بنوی. جوحا چوه‌و شوینیکی به‌رزترو پال‌که‌وت،

سیامه‌ندیش له‌سه‌ر فه‌ره‌نجیه‌که‌ پال‌که‌وت و جه‌واله‌که‌ی کرده‌ سه‌رین. پوومه‌تی خسته‌ سه‌ر له‌پی ده‌ستی و چاوی

نووقاند. که‌میک هۆشی لی‌برا ئینجا گو‌یی له‌ وه‌رینیک بوو، چاوی کرده‌وه:

((ئه‌مه‌ سه‌گه‌که‌ی من نییه‌ که‌ ئیستا به‌ره‌لا بووه؟)).

ده‌نگی تری نه‌بیست.

وه‌کو نه‌ریتی شوانه‌کانیش له‌ شه‌ویندا ده‌ستبینی کاتی نوستن پیویست بوو، جوحا په‌تیکه‌ی به‌ ملی بزنیکی هاره‌وه

به‌ست و سه‌ره‌که‌ی تر په‌ته‌که‌، که‌ داریکی پیوه‌ به‌سترا‌بوو کردیه‌ قو‌لی خۆی. گورگ بی‌ت بزنی هارزو هه‌ستی

پیده‌کات و ده‌جمی و شوان وریا ده‌بیته‌وه. جوحا له‌ سه‌رووتر بوو و ده‌نگی نه‌ما‌بوو، ئینجا پرخه‌ی هات، که‌میک تریش

تپه‌پری و ده‌ستی کرد به‌ لنگه‌فرتی، له‌کو‌تاییشدا پرخه‌که‌ی به‌ هاواره‌ کو‌نه‌که‌ ته‌واو کرد: ((ئووووو)).

سیامه‌ند لای سه‌یر بوو چۆن جوحا ئاگای له‌ جووله‌ی بزنه‌که‌ ده‌بی کاتی ترسو نزیکه‌وته‌نی گورگ، ده‌بوایه‌ بزنه‌که‌

جوحا بە ئاگا بێنی بەلام ئەم خەوی لە بزەنە کە حەرام دەکرد، ئینجا بۆ یەکەم جار زانی بۆچی گورگ ناویری نزیك پانە کەمی جوحا بکەوی.
جاریکی تر چاوی نووقاندەو.

7

هاویری کۆن

یەکەم شت سیامەند بەیانی لای مەبەست بوو ئەو بوو خۆی بگەیهێتە قوتابخانە کە و کەس نەیبینی. تا دەهات ئاوازی پروناکتر دەبوو. سیامەند گەیشته پۆژئاوازی ئاوازی، زوو خۆی گەیانده قوتابخانە کە و چوو هەوشە کەمی کە پووی لە باشوور بوو. بە دەوری دوو لای هەوشە کە دا پینچ ژووری گلی بە تەنیشته یە کەو هەبوون. دواوەمین ژوور شوینەواری ئاوەدانایی پیو دیار بوو. ئەو ژووری خزمەتکاری قوتابخانە کە یە. دای لە دەرگای ژوور. پینش ئەو لیدانە کە بکاتە دوان دەرگا کرایەو و پیاویکی بچووی کورتە بالایی کەمێک خەردەرکەوت، دەرپیەکی سەرخەرمانی بۆری لە بەر بوو دەگەیشته سەرروی قۆلەپی و بە نەشارەزایی پینە کرابوو لە گەل کراسی ديار نەبوو پەنگی چییە و خۆشەختانە پینەکانی کە مەتر بوون، شتێکیشی کردبوو سەرگوايه کالۆه، چاویکی نووقاندبوو و چاوە کەمی تری نیو کراو بوو. سیامەند خۆی پینشکەش کرد:

((من ئەو کەسەم کە جوحای شوان بۆ ژووریکی پی و تەبووی)).

پیاو کە پۆشاکە پەشە کەمی سیامەندی بی و هەردوو چاوی، کە لە ناو پینقۆدا مەلەیان دەکرد، کرانەو. سیامەند داوازی لیکرد:

((ژوورە کەم پینشان دەدەم؟)).

پیاو کە بی وەلام پینشیکەوت، چەند هەنگاویک پی لە زەوییه کە خشانوو دەرگای ژووری پینش دواوەمینی کردەو، وشە و باویشک باوەشیان بە یەکتەدا کردبوو:

((جوحا وتی بۆ چەند پۆژیک دەتەوی... یااا... من تەنھا ئەو چەند پۆژە دەتوانم... وایا... ژوورە کەتە بدەم)).

سیامەند سەری قبوولکردنی جوولاند.

ژووره که وه کو باقی ژووره کانی تری قوتاخانه که بوو دیواره کانی له خشتی قور دروستکرا بوو و داره پاکانی تازه بوون، دیواره کان له دهره وه و ناوه وه به قور سواغ درابوون. سیامه ند به تماشایه کی خیرا ژووره که ی پشکنی، چاکی و خرابیی لا مه به ست نه بوو، ژووره که بۆ ئه و چه ند پۆژه باشه:

((ئه گهر خانوویه کی چۆل شک ده به ی به کری دهیگرم... تو له خه لکی ئه م گونده ناچی)).

پیاوه که باویشکیکی تری داو ئه مجاره ئه و شه ش ددانه ی له ده میدا مابوون له گه ل ئالوویه که له به رده می پیاوه غه ربیه که دا دهرکه وتن:

((من له ئاوی هه نجیره وه هاتووم، هه نجیره ی پشت که ژه که، خانووی چۆل؟! دروستکردنی خانوو ئاساتره، ئه ی تو خه لکی کوئی و چ کاریکت له م گونده هه یه؟)).

سیامه ند دهستی کرده باخه لی و سی کاغه زی بۆ پیاوه که دهره ینا:

((ئه م سی دیناره بگره، ده مه ی بیخته شارو شتم بۆ بکری)).

دوو چاوی پیاوه که زیاتر کرانه وه و به قوڵی کراسه که ی پیۆقه که ی سپیه وه، له ژیانیدا پاره ی زۆری وای نه دیوه، که سیشی نه دیوه پاره ی وای دیبی، ته نها یه که جار یه که دیناری بینیبوو، ئه ویش له ناو دهستی ئه فسه ریک له ناو شاره که ئیتر له و پۆژه وه کاغه زی هاوشیوه نه دییه وه. ئه و پۆژه میژوویه کی دوور بوو و وا ئیستا ئه و میژووه به شیوه یه کی به هیژتر دووباره بۆته وه:

((ئه مه چه نده؟ چه ند پوپییه؟)).

سیامه ند سی دیناره که ی بۆ راگرت:

((ئه مه چل پوپییه، پینچ پوپی بۆ خۆت و باقییه کهیم بۆ بده به شت)).

پیاوه که پاره که ی وهرگرت، یه که له دیناره کانی پووکرده پووناکییه که یه که ی ئه و به یانییه تا بزانی وینه شاردراره که ی له وه ی چاره که دیناره که ده چی که زیاتر پیی ئاشنا بوو، ئینجا تماشای دوانه که ی ترو سه ری له و کرییه و باقییه که ی سوپما بوو:

((پینچ پوپی؟ به سه رچاو... به و پاره یه شاره که ت بۆ ده ییمه گوند... شاره که ت به خه لکه که یه وه ده ی یان بی؟

ئه وان؟)).

پینماییه کانی غه ربیه په شپۆشه که ساده بوون:

((ههر ئه مرۆ، قالی و پیخه ف، با هه موویان دوو په نگ بن، سوور و ره ش، په نگی کالم ناوی، شار له و جوژه ی

تیدایه، چراو شتی له و بابته ته له بیر نه چی. بزانه ماله که ت چیی تیدایه له وه م بۆ بیینه، له وانیش باشت. به سی پوپی باشتترین و زۆرتین شتت ده سته که ی، ده زانی چه ند ده مینیته وه؟)).

حسابه که بۆ پیاوه که له ژماردنی به رده کانی شاخی هه نجیره قورستر بوو. بیرکردنه وه و سه ر خوراندن که لکیان

نه بوو. سیامه ند بۆی ژمارد:

((من پی ت ده لیم، پینچی بۆ تو، سی بۆ ناو مال، پینچ ده مینیته وه، به شی ئه وه ژنه که ت خواردنم بۆ دروست

ده کات، دوا یی بزانی به شی چه ند پۆژ ده کات)).

پیاوه که پرسیاره که ی له بیر چوو که سیامه ند خه لکی کوئییه و کاری به و گونده چییه، ئاماده ش بوو نه پرسیتته وه، له و

کاته دا که ره که ی زه ری. سیامه ند له به رخویه وه وتی:

((ئه مه بابته تی ئیمه یه)).

پیاوه که تینه گه یشت و سیامه ندیش بۆی پوون نه کرده وه، لیی پرسى:

((چی بهو کهرەت دەدە؟))

پیاوێ که کلاوێ کهی خوراند:

((ئەمسال خێروبەرەکت بوو، بەشی مانگیك کای زیادەم هەیه، پارەى نەکرد، کەرەکشەم پێی خوش بوو، ئەو پۆژەى ئینسان زەرەر دەکات کەر دەحەسێتەو، ئیستاش بۆ ئەو کایە دەزەپێ))

پیاوێ که ئیزنی لە پیاوی پر بەرەکت خواست و پیاوی پر بەرەکت سەری ئیزنی بۆ جوولاند. پیاوێ که توورە که یەکی کای هینا که هی ئەسپێکی تۆپیو بوو و میراتگری نەبوو. توورە که کەى بە کەللەى گویدریژە کەو هەلواسی:

((تیر بخۆ، پایزە که مان تەرە، خوا پایزی پاری هەنجیرە نەهینیتەو))

بەرپوێ که گەشەو تەماشای ئەو لاوێ موبارە کهی کرد:

((دەچم پاروویەك نان دەخۆم و خۆم دەگوێم))

سیامەندو کەرە که بە تەنیا مانەو. دەمی گویدریژە که لەناو توورە که کە دا ون ببوو و دلێ ئاسوودە بوو:

((پیاوێ که کای زۆرە.. (پینج دەقیقە بیری لەو قسەى و لە قسەى داها توو کردەو و هیچی تری نەوت).. هەموو کاکە دەخۆم.. (پینج دەقیقەى تر بیری لەو قسەى و قسەى داوێ ئەو کردەو).. کای پیاوێ که زۆرە.. (پینج دەقیقەى تر بیری کردەو)..))

ئەو کاتەى گویدریژە که بۆ بێرکردنەو و دەرپێنی بۆچوونەکانى سەرفی کردبوو خزمەتکاری قوتابخانە که چووبوو نان بخوات و خۆی بگورێ، سیامەندیش بەناو ژوورەکانى قوتابخانە که دا دەگەر، پاشان گوێی بە دەرگای ژووری خزمەتکاری قوتابخانە کەو ناو بۆلە و قسەى بێسوودی بیست، داوایش بەحەزەرەو چوو دەرەوێ قوتابخانە و تەماشای گوندە کهی کرد. زەرپێنی کتوپرو درەنگوێ ختی خوشیی گویدریژە که بۆ کاکە وریای کردەو. چوو لە ئازەلە کهو بەسووی کیشای بەرومەتیدا، ئینجا دەستی بەسەر شانی و مووی سەر پشتیدا هینا:

((سویند بەخوا دەتوانم خۆت و خاوەنەکت بەکەمە جادووگەر بەلام نازانم داوایی کامتان لەوی تر باشتر دەبێ))

گویدریژە که خۆی تێک نەداو دوو چاوی نیو داخراوی نەکردەو، کەللەى و توورە که کەشى بەخاوی ئاورپان بۆ لاوێ رەشپۆشە که دایەو:

((ئەو زەلامە دەکیشی بەدەموچاوما..))

بێدەنگ بوو بۆ ئەوێ پینج دەقیقە بیری کاتەو و شتیکی تر بلێ. سیامەند دەستی هینایەو بەسەر شان و پشتی و

جاریکی تر بەسووی کیشای بەرومەتی ئەو ئازەلەى خەریکی رێکخستنی قسەى کەو، سیامەند پێی وت:

((دەبێ کەمێک لە بەهرەکانى خۆم پیشانی خاوەنەکت بەدم، دلنیشم بۆ گوندە کهی دەگیریتەو))

دەستی کردە ناو توورە که کەو چنگێک کای دەرھینا، دەمی جوولاند و چەند وشەى کە وت و فووی پیاوێ کردیو کردیو ناو توورە که کە:

((ئەمڕۆ تا دەگەرپیتەو یاری لەگەڵ خاوەنەکت دەکەى، زۆر خەستم نەکردووە نەوێ نەگەیتە شار یان بگەیت و بارە که نەهینیتەو، ژەمیکی بچووکە بەشی ئەوێ خاوەنەکت بەحەزی من داوێ و بەحەزی من چیرۆکی بۆ ئاواى بگێریتەو))

کەرە که بەخاوی قەپالێک کای بە دەم هەلگرت و بە دوو چاوە نیو داخراوە کە یەو تەماشایەکی گێژانەى لاوێ کهی کرد:

((زەلامە که دەیهوی کای من بخوات..))

دەباوێ پینج دەقیقەى تر بۆ قسەى داها توو بیری کردایە تەو، کە بەپێی هەموو حسابێک بلێ کە نەهیلێ ئەو زەلامە

کاکه‌ی بخوات، به لām کتوپر دوو چاوی زهق بوون و زهرده خه نه یه کی ناژه لانه چوووه سه‌ر دوو لیوی زلی، دوو گوچکه‌ی دریزی قیتبوونه‌وه و به خۆشییه‌وه یه‌ک جار توند له‌ناو تووره‌که‌که‌دا زه‌ری.

خزمه‌تکاری قوتابخانه نیوه‌ی خۆپچانه‌وه‌ی هینابوووه ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که‌ی خۆی، ژنه‌که‌ی له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا وه‌ستابوو. سیامه‌ند یه‌که‌م جاری بوو ژنیک ببینی و دره‌نگ خه‌به‌ری بیت‌ه‌وه، دیاره ژنه‌و نه‌گالت. سیامه‌ند چنگه‌ ئاوه‌که‌ی دوینیی بیرکه‌وته‌وه که فووی پیا کردبوو:

((دوینیی گوندو شه‌وه‌که‌ی چۆن بوون؟))

پیاوه‌که‌ دوا پچی پشتینه‌که‌ی ته‌واو کرد:

((به‌لی قوربان؟))

سیامه‌ند به‌شی تیگه‌یشتن بۆ پروونکرده‌وه:

((دوینیی وه‌کو جارێن رابورد؟))

له‌وه زیاتر پروونی بکاته‌وه پیاوه‌که‌ گومانی بۆ دروست ده‌بی:

((ئه‌ی بۆ نا؟؟ چی پرویداوه؟))

ئینجا سیامه‌ند زانی ده‌توانی ته‌نانه‌ت پچی بلێ شتی‌کم له‌ گوند کردوووه ببێه‌وه‌ی ئه‌و پیاو هه‌ست به‌هیچ شتی‌ک بکات:

((ئه‌مشه‌و نه‌مییست سه‌گ بوهری، ته‌نها یه‌ک سه‌گ نه‌بی)).

پیاوه‌که‌ تازه‌ خه‌ریکه‌ تیبگات:

((راست ده‌که‌ی، ژنه‌که‌شم وای وت، منیش وه‌پینی یه‌ک سه‌گی خوی‌پیم بیست)).

سیامه‌ند زانی دوا‌پۆژی که‌ره‌که‌ باشتر ده‌بی نه‌گه‌ر بیکاته‌ شاگردی خۆی، به‌لām هیشتا هیوای به‌ خاوه‌نی ئه‌و که‌ره‌ مابوو:

((ده‌لین سه‌گه‌که‌ هی شوانیک بوو ماوه‌یه‌که‌ گوندی جیه‌یشتوووه‌ دیار نه‌ماوه)).

پیاوه‌که‌ وه‌لامی نه‌بوو، سیامه‌ند بیوتایه‌ من ئه‌و شوانه‌م هیچ له‌وه‌زع نه‌ده‌گۆرا... سیامه‌ند وازی لیه‌ینا.

پیاوه‌که‌ شتی‌کی شپو ناپیکی هه‌لگرت که کاتی خۆی کورتانیک نازدار بوو و دای به‌سه‌ر پشتی که‌ره‌که‌. پالووی کورتانه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر که‌فه‌لی ناژه‌له‌که‌و به‌رۆکه‌که‌ی له‌ سنگی توند کردو ته‌نگه‌که‌ی له‌ ژیر سکیدا به‌ست. بازیکێ به‌سه‌ردا داو نیستا بۆ پۆشتن ئاماده‌یه‌. له‌ به‌رخۆیه‌وه هه‌ندی دوعای کردو بۆ خواحافیزی پاژنه‌ی له‌سکی ناژه‌له‌که‌ داو ده‌رچوو. که‌په‌که‌ توند زه‌ری:

((پیاوی ناشیرین قاجی ره‌قه)).

هه‌ردوو پۆشتن و سیامه‌ند به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی دۆستانه‌ به‌ ژنه‌که‌ی راگه‌یاند:

((من ده‌چمه‌ ژووره‌که‌م، که‌میکی تر ده‌چمه‌ ده‌شت، پیاو له‌ ژووردا تاقه‌ت ناگرێ)).

پیش ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌ به‌ پرسیار دایگریت‌ه‌وه چوووه ژووره‌که‌و ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی داخست، خیرا جله‌کانی داکه‌ندو جه‌واله‌که‌ی کرده‌وه، جلیکی ساده‌ی ده‌رکردو کردیه‌ به‌ری، جله‌ ره‌شه‌کانی خسته‌ ناو جه‌واله‌که‌و گرێی دا. به‌ئه‌سپایی له‌ ژووره‌که‌ ده‌رچوو.

ده‌موچاوی به‌ په‌رۆیه‌کی ره‌ش داپۆشی و به‌وریاییه‌وه چوووه ئه‌ودوو ده‌رگای قوتابخانه‌که‌. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ش قوتابخانه‌که‌ که‌وته‌ نێوان خۆی و گونده‌که‌ به‌ خیریایی پۆشت. زۆرتین ماوه‌ به‌ره‌و پۆژئاوا پۆشت تا قوتابخانه‌ زۆرتین ماوه‌ له‌ گونده‌که‌ی بشاریته‌وه، پاشان بۆ لای ده‌سته‌ راست وه‌رچه‌رخاو ئه‌و پێگه‌یه‌ی گرت به‌ره‌ که‌ له‌ به‌ر دوورییه‌که‌ی خه‌لکی گونده‌که‌ بۆ گه‌یشتن به‌ شار به‌ کاریان نه‌ده‌هینا.

ماوهیه کی زۆر پۆشت، خۆی له بهرزاییه کان ده پاراست و به دهوریاندا ده سووپایه وه :
((ئیسقا دلتیام کهسی ئاواپی نامیینی، خوشم له پریواران لابدهم به سمه، مهگهر ئهوان خووه کۆنهکانیان
گۆپی، ئه مهش زهحمهته، سهه سالی تریش ئهو خوانه ناگۆن)).

ئو پینچه گهرانه سهعاتیکیان لێبرد و ماندوویان کرد، هیشتا زۆری ماوه بگاته شارۆچکهی سولتان ئاباد:
((بهه شیهیه ئهوان پینشکهوتوو و من دواکهوتوو، ئهگهر حسابی پۆشتنی کهری کابرا نهکهه... بهراست! کابرا
ناوی چییه؟)).

به لام دلتیا بوو ئهگهر هیچ له پینچه دا پوونه دات پینش ئهو و کهره کهی دهگات.
گویدریژ که ئهو پۆزه ببوو به لایه کی گهره بۆ خاوه نه کهی. ماوهیه کی کهه بوو گونده کهی جیهیشتبوو که ره که
سی جار به دهوری خۆیدا سووپایه وه و پووی کرد وه گوند، پیاوه که دابهزی و بهزهحمهت قه ناعه تی پیکرد پوویکا ته وه
شارۆچکه که. ماوهیه کی تر پۆشت و دهستی کرد به زهرینی ناوهخت. ههر ده پۆشت و ده زهری، ده پۆشت و بۆ هه موو
شتیک ده زهری تا وای لیهات بالندهشی ببینایه سههه بۆ بهرز ده کرد وه بۆی ده زهری، گهیشته یه کهه هه ورانو دیار
بوو نیازی نه بوو سهههه ی. پیاوه که دابهزییه وه و کهوته پینشی، پینشمه کهی پاکیشا به لام بیسوود، پیاوه که هیشتا
له پینشه وه بوو کاتیک که ره که له پینشه وه قه پالی له جلهکانی گرت و ویستی به زری بکاته وه. پڕ به دلی ئاژه لانهی رقی له
پیاوه که هه لسا بوو، به ددان توند جلهکانی گرتبوو و پایده وه شاند:
((بۆچی ئه وهنده ناشیرینی؟)).

پیاوه که هاواری کرد:

((هه ی کهه هه ی کهه!)).

که ره که بۆ دوا جار پایده شاند ئینجا بهری دا:

((پیاوی ناشیرین ده ترسی پیاوی ناشیرین هاواری دهکات پیاوی ناشیرین هه موو کاکه دهخوات)).

پیاوه که ناچاری ستایش بوو، باوهشی به گوچکهیدا کرد:

((کوهره تو باره بههه پالسه وانی ههنجیره بووی و هه موو که رهکانی ههنجیره هه سوودییان پی ده بردی، ئیستره
سووری شیخیش خۆی لیده شاردیته وه، عهیب نییه ئیسقا ده تهوی له بهاری شار... ئه وه باره سووکه خۆت
بدزیته وه؟)).

خراپیش نییه ئه گهر یادی گۆرانییهکانی جارن له گه ل ستایشدا تیکه ل بکۆن:

((بیرت نایهت چۆن وهختت هاتبوو ببیته پالانی؟ وهختی ئه وهت هاتبوو پالان یه عنی کورتان له پششت ببه ستری و
فیری سواریبوون و باربردن بکۆی؟ بیرت دی خه ریک بوو یاخی ببی منیش گۆرانییه کی خوشم بۆ وتی: پالانی پالانی
ماشاللا چهند جوانی)).

که ره به لاجا و ته ماشای خاوه نه کهی کرد و بیته وهی مه راییه که کاری تیکات یان خۆی به وه لامدانه وهی قسه ی کابرا
ماندوو بکات به هیمنی که وته وه جووله.

که ره که گهیشته سههه تایی هه وراره که، نۆره ی تاوکی تری یاخیبوون بوو. پیاوه که خه باتیک پالانه وانی له گه لیدا
کرد تا له وه وراره سه ریخات، له دابه زینیشدا ده بوایه له پشته وهی که ره که بپۆشتایه و پالووی سههه که فله ی بگرتایه تا به
مه زنده ی لاوازی خۆی بیگهی ئه گهر به له سه بوو.

پینچه که ماوهیه که تهخت بوو وه پاشان هه ورانیکی تر هاته پینش. پیاوه که هه ولی دا له و قوناغه دا هاو پینچه کهی
بخلافینی "سههه تا ستایشی گهرمی خۆراگری سالانی رابوردوی کرد، ئینجا باسی چهند سههه رییه کی پۆزانی

ههنجیره ی بۆ کرد، به هیژی و گوپرایه لیه بیۆینه که ی بیرخسته وه، پاشان حیکایه تی بۆ گپرایه وه، ئینجا گۆرانیه کی کورت، دوا یی بۆی باسکرد چی ده کات به و پینج پوپیه ی له م گه شته دا دهستی ده که وین، له کوتاییشدا به لینی دایه به شیک له و پارهی به بۆ کا ته رخان بکات، به مجۆره ش زه خیره ی سالی داها توو مسۆگه ر ده بی خوی ده کرد دلۆپیک باران نه ده باری. پیاوه که هه موو نه وانه ی به گوپی که ره که دا خویند به لام که ره که ئالی یاخیبوونی هه لکردبوو و نیازی خۆبه دهسته وه دانی نه بوو“ هه نگاوێک ده پۆشت و دووهمیان ده وستا، بۆیه خاوه نه که ی ناچار کرد درۆی بۆ بکات و کا که ی بۆ بکاته جۆ:

((سویند بی خۆت و خۆم و ژنه که م له سه ر یه ک خوان جۆ بخوین، تو به کالی و حازری و بی ئه رک ئیمه ش به ده رده سه ری و کوپره وه ری بیکهینه نان)).

حیکایه ت و باسه خۆشه کان و به لینه کانی پیاوه که کاریان له سه ر خۆی زیاتر بوون وه که له که ره که، خۆشی ده خلا فاند زیاتر له ئاژه له که بۆیه هه ر نه و نه ده ی زانی گه یشتۆته لوتکه. چوونه خواره وه ئاسانتر بوو، پیاوه که ش کاتی تلۆربوونه وه برۆی نه ده کرد نه مه کاری حیکایه ت و به لینه کانی بوو وای بۆچووبوو نه و شیتیه تازیه ی که ره که ی تاو تاوه، دوعاشی کرد له به رزترین هه و رازی به رده میان تاوی عاقلیتیه که ی بی.

باری ده روونی گویدریژه که له و کاته دا به دلی پیاوه که بوو. له کاتی ها ته خواره وه پیاوه که بیری له وه ده کرد وه خۆی هیمن پیشان بدات. بیست هه نگاو پيش که ره که که وت و به هیمنی پۆشت، جار جاریش کتوپر ئاوپر بۆ ده دایه وه نه وه کو شیتیه که ی بۆ گه رابیت وه. بی رووداو گه یشتنه کوتای لیژییه که و که میکیان مابوو بچنه بنی شیوه که کاتی که گویدریژه که له پر که وته غاردان. پیاوه که گوپی له ته په ته پی دوا ی خۆی بوو و ئاوپر دایه وه. گویدریژه که چاوی زه ق ببوو و ده می کرابوو وه لیکیش له و ده مه ده پزایه سه ر زه وی. پیاوه که هه لاهات و هاواری کرد:

((هه ی که ره ی کهر! واز بی نه ژنت بۆ دینم)).

بۆ خۆشه ختی پیاوه که تاویریکی به رز ها ته ری و نه و فریا که وت پيش گه یشتنی که ره که و نه جامدانی کاره قیزه وه نا په واکه ی خۆی هه لدا ته سه ری. که ره که پیاوه که ی به به رزییه وه بینی و زانی دهستی نایگاتی. به ده وری به رده که سووپرایه وه به لکو ده رگایه ک بدۆزیت وه لیوه ی بجیته ژووره وه. کتوپر هیمن بووه وه و به هیمنی که وته وه ری:

((پیاوه که هاره ده چی سه ر به رد ناچی سه ر خۆل له وی ده مینی ده چی سه ر به رد ناچی سه ر خۆل با به جیییییم)).

ماوه یه ک پۆشت ئینجا ئاوپر بۆ پیاوه که دایه وه:

((ته و او ناشیرین پیاو)).

گویدریژه که هه ر به هیمنی پۆشت و پیاوه که هه ر نه یده ویرا له به رده که بجیته خواره وه. که ره که ماوه یه ک پۆشت ئینجا ملی بۆ پيشه وه درێژو ره پ کرد، ده می ته و او کرد وه و به هه موو توانایه کییه وه به یه ک ئاوازی درێژی تیز زه ری:

((نه و پیاوه ناشیرینه... ناشیریییینه)).

پیاوه که وایزانی بانگی ده کات، به چه زه ره وه له تاویره که چوه خواره وه و شوینی که وت.

گه شته که ی سیامه ند ئاسانتر بوو، پینگه که هه و رازی نزمتری ده بری، نه و ماوه یه ش که شیتیه که ره که فه وتان دی به س بوو بۆ نه وه ی نیو سه عات پيش کابراو هاویریکه ی بگاته سولتان ئاباد.

سیامه ند به ده وری شاره که دا سووپرایه وه و چۆلترین کۆلانی هه لبژارد، ده م و لووتی به په رۆکه دا پۆشییه وه، کۆلانیکی لی تیکچو ئینجا کۆلانه که ی دۆزییه وه، گه یشته مالی مه به ست و له ده رگا که ی دا بیته وه ی دلنیا بی له هه بوونی نه و که سه ی بۆ لای ها تووه. پیره ژنیک ده رچوو:

((ها باوکه کهم، کیت دهوی؟)).

سیامه‌ند ده‌نگی خوی گپرکرد:

((غه‌فه له‌ماله؟)).

وه‌لامه‌که نه‌بوو که ده‌یویست:

((قوربانت بـم کهی کاتی مالـه‌وه‌یه... له بازاره)).

سیامه‌ند خواحافیزییه‌کهی بۆ سهردانیکێ تر هه‌لگرت و خیرا پۆشت. له‌رێگه‌دا سه‌ری کز کرد تا زیاتر ده‌موچاوی داپۆشری. بازاری شاره‌که دوو‌پیز دوکانی به‌رامبه‌ر یه‌ک بوو، دوو‌پیز دوکان لای راست و چه‌پی شه‌قامه‌ سه‌ره‌کییه‌که، هه‌روه‌کو بازاری شاره‌کانی تر تیکه‌له‌یه‌ک دوکانی بـینیزام بوو "قه‌ساب ته‌نیشتی تووتنفرووش، پینه‌چی ته‌نیشتی قوماشفرووش.

گه‌یشته دوکانیک پاخه‌پو پیخه‌فی تیدا بین، دوو دوکانی تری له‌ سووچی نه‌به‌روه‌ه بین، پیاوه‌که‌و که‌ره‌که‌ لی‌ ون نابن. نانخواردن وزه‌ی بۆ گه‌رانده‌وه، که‌میکیش خله‌فاندی تا دوانه‌که‌ی بین. پیاوه‌که‌ی بین به‌ته‌نیشته‌که‌ره‌که‌وه ده‌پوات، باوه‌شی به‌ملیه‌وه‌ کردوه‌و به‌گوێچکه‌ی ده‌خویند. دیاربوو قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌کرد. گه‌شته‌که‌ هه‌ردووکیانی ماندوو‌کردبوو، به‌لام پیاوه‌که‌ وینه‌ی دوا‌پۆژیکێ گه‌شی بۆ که‌ره‌که‌ ده‌نه‌خشان. دوانه‌که‌ له‌وسه‌روه‌ه وه‌ستان، سیامه‌ند سووک بۆ نه‌و لایه‌ کشا، پشستی کرده‌ پیاوه‌که‌و له‌سه‌ر په‌ژۆکه‌ی سه‌رلووتیه‌وه‌ خۆی به‌ بۆنکردنی تووتنی دوکانی ته‌نیشته‌ سه‌رقال کرد. ده‌شبویه‌ وریای نه‌و که‌ره‌ بویه‌ که‌ لووتی به‌ جله‌کانیه‌وه‌ ناوه‌و بۆنی ده‌کات و دیار بوو ناسیبویه‌وه. سیامه‌ند ناگای له‌ کرپن و فروشتنه‌که‌ بوو:

((سی‌ پوپ‌... پینج پوپ‌، دوو... چوار... زۆره... نه‌خیر باشه...)).

مامه‌له‌که‌ ته‌واو بوو و بره‌که‌ گه‌یشته‌ بیستوه‌شت پوپ‌ و پیاوه‌که‌ که‌ره‌که‌ی بارکرد، سیامه‌ند چۆن چوه‌ لای دوکانه‌که‌ وا گه‌رایه‌وه، له‌ دوکانه‌ یه‌که‌مه‌که‌ وه‌ستا و چاوه‌ری کرد پیاوه‌که‌ شاره‌که‌ جیه‌ی‌لی:

((دوو پوپیم لی‌ ون نابن)).

پیاوه‌که‌ شاره‌که‌ی جیه‌ی‌شت نه‌ویش بۆی ده‌رچوو "پیاوه‌که‌ خۆی دواناخات و بیگویدانه‌ ماندوویی زوو ده‌گه‌ریته‌وه‌ گوند بۆ ژماردنی ده‌ستکه‌وته‌که‌ی.

سیامه‌ند سه‌ری دایه‌وه‌ له‌و مالـه‌ی که‌سی مه‌به‌ستی لی‌ نه‌بوو و بین له‌مجاره‌ هاوتـه‌وه‌ مال. ماوه‌یه‌که‌ له‌گه‌ل نه‌و لاوه‌دا مایه‌وه‌ و قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد، پاشان جیه‌ی‌شت و له‌ شاره‌که‌ ده‌رچوو، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ش که‌وته‌ چۆله‌وانی له‌هه‌مان رێگه‌ی پـیشـوویه‌وه‌ که‌وته‌ری، ئاوانه‌ خوازیش بوو کاری فووه‌کانی له‌ ناو گه‌ده‌و که‌لله‌ی که‌ره‌که‌ مابـی‌و پیاوه‌که‌ له‌خۆی دپه‌نگتر بگاته‌وه‌ تا به‌ پۆشاکه‌ ره‌شه‌که‌یه‌وه‌ له‌به‌رده‌می خۆیدا ببینیته‌وه‌.

سی‌ سه‌عات بۆ ئیواره‌ مابوون کاتیک گه‌یشته‌وه‌ ئاوی، لیره‌وه‌ وریاتر پۆیشت، جوحا و پانه‌که‌ی له‌دوره‌وه‌ بین. له‌ گوند نزیکتر که‌وته‌وه‌، دوو جار تارمایی بین و خۆی شارده‌وه‌. پۆشتن و گه‌رانه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بوون، ده‌مییته‌وه‌ بگاته‌ ناو قوتابخانه‌که‌، نه‌و چه‌ند سه‌ده‌ه‌نگاوه‌ی بۆ ناو گوند ماون گرانترین قوناغ بوو.

گه‌یشته‌ ریزیک به‌ردی سروشتی نیوه‌ی بالـی مـرۆقـیک له‌ زه‌وییه‌که‌ ده‌رپه‌ریبوون، له‌ناکا وه‌ستی به‌شتیک کرد خۆی به‌سه‌ر پشـتـیدا ده‌دا، هاواریکی لی‌هه‌لساو به‌ده‌ما که‌وت. شتیکی خری تووکن بوو بۆله‌ی ده‌هات، به‌په‌له‌ هه‌لساو پشـتی به‌ ریزه‌ به‌رده‌که‌وه‌ نا، سه‌گیکی تووک بژی توورپه‌ مرپه‌ی دوزمنایه‌تی بوو، نه‌مه‌ کییه‌؟

((سه‌گ! نه‌وه‌ تۆی؟)).

داندانه کانی سهگه که هیشتا جیره یان ده هات، سهگه که زۆر گۆرپوو و له سهگیکی هار ده چوو... دپوو. سیامه ند دهنگی ناسک کرد:

((سهگ! چیته؟ نامناسی؟))

سهگه که به ده مییه وه نه چوو، خاوه نه کۆنه که ی ئه وه ی بیرکه وته وه سهگه که ته نها چاوه کانی ده بیینی، دیاریشه شتیك چۆته ناو دوو کونه لووتیییه وه و بۆنی خاوه نه که ی نانا سیتته وه. په رۆکه ی شل کردو ده موچاوی پیشان دا. سهگه که که مێک ته ماشای کرد، ملی خوار کرد وه وهک پرسیار بکات:

((ئه وه؟ ئه و نییه؟))

ناسیییه وه! ملی پێک کرد وه وه، هه ردوو گۆچکه ی قیت بوونه وه، قنج راست بووه وه، کلکه که ی خیرا خیرا که وته جووله، زمانه که ی خیرا تر ده جوولاییه وه:

((خۆیه تی... خۆیه تی... سه م سه مه... سه م سه م))

خۆی بۆ هه لدايه وه و به شیوازی تاییه تی ئازله کان که هه ر خۆیان ده یزانن خۆی خسته باوه شی خاوه نه که یه وه، ده موچاوی لسته وه ئه ویش به قۆلی ده موچاوی خۆی پاراست. سیامه ند به هه ردوو دهستی دوو پرومه تی سهگه که ی گرت:

((له که یه وه غافلگیرو غه دداری؟ یه که م جارته له پشته وه بی ئاگاداری په لامار بدهی... تۆ که حه زت له خۆنواندن و خۆده رخستنه))

سهگه که سه ری به رز کرد وه وه لووره یه کی دوورودریژی کرد:

((سه مه م! نازانی دوا ی تۆ چیم به سه ر هات))

سیامه ند دهستی هیئا به سه ر مووه کانی پشتیدا:

((پۆژانی ناخۆشی پۆشتن، ئه گه ر حه ز ده که ی ده تکه مه ئاغا ی گوند))

هه لساو په نجه ی بۆ جوولاند شوینی بکه وی، ئه مجاره گوئی نه دایه ئه وه ی که سێک بیینی، به رله وه ش بگه نه قوتابخانه که سهگه که به سنگ و کلک بادانه وه پێشیکه وت. سیامه ند پۆژانی پابورو دی که وته وه یادو پیکه نی.

ژنی خزمه تکاری قوتابخانه که له ژووره وه بوو، تا ئیستاش سیامه ند مندالکی نه بیینیوه بچیته ده ره وه ی ژووره که، هیچ شوینه واریکی خزمه تکاره که ش دیار نه بوو، دیاره جاری نه گه یشتوته وه جی.

سیامه ند سهگه که ی برده ژووری خۆی:

((ته نها ئه مشه و به پیسی ده مینیتته وه، هه فته یه کی تریش ژووری تاییه تی خۆت ده بی، پڕوام پێبکه که وتم ئه گه ر حه ز ده که ی ده تکه مه ئاغا ی گوند))

پۆشاکه ره شه که ی کرد وه به رو به چاوه پروانی گه رانه وه ی خزمه تکاری قوتابخانه که دانیشته. سهگه که ملی بۆ لای راست خوار کرد وه، هه ردوو گۆچکه ی قیت بوونه وه، ملی بۆ لای چه پ خوار کرد وه، سیامه ند پرسیارو سه رسوپمانه که ی خۆینده وه:

((دیاره میشتکت وه کو خۆی تیژ ماوه به لام ماوه ی دووریم ژهنگی گرتبوو. باشه بزانه بۆچی ههستی بۆنکردنت لاوان بووه و منت به بۆن نه ناسیییه وه؟))

خزمه تکاره که به بۆله وه گه یشت، دهنگی زه رپینی که ره که پێش دهنگی ئه و بیسترا. به سواری که ره که و باره که یه وه چوه ناو حه وش قوتابخانه که و خیرا باره که ی داگرت. که زانیشی کاری ئه مپۆی به که ره که نه ماوه چاوه پێی داگرتنی کۆپانه که ی نه کردو که وته لیدانی، که ر هاواری کردو به له سه بوو و پیاو به دارکی تووره وه شوینیکه وت. که ره که له سووچی نیوان شوورای قوتابخانه که و دیواری دوايه مین ژوردا خۆی حه شار دا، شیتیییه که ی بۆ خاوه نه که جیه یشتبوو و

به چاو و پپر به دل لایی ده پاراپیه وه:

((کا هه مووی بۆ تۆ کا هه مووی بخۆ لایم مه ده)).

دهنگی پیاوه که گرمه ی تۆله بوو و دوو قاچی بۆ ئه تۆله یه ده یانبرد:

((ئێستا بهشی هه ورانێک خه فه تم هه یه و سبه ی به هه ورانهکانی تردا سه رتده خه م، تا دوو پوژیش له خواردنی کا

مه حروومت ده که م. جۆت بده می... جۆ؟! گوو... گوو)).

مروقی تووپه نزیکه وت و ئاژه لی ترساو هه لّه ات. که ره که له ده رگای ده ره وه ده رباز بوو بیئه وه ی پرسیا ری به لّینی

ئو دوا پوژده گه شه بکات که خاوه نه که ی گوئی پی پکردبوو.

پزگاریی که ره که له شوینیکی تره وه هات. ئاغای مال له ژووره که ی ده رچوو و ده بوا یه خزمه تکاره که خۆی له و

گه رده لوله پزگار بکردبا یه. ژنه که ی بۆی چوو:

((سه لکه سه گ بۆ وا له و بیزمانه ده که ی؟)).

ده بوا یه له ماوه ی ئو چه ند چرکه یه ی پیش ئه وه ی ژنه که بیگاتی هه موو شتیکی بۆ پوون بکردبا یه ته وه. پیاوه که

فریا که وت به یاننامه یه کی ژور کورت بلّی:

((که ره که ئه مپو فه وتاندمی)).

په له کردن دوو قاچی ژنه که ی له یه کتر ئالاندو خه ریک بوو بیخات. ئو دوا که وتنه بهشی په راوینتیکی قسه که ی

مێرده که ی کرد:

((که ری نانه جیب به لایه کی به سه ردا هیئام هه موو مه پرهکانی گوند بهش ناکه ن بیانکه مه قوربان ی پزگار بوونم

لایی)).

ئو به لاغه ته مه نتقی و ئه ده بییه ی پیاوه که دادی نه داو ژنه که گه یشته سه ری و یه خه و سه رشانی گرت و توند

پا یه شان د:

((ئو که ره بۆ ئیمه له تۆ باشتره، هه ی له هه موو که ریک که رتر)).

پیاوه که ویستی حه قیقه تی ئو که ره بۆ ژنه خه له تاوه که ی ئاشکرا بکات: ((ئو که ره نانه جیبه...))، به لام

مسته کۆله ی ژن بۆ ناو ده می پیاو به ری به ئاشکرا کردنی نه ئینییه کان گرت. سه ره پای گورزه که خۆشه ختانه پیاوه که

هیچ ددانێکی له ده ست نه دا. کۆلیشی نه داو خۆی راپسکاندو ویستی پوونکردنه وه که ی پیشووتر پوونتر بکاته وه به لام

چنگی ژنه که هه موو ده رگاکانی له سه ر داخستبوو. ئینجا پیاوه که ویستی په نا بۆ جیهانیکی تر به ری:

((ژنه که ئو نانه جیبه ئه مپو شه یتانیکی چوو بووه که لله ی)).

ژنه که بریا ری دا گوئی لّی نه گری و بۆ ژووره که په لکیشی کرد، له ژووره وه دهنگی هاواری پیاوه که ده هات. دهنگی

مندال نه ده بیسترا ئینجا سیامه ند زانی پیاو و ژنه که مندالیان نییه، زانیشی بوه تانی بۆ جگه ره کردبوو کاتیکی وایزانیبوو

ئو بۆته هۆی له ده ستدانی ددانهکانی. سه گه که له خۆشیا هه لّده به زییه وه و لووره ی بوو، سیامه ند زانی نامه ردییه:

((به سه! شووره ییه به ئازاری خه لک پییکه نی)).

سه گ به گوئی نه کرد چونکه برپای نه کرد به راستی بی. سیامه ند چوو ژور:

((فاره زووته، هه ر له ده ره وه بمین ه ره وه و هه لّبه زه ره وه)).

ده رگا که ی داخست و سه گه که راپیکردو خۆی به ده رگا که دا خشان د. خاوه نه که ی درزیکی باریکی ده رگا که ی کرده وه و

په نجه ی بۆ ده ره یئاو بۆی جوولاند که بیته ژووره وه. سه گه که خۆی باریک کردو به و کونه ده رزییه دا چوو.

نیو سه عاتی نه برد خزمه تکاری قوتابخانه که به زه رده خه نه یه که له سه ر لیو و به چرایه کی بی ئاگر له ناو ده ست چوو

ژووری میوانه که . پیاوه که ههمن بوو، ئەو نه بوو پێش ماویهک لێدانی خواردبوو:
 ((من و شهیتان خه جالته یین، تۆ باره کهت کردوه و قالیه کانت داخست؟)).

سیامه ند به پۆشاکه پشه که یه وه له سه ر قالیه سوورو پشه که چوار مشقی دانیشتبوو، قاچی راستی خستبووه سه ر
 پانی چه پی، پیاوه که دانیشتنی وای نه بینیبوو، سیامه ند له ناکاو لێی پرسى:
 ((شته کان چه ندیان تیچوو)).

پیاوه که که مێک خه ریکی چاککردنی چراکه و تف قووتدان بوو تا به ته وای درۆکه ی به و نیتته وه:
 ((سى .. سى پوپى .. نه وه ی پیت دابووم .. ئەم چرایه ت با لا بى تا نه وه ی خۆت بۆ ساز ده که م)).

سیامه ند به ده نگێکی زبره وه فه رمانی پێدا:
 ((دانیشه)).

پیاوه که دانیشته، چراکه ی خسته نیوان خۆی و ئەو. سیامه ند بالی بۆ پاکیشا، له پی ده ستی پووی تیکرد، دوو سى
 جار له به رده م ده موچاویدا جوولاندى، ئینجا نزمیکردوه:
 ((نه وه ی ژیرم به پینچ پوپى، دوو سه رینه که به دوو پوپى ..)).

هه مووی بۆ ژمارد ئینجا باقییه که:
 ((دوو پوپى ماون)).

ئه مجاره پیاوه که تفى بۆ قووت نه درا:
 ((راست ده که ی .. چۆن زانیت؟)).

نه وتنی راستی یه کێکه له مه رجه کانی پیشه نوێکه ی سیامه ند:
 ((من زۆر له وه زیاتر ده زانم، پیت بلیم له کوی شته کانت کرى؟)).

چاوی نووقاند:
 ((ئێستا له سه ره وه ده تیبنم دیتته خواره وه، یه که م دوکان له سه ره وه، پێش نه وه ی بگه ی قسه ت بۆ که ره که
 ده کرد)).

پیاوه که هه ناسه ی له خۆی بریبوو، ماوه یه ک چه سه ئینجا په لاماری ده ستی سیامه ندی داو ماچی کرد:
 ((تۆ پیاوی که رما تى)).

وشه ی که رما ت سیامه ندی له ناکاو برد. که مێک پاما، چاوه رپێ ئەو وشه یه ی نه ده کرد، بێتاقه تی به ده نگیه وه
 دیاربوو:

((که رما ت ئیشی من نییه، ده ست ماچ کردنیشم ناوی، سه رت نه ویکه، سه ر نه ویکردنم ده وى، بچۆ بۆ لای
 ژنه که ت و دوو پوپیکه ش بۆ خۆت هه لبگره به لام دوو باره ی نه که یته وه)).

پیاوه که برپوای نه کردو هه لسا. تا چووشه ده ره وه ده ستی به سنگیه وه گرتبوو. سیامه ند په زامه ند بوو که
 ده ره که ی باش بینیبوو:

((ده بی پۆژانی داها توو بیربه که مه وه ئەو پیاوه بکه مه پیاو و له ده سه لاتى ژنه که ی پرگاری بکه م. ئەوه بکه م یان بۆ
 یاری پیکردن بیه یلمه وه؟ به راست! هه ر نه مزانی ناوی چیه؟)).

چوه ده ره وه گوێی به ده رگای ژووره که یه وه نا، سه گه که ش شوینیکه وت و لاسایی کردوه، ژنه که هه ر ناوی نه برد.
 به نه رمی ئامۆزگاریی ده کرد، ئەو نه بوو به لکو یه کێکی تر بوو پێش ماویهک ئەو پیاوه ی دارکاری کردبوو. ژنه که
 بیرخسته وه که هه ر ئەو کوپه ی بینی زانی که وا:

((لە ئىمە ناچى، بەقسەى بکە زەرەر ناکەى)).

سامى ديمەنەکە و قسەکانى لاوى پەشپۆش پياوھەکەى بەرنەدابوو و بە ژنەکەى وت ئەوھى بە چاوى خۆى بينىبووى:
((سەيرترین شت بوو، ئەى شىتیبوونى کەرەکەم بۆ نالێى؟ ديارە دەستى ئەوى تىدايە، ژنەکە پاست دەکەى زەرەر
ناکەم، ئەوھتا دوو پوپى پىدام بۆ بازار کردنەکەم و سى پوپى تا خواردنى بۆ بکەين، لە درۆکەشم خۆش بوو و يەک
پوپىکەى ترى دايەوھ بە خۆم)).

سىامەند زانى پياوھەکە هیشتا ماويەتى قەناعەتى تەواوھتى بکات لاوھ پەشپۆشەکە پياوى کەرەماتە. چووەوھ
ژوورەکەى خۆى:

((سەگ! ترسنۆک نەبوايە بەکەلکى ئەم کارەمان دەھات)).

دواى کەمىک جوحا، کە دەرەفەتێکى دەستکەوتبوو خۆى لەمالى ئاغا بدزیتەوھ پيش ئەوھى بچیتەوھ دەشت،
لەدەرگای دەداو دەچووە ژوورەوھ، هەوالەکانى پۆژ پیت:

((گوند باسى تۆيان کردووە بەلام نەيانناسیوى، تەنها وتوویانە غەریبێک ھاتۆتە ئاوايى و لە قوتابخانەکەدا
ماوەتەوھ، پرسىارى خانووى کریشم نەکرد چونکە دەزانم نىيە)).

سىامەند دلنای کردەوھ:

((منیش دەزانم، پەنگە شاریش خانووى کریش تیدا نەبى، بەلام دوو پۆژى تر دوو سى پياو دەبينى ئامادە دەبن
خانووەکەى خۆيان چۆل بکەن.. پيم بلێ! خزمەتکارى قوتابخانەکە ناوى چيیە؟)).

باسى خزمەتکارەکە شتێکى خستەوھ یادى جوحا:

((کەرى کابرام لەدەرەوھ بينى زۆر سەیر دەزەرى، دەتوت گۆرانى خەفەت و دووربوون لە ياران دەلى، خۆم و
پەزىم بىرکەوتەوھ)).

سىامەندیش چنگە ئاوەکەى بىرکەوتەوھ کە فووى پياکردبوو:

((وھزەى گوند چۆنە، کەس کيشەى نىيە؟)).

جوحا شتێکى سەيرى ھەبوو:

((سەيرە، چەند مالێک بۆتە ئازاوەيان و قالەيان تیکەوتووە، مالە سوور خەرىک بوو ژنەکەى تەلاق بدات)).

سىامەند سەرى راوھشان:

((زۆر باشە.. بلیم کيشە نىيە، سەبەى ھەموو شتێک چاک دەبیتەوھ)).

جوحا ویستى بچیتەوھ تا ئاشکرا نەبووھ:

((دەبى بچم، کارمان زۆرە)).

سىامەند بى جادوو دەيزانى کارى چيى ھەيە. ھەلساو تا دەرگا پەوانەى کرد:

((کارى زۆرى چى؟ لەکۆنەوھ ھەمان کارە، نەزۆر نەکەم. من لە پۆژانى داھاتوودا کارى زۆرم بەتۆ دەبى)).

دواى پۆشتنى جوحا خزمەتکارى قوتابخانە لە دەرگای دايەوھ و خواردنى ھینا. سىامەند و سەگەکەى يەکەم جارە
لەماوھى سال و نيوێک لەسەر يەک خواندا کۆبينەوھ. سىامەند شەکەت بوو و ھىزى لى برابوو. پالکەوتەوھ و چاوى
نووقاند، سەگەکە لەتەنیشتیدا پالکەوت و يەک چاوى داخست، تەماشای خاوەنەکەى کرد کە لەناکاو پەيدا بووھوھ،
چاوەکەى تریشى داخست، ھەردوو نوستن و گوندەکەيان بۆ بەيانىيەکى تر جیھشت.

گه مه کانی جادوگهر

پیش گزنگ وریابوووه. سه گه که ی ناگادار کردوه، سه گ راپه‌ری ووهویکی بیواتای کرد. سیامه‌ند گورج هه‌ستا، بینى به جلی ئیشه‌وه نوستبوو:

((سه‌گ! تا دونیا پۆشن نه‌بۆته‌وه با ده‌رېچین)).

چوو ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌که. سه‌گه‌که به‌سه‌ری کزه‌وه شوینیکه‌وت، سیامه‌ند ته‌ماشای کرد: ((ده‌بینم سالانی ده‌ریه‌ده‌ری گیانی ده‌ستپیشخه‌ری تی‌دا نه‌هیشتووی. سه‌گ! ده‌ی وه‌کو جارن بیره‌که بکه به‌هی خۆت و پېشمبکه‌وه)).

سه‌گه‌که ملی بۆ لای راست لارکردوه:

((به‌لام من نازانم به‌ته‌مای چیت)).

خاوه‌نه‌که‌ی په‌نجه‌ی بۆ پېشه‌وه درێژکردوه:

((پېشمبکه‌وه، جارن نه‌تده‌زانی بریاری چیم داوه‌که‌چی و خۆت نیشان ده‌دا زانیوته و پېشه‌ده‌که‌وتی)).

سه‌گه‌که قیت بووه‌وه و لووره‌یه‌کی به‌لێی کرد و پېشیکه‌وت.

سیامه‌ند سه‌گه‌که‌ی چوونه باکووری گوندو گه‌یشتنه‌چه‌مه‌که، چنگیک ناوی هه‌لگرت و چه‌ند وشه‌یه‌کی پیا خویندو فووی لیکرد ئینجا دیسان بۆ ناو ئاوه‌که. ئه‌و شتانه لای سه‌گه‌که سه‌یر بوون. نوێ بوون. خاوه‌نه‌که‌ی ده‌ستی راوه‌شاند بۆ گه‌رانه‌وه، که‌وته‌وه رێ و هه‌ستی به‌ پرسپاره‌کانی سه‌گه‌که‌ی کرد:

((ماوه‌یه‌کی زۆره له‌یه‌که دابراوین، شتی زۆر له‌ ژياندا پرویانداوه، هه‌ر کاتیکیش له‌ مروقی عاقل بێزار بووم داتده‌نیشینم و هه‌موو شتیکت بۆ ده‌گیرمه‌وه. من له‌مرو به‌دواوه‌ خۆم ئاشکرا ده‌که‌م، ئه‌مه‌یان پیدده‌لیم: منم سیامه‌ندی کۆنه‌ شوانی شاوه‌یش ناغا، چوومه‌ ولاتان و گه‌رام و له‌ زانیارییه‌کانی هه‌ر ولاتیکی شتیکم وه‌رگرت. نه‌خیر! هه‌موو زانیارییه‌کانم وه‌رگرت. هه‌یچ ولاتیکی نه‌یتوانی گریکانی ئه‌و نووسینه‌ی سه‌ر قورده‌که‌ بکاته‌وه، به‌لام له‌کو‌تایی گه‌شته‌که‌دا که‌ گه‌یشتمه‌ سنووری چین و ماچین، ئه‌و پیاوه‌ی یه‌که‌م جبار هاته‌ خه‌وم و پیتی وتم بچم ئه‌و له‌وحانه له‌ ئه‌شکه‌وتیکی ئه‌و چیا به‌ ده‌ریه‌نم و شوینه‌که‌ی پێ پیشان دام جاریکی تر هاته‌وه‌ خه‌وم و نه‌یینه‌یه‌کانی پێ وتم، ئیستاش به‌هۆی ئه‌وانه‌وه‌ ده‌توانم دۆست بکه‌مه‌ دۆزمن و دۆزمن بکه‌مه‌ دۆست، خۆشی له‌مالدا نه‌هیلّم و دیسانه‌وه‌ خۆشیی بۆ بگه‌رێنمه‌وه، ئه‌وه‌ش بچووکترین ئیشمه. گومانیش ده‌خه‌مه‌ دلایان و ده‌لیم: وشه‌کانی من بوون که‌ له‌ دووره‌وه‌ بۆ ئێره‌ ناردن بوونه‌ هۆی مردنی شاوه‌یس ناغا...))

ته‌ماشای سه‌گه‌که‌ی کرد:

((به‌لام پێویسته‌ پېشتر بزانی به‌چی مردووه... تو نازانی؟)).

به‌رده‌وام بووه‌وه:

((ئیستاش ئه‌و وشانه‌م به‌و مشتته‌ ئاوه‌ خویند تا ئاسووده‌یی بۆ ئه‌و مالانه‌ بگه‌رێنمه‌وه‌ که‌ وشه‌کانی ئه‌و پۆزه ناگری شه‌ریان تیبه‌ردان)).

مروقه‌که‌ و ئازله‌که‌ گه‌رانه‌وه‌ قوتابخانه‌ و چاوه‌رپێ پۆشنبوونه‌وه‌ی ده‌وروبه‌ریان کرد. خزمه‌تکاری قوتابخانه‌ به‌رپێژیکی ژۆره‌وه‌ چوو ژووره‌که‌ و خواردنی بۆ برد. سیامه‌ند فهرمووی دانیشتن و خواردنی لیکرد ئه‌ویش دانیشتن به‌لام

فهرمووی خواردنی قبول نه کرد:

((نهخیر قوربان، که تهواو بووی له پاشماوه کهت دهخۆم، خۆت موبارهکی و پاشماوه کهت موفه پرکه)).

سیامه ند بۆی راست کرد هوه:

((نهخیر! ئیمه جۆریکی ترین، ئاساییه خواردن له گه لماندا بخوری به لام نهوهی پاشماوهی خواردنه که مان بخوات

خراپی به سهردی، پهنگه بشمری)).

پیاوه که له جووله کهوت و نهید هزانی باسی چی ده کری. سیامه ند یاریی به مستیله نقيمه گوره کهی په نچهی کردو

پپر هوی باسه کهی گۆری:

((چی بوو.. دهلیی گۆیدریژ کهت ناره کهت دهکات؟)).

پیاوه که جوولایه وه:

((کهریکی نانه جیبه)).

سیامه ند:

((پهنگه زیاد له توانای خۆی ئیشی پیبکهی)).

پیاوه که سه ری راوه شاند:

((نهخیر نهخیر! بهروا بکه من پشویی دهدهمی، ههفتهی دوو پوژ)).

سیامه ند باسه کهی لا خوش بوو:

((دوو پوژ؟! زوره! تو ئه خلاقى کهر کهت تیگه دهی، پیاوانی میری تهنها یهک پوژیان ههیه)).

پیاوه که شانی پاته کاند:

((نهوهی دهیکه کارى میری نییه بۆیه کهر دهویری یاخی ببی)).

سیامه ند خزمه تکاری قوتابخانه کهی گۆلعه نه بهری بیر کهوت هوه که هینده له خۆی راده بینى جاریکیان به پپوه بهرو

مامۆستاکانی بۆ ماوهی ههفته یهک نارد هوه و خۆی وانه کانی به قوتابییه کان و ته وه.

سیامه ند و سه گه که خواردنه کهیان تهواو کرد، چاوغا فلېوونیکی پیاوه کهش بۆ لاه که بهس بوو بۆی نقيمی

مستیله کهی بکاته وه و دوو سه ره ده رزی تۆزی ناو نقيمه که بکاته سه ر پاشماوهی خواردنه که.

پیاوه که خواردنه کهی پیچایه وه، سیامه ندیش جاریکی تر ئاگاداری کرد هوه خواردنی پاشماوه کهی پر مه ترسییه.

نیو سه عاتی تر تیپه پری و کهس نه هات بلای خانووه کهی خۆمت بۆ چۆل ده کهم:

((سهگ! خۆمان بهشتیکی تر سه رقال بکهین باشته، بجینه وه چه م و چلکی سال و نیویکت بۆ بشۆم)).

قوتابخانه که چۆل بوو. نهوهی سیامه ند تی نه ده گه یشت و پرسیاریشی له باره وه نه کرد بوو هۆی دروستکردنی نهو

قوتابخانه یهیه. سولتان ئاباد که سه ر پگی گشتیه کهیه و په نجا هینده ی گونده کهی خۆیه تی تهنها یهک قوتابخانه ی

تیدایه. یهک گوندی تر له و دهووبه ره قوتابخانه ی نییه. قوتابخانه له ولاتدا دهگمه ن بوون، ئیتر چۆن نه مه له م گونده دا

دروستکرا؟ هیچ گوندیکیش نا، چه په کترین گوند.

دوو ههفته ماوه بۆ کردنه وهی قوتابخانه، پهنگه نهو کاته نهییه که بزانی، تا نهو کاته و تا زوه خانوویه کی دهست

بکهوی و لهو شوینه دوور بکه ویت هوه.

پیکه وه له گه ل سه گه که چوونه باشووری گوند، دهرفه ت بوو له گه ل شتنی سه گه که جوحا ببینی. جوحا وه کو جاران

له شوینه کهی جاراندان پانه کهی دهله وه راند. سیامه ند گه یشته نهو بهری جوحا و پانه کهی و بینى خه ریکی بلویره کهیه تی و

ئاوازیکی ناخۆشی که مه رشکیینی پی ده زیقاند. سه گه کان بۆ یه کتر وه پین پیش نهوهی دوو هاوړیکه سللو له یه کتر بکه ن.

سیامەند قسەى دەستپێکرد:

((نیوهۆ سەرم لێدەدەى؟))

جوحا ناتوانی:

((دەزانی پایزە و شیر کز بوو و تەنھا ئیوارە بۆ بیڕە دەگەرێنەو ئاواى)).

تۆرەى هەوال وەرگرتنە:

((ئەى چیت بیستوو؟))

جوحا کەمى پێبوو:

((تا ئیستا نازانن سیامەندى شوانى، هەر دەلێن پیاویکی غەریبی سەیرە هاتۆتە گوند)).

سیامەند بەدەنگى بەرز بیریکردووە:

((دەبى خزمەتکاری قوتابخانە بنێرم ئەو چیرۆکانەى بینوونى و بیستوونى بدات بەگۆی ئاواى)).

جوحا پرسىاریکی بیرکەوتەو:

((سیامە! زۆر گۆراوى، دەتوانى چیم بۆ بکەى، بەشتى خراپیش پازیم بەس بگۆریم)).

سیامەند ئەوێ بیرخستەو کە بیرینەکەوتبوو:

((ئەو پۆژەى بریارت دا جیمبەیلێ پیم وتى نەپۆى، وتم ئارامت هەبى، وتم کە لە بنى شیو دەرچووى خلۆر

مەبەرەو بۆى، تەماشای بکە، پاش یەک سال و نیو هەر جوحاکەى جارانی)).

جوحا گەلماندی:

((بەلکو خراپتر، ئەوسا شوانى پیاویکی زالم بووم، ئیستاش شوانى کەسیکی زالمى بیعەقل.. دەزانی کوپانى

پیاوی زالم زالمیش دەرەچن و بیعەقلیش؟ پۆستەم خوا بتکوژى)).

سیامەند ئەمجارە نەیهیشت تێپەرى:

((نەمزانی شاوھیس ئاغا بەچى مرد)).

جوحا لەسەر بەردیكى مام ناوەندى خپ دانیشت، گالۆکەکەى لە خۆلە کە خشاند:

((وێکو زۆر کەسى تر "ئەنگاوتەیهک بوو، نەخۆشییەکی کتوپر نەیهیشت شەو پۆژیکى بەسەردا تێپەرى، ئەوێ

جیا بوو ئەو بوو لەو شەو پۆژەدا هەموو لەشى رەق ببوو، رەنگیشى شین هەلگەرابوو، دەیانوت خێویکی گونزل

دەستى لێوێشانوو)).

چۆنیتی مەرگی ئاغا تەواو بەدلى سیامەند بوو:

((یان جادووگەریک فوویەکی ئاگراوى بۆ ناردبوو)).

جوحا تەماشای هاوڕێکەى کردو هیچ تێنەگەشت. سیامەند بەردەوام بوو:

((کەواتە گەر بچمەو ناو گوند دەلێن ئەو رەشپۆشە کییه؟)).

جوحا هەناسەى دا تا وەلام بداتەو، سیامەند نەیهیشت:

((من دەچمە ناو گوند، جوحا! چەند کەس دەزانی ئیمە هاوڕین؟)).

وەلام:

((ئەى کى نازانى؟ ماینەکەى زۆراییش دەزانی)).

پێشنیاری سیامەند:

((کەواتە ئەو دوو پۆژە یەکیکی گوندەم بۆ بدۆزەرەو لە سەگەکانت گۆپرایەلتر بى، لە مردووان کەمدوتر بى، ئەو

شوئینیکهوت. له ناو گونده که دا چه ند که سێک دیار بوون و ئه و جوولانه یان بینیبوو. به ره و پۆژئاوای گونده که له وه به ری خانوه کان پۆشت. خزمه تکاره که ی له به رده م ده رگای قوتابخانه دا بین، پیاوه که په شوکاوه نه بوو و بیباک دارجگه ره که ی ده کیشا، بیباکتریش قسه ی ده ستپیکرد:

((راستت کرد.. نه ده بوايه)).

سه گه که پیش خاوه نه که ی که وته قسه:

((چی؟!)).

به لام سیامه ند زانیبووی:

((ژنه که ت پاشماوه ی خواردنه که ی خوارد؟)).

خه فه ت به پرووی پیاوه که وه دیار نه بوو، ژنی ئه و نه بوو له جیگه دا که وتبوو:

((به ئی لی خوارد، چه ند م پیوت..)).

دووکه لی دارجگه ره که ی فریدا. سیامه ند ویستی کاری ئه و ده رمانه له سه ر ژنه که بزانی:

((ئه ی ئیستا چۆنه؟)).

پیاوه که باشه، تا ماوه یه کی تر لیدان ناخوات:

((له جیگه دایه.. ناردمه مائیکی ئاواهی، من که سم لیڤه دا نییه، که سیشم له هه نجیره ش نییه)).

که واته وه کو خوی و جوحا بیکه سه. با ئه وه بۆ دواهی بی، ئه وه ی ئیستا گرنگه ئه وه یه ئه مپۆ:

((کیت له خه لکی گوند بین؟ هیچت بۆ باسکردن؟)).

ئه و باسه به دلی پیاوه که بوو.. سه ری له قاند:

((به ئی، کی م بین بیوم باسکرد، له و سه عاته وه ی ناردمت بۆ شارو پینج پویکه ت دامی و پینجه که ی تر بۆ

خواردن و له و دوو پوییه خۆش بووی که شاردمنه وه.. له و سه عاته وه تا ئه م به یانییه)).

سیامه ند پیکه نی و وتی کاتی تی نیشانه یه کی تری توانا که ی پیشان بدات:

((یان بلی کسه دوو پویکه م دایتی هه قی چوونه که، سی پوییش بۆ خواردن، له و یه که خۆش بووم کسه

شاردبووته وه، ئه ی هه ر وات به ژنه که ت نه وت؟)).

ده ستبه جی گومان له دلی پیاوه که دا نه ماو ئیمانی تیدا دامه زراو ته وه ی کرد:

((راسته.. راسته.. به راستی پیاوی که راماتی)).

سیامه ند جارێکیتر پیکه نی:

((پیاوی که رامات دهستی چه پ به کارناهی نی، له دهستی چه پیشه وه دهستی پیناکات)).

قسه که له سه رووی توانای تیگه یشتنی پیاوه که بوو، سیامه ندیش به رده وام بوو تا ئه و تۆزقاله گومانه ی ناو دلی

پیاوه که نه هیلی:

((ده چمه ژووره که م و چاو دهنو قینم و ته ماشا ده که م ژنه که ت سوور بوو پاشماوه که بخوات یان تۆ خواردنه که ت

دایه، ده توانم هه ر لیڤه دا چاو بنو قینم به لام په له م نییه)).

پیاوه که زیاتر په شوکا، ده می کرده وه شوینی هه موو ددانه که وتووه کانی ده رکه وتن، ئینجا وریا بووه وه:

((نایه وی.. نایه وی.. راستت پی ده لیم، من دامی، ویستم تا قییکه مه وه، وتم ئه گه ر راست بی زه ره ناکه م، ژنه که م

ده روات و خۆم و که ره که م نانه که به ش ده که ی ن)).

سیامه ند ئامانجه که ی پیکا، ئامۆزگارییه کیش ئیستا بۆ پای خوا خراپ نییه:

((ژنه کهت بمینیتتهوه باشتره)).

بۆ ههردووکیشیان:

((کهستان کهسی گونجاوی خۆی دهستناکهوی)).

بیرخستنهوهیه کیش:

((پارهت بۆ خواردنی خۆم وهرگرتوه، به ئافرهتییکی تر بلی بیکات)).

چوه ناو حهوشه قوتاخانه، سهگه که شوینیکهوت و ئاوپی بۆ خزمهتکاره که دایهوه و وهوی کرد:

((بهلی له بیرت نهچی)).

سه عاتیکی نه برد گومانی سیامه ند بووه راست و دوو کهس چوونه لای، بینینی سیامه ند به پۆشاک پشه وه و

ژوره که و پاخه سوورو پشه تیکه لاره کان سامی خسته دلان:

((یهکی خانویه کمان هیه، کامیانت دهوی بۆت چۆل دهکهن)).

سیامه ند دوانه کهی ناسییه وه:

((دهلی نامناسنه وه)).

سهگه که گوچکهی قیت کردو سهری لار کرد وه:

((نایناسنه وه؟ نه وه سهم سهمه)).

دوو پیاوه که زیاتر سه رسام بوون:

((سیامه ندی؟ سیامه ندی شوان؟ سهگه خویریمان ناسییه وه ئیستا پاک بۆته وه به لام تۆ زۆتر گوپاوی)).

سهگه که مپه ی کردو ددانه کانی دهرخست، سیامه ند دوو چاوی نووقاند:

((سهگه کهی منتان به ره لاکرد ئینجا پیی دهلین خویری، زوو بلین چهند داوا دهکهن)).

یه کیکیان قۆلی لی هه لمالی:

((وتیان پیاوه غه ربیه که که تۆی پیاویکی دهوله مهنده)).

سیامه ند چاوی کرد وه:

((بهلی دهوله مهنده به لام نهگه داوی نرخ زۆر بکهن هه مان نرخ به کهسانی تر ددهم، پهنگه زیاتریش)).

نه وهی تر ههستی کرد مامه له که له دهستی نه و دهرده چی، خانوه کهشی نه گونجاو بوو، پیشنیاره کهشی خراب

نه بوو:

((کهس له گوند باسی کری ناکات، بۆچی خانویه که دروست ناکهی؟)).

راسته خراب نه بوو به لام کۆن بوو:

((هه ره دهی دروستی بکهم به لام جاری شوینیکم دهوی)).

ئینجا پیشنیاریکی لاوازی هه مان پیاو:

((تا نه و کاته ژووریک بهس نییه؟)).

وه لامه که به هیژ بوو:

((نه خیر! کاره کهم به ژووریک ناپوات)).

دوانه که مه بهستیان بوو مامه له که تهواو بی پاشان پرسیری لییکه ن کاری ئیستای چییه و چیی به سه ره هاتبوو و بۆ

کوئ خۆی ون کردبوو تا بزائن نه وهی نه وسا له جوحایان بیستبوو راسته یان جوحا پیوهی ناوه. مامه له که

به سه ره کهوتنی پیاوی یه کهم تهواو بوو و گه پانه وهی پیاوی دووه م به دهستی به تال. پیاوه دۆپاره که ویستی دوایه مین

گورز بوه شینی:

((له خوشیی گه پانه ووت هه موو که لویه له کهت بۆ ده گویزمه ماله تازه کهت، دروستکردنی خانووه کهی خۆم پی بسپیڤره بهیهک مانگ بۆت ده کهمه سهرا)).

عه رزه که مه عقوولیش بی پیاوه کهی تر ئاماده یه بۆی هه لوه شینیته وه :
((به م کاته؟ بارانیکی بیاری ئیشه که ده وستی ئه وهش ئه گهر خانووه که نه رمی)).

پیاوه کهی تر:

((باران به م کاته؟ مه گهر تۆ میزی پیا بکهی)).

دوو پیاوه که پۆیشتن بی گه یشتنه ئه نجامیک له مه پ دروستکردنی خانووه که، له گه ل پۆشتنیشیان لایه کی گونده که له بهرده می سیامه نندا پۆشن بووه وه، گونده که پاش مردنی شاوه یس ئاغا ناکۆکی تیدا که وتوه، سه ره تا نیوان دوو کورپی ئاغا، ئه وه یان جوحا پی وتبوو، پاشان نیوان باقی خه لکه که، ئه وه شیان خۆی بۆی ده رکه وت:
((شاوه یس ئاغا به زه بری کوته ک یه کپیزی پیاوستبوو به لام ئه گهر زیندووبوایه ته وه ده یزانی یه کپیزییه کی درۆینه و بیبناغه یه، شاوه یس ئاغا خۆی سه رچاوه ی ناکۆکییه کان بوو، ناکۆکی تۆی ئه و بوو، به لام به دبه ختن دوو کوره که ی شاوه یس ئاغا، له سه ر پردی ئه و ناکۆکییه دا ده رۆم.. سه گ! تۆ ده لپی چی؟)).

سه گه که سه ری لارکرده وه و ته ماشای کرد، ده یویست زیاتر میشکی بخوینیته وه، هیچی هه لئه کرا ند، سیامه ند به رده وام بوو:

((چۆن بته که سه ده سته راستی خۆم؟ یان نه خیر، وه ک به جوحام وت، جوحا ده سته راستی خۆم بی و تۆ ده سته چه پ)).

سه گه که قیت بووه و کلکه که ی خیرا خیرا هه لده به زییه وه:

((ئه ی بۆچی وه ستاوی؟)).

سیامه ند فیکره که ی به دل بوو:

((به لام جاری بچۆ خزمه تکاری قوتا بخانه که م بۆ بانگ بکه.. به راست! تۆش نه ترانیوه ناوی چییه؟)).

جادوگر و گوندهکەى

جادوگرەكە خۆى لە خانووى نوێى كرىدا بينىيهوه، له هه مان كاتيشدا خانووهكەى خۆى دروست دهكرا، لاوهكه له پۆژانى پيشتر زياتر له ناو گونددا باس دهكرا، ئىستا ئاواى زياتر له بارهيهوه دهزانى، ئه و پرهشپۆشه غهريبه نيهه كه دوو كۆرهكەى شاوهيس ئاغا له بهر ناكۆكى خۆيان به لايانهوه گرنگ نه بوو بزانن كىيه، ئىستا گوند دهزانى ئه و پياوه غهريبه لاوىكى دهوله مهندى به تواناى گوندى خۆيان، كۆنه شوانى شاوهيس ئاغيه كه پۆژىكيان له پهل گهل جوحا، شوانهكەى ترى ئاغا، ديار نه ماو دواى ته نها جوحا گهرايهوه و چىرۆكىكى هه بوو بيگيرپتهوه: پىكه وه چه ند شوينىكيان كرد تا له گولعه نه ردا گىرسانهوه، جوحا بۆى گىرا بوونه وه كه له يه كه م پۆژه وه ديار بوو سيامه ند به دواى كارىكى باشتري له شوانى نه ده گهرا به لكو شوينى شتىكى سه ير كه وتبوو، جاروبارىش قسه ي سه يرى ده كردو شتى سه يرتري له ژير پووناكى مانگدا ده كرد. له پهل ده رده كه وت و له پهل ديار نه ده ما، چه ند جار يكيش له و شويندا بالنده يه كى گه و ره ده رده كه وت، له كۆتاييشدا شه ويك وتى ده پۆم و پۆشت و نه گهرايه وه، له و كاته شه وه بالنده گه و ره كه ده رنه كه وته وه.

خه لگى گوند ئه و قسانه ي جوحايان له ياد چوو بوو، به لام ده ركه وتنه وه ي سيامه ند ئه و چىرۆكه ي بىرخستنه وه. چىرۆكى ئه و سى گۆره شيان كه وته وه ياد كه پيشتر به ده گمه ن ده يانگىرايه وه “ئه و پياوه ي سه دان سال له مه و به ر ويستبووى ببپته جادوگر و پرسى به شه يتان كردبوو، ئه ويش پىي وتبوو سى كه س له سه ر ته پۆلكه ي گردى كافران سه ربىي و هه ر له ويدا بياننيزى، هه موو پۆژىك تا چل پۆژ سى كلوكوپره به سه ر ئه و سى گۆره دا سه ربىي ئيتري ده ببپته جادوگر. پياوه كه ئه وه ي كردو شه يتان خستيه سه ر پشنتى و برديه و لا تىكى دوور، دا به ده ستي گه و ره ي جادوگر و ران و ليوه ي فىرى جادوو بوو و گهرايه وه ئاواى. ده سالىش شتى سه يرى ده كرد تا پۆژىكيان له پهل ديار نه ما. له و كاته وه جاروبار خه لگى ئاواى خىويكيان ده بينى، تومه ز ئه وه خىوى جادوگره كه يه كه سه دان ساله مردوو. ئه وه چىرۆكه كۆنه كه بوو، ده ركه وتنى سيامه ند يش زياده يه كى لى كه وته وه: سيامه ند ئه و كاته ي شوان بوو به دزى ئاوايه وه پۆژى سى كلوكوپره ي سه ر ده بىرى، هه ر يه كه له سه ر گۆرپىك. چل پۆژه كه ته واو بوون و شه و خىوى ئه و جادوگره له گۆره نادياره كه يه وه ها ته ده ره وه و سيامه ند ي فىر كرد چى بكات و پوو بكاته كوى تا ئه ويش ببپته جادوگر.

خه لك ئه وه يان بۆ يه كتر ده گىرايه وه، ئه وه ي جوحاشيان ده خسته وه يادى يه كتر به لام وه كو نه ريتى كۆنى مرؤف ئه و چىرۆكانه ده هينده ي قه باره ي خۆيان وه رگرت و چه ند چىرۆكىكى تريان پيوه لكا“ باسى سيامه نديان ده كرد كه له رىگه ي بۆ هيندستان گه نجينه كه ي حه زه تى سلیمانى له ئيراندا دۆزيبه وه، سيامه ند چل شه و به مېزى خۆى ده موچاوى خۆى ده شت تا شه وى چل و يه كه جنوكه يه كى سه رتا پا مۆر ها ته به رده مى و خۆى كرد ه خزمه تكارى و پىي وت حه زى له چىيه پىي ده دات، ئه ويش داواى گه نجينه ي حه زه تى سلیمانى كرد، به لام جنوكه مۆره كه وتى ته نها گه و ره كه يان، كه جنوكه يه كى په شى قه ترانييه، ده توانى ئه وه بكات. جنوكه ي مۆر ده ستي سيامه ند گرت و سى وشه ي فىر كرد به هۆيانه وه بتوانى بچپته به رده م جنوكه ي په ش بيئه وه ي زيانى پىبگات.

سيامه ند سى وشه كه ي وت، سه رۆكى جنوكه كانيش لى پرسى بۆچى ها تۆته ئه و شوينه ي يه كه مرؤف نه يزانيوه و

نه یو پراوه توخنی بکهو، سیامه ندیش داوای گهنجینهی حه زه تی سلیمانی کرد، جنۆکه کەش وتی گهنجینه که له ژێر عهرشی شای جنۆکه کانه و ته نه ئه بۆی ده کرێ بیگهیه نیتته شوینی ئه و شای جنۆکانه . جنۆکه که پیشیکه وت و سێ وشه ی فێرکرد تا گه یشته بهردهم شای جنۆکان، ئه ویش هه مان پرساری لیکردو سیامه ند بیئوه ی لێی بترسی هه مان وه لای دایه وه، شای جنۆکانیش وتی گهنجینه که له ژێر عهرشه زێینه که ی ژیریدایه، ئه و ده توانی ده ربیه ئنی کاتی که بۆ نوستن ده چی، ماوه ی نوستنیشی په نجا هه ناسه یه ئیتر ده گه پێته وه، ئه گه ر تا ئه و کاته گهنجینه که ی ده رنه هینا ده ی کاته خۆراکی ئه و ئه ژدیهایه ی پاسه وانی گهنجینه که یه . سیامه ند چاوه پێی شای جنۆکانی کرد تا بچی بۆ خه و، کاتی که ش پۆشت یه که م شت کردی عهرشه که ی لابر، ئینجا سه کۆ زێره که ی ژیری لابر و کونیک ی بینی . خۆی کرده ناو کونه که و گهنجینه که ی بینی . سێ وشه ی وت که جنۆکه ی پهرش فیری کردبوو تا ئه ژدیهاکه بخاته خه و. تا ئه و کاته ش بیست هه ناسه ی مابوو . له ماوه ی نۆزده هه ناسه شدا ئه ژدیهاکه ی کوشت و ته نه ا یه که هه ناسه ی مابوو شای جنۆکان دیتته وه و ده ی کوژی . له و کاته دا کچی شای جنۆکان سه ری کرد به کونه که داو هاواری بۆ سیامه ند کرد هه ناسه که ی بگری تا گهنجینه که ده ربکات، سیامه ند به قسه ی کردو هه ناسه که ی به ره لا نه کرد، هه و له سییه کانیدا بۆ ماوه ی هه زار هه ناسه په نگ ی خوارد ئینجا گهنجینه که ی بۆ ده رکرا . که گه یشته سه ره وه ش له هۆش خۆی که وت و نه یزانی چه ندی پیچوو تا شای جنۆکان خه به ری کرده وه و پێی وت گهنجینه که حه لالیتی، وتیشی ئه گه ر حه ز ده کات که چه کەشی ده داتی، به لام سیامه ند داوای دوو جنۆکه ی کرد خزمه تی بکه ن، ئیستاش ئه و پاره یه ی سه رفی ده کات له و گهنجینه یه یه، دوو جنۆکه کەش هه والی هه موو شتی که سیکی بۆ ده هینن، هه ر ئه وانیش بوون ئه و شتانه یان به سیامه ند وت که ته نه ا خزمه تکاری قوتا بخانه که ده یزانی، هه ر ئه وانیش ده ست ده خه نه بینی ئه و که سه ی له پاشماوه ی خواردنه که ی بخوات چونکه ئه وه به شی خۆیانه .

سه ره پای ئه و شکۆمه ندیه ی چیرۆکه که به سیامه ندی ده به خشی، ئه و چیرۆکه بیتاقه تی کرد، ئه و ده یویست به رسه هاته کانی و توانا کانی به شیوه یه کی جیاواز بگپێته وه، له به ره ئه وه ش که خزمه تکاری قوتا بخانه که هه والی ئه وه ی بۆ هینابوو که ئاوی ئه و شتانه ده گپێته وه گومانی بۆ جوا چوو ئه و چیرۆکانه ی هه لبه ستبی . جوا خه ریکه ده بیتته حیکایه تخوانیک له و جۆره ی سیامه ند بیر لێ ده کرده وه پاش ئه وه ی له وه کانی دۆزییه وه .

به خزمه تکاره که ی وت جوحای بۆ بانگ بکات، جوا چوه لای سیامه ند که چوار مشقی قاجی راست له سه ر پانی چه پ دانیشتبوو . پۆشاکه ره شه که ی له ناو به ره سوورو ره شه تی که لاوه کانی سه ر زه وی و سه ر دیواره کان و له گه ل سه رینه کانی هه مان په نگدا گونجاو بوو . سه گه که لای چه پ دانیشتبوو و که وایه کی سووری له به ردا بوو . جوا وه کو سه گه که که وایه کی سووری کردبوو بهر، پشتینیکی سوور، شه پووال و کراسیکی ره ش . سیامه ند به بابه تی پۆشاک ی نوی ده ستی پیکرد :

((جوا ! جله کانت چۆن؟))

جوا ده ستی له که واکه ی به ری دا :

((له ژیا نمانه له به رم کردوو و نه بینیم وه نه بیستوو مه ، ئاوی له ژیا نیا ئه وه ی نه دیوه)) .

داریکی سوورو ره شی تی که لاوی گرتبوو ده ست، داره که ی به زه وی ژووره که دا کیشا :

((له گالۆکی شوان سامی زۆرتره .. چی ؟! گالۆکی شوان ؟! ته پاله ته پاله)) .

ئامۆزگاری مابوون سه باره ت به و پۆشاکه نوییه . ئاغا په نجه ی پراوه شاند :

((ئاگادار به ، قسه و ره فتار و جووله ی کۆنت له گه ل ئه م جلوه رگه دا ناگونجین ، ده بی خۆت قورس رابگری ده نا به و

جله وه خۆت دهكه يته مهسخه وه ناچار دهيم دهرت بكه م، له پۆزانی داها تووشدا هه ندی شتت فيرده كه م خه لك سلت ليپكه نه وه)).

جوحا ويستی بروات، به لام سيامه ند په نجه ی بۆ پاره شانده وه:

((مه پۆ! هيشتا ماومه .. دانیشه)).

جوحا دانیشته:

((دهرسيکی تره قوربان؟)).

سيامه ند:

((نه خير، گوی بادانه، تۆیت نه و چیرۆكه سهيرانه ت له باره ی خۆم و سه فهره كه مه وه له ناو گونددا بلاو كردۆته وه)).

جوحا راست بووه وه:

((من نازانم چیت بیستوه، من شتيكم گيړاوه ته وه، به لام دهچمه ههر شوينيک به جۆريک دهبيستمه وه)).

سيامه ند نه يزانی چی بلی:

((به ههر حال کاریکي خراپت کردوه، دهبی بیربكه مه وه چۆن راستی بکه مه وه، جاريکی تر له خۆته وه باسی هيچ

مه كه)).

جوحا داواي ليپوردنی کرد:

((من به باشم زانی، نه گهر هه ز دهكه ی پييان ده ليم نه وه هه مووی درۆ بوو، نا .. نه خير ده ليم هه مووی خه و بوو)).

جوحا زۆری ماوه فير بی:

((نه گهر نه وه بلی مندا لان كه واکه ت راده کيشن و منيش له گه ل تۆدا دهيمه مهسخه)).

نه وه ی له ميشکی سيامه نددا بوو شتيکی جياواز بوو، لاويک شاران و ولاتان ده گه پۆ و هه کيمان و جادوگران ده بينی، زمانه کۆنه کان فيرده بی و گری نووسينه ئالۆزه کان ده کاته وه و توانايه کی نااسايی ده بی، ته نها ده ست جوولاندن و چه ند وشه يه کی زمانی به سه بۆ نه وه ی نه و کارانه بکات كه خه لك به هيژی بازوو ده يکه ن، نه و شتانه ش ده کات كه به وش بۆيان ناکری، به لام باسی جنۆكه ی مۆرو په ش و شای جنۆکان و کچه كه ی چاوه پوانکراو نه بوون و له قسه ی مندا لان ده چوون، ده بی وي نه كه راست بکريته وه، يان به لای كه مه وه چيرۆکیکی نو ی بۆ چيرۆكه باوه ناماقوله كه زياد بکری.

جوحا خه به ری کرد وه:

((نه و چيرۆكه ی هه لمبه ستوه و نه و توانايه ی كه گوندي سهرسام کردوه ه ی نه وه نين له م گونده بچووه

چه په كه دا به خه ساريان بده ی، بۆچی نه چينه شار؟)).

تۆره ی سهرزه نشتکردنه:

((نه گهر ئارامت هه بی تا وردوه رده شتم ليوه فير بی و نه گهر نه وه ننده عه قلت هه بی له شته کان تيپگه ی وه لامی

نه مه ت ده ستده كه و ی)).

نه و ماوه يه ی سيامه ند له سه فهردا برديه سهر نه وه ی فير کرد کاره کان پله به پله نه نجام بدات، نه گهر يه کسه ر بچيته ناو شاری سولتان ئاباد په نگه نه ياری زۆرتري بۆ په يدابین، له وه گرنگترش نه وه بوو ده بويست به رامبه ر شاوه يس ناغا بوه ستيته وه، نه گهر ده ريشينه په پي ني به لای كه مه وه ده سه لاتي كه مبکاته وه، نه وش كه مترين تۆله يه ليپبکاته وه، له هه مان کاتيشدا ده سه لاتي گونجاو ده ستگير ده کات، ناوبانگه كه به شه و و پۆژيک له گونده ده ستيده كه و ی، شتيکی خوشتریش نه و وي نه يه يه كه ديت به رچاوی خه لکی شاری سولتان ئاباد: جادوگر يک له و گونده چه په كه دا هه يه، جادوگر يکی ناو گونديکی دووره ده ست، نه و دوور يه ی كه وتۆته ناو ته م وه لم هه يبه ت و ساميکی زۆرتره له چاوه نه وه ی

جادوگره که له بهردهست و له بهرچاوى شاره که دا بى. دانىشتوانى شارو پىواران ته ماشاى لای پۆژه لات ده که ن" له بهر ده، له پووى پۆژه لات زنجیره کۆه که یه و بهردهمه که ی بهرزایى و نزماییه، ئەولاتر دهر بهندى (باسته په) یه، چه مه که شاخه که ی دپوه و دهر بهنده که ره شو تاريك دياره، به دريژايى هه مان که ژ بۆ لای خويان شوینی گونده که یه له ناو ته مو دووریدا ون بووه. خه لکی سولتان ئاباد به تايبه ت مل قوتده که نه وه و سه یری ئەو ئاسۆیه دووره ده که ن و ده لێن:

((ئا لهو ئاسته دا گوندی شامار هه یه که جادوگرى کی به سامو به توانای لییه)).

سیامه ند خۆی که له ناو گوندا داد نه نیشى ده شته که ی لێوه دياره و له پۆژئاویدا شارى سولتان ئاباد جوان ده بینى هه ست ده کات ئاغای ده شت و بهرزایى و نشیو و زنجیره چیا که یه.

جوحا بهردهوام نه خشه کانی تیکده دا:

((یان بچینه شارى گه وه.. ئەوی باشتره)).

ده بوايه بیر به خستایه وه:

((جاری زۆرت ماوه، جاری بستیکی ریگه که ته نه برپوه، من ناچمه شوینیکی تییدا سه د شه پ بکه م تا سه ره وهریم

ده ستبه که وى)).

جوحا کیشه یه کی ترى بۆ دروست کردوه، ئیستا له ناو گوندا باوه که گه نجینه ی هه زره تی سلیمانی له بهردهستدایه و په نگه ئەمه ژيانى بخاته مه ترسییه وه، به لام له وانه شه باسى دوو جنۆکه که ی هاوپی ترس بخاته دلی گوند بۆیه پئویسته په له نه کات له به درۆخسته وه ی چیرۆکه که ی جوحا، له هه موو حاله تیکیشدا با گه نجینه که ته نها گومانێک بى، باشتره چه ند که سێک بانگ بکات و بیئوه ی هه ست بکه ن ئەوه یان پيشان بدات که ماله که ی هه یچ پارچه زیریکی تییدا نییه، له هه مان کاتیشدا ده رفه ت ده بی بۆ نمایشکردنى هه ندی له توانا کانی.

جوحا چوو بۆ بانگکردنى که سه هه لېژێردراوه کان. چوار پیاوه که گه یشتنه ماله که و جوحا پیى وتن له ده ره وه ی ژووره که بوهستن تا مۆله تی چوونه ژووره وه یان بۆ وه ربگرى. جوحا نه یه ده توانی واز له چیرۆکه هه لبه ستراوه که بینى: ((ده بی پيشتر بزانم ئاماده یه، له وانه یه ئیستا له گه ل دوو جنۆکه خزمه تکاره که ی قسه بکات)).

جوحا ماوه یه کی پیچوو پيش ئەوه ی ده ربکه ویتته وه:

((فه رموون چاوه پیتانه)).

چوار پیاوه که چونه ژووره وه. سیامه ندیان بینى به چوار مشقی دانىشتوه، قاچى راستى له سه ر پانى چه پی، جادوگره که به پۆشا که ره شه که یه وه سامی خسته دلایان، جادوگره که له بهریان هه لته سا: ((فه رموون دانیشن)).

پیاوه کان به ده م ته ماشا کردنى جادوگره که وه به ده ست بۆ زه ویی گه ران و له سه رى دانىشتن. سیامه ند نه یویست کات بکوژی و یه کسه ر نى شته سه ر مه به سه ته که ی، سندوقێک له پشتته وه دانرابوو، هه لگرت بۆ بهردهمی خۆی. سندوقه که ی کرد وه و شته کانی ناوه وه ی به تال کرد وه، شته کانی خسته بهردهمی خۆی تا چوار پیاوه که بیانین: ((هه زتان له بیستنى به سه ههات هه یه؟)).

به لى پیاوه کان هه زیان له بیستنه به لام زیاتر هه زیان له بینینه، بینینى خه زنه کانی هه زره تی سلیمان. ئەو شتانه ی له بهردهمی جادوگره که دا دانرابوون تیگه یشتنیا ن ده ویست، هه یچیان شتی ئاسایى نه بوون، به لام هه یچیشیان ئەو زیرو زیو و ئەلماس و یاقوته نه بوون که چاوه پیتان ده کرد بیانین.

سیامه‌ند ده‌ستی کرد به گێڕانه‌وه‌ی گه‌شته‌که‌ی به ئێران و خوراسان و هیندستان و توران و چین و ماچین کرد، ئه‌وه‌ی
حه‌زی لێبوو باسی کرد ئینجا تۆره‌ی باسکردنی ناواخنی سندووقه‌که‌:

((توانایی من له به‌گه‌رخستنی ئه‌و شتانه‌یه‌ که ده‌یان‌بینن، ئه‌م شتانه له‌ده‌ستی هه‌ر که‌سی‌که‌دا بن ناچار ده‌بن
فریایان بدا چونکه به‌که‌لکی ئه‌و نایه‌ن، به‌لام ئه‌مه‌ بۆ من سامانیکی گه‌وره‌یه ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ونیش بن تواناکه‌م وه‌کو
خۆی ده‌م‌ینێته‌وه چونکه ده‌توانم شتی تر به‌یخه‌م و به‌کاریان به‌یخه‌م، شتی ئاسایی له‌ده‌ستی مندا ده‌ییته‌یه‌که‌یک له
عاجایه‌تییه‌کان، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و شتانه ئاسایی نین ده‌نا ده‌توانی چه‌ند چلکه‌یه‌ک یان چه‌ند ده‌نکه‌ گه‌نمیک یان
پێستی گایه‌که هه‌لبه‌گرم، ته‌ماشای ئه‌مه‌ بکه‌ن)).

له‌ کیسه‌یه‌کی بچوکی قوماش له‌و‌حه‌ قوربه‌ نووسراوه‌کانی ده‌ره‌ینا:
((ئه‌مه‌ قوربه‌ به‌لام وه‌کو هه‌موو قورپیک نییه‌، وه‌کو به‌رد کو‌تراوه‌ته‌وه‌و شتی له‌سه‌ر نووسراوه‌، ئێستا ته‌نها
یه‌کیکیان ده‌خوینمه‌وه)).

دانه‌یه‌کیان نیوه‌ی له‌پی ده‌ستی بوو به‌هه‌ردوو ده‌ستی هه‌لبه‌گرت و ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی:
((شه‌کوان، په‌کوان، له‌هووب، ته‌هه‌هووب، ده‌ردائیل، که‌شکه‌شه‌لیووش...)).
وشه‌ سه‌یره‌کان و ئاوازی ده‌نگی جادووه‌گه‌ره‌که‌ چار پیاوه‌که‌ی سه‌رسام کرد، چاویان ئه‌بله‌ق بوو و مووی پێستیان
ره‌ق راوه‌ستا، جادووه‌گه‌ره‌که‌ له‌و‌حه‌که‌ی خسته‌وه‌ ناو کیسه‌که‌، پیاویک وێرای پرسیار بکات:
((ئه‌مه‌ت له‌ چ ولاتیکی هه‌ناوه‌؟ بۆچی باشه‌؟)).

ئه‌وه‌ش بوو که‌ سیامه‌ند ده‌یویست:
((ئه‌م خشتانه‌م له‌ دوا شوینی گه‌شته‌که‌م له‌ ولاتی چین و ماچیندا دۆزییه‌وه‌. پێش ئه‌وه‌ی سه‌فه‌ر بکه‌م پیاویک
ها‌ته‌ خه‌وم و ئه‌شکه‌وتیکی ناو چیا‌یه‌کی ئه‌و ولاتانه‌ی پێی پیشان دام (ده‌بویه‌ سیامه‌ند بیوتایه‌ ئه‌شکه‌تیک
شا‌خه‌که‌ی به‌رامبه‌ر شامار به‌لام زانی و بلی ئیشه‌که‌ی بچوک ده‌بێته‌وه‌). پیاوه‌که‌ وتی خۆت بگه‌یه‌نهره‌ ولاتی چین و
ماچین شتی‌کم بۆ دانای بڕۆ ده‌رییینه‌، منیش ولاته‌و ولات گه‌رام تا گه‌یشتمه‌ ئه‌وی و ئه‌وانه‌م ده‌ره‌ینا، به‌لام که‌سم
نه‌دۆزییه‌وه‌ بیاخوینێته‌وه‌. منیش دیسان ولاته‌و ولات گه‌رام تا فی‌ری خویندنه‌وه‌یان بووم... بۆچی باشن؟ من پێتان
نالیم بۆچی باشن، ئه‌مه‌ نه‌ینیی خۆمه‌)).

سیامه‌ند هه‌ستیکرد شتی زۆری بۆ باسکردن، له‌وه‌ زیاتر قسه‌یان بۆ بکات ده‌بێته‌ که‌سیکی ئاسایی یان به‌لای
که‌مه‌وه‌ که‌سیک شتی‌ک، نه‌ک هه‌موو شتی‌ک، له‌وان زیاتر ده‌زانن.

بێده‌نگ بوو و گو‌یی له‌ پیاوه‌کان گرت تا ئه‌و کاته‌ی خۆی مۆله‌تیدان بڕۆنه‌وه‌. چار پیاوه‌که‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌و
سیامه‌ند دل‌نیا‌بوو گومانیک خسته‌ته‌ دل‌یان له‌باره‌ی هه‌بوونی گه‌نجینه‌ له‌ژووره‌که‌یدا، که‌میک تریش ئه‌و گومانه‌
ده‌گو‌یزنه‌وه‌ بۆ ئا‌وایی، ده‌شمینێته‌وه‌ هه‌ندی شت وه‌کو ئا‌ژاوه‌کانی ئه‌و جاره‌ی ناو ماله‌کان بکه‌م‌ینن تا به‌کردار
ده‌سه‌لاتی خۆی سه‌لم‌ینن. پیاوه‌کان له‌سه‌ری کۆلانه‌که‌دا بوون کاتی‌ک سیامه‌ند ده‌نگی فیشه‌کی‌کی بیست، ئینجا ها‌واری
یه‌کی‌ک له‌پیاوه‌کان:

((مال کاول... ئه‌وه‌ کییه‌ ته‌قه‌ ده‌کات؟)).

جوحا چووه‌ ده‌ره‌وه‌، پرسیری کرد و هه‌واله‌که‌ی هه‌نا:
((وتیان پیاویک بوو له‌دوره‌وه‌ ته‌قه‌ی لیکردن و هه‌له‌ات... ده‌ستی شکاوی! که‌سیانی نه‌پیکا له‌دوای خۆیه‌وه‌
ژنه‌که‌ی بۆ بخاته‌ پۆپۆ!)).

سیامه‌ند ئه‌و پو‌ودا‌وه‌ی به‌هه‌ند وهره‌گرت و به‌سه‌ر به‌ جوحای وت بچێته‌وه‌ سه‌ر کاری خۆی که‌ جوحا نه‌یده‌زانی ئه‌و

کاره چیه. جوحا چوو ده ره وه و پاش که می که سه گه که له ده ره وه به شان پالی به ده رگا که وه ناو به که وا سیره که یه وه چوو ژوره وه، سیامه ند به ده رفه تی زانی:

((به پای تو چی بقه و می نم باشه؟)).

سه گه که وه کو مردو به سهر لای چه پیدا که وت، شتی کی خسته وه یادی سیامه ند:

((په تا؟ نه خیر جاری ماویه تی، جاری زورمان بو په تا ماوه)).

جادوگره که به پشتا پالکه وت و سهری داره پاکانی بنمیچه که ی کرد:

((ئه مشه وم له به رده ستدایه پیری لییکه مه وه)).

شه و خه و به گوئی سیامه ندی نه کرد، هه وله که ی تا دره نگ بیسوود بو. له کاتی ته پاولدا کوره کانی شاو هیس ئاغای بیرکه وته وه که خویان له وه به گه وره تر ده زانی بچه لای کونه شوانی خویان و چاوه پئی بوون ئه و بجیته خزمه تیان. پۆستم ته نانه ت بیزیشی نه ده هاته وه جوحای کونه شوانی خوی داوا بکاته وه له جیاتی ئه وه ته نها هه ره شه یه کی بو ناردبو که بگه ریته وه.

ئه و له وحه ی که بئ مه به ست خویندییه وه ته نها نمایش بوو له به رده م چوار پیاوه که، به لام دوو کوره که ی ئاغای له نمایش زیاتریان پیوسته، دوا ده زوی خه و له چاویدا نه ماو راپه ری، په نجه ی له سکی سه گه که چه قاند، سه گه که نووزه یه کی کرد، سیامه ند خوی ده گوپی:

((کاریکی بچوو کمان هه یه.. هه لسه زو ده گه رپینه وه)).

سه گه که باویشکیکی دا:

((به م شه وه؟)).

خاوه نه که ی بوی پروونکرده وه:

((ئیشی پۆژ بو جادوگره ران ناچاریه)).

خانوی جادوگره که له وپه ری باکووری گونددا بو، چوو خواره وه بو باشوور، گه یشته ته نیشته مالی ئاغای، سه گه کانی به رده رگا که وتنه وهرین، سه گه که ی سیامه ند وه لامی دانه وه، له ماوه ی شه ره وهرینه کورته که دا سیامه ند چه ند وشه یه کی وت و فووی به ماله که دا کرد:

((شاو هیس ئاغای کوره کانی و سه گه کانی له یه که جیانا کرپینه وه)).

به ره و باکووری گوند که وته وه جووله و سه گه که که می که به رامبه ر مالی دوو ئاغاکه وه ستا. سه گه که وهرینیکی مابوو بو ئه و سه گه ی له خوی بچوو کتر بو و وه کو ئه و زه ردو قاچ کورت بوو به لام شیوه که ی جیاواز بو، سه گیک بوو هه میشه له مسهر تا ئه وسهری سهربانی مالی ئاغای راید کردو به خه لک ده وه ری. سه گه که ی سیامه ند ده می که بوو هه سوودی ئه و نازدارییه ی پئی ده برد که به بۆچوونی ئاژه لانه ی خوی شایه نی نه بوو چونکه له خورایی فشه ی ده کردو خوی ده نواند. سه گه که ی سیامه ند نامه ی کینه خوی بو نارد ئینجا شوینی خاوه نه که ی که وت. که می که پۆشت و دوا ئاوری بو سه گه گه رده کانی به رده رگای مالی دوو ئاغاکه دایه وه:

((وه وه وه وه... وه وه وه وه... ووه ووه ووه... ووه ووه ووه)).

سیامه ند ئه و وهرینه ی دوابی سه گه که ی بیست و پئی وت:

((به و سه گانه بلی هه موو وهرینی خۆتان و شه قی ئاغاکانتان به رگه ی چه ند وشه یه کی ئاغاکه ی خۆم ناگرن)).

سه گه که پای کردو پییشیکه وت، ته ماشای کردو وه ی کرد:

((ئه وه م پیوتبوون سه م سه م)).

په نجه کانی جادوگر

به یانییه که ی گوند قهره بالغی پر جووله بوو. خور تازه هه لهابوو و خه لکی گوند له مائی ئاغا ورووکابوون. سیامه ند دهیتوانی جوحا بنیرئ، به لام حه زی کرد خوی پروداوه که و جیپه نجه ی خوی ببینی، پۆشاکه ره شه که ی کرده به رو داره نه خشینراوه که ی هه لگرت و به سه که ی وت شوینی بکه وی:

((هر که نزیك بووینه وه پیشمبکه وه)).

به هیمنی له مائی ئاغا نزیکه وت، له گه ل پۆشتنیدا سووک داره که ی به زه ویدا ده کیشا. په نجا هه نگاو دور له قهره بالغیه که وه ستا، گوئی له هاوارو ناله ی ناو ماله که بوو. جوحا به هه ناسه برکی له دواوه هات:

((که گویم له هاواره کان بوو چوو مه دهره وه هه وائم هیئا که چی له مال نه بووی.. چۆن وا زوو دهرچووی؟)).

جادوگره که ناویری بۆ نه دایه وه:

((به کورتی)).

زبری فه رمانه که نه بوو به لکو هه ناسه برکی بوو نه هیشت جوحا دریزدادی بکات:

((رۆسته م ئاغا و برا بچووکه که ی وه کو جاران شه پریان بوو، به لام ئه مجاره برا بچووکه که ی رۆسته م چه قوی بۆ هه لگرت و که له پاچه ی کرد، ئیستا رۆسته م زامداره و هاواریتی، براکه شی به ری دهرگا که ی گرتوو و ناهیلئ کس به هانا یه وه بچی)).

سیامه ند باقییه که ی تیگه یشت "ژن و منداله کان هاوار ده که ن و ناویرن توخنی زۆراب بکه ون. رووداویکی گهره بوو:

((ژمه که چه ورو قورس بوو، ده بوايه که میك دهستم شل بکرایه)).

خه لک زانیان ئه و گه یشتوو، گوئی له چرپه ی هه ندیکیان بوو که مه به ستیان نه بوو نه ینی بی:

((خه تای ئه مه، هه مووی خه تای ئه مه)).

((به لئ راسته، له و کاته وه ی ها تووه ئه م شتانه دهقه و مین)).

ئه مه یه که سیامه ند ده یه وی، ئیستاش کاتی سه لماندی قسه که یه. به هیمنی لیان نزیکه وت، ئاماژه ی بۆ سه که که کرد بکه ویته دوا ی نه وه ک پێگه ی بۆ نه که نه وه و یه کیک شه قیکی لییدا. به دهستی چه پی ئاماژه ی بۆ کردن پێگه ی بۆ بکه نه وه، له دلئ خۆیدا به لئنی پیدان:

((زۆر له وانه گومانیان هه یه، زۆریان وه کو شوانه که ی جاران ته ماشام ده که ن، با بزاین دوا ی ئه مه ده لئنی چی)).

زۆراب به چه قویه کی خویناوی گهره و چاویکی خویناویتره وه له ناو دهرگا که دا راوه ستابوو، سیامه ند به رامبه ری وه ستا، چه ند وشه یه کی وت و فووی به پووی لاه هه لچوو که کردو پشستی تی کردو پۆشت، جوحا و سه که که ی شوینیکه وتن و هه موو بیده نگ چوونه وه مال. جوحا چاوه پێی ئاغا نویکه ی نه کرد دانیشی، په له ی بوو شته کان بزانی:

((چیت وت؟ چیت لی کرد؟ تو وات به سه ر هیئا بوو؟)).

جوحا سه لماندوویه تی که شایه نی ئه وه نییه سیامه ند هه موو شتیکی پی بلی:

((سی پرسیار کرد ئه مه ش سی وه لامه که یه: شتیک.. شتیک.. به لئ)).

جوحا سه ری خولایه وه:

((خۆزگه پرسیارم نه کردایه، هه موو جارێک پرسیاره کان زاوژی ده کهن و وه لاهه کان ده مرن)).

قسه زله که کاری له سهه ناگاهه ی نه بوو، پیی وت دانیشی تا بیربخاته وه :

((به ئارام بوویتایه و زوو نه گه پرایتایه وه بۆ مه پو بزنه کان و چنگی شاوه یس ناغا و شۆریا گهرمه که ی که ههفته ی

جارێک پییت به په وه دهنانرا شت فیرده بووی و خۆت سهه ی خه لکت ده خولانده وه)).

جوحا ویستی بیبزوینی:

((ئه ی هیچ چاکه له گه لندا نه کردوه؟ که گه پامه وه پییت نه وتم چی بگپرمه وه؟ ئه ی یه کسهه ئه وه نه کرد؟)).

هه وه که کاری نه بوو:

((به لئی کردت و پاداشته که ییت وهرگرت. له بیرشت نه چی له م پوژانه دا چ قسه ی هه له ق و مه له قه له باره ی من و شای

جنۆکان و خه زنه ی هه زه ته ی سلیمانته بلاو کردوته وه)).

جوحا شتیکی تری بیرکه وته وه :

((به راست! دوینی پوسته م ناغا به دواما نارد بووی...)).

کیشای به ناوچه وانی خویدا:

((چۆن له بیرم چوو؟ پوسته م وتی ناغا تازه کهت ناگادار بکه ره وه چونکه زۆراب به ته مایه شتیکی لیبات)).

سیامه ند ته قه که ی دوینی بیرکه وته وه و ددانی به خویدا گرت ته قه ی خۆی به پووی جوحا نه کات:

((شوکور ئیستا بیرته که وته وه)).

یاوه ره که ویستی پاساو بۆ ئه و له بیرچونه وه یه بییته وه :

((به لام هه رچۆنیک بی زانیبووت و زۆرابت شیته کرد)).

سیامه ند نه یویست له وه زیاتر قسه ی بیواتای لی ببیست. به پشتدا پالکه وت و سهه ی خسته ژیر سهه ی و ناوپی بۆ

سه گه که ی دایه وه و به و سه گه ی وت که له و کاته دا کلکی باده دا:

((به جوحا بلی بجیته دهره وه)).

کلکی سه گه که وه ستاو دوو گوچکه ی قیت بوونه وه، سهه ی لارکرده وه و چاوه کانی پرسیار ی سهه ی پرمانیان تیدابوو:

((جووجه؟)).

سیامه ند سهه ی بۆ له قاند:

((به لئی)).

سه گه که دلنیا بو و ئینجا ددانه کانی بۆ جوحا جپرکرده وه، فه رمانه که له سهه دللی جوحا گران بوو:

((به سه گه خویری ده لیلی دهرم بکات؟)).

مهه ی سه گه که زیاتر بوو، جوحا دوو دهستی سهه سنجی و سهه ی نه وی کرد:

((ده چمه دهره وه به لام پییم بللی چیم کردوه سه گه خویری له من باشت بی.. سه گیکی خویری که به خه ویش بهی

له یه که ده له سه گ نه کردوه)).

سیامه ند:

((جیاوازی نیوان ئه و و تۆ ئه وه یه ئه و فه رمانه کان جیبه جی ده کات، جاری واشه خۆی شت پیشنیار ده کات،

به لام تۆ ته نانه ت له فه رمانه کانیش تیناگه ی. جوحا! پله ی دهسته راستت له مه تر سیدایه)).

جوحا جارێکی تر سهه ی نه وی کرد، سیامه ند قسه که ی ته واو کرد:

((... ئه گه ر خۆت چاک نه که ی)).

ئەوێش هەر لەسەر دڵی گران بوو:

((چیم کردووه؟ بۆچی خراپم؟))

لەگەڵ ئەوێشدا چووێ دەرەوێ.

سیامەند بێخەم بوو لەو فووەی بەرپووی زۆرابی توورپەو و رووژاودا کردی. پالکەوت و پەلەیی تێپەرپوونی پۆژەکی

نەبوو:

((هەتا کاری فووەکە دەرەوێ کارم هەیە بیکەم، زۆراب ئەمڕۆ یان بەیانی یەکیک لە دوو شتی بەسەردا دی، دوو شت سییەمیان نییە، یان هیمن دەبێتەو، یانیش بەشیی دەمییتەو، هەر کامیان بێ هەر بە کاری منی دەزانن، گرنترین شت ئەوێه فووی خۆت بکە ی بێتەوێ پێشەکی ئەنجامەکی بە کەس بێی، ئەنجام هەرچییهک بێ لە گیرفانی خۆتدا، سیامەند! ئاگات لە هەڵە بێ! سیامەند! یەك هەڵە هەموو کارەکت دەسووتینی، بەتایبەت ئیستا کە سەرەتاتە... سەگ! لەوێ ماوی؟))

سەگە کە سکی لەسەر بەرپە کە نووساندبوو و سەری لەناو جووتە دەستیدا چەقاندبوو و دوو چاوی نووقاندبوون، کە ناوێکی بێست چاوی کردەوێ و هەوێکی کرد بەلام دەنگی نەبوو:

((سەگ! کاتی هاتوو یاریی دەموچاوەکان بکەین، بچۆ جوحا بێنەرەو))

سەگە کە چووێ دەرەوێ ماوێهەکی ویست تا جوحای ئۆزییەو، ماوێهەکی زیاتریشی ویست تا تێگەیاندا، کە چووشە ژوورەو جادوگرەکی بێنی وەکو جارێ چارمەشی دانیشتو، بەلام دەمامکیکی نابوو دەموچاوی، جوحا لەشوینی خۆیدا پەق بوو، سەگە کە وەوێکی کورتی پاچەڵە کینیکی کتوپری کرد.

سیامەند دەنگی گۆرپبوو، بەدەنگی گۆرمانی پێدان:

((دانیشن))

جوحا لەشوینی خۆیدا دانیشت و سەگە کە بەهەزەرەو بەرەو خاوەنەکی پۆشت و لەتەنیشیدا دانیشت و سەیری هەموو لاکانی دەموچاوی خاوەنەکی کرد، سیامەند دەستی پێکرد:

((دەموچاویکی نویم بۆ تۆ هەیه، بەلام دەبێ بزانی بۆچی بەکار دی))

جوحا لە دەمامکی ئاگاکی وردبوو، دەموچاویکی پەش بە دوو لاتەنیشتهکی پرچیکی پەش پەق پراوەستاو، دوو ریز دانی سپی دەرکەوتبوون و دەمیکی توورپەو چاویکی زەق. سامی جوحا نەپەرپووەو:

((ئەگەر دەموچاویکی وات بۆ من هەیه دەبێ کە نووستیم بیکەیتە دەموچاوم، لە پەزێ جواتریشم بۆ بهیانی ناوێرم لەدەموچاوی بنیم))

سەگە کە چاوی بەهەموو لاکانی دەمامکی خاوەنەکییدا گێرا، لەهیچ لایە کەوێ دەموچاوە کۆنەکی نەبینییهو:

((سەم سەم دەموچاوی نەما))

سیامەند دەمامکەکی لابرێو خستییه کۆشییهو، سەگە کە قیت بوو، زمانی برێ دەرەوێ کلکی خێرا بادا:

((دەموچاوی سەم سەم گەپایهوه))

سیامەند کەمیکی ناو زۆری میشکی خۆی بۆ روونکردنەو:

((ئەگەر نەخشەیی خانووە تازەکەت بێر مابێ کە خەریکن دروستی دەکەن، ژوورێکی تارێکم لەپشتی هەموو

ژوورەکان دروست کردووه. ئەوێ ئەو ژوورەیه کە تییدا نابێ بەبێ دەمامک کەس بمانبێ))

جوحا سەری خوراند، شتەکانی کەوتەوێ یاد:

((لەبەرئەوێه بە پیاوێهانت و دیواری ئەم ژوورەم بۆ بەرزیکەنەوێ خۆت خێرا دەرگایهکت بۆ دانا تا نەچنە

ناويەو، بەلام ئەمە ھەموو بۇچى؟))

سەگەكە ويسىتى بوەرئ:

((جووچە راست دەكات.. بۇچى؟))

بەلام سيامەند پيشكەوت:

((جوحا پرسىيار زۆر دەكەي))

سەگەكە سكى بە قالايەكە نووساندو چەناگەي خستە ناو جووتە دەستى:

((جووچە پرسىيار زۆر دەكات))

سيامەند كۆتايى بەھەموو شتىك ھيئا:

((دەموچاويكت دەدەمى دەبى پىزى لىيگى، ئەو دەموچاوە بەرزت دەكاتەو. وريا بە نزم پايىزەگى دەنا خۆت

نزم دەبىتەو))

جادوگرەكە ھەلساۋ چوۋە ژوورەكەي تەنىشت، گەپايەو دەمامكىكى بۇ ھاورپكەي ھيئاۋ دايە دەستى:

((بىكەرە دەموچاوت))

جوحا بەھەزەرەو ھەريگرت، چەند جارئك لەناو ھەردو دەستىدا ئەمدىو ئەودىۋى پىكرد:

((بىكەمە دەموچاوم چىم لىدەكات؟))

سيامەند ئەوۋى خۆى كىرەو دەموچاۋى:

((جوحا! تۆ لەم گوندە ھىچ فېرنەبوۋى، تەنانەت وا دەزانم ھەموو شتىكى شوانىش فېرنەبوۋى، دەمامك بۇ

پىكرەنەۋى كەلن پىۋىستە، بۇ بەخشىنى شتىك پىمان كە ھەندى جار ھەمانە بەلام بۇ خەلك ئاشكرا نىيە، زۆر

جارىش بۇ بەخشىنى شتىك كە نىمانە، تىدەگەي؟))

جوحا بىۋەلامدانەو دەمامكەكەي خستە دەموچاۋى، ھەولى داۋرپك ئەوۋەستا، سيامەند بۆى چاك كرد:

((ئىستا خۆت بە كەسىكى تر بزانە))

دەمامكەكە شىۋەيەكى تر بوو، دەموچاۋىكى سوور ۋەكو كەۋاكەي، موۋى بژو قىت ۋەستاۋ، گوچكەكەي گەورە

بەشىۋەي گوچكەكەي مشك، دوۋ لىۋى گەورە. سەگەكە كەۋتە مەرەپ، سيامەندىش ئاۋىنەيەكى بچوۋى بۇ جوحا پاگرت.

جوحا برۋاى نەكرد لە جىھاندا ناشىرىنى بەو جۆرە ھەبى:

((سيامەند! ۋابزانم دەموچاۋەكانت لىگۋراۋە، ئەمە بۇ تۆۋ ترسناكەكە بۇ من))

سيامەند يارمەتى دا دەمامكەكە لىبكاتەو:

((لەژوورە تايبەتەكەدا دەبىنى چەند گونجاۋە، دەموچاۋىكى گونجاۋە بۇ پاسەۋانىك ئاغاكەي لەو زىرەكتە))

تەقەي دەرگاي دەرەو ھەرسىكىيانى وريا كىرەو، سيامەند دەمامكەكانى ھەلگرتەو، دەنگ لەدەرەو ھات:

((مالەكە! مالەكە!))

جوحا دەستى درىژكردەو دەمامكەكەي خۆى ۋەرىگرتەو:

((ئەو دەموچاۋەم بىدەرئ ئەۋانەي پىۋى بترسىنم، ھىندە بەرامبەر جادوگرەي گەورەي ئاۋايىيەكەمان بىرپىزن

لەسەرىكە لەدەرگا دەدەن ۋە ھاۋارىش دەكەن، ۋا دەزانن لە شايدان))

سيامەند چوۋەو ژوورەكەي تەنىشت ۋە دەمامكەكەي برد:

((كاتى نەھاتوۋە، بچۋ بزانە چىيان دەۋى))

دىمەنى پاسەۋانى پىشتى ئاغا بەدلى جوحا بوو، بەتۈرەيىيەو بەرەو دەرگاي دەرەو چوۋ، لەپىشتى دەرگا

نزمه که وه سێ سه رو سێ نیو سنگ دیاربوون، جوحا له پشتی ده رگا که وه قسه ی له گه لدا کردن:
 ((ئه و ته قه و ها واره تان له چیه؟ نابێ ریز له جادوو گه ری گه و ره مان بگرن؟ ناترسن فوویه کتان پیا بکات ب تان کاته
 سیسرك؟)).

په رۆشیی سێ که سه که که مبه و وه:
 ((جوحا، به ناگاهت بلی ده مانه و ی بیبین)).

11

چواره می پیر

سێ پیا وه که په یامیکی گوندیان پیبوو. دوو پیا و بوون له گه ل خزمه تکاری قوتابخانه دا هاتبوون. دوو پیا وه که
 دا واکه یان به کورتی به جادوو گه ره که وت، ئا وایی متمانه ی به و دوو پیا وه هه بوو ببنه شی ری به رده م جادوو گه ره که و
 ئه و یان پێ راسپارد بوون واز نه هینن تا له گه لیدا ده گه نه ئه نجام، به لام سام له و جادوو گه ره پێش ئه و ی بگه نه
 ماله که ی گه یشتبو وه دلی خۆیان. ویستیان زوو پرگاریان بێ:

((خه لکی ئا وایی ده لێن له و کاته و ی گه راپته وه شتی سه یرو ده دن، شتی سه یرو خراپ. ئه وان ده لێن زۆرابت
 شیت کردو وه، ده یانه و ی چاکی بکه یته وه تا هه موو ئا واییه که ی نه سووتاندو وه)).

سیامه ند دوو چاوی نوو قانندن:

((ئه ی با وکی زۆر اب؟ ئه و فه و تا و هیچی بۆ نه سووتینرا)).

دوانه که مابوو یان تیبگه ن جادوو گه ره که مه به ستیتی بلی ئه و شا و هیس ئاغای فه و تاند بوو.

((چیت ده و ی؟))، یه کیکیان وتی.

((له خۆته وه ئه و شتانه ناکه ی، تۆ شتیکت هه ر ده و ی))، ئه و ی تر پوونی کرد وه.

یه که میان ئه گه ریکی دوورخسته وه:

((پروا ناکه ین پاره ت بو ی. تۆ خه زنه کانی هه زه تی سلیمان ت دۆزیو ته وه)).

هه موو بیده نگ بوون. سیامه ند ته ماشای ئه و ی تریانی کرد:

((تۆ ده لێی چی؟ من چیم دهوی؟))

ههردووکیان پێکهوه:

((نازانین)).

سیامه ند چاوه پێی نه ده کرد داواکارییه که وا زوو بکری به لام ههله که ی له دهست نه دا:

((یه که م شت نه وه یه نامه وی زۆراب و پۆسته م له مړۆ به داوه ئاغا بن)).

داوی ئه و لاهه شکاندن یاسای گهردوونه:

((شتی وا نابیی، شتی وا قهت نه بووه)).

ئه وه ناره زایی یه کیکیان بوو، به لام ناره زاییه که به هوی ترسه وه. ئه وه ی ترواقیعیتر قسه ی کرد:

((ئێستا که سیان ئاغا یه تی بۆ ناکری. یه کیکیان نیوه مردووه، ئه وه ی تریان نیوه شیتته)).

جوحا له پشستی ئاغا نوێکه یه وه به پێوه وه ستابوو. چاویکی نووقاندو ئه وه ی تری زهق کرد:

((ئه ی توتکه کانی تر؟)).

یه کیکیان ههسوودی به جوحای کۆنه شوانی برد که ده توانی بیباک باسی کۆنه ئاغا کانی بکات:

((تا دوینی توتکه نه بوون)).

جوحا به فیزه وه چوه پێشه وه ته نیشته ئاغا که ی وه ستا:

((جادوگر ی مه زنی گونده که مان کیی بیه وی ده ی کاته توتکه سه گ، له م سه گه بچو وکتر)).

پێی به رزکرده وه و خسته سه ر سه ری سه گه که. چیره ی ددانه کانی سه گه که بیستراو سیامه ند چاوی له جوحا داگرت

بگه پێته وه پشته وه. جوحا هه ر به فیزه وه جوو لاهه گه پانه وه یدا چاوی لێ نه بوو و پێی به کلکی سه گه که نا. سه گه که،

که فهره نگی مړۆ کار ی تیگردبوو، لووره ی کرد:

((وهوووو... جووجه سه گ!)).

دوو پیاوه که په یامی گونده که یان گه یاندو له په یامه که ی سیامه ند تیگه یشتن. زوو هه لسان و خواحافیزیان کرد.

سیامه ند به خزمه تکاری قوتابخانه که ی وت بمینیته وه. خزمه تکاره که تا ئه و کاته بیده نگ بوو، دارجگه ره که ی

به شانازییه وه ده کیشا. ئه و زووتر به خزمه تی ئه و جادوگره ره گه یشتوو وه له و کاته ی دوانه که هه ست به سام و نامۆی

له و شوینه دا ده کن ئه و هه ست ده کات مائی خۆیه تی.

دوانه که پۆشتن. جوحا چاوه پێی بوو دیار نه مینن بۆ ئه وه ی له ئاغا که ی بپرسی. دیار نه مان و پرس یاری کرد:

((چۆن بووم؟)).

سیامه ند ئاگای لینه بوو:

((نیو باش.. نیو ته پاله)).

جوحا ته ماشای خزمه تکاره که ی کرد تا بزانی چه ند لای شکاوه، به لام خزمه تکاره که هه ر به شانازییه وه

دارجگه ره که ی ده کیشا و له و حساباته ی جوحا وه دوور بوو.

سیامه ند پرس یاریکی کتوپری له و خزمه تکاره کرد که دوو لێوی به فیزه وه دوا مژی قوولیان له و دارجگه ره یه ده دا

پیش ئه وه ی له یه کتر جیا بینه وه:

((که ره که ت به چه ند ده فرۆشی؟)).

دوو لێوی خزمه تکاره که ده می دارجگه ره که یان به رداو پرس یاریک به سه ر دوو چاویدا نیشته وه پیش ئه وه ی

له چاوه وه بۆ سه ر زمان ده رپه ری:

((کهری من؟ کهری منت بۆچییه؟)).

جوحا پرسیاریکی قوولتری کرد:

((ئهسله کهرت بۆچییه؟)).

دوو چاوی تووهری سیامه ند پووین تیکردو پێیان وت: ((له تۆم نه پرسیه)).

ئهو چهند چرکه یه ی پرسیارى جوحا وه لامى ئاگاهى بهس بوون بۆ خزمه تکاره که بزانی دهرفه ته بریک پاره ی

باشى دهستبکه وى:

((کهریکی دهگمه نه، دلم نایهت بيفروشم)).

سیامه ند دهرکی به نیازه گلاوه که ی کرد، جوحا له جياتى ئه و قسه ی کرد:

((پیی بفروشی باشتر نییه له وه ی به فوویهك بۆت بتوپیینی؟)).

خزمه تکاره که ترسا به لام زانی نابى وا زوو کۆل بدات:

((کهر عه قلى به شت ناشکی تا جادوو کارى لیبکات)).

سیامه ند بیرخسته وه:

((ئه ی ئه و پۆژه ی تۆم بۆ شاره که نارد؟)).

جوحا بیریکه وته وه که ده بی دهورى یاوه رو پاسه وان و یاسا ولى ئاگاهى ببینی. خۆی تووهره کردو به و ئاگاهی وت:

((واز له کهرى ئه و بینه، مام عه ول دوو کهرى هه یه یه کیکیانت به کراسى بهرییه وه ده داتى)).

کهرس قسه ی نه کرد ئه ویش ئاوازه که ی گۆری:

((بیفروشه ئه گینا خیری لی نابینی)).

سه گه که حه زی نه کرد ئاژه لیکى ترشهریکى بی:

((جووجه راست ناکات)).

ئینجا جوحا مامه له که ی لا شیرین کرد:

((ده توانی کهریکی تر بکری و به باقیی پاره که پیره ئنیکى تر بهیینی)).

پیاوه که مه سه له که ی هیئا و برد به لام له کۆتاییدا زانی قازانجیتى. کهرى لاسار ده فروشى و یه کیکی گۆپراهه لتر

ده کړی و باقییه کی باشى بۆ ده مینیته وه. نرخ به رزده کرایه وه و داده به زینرا تا گه یشته ئاستیک له شوینی خۆیدا رهق بوو

و نه یویست له وه زیاتر بجوولی. مامه له که کۆتایى پیهات و پیاو چوو گۆیدریژ بهیینی. گۆیدریژه که به پیزیکى زۆره وه

هیئرایه ناو حه وشه ی خانوه که و خاوه نه کۆنه که ی قۆلى خۆشه و یستیه کی ساخته له ملی ئالاندو وایشانى سیامه ند

دا شتیکى به نرخى له ده ستداوه:

((دلم به وه خۆشه هه موو پۆژیک ده تبینم)).

گۆیدریژه که مابووی به و مامه له یه بزانی دهن دهرزانی ئه و ههسته ی خاوه نه که ی دوو پوویه، به لام ئه و باوه شه ی ههر

لا سهیر بوو و به پال بیرکردنه وه له و گۆرانکارییه کتوپره ورده سه رنجی هه بووه:

((پیاوی ناشیرین کای من ده خوات سه رم ده گری بۆ ئه وه ی کای من بخوات)).

دیمه نه پر سۆزه که دریژه ی کیشاو قه ناعه تی ئاژه له که به و بۆچوونه ی به هیتر بوو، خۆی بۆ بهرگری له مافه کانى

خۆی ئاماده کرد:

((پیاوی ناشیرین له مالى گه و ره کای من ده خوات له مالى گه و ره سه رم ده گری بۆ ئه وه ی کای من بخوات.. بها

نه یه ئلم)).

ملی بۆ پیشهوه به پ کردو توند زه پى. پیاوه که ملی که ره که ی به رداو جادوگره که ی دلیا کرد هوه :
((نه وه تا نه ویش پى ناخوشه لى دوورده که وه وه ده لى مه مفروشه)).

به سووکی کیشای به پومه تی که ره که و بۆ دووباره کرد هوه :
((دلّم به وه خوشه پوژانه ده تبینم)).

سیامه ند پۆرپه سمی وه گرگرتنی نه وه نه دنامه نوپیه ی ده ستپیکرد :
((به توه بووینه چوار)).

خزمه تکاره که به په نجه بژاردی :
((نه خیر قوربان به وه وه بووینه پینچ)).

سیامه ند دهستی به سه رمی که ره که دا هینا :
((خوتی تیمه خه. تو یه ده کی)).

خزمه تکاره که تینه گه یشت به لام پاره پى وت تیگه یشن شتیکی زیاده یه. جوحا و سه گه که ته ماشای ناگاهه یان ده کرد، نه وانیش هیچ تینه گه یشتن. سووربوونی ناگاهه یان له سه ره نه که ره ی که که ریکی ئاساییه و تاکی ئاوی نییه شتیکی سه یر بوو.

سیامه ند کورتانی کونی دایه وه به خاوه نی کۆن و گویدریژی به ره و چه م بردو سیانه که شوینی که وتن. له ناو چه م دا سیامه ند ئاوی به سه رمل و سه ری که ره که دا ده کرد، ئینجا له شی. پیستی که ره که بی ئاو سه رمای بوو، ئیستاش ده له رزی. پۆرپه سمی وه گرگرتنه که ته واو بوو و چواره که گه پانه وه مال و سیامه ند پارچه قوماشیکی ره و سووری تیکه لاوی له سندووکه که ده کردو کردی به سه رپشتی که ره که. دوو قوماشی دریزی دوو لیواری نه و کورتانه ته نکه بوونه ته نگه ی نه و کورتانه و له ژیر سکی که ره که پیکه وه گرپی دران. ئینجا پروی کرد دوو مروڤو سه گه که :

((مروڤ به هه له له کهر تیده گات. کهر ده رک به زور شت ده کات به لام وه کو مروڤ په له ناکات. جگه له وه ش کهس وه کو کهر ناتوانی ببیتته ئامیریکی گونجاو بۆ جادوو. ده توانم به که ریک شتی عاجباتیی زور بکه م، خاوه نه کۆنه که ی نه مه ده زانی و به چاوی خوی بینویه تی)).

خاوه نه کۆنه که ی سه ری جوولاند.

دیمه نی دوو پیاو و دوو ئاژه له که ی گوند سه یر بوو. نه و ماله ی نه و چوار بوونه وه ره ی تیدا ده ژیان بووه شوینی که خه لک سلی لیبه که نه وه. سه ره رای نه و سامه ش سیامه ند هه ستی ده کرد هیشتا ماوه سه ره ری نه و لاوه قبول بکه ن که له ماوه یه کی که م دا له شوانیکی ژیر ده ستی شاوه یس ناغاوه بووه جادوگره یکی سامناک. سیامه ند له هه نگاوی دوا ی نه وه ده ترسا. نه گه ره نه و هه نگاوه سه رکه وتوو نه بی ماوه یه کی زوری ده وى تا نه و ناوبانگه ی بگه رپینیتته وه.

سیامه ند بیرى له وه هه نگاوه ده کرد هوه کاتیک زۆراب ده رفه ته که ی خسته به ده ستی. شتییه که زۆرابی به ردا بوو. وه ک سیامه ندیش چاوه پى کرد بوو "ئاوایی چاکبوونه وه ی زۆراب هه ره و ک شیتبوونه که ی بۆ فووی نه و جادوگره گه راند هوه. زۆراب هه موو شتیکی له زمانى خه لک بیست و بریاری دابوو ده ست بخاته ناو ده ستی نه و لاوه ی توانایه کی نا ئاسایی سه لماند بوو. زۆراب نوکه ریکی بۆ لای سیامه ند نارد پى بلی سیامه ند له سه ردانیکی ناغا ناگادار بکاته وه. سیامه ند زانی پووداوه کان له وه خیراتر ده پۆن که به ته مای بوو. زۆراب له وپه ری بیه یزیدایه ده نا داوای ده کرد کۆنه شوانه که ی باوکی بچیتته لای.

((با بیّت))، سیامه ند وه لامی خزمه تکاره که ی دا.

زۆراب هه‌ر ئه‌و پۆژه گه‌یشته مالى جادووگه‌ره‌كه‌. جوحا ده‌رگای بۆ زۆراب كرده‌وه و فه‌رمووی لێ‌كرد. جوحا فه‌رمانی ئاغا نوێكه‌ی به‌جیه‌ینا كه‌ هه‌یج شتی‌كی ناشایسته به‌رامبه‌ر زۆراب نه‌وتی :

((شه‌په‌كه‌مان نه‌ك هه‌ر كو‌تایی نه‌ها‌توو به‌لكو ده‌ستیشی پێ نه‌كردوه)).

زۆراب چوو ناو حه‌وشه‌ گه‌وره‌كه‌ و گوێدریژه‌كه‌ی بی‌نی كا ده‌خوات. تی‌بینی قوماشه‌ په‌شه‌كه‌ی سه‌رپشتی كرد :

((دونیا ده‌وران! باوكی ئاغام مرده‌و پۆسته‌م به‌ برین و حه‌یای خۆیه‌وه‌ پۆشتوو، منیش ناچارى كو‌نه‌ شوانى باوكم بووم. كه‌ری ئه‌ولاتری كه‌ریتیش بو‌ته‌ ئا‌غایه‌ك له‌وانه‌یه‌ ئه‌م‌رۆ یان سه‌به‌ینی ده‌بی فه‌رمان له‌و وه‌رگرم)).

گوێدریژه‌كه‌ش ئا‌وپى بۆ دا‌یه‌وه‌ :

((ئه‌و زه‌لامه‌ له‌و پیاوه‌ ده‌چی له‌ خانووی گه‌وره‌ بوو له‌ دیوار ده‌رچوو ده‌رگای سه‌مده‌م ده‌خوا خاوه‌نه‌كه‌ی گ‌یای ناداتی ده‌چی ده‌رگای سه‌مده‌م ده‌خوا با ده‌ریكه‌م)).

له‌و كاته‌ی زۆراب پێی نایه‌ سه‌ر هه‌یوانه‌كه‌ به‌ یه‌ك ژه‌م به‌ لووره‌وه‌ به‌ره‌وپووی زه‌پی :

((ئاااااااااااااااااا)).

زۆراب راچه‌نی و دوو هه‌نگاوی خێرای به‌ناو هه‌یوانه‌كه‌دا هه‌له‌ینا. ویستی په‌شو‌كاوی خۆی به‌ بی‌زاری دا‌پۆشی :

((كه‌ره‌كه‌تان بی‌ئه‌ده‌به‌. خراپ پێشوازی له‌ میوان ده‌كات)).

ده‌رفه‌تیش بوو بۆ جوحا كه‌مێك له‌ پێنمایی و فه‌رمانه‌كه‌ی ئا‌غاكه‌ی لا‌بدات كه‌ له‌ ژووره‌وه‌ چاوه‌پێ بوو :

((كه‌ر هه‌ر كه‌ره‌! وا ده‌زانێ جارانه‌ كو‌رانی ئا‌غا خاوه‌ن مالى هه‌موو ما‌له‌كانی گوند بن كێیان پێ خۆشه‌ ژنی بده‌نی)).

دیارییه‌كی تر چاوه‌پێ زۆراب بوو. سه‌گه‌كه‌ له‌ ده‌رگای ژووری سه‌ر هه‌یوانه‌كه‌ ده‌رچوو. خێسه‌ی لێ‌كردو ددانه‌كانی لێ جێ‌كردنه‌وه‌. زۆراب هانای بۆ جوحا برد :

((ئه‌و سه‌گه‌م لێ دووربخه‌ره‌وه)).

جوحا دا‌واى له‌ سه‌گه‌كه‌ كرد :

((ئا‌غا نه‌یوت پێزی لێ بگرن؟)).

سه‌گه‌كه‌ وازی له‌ مه‌ره‌كه‌ی هی‌ناو هه‌لبه‌زیه‌وه‌ و دوو مرو‌فه‌كه‌ی جیه‌یشت و چوو حه‌وشه‌. به‌پووی گوێدریژه‌كه‌ وه‌پی :

((باش زه‌ب زه‌ب ناشیرینت ترساند)).

گوێدریژه‌كه‌ کای له‌ناو ده‌میدا ده‌هینا و ده‌برد، نیوه‌ی كا‌كه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ده‌مییه‌وه‌ بوو :

((پیاوه‌كه‌ له‌ مالى گه‌وره‌ له‌ دیوار ده‌رچوو ده‌رگای سه‌مده‌م ده‌خوات خاوه‌نه‌كه‌ی گ‌یای ناداتی ده‌رگای سه‌مده‌م ده‌خوات ده‌رمكرد)).

ئه‌وه‌ی زۆراب له‌پێشوازی‌دا بی‌نی و بیستی وای لێ‌كرد ب‌ریار بدات هه‌رچۆنێك بێ ئه‌و لاوه‌ سه‌یره‌ بخاته‌ پ‌یزی خۆیه‌وه‌ و پێ‌كه‌وتنی‌كی له‌گه‌‌دا ئه‌نجام بدات ئیتر هه‌ر جۆره‌ پێ‌كه‌وتنی‌ك بێ. زۆراب چوو ژووره‌وه‌ و سیامه‌ندی بی‌نی دانیشته‌ سه‌یره‌كه‌ دانیشته‌وه‌ له‌به‌ری هه‌لناسی. سیامه‌ند چاوه‌پێ تی‌په‌رپوونی ئه‌و چه‌ند چركه‌یه‌ بوو "ئه‌و چركه‌ كه‌مانه‌ی تی‌یاندای بۆ زۆراب هه‌لناسی پردی مه‌ترسین" یان لێی ده‌په‌رپه‌ته‌وه‌، یانیش ده‌كه‌وێته‌ ناو شیوه‌كه‌. زۆراب دانیشته‌ و هه‌یچی نه‌وت. سه‌رو سیماى زۆراب بۆ سیامه‌ندی ئاشكرا كرد كه‌ ئه‌و زه‌لامه‌ جوان به‌و ئا‌وه‌ی خۆی ده‌یه‌وی شێلراوه‌.

میوانه‌كه‌ یه‌كسه‌ر ده‌ستی پێ‌كرد وه‌ك به‌ترسی پۆسته‌می ب‌رای به‌ زامه‌كانیه‌وه‌ بگه‌رپه‌ته‌وه‌ گوند و بۆ پێ‌كه‌وتن له‌گه‌‌ل جادووگه‌ره‌كه‌ پێشی بکه‌وی :

((رێك بکه‌وین باشه‌. ده‌زانم تۆ بووی منت شی‌ت کردبوو، هه‌ر تۆش بووی چا‌کت‌کردمه‌وه‌، گوند ده‌لی ئه‌و خێوه‌ی

باوکی کوشتم تۆ له وولاته دورانهوه بۆت ناردبوو)).

سیامه ند له پیر له پرده که په پیه وه و کهوته سهر زهویییه کی ته ختی بی پردو بی شیو. به ناره زاییه کی دهستکرد وه وه لایمی دایه وه:

((ئه ی تهقه که؟)).

سیامه ند نه یویست بلی تۆ خۆت تهقه که ت کردوه نه وه کو ئه و کهسه پیاویکی زۆراب بووی. زۆراب وتی من بووم:

((شتیک بوو کردم دووباره نابیته وه.. چۆن زانیت؟)).

سیامه ند نه یویست بلی خێوه کان پێیان وتبوو، په نگه زۆراب زانیییتی پۆسته م به جوحای وتوو، ئه گه نه شیزانیبی دهرفه ته بۆ نانه وه ی ئاژاوه یه کی تر له نیوان دوو براکه:

((پۆسته می برات به جوحای وتبوو.. وا نییه جوحا؟)).

جوحا سه ری له قاندو زۆراب تووپه بوو:

((پۆسته می سه گ!)).

هه موو شتیکی بۆ باس کرد. خۆی و براکه ی پیکه وتن ناکوکییه کانیا و وه لاهه بنین و شتیکی به رامبه ره ئه و کۆنه شوانه ی باوکیان بکه ن که سه ره تا جوحای بۆ لای خۆی برد پاشان خزمه تکاری قوتابخانه که و وا دیاره که سی گوند له دهووری ئه وندا ناهیلایته وه و ئه و نه ده ی پی ناچی له گونده که ی باوکیان ده ریا نه پیه یی. پۆسته م پیی وتبوو تهقه له سیامه ند بکات و بیکوژی، ئه ویش پانه مه ره که ی بۆ ده گه پینیته وه. ئیستاش ده رکه وت پۆسته م به جوحای وتبوو به لکو سیامه ند پێش ئه و ده ست بوه شینی:

((به م جو ره ش له هه ردوو کمان پزگاری ده بی)).

گه پایه وه سه ر باسه کۆنه که:

((وتم ریکبکه وین.. ئیستا سوورم ریکبکه وین)).

دلّت خو ش بی سیامه ند، به لام ده ریمه خه:

((چ جو ره پیکه وتنیکی؟)).

زۆراب:

((به دلی خو ت. هه ز ده که ی تۆ ئاغا و من ئاغا)).

سیامه ند:

((ئه ی پۆسته می برات؟)).

زۆراب:

((پۆسته م له پیاوه تی که وتوو وه پۆشتوو، پیاویش بی ناهیلیم بیته وه)).

سیامه ند دوو دلی نه ماوه:

((چۆن سه یری پۆسته م ده که م وه هاش سه یری تۆ ده که م. من هه زم له دوو ئاگاهی نییه)).

ئه وه یان له سه ر دلی زۆراب قورس بوو، به لام ویستی بزانی چیی بۆ ده مینیته وه:

((خۆ ناشی بمخه یته ریزی جوحا وه؟)).

سیامه ند به په نجه کانی یاریی به نه خشه کانی سه ر داره نه خشه داره که ی دهستی کرد:

((زۆرت بۆ ده مینیته وه.. پاره و سامان. بهسته ده وله مه ندی ئاوا یی بی)).

زۆراب براکه ی و زهوی و پانه مه ره کانی بیرکه وته وه که ناچار بوو جیان به یلی:

((رازيم))

ئومىدىشى به داهاتوو گه وه بوو:

((من مولكانه و ئاغيانه و تووره كانه و چيى ترى خوم وهرده گرم، پووشانهش بۆ من و تو به نيوهي))

ئو شتانه به سن بۆ ئوهي گوند وهك زۆراب و براكهي و باوكي رقي ليى بي:

((نه پووشانه و نه پشقلانه. ئاوي ئاسمانه دهشت و شاخ پر له گيا دهكات ئيتير پووشانهي چي؟ له وه رگه له

ئاوايييه كه م بۆ هه موو كه سيكه))

به چهند ددانكي تيز گزي له وشه ي ((ئاوايييه كه م)) گرت تا به گوئي زۆرابدا بزيقيني. زۆراب تازه قبوولي كردبوو،

گومانيشي له و بيتهماعيهي ئو لاه هه بوو:

((به ههر حال من مولكانه و شته كانى ترى زهوييه كانى خوم وهرده گرم، توش كهيفى خوته ئه گهر زهويت كرپيه وه.

ناشرانم چي له گهل ئو چوار چلمنه دهكه ي كه بۆمان دهرپه رين و چهند پارچه زهوييه كيان كرپيه وه))

سيامه ند ئه وانه ي مه به ست نه بوو. جوحاش شتيكي هه بوو به زۆرابي بلي:

((سوورانهش له كهس وهرناگري))

سوورانه ئو باجهيه باوكي كچ دهيدا به ئاغا كاتيک كچه كه ي شووي كرد. جوحا نيازيتي شتيكي تر بلي و سيامه ند

چون تووپه دهبي با بي:

((به لام ئه گهر تو كچيكت به شوو دا له بيرت نه چي سوورانه به سيامه ند ئاغا بدهي))

قسه كه مسته كۆله يهك بوو له سهر لووتي زۆراب. زۆراب به لَمْزى ئاوساوه وه ته ماشاي سيامه ند ي كرد به لام ئه م

ديفاعي له كه رامه تي ميوانه كه ي نه كرد، جوحا بۆ يه كه م جار ناوي ((سيامه ند ئاغا)) ي بۆ به كاره يتا. بۆ يه كه م جاريش

سيامه ند چاويكي پيزانيني گرته هاوپيكي ي.

مامه له كه له گهل زۆرابدا براهيه وه وه لاه ساته وه سيامه ند بووه ئاغاي ديكه و گه يشت به ئامانچ، زۆر له وه خيراتر كه

خه وني پيوه ده بيني، كه بينيشي گه يشتوه نه يويست دهرفه ته كه بروت:

((سبه ي ئاوايي كۆبكه ره وه و ئه وه به خه لكه كه ي بلي))

زۆراب به سهر ره زامه نديي ناچاريي دهرپري وه لسا، به خيراتيش دهرچوو پيش ئه وه ي سه گه كه و گويدرژژه كه به

وه رين و زه رين به رپي بكن.

سيامه ند ته نيا مايه وه و ده بوايه خوشتي به ريزيكردايه ته وه و سهر ي له داره كانى بنميچه كه بدايه، به لام هه ستي

ئيستاي جياوازه. خو ئه وه هه سته ي خو لاي سه ير بوو" ئه وه ي ده يويست ده ستيكه وت، به لام كوا شيريني ئه و

سهر كه وتنه؟ ئه واي دانا بوو پاش گه رانه وه ي بكه ويته ململانه له گهل شاوه يس ئاغاو كوره كانى "سهره تا ناكوكي

ده خاته نيوان باوك و كوره كانيه وه، پاشان ناكوكي بگاته شه ر. واي دانا بوو ململانه كه دريژخايه ن بي، به لام ئيستاي

ده بيني له مانگي كه متری برد. لاه كه سهر ي باداو ويستي ئه وه هه سته له ميشكي وري راو بني پيش ئه وه ي به ته واهه تي

له دلي ده ري بكات:

((زو هات.. با زوو بيت.. خه فته ي چيمه؟))

هاتنه ژووره وه ي سه گه كه به هه لبه زينه وه زياتر ورياي كرد وه. سه گه كه چاوي به ژووره كه دا گيرا:

((زه ب زه ب كوا؟))

سيامه ند به په نجه ئامازه ي بۆ سه گه كه كرد نزيك بيته وه. سه گه كه چوو و خاوه نه كه ي ده ستي به سه ريده هيتا:

((زانيوته سبه ي ئاهه نكه؟))

به خاوی دهستی پاوه شاندو وهك سه رچۆپیه کی گرتی. سه گه که سه ری لار کرده وه و سه رسورمانی ده ربی:
((سه مسهم ژن دهینی)).

سه ری به لاکه ی تردا لار کرده وه:

((خوشکی زه ب زه ب ناشیرین دهینی)).

دوو مرقو دوو ئازله که خویان بو سبهینی ئاماده کرد. خزمه تکاری قوتابخانه که یان بانگ کرد تا بجیتته شارو شتی پیویستی ئاهه نکه که یان بو بکری، قهیدیش ناکات ئه گهر بو سبهیش ببیته پینجه میان. سیامه ند ته نیا مایه وه و پاکشا. ته ماشای داره پاکانی بنمیچه که ی کردو دهستی کرد به ژماردنیا. بیستوسی دار بوون. زه رده خه نه یه ک چوو سه ر لیوییه وه:

((بوون به ئاغا و له ئاغا گهره تر... بیست و سی سال ته مه ن.. له ناو هه موو دونیادا تاکم.. کی به و ته مه نه بوته ئاغا؟ له ئاغا ش گهره تر؟ چه ند زوو هات!!)).

دوو چاوی نووقاندن و بیری له سبی و ئاهه نکه که ی کرده وه.

بەشى سىيەم

ئاخى نوپى شمار

((چاۋەرپى گەيشتىم دەكەن. ئەمەمۇ پۇرۇشكى مېژۋىيە بۇ شامان)).

ئەو لاۋە تازە گەيشتىبۇۋە گوندەكە پەلەي كىردى بىگاتە ئەو قەرەبالغىيە لىۋەي دىاربۇو. خەللى ئاۋايى وچەند ئاۋايىكى دەۋرۋەرى لەسەر پاخەر لەو زەۋىيە فراۋانەي نىۋان مالى ئاغاي كۆن قوتابخانەكە دانىشتىبۇن. ھەموو تىكرا گەرەو بچووك، ئىن و پىاۋ، چاۋەرپى گەيشتىنى زۆراب و جادوۋگەرەكە بۇن. پىشۋەخت ھۆكەيان دەزانى: زۆراب ئاغا بەناۋى ھەموو بىنەمالەي شاۋەيس ئاغاۋە لەبەر دەمى گوندەكە راپدەگەيەنى كە كۆنە شۋانى گوند و جادوۋگەرى ئىستاي دەبىتە گەرەي ئاۋايى، مالى شاۋەيس ئاغاش تەنھا وەكو بىنەمالەي دەۋلەمەند دەمىنەتەۋە. گوندەكە لەو بەدوا دۇو دەۋلەمەندى تىدا دەبى، دۇو دەۋلەمەند يەككىيان ئاغايە. زۆراب پىي شەرم بۇو خەللى لە مالى خۇيدا كۆبكاتەۋە، سىامەندىش پىي باشتىر بۇو رېۋرەسمەكە لەۋىدا نەكرى. زەۋىيەكى فراۋانى ناۋ گوند بۇ نىمايش گونجاۋترە.

دوۋبارەي كىردەۋە: ((چاۋەرپى گەيشتىم دەكەن. ئەمەمۇ پۇرۇشكى مېژۋىيە بۇ شامان)) و گەيشتە ئاپۇرەكە. لاۋەكە تىبىنىي كىرد كەس ئاۋرى لىنە داۋەتەۋە: ((تەماشاي كۆي دەكەن؟)). تىبىنىي كىرد كەس تەماشاي ئەو ناكات، باسى ئەۋىش ناكەن. ئەۋان باسى شتى ترو كەسى تر دەكەن. لەكۇتايىدا پىاۋىك لاۋەكەي بىنى: ((تۆ خەللى زەنانى؟)).

لاۋەكە پىي ناخۇش بۇو ئەو پىاۋە نەيناسىيەۋە: ((نە، بەۋىدا تىنەپەرپوم، خەللى ئەۋىش نىم.. چۆن نازانى من كىم؟)). كىيە و كىي نىيە بەلای ئەو پىاۋەۋە گرنگ نەبۇو، ئەو چاۋەرپى كەسىكى گرنگتر دەكات، ديارە ئەو لاۋەش ھەر بۇ بىنىنى ئەو كەسە گرنگە ھاتوۋە.

لاۋەكە تەماشاي كىردەۋە ھەموو پىكەۋە قەسەيان دەكردو ئاگايان لە ھاتنى ئەو نىيە، ھەرچىيەكىش دەلەن ناۋى قوتابخانەي تىدا نىيە. لاۋەكە نەۋىست بىرۋا بكات چاۋەرپى گەيشتىنى ئەو نەبۇن: ((ئىستى نا كەمىكى تر دەزان مامۇستاي قوتابخانە ھاتوۋە)).

خەللى لەناكاۋ بىدەنگ بۇن، ئەۋانەي دانىشتىبۇن ھەلسان ئىنجا كەۋتەۋە قەسە: ((ھات.. زۆراب ئاغا ھات)).

زۆراب گەيشتە ناۋەپاسى خەللى چاۋەرپىكە و قاللىيەكى سەر زەۋىي بۇ چۆل كىر لەسەرى دانىشى. سىامەند خەمەتكارى قوتابخانەكەي ناردىۋو ئاگادارى بكاتەۋە كەي زۆراب دەگاتە جى تا دۋاي ئەو بچى. خەمەتكارى قوتابخانە زۆرابى بىنى و خىرا چۈۋ سىامەند ئاگادار بكاتەۋە. سىامەند بە جۋاى و ت لەپىشىيەۋە بىرۋا و گۆيدىرەكە لەگەل خۇيدا بى. خۇي دۋاي جۋاۋ گۆيدىرەكە، سەگەكەش لە تەنىشتى خۇي.

دىمەنىكى سەير بۇو گوند بىنى ھەمۇرۇۋو دۇو ئازەل بە پۇشاكە رەش و سۈۋرە سەيرەكەيانەۋە ھاتوۋن، خەمەتكارى قوتابخانەكەش بەفیزەۋە بەدۋايندا دەرۋات. دىمەنەكە بۇ مامۇستاي قوتابخانەكە سەيرتر بۇو. ئەو دىمەنى ۋاي تەنەت لەناۋ شارىشدا نەبىنىۋە. جارىك لە سىنەمايەكى گەپۇكدا شتى سەيرى لەو جۆرە بىنىبۇو بەلام ئەمە دىمەنىكى جىاۋازە.

دوو مروڤو دوو ئاژده‌له‌که، له‌دوای هه‌مووشیان خزمه‌تکاری قوتابخانه‌ گه‌یشتنه‌ ناوه‌پاستی قهره‌بالغیه‌که. زۆراب هه‌لساو پێشوازیی لێکردن. سیامه‌ند دانیشت و بێته‌وه‌ی قسه‌ بکات ده‌ستی بۆ کۆنه‌ ئاغا جوولاند که ده‌ست بکات به‌ قسه‌کردن و پوونکردنه‌وه. زۆراب پووی کرده‌ خه‌لک:

((ئێوه‌مان کۆکردوته‌وه‌ تا ئه‌وه‌تان پێی بڵێن: خوا خۆی ده‌به‌خشی و خۆی ده‌سه‌نێته‌وه‌. باوکم تا مرد ئاغای ئه‌م دییه‌ و سێ دیی ئه‌ودیه‌و که‌ژ بوو. دوای مردنی باوکم که‌سانیکێ بیوه‌فا بینییان ناخۆشی که‌وتوته‌ به‌ینی خۆم و پۆستم ئێتر هه‌ر دییه‌ک کویخایه‌کی بۆ دروست بوو. ئیستاش که‌ ته‌نها ئێرم به‌ده‌سته‌وه‌ ماوه‌ ده‌یده‌مه‌ سیامه‌ند. زه‌وییه‌کانی خۆم بۆ خۆم ده‌میننه‌وه‌ ئه‌ویش که‌یفی خۆیه‌تی پووشانه‌ و شتی تر وه‌ریگری یان نا)).

ته‌ماشای سیامه‌ندی کردو چاره‌پێ بوو ئه‌ویش قسه‌ بکات. سیامه‌ند ئه‌وه‌ی وت که زۆراب ده‌یویست:

((ئیمه‌ش بۆ هه‌یشتنه‌وه‌ی پێزو حورمه‌تی مائی شاه‌ویدس ئاغا پریارمان دا هه‌رچی مولکی کوپه‌کانی ئه‌و ده‌ده‌ستی خۆیادا بیانیه‌یلێنه‌وه‌. ئێوه‌ ده‌زانن پێویستمان به‌و مولکانه‌ نییه‌)).

وه‌کو که‌سیکیش له‌سه‌ر شاتو بێ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکردنه‌وه:

((ئه‌وه‌ی جادووگه‌ری مه‌زن و هیژه‌ نادیاره‌کان پێیان به‌خشیوین زۆر له‌ زه‌وی و چه‌م و له‌وه‌رگه‌ به‌نرختره‌.. ته‌هته‌هووب، له‌هووب، که‌شکه‌شه‌لیووش)).

پریاریکی خۆخۆشه‌ویستکردنیش له‌و کاته‌دا پێویست بوو:

((پریاریشم دا پووشانه‌ نه‌می، مولکانه‌ له‌و چه‌ند که‌سه‌ وه‌رناگرم که‌ زه‌ویان هه‌یه‌، نه‌ مولکانه‌ و نه‌ ئاغایانه‌ و نه‌ تووره‌کانه‌، هه‌رچییه‌کی تریش هه‌قی خۆمه‌ ده‌یبه‌خشمه‌وه‌ به‌ خۆتان)).

ئهو غه‌لبه‌غه‌لبه‌ی دوای ئه‌و پریاره‌ له‌و خه‌لکه‌ی بیست پێی وت ئاغایه‌تییه‌که‌ی ئه‌مرو دامه‌زرا، داوای هه‌ر جوهره‌ پێزیکیش بکات یه‌ کسه‌ر ده‌ستیده‌که‌وی.

مامۆستای قوتابخانه‌ له‌ نیوه‌ی نمایشه‌که‌ تیگه‌یشت. قسه‌کانی زۆراب و سیامه‌ند و به‌خششه‌که‌ی سه‌یر بوون، هاواری سیامه‌ندیش بۆ بوونه‌وه‌ره‌ نادیاره‌کان سه‌رنجی ڕاکێشا. هه‌ستی کرد دره‌نگ گه‌یشتووه‌ و بێته‌وه‌ی بزانی به‌ره‌یه‌کی تری نه‌زانی و خورپه‌ته‌ی بۆ کراوه‌ته‌وه‌. بۆشی ده‌رکه‌وت گوند چاره‌پێ ئه‌و نه‌بووه‌ و ئه‌و هیشتا ماویتی پێی بنیته‌ سه‌ر یه‌که‌م بستی پێگه‌که‌. پریاری دا چاره‌پێی کۆتایی ئاهه‌نگه‌که‌ بێ ئینجا یه‌کسه‌ر ده‌ست بکات به‌هه‌له‌وه‌شاندنی ئه‌و خورپه‌ته‌ی ئاشکرا دیاره‌ کاری له‌ میشکی ئه‌و خه‌لکه‌ کردوه‌.

سیامه‌ند به‌په‌نجه‌ ئاماژه‌ی بۆ جوحا کرد. جوحا نه‌یزانی ئاگاهه‌ی چیی ده‌وی. له‌شوینی خۆیدا بێجۆله‌ وه‌ستا و پێر به‌ده‌می زه‌رده‌خه‌نه‌ی بوو. سیامه‌ند پووی تیگرو خێسه‌ی لێکرد. جوحا زانی ئاگاهه‌ی شتیکی تری لی ده‌وی. دوو بروی دایان له‌ یه‌ک و به‌خێسه‌وه‌ ته‌ماشای خه‌لکی کرد. سیامه‌ند زانی هه‌له‌ی خۆیه‌تی “ده‌بوایه‌ پێشتر پێی بوتایه‌ دوای ئه‌و ئاماژه‌یه‌ چی بکات. به‌ فه‌رمانیکێ زه‌ره‌وه‌ پێی وت:

((به‌ خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ بلی شیرینییه‌که‌ به‌ه‌شیته‌وه‌)).

جوحا تیگه‌یشت و ئه‌و تووره‌که‌یه‌ی هه‌لگرت که‌ پشستی گویدرێژه‌که‌ هه‌لگرتبوو. دایه‌ ده‌ستی خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ و پێی وت ئه‌و قه‌نده‌ له‌ تکرانه‌ به‌ش بکات و یه‌کی چنگێک کلۆی شه‌کیان بداتی.

سیامه‌ند په‌ڕۆشیی خه‌لکه‌که‌ی بینی کاتیک کلۆ شه‌که‌یه‌ی و ده‌ده‌گرت. ویستی پیشانی بدات که‌ ئاغای نوی ده‌توانی له‌وه‌ زیاتر به‌خشی:

((رۆژانی داهاتوو خواردنتان بۆ دروست ده‌که‌م، له‌جیاتیی شه‌که‌ر تیر گوشت ده‌خۆن)).

سه‌گه‌که‌ له‌شوینی خۆیدا هه‌لبه‌زییه‌وه‌:

جوحا وایزانی نه گهر قسه بکات قسه یه کی گرنګ دهکات:
 ((له سایه ی ئاغای تازه مان هه موو پوژیک پیاوړی ئاوایی .. بلیم پیاوړان و ژنانی ئاوایی تیر گوشت دهخون، هه موو پوژیک شایې دهی)).

((خه‌ك له مائيان گيا ناخون مه‌ره‌كان گياكه‌يان خوارد خه‌ك برسپيانه مناله‌كانيان ده‌خون مناله‌كانيان گياكه‌يان ته‌واو كرد سه‌مده‌م گياي سپيان ده‌داتّ بۆ ئه‌وه‌ي مناله‌كانيان نه‌خون)).

خەلك ماوه يەك لەویدا مانەو و ئىنجا ويستيان پاش پوشتنى ئاغاي كۆن نوى بلاوهى لىبكەن. مامۇستا نە يەشت
هەموو برون. جووه سەر بەردنك و هاوارى كرد:

دانیشتوانی شامار ئو دیمه نه یان لا سهیر بوو، یه که م جار ه که سیڅ ببینن وتار بدات. پیاوځک سه رسورپمانی لهو ساله سهیره دهریری:

لاوه که هاواری کرده‌وه:

ماموستا که له به‌ریدی وتاره‌که دابه‌زی و بو لای خزمه‌تکاری قوتاخانه‌که حوو و قولی گرت:

خزमे تکاره که تننه گه بشت:

..((ها؟))

مامۆستا که فه‌رمانی ییڤا:

((تۆلای من ئیش دەکە ی، هەردوو کمان لە خزمەتی یێشکە و تێدا کار دەکە ی)).

خزमे تکاره که هر تینه‌گیش به لام شوینی ماموستا که کوت که به‌ره و قوتاخانه که ده‌چوو. ماموستا چووہ ناو قوتاخانه که . به که موانه ی دست‌سکر:

((به تووه دهست یدده که م. بیوسته تو یه که م که سی گوند بی بزانی زانست رووناکیه)).

ماموستا کہ بہلہ ی بوو شتہ کان بہو ساوہ بلم؎ کہ دارحگرہ کہ ی دہ کتشاو نہ دہ زانہ؎ باس لہ ہے دہ کری:

((تو پیاویکی زەحمەتکیشی. سەدان ھەزار وەکۆ تو ھەن چەوساوەی دەستی شیخ و ناغان، ئیستاش دەبینم لەناو گۆندەکاندا چەوسینەریک لە جوړیکی تر ھەیە. شیخ و ناغا خوینتان دەمژن، جادووگەرەکش لەھەمان جەشنە)).

خزمه تکاری قوتاخانه که یو به که م حار قسه ی کرد:

((با ژورہ کہت پیشان بدہم. پیشتہ ژووری ساحرہ کہ بو)).

ماموستا فەرمانی، ییڊا:

((هەر ئەر مەرؤ جار بەناو ئاوايیدا بڊه. سبهي يه که م روژي قوتاخانه يه)).

جاننا قورسه که ی دایه دهستی خزمه تکاره که:

((سى دەفتەرى بچووك لەناو ئەم جانتايەدا هەن. هەر قوتابییەك دوو دەفتەری بەردەكەوێ. دواتر هەى تریان بۆ

دهنیم. قه‌لهم و لاستیکی خه تکزانه‌وه و شتی تریشی تدایه. سبه‌ینی یه‌که‌م وانه ده‌ست ییده‌که‌ین)).

خزमे تڪاري قوتابخانه ڪه جانتاڪه ي وهرگرت و بوي برده ژووره ڪه ي خوي، بو ماموستاناڪه بڌڪه ني و بوي

دوویاره کرده وه :

((ئەمە ژووری ساحرەکە یوو)).

حووہ دەرەوہی قوتابخانە بۆ گە یاندنی نامە ی مامۆستا. بە دەم رۆگەوہ بە یەنحە دەرژمار:

((با من دهرسی یه که م دهستی یکه م .. یه ک .. دوو .. سی .. سی نأغام هه به)).

خەریکە، ژماردن بوو کاتێک دەنگێک لە مێشتەوێه بانگی کرد:

..((تَو))..

خزموه تڪارهه كه ٿاوريدياهوه، جوحا بهو:

((ومره ئاغا تۆي دهوي)).

سبامه ند حاوهرې، خزمه تکاری قوتاخانه که بوو. بېش نه وهی نه و قسه بکات لېی یرسی:

((ئەو كۆرە جىيە كە تازە بۇ دى ھاتوۋە؟)).

خزमे تڪار:

((ما مؤستای قوتا بخانه که یه)).

سپامه‌ند ئەو رۆژانه‌ی بێرکەوتەوه‌ که باوکی خستبوویه‌ به‌ر حوحره‌یه‌کی شار. به‌ره‌مه‌ی ئەو ماوه‌یه‌ی حوحره‌که‌ بوو

توانی هه ندى وشه بخوینتهوه و بنوسى، به لام ئاستا زانباريه کي، زۆرتري دهستکه وتوه، زۆرتري له وهی قوتاییانی

حجره کان و قوتاخانه کان، زانباريش و دسه لاتمشي دهستکه وتووه، دهولمه نديسه کي بيوننه ش که حاوهرئي دهکات.

((قوتابخانه؟!))، سیامه‌ند له به رخویه وه وتی، خزمه تکاره کهش وایزانی له گه‌ل نه ویتتی:

((به لې قوتا بخانه)).

سیامه ند خرمه تکاره کی به یه بجه یه ک ره وانه کرده و به ته نیا له گه ل یادی کونتری ژیانیدا مایه وه، وه کو خه وینک

ببینی^۶ دوویاره‌ی کرده‌وه:

((قوتابخانه!!)).

* * * * *

ماموستا یه لهی بوو. روژی دووهمی گه یشتنی که وته کار. هرئو روژدهش توانی قه ناعت به چه ند پاوکیک بکات

مندالہ کانمان بۆ قوتابخانه بنۆرن. شەش مندال بۆ مامۆستا کۆیوونەو. مامۆستا بەکەم وانە ی دەستبکۆرد:

((بيستوتانه ناوم چييه؟ من ناوم كهريمه به لام پيم خوشه به رائد بانگم بكن. من هاتووم له تاريخييه وه به رهو

رووناکی بتانبه م. يه که م دهرس با دهست پيښکهين: زانين رووناکيه و نه زانن تاريخيه .. له دوامه وه بيلينه وه)).

بیویستی کرد ماموستا چەند جارێکی تر ئەوە بڵێتەوێه تا منداڵەکان فێر بن لە دواى ئەوێهە. بێلێنەوێه. وانەکە

دهستیی کردو تا ته‌واو بوو ماموستا به‌رز ده‌یوت و نه‌وان ده‌یانوته‌وه، سه‌ره‌تا نزم، یاشان له ماموستا به‌رز تر:

((زانسین پووناکیییه.. نەزانی تاریکیییه، زانسین پووناکیییه.. نەزانی تاریکیییه، خۆیندەواری چاوپۆشنیییه.. نەخۆیندەواری کوێرەوهریییه)).

مامۆستا وانەکی کۆتایی پێهینا و بریاری دا وانە داها توو هاواری تریان فێر بکات:

((ژەنگی سەدان سالی جەهالەت لەناو تاندا ماو تەو.. هەمووی لێدەکەمەو)).

مامۆستا پائە کەمێک لە ژوورە کەیدا مابوو و کاتی کە خزمەتکاری قوتابخانە کە لە دەرگا کەیدا. خزمەتکارە کە

نامە یەکی پێبوو بیگە یەن:

((سیامەند ئاغا تۆی دەوی)).

پائە نەزانی خزمەتکار باس لە چی دەکات:

((سیامەند ئاغا کییە؟)).

خزمەتکار:

((چۆن نایناسی؟ سیامەند.. ئاغا تازە گۆندە کە مان.. جادوگەری گەورە گۆندە کە مان)).

پائە:

((ئیشم نە بە ئاغا یە و نە بە جادوگەر، ئەگەر ئەو ئیشی بە منە با ئەو ییت)).

خزمەتکاری قوتابخانە کە ئامۆزگاریی هەبوو بۆ ئەو لاو:

((دوژمنایەتی سیامەند باش نییە، ئەو دەتوانی بە قوویەک وات لێبکات دیارنەمی)).

مامۆستا سوور بوو:

((تاکە کۆنە پەرستان میشتکتان بەو توڕپەرە هاتانە دەشۆنەو؟ ئەو ئاگا کەت و هەموو ئاگا کانی جیهان دەیکەن

تەنها بۆ ئەو یە تا کۆتایی ژیا ننتان بئانچە و سیینەو، ئینجا دوای ئەو نۆرە مەدالە کانتان دی بۆ ئەو یە بیانکەنە کۆیلە ی خۆیان)).

و هەو قسە کانی تری مامۆستا کە، خزمەتکارە کە لەو قسانە تینە گەشت، سەری باداو چوو دەرەو:

((هەقم چییە؟ بە ئاغا دەلیم مامۆستا نایەت)).

دەبایە پازی نەبوونی مامۆستا کە بچیتە لای ئاغا نوێ بە بێدەنگی بروت، ئەو یە کەم شکستە:

((با کەس نەزانی ناردبووم بەدوایدا)).

خزمەتکاری قوتابخانە کە سەری بۆ فەرمانی سیامەند نەوی کرد. سیامەند بیری لە پێگە تر کرد و هەو بۆ ناسینی

مامۆستا کە و توانا کانی، بە لام پێش ئەو پێویستە میشتکی خۆی بە شتی گرنگتر سەرقال بکات، یە کەم شتیش ئاھەنگی

گەورە ی بوون بە ئاغا کە دەبی بیگێڕی. دەبی هیندە گەورە بی ناوبانگی بگاتە ئەولاتری شاری سولتان ئاباد.

سیامەند بریاری داو و چەند رۆژیکی تر ئاھەنگە کە بیگێڕی، هەموو گۆندە کانی دراوسیش بانگ بکات، چەند کەسیکی

ناواری شاریش. سیامەند جوحای بانگ کرد و دلتیا نەبوو بتوانی کارە کە بە پێوە بەری:

((ئەگەر پیت ناکری قسە بکە، نامەوی دەستم بیری)).

جوحا بە دڵگەرمییەو دادکۆکی لەسەر توانا ئیدارییە کانی کرد:

((تاقیم بکەرەو، ئەگەر نەمتوانی یە کچم بۆ مەخووزە)).

تاقیکردنەو بە دلی ئاگا کە نەبوو:

((ئاھەنگە کە وەکو تۆ پەرپووت دەرچی ئابرووم دەچی، ئەو کاتەش هیچ شتی کەرەبووی ئەو ئابروو تکاو

ناکات هەتا ئەگەر لەبەرچاوی خەلک سەریشت بێم)).

جوحا سوور بوو، سیامه ندیش چاری نه بوو. ئه و سه ره تایه تی و نایه وی له یه که م کارییه وه پشت به که سیکی گونده که وه بیهستی.

پۆژی دواتر سیامه ند هه موو پینماییه کانی ئاماده کردبوو. خۆی و جوحا چوونه چوونه ده ره وه ی مال. سه که که و گویدریژه که یان له گه ل خۆیان به ره و ده ره وه ی گوند برد. له ده ره وه ی گوند خزمه تکاری قوتابخانه که پێیان گه یشت. بریار درا ببێته هاوپی کاره که ی جوحا. سیامه ند هاوپی که ی به پیکردو به ده وه ام بیرده خسته وه :
(جوان له شار په فتار بکه. ئابرووی ئیشه تازه که ت و جله کانت مه به. نه که ی قسه ی قوړت بۆ بکه ن تۆش گیل گیل پییکه نی))

دوا ئامۆژگاریشی کرد:

((به ده وه ام تۆ سواری گویدریژه که به، ته نها له چۆله وانیدا با خزمه تکاری قوتابخانه که سوار بی. نابیی که س بتبینی به پیوه ده رۆی و خزمه تکاره که سوار بووه)).

جوحا سوار بوو و خزمه تکاری قوتابخانه که ته نیشته گویدریژه که وه ستا، سیامه ند زلله یه کی له سمتی گویدریژه که دا تا بکه ویتته پری. که ره که سووک یه ک جار زه پری:

((سه مده م ده سستی قورسه لی م ده دا ده سستی قورسه با بجوولیم)).

سیانه که که وتنه جووله و گویدریژه که بۆ جاری دووه م زه پری. سه که که به رۆوی پشتیاندا وه پری:
(ئاگادار بن)).

به رۆوی خاوه نه که شی هیواشتر وه پری:

((جووجه شت نازانی)).

سیامه ند ته ماشای سه که که ی کرد:

((ده زانی تا ئیستا ناوی خزمه تکاری قوتابخانه که نازانم؟ ئیستا ناوی که ره که ش نازانم.. ناویان بنیین چی؟)).

* * * * *

جوحا و خزمه تکاری قوتابخانه گه پانه وه و که ره سته کانی ئاهه نگه که یان هیئاو هه ندی پاسپارده یان گه یاند. رۆژی ئاهه نگه که ش میوانه کان به پیکه وتن به لام کاتی که گه یشتن بینیان گوند خرۆشاوه. نه خۆشییه کی کتوپر که وتبووه ناو ئازله که کانی ئاواپی و ژماره یه کی لی کوشتبوون. گوند هانای بۆ سیامه ند برد. خه لک ئه و نه خۆشییه یان پێشتر نه بینیبوو، هه بوونی جادووگه ریکیش له گونده که یاندا هیوا ی ئه وه ی بۆ هیئان چاره سه ری که بدۆزریته وه پێش ئه وه ی نه خۆشییه که ته شه نه بکات.

جادووگه ره رمانی دا که نابیی ئاهه نگی بوون به ئاغا دواخیری، له گه ل ئه و ئاهه نگه ش چاره سه ری ئه و په تایه ده کات. پێشنیوه رۆی ئه و پۆژه له لایه کی ئاواپی خواردنی ئاهه نگ ئاماده ده کرا، له لاکه ی تریش پیاوانی ئاواپی خۆیان و مه رو بزن و مانگا کانیا ن لای حه وزیک ئاوه وه کۆبوونه وه، میوانه کانیش چاوه ری بوون بزنان جادووگه ر چیی بۆ ده کری.

سیامه ند له ماله کهیدا کیسه یه کی پیشانی جوحا داو پیی وت ناواخنه که ی بخاته ناو تووره که یه کی بجووه وه و که له ناو خه لکه که به په نجه ئامازه ی بۆ کرد بیداته ده سستی. جوحا تیبینیه کی به جیی هه بوو:

((بیگومان وه کو کیسه که ی ئه و پۆژه که له شار بۆت هاتبوو به سه ری په نجه بیگرم و نه یکه مه وه و دواپی پاک

ده ست بشۆم.. وایه؟)).

سیامه ند به که لله پیی وت وایه:

((حه ز ده که ی ئه مه یان بکه ره وه و هه مووی بخه ره ناو ده مه وه و به گوپ بۆم بیئه)).

جوحا هیچ شتێك له ئیشه كانی جادوگەرەكە تێنە دەگەشت. ئەو كاتە بیریکەوتەووە كە تەنانەت كاتێك ھاوڕێكەى شوان بوو لە زۆر شتی تێنە دەگەشت.

خەلكەكە چاوەڕێیان كرد جادوگەر بێتە لایان، مامۆستاش لەگەڵیاندا چاوەڕێ بوو و هەولێ دەدا تێیانبگەیەنێ زانست چارەسەرە نەك جادوو، بەلام دەبایە پیشتر باسی بكرایە زانست چییە چونكە ئەوان وشەى زانستیان نەبێستبوو. مامۆستا كۆششى دەكرد و ئەوان چاویان پووكردبوو ئەو شوێنەى جادوگەرەكەى لێو دەردەكەوت، كاتێكیش دەرکەوت هەموو پشتیان كردە مامۆستا و بەرەوپێڕیەووە چوون.

جادوگەر بەخۆى و پۆشاکی رەشییەووە دەمامكى سامناکیەووە دەرکەوت. سەگەكە پێشى كەوتبوو، جوحا بە دەمامكەكەىووە گوێدرێژەكە شوێنى كەوتبوون. خزمەتكارى قوتابخانەكە نەبویستبوو لەو شانازییە بێبەش بى" ئەو پۆژە وازی لە مامۆستاكە هێناو و پێشمەى گوێدرێژی جادوگەرەكەى گرتبوو. سیامەند كاتى بەفێرۆ نەداو دەستیکرد بە خوێندنەوێ چەند وشەىك بەئەسپایى كەس نەیدەزانی و اتاكەیان چییە. بێئەوێ ئاورداتەووە دەستی بۆ ئاستى شانى بەرزكردەووە بە پەنجە ئاماژەى ((بیهێنە)) ی بۆ جوحاى پشتى خۆى جوولاند. جوحا لەشوێنى خۆى نەجوولاًو سیامەند ددانى بەخۆیدا گرت لێى تووڕە نەبێ كە لە زمانى پەنجە و ئاماژە تێناگات. بە سووكى وەرچەرخوا و پووێكرده جوحا بەدەنگێكى زێر پێى وت:

((توورەكەكە)).

ئینجا جوحا تێگەشت، توورەكەكەى دایە دەستی ئاگاكەى. جادوگەرەكە توورەكەكەى وەرگرت. دەستیکرد بە وتنى چەند وشەىكى نادیار. ئاردێكى سپى ناو توورەكەكەى پۆكرده ناو حەوزى ئاوەكە. جارێكى تروشه كانی و تەووە بە خەلكەكەى وت:

((ئازەلەكان نزیك بكەنەو)).

ئازەلەكان نزیكخران، سەرەتا مەرو بزنەكان. جادوگەر دەستی خستە ناو حەوزەكە. دەستە تەرەكەى دەرھێناو بەدەم وتنى وشە سەیرەكانەووە دەستی بەسەر ئازەلەكاندا تكاند. هەموو ئازەلەكان لە پەرژەى ئەو ئاوەیان بەركەوت. پاشان ئەوێ لەگەڵ گاو مانگاكان كرد، ئینجا پووكرده خەلك و پێى وتن پەتا نەماو كاتیتى ئاھەنگەكەیان دەستپێكەن.

ئاھەنگەكە سەرکەوتنى دووھمى ئەو پۆژەى سیامەند بوو. هەموو شتێك بەپێى نەخشەكە بەپۆھ چوو و ئاشكرا دەرکەوت میوانەكانى دێكانى ترو شارۆچكەكە بە چێرۆكێكى سەرسوپمێنەرەووە دەگەرێنەووە مالاووە. سیامەند و پێرەكەشى گەرانیووە مالاووە، لەرێگەشدا بوو كاتێك گوێى لە مامۆستاكە بوو دەقیقراند:

((ئەمە خوێندە، ئەمە دواكەوتنە)).

سیامەند نیگەرانی نەبوو چونكە میوانەكان پۆشتبوو، لەگەڵ ئەوێشدا بۆى دەرکەوت كە دەبێ سنوورێك بۆ ئەو مامۆستایە دابنێ. ئەو لەو خەیاڵەدا بوو و جوحا تا گەیشتنەووە مال لەبارەى چارەسەرى ئەو پەتایەووە دەپیرسى:

((چیت خوێند؟ ئەو ئاردە سپییە چى بوو؟)).

سیامەند دەترسا جوحا هەوالێ كیسەكەى تر كە جوحا بە سەرى پەنجە هەلیگرتبوو ئاشكرا بكات، ئەو كاتەش مامۆستاكە بگاتە ئەنجامێك:

((خراپە بیزانى، زۆر خراپە پیرسى، زۆر زۆر خراپە باسى بكەى)).

سەگەكە وەرپى:

((جووجه زمانی ناوهستی))

گویدریژە که له دلی خۆیدا گلماندى:

((سه مدهم ئاوى کرد به سهر مه پره کان سه مدهم مه پره کانی کرده منائی خوی مه پره کان کاکه ی ده خون سه مدهم له گهل

مه پره کان دهنوی نه وانیش گاز له گوچکه ی ده گرن))

چاره سه ری جادووگه ره که هه ره کو ئاهه نگه که ی له به رچاوی ئاوايی بۆینه بوو و نه خوشییه که په وییه وه و هیچ ئاژه لیکى تر مردار نه بووه وه، به لام مامۆستا که نه به زیوو و تۆوی گومانی له ناو دلی خه لکدا ده چاند، ده یوت جادووگه ر کاتی خۆی شوان بووه و ده یزانی ئاژه لی تر مردار نابنه وه و ئه وه ی کردبووه منه تی جادووگه که ی. مامۆستا زۆری ئه وه و ته وه، ته نانه ت ئه وه شی وت که ژه هه ره مه پره کانی کوشتبوو و ئه وه دهستی جادووگه ره که ی تیدا بوو.

مامۆستا که له مامۆستا کانی خۆی فیر ببوو ئه وشته ی مه به ستیتی خه لک قه ناعه تی پیکه ن سه دباره و هه زار باره بکاته وه تا ئه و کاته ی باوه ری پیده کری. ئه مجاره ش، هه ره کو زۆر جاری تر، ئه و شیوازه سه رکه وتنی به دهسته ئینا و هه ندی پیاوی گوند که وتنه گومان و حه زیان کرد دلنیا بن. زۆرابیش له لای خۆیه وه هانی ده دان بچه لای جادووگه ره و ئه و قسانه ی رووبه روو بکه نه وه.

دوو پیاو چوونه لای مائی جادووگه ره و ماوه یه ک وهستان بۆ وه رگرتنی مۆله تی چوونه ژووره وه به لام که س نه چوو به ده میانه وه، ئه وانیش به حه زه ره وه چوونه ژووره وه. سیامه ند ده یزانی بۆچی هاتوون. دوو پیاوه که چوونه ئه و ژووره ی جادووگه ره که تیدا دانیشتبوو و بینییان بخووردی سووتاندوو وه له سه ر ئه ژتۆ له به رده میدا دانیشتبوو. به په نجه ئاماژه ی بۆ کردن دانیشن و به رده وام بوو له سه ر وتنی وشه سه یره کانی:

((ته هته هه ووب.. له هه ووب.. که شکه شهعه لیووش.. چیت پییه پیم بۆ هه والی ئه مپۆ پیم بللی؟))

ماوه یه ک بیده نگ بوو وه ک گوئیگری، دوو پیاوه که بیده نگ چاویان برپیوو جادووگه ره دوو که له که ی به رده می، ئینجا گوئیان لیبوو ده پرسى:

((کی؟))

ده نگیک له شوینیکى نادیاره وه هات وه ک ده نگیک له ناو بیریکى قووله وه ده رچوبی:

((مامۆستا که))

جادووگه ره که سه ری بادا وه ک بللی گوپرایه لی فه رمانه که یه. سه ری بۆ دوو میوانه که به رزکرده وه و ئاره قی ناوچه وانی

سپیه وه:

((ئینجا به خیریین))

دوو پیاوه که تۆقیبون و مه به ستی هاتنه کە یان له بیرچووبوو وه:

((قوربان ئه وه جنۆکه که بوو قسه ی کرد؟))

سیامه ند پرسیاره که ی پشتگوخت:

((ببوورن که س نه هات به ده متانه وه. جوحا که ره که ی بردوو وه نه گه راوه ته وه))

دوو پیاوه که ویستیان بزائن:

((جنۆکه که چی وت؟ مامۆستا که ی بۆچییه؟))

سیامه ند وه ک باسی شتیکی بی ئه هه میه ت بکات:

((هیچ نییه، خۆم چاره سه ری ده که م))

پیش ئه وه ی که سیان قسه یه کی تر بکات که ره که له ده ره وه زه ری. خۆی و جوحا بوون له ده ره وه گه رابوونه وه

ماله وه . جوحا جووه ژووره که و دوو میوانه که ی بشتگو یخست:

((قوریان دواکه و تم، که ره که..)).

سیامه ند نه بهیشت ته واری بکات چونکه ده بزانی قسه یه ک ده کات بیئه وه ی بری لییکاته وه :

((قہید ناکات)).

بِه لَام حَوْحَا سَوُور بُوو لِه سَه رِئَه وِی بِي بِر کَرْدَنَه وِه قِسَه بَکَات:

((قوربان که سیّکم بینی به یه له له ژور...)).

دہنگی، ٹاغا کہی زیر تر بوو:

((قهید ناکات .. دانیشه)).

خیراً رووی کرده دووییاوه که:

((ما مۆستای قوتابخانه ئاغاكانی تووره کردوه. ده ترسم ئاوازی تووشی فیه تارەت بی، ما مۆستا قسه به

ٲاغاگه وره كان ده لى .))

دوو پیاوړه که له وه زیاتر نه مانه وه و روښتن. ئاوايي تیځه یشت ده سټیځی جان ه وړه ترسناکه نادیاره کان له یشتی

مردارو هه بوونی ئازەڵە کانیان بوو، ھۆکەش قسە کانی مامۆستا کە، دوو بیاو کە زیادە بە کی خۆیان هه بوو بیخەنە سەر

ٲاڱاڊا رڀه كهى ڄاڊو وڳهه: رهنگه سههى ٺهه دهسته بڱا ته بڱانه، مروهه ڪانه.

روژى دواتر جادوگره كه خوى جووه ناو گوند تا زانباريه كى نوې له گه ل بريارىك به خه لكه ترساوه كه بگه به نى“

بەتاكە نەفرەتتەكى جادوۈگەرىكى كۆنە، جادوۈبەكە ئەو جادوۈگەرە كۆنەى ھەزاران سال لەمەوبەر زىياوولەشۈننىكى

ئاۋايى شاردىبويىە. بىۋىستە زوۋ ئەۋ جادوۋە بىۋىزىتتەۋە ۋە بىسۋىتتەنرى. قىسەكانى مامۇستا ئاغا گەۋرەكانىان توۋرە

کردوو، ئەو ئاغا مانەش ژانیان کردۆته بەری ئەو لەعنەتە کۆنەی کەس بەدریژی هەزاران سال نەتوانبوو زیندووی

بکاتوه. ئاوابی به خته وهره که حینشینکی ئه جادوگره کۆنه له گهلباندا هه به و ده توانی ئه جادووه به تال

بکاتوهه. ده بیټ هه رټه ورټه هه موو خه لکې ئاوبی:

((به پیاو و ژنو مندالو نازله‌وه بچنه دهشت، قاپو مه‌نجه‌ل به په‌رو دایوشن، هه‌موو ده‌رگاکیان دابخه‌ن، پییش

ئەو ھەش چەند شتتیک بەسەر ئاوی ھەوزە کەدا دەخوینمەو، لەو ئاوە بەرنو لەبەر دەگای ماله کانتاندا بیرژن)).

ترس یالی به خه لکه وه نا گورج فه رمانه که حیبه جی بکه ن، هه ریه ک له و ئاوه ی برد که وشه سبجراویه کانی بیا

خونڙايو و له بهر ده گای ماله که پیدار شتی. هه مووش خبړا جوونه سهر گرده قوته که ی باشووری گوند بو ته ماشا کړنو

جاوہر پکرن۔ جادوگر پیی وتن نہ گہر مہ ترسی نہ ما بانگیان دہ کاتہ وہ، بہ لام رہ نگہ مہ ترسییہ کی گہ ورہ ہہ بی و

ناچار بن جهند رۆژێك میوانی گوندهكانی دروسی بن بۆیه خواردن بهشی ئه‌و رۆژانه بپیچینه‌وه تا نه‌بنه بار به‌سه‌ر شانی

ئەو دروستىيانە .

ماموستای قوتابخانه نه‌یویست بروات، به‌لام له حاله‌تی وادا چه‌ندین که‌س ئاماده‌ن به‌پالۆ به‌راکیشان

دووریځه نه وه . ماموستا له گال څه لکدا له سهر گرد هک وه جادووگره که ی ده بیښی له ناو دیدا ده سوړتیه وه و جوړه ی

سەير دەكات. مامۇستا دەيقراند: ((خورافەتە، دواكەوتنە)).. ھىندە قىراندى تاكەسەك بەيپويستى زانى بۇ

بيده نگر دني مستكوله يه كه به ده مي بيه خشي.

خه لکي ټاوايي جادوگره که پان پيني ئو شتانه ده کات که له ژياناندا نه بينيو پانه و نه بيستوو پانه . سپامه ند جو حوا و

خزमे تکاری قوتاخانه و سه گه که و گوند رژه که ی له گه لّ خودا ههشته وه . جادو و گه ره که و جوحا له ناو دیکه دا له سه رځو

دەسوورپانەوه، هەردووکیان لەسەر پۆشاکە سەیرەکانەوه عەبای پەشیان کردبوو بەرو لایەکی ئێو عەبایەیان دابوو بەسەر دەموچاویاندا، هەریەکەیان بە دەستی چەپ کەوانیکی مسی سەرەوخوار هەلگرتبوو و بە دەسکەکەی پیاوی دەکێشا. هەردوو هاواریان دەکرد: ((هۆوۆوۆوۆوۆوۆو))، خزمەتکاری قوتابخانەکەش بە فەرمانی جادووگەرەکە شوێنێکی بە پاچ هەڵدەکەنی و بە خاکەناز خۆلەکی لادەبرد، فەرمانی هاواری پێ نەدرابوو بەلام ئێویش بۆ خوشی و بەئاوازی هۆرە هاواری دەکرد: ((هۆوۆوۆوۆوۆوۆو)).

چالێک هەڵدەکەنراو جادووگەر دەچوو سەری و تەماشای دەکرد، بەپەنجە ئاماژەیی بۆ شوێنێکی تر دەکرد خزمەتکارەکەش دەچوو ئێوێی هەڵدەکەند.

سیامەندو جوحا خەریکی کارەکی خۆیان بوون، دەپۆشتن و دەیانکێشا بە کەوانی دەستیان و هاواریان دەکرد کاتیکی هاواریکی درێژ لە جادووگەر بەرزبوووەوه و خێراخێرا بە دەسکەکە کەوتە لێدانی ئێو کەوانە. بۆ ئێو چالە نەوییهوه کە خزمەتکاری قوتابخانە لەشوێنێکی شارەکۆندا هەلیکەندبوو و گوێی پێو نەدا. دەستی بۆ جوحا بەرزکردەوه هاواری تەقەیی کەوان پەرکێ. ماوەیەک گوێی گرت ئینجا هەلسا. شتێکی بە خزمەتکاری قوتابخانەکە و تەقەیی کەس لەو دورووەوه گوێی لێ نەبوو. خزمەتکارەکە بەهەڵداوان بەرەو گەردەکە پرایکرد. گەیشته لای سەرسامە ترساوەکان و شەپری لەگەڵ هەناسەپرکیدا کرد تا تێیانگەیهێنێ سەرچاوەی مەترسییەکە دۆزرایەوه. لاشەیی زەلامێکە جادووگەرە کۆنەکە سەری بریبوو هاوار دەکات و دەلی لەشوێنێک لەو دورووبەرەدا نێژراوم، لەو نەفرەتە پزگارم بکەن دەنا خێوێکەم دەرەچیی و هەموو ئێو دورووبەرە دەسووتێنێ و مەژوێ ئازەل شێت دەکات. فەرمانی سیامەندیش ئێوێی دەبێ خەلکی ئاواپی بەپەله بپۆن و لەو شوێنەدا نەمێنن، دەبێ بچنە گوندەکانی دورووبەرە تا پێیان نەلی نەیهەنەوه دەنا ئێو خێوێی چۆتە ناو ئێسکوپروسکی زەلامە سەربرپاوەکە پەلاماریان دەدات، پێویستە هەروەها پاسی پێگەکە بکەن و نەهێڵن کەس بەرەو گوند بێت:

((ناگاتان لەم قۆڵە بێ، منیش بۆ پاسی قۆلی خالدا و مەلۆڵە دەچم)).

خەریک بوو فەرمانێکی گەرمی لەبەر بچێ بەلام باش بوو بیریکیوتەوه:

((مەمۆستاکەش بەرن و بیبەستن و نەهێڵن توخنی ئێرە بکەوێ، هەموو خەتای ئێو کەرەییە (سیامەند ئێووشەییە نەوتبوو)، ئێو بوو خێوێکانی زیندووکردەوه)).

زەبری ترس فەرمانەکانی زۆر خێرا جێبەجێ کرد. سیامەندو جوحا و سەگەکە و گویدریژەکە بەتەنیا مانەوه، لەبەرئێوەش کە چال هەلکەندن کاری مەژوێ نە ئازەل سیامەند ئێوێی بە جوحا سپارد. جوحا لەیەکەم چالدا بپوای بۆ دروست بوو کە بەدەختی بەری نەداوه کە ئێوێی شاگردی جادووگەر ناچارە کاری پاچ و خاکەناز بکات. هەموو ئێو پۆژە و بەیانێی پۆژی دواتر چالێ هەلکەند و هێندە ماندوو بوو ویستی نیو پۆژی پۆژی دوویم یاخی بێ. سیامەند زانی ئێو یاخیبوونە ئابووبەرە دەبێ بۆیە ناچار بوو یارمەتی بدات. پێکەوه بەشی گۆری سی و چەیی خەلکی ئاواپی چالێان هەلکەند و دایانپۆشینەوه.

زەویی هەلکەندراو شتی زۆری ئاشکرا کرد بەلام هێچیان تارماییەکانی بەرچاوی سیامەند نەبوون: سوڵەتی زۆر، بەشی هەموو دێکانی ناوچەکە تا دەگاتە شار، کوپەیی ساغی بەتالێان پەرە خۆل وەکو خۆلی ناو کوپەیی تەپۆلکەکە کە سیامەند وایزانیبوو پەرەیی ئالتوونە، ژمارەیهک سەرە پمی ژەنگاوی بەشی شەپری دوو بنەمالە، ئێسکی مەژوێ وەکو هەموو مەژوێکانی تر...

سیامەند لەگەڵ تێپەرپوونی کات و دەرەکەوتنی هیچ شتێک لەوهی ئێوسا خەونی پێو دەبینین شێتەر دەبوو،

سهره پای ماندوویش وه کو شیت پاچی ده وه شانده. له کوتای دوو پۆشیدا زانی دهست ههلبگری باشتره، بجی جله ره شه خۆلاییه کان به کینی یان بیانگۆپی و تهریقوبونه وهی خۆی به رامبه به خۆی به بیدهنگی بخواته وه. ئاواتی دهستکه وتنی گه نجینه کانی شاره کۆن به بادا چوون و ده بی خۆی له سهر قبوولکردنی ئه و راستیه پابینی که شاره کۆن هیچ گه نجینه کی تیدا نییه. مایه پووچییه کی تره، ئه مجاره له شاره کۆندا، چاوی بۆ زه قکردۆته وه.

ماندوووبوون له کوتای ئه و پۆشه سیامه ندی کوشتبوو. له سهر به ردیک له ناوه راستی شاره کۆندا دانیشتبوو و سهری نهوی کردبوو، بیرى له و پۆشه ده کرد وه که پاره کهی تهواو ده بی و پی بزانی. ههستی کرد که سیك ته ماشای ده کات، که سیك جگه له جوحا که هینده ماندوووبو به پشتدا که وتبوو و وه کو کوژاویک ههردوو قۆلی له سهر زهوییه که کرابوونه وه و ئاگای له خۆی نه مابوو. سهری به رزکرد وه و ته ماشای به رده می خۆی کرد. بینیه وه، سهر بازه کهیه ته ماشای ده کات. زه رده خه نهیه که له سهر لیوی سهر بازه که ده رکه وتبوو، زه رده خه نهی لاقرتیکردن پهنگه که میکیش به زه یی. سیامه ند خۆی به دواهیواوه هه لواسی، ویستی بزانی سهر بازه که په کهی پووکردۆته کوئ تا ئه وشوینه ههلبکه نی و دواشوین بی ئینجا ئه گهر هیچی نه دۆزییه وه به تهواوی جاری دۆراندن بدات. سیامه ند بیی سهر بازه که ته ماشای ده کات و گالتهی پیده کات، په کهشی پووکردۆته ماله کانی ئاوی. سیامه ند تیگه یشت به لام به دلی نه بوو، بۆ یه که م جار زانی ئه و و سهر بازه که له یه کتره وه دوورن، سیامه ند پی و ت:

((بیری لیمه که ره وه چونکه قهتیری لیناکه مه وه، قهت ئه وه یان له گه لدا ناکه م.. ده تهوی رقیان لیم بی؟)).

ههستی کرد وه لامه کهی کاری نه کرده سهر سهر بازه که و ئه م پی ده لی:

((دلنیای؟ ده تبینمه وه)).

سیامه ند هه لساو پشتی تیکرد، چو هاورپیکه ی بیدار بکاته وه و پی بلی مه ترسییه که لاچووه و ئیسکی پیاوه سهر برپاوه کهی دۆزییه وه، ئه ویش بجی جله کانی بگۆپی و ئه وشته به خزمه تکاری قوتابخانه که بلی و خه لکه که بیننه وه گوندی خۆیان، پیشی وت یه که م و دوایه مین جاره پاچکاری پیبکات. جوحا هه لساو به لینه کهی بیست.. بیستی و باوه پی پینه کرد.

گوند و نهفسانه

له بهردهمی خه لکی ئاواپی وله پۆره سمیکی شکۆداردا ئیسکی پیاوه سهبرپاوه که له سووچیکی دوری شاره کۆندا نێژرا. جادووگه ر ئاگریکی گه وره ی کرده وه. ئیسکه کانی خسته ناو کفنیکی رهش، چالیکی قولیش ئاماده بوو بۆ ئه و قوربانیه ی جادووگه ره کۆنه که کردبووی. جادووگه ره نوێکه پیش ناشتنی ئه و ئیسکه نه چه ند وشه یه ک نادیا ری وت. ئاواپی ته نها چه ند وشه یه کی تیگه یشت:

((نه فره تی خوتمان لی لابه و ئه و پازیکردنه مان لی قبول بکه)).

دوا ی ناشتنی ئیسکه کان و داپۆشینی چاله کهش جادووگه ره پێک و به رانیکی له سه ره ئه و گۆره سه ربپی. به جوحاو خزمه تکاری قوتابخانه کهشی وت ئه و مه رو به رانه به رنه دهشت و بۆ ئاژه لی درنده و بالنده کان جییان بیلن. ده بوايه مامۆستا قوتابخانه ئه و پۆزانه ی بزمیری که له و گونده که دا بۆی ماون، له گه ل ئه وه شدا برپا ری دابوو تا دوا سات جه نکه که ی دژی ئه و جادووگه ره بگپێ، گه یشتنی که سیکیش له پایته خته وه بۆی بووه کۆمه کی.

میوانه که پرسیا ری شوینی قوتابخانه ی کردو دۆزیه وه. پیاوه که چه ند کاغه زیکی دایه له گه ل پسووله یه ک: ((هاوپی راند، ئه مانسه به یاننامه ی نویی حزی. ئه مهش پسووله ی وه گرتنی ئابونه یه که ده بیی بیده ی. هه و له کانی ولات دلخۆشکه ره وهن، له ئیستا وه تا ئه و کاته ی پیت ده لێن پیویست ناکات پیچوپه نا بۆ بانگه وازه که ت به کار بیی، ئیستا به نا شکاریی خه لک بۆ حزب و بیروبا وه رکهانی بانگ بکه)).

مامۆستا به شانازییه وه وتی:

((به لام من له یه که م پۆژه وه باسی ئه و بیروبا وه رانه م کردوه)).

دوو چاوی پیاوه که کرانه وه:

((چۆن؟! کهس به ره و پووت نه وه ستا؟)).

مامۆستا هیشتا با وه پێکی ته وای به خۆ وه هه بوو:

((به لێ هاوپی عادل! کردیان و کردم، وه ک ده زانی ژیا ن جه نکه، جه نگی چینی چه وساو هیه به رابه رایه تی حزی پیشره و بۆ سه رکه وتنی ئه و چینه)).

پیاوه که چه ناگه ی خوراند:

((کاریکی مه ترسیدارت کرد هاوپی. یه که کهس بهس بوو خه بهرت لییدا)).

مامۆستا که دیار بوو بیباک بوو:

((گرنگه نییه! له پیناوی چینی زه حمه تکیش و حزبه کهیدا ئاماده م هه موو قوربانیه که بده م)).

ده نگی به رپرسه که ی پیخۆشبوونی نیشان ده دا:

((به دلنیا ییه وه حزب پیی ده زانی. که گه رامه وه داواکاری بۆ لیژنه ی مه رکه زی به رز ده که مه وه سوپا سنامه ت ئا پاسته بکه ن. ئاوا چاونه ترس بی زو له حزیدا به رز ده بیته وه)).

قسه کانی دوا ی به خاوی وت و جاریکی تر چه ناگه ی خوراند. مامۆستا راند شتی زیاتری پێبوو پیشانی به رپرسه که ی بدات:

((يەك دوو رۆژ ليرەدا بيمينه رەوە. با ئەو شەهرەم بيبيني که کهستان نە تانکردووە)).

به ریرسه که ی:

((فریای شهریش کهوتی؟ شهری چی؟)).

مامۆستاکه :

((لہ گہلّ جہہل و خورافہت، لہ گہلّ حادو و گہر. ئەم گوندہ حادو و گہر کی لئیہ)).

دوو جایوی بیباوه که جاریکی کرانه وه:

((جادوگر؟ له م گونده چیه که؟)).

رائد سہری لہ قاند:

((بهائی، وهك حوّن قوتا بخانه لهه گونده حه به كه دا هه به. حادوو گهره كه ده زانی كیارم كردو ته سهر میشکی نهو

جیه و ساوانه بویه دهیه وی له م گونده دهر میه ری نی)).

مامۆستاکە درۆی نەکرد، ئەو وایدەزانی کاری کردۆتە سەریان. بەریرسەکە ی بۆ جاری سێهەم جەناگەی خوراندو دیار

بوو ئەو رۆژە زۆر دەخوریڭى:

((گه‌یشته ئه‌و ئاسته؟ به‌داخه‌وه. ئیمه ماوه‌یه‌که‌مان له‌م گونده‌ ییو‌یسته‌و جاری شهر نه‌که‌ین باشتره. ناحیارت

کردم بۆ دوو رۆژیش بێ لیڤه دا بمینمهوه تا بارهکه چاک بکهم)).

مامۆستاکه :

((تیناگہم)).

مامۆستاگهی:

((ئەگەر يەلە نەكەي تېدەگەي. گرىگىرىن شت ئەو يە تە ماشاي مەن بکەي چۆن لەگەل جە ماوێردا قسە دەکەم...))

تہ ماشا بکہ و فیْر بہ)).

هاوړی عادل نهو شه‌وه پش‌ووی داو بریاری دا له به‌یانیه‌وه ده‌ست‌به‌کار بی. ده‌مه وئی‌واره‌ی روژی دواتری هه‌ل‌ب‌ژارد

که زۆرترین کهس له ئاوانیدا دهبن. مامۆستا رائد جاری دا که ساوێک له یاسته ختهوه هاتوووه و دههوی قسهیان بۆ بکات.

خەلك له بهردهم قوتايخانه دا كۆيونونه وه وه ئه و بيا وهيان بيهن كه ده يتوانن به له قه له ق به زمانن ئه وان قسه بكات.

بساوہ کہ بہ میٹروویہ کے کورٹے، حہوساندنہ وہ دستیں کرد:

((رۆژيک بوو مړوځه کان په کسان بوون. کهس خاوهنې هيچ نه بوو به لام هه موويان پيکه وه خاوهنې هه موو شته کان

بوون. مړوځه کان ئاسووده بوون تا نهو روژهي هه نديك له وان دهستيان به سهر شته كاندا گرت. زهوي و كه ره سته ي

بەرھەمھێنانیان بۆ خۆیان داگیرکرد، لەو بەدوایش مەرقەکانی تریان کردە پالە و سەپانی ژێر دەستی خۆیان. ئیتر ئەو

مروٽانه بوونه دوو بهش: ئەوانەى هەيانە و ئەوانەى نىيانە. ئەو حالە بەردەوام بوو و هەر ماوەيەك بەشيوەيەك خۆى

نیشان ددا تا گەیشته حاڵی ئیستای ئەم پۆزگارەمان. بەلام زەمان دەوراندەورەو ئەو پۆژە دەگەریتەوێه کە هەریەک

له ئیوه وهكو ئهوانه ی تر ما فی زهوی و گاجووت و گاسن و داس و هه موو شتیکی تری هه بی)).

تھو چند چرکے یہی ھاوریؔ عادل تیئاندا وہستا تا بیر له وشہی سادہ تر بکاتہ وہ بہس بوو بۆ کہ سیّک له وانہی

گوئیان ده گرت بیرسے:

((لهو تهی ههین دنیا وا روشتووہ. کهی ئهو روژہ دی کہ باسی ده کهی؟)).

ہاوریؑ عادل گوہرؑ کی وشکی زری بیؑ ہو؁ خستیہ ژیر خولہ کہ :

((کھی دی؟)) تھو رُوڑھی تھم دھنکھ گویزہ دھبیتہ دارگویزیک و بہر دھگری.. وھ دھبینن رُوڑیکھی دور نییہ و لیہ

تەمەنى خۇماندا دەپى)).

ئىنجا رووى كرده ئاسمان:

((ئەو ھېزەى پېشەواىە تىبى خەبات بۇ بەدىھېئانى ئەو پۆژە پرشنگدارە دەكات شىوئىيىكە لەسەر ئەم زەوىيە، زۆر بەھېزەو ھەموو دىنيا چاۋەروانىتى. ئەو بەتەنبا نىيە بەلكو شىوئى زۆرى تر دەستىبان خستۆتە ناو دەستىيەو)).

یہ سیارے کی ترہات:

((ئەو شوینە کوئیە؟)).

ہاوریٰ دہستی بؤ لای باکور دریڑ کردہ وہ :

((ئەو شوئنه پيئي دەوتری يەكيتي صوفيە (تا توانی دانی لەسەر دەنگی "ص" توند کرد). يەكيتي صوفيە گەورەترین ولاتە. ئەو پوژەي هەموومان دەست لەناو دەست ئيش بکەين هەموومان دەحەسيئنه وه. هەموو پيکە وه کار دەکەين و کەس زۆرمان ليئاکات. هەر يەکیکيش پاش کارکردن بەخوشييه وه دەچيئته وه مألە وه. بەئاسوودەي و سەر بەرزييه وه سەر دەخاته سەر سەرينە کەي. بەيانيش کە خەبەري بووه وه دەبيئي ليرە يەکی ئالتوون خراوه ته ژيیر سەرينە کەي)).

مَقُومَقَوْ كِهوتِه ناو خه لَکِه که . ماموستا راند به دوو چاوی ئەبله قهوه ته ماشای ماموستا که ی خوی کرد . قسه گانی دواپی نوئی بوون . فربا نه که وت به زمان سه رسورمان دهریری. ئنجا ماموستا که ی ئەو قسانه ی کرد که دهناسینه وه :

((ئەو رۆژەش كۆتايى يى دى كە كەسىك بتانچەوسىنىتەو)).

رائد به گوئیدا چریاندى:

((نہم گوندہ کورہ ناغایہ کی ھہ یہ .. جادو و گہر کی کیشی لییہ .. بلی و کوئو دوانہ .. و کوئو دوانہ ھاوری)).

عادل نه و قسه بهی بشتگوئ خست و قسه که ی دوویاره کرد وه :

((كەس يېڭى نامىنى بىلەن سىڭدۈرۈش...)).

رائد یئی برییه وه و به گوئیدا چریان دییه وه :

((وهكو ئه و كوره ئاغايه .. وهكو ئه و جادوو گهره)).

مامۆستا که ی ئه محارەش وه لّامی نه دایه وه و بهردهوام بوو:

((وهك چوڻ له ولاتانی تردا ئهو دهلوه مه ندانه هه ن كه له شاردا دهژين و خوينی خه لكی شاره كان دهخوڻ)).

رائد ناجاری جریہ یہ کی تربوو:

((بورجوازیہ کان ھاورى.. بورجوازیہ کان))۔

مامۆستا که ی بیئه وه ی ئاوری بۆ بداته وه به زبیری وه لامی دایه وه :

((ئەوان لەو وشانە تیناگەن)).

تینچا دہنگی، بہر زتر کردہ وہ:

((ئەگەر بىشتانەھۆي بىزانن ئەو جەھەوساندنەھەيەي دەولەمەندانى شارچۈنە تەماشاي دەۋرۈبەرتان بىكەن)).

ئاوا به گشتی و بی روونکردنه وه . رائد لێرهدا خۆی نه گرت و هاواری کرد :

((ٹاوریکش یو حادو و گہرہ کہ تان بدہنہ وہ کہ دہ تانجہ و سیننتہ وہ و بڑوئی خوتان و مدالہ کانتان لی دہ سہنی)).

بیاوڻک دهستی خستبووه ناوئو یشتینه یه رو کونهی جهند بیجیک به دهوری سک و یشتیدا سوور ابووهه :

((به لام نهو جادوو گهره هیچی لی نه سه ندوین)).

یہ کیکی تررونی کردہ وہ:

((ئەو ھېچمان لى ناسەنى بەلكو جار جارش شتىك بە يەككىمان دەدات)).

عادل یه شۆکاو ئه ورسته ی بۆ نه وترا که ئاماده ی کردبوو. ئاوری لۆمه ی بۆ رائد دایه وه :

((وهك قسهٔ كرد ده‌بوايه بترانيبيايه .. بوجي پوٽ باس نه‌كردم؟)).

چاوه‌ریی وه لّامی نه‌کردو ویستی خیرا به قوماشیکی ترپینه‌ی بکات:

((ته‌ماشای ئەزموونی گەلانی تر بکەن، ئێمە دەتوانین وەکو ئەوان بکەین)).

ئەمبارەش ئاۋا پېر تەمومرئو بى پۈنكردنە ۋە . ئىنجا نەخشەكەى گۆپى ۋە دەستى كرد بە وتنەۋەى ۋانەيەكى
فەلسەفى ۋە مېژوۋىيە لەبارەى كرۆكى چە ۋەسەندە ۋە مېژوۋىيەكەيە ۋە پېرى كرد لە زاراۋەى قورس ۋە ناۋى ۋە لاۋ
فەيلەسوۋى ئالۋز . پائەد خۆى بەسەر گۆپچكەى مامۇستاكەى لار كردە ۋە بېرىخستە ۋە كە ئەۋان كە لە ۋە قسانە ۋە لە
ۋەشانە تېناگەن .

ژووری ماموستا له قوتابخانه که که پاش ئو وانه یه گه پانه وه بوی شوینیکی گونجاو بوو بۆ عادل وانه یه کی تر به قوتابییه که ی بلی و بوی روون بکاته وه که پیویسته به پیی ئاستی ئو و ره شوووت و نه خوینده واران ه قسه بکری:

((تۆدەتۈنلىرىنىڭ ماركىسى ۋەك شېخى تەرىقەت پېشانىسى، ئەنگلىزىش ۋەك مورىدىكى شېخ، لىنىيىش تەرىقەتى لەو ۋەرگرتۈۋە بۇتە جېئىشىنى ئەو، ھاورى ستالىنىش ئەو كاتە ئەو جېئىشىنە يە كە گەشتۈتە پلە قوتب)).

ئەو قسانە تامىكى تفتيان بە گەرووى راند دابوو:

((بۆيە لە جياتى يەكئيتتى سۆڤىيىت وتبووت يەكئيتتى صوفىيەت؟)).

ہاوری عادل:

((به‌لی! ئەمە لەشوینی تردا سەر یگرتوو، بەلام نازانم لیڤەدا چەند کاریگەر دەبی)).

برائے بہ خفہ تہ وہ :

((بهلام ئيمه فيري ئهو قسانه نهكراوين. هاوپرى عادل! شهوي دهيليئي ئايديولوجيياي خاويني پروليتاريا پرله خهوش دهكات)).

مامۇستاكەي بە ئاۋازىڭ ۋەك يىلانى شەيتان ۋە لامى دايەۋە :

((هیشتا لسه بوارهدا سهرهتاته. که وهکو من نهزموون وهردهگری دهزانی چون مامه له لهگه ل بارودوخه جیاوازهکاندا دهکی)).

پرائد نووزہ کی کرد و وہ لامی نہ ہوو. ماموستا کہی دستی خستہ سہر شانی:

((پېنچ كرېكارم بۇ بىنە تا ئايدىؤلوجىاي پړوليتارايان پېشكەش بكم، به لام يەك كرېكاريش نىيە، شارۆچكەكە يەك كارگە تىدا نىيە. هاوپى! چىنى كرېكار هيئە لاوازه لەناو پايتەختيشدا نەبۆتە چىنىك بە سىما ديارەكانى چىنەكان)).

قسه کانی ماموستا که کوتایان به هم مو قسه کانی قوتاییه که هینا، عادل شتیکی مابوو ییلی:

((بۆچی ییّت نه وتبووم جادو و گهره که هیجیان لی ناسه نی؟)).

پراڻد ديسان وه لامي نه بوو. ٺهو زور شتي ناو ٺاوايي نه ده زاني. ماموستاڪهي بهرده وام بوو:

((ئەمە دياردەيەكە پيويستى بە ليوردبوونەوه و ليكۆلينيەوه هەيە. بيگەيەنمە حزب زۆر بە وردى ليى دەكۆلتەوه)).

رائد قسہ یہ کی رہ خنہ گران له سه رکردايه تبي حزبي بيرکوته وه، نه وانه ي حزب پييان ده لئ چهره وي هه رزه:

((بۇ چەند سال ھىزب لىيى دەكۆلىتەو؟)).

مامۆستا که چه ناگهی خوراند وهك پرسیاره که ی نه بیستی، به لام هه ره نه و نه خته بوو و نه وه ی له بیر چوو وه وه دهستی کرد به پیشکه شکردنی هه ندی پینمای ی بۆ قوتابییه که ی تا بتوانی بهو شیوه یه بانگه وازه که ی بگه یه نی که خه لک لی تیگه ن و به ده مییه وه بچن. رائد به در یژی ئه و پینمایانه ته نها به یه ک گو یچکه قسه کانی ده بیست. نه و هه لپه رستییه بۆ نه و شتیکی نوی بوو. نه وه ی له و کاته دا ده یکوش ت یادی سیاسه تمه داره بورجوازییه هه لپه رسته کان بوو که دوو دل نه بوون و ده یانویست زوو بگه ن، به لام نه م هه لپه رستییه ی مامۆستا که ی له گه ل نه و دوو لییه نه ده گونجا که هه ندی جار له حزبا ده یبینی و گو ی خوی لی که پ ده کرد.

عادل به یانیی زووی پۆژی دواتر مالئاوایی کرد. رائد تا ده ره وه ی گوند له گه لیدا چوو. عادل ویستی بۆ دوا جار شیوازی گونجای مامه له بخته وه بیر قوتابییه که ی:

((نه و شتانه ت له بیر نه چی. حزب نه و شتانه ی له م گوند به خو پایی نه کردوه، با به هه لچوونی مندا لانه له ده ستیان نه ده ی. له گه ل جادوو گه ره که ش مه یکه ره شه)).

رائد ئامۆزگارییه که ی نه بیست و ته نها مه به ستی حزبی له لا گرنگ بوو:
((نه و پرسیاره ت بیر خستمه وه که وه لامه که ییم نه ده زانی. نه و کاته ی هاو پری سه لام منی بۆ ئیره نارد وتی حزب له ریگه ی په یوه ندیی شه خسییه وه نه و قوتابخانه یی دروست کردوه. بۆچی له م گونده چه په که؟ له شارو چکه که یان له گوندیکی نزیکتر و گه وره تر بوایه با شتر نه ده بوو؟)).

مامۆستا که ی نیگه ران بوو:

((ده بی باوهرت به حیکمه تی حزب هه بی. حزب له خو یه وه شت ناکات)).

رائد سوور بوو بزانی:

((باوهرم هیه به لام نه گه ر بزانه باوهرم پته وتر ده بی)).

مامۆستا زانی پیوسته وه لام بداته وه:

((به لی، حزب پیوستی به چه ند شو ی نیکی چه په که تا چه ند بنکه یه کی دووره ده ستی هه بی. خۆت ده زانی هیزه کانی کو نه په رستی که وتبوونه گیانی هاو پیکانمان و کاری ناوشار پۆژ به پۆژ قورستر ده بوو بۆیه بیرمان له چه ند په ناگه یه ک کرد. هاو پیکانمان له باکوور سوور بوون چه ند په ناگه یه ک له باکوور دا هه بی. حزب هه ولی داو قوتابخانه که دروست کرا. به هو ی قوتابخانه که وه یرو باوهره کانی حزب بلاو ده که یه وه نه و جه ماوهره په ییدا ده که یین که دا لده ی هاو پیکان بدات. له و کاته شدا پیاو یکی گوند به وه ی زانی. ئیمه ترساین بیته کو سپ که چی بینیمان داوای مامۆستایه که بۆ قوتابخانه که ده کات. ئیستاش حزب منی پاسپاردوه بهو شو ی نه ده دا بگه ریم. راسته ماو یه کی که مه بارودوخی حزب باشه به لام نامانه وی نه و شو ی نه ده له ده ست بده یین چونکه که س نازانی بارودوخی وا ده می نی ته وه یان نا)).

رائد جگه له یه ک پرسیار پیوستی به شتی زیاتر نه بوو بیزانی:

((هاو پری! نه و که سه ی گوند کییه که داوای له حزب کردبوو مامۆستا بۆ قوتابخانه که بنیری؟ با بزانه تا ته نسیقی له گه لدا بکه م)).

عادل نه ی توانی نه مجاره چه ناگه ی بخو رینی:

((باش نییه بیزانی)).

رائد:

((حه ز ده که م بیناسم)).

عادل هەر دوو دل بوو به لام له کۆتاییدا ناچار بوو:

((کهسیکه ناوی زۆرا به))

قوتابییه سه رسامه که ی پیتی وت:

((به لام نهوه کوپی ناغا کۆنه کهیه))

ئینجا له بهر خۆیهوه قسه ی کردو مامۆستا که ی گوپی لی بوو:

((بۆیه هاوپی عادل قسه ی به ناغا نهوت.. ئه ی بۆچی قسه ی به جادوو گهره که نهوت؟))

له بهر نه وهش که پاند قسه ی له گه ل خۆیدا ده کردو پرسیاره که ی له خۆی کردبوو عادل به کاریکی شه خسی زانی و

به پیویستی نه زانی وه لای بداته وه.

دوانه که دهستی به کتریان گرتو عادل توند دهستی قوتابییه که ی گوپی به به لێنێک لێ جیا بووه وه:

((ههول دهدهم که سانیکت بۆ بنیرم بۆ یارمه تیت. که چوومه وه له گه ل هاوپیاندا قسه ده که م تا بزانی چ ی و کی

باشه))

پاندیش نووژه یه کی کردو به لێنێکی ساردی دایه:

((منیش تا نهو کاته بهردهوام دهیم))

عادل توندتر دهستی گوپی:

((به دلتیاییه وه حزب نه هه به باته ت پی ده زانی. که گهرامه وه داواکاری بۆ لێژنه ی مه رکه زی بهرز ده که مه وه

سوپا سنامه ت ئاراسته بکه ن. دیسانه وه ده لیم ناوا بهردهوام بی زو له حزب بهرز ده بیته وه))

تامی نه وه ههره ی عادل به پاندی دابوو ههر مابوو. کاتیک گه راپه وه ژووره که ی بیرکه وته وه به یاننامه کانی

نه خویندوته وه. کاغه زه کانی ده رکردو دهستی کرد به خویندنه وه یان. نه وه ی زیاتر سه رنجی پاکیشا جه ختکردنی

به یاننامه کانه له سه ر پسته ی ((بالی چه پره ی مندالانه)). کاتی ده مه ته قتی شه و نه وه ی له مامۆستا که ی ده بیست به لام

ده رفه ت نه بوو له سه ری برۆن. پاند کاغه زه کانی خسته لاوه و چووه وه بۆ لای نه و مندالانه ی چاوه رپیان ده کرد.

مندالان هه والیکیان بۆ مامۆستا که هه بوو:

((مامۆستا مامۆستا.. جوحای لای ساحر به ئیمه ی وت ساحر به ی وتوو ئیمه به تۆ بلین نه هه سه ره له بهردهم

قوتابخانه بی، نه ویش به خه لک ده لی))

مامۆستا که تیگه یشته به لام نه یزانی مه به ست چیه، منداله کانیش نه یانده توانی مه به ست که بلین چونکه له قسه کان

تینه گه یشته بوون. ژه هری مامۆستا که ی خۆی له بیر چوو و گیانی هیرش چووه وه جهسته ی. مامۆستا خزمه تکاری

قوتابخانه که ی بانگ کرد. نه وه والی نه بوو، به لام به لینی دا هه واله که ی بۆ بینی. له گه ل نه وه شدا نه و شته ی تری پی

وت که خۆی بیستبوو:

((ده لین جادوو گهره که پرسسی به جنۆکه کان کردوو وه نه وان وتوو یانه مرداره وه بوونی سه ره کان گوناه ی

مامۆستا که ی تیدایه و ده بی نه و مامۆستایه گوند چۆل بکات))

مامۆستا که گالته ی به و قسانه هات:

((پروا به و قسه پرپوو چانه مه که، من نارۆم و با جادوو گهره که تان خۆی و جنۆکه کانی بۆم بین))

خزمه تکاری قوتابخانه که ویستی ئامۆزگاری بی نه ک زانیاری:

((باش نییه. جادوو گهره که خۆی گونزل گونزلی هیه. وهختی نه و له چین و ماچین بوو یه کی که له وانه بوو

شاوه یس ناغا ی خنکاند))

مامۇستاگە پىشتى تىگىرد:

((ئەم خورافەتەنەم بۇ باس مەكە و بچۇ بزانە چىيى دەوى)).

زۆرى پىننە چو مامۇستاگە زانى خىزمە تىكارەگە راست دەكات و جادوگرەگە دەيوست ھەوالى تووپە بوونى ئاغا ناديارەكانى پى رابگە يەنى و پىيى بلى گوند چۆل بىكات. پىش ئىوارەش خەلگ لە بەردەمى قوتابخانە دا كۆيپونە و مامۇستا قىسەى بۇ دەكردن. جادوگرەگە گىشت و مامۇستاگەى بىست باسى زانست و زانين دەكات و دەلى قوتابخانەگە دەبىتە بناغە يەك بۇ پەواندى جەھل و ئەو قوتابخانە يە دوزمەن بۇ جادوگرە و ھاوشىوەكانى.

شوپىن بۇ جادوگرەگە چۆل كراو ئەو لەگەل سەگە كەيدا نىك كەوت و جوحا و كەرەكە لەپىشتە وە بوون. سىامەند بە زەردەخەنە وە تەعليقى لەسەر قىسەكانى مامۇستاگە دا:

((كەس لەمنى بىستووە من دژ بەو قوتابخانە يە قىسە دەكەم؟ من ئارەزووم لىبوايە نەمدەھىشت يەك كەس مندالەكەى بۇ قوتابخانە بنىرى)).

قىسەكەى راست بوو. مامۇستاگە لای سەير بوو جادوگرەگە دوزمنايە تىي قوتابخانەگە ناكات، جادوگرە خوشى لای سەير بوو. سىامەند پرويىكرە خەلگ:

((ئەگەر پىتان بلىم مندالەكانتەن لە قوتابخانە دەريىن دەريان دەھىن)).

پىاوەكان ھاوارىان كىرد:

((بەلى بەلى دەريان دەھىن.. ناياننىرىنە وە)).

سەگ وەپى:

((راست دەكەن)).

جوحا ھاوارى كىرد:

((ناياننىرىنە وە)).

گويدريژ زەپى:

((جووحوو برسپىيە تى گىاي بۇ بىنن با نەمرى)).

مامۇستا نەيتوانى قىسە بىكات. جادوگرە ھىرشى ھىمنى خوى دەستپىكرە وە:

((كەواتە تۆو ئەو پىاوەى پايتەخت بەلىن دەدەن پۆژىك دى خەلگى ئاوايى ھىندە دەولەمەند دەبن ھەموو

بەيانىيەك كە لە خەو ھەلسان لىرەيەكى ئالتوون لەژىر سەرىنەكە ياندا دەبىن)).

مامۇستا ھەر قىسەى نەكرد، جادوگرە رىش پرويىكرە خەلگ:

((قەت لە باوك و باپىرانتان بىستووە پۆژىك ھەموو كەسىك خاوەنى ھەموو شتىك بوو و كەس بەتەنيا خاوەنى

ھىچ نەبوو)).

جاريكى تر پرويىكرە وە مامۇستاگە:

((زۆر جار باسى سەردەمىك دەكرى خەلگ لە خوشى و خوشگوزەرانيدا دەژيان، ھەموو دلخوش بوون و كەس

ھەژار نەبوو، بەلام لەگەل ئەو ھەشدا باوەر بەو پۆژە ناكەن كە ئىو بەلىنن دەدەنى بەم نىكانە دى)).

بىزارىيى مامۇستا لە ھاوپى عادلى مامۇستاي گەيشتە لوتكە و پىر بەھەموو دلى نەفرەتى لىكرد. جادوگرە بىئەو ھى

تەماشاي خەلگ بىكات لىي پرسىن:

((باوەر بە شتى وا دەكەن)).

و ھەلامەكەيان پىكەنن بوو، يەككىش قىسەى كىرد و سەرى خوراند:

((خۆشه هه بی)).

جادوگره:

((ئه ی هه یه؟)).

کابراکه:

((نه وه لالا، خو شیت نه بووم بلیم هه یه)).

پیاوه کان به یه که وه و یه که و تیان:

((باوه پناکه یین.. که ی ئه وه قسه یه؟)).

جوحا هاواری کرد:

((ئه وه قسه نییه، ئه وه فشه یه)).

سه که که ته ماشای سیامه ندی کرد:

((سه مه سه م! ئه و کوپه ده لی چی؟)).

گویدرێژه که بیریکرده وه:

((ئه و کوپه هه موو گیای خه لکه که ی خواردوه خه لکه که برسییانه کوپه که هه موو گیای خه لکه که ی خواردوه

خه لکه که گوچکه ی ده خون)).

ماموستا زانی بیده نگی له به رژه وه ندی ئه ودا نییه:

((ئه و لیره یه دانری یان دانهری گرینگ ئه ویه بزانی پوژیک دی چه وساندنه وه ی تیدا نامینی، ئاغا و سه پان

نامین، شیخ و مسکین نامین، هه موو که سیك ئاغا ده بی، هه موو یه کسان ده بن. که س ئیش بۆ که س ناکات، هه موو

پیکه وه ئیش ده که نه و به رو بوومی ماندوو بوونیان به پیی پیویستی هه ر که سیك دابه ش ده کری. هه ر یه که به پیی

توانای خو ی کار ده کات و هه ر یه که به پیی پیویستییه کانی شتی ده سته ده که و ی. که س بیکار نابی و که س نابی

به ته مه لی دانیشی و خه لک کاری بۆ بکه ن)).

جادوگر نه یه شت بیرى لیبکه نه وه:

((ئه و به لێنانه خوشن، به لام ته نانته منی به ده سه لاتیش ناتوانم ئه وه ی ده لیی بۆ گوندیکى بیست مایی وه کو

شامار بکه م، دواى ئه وه کى ده توانی چاوه ری ئه و پوژه بکات؟ ئه ی ئه گه ر هه ر چاوه رییان کردو درۆ ده رچوو؟)).

ماموستا به و په ری دلنیا ییه وه وه لامی دایه وه:

((ئه و پوژه درۆ نییه، ئه و پوژه هه ر دی)).

جادوگره که وتی:

((که ی؟ به خه و؟)).

پیاویک هاواری کرد:

((به لی به خه و)).

پیاویکی تروستی شتیکی تر بلی به لام قسه یه کی له وه به هیترى بۆ نه دوزرایه وه:

((به لی به خه و)).

سه که که وه ری:

((خه و خۆشه)).

جوحا توند هاواری کرد:

((کهره مه مره به هاره!)).

کهره که له و کاته دا بیرى له شتى تر ده کرده وه . هواره کهى جوحا رايچه کاندو وای لیکرد بیر له مانای ده نگناخۆشى بکاته وه . ماوه یه ک بیریکرد وه ئینجا ماناکه ی دۆزییه وه . هه رچه نده جوحای خۆشه و یست به لام نه ی توانی ناپه زایی

ده رنه بری" ملی بۆ پێشه وه درێژکرد وه و به رز زهری:

((جووووووووو دهنگی ناخۆشه .. ناخۆوۆۆشه)).

خه لکه که پێکه نین . جادووگه ر پرسیا ری کرده وه :

((کی ئه مه ی وتوو؟)).

مامۆستا :

((فه یله سوو فی گه وره ی مرو قایه تی و رابه ری شۆرشى چینی چه وساوه" کارل مارکس)).

خه لکه که تی نه گه یشتن ، جادووگه ره که ش تی نه گه یشت . جادووگه ره که ئه مجاره ش پرسیا ری کرده وه :

((کارى مارگز؟ کارى مارگز چیه؟ جادووگه ره؟ پیغه مبه ره؟)).

به رله وه ی مامۆستاکه وه لام بداته وه جادووگه ره که به رده وام بوو:

((نه جادووگه ری وامان بیستوو نه پیغه مبه ر، پیاوه کانی ئه م گونده بره ا به باوک و باپیرانیان ده که نه نه که سیك

نازانن کییه)).

ده نگه ده نگو پێکه نین نه یانه یشت مامۆستا قسه بکات . مامۆستا نه یزانی چۆن مامه له له گه ل خۆیان و بێئاگاییه که یان

بکات . سیامه ند زانی له وه زیاتر پێویستی به شکاندى مامۆستاکه نییه بۆیه به زه رده خه نه ی سه رکه وتنه وه گه راپیه وه

ماله که ی و پێره که ی شوینیکه وتن . سیامه ند له دلای خۆیدا ده بۆت که به پێچه وانه ی ئاگا کانی تر ئاماده بووه نه که ته نها

چاو له مامۆستا و قوتابخانه که بپۆشی به لکو یارمه تیشی ئه میش و ئه ویش بدات . خۆی ئه وه ی لا سه یر بوو به لام ئه وه ی

بۆ رابوردووی خۆی گه رانده وه " کاتی مندالی که خرابوووه حو جره و کاتی سه فه ره که ی که چوووه شوینان و قوتابخانه ی

بینی . مامۆستاکه باره که ی تیکدا و زوو که وته دۆژمنایه تی کردنی : ((به راستی له زۆر ئاغا جیا وازم .. من تاکى

ئاغا کانم)). ئه و زانیارییه دلای خۆش کردو زه رده خه نه چوووه سه رلیویه وه هه موو شتیکی تری له بیر خۆی برده وه ،

هه موو شتیك جگه له و ئاغا یه تییه ی له ناوچه که دا وینه ی نییه ، مامۆستاش که یفی خۆیه تی چی بلێ .

سه که که پێش خاوه نه که ی که وت و له خۆشیی ئه و گه شته و ئه و قه ره بالغیه ی بینیبوو ی هه لده به زییه وه ، جوحا

له پشنتی گویدرێژه که وه ده پۆشت و به فیزه وه شان و بالی با ده دان . گویدرێژه که گۆرانییه کی هیمنی بۆ خۆی ده وت و

میشکی خۆی ده گوشتی بۆ ریکخستنی وشه کانی . پێره که له مال نزیکه و وتن و جوحا پێش گویدرێژه که که وت .

له به رنه وه ش که گویدرێژه که موعجه ب بوو به ناوی جوحا ناوی ئه وى خسته ناو گۆرانییه که یه وه ، ورده ورده ش ده نگى

گۆرانییه که ی به رزده بووه وه :

((جووووو .. جووووو .. جووووو جوانه .. جووووووووو .. جووووو .. جووووو .. جووووو)).

له کۆتاییشدا کۆنتۆلی له ده ست نه ماو گۆرانییه که ی بووه زه رین:

((جوووووعا .. جوووووعا .. جوووووعا .. جوووووعا)).

پێره که گه یشتنه ماله که و سیامه ند ده ستی له ده رگا که دا بیکاته وه . ئاویری بۆ سه که که دایه وه و لێی پرسى:

((ئهو قسانه ی مامۆستای قوتابخانه که نه فسانه نین؟)).

جوحا پێش سه که که وه لامی دایه وه :

((ئهو فسانه ن، قسه ی پرپووچن)).

سه گه که وهوی کرد:

((پروپوچن وهکو قسهکانی جووجه)).

که ره که به دهم بیرکردنه وهوه له دلی خۆیدا وتی:

((کوړه که گیای خه لکی خواردوه خه لکه که برسییانه کوړه که گیای خه لکی خواردوه خه لکه که گویچکه ی دهخون)).

هه موو چوونه ژوره وه و سیامه ند دلتیا بوو مامۆستا که بووه وانه بوو ئه وانی تر، له مپۆشه وه کهس گوی بوو ناگری و پیویست به ده رکردنی ناکات.

14

میوانی نوی

له و پایزه دا سیامه ند سه روه ریه کی دامه زرانده بوو که دیاربوو تاسه ر بوو ده مینی. زستانی به هیمنی برده سه رو به هاریشی خسته سه ر. به هاری ئاواپی قه ره بالغی مالی جادووگه ره که بوو "گونده کانی تر بوو چاره سه ری کتسه کانیان پرویان ده کرده شامار.

مانگی ئایاری ئه و ساله گونده که گۆرانکارییه کی تری به خۆوه بینی. ئه و مانگه شهش کهس گه یشتنه گوند، چوار کهس له پایته خت و خزمه تکارێک و هه رگێرێک. هه ر ئه و پۆژهش هه موو ئاواپی زانی میری ئه و که سانه ی بوو پشکنینی شوینه واری، یان به زمانی گونده که گه پان بوو شتی کۆنی زه مانی زوو، ناردوه.

بیعه سه که قبولیان نه کرد ببنه میوانی هیچ مالیکی گوند، به قوتابخانهش رازی نه بوون که مامۆستا که ی زوو جیه یشتبوو. خیمه یه کیان له ناو شاره کۆندا دامه زرانده و به خه لکیان وت شه و به موناقه شه ی زانستی ده به نه سه رو نایانه وی کهس بیزار بکه ن. خه لکه که نه یزانی وشه ی زانست چیه به لام زانیان ئه و پیاوانه ی پایته خت خه ریکی شتیکی گرنگ ده بن. دیکه خۆی مت کردو چاوه رپی ده رکه وتنی ئه و گه نجینانه ی کرد که تا ئه و کاته ته نها چیرۆک بوون. به شی سیامه ند ته نها چاوه رپوانی و نیگه رانی بوو. ئه و توانی بووی خۆی وه کو ئاغای گوند بسه لمینی که چی ئیستا کهس پرسی پینه کردوه و کهس له و پیاوانه ی میری نه چۆته خزمه تی.

سیامه ند ویستی پۆزی دوی گه یشتنی وه فده که جوحایان لا بنیتری تا تییان بگه یه نی که ئاواپی ئاغایه کی هه یه و پیویسته پیش هه موو که سیک سه ردانیی ئه و بکری و مۆله تی ئیشکردن له و وه ربگیری، به لام ئه و وه زعه نوییه له وه

گرنگتر بوو که له و پتور په سمه دا بچووکى بکاته وه . پیاوه کانی پایته خت له ناو شاره کوندا ده گه پښ، شت ده دوزنه وه و نیشه کانیان ته واو ده که ن و ده پونه وه ، خه لکیش ده بینن هیچ شتیکی ناسایی له و شوینه دا نییه و بویان در ده که وی نمایشی په تاکه درویه کی پروت بوو . په ننگه بۆ به دبه ختی خوی ئه و سووچه ی شاره کون هه لکه ن که له بهر چاوی خه لک ئیسکه کانی ئه و پیاوه ی تیدا ناشت که گوايه قوربانیه کی جادوگره کونه که بوو ، پیاوه کان ئه و شوینه هه لده که ن ، خه لکیش خویان مت ده که ن ، دواى ئه وه ش هیچ شتیکی ناسایی پرونداد ، به شه و و پوژیکیش ئه و هیه ته و سامه ی نمایشه که و چیروکی ئیسکی قوربانیه کی جادوگره کونه که به بادا ده چن .

ترسی جادوگر نوپکه هینده زال بوو پالی پیوه نا بچیته دره وه بۆ بینینی ئه و که سه نامواینه ی نهیده یزانی گه یشتنیان و ئیشکردنیا ن به چی ده گات .

سیامه ند سه گه که ی له گه ل خویدا نه برد نه وه ک به وه پینی ئاشکرای بکات . له دووره وه وه ستاو ته ماشای ئه و پیاوانه ی کرد که خه ریکی زه ویه که بوون و چه ند پیاویکی گونده که یان خستبووه کار تا زه ویا ن بۆ هه لکه ن . سیامه ند هه سستی کرد ئه و پاچ و خا که نازو ته شوپیا نه له شی خوی له تله ت ده که ن پيش ئه وه ی بهر زه ویه که بکه ون .

گه راپه وه ماله وه و برپاری دا زو و بکه ویته کار . رپگه کان له بهر ده میدا کراوه ن به لام کۆتاییه که یان نوقمی تۆزو ته من :
(کاریک بکه م ته ره بن و ئاوی جیبه یلن یان چاوه ری بکه م ؟ خۆم به دۆست پیشان بده م یان دۆژمن ؟) .

سیامه ند په له ی بوو ، شوینه وارناسه کانیش په له یان بوو . ئه وان ویستیان زو و ده سته یبکه ن و زو و ته واو بن بویه به یانی دووهم پوژ ده ستیان پیکردبوو . پيش نیوه پۆ به کیکیان نارده ناو گوند و ده وروبه ری تا به چا و پشکینیکی خیرا بکات و بزانی ئه و شوینه واره درپژبوونه وه یه کی هه یه یان نا .

پیاوه که چوه ناو گوند و دوو شت سه رنجیا ن پاکیشا . سه ره تا که سیکی بینی پوژاکیکى ره شی سه یری له بهر دایه ، پشتی لییه تی و به په نا دیواره کانی خانووه کان ده ورات و به ره و شاره کون ده چی ، پاشان خانویه کی گه وریه ی بینی له خانووه کانی ئاوی ناچی “ شوورای بهر زو ده رگایه کی بهر زو ناو ماله که یان له چاوه کانی دره وه ده پاراست ، دیواره کانی خانووه که له وانه ی گوند بهر زترن ، له هه ردو و لای هه یوانه که ش دوو که لله ی بهرانی کیوی به بهر زترن شوینی دیواری سه ر هه وشه وه هه لاسراون . شاخه کان شاخی راستی بوون ، که لله کانیش ده سترکد “ دوو که لله به دوو چاوی زه ق و سامناکه وه ته ماشایان ده کرد .

پیاوه که ویستی تیبگات به لام ده یزانی بی وهر گپ تیگه یشتن زه حمه ته . خانووه سه یره که به ته نیا له و بوشاییه دا وه ستابوو و مالی به ته نیشته وه نه بوو ، چوه لای نزیکترین مال و له و کاته دا ئافره تیک هاته در . به زمانی خوی و به وشه ی ساده لیی پرسى ، پاشان به بال و په نجه درپژکردن بۆ خانووه که ، ئافره ته که تیگه یشتن هه ولی دا ئه و تیگه یه نی :

((ساحر ساحر .. ئاغا ئاغا ، له و ماله .. خوا بدا به ده متانا ، خۆ نازانی چی ده لپن)) .

پیاوه که به هه مان ئامپارزه وه قسه ی له گه ل دوو که سه ی تر کرد و گه راپه وه لای هاوپیکانی له و کاته ی خه ریکی شاره کون بوون :

((ئهو چه مید پانتۆله که ت هه لیکیشه تا کولله یه که نه چۆته خه نده کی نیوان دوو گردی بۆرت ! ده زانی ئه م گونده جادوگر یکی هه یه ؟)) .

ئهو چه مید له کولله نه ترساو پانتۆله که ی هه لته کیشا ، سه ریشی بۆ هاوپیکه ی بهر ز نه کرد وه :

((نا ؟ جادوگره ؟ کریکاره کانی گوند بویان باس نه کردوین)) .

ھاۋرىكەنى تەشۋىيەكى ھەلگرت و بەسەر ئەزئۇدا لەلايەكى تىرى شوپنەكە كەوتە سەر زەۋى:
(دیارە ئەۋەدى ناۋى بەرى دەمرى)).

ھەر ئەۋەندەى وت و ھەردوۋ بیدەنگ بوون و دەستیان کردەۋە بە ئیش، تەنھا ئیش و قسەکردن لەگەل یەكتر.
جاروبارىش نوكتەيەکیان دەگىراپەۋە یان بەسەرھاتی یەككە لە ھاۋرىكانیان دەگىراپەۋە و پیدەكەنین. پشۋوی نیوەرۆش
دەرفەت بوو بۆ باسکردنەۋەى جادوۋگەرەكە:

((جادوۋگەر لەم گوندە چەپەكە؟ من تەنانەت نەمبىستوۋە جادوۋگەر لە سولتان ئابادیشدا ھەبى)).
ھاۋرىكەنى:

((چۆن ئاگات لە شار بى؟ خو تۆ تەنانەت لەم گوندەش كە ئیشى تیدا دەكەى ئەۋەت نەبىستبو)).
قسەكە كەمك ئالۆز بوو و ھاۋرىكەنى باش حالى نەبوو، ئەۋیش بەردەوام بوو:
(پاشان بۆچى لات سەیرە؟ ئەى سەیر نییە لەجیاتى ئەۋەى پشكنین لە گردە گەرەكەى سولتان ئاباد بکەین
ھاتوۋین بۆ شوپنەۋارىكى پر گومانى ئەم گوندە چەپەكە؟)).

ھاۋرىكەنى ئەمجارە تىگەشت، یان وایزانی تىگەشت:
(بەلام منیش و تۆش دەزانین كە ھاتنمان بۆ ئییرە بەھۆى قسەيەكەۋە بو)).
ھاۋرىكەنى:

((كەۋاتە ھۆيەك ھەيە ھەروەھا لە ھەبوۋنى ئەو جادوۋگەرە لەم گوندە دوورەدەستە)).
كەسى سىيەم قسەى كرد:
((كەۋاتە كەسىك ئەو جادوۋگەرەى بۆ ئییرە ناردوۋە، ناردوۋىتەى و ئیشى پىيەتەى، ۋەك چۆن كەسىك ئىمەى
ناردوۋە)).

ھەر ئەو كەسە:
((ۋەك چۆنىش قوتابخانە لەم گوند دوورەدەستەدا دروست كراۋە)).
ئەبو ھەمىد چىرۆكە پۆلىسىيەكانى بىركەۋتەۋە:
((كى لەپشتى ئەم شتانەۋەيە؟)).

خاۋەنى بۆچوۋنەكە:
((كەسىكى گرىنگ)).
ئەبو ھەمىد:
((كەسى ۋەكو كى؟)).
خاۋەنى بۆچوۋنەكە:
((بۆ نموۋە مامۇستا شەيتان خۆى)).

ئەۋەى تریان:
((دوور نییە، بەلام ئەم ۋلاتە بە جادوۋ نەناسراۋە)).
ئەبو ھەمىد:
((با خەيالى زلزل نەكەین. رەنگە كەسىكى ئاسايى بى و تەنھا لای خەلكە نەخویندەۋارەكە گەرەيە)).
ئەۋەى ھەۋالەكەى ھینا:
((قسەيەكى جوانە)).

سینیه میان:

((منیش وای بۆ دهچم له بهرئهوه با له بیر خۆمانی بهرینهوه)).

ئوهی ههواله که ی هیئا:

((به لام خراب نییه ببینین)).

ئینجا بیریکه وتهوه:

((دهلێن خزمه تکاری قوتابخانه که لهو جادوگره نزیکه)).

یه که له سیانه که ی تر:

((ئهوه تا له دهروهی خیمه که دهسووپیتتهوه. با بانگی بکهین)).

خزمه تکاری قوتابخانه که له دهروهه دا لۆزه لۆژ دهسووپایهوه، خۆی به فه تاحی وه رگێپرو همه ئه مینی خزمه تکاری پیاوه کانی پایته خت ناساندبوو. خزمه تکاره که دهیویست کاری خواردن دروستکردن به ژنه که ی بسپێرن، به لام که س بانگی نه کردبوو. پیاوه که شوینه که ی جینه هیشتهبوو، گوپی دهگرت و هیچ تینه دهگه یشت، دهسووپایهوه و هیچی دهستنه ده که وت.

پیاوه که بانگ کراو پرسیارووه لام دهستیپێکرد. پیاوه که دارجگه ره که ی ده ره ئنا و شانازی چوو گایانی کاتی که زانی پرسیاریان هه یه و وه کو شاره زایه که ته ماشای ده که ن. دارجگه ره که ی ده کیشاو ددانه زه رده کانی له پشتی زه رده خه نه ی شانازییه وه ده رده که وتن.

((جادوگره که تان ده توانی چی بکات؟)).

((زۆر.. ده توانی شتی زۆر بکات)).

((وه کو؟)).

((ده توانی شه پ بخاته مال و دوایی ماله که ناشت بکاته وه)).

((چیت؟)).

((زۆر)).

((وه کو؟)).

((ده توانی مال به شه پ بدات و مال ناشت بکاته وه)).

((ئهوه ت باس کرد)).

((باسم کردبوو؟ سهیره!)).

((به لێ باست کردبوو. چیی تر؟)).

((زۆر)).

((وه کو)).

((زۆر.. چیشته ئه رتان ناوی؟)).

((سوپاس، ئه گه ر ئیشت هه یه ده توانی برۆی، ئه گه ر چه زیش بکه ی دابنیشی دابنیشه)).

خزمه تکاره که میشکی گوشه ی به لام هیچی بیرنه که وتهوه. په شوکا و شانازییه که ی بووه هه لم، ئینجا زانی باشتره هه لسی و بروات. هه لسا و پشتی تی کردن. گه یشته ده روازه ی خیمه که و شتیکی بیرکه وتهوه:

((شتی تریش.. ده توانی که ره که م شیت بکات)).

((که ر جاروبار له خۆیه وه شیت ده بی)).

((که ره که هی خۆم بوو لێی کریمه وه)).

((خیری لی ببینی)).

((ئەویشی کردوو بە جادوگر)).

هه‌موو پێکه‌نین و پیاوه‌که زانی هه‌چیان لی هه‌لناکړینی، لییداو رۆشت. ئەبو خالد که له‌هه‌موویان له‌توانای جادوگره‌که به‌گومان بوو به‌وه‌ی وت که چوو ناو گوند و هه‌واله‌که‌ی هه‌ناو ویستی جادوگره‌که ببینی:

((ئەبو سه‌میره چوونه‌که‌ت بیسوود ده‌بی)).

ئەویش گومانی بو دروست بوو به‌لام نه‌یویست خۆی بشکینی:

((ده‌چم. هه‌چ زهره‌ر ناکه‌م)).

سێهه‌میان پێکه‌نی:

((ئەگه‌ر که‌ره‌که‌ی بخه‌له‌تی و بیکاته جادوگر ئاساتره‌ بتکاته جادوگر یان بتکاته که‌)).

ئەبو سه‌میره بریاری داو رۆشت.

سیامه‌ند ئومیدی نه‌ماوو که‌س له‌و پیاوانه‌ی پایته‌خت بێت، وا ئیستا که‌سیکیان هاتوو. به‌ جوحای وت ئاماده‌ بی و هه‌چ جووله‌یه‌ک پیشان نه‌دات که‌سایه‌تییه‌که‌ی له‌به‌رده‌م میوانه‌که‌ بشکینی. به‌ خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ی وت ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ له‌ میوانه‌که‌ بکاته‌وه‌ تا ده‌گاته‌ ناوه‌وه‌ له‌گه‌لیدا بی و پاشان به‌یئینه‌ ژووری پشته‌وه‌ که ژووری ده‌مامکه‌کانه‌. پێشی وت که ئەگه‌ر به‌ په‌نجه‌یه‌ک ئاماژه‌ی بو کرد بیده‌نگ بی و پاشه‌وپاش بگه‌رپته‌وه‌ دواوه‌ ژووره‌که‌ جبه‌یلێ. بیریشی خسته‌وه‌ وه‌کو جاره‌که‌ی پێشو نه‌کات دوا ئاماژه‌ی په‌نجه‌که‌ گێزگێژ پێکه‌نی و بلێ: ((تیگه‌یشتم! وت هه‌ر په‌نجه‌م جوولاند پاشه‌وپاش بچمه‌ ده‌ره‌وه‌!)).

پیاوه‌که‌ به‌ره‌و ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ بو پێشوازی چو له‌و کاته‌ی سیامه‌ندو جوحا چوونه‌ ژووره‌ تاریکه‌که‌و ده‌مامکه‌که‌یان کرده‌ ده‌موچاویان. خزمه‌تکاره‌که‌ که‌وته‌ پشتی میوانه‌که‌ و فه‌تاحی وه‌رگێڕو سه‌رنجی بو گوێدرێژی ناو ئەو حه‌وشه‌یه‌ راکیشان که‌ که‌وایه‌کی به‌پشته‌وه‌ بو:

((ئەمه‌ که‌ره‌که‌مه‌ که‌ گریی به‌ختی کرایه‌وه‌و بووه‌ جادوگرى بچوکی خزمه‌تکاری جادوگره‌ گه‌وره‌که‌)).

به‌رله‌وه‌ی فه‌تاح وشه‌ی گونجا هه‌لبرێی و قسه‌که‌ وه‌رگێڕی که‌ره‌که‌ ئەو دوو که‌سه‌ی بینبوو. پر قه‌پالێک کای له‌ناو

ده‌مدا بوو و ده‌یجوو. دوو لچی لێک جیا بوونه‌وه‌:

((ئەو پیاوانه‌ له‌و چاله‌ هاتوون گیایان بو سه‌مده‌م هه‌ناوه‌ بیخوات سه‌مده‌م گیاکه‌ی بو خۆی بردووئه‌و پیاوانه‌

گیاکه‌یان له‌ناو چاله‌که‌ شاروووه‌ سه‌مده‌م به‌ دار له‌گوێچکه‌یان ده‌دات با به‌خه‌ره‌اتنیان بکه‌م)).

کاکه‌ی قووت داو به‌ده‌نگی به‌رز به‌روویاندا زه‌ری. خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ به‌ ده‌رفه‌تی زانی:

((ئەوه‌تا پشتگیری قسه‌کانم ده‌کات!)).

سێ پیاوه‌که‌ چوونه‌ هه‌یوانه‌که‌ و خزمه‌تکاره‌که‌ که‌میڤک رایگرتن پێش ئەوه‌ی مۆله‌تی چوونه‌ ژووره‌وه‌یان بو وه‌رگێری.

ژووری دانیشتنی جادوگره‌که‌ که‌ له‌و کاته‌دا که‌سی تیدا نه‌بوو سامی خسته‌ دلێ دوو میوانه‌که‌. سامه‌که‌ مووچرکه‌یه‌ک

به‌پشتی پیاوی پایته‌خت و وه‌رگێره‌که‌یدا هه‌نا کاتێک چوونه‌ ژووره‌ تاریکه‌که‌ی پشته‌وه‌. جگه‌له‌ دوو تارمایی هه‌چی تریان

نه‌ده‌بینی “یه‌کیکیان دانیشتووئه‌و ئەوه‌ی تر به‌پێوه‌یه‌. چاویان به‌ تاریکیه‌که‌ راهات و باشتەر بینیان و باشتەر ترسان”

یه‌کیک به‌ پۆشاکى ره‌شه‌وه‌ به‌ دانیشتنی چارمشفی سه‌یره‌وه‌، ئەوه‌ی تریش له‌پشته‌وه‌ به‌ پۆشاکى سوورو

ره‌شه‌وه‌. ده‌مامکی دوانه‌که‌ به‌رجه‌سته‌بوونی ناشیرینی جیهانی بوون. ناگیان له‌ سه‌گه‌ که‌وا سووره‌که‌ نه‌بوو تا

نه‌وه‌ری:

((پێزی سه‌مه‌م بگرن)).

جادوگره که به پهنجه یه ئاماژه ی بۆ کردن که دانیشتن. خزمه تکاری قوتابخانه که وایزانی ئاماژه که بۆ ئه وه، پاشه وپاش گه پایه وه دواوه و چووه دهره وه. دوو پیاوه که ته ماشای جادوگره که یان ده کردو به دست شوینی دانیشتنی خۆیان ده پشکنی تا دانیشتن. جادوگره که به دهنگی کی گپ:

((به خیر بین))

دوو میوانه که به دهنگی کی وپ:

((مه منوون))

هر ئه وه نده بوو ئینجا بیده نگ بوونه وه. پیاوی پایتهخت به وه رگی پره که ی وت جادوگره که بدوینی. فه تاح پرسیاره کانی ده ستپیکرد:

((ده لێن ده توانی شتی زۆر بکه ی))

قسه که ئه وه سه رکۆنه یه ی له سیامه ند تیکدا که به ته مای بوو له مه پ دواکه وتنی ئه وه سه ردانه و پرسنه کردن پپی بۆ کاری پشکنین. جادوگر ههر به وه دهنگه گپه پرسى:

((کی وتوویه تی؟))

فه تاح:

((خه لک.. خزمه تکاری قوتابخانه که))

سیامه ند:

((ده توانن له وان پیرسن))

پیاوی پایتهخت:

((پپی بلێ حه ز ده که ین له خۆت پیرسین. پپی بلێ چۆن بوو یته جادوگره))

سیامه ند به هیواشی سه ری له قاندو ده ستی کرد به گپرا نه وه ی به سه رها ته که ی. خه ونیکی بینیبوو که ئه وه له وحه قورپه نووسراوانه له ئه شکه وتیکی ولاتی چین و ماچین دهر به یینی، دوا یی به جیه یشتنی گونده که و گه ران به ولاتاندا، له کۆتاییشدا گه رانه وه بۆ گوند. ناوی جادوگره مه زنه کۆنه که ی برد به لام بۆ پیاوی پایتهختی باس نه کرد که ئه وه جادوگره به شیوه یه کی کاتی زیندوو بووه وه چونکه ده یزانی به زه حمهت برپا به وه ده کات. ههر ئه وه نده ی پی وت که به هۆیه کی سیحری ئه وه جادوگره که سه دان ساله مردووه فییری جادووی کرد، چۆن فییری کرد، ئه وه نه یینییه و ناتوانی باسی بکات. ئیستاش نه که ته نها فییری جادوو بووه به لکو هه روه ها توانای هه یه ئه وه توانا جادوگره ییه به هه موو که سییک بیه خشی، ئه وه شی بۆ دهرکه وتوووه که ئاژه له کان زیاتر ده توانن ئه وه به هه ریه ده ستگیر بکه ن چونکه به هۆی له شی به هیزیانه وه ته نها ئه وان ده توانن به رگه ی ئه وه ماندوو بوونه بگرن که راهیانه که پیویستی، هه روه ها ته نها ئه وان ده توانن به رگه ی ئه وه ترسه بگرن که بینین و بیستنی شته سه یرو سامناکه کان دروستی ده که ن.

پیاوی پایتهخت ئه وه ی پی نه وت که ته نها مرقفه ده توانی ددان به خۆیدا بگری و به سه ر ترسه که یدا زال ببی، ئه وه ی زیاتر لای پیاوی پایتهخت گرنگ بوو ئه وه له وحانه ی ئه وه لاه باسی کردن:

((له وحی نووسراوی چی؟))

سیامه ند:

((له وحیکی زه مانى زوو، له قورپیکی په ستراوه وه دروستی کردوون))

پیاوه که:

((چی له سه ر نووسراوه؟ مه به ستم به چ جوړه خه تیك؟ بیگومان مسماریه))

سیامه‌ند نه‌یده‌زانی وه‌لام بداته‌وه یان نا، وه‌لامه‌که‌شی نه‌ده‌زانی. سه‌ری به‌رزکرده‌وه وه‌ک که‌سیک شتیکی نه‌ینی
له‌سه‌رووی خۆیه‌وه بۆ دی:

((نه‌ینییه‌کانی جادوگرى مه‌زن پیروژن)).

پیاوه‌که:

((باشه‌هه‌ز ده‌که‌م بیانییم)).

سیامه‌ند دووباره‌ی کرده‌وه:

((نه‌ینییه‌کان پیروژن)).

پیاوه‌که کۆلی نه‌دا:

((ته‌ماشای بکه‌ وه‌کو نه‌مه‌یه‌؟)).

پارچه‌ کاغه‌زێکی له‌ گیرفانی ده‌ره‌یناوه‌ چهند هه‌مایه‌کی میخیی له‌سه‌ر نووسین. دایه‌ ده‌ستی جادوگره‌که‌وه
چاوه‌پێی وه‌لامی کرد. سیامه‌ند له‌ کاغه‌زه‌که‌ ورد بووه‌وه تا بتوانی تارمایی نووسینه‌که‌ له‌و تاریکیه‌ ببینی. هه‌ماکانی
بینی و نیگه‌ران بوو "نووسینییه‌که‌ له‌و خه‌ته‌ نزیکه‌ که‌ له‌سه‌ر له‌وچه‌کاندا هه‌یه. سیامه‌ند هه‌زی کرد ئه‌و له‌وحانه‌ پیشانی
پیاوه‌که‌ بدات تا نه‌ینییه‌که‌یان بزانی، به‌لام نه‌مه‌ پر مه‌ترسییه‌. دوو چاوی نووقاندن و ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو، سوپاسی
ده‌مامه‌که‌که‌شی کرد که‌ ناهێلی پهنگی تیکچووی ده‌ربکه‌وی. له‌کۆتاییشدا ترس به‌سه‌ر هه‌زکردن به‌ زانین زالی بوو و هه‌ر
به‌چاوی نووقاوه‌وه دووباره‌ی کرده‌وه:

((نه‌ینییه‌کان پیروژن)).

پیاوه‌که‌ زانی هه‌چی ده‌ستناکه‌وی بۆیه‌ پرسپاری تری لیکرد "پرسپاری تواناکانی. سیامه‌ند تازه‌ ترسابوو بۆیه‌ ته‌نها
ئوه‌ی پێوت که‌ نه‌گه‌ر به‌میننه‌وه‌ خۆی بانگیان ده‌کات و ئه‌و شتانه‌یان پیشان ده‌دات، په‌نگه‌ له‌به‌رده‌م هه‌موو ئاوايش.
پیاوه‌که‌ بێنه‌وه‌ی پێی بوتری کۆتایی به‌ سه‌ردانه‌که‌ی هه‌یناوه‌ خواحافیزی کرد. له‌گه‌ڵ وه‌رگێره‌که‌ی چووه‌ هه‌وشه‌وه
بینی گوێدریژه‌که‌ به‌هه‌مان زه‌وقی پێشووه‌وه‌ کا ده‌خوات و نه‌مجاره‌ ته‌ماشای ته‌نها ئه‌و ده‌کات. ئه‌بو سه‌میره‌ ئه‌و
که‌ره‌ی لا سه‌یر بوو. له‌دلی خۆیدا ئه‌و بۆچوونه‌ی ده‌ربری که‌ له‌ژيانیدا که‌ری له‌م جوهره‌ی نه‌دیوه‌ و نه‌زمونی ژيانی پێی
ده‌لی که‌وا:

((خه‌لک هه‌زبان له‌ شتی جو‌راوجۆره‌، هه‌یه‌ هه‌زی له‌ نامه‌گۆڕینه‌وه‌یه‌، هه‌یشه‌ ئاره‌زوومه‌ندی پوول کۆکردنه‌وه‌یه‌،
به‌لام دیاره‌ نه‌م که‌ره‌ هه‌زی له‌ فه‌وتاندنی کایه‌)).

که‌ره‌که‌ش شیوه‌ی ئه‌و پیاوه‌ی لا سه‌یر بوو و وای بۆ چووه‌که‌وا:

((ئهو زه‌لامه‌ له‌و چاله‌ هاتوه‌ گیای بۆ سه‌مه‌دم هه‌یناوه‌ له‌و پیاوه‌ ناچی له‌ناو ماله‌که‌ گیای ده‌خوات له‌و چاله‌
هاتوه‌ گیای بۆ سه‌مه‌دم هه‌یناوه‌)).

پیش ئه‌وه‌ی له‌ ده‌رگا به‌رزه‌که‌شه‌وه‌ بچێته‌ ناو کۆلان و دیار نه‌میێ گوێدریژه‌که‌ زه‌پینیکی به‌پیکردنی گرتنه‌ پشته‌ی
ئهو ویاوه‌ره‌که‌ی.

پیاوه‌که‌ گه‌راپه‌وه‌ لای هاوڕێکانی. دوانیان له‌ناو خه‌مه‌که‌دا یاریی تاوه‌یه‌یان ده‌کرد، سییه‌میان ئاوه‌ینه‌یه‌کی گرتبوو و
پیشی ده‌تاشی. پیاوه‌که‌ چووه‌ ناو خه‌مه‌که‌وه‌ به‌رله‌وه‌ی هه‌والی جادوگره‌که‌یان بۆ بگێڕێته‌وه‌ پووی قسه‌ی کرده‌ ئه‌و
براده‌ره‌ی پیشی ده‌تاشی:

((ئهو خالدا! به‌م عه‌سره‌ نه‌م ریشته‌اشینه‌ بۆچی؟ بۆچی نه‌تخسته‌ به‌یانی؟)).

ئهو خالدا کۆششی ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی پوومه‌تی له‌ ئاوه‌ینه‌ بچووه‌که‌ ببینی که‌ له‌ناوه‌راستدا درزێکی لاری تیکه‌وتبوو:

((ئەم عەسرە ئاھەنگىك لە يانەى فەرمانبەراندە ھەيە)).

ھاوړىكەى ترى زارەكەى ھەلدا:

((يەك و ھەوت! شير يان پيوى؟)).

وھ لامي دايەوھ:

((شيرەكان مردن. پياوھكە شتى سەير دەلى، ليى كەوتوو مەتە گومان)).

ئەبو ھەمىد:

((نموونە ئازىزم.. نموونە، دوو شەش)).

ئەبو سەمىرە:

((وتى گەيشتمە كۆتايى جىھان، پرسىم گەيشتتە كوى، وتى گەيشتمە چىن و ماچىن، چىن واتە صىن، ئەى ماچىن

چىيە؟)).

ئەبو عەزىز:

((ماصىن! منيش دوو شەش بەلام ھەرزارى پىنجى كەمە)).

ئەبو خالد كە پىشى دەتاشى دەمى خواربىو و وشەكانى خوار دەردە چوون:

((يان ديارە ولاتىكە نەمايىستوھ)).

ئەبو سەمىرە:

((پرسىشم لەكوپوھ بۆ كوى گەشتت كرد، وتى لە ئىرانەوھ بۆ تووران)).

ئەبو ھەمىد:

((ئىران ئەوھتا، توورانيشت نەبيستوھ گوناھى خۆتە.. دەرچۆ تا نەھاتوم)).

ئەبو عەزىز:

((تۆ دەرچۆ ھەرچەندە نايەم. ئەبو سەمىرە وا دەزانى ئىمە ھەموو ولاتانى خوا دەزانى)).

ئەبو سەمىرە:

((ھىندستانىشى بىنيوھ)).

ئەبو عەزىز:

((دەبى بىيىنى، گوندىكە لەسەر ھىلى شەمەندەفەرەكە)).

ئەبو سەمىرە:

((شتى زۆر سەيرى وت دەربارەى چىن و ماچىن و ئىران و تووران كە تەنھا لە چىرۆكەكاندا ھەيە)).

ئەبو ھەمىد:

((چۆن دەزانى؟ قەت بۆ چىن و ماچىن و ئىران و تووران چووى؟ گەلوگىپاالت كۆكەرەوھ، مەرزىكى بى غەش

بەپيۆھە)).

ئەبو سەمىرە:

((لەوحى قورى نووسراویشى دۆزيوھتەوھ.. ئىوھ بەئارەزووى خۆتان پادەبوئىرن)).

ئەبو ھەمىد:

((ئەى دەتەوى بەئارەزووى تۆ رابوئىرىن؟ پىم وتى پولى رەش بۆ تۆ نەھامەتيە)).

ئەبو عەزىز:

((ئەم یارییه بۆت دەسەلمیڤم هەندى گەل پۆشاکى سىپى بۆ ماتەمىنى دەپۆشن. پىم بلى" لەوحەکانى پيشان دای؟)).

ئەبو سەمىرە:

((بىگومان نەخىر)).

ئەبو عەزىز:

((کابرایەکی زیرەکە، من بوومايه تەنانەت پيشانى خەلکى نەخویندەوارى گوندەکەشم نەدەدان. ئەى نەتزانى بە

چ خەتیک نووسراون؟)).

ئەبو حەمید:

((دوو شەش لە یەكەم زارەو. ئیستە دنیایا بووم ئەبو عەزىز بە قۆپىیە دەرچوو. لەوحى قوچ واتە نووسىنى

میخی)).

ئەبو عەزىز:

((دنیایا چاوەکەم؟)).

ئەبو خالد کە خەریکە ریشتاشین تەواو دەکات:

((کەچی ئەبو عەزىز شانازی بەو دەکات شارەزای چین و ماچین و ئیران و توورانە. قشەکەرەکان ئەم پۆزانە زۆر

بوون)).

ئەبو سەمىرە:

((دەلى لەوحەکانى لە چین و ماچین دەستکەوتوو، نووسىنى مسمارى لە چین؟ پەح!)).

ئەبو حەمید:

((بۆ پەح؟ ئەمە دۆزىنەو یەکی نوێیە)).

ئەبو عەزىز:

((بە حەسەسەکانى شارۆچکە بلىين بىگرن و لەوحەکانى لى بسەن؟)).

ئەبو حەمید:

((ئەمجارە بەختت باشترە. ئۆینیک برۆت بۆ هەلدەتەکینى. کەلکى نییە، لەوانە یە ئەو حەسەسانە بکاتە

مشک)).

هەر ئەبو حەمید:

((ئەو ش ئەگەر بەراستى جادوگر بى)).

ئەبو خالد پوومەتى بەرە لا کردو ئەو پوومەتەى لەرییەو. بۆى دووبارە کردەو:

((ئەو ئەگەر بەراستى جادوگر بى)).

ئەبو سەمىرە دەنگى دایەو:

((ئەو ئەگەر بەراستى جادوگر بى)).

ئەبو عەزىز حەزى کرد جیا بى:

((بىگومان جادوگرە)).

ئەبو حەمید:

((کەواتە فرمۆ بچۆ بۆ لای و لى بپرسە کەى بارەکەمان دەگاتە جى، میشکم دەخولیتەو ئەگەر لەوە زیاتر

دوابكهوى پهنه بكهومه سهر پيكاني ئهو جادووگهره و لى بپاريمهوه بتخوسينى و به چركه يهك بتكاتو كوحوول)).

ئهو بو خالد دهموچاوى به خاويليه كه دهسرى:

((به پى هه واله كاني راديوى بهرلين ئه مېر ئيواره يان سبهى به ياني باره كه تان دهگات)).

ئهو بو سه ميره بيريكه وتهوه:

((پوشاكىكى رهشى سهيرى له بهر دابوو و ناشيرينترين دهمامكى كردبووه دهموچاوى)).

كهسيان بايه خيان بهو قسه يه نه دا.

پيش ئيواره ئهو بارهى چاوهر پيان ده كرد گه شت. پياوه كه سندووقىكى به سهر پشتى كه ريكى وپه لگرتبوو و له بهر خويهوه جويني ده دا:

((ئهم كه وادانه هيجيان نه دوزيبهوه بو سهر پشتى ئهم كه ره ئهم گووه نه بى)).

حه مه ئه ميني خزمه تكار گوپى له بۆله بۆلى پياوه كه بوو و به ده ميبه وه چوو:

((ئهم گاره گاره ت له چيبه)).

پياوه كه ده ستي دايه سندووقه كه دايگرى:

((بهو كه رانهى ناو خيوته كه بلى گووه كه تان گه شت)).

حه مه ئه مين ده ستي دايه سندووقه كه:

((گووه كه بكه ره ده ستمه وه و تو بر)).

لى وه رگرتو به باوه ش هه لى گرت، نقه يه كى بو كردو دواپرسيارى لى كرد:

((پارهى بارى ئه مجاره ت له شار وه رگرت)).

پياوه كه پاش ماندووبوون و بيزارى ئاوازي رسته كهى به دل بوو و هيوو بووه وه و بيريكه وتهوه به دريژايى گه شته كهى گورانيه كهى له بهر خويهوه نه وتوه:

((وتيان لهو كه وادانهى بسنه هه لى لى.. له به ختى كه ره كه م ناكه مه سكى مال و مندالم. ده يده مه كا بو كه ره كه م هه لى لى.. پيان بلى گووه كه يان عافيه ت بى)).

پياوه كاني پايتوخت روويان گه ش بوو كاتى بينيان باره كه گه شت. باره كه يان وه رگرت، خاوه نى گويدرژه كه ش كه ميك بۆلهى مابوو بيكات. ئهو بره بۆله يهى كردو پاره كهى وه رگرت و پوشت.

شهو سفره كه يان ناماده بوو. له سهر سفره كه پياوه كان باسى جادووگه ره كه يان كردبووه بابته وگه پى خويان.

جگه له ئهو بو خالد كه نه ده بخوارد وه هه موو تو لهى ئهو ماوه يه يان كرد وه كه بى مه شرووب مابوونه وه. كوحوول قسه كهى ئهو بو سه ميرهى خسته وه يادى ئهو بهو حه ميد، ئهو قسه يهى بايه خيان پينه دابوو:

((وتت جادووگه ره كه جلى چى له بهر دابوو)).

ئهو بو سه ميره ئه مجاره وه سفيكى وردتري جله كاني كرد. ئهو بو خالد باوه شينى خوى ده كردو دوو كه لى جگه رهى له خوى دوورده خست، وتى كارى كوحوول ئهو وه سفيى دارشتوه:

((باشه سينه ماكه له كام گه ره كى ئهم گونده يه)).

سفره كه تا درهنگ دانرابوو، پياوه كاني پايتوختيش هينده يان خوارد وه به لادا كه وتنو هوشيان لى برا. ئهو بو خالد فه تاح و حه مه ئه ميني بانگ كرد:

((وه رن بيانخه ينه جىگه ي خويان. تا مه شرووب ماوه هه موو شهو ئه مه حالمانه)).

به دوانيان دوو قاچى يه كى كيان گرتو بو سهر جىگه كهى رايانكيشا، ئينجا دوانه كهى تر.

ئەوانەى خواردیانەوہ بېھۆش ببوون و ئەوانەى نەیانخواردەوہ نوستببون، بەلام ئەو شەوہ ھەموویان خەویان لە چاوی جادوگرە لاوہ کە فراندبوو.

15

تاقیکردنەوہ

ئەو قسانەى شوینەوارناسەکان لەبارەى جادوگرەوہ بە وەرگێڕو خزمەتکارەکەى خۆیان وتبوو خیرا لەناو ئاوايیدا بلۆبوونەوہ. خەلکى ئاوايى زانییان شوینەوارناسەکان گالتەیان بە جادوگرەوہ کە دەھات و دەیانوت قسەکانى بێنرخن، گومانى پیاوہکانى پایتەختیشیان بیست کە لاوہ کە چووبیتە ولات چین چونکە تەنانەت خۆشیان کە فەرمانبەرى میرین زەحمەتە بگەنە ئەو ولاتە.

جوحا و خزمەتکارى قوتابخانەکە، ھەریەک بەجیا، ئەو قسانەیان گەیان دە ئاگاکیان، سیامەند تیبینی کرد وەکو جاران ئەو دوو کەسە قسەکان وەکو یەک ناگەینن، ئەوہى لاشى سەیر بوو خەیاڵ لە گێرانیوہى خزمەتکارى قوتابخانەکە زیاتر بوو ھەرچەندە جوحا بوو کە چیرۆکە خەیاڵییەکانى گەشتەکەى ئەوى ھەلبەستبوو، سیامەند پۆزبەرۆژ بۆی دەردەکەوت ھاوڕیکەى بۆ ئەم کارە نوێیە دروست نەکراوہ.

سیامەند لیکۆلینەوہى ورد لە تواناکانى جوحای بۆ کاتیکی تر ھەلگرت و خۆى بە قسەکانى ناو گوند مەشغوول کرد. شتیکی تری مابوو بیزانى، ویستی بزانی کاریگرى قسەى پیاوہکانى پایتەخت لەسەر خەلکە کە چەندە، خزمەتکارى قوتابخانە ئەمجارە بەرستەییەکی کورت بریہوہ، دارجگرەکەى لەدەمى دەرھیناوە لەپشتى ددانە زەردو شوینەوارى ددانە کەوتووہ کانییەوہ پستەییەکی وت:

((خەلک قسە دەکەن)).

جوحا وەلامى درێژترى ھەبوو. جوحا بەھەماسەتەوہ بەدەنگێک ھەستى بە مەترسییەکانى قسەکانى ناو گوندی کردبى ئەوہى وت کە سیامەند نەیدەزانى راستە یان موبالەغەییە:

((قسەکان کاریکی زۆر خراپیان لەسەر کردوون، ھەموویان قسەکان دووبارە دەکەنەوہو بە ژنەکانیشیان دەلێن و لەوہ دەچى باوہریان پێیان کردبى، ئەوئەندەش نازانى پۆژیک دەچیتە دەرەوہو دەبیستی یەکییان پیت بلى: سیامەند حەزەت لە ئیشى شوانى ھەییە بیکەیتەوہ)).

سیامه‌ند چاوی لهو بیته‌ده‌بییه‌ی یاوه‌ره‌که‌ی پۆشی و هیزه و توانای می‌شکی خسته‌سه‌ر‌ئه‌و مه‌ترسییه: ئه‌و شته‌یه که لی‌ی ده‌ترسا، ئه‌و پیاوانه‌هه‌یه‌تی له‌ناو ئاویدا ناهیلن، ئه‌گه‌ر پاستیش بێ ئاوی ئیستا وایر ده‌کاته‌وه‌ ئه‌و کاته‌هیچ شتی‌ک ئه‌و هه‌یه‌ته‌ی بۆ ناگه‌رینیته‌وه‌ ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ئه‌و پیاوانه‌ش ده‌په‌رینێ، مه‌ترسیی مامۆستای قوتابخانه‌که‌ له‌چاو ئه‌وه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ وه‌کو یاری منداڵان وایه‌، مامۆستای قوتابخانه‌که‌ لاوی‌ک بوو هه‌ر هاواری ده‌کردو ده‌یزقانده‌لام ئه‌وانه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ ته‌مه‌نی ئه‌و مامۆستایه‌یان هه‌یه‌و وه‌کو شاره‌زا خۆیان سه‌لماندووه‌.

سیامه‌ند خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ی نارد‌وه‌و جوحای لای خۆی هێشته‌وه‌:

((جوحا، ده‌بی پاسته‌وخۆ قسه‌ له‌گه‌ڵ میوانه‌کان بکه‌م، قسه‌ له‌گه‌ڵ ئاوی بیسووده‌.. قسه‌ خۆی بیسووده‌، ده‌بی شتی‌ک بکه‌م)).

به‌ره‌له‌وه‌ی جوحا له‌باره‌ی ئه‌و شته‌وه‌ پرسی که پێویسته‌ بکری، پرسیارێک بوو نه‌یده‌کرد چونکه‌ ده‌یزانی ئاگا‌که‌ی وه‌لامی ناداته‌وه‌، ده‌نگی ده‌رگای ده‌ره‌وه‌ هات، ئاغا سه‌ری بۆ جوولاند بجێ ده‌رگا‌که‌ بکاته‌وه‌، جوحا چووه‌ ده‌ره‌وه‌و ده‌رگا‌که‌ی کرد‌وه‌. کچیک بوو هه‌موو ده‌موچاوی پێده‌که‌نی، جوحا هاتنه‌که‌ی لا سه‌یر بوو:

((خه‌جه‌! بۆچی هاتووی؟ چۆن وێرات؟ خۆ کچانی گوند ناوێرن به‌وبه‌ری ماله‌که‌شه‌وه‌ بپۆن)).

کچه‌که‌ نه‌ده‌ترسا:

((خۆ نامانخۆن؟)).

جوحا:

((نه‌خیر، خۆ هه‌موو پۆژیک گۆشتی مرو‌ف ناخۆین، ده‌ی چیت ده‌وی؟)).

کچه‌که‌:

((دایکم منداڵیک بووه‌ شین و ومۆر بووه‌و ده‌ترسی بمری و ده‌یه‌وی سیامه‌ند ئاغا چاکی بکاته‌وه‌)).

جوحا:

((ئه‌ی بۆچی پێده‌که‌نی؟)).

کچه‌که‌ تینه‌گه‌یشته‌و جوحا بیریکه‌وته‌وه‌ ئه‌و کچه‌ نیوه‌ شیته‌، سه‌رسوپمانه‌که‌ی له‌ هاتنی کچه‌که‌ بپترس بۆ لای جادوگر په‌وییه‌وه‌و پێی وت خۆی بجێ و ئه‌وه‌ی پێی بلێ. کچه‌که‌ چووه‌ هه‌وشه‌که‌و جوحا شوینیکه‌وت، سه‌گو گویدرێژه‌که‌ له‌ هه‌وشه‌که‌دا بوون. سه‌گه‌که‌ دوانه‌که‌ی بینی و وه‌ری:

((جووجه‌ به‌چکه‌ی بووه‌)).

که‌ره‌که‌ش بیریکرده‌وه‌:

((جووحوو ژنی هیناوه‌)).

می‌شکی سیامه‌ند به‌ قسه‌ی شوینه‌وارناسه‌کان سه‌رقال بوو بۆیه‌ ویستی داواکاری دایکی کچه‌که‌ به‌و چاره‌سه‌ره‌وه‌ به‌سته‌یتیه‌وه‌ که پێویسته‌ بۆ قسه‌کانی ئه‌و میوانانه‌ به‌کاری به‌ینی. کچه‌که‌ی نارد‌وه‌و پێی وت تا که‌میک پێش ئیواره‌ ناتوانی هێچی بۆ بکات. کچه‌که‌ رۆشت و سیامه‌ند تیبینی کرد جوحا به‌ چاو شوینی که‌وتوو:

((چیه‌ جوحا؟ ناشی هه‌زت لیکردبی؟)).

جوحا به‌ ئاگا‌هاته‌وه‌:

((نه‌خیر! ئه‌م کچه‌ هێچ له‌ تۆ نه‌ترسا)).

جوحا تیبینی کردبوو ئه‌و کچه‌ شتی‌ک له‌ په‌ژیی شاه‌ه‌یس ئاغا ده‌چی:

((گۆرت پر مارو دوویشک بی شاه‌ه‌یس ئاغا، چۆن په‌زیت نه‌دامی. ئه‌م کچه‌ له‌ په‌ژی ده‌چی)).

سیامه‌ند گوئی نه‌دایه‌ هاوړیکه‌یو دیسان بیریکه‌وته‌وه‌ چۆن چاره‌سه‌ری قسه‌کانی پیاوانی پایته‌خت بکات. هه‌موو چاره‌سه‌ره‌کان بیکه‌لک بوون، له‌کۆتاییشدا ئه‌و چاره‌سه‌ری هه‌لبژارد که‌ ئه‌نجامه‌که‌ له‌هه‌موویان زیاتر جینگه‌ی گومانه‌ به‌لام له‌هه‌موویان سه‌لامه‌تتره‌.

به‌لئینی پێش ئیواره‌ی خسته‌ عه‌سریکی زوو به‌لکو که‌ترین که‌سی ئاواپی ئاماده‌بن. هه‌واله‌که‌ی بۆ باوکی کچه‌که‌ ناردو خۆی و هاوړیکانی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌. ده‌مامکه‌ سامناکه‌که‌ی له‌ده‌موچاوی ناو جوحای پێش خۆی نارد.

سیامه‌ندو سه‌گه‌که‌ی و که‌ره‌که‌ی چوونه‌ به‌رده‌م قوتابخانه‌که‌و یه‌کسه‌ر چواره‌وریان به‌ پیاوانی گوند گیرا، جوحاو باوکی منداڵه‌که‌ گه‌یشتن و سیامه‌ند خزمه‌تکاری قوتابخانه‌ی بۆ لای پیاوانی پایته‌خت نارد.

سیامه‌ند بۆ جووله‌و به‌بیده‌نگی چاره‌پێی کرد ئه‌و پیاوانه‌ بگه‌ن تا ده‌ست پێبکات. له‌گه‌ل گه‌یشتنی پیاوه‌کان منداڵه‌که‌ی له‌ باوکی سه‌ندو به‌هه‌ردوو ده‌ست به‌ریزی کرده‌ سه‌ره‌وه‌و تا توانی ده‌نگی زبرو گر کرد:

((خه‌لکی ئاواپی! ئیوه‌ چیتان له‌ پیاوانی پایته‌خت بیستوه‌؟)).

هه‌ریه‌ک قسه‌یه‌کی کردو له‌و غه‌لبه‌غه‌لبه‌ سیامه‌ند تیگه‌یشت وینه‌ ره‌شه‌که‌ی جوحا موباله‌غه‌ی تیدا نه‌بووه‌، منداڵه‌که‌ هه‌شتا له‌ به‌رزیدا بوو کاتیکی جادوگره‌که‌ وتی:

((که‌واته‌ با ئه‌و پیاوانه‌ی خۆیان به‌ شاره‌زاتر ده‌زانن ئه‌م منداڵه‌ چاره‌سه‌ر بکه‌ن)).

سیامه‌ند منداڵه‌که‌ی دایه‌وه‌ ده‌ستی باوکی. پیاوه‌کانی پایته‌خت جادوگره‌که‌یان به‌ پۆشاک و ده‌مامکییه‌وه‌ بیینی و زانییان زوڵمیان له‌ هاوړیکه‌یان کردبوو کاتیکی وایان داناو بو موباله‌غه‌که‌ ده‌کات، ئیستاش ده‌زانن جادوگره‌که‌ ته‌حه‌ددایان ده‌کات. یه‌کیکیان چووه‌ لای باوکی منداڵه‌که‌و ته‌ماشای ئه‌و ساواپی کرد. هاواری کرد:

((گه‌رازه‌! گه‌رازه‌! ئه‌م منداڵه‌ فریای سولتان ئاباد نه‌خه‌ری هه‌ر ئه‌مشه‌و ده‌مری)).

زۆراب که‌ ئه‌و ماوه‌یه‌ خۆی بزر کردبوو له‌و شوینه‌دا ئاماده‌ بوو و فریای پیاوانی پایته‌خت که‌وت:

((ئه‌مه‌ ده‌رده‌کۆپانه‌)).

ئه‌بو حمید له‌ فه‌تاحی پرسى زۆراب چی ده‌لی، فه‌تاحیش پیتاوپیت بۆی وه‌رگیرا:

((هازه‌ مه‌ره‌ن مال مه‌لابس ئیللی ئیخه‌للوه‌ عه‌لا زه‌هر مال زمال)).

پیاوی پایته‌خت سه‌ری سوپما:

((شنو؟ مرض مال ملابس اللی یخلوه‌هه‌ علی ظهر الزمال؟ شنو هانه‌؟)).

وه‌رگیره‌که‌ پووی کرده‌ زۆراب:

((مال کاول! چۆن ده‌رده‌کۆپانی تیگه‌یه‌نم؟)).

پیاوی پایته‌خت ته‌ماشای گویدریژه‌که‌ی کردو بیینی به‌هیمنی وه‌ستاوه‌و تارمایی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک به‌سه‌ر دوو لیوی گه‌وره‌یه‌وه‌ دیاره‌، پیاوه‌که‌ له‌خۆی پرسى: ((نه‌خۆشیی پۆشاکى سه‌ر پشتی که‌ر؟! خزمه‌تکاری قوتابخانه‌که‌ راستی کرد، جادوگره‌که‌ گویدریژه‌که‌شی کردۆته‌ جادوگر)).

ته‌ماشای گویدریژه‌که‌ی کرده‌وه‌و هه‌ستی کرد زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی ئاراسته‌ی ئه‌و کردوووه‌و گالته‌ی پیده‌کات. سیامه‌ند ریشمه‌ی قسه‌کانی گرته‌وه‌ ده‌ست:

((گه‌راز چیه‌؟ فه‌تاح پێی بلی با پوونی بکاته‌وه‌)).

فه‌تاح قسه‌که‌ی گه‌یاندو پیاوه‌که‌ ده‌ستی کرد به‌ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و نه‌خۆشیه‌، به‌لام نه‌خۆی توانای قه‌ناعه‌ت پیکردنی هه‌بوو، نه‌ وه‌رگیره‌که‌ش به‌ باشی قسه‌ لاوازه‌کانی وه‌رگیرا. جادوگر به‌هیمنی پوویکرده‌ خه‌لک:

((ئیه‌و ده‌لین چی؟)).

هەر له یهك له لاره باسی شهوه یان کرد كه مندالان ده كوژی. جادوگره كه:
(دهی فهتاح بۆیان وه بگێڕه)).

ههولێ پیاوه کانی پایتهخت بۆ تیگه یاندنی خه لکه که بێسوود ده رچوو، له کۆتاییشدا منداله که هه ر له شوینه دا مرد.

سیامه ند پووێکرده شوینه وارناسه کان و هه ر به و دهنگه گر:

((بزائن چۆن ئه و منداله نهگه یشتنه شه و، ئه وه شتان راست نه بوو)).

جاریکی تریش پووێکرده وه خه لکه که:

((زانیتان عاقیبه تی گویگرتن له و جوړه که سانه چیه؟ ئیوه قسه کانیا ن بلینه وه و بزائن چۆن منداله کانتان یهك له

دوای یهك ده مرن)).

ئهمه ی وتو ته ماشای ده موچاوی کردن، زانی ئاوی تیگه یشت خۆی شه وه ی بۆ منداله که نارده وه و خۆی

کوشتویه تی. له وه ش به دواوه که س ناویری قسه بکات. له گه ل ئه وه شدا به شی که میك دۆستایه تی باوکی منداله که ی

هیشته وه و مه سه له که ی خسته باره که ی تر:

((شه وه بۆ ئه م منداله هاتو بردی. من ده متوانی فریای بکه وم به لام قسه ی ئه و پیاوانه که ئیوه دووباره یان

ده که نه وه بواریان نه دام)).

پووێکرده باوکه که که باوه شی به کورپه له که ی کردبوو و فرمیسه که کانی به سه ریدا ده تکان:

((پیم ناخۆشه .. هه مووی خه تای ئه وانه)).

جادوگره که و هاوپیانی گه رانه وه ماله وه بۆیان ده رکه وت پیاوه کانی پایتهخت به زین، به لام سیامه ند هه سستی کرد

جاری ماوه سه رکه وتنه که ی که مه رشکین بۆ بۆیه به ده م پۆشتنه وه بیرى له نه خشه یهك ده کرد وه له پێگه یه وه نه ک

ته نها بیان به زینی به لکو چۆکیشیان پێ دابدا.

سیامه ند ئه و شه وه و پۆژی دواتر مایه وه و نه خشه که ی بۆ دانه نرا، پۆژه که ی دوای ئه وه ش شوینه وارناسه کان خۆیان

که وتنه جووله، جیگه ی شوینه وارناسان له گوند له ق ببوو و ده بوايه کاریک بکه ن ئابرووی تکاویان بگه رپینه وه،

شوینه وارناسه کان وه رگێره که یان بۆ لای سیامه ند نارده و پییان وت داوای لیبکات له به رده می گوند ئه و له وحانه بیئی و

هه ردوو لا بیانخوینه وه، سیامه ند پیاوه که ی په وانه کرد وه و پێی وت دوايی وه لامیان ده داته وه.

شه و داها ت نه یتوانی بریار بدات. له سه ر جیگه دا ده تلایه وه و دیمه نه که ی ده هاته پێش چاو: شوینه وارناسه کان

له وحه کان به په وانی ده خوینه وه ئه ویش له خۆیه وه شت ده لی. ئه ی بۆچی خراپتر نه بی؟ ئه و وه کو قسه ی جادوگره ران

بیانخوینیته وه، ئه وانیش وای بخوینه وه جادوو به درۆ ناو بری. میشکی جه نجال ببوو و هه ر ده تلایه وه، له کۆتاییشدا

خۆی نه گرتو هه لسا و ژووره که ی جیهیشت. چوه ژووره که ی جوحا و بینی ئه ویش له جیگه ی خۆیدا ده تلایته وه. ده سستی

له هاوپیکه ی داو وریای کرد وه:

((جوحا! من هاتم چاره سه ریك لای تو بدۆزمه وه که چی ده بینم تۆش ته پاوتل ده که ی و خه وت لیینه که وتوه)).

جوحا به ده نگیکى پر ئازاره وه وه لامی دایه وه:

((به ده ست خۆم نییه)).

سیامه ند:

((راسته هه ردوو کمان پیوه ی گیرۆده ی به لام نابی هه ردوو کیشمان په ک بخات)).

جوحا دانیشته وه هه ردوو چاوی زه ق بوون:

((تۆش؟ تۆش چه زت له خه جه کردوه؟)).

سیامه‌ند وه‌ک که‌سیکی لێهات بزانی هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی له‌ شوینێک له‌بیرچووه‌و تازە نایانبینێته‌وه‌ :
((خه‌جی؟ خه‌جیی چی؟ باسی چی ده‌که‌ی؟))

جوحا چاوی هه‌لگۆفت:

((یه‌عنی تۆش هه‌زێت لێنه‌کردوه‌؟))

سیامه‌ند له‌ته‌نیشتی دانیش:

((وێنه‌ی چی ده‌که‌ی؟ من خه‌می ئه‌و پۆژه‌مه‌ له‌به‌رده‌می ئاواپی ئه‌و به‌ردانه‌ ده‌خوینمه‌وه‌))

جوحا هه‌واش بووه‌وه‌:

((له‌ چی ده‌ترسی؟ ئه‌ی تۆ نه‌چووێته‌ چین و ماچین و فییری خویندنه‌وه‌ی ئه‌و به‌ردانه‌ نه‌بووی؟))

سیامه‌ند بیریکه‌وته‌وه‌ هاوێکه‌ی هه‌موو شتێک نازانی. ویستی پێگه‌که‌ی لێ هه‌له‌ بکات. پێی وت به‌لێ به‌لێ،
هه‌رئوه‌نده‌ هه‌یه‌ ئه‌و ده‌ترسی:

((ئه‌وان له‌ خۆیا نه‌وه‌ شتێک بلێن و ئاواپی بخه‌له‌تین))

سیامه‌ند ئه‌مه‌ی وت و زیاتر ترسا. بیری له‌و قسه‌یه‌ نه‌کردبووه‌وه‌ که‌ ئێستا به‌ جوحای ده‌لێ. دلی ترساوی
به‌ده‌نگیکی له‌رزۆکه‌وه‌ وتی: ((به‌راست! ئه‌گه‌ر له‌خۆیا نه‌وه‌ شت بلێن.. له‌خۆیا نه‌وه‌ بلێن له‌و به‌ردانه‌ نووسراوه‌ جادوو
درویه‌.. ئه‌و کاته‌ چی ده‌که‌ی؟))

جوحا ویستی قسه‌ بکات، له‌پەر ده‌رگایه‌کی پۆشن له‌به‌رده‌می سیامه‌نددا کرایه‌وه‌، ئه‌مجاره‌ دلی هاواری کرد: ((به‌لێ!
خۆشت هه‌ر وات ده‌کرد. ئه‌وان چی ده‌لێن با بیلێن، تۆش بزانه‌ چی ده‌لێی))

ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌می هاوێکه‌ی و پێی وت وه‌ک مێشکی به‌ بیرکردنه‌وه‌ ماندوو کردوووه‌ زمانیشی به‌ قسه‌کردن
ماندوو نه‌کات:

((بنوو جوحا گیان بنوو، یان بیر له‌ خه‌جی بکه‌ره‌وه‌، ده‌مزانی چاوت له‌سه‌ریت))

گورج هه‌لساو پشستی تێکرد، ئه‌میان فریاکه‌وت پێش ئه‌وه‌ی ئاگاکی بچێته‌ ئه‌ودیه‌و ده‌رگاوه‌ بلێ:
((له‌ په‌زی ده‌چی.. به‌لێ به‌ خوا له‌و ده‌چی))

به‌لام سیامه‌ند قسه‌که‌ی نه‌بیست.

سیامه‌ند چووه‌وه‌ ژووره‌که‌ی و به‌پشتدا پالکه‌وت و دوو ده‌ستی خسته‌ ژێر سه‌رییه‌وه‌. ئێستا هه‌م بۆته‌وه‌و ده‌توانی
باشتر بیربکاته‌وه‌:

((چۆن بیرم لێنه‌کردوه‌؟ هه‌رچییه‌ک بلێن کی ده‌زانێ پاسته‌ یان درۆ؟ شتی باش بلێن سه‌ر ده‌له‌قیتم خراپیش
بلێن ده‌لیم درۆ ده‌که‌ن))

به‌لای چه‌پیدا تلایه‌وه‌:

((گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان پێش من به‌رده‌کان بخویننه‌وه‌، که‌ نۆره‌ی منیش هات به‌ئاره‌زووی خۆم قسه‌ بکه‌م.. به‌لێ به‌
ئاره‌زووی خۆم))

ئه‌وه‌ی وت و یه‌کسه‌ر خه‌وی لێکه‌وت.

کات و شوێن دیاری کران. کات وه‌کو هه‌موو جارێک عه‌سر بوو، شوینیش وه‌کو هه‌موو جارێک بۆشاییه‌ فراوانه‌که‌ی
نیوان قوتابخانه‌ و ماڵی ژۆراب بوو. ئه‌مجاره‌ جادوگر به‌ ده‌مامکه‌ ناشیرینه‌که‌یه‌وه‌ له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشنبوو
کورسییه‌کی نوێ وه‌کو عه‌رشێ پادشا له‌شاره‌وه‌ بۆی هاتبوو. ته‌خته‌ی دوو په‌نگی سوورو په‌ش له‌گه‌ل نه‌خشی
جۆراوجۆر و یه‌نهی چاوی گه‌وره‌و مارو دوویشک و هه‌مما نادیاری تر سامی خاوه‌ن ئه‌و عه‌رشه‌یان گه‌وره‌تر کردبوو. خۆی

له سهـر عهـرشو سهـگهـكهـی لهـبهـر پـیـی و جـوحا بهـ دهـمامكهـكهـیهـوه لهـپـشتی عهـرشو كهـرهـكهـ لهـ پـشتهـوهـتر. چـوار
پـیاوهـكهـی پـایتهـخت و وهـرگـیـپـو خـزمهـتكارهـكهـیان لهـبهـرامبهـر وهـستا بـوون. بهـچـوارد هـوری ئهـو دوو تاـقمهـش خهـلك
كۆبـوونهـوه. ژنان چـووبـوونه سهـربانی مالهـكان، مندالانیش لهـسهـربانی قوتاـبخانهـكه خـپـبـوون.

شوینـهـوارناسهـكان تهـماشای جادوگهـرو تیمهـكهـیان دهـکرد كهـ دیمهـنهـكهـیان تاکی ژانیان بوو، بایی ههـمو ئهـو
ژیاـنهـشیان لهـو تیمهـی ناو ئهـو گوندهـ چهـپهـكه سهـرسام بـوون. جادوگهـرهـلهـپی دهـست درێـژكـردهـوه بهـ نیشانهـی
(فهـرموون). پیاوهـكان تهـماشای یهـكـتریان كـردو هـیچیان نهـوت، سیامهـند بهـ فهـتـاحی وت پـیـیان بـلـی چـیـیان ههـیه
پـووبهـپـوو بـیـلـن. پیاوهـكان جارێـکی تر تهـماشای یهـكـتریان كـرد، ئهـبو حهـمید قسهـی كـردو بهـ زهـردهـخهـنهـكهـی و بهـ ئاوازی
دهـنگیهـوه دیاربوو پهـشیمان بـوتهـوه و دهـیو یست مهـرایـی بـۆ ئهـو دهـعبایهـی بهـرامبهـری بكات و بهـخۆشی كۆتایی بهـم
شهـپهـی دوورهـولات بهـنـی:

((چاوهـكهـم! ئیمهـ هـیچمان نییهـ، ئیمهـ میوانین، چهـند پـۆژێـك لیـردهـا دهـمـینـینهـوهـو دهـپـۆین.. وا نییهـ كاكهـ حهـمه
ئهـمین؟ وا نییهـ كاكهـ فهـتاح؟)).

نهـ حهـمه ئهـمین و نهـ فهـتاح وهـلامیان نهـدایهـوه، ئهـبو عهـزیز جهـختی لهـسهـر قسهـكانی هاوڕێكهـی كـرد:
(بهـلـی گـیاـنهـكهـم! ئیمهـ لیـردهـا كاتین)).

دوودلـی پیاوهـكان هـیـزێـکی دایهـ سیامهـند، بهـلام دهـیزانی كاتی نهـهاتوو سهـركهـوتنی خۆی پـاگهـیهـنـی. بـیـئهـوهـی ئاوـر
بداتهـوه دهـستی بۆ دواوهـ راكێـشا. جوحا كیسـهـیهـکی بنـباخهـلی دهـركـردو دایهـ دهـستی. سیامهـند بهـدهـم تهـماشاكـردنی
پیاوهـكانهـوه كیسـهـكهـی كـردهـوه و لهـو حـیـكـی دهـركـرد، لهـو حـیـكـ بوو نیوهـی لهـپی دهـستی. دایهـ جوحا بیداتهـوه پیاوهـكان،
ئهـبو حهـمید وهـریگـرت:
(من شارهـزای ئهـوهـم)).

لهـدهـموچاوی نزیکـی كـردهـوه و بهـچهـند بارێـكدا سووراندییهـوه:

((كاكهـ فهـتاح بـۆیان وهـرگـیـپـهـ، ئهـمه نووسینی مسـماریهـ، بهـپـیـی جـۆری خهـتهـكهـو بهـپـیـی بهـلگهـی تـسهـوه
دهـگهـرپـتهـوه بۆ دوو ههـزارو حهـوت سهـد ساڵ پـیش ئیـستا، یان زیاتر یان كهـمتر. باسی.. باسی.. ١ (گور) و ٢ (پی) و
٤ (بان) جو دراوون بهـ كهـسیـك بهـناوی (زیزی)، ههـمووی بهـپـیـوانهـی ئهـمـرۆ.. بهـپـیـوانهـی ئهـمـرۆ.. (ههـندی بۆلهـی لهـگهـڵ
خۆیدا كـردو برهـكهـی ژمارد) سیـسهـدو ههـشتا و شتیـك لـتر.. نازانم ئیـوه دهـزانن یان نازانن لـتر چهـندهـ، بهـلام ئهـو برهـ
پانـزه تا شانـزه تهـنهـكهـیه.. ئهـمه ئهـو.. ئیـنجا شتی تر نووسراوه: ١ (گور) و ١ (پی) و ٥ (بان) و ٣ (سیلا) جو دراوه بهـ
كهـسیـك بهـ ناوی (دادی)...)).

پیاوهـكهـ لیـستهـكهـی بهـ خاوی خۆیندهـوه، لهـههـندی شویندا دهـهـستا و دهـیو یست لهـو شوینـهـ چهـپهـكهـی جیهانداو
لهـبهـردهـمی ئهـو دهـمامكانهـ زانستیـانه قسهـ بكات. پیاوهـكهـ جارێـك دهـقهـكهـی شی دهـكـردهـوه، جارێـکی تـریـش دهـیوت
نووسینهـكه لیـردهـا شكاهـو ناخوینـرپـتهـوه، لهـویشدا خۆل و خوی دایانپۆشیوه.

سیامهـند سی لهـو حهـكهـی تری دایهـ جوحا و ئهـمیان گهـیاندییهـ دهـستی پیاوهـكهـ. بابـهـتهـكان وهـكو ئهـوهـی پـیشـوو بـوون.
سیامهـند جوحای بۆ وهـرگـرتنهـوهـی لهـو حهـكان ناردهـوه. بهـ زهـردهـخهـنهـی سهـركهـوتنـیشهـوه پـووی گهـشی پـشتی دهـمامکی
بهـناو ئامادهـبووندا گـیـرا:

((كهـستان بیستوهـه لهـ باوكانتان و باپـرانتان ناوی زیزی بووی؟ كهـس جگهـلهـ خۆم پـۆژێـك هاـتوو لهـخۆیهـوه نیو
جهـوال جۆتان بداتی؟)).

جادوگهـر بهـدلخۆشییهـوه تهـماشای ئهـو خهـلكهـی كـرد كهـ گومانـی تهـواویان بۆ دروست ببوو لهـ قسهـكانی پیاوی

پایتهخت، ئینجا نۆرهی خۆی بوو لهوچهکان بخوینیتوه:

((گویتان لیوو ئه پیاوه چۆن باسی ئه نووسینهی کرد، ئه وای وت ئه مهش راستیه که یه. گوی بگرن، فهتاح توش وهربگێر: بهناوی شای جنس (ویستی بلی شای جنوکان بهلام شتیک له لایدا پیی وت وشه جنوکه له بهردهم ئه پیاوانه نه لای) بهناوی جادوگهری مهزنی دیرین، بهناوی تههتههوب و لههوب و کهشکه شعه لیووش. ئه و کهسهی ئه م بهردهم دهوژیتوه عهقل و زانیاری هاوپی دهبن، هیزو توانا پوشتاکی بهری دهبن، خوشبهخته ئه وهی ئه م بهردهم دهوژیتوه، بهدبهخته ئه وهی دوژمنایهتی دهکات)).

سی بهردهکهی تری خویندهوه و گوی له تهعلیقی خه لکه که بوو که دهیانوت: ((باوکم.. ئه مه قسه یه)). تهواو بوو و به جوحای وت بهردهکان بهناو خه لکه بگێر:

((با ئیوهش بزائن ئه نووسینه سهیرهی سهریان هی ئه وهیه باسی جوو جهوال بکات یان شتی گه و ره نهینیی سه ره سپهینه)).

پیاوهکان پاله په ستۆیان کرد بۆ بینینی بهردهکان که هیچیان له نیوله پی دهستیان گه و ره تر نه بوو و ده بوایه به چه ند لایه کدا بیان سو پراندنایه تا نه خشهکانیان بینن، ته ماشایان ده کردن و په نجه یان ده خسته سه ره دهیانوت: ((راسته! ئا ئه و ته! ده بینن؟!)).

ئهو خالد بۆ چرکه یه ک وازی له مه رای هینا و هاواری کرد: ((خه لکینه! ئه مه قسه نییه...)).

ئهو به امید دهستی گرت:

((بیسووه، دۆراین، ئیمه دۆراین و دواکه و تن بر دییه وه)).

دوو له پی دهستی له بهردهم ده موچا ویدا به یه کتر نووساندو له سه ره ئه ژتوی چه پی چۆکی دادا، وهکو ئه کته رهکانی شانۆش پووی قسهی کرده جادوگه ر:

((گه و ره مان و گه و ره ی گوند، گه و ره ی تههتههوب و لههوب، ددان سه گه ور... له سه یرم چسو و ناوی کهشکه شعه لیووش بلیم.. ددان به گه و ره ییت ده نیین، وهکو خزمه تکارو قوتابی قبو لمان بکن)).

نیوهی دهروونی هاو پیکانی شه ره زاری بوو، نیوه کهی تریش پیکه نییک بوو به خویان. سیامه ند ویستی زیاتریان پیشان بدات، مه به ستیشی خه لکه که بوو:

((له بهر ئه وهی نازان چی له سه ره ئه و له و حانه نوو سراوه ناشزانن بۆچی باشن. من ئیستا ته نه ا یه ک نمونه تان پیشان ده دم. ئیستا که سی که له می شکمدا هه یه زیانیکی گه و ره ی پیده گه یه نم.. هه ره به و ی ئه م به ردا نه وه)).

له وحیکی گرتو خویندییه وه، چه ند وشه یه کی وت هی ئه وه نه بوون کهس لیان تی بگات. ئهو به امید به هاو پیکانی را گه یاند:

((تی بینیتان کرد؟ به شی ئه وه عه قلم ماوه بزائم هه ره ئه وه یه که پی شتر خویند بوو یه وه به لام ئه مه جاره به پی چه وانه وه، واته له کو تاییه وه بۆ سه ره تا)).

به ره له وهی هاو پیکانیشی تهعلیقیک بدن پوونی کرده وه:

((وهک ده زانن ده قسی سیجری هه ن به نوو سیینی میخی به پی چه وانه وه نوو سراون. نوو سین یان خویند نه وه به پی چه وانه وه یه کی که له کارهکانی جادوگه ران له کو نی کو نه وه تا ئیستای ئیستا.. له م ئیستایه ش که ئیمه وهکو که ره به رام بهر ئه و و به رام بهر خه لکه نه خویند وه ار که وه ستا وین باوه ر ده که م ئه م کابرایه چین و ماچینی بینیه، شت له ئیران و تووران فیر بووه.. دهی هه ره له به رده می ئه ودا یه کی شه قیک له قنگی خوتان بدن و برۆن)).

سیامه‌ند بێ خواحافیزی له میوانه‌کان گه‌رایه‌وه ماله‌وه و نه‌وان بێ شه‌قه‌له‌دان له‌خۆیان گه‌رانه‌وه خیمه‌که‌یان.

شه‌وی میوانه‌کان بووه شه‌وی گالته‌وگه‌پ، به‌یه‌کتر پێده‌که‌نین:

((ته‌هته‌هووب سفره‌که ئاماده‌ بکه، تا ده‌تۆپین نه‌مشه‌وه ده‌خۆینه‌وه)).

یه‌کیکی تر:

((به‌ناوی له‌هووبی گه‌رگرتوو فه‌رمان ده‌ده‌م سفره‌که به‌یه‌ک چرکه‌ له‌به‌رده‌مماندا پابخری)).

سفره‌که پاخراو مه‌شروب له‌سه‌ری دانرا. نه‌بو هه‌مید بته‌لێکی بجوکی هه‌لگرت و سه‌ره‌که‌ی لێکرده‌وه ناواخنه‌که‌ی

به‌سه‌ر زه‌ویی خیمه‌که‌دا پشت:

((یه‌ک چاره‌ک عه‌ره‌ق بۆ سه‌ر نه‌رزه‌که‌ تا بۆن بلاقوبیته‌وه‌وه خیمه‌که‌مان له‌باپ بجی)).

پێپه‌که‌ دانیشتن و تا دره‌نگ ده‌یانخوارده‌وه‌وه گالته‌یان به‌یه‌کتر ده‌کرد، نه‌بو هه‌مید به‌ ده‌م خواردن و خواردنه‌وه‌وه

نه‌زموونێکی خۆی بۆ گێرانه‌وه:

((گوندی‌کی باشوور یه‌که‌م جاری بوو شوینه‌وارناس به‌خۆیه‌وه‌وه ببینی. له‌ زمانم ده‌رچوو و تم نه‌و گردانه‌ ناسارن

که‌چی نه‌و پیاوه‌ی میوانی بووین و تی نه‌وه‌ گردی‌که‌ پاشایه‌ک وه‌کو بورجی چاودیری دروستی کردوه‌وه، چه‌ند هه‌ولم

دا تیپی‌گه‌یه‌نم نه‌و گرده‌ له‌ نه‌نجامی چینه‌کانی نیشته‌جی که‌ به‌دوای یه‌که‌دا هاتبوون دروستبووه‌وه که‌چی کابرا هه‌ر

باوه‌ری نه‌کرد، ناچار کۆلم داو و تم به‌راستی پاشایه‌کی به‌توانا بوو)).

نه‌بو سه‌مه‌ره‌ش شتی خۆی هه‌بوو:

((من شتی‌کی سه‌مه‌یرتم به‌سه‌ردا هاتوه‌وه. دوای کۆششی‌کی زۆر قه‌ناعه‌تم به‌ گوندنشینی‌ک کرد نه‌و گردانه‌

نیشته‌جیی چه‌ند سه‌رده‌میکن. کابرا هه‌ر له‌گه‌ل خۆماندا بوو کاتی‌ک چه‌ند که‌سی‌کی گوندی خۆی ببینی و ویستی

فه‌لسه‌فه‌ لیبدات و خۆی وه‌ک شاره‌زا پیشان بدات. چوو و نه‌وه‌ی بۆ هاوڕێکانی باسکرد نه‌وانیش باوه‌ریان نه‌کردو

وتیان هه‌ر بورجی پاشایه‌، کابراش له‌به‌ر نه‌وه‌ی تازه‌ شته‌که‌ فی‌ربوو و ئیمان‌که‌ی له‌ق بوو دوو‌دای هێرش‌ی بۆ بردو

زوو ئیمان‌که‌ی دو‌پاند. کابرا نه‌یتوانی له‌وه‌به‌دوا دی‌فاع له‌و شته‌ بکات که‌ زانیبووی و لێی که‌وته‌ گومان)).

نه‌بو خالد شتی‌کی سه‌مه‌رتی پێبوو:

((ده‌ گوی بگرن! لاوی‌کمان له‌گه‌لدا بوو چوو‌بووه‌ قوتا‌بخانه‌و شتی‌ک فی‌ربوو. نه‌و به‌ خه‌لکی ده‌وت نه‌و گردانه‌

سه‌کۆی دانیشتنی (طنطهل)ن. دوایی به‌ته‌نیا به‌خۆیم وت که‌ی شتی وایه‌و کوا ته‌نته‌ل و دیو هه‌یه‌ که‌چی جرتی‌کی

بۆ لێدام و تی خه‌لک نه‌خوینده‌وارن، قسه‌کانی من و تو لایان وه‌کو یه‌که‌، بگه‌ر نه‌وه‌ی من لایان په‌سه‌ندتره‌ چونکه‌

مرو‌ف هه‌زی له‌ چیرۆکی ته‌نته‌ل و دیو و جنۆکه‌و (سعلووه‌) هه‌یه‌و باوه‌ریشی پێیان هه‌یه‌ بۆیه‌ قسه‌کانی تو بێت‌ان..

وای وت، به‌وه‌په‌ری باوه‌ریش‌ه‌وه‌ جرت‌ه‌که‌ی لێدا، زۆر مو‌عجه‌ب بووم پێی)).

نه‌بو هه‌مید گه‌یشته‌ نه‌نجامی‌ک:

((که‌واته‌... پاش وهرگرتنی بیروپای هه‌موو ته‌هته‌هووبه‌که‌کان بۆمان ده‌رکه‌وت له‌کۆتاییدا جه‌هل سه‌رده‌که‌وی و

زانست وه‌کو که‌ر ده‌تۆپی)).

نه‌بو خالد نا‌په‌زایی ده‌رپری:

((به‌لام نه‌ک تاسه‌ر ئوستان له‌هووب)).

له‌هووب قسه‌که‌ی بۆ ته‌واو کرد:

((به‌لای که‌مه‌وه‌ تا ئیمه‌ له‌ ژياندا‌ین ته‌هته‌هووب گیان، تا ده‌شم‌رین ده‌بی سهر بۆ که‌سانی وه‌کو جادوو‌گه‌ری نه‌م

گونده‌ بله‌قیین)).

ئینجا رووی‌کرده‌ نه‌بو عه‌زیز:

((ئەو تۆ دەلێی چی ئۆستان کەشکەشەلیووش؟)).

کەشکەشەلیووش سەری لەقاندو بە دەمی پڕ لە خواردن فلتاندی:

((قسەتە لەهوب)).

ئەبو سەمیرە وتی:

((دەترسم هێندە ناوی ئەو بوونە وەرانه دەهێنین لە خەودا بۆمان دەرپەرن)).

لەو کاتدا سەگێک لەناکاو لەپەنا خیمە کەیاندا وەپری، هەموو پاچەلە کین و بەدەما کەوتنە سەر سفرە کە، ئینجا دانیشتنە وەو دایانە قاقای پێکەنین، دەستیان کردە وە بە خواردنە وە، هەر دەیانخواردە وەو پێدە کەنین، پێدە کەنین و دەیانخواردە وە تا لەکۆتاییدا هەریەک لە شوێنی خۆیدا کەوت و هۆشی لێبڕا. ئەبو خالد وەکو جاران هەلساوە بە وەرگێڕو خزمەتکارە کە وێت یارمەتیی بدەن. پۆژی فەتاح بوو:

((هێندە کەرێک لەوەریان کردووە)).

هی حەمە ئەمینیش بوو:

((دەلێ گای گێژن کەوتوون)).

دەستیان دایە قاقای سێ پیاو کەوتوو کە و بۆ سەر جیگە رایانکیشان.

* * * * *

بیەسە شوێنە وارییە کە کۆتایی بەکارەکانی هێنا و بۆ سبەی ئامادەیی پۆشتن بوو. سیامەند نەویست دەرفەتی بینینە وەیان لە دەست بەدات بۆیە بەدزییە وە چوو لایان و لەگەڵیاندا دانیشت. بۆیە کەم جاریش بێ دەمامک بینیان و زانیان لاویکە لە تەمەنی کۆرەکانیانە. هەموو سەیری یەکتریان کرد و تەریقبوونە وەو خۆیان خواردە وە. پیاوکان بۆ سیامەندیان ئاشکرا کرد ئەوان لەخۆیانە وە نەهاتوون. ئاغا یەکی ناوچە کە داواکارییەکی بۆ پایتەخت بەرزکردبوو وەو وتبووی پۆژ نییە شتی گرانبەهای زۆر لە شارەکۆن نەدۆزێنە وە. سەرەتا گۆییان نەدایە هەوالە کە چونکە بەردەوام شتی زۆری و دەبیست و هەندیکیان درۆ دەردەچن، هەروەها سەدان گردی شوێنە واریی گەرنج هەن و پێویست ناکات کاتی خۆیان بە شوێنێکی دووری وایە نە سەر، بەلام ئاغا کە قسە لەگەڵ ئاغا ی گەرەتر کرد و ئەوان کەسانی دەستپۆشتووی پایتەختیان هان دا بۆ چەند پۆژیکیش بێ شارەزایانی بۆ بنێرن. ئەوان ئاوا هاتن، پاش پشکنینیش بۆیان دەرکەوت ئەو قسانە لەبارە ی شارەکۆنە وە کراون ئەک تەنها موبالغە بوون بەلکو درۆیەکی پووت بوون.

سیامەند تەماشای ئەو بەشە ی شارەکۆنی کرد کە لەو شوێنە ی لەناو خیمە کە دا لێو ی دیار بوو. وێنە ی سەربازە کە هاتە وە پێش چاوی، هەر سەربازە کە ی جارانه، هەر وەستانە کە ی جارانیی. سیامەند خۆی چالێ هەلکەندبوو، پیاوانی پایتەختیش دوا ی ئەو چالێان هەلکەند، نە ئەویش و نە ئەوانیش ئەو زیرو زیو یان نەدۆزییە وە. سیامەند بە دل لێی پرسى:

((ئەو چی بوو؟ ئەو تۆ لەو ی نەبوو؟ ئەو تۆ لەو ی نەدۆزرا بوو ی تەو؟)).

سەربازە کە وەلامی نەبوو. سیامەند هەستی کرد دەبێ وەلامە کە وای:

((بەلێ من لێرە دا بووم بەلام کێ دەزانێ چۆن گەیشتمە ئێرە؟)).

مابووی بۆ سیامەند بڕوا بکات جگە لەو مستیلە یی مام سمایل هەموو شتێک درۆ بوو و کەس هیچی لە شارەکۆن نەدۆزیو تەو، زۆر لەسەر دلێ گران بوو بڕوا بکات ئەو هەموو ماو یە خەلە تابوو.

سیامەند ویستی لێیان بپرسی ئەو ئاغا ی کێ بوو داواکە ی بۆ پایتەخت بەرزکردبوو وە بەلام زانی پرسیار بپرسووە،

پهنگه ئهوان نه زانن، بشزانن نایلین. بۆچیش پرسیار بکات له کاتیگدا ئهوان ده زانی جگه له زۆراب کهس قازانج له هاتنی ئهوان پیاوانه ناکات.

تا ئیستا زۆراب له دهستچوونی ئاگاهیه تییه کهی بۆ قووت نه دراوه. شته کان دهستی زۆرابیان تیدابوو: له یه کێک لهو جاره که مانهی سیامه ند ده چوو دهشت ئه و فیشه کهی به لایدا ویزه ی کردو سه رچاوه کهی دیار نه بو له خۆوه نه هاتبو، ئه و پیاوه شله ژاوه ی بۆ داواکارییه ک بۆ لای هاتبو که چی ده رکه وت خه نجه ریکی له ژێر جله کانیه وه شارپۆته وه به په شوکاوییه وه وتی دوژمنداره و خه نجه ره کهی بۆ دوژمنه کانی هه لگرتوو، هاتنی پیاوانی میری بۆ بردنی جادووگه ره که بۆ خزمه تی سه ربازی، هه ر زۆرابه که له ژیانیدا نه یزانیوه مه لا چیه و مزگه وت بۆچی باشه به مه لایه کی شاره کهی وتبو که سیك هیه جادوو ده کات، ئه ویش فه توای دابوو ئه وه ی بچیته لای بیباوه پ ده بی. تومه ز له هه ر هه نگاوکییدا چاویکی پر له قین شوینی که وتوو. سیامه ند زانی ئه و بریاره چه ند دانا بوو که هیچ جوړه سه رانه یه ک له ئاوی وه رنه گرئ و خه لک نه کاته دوژمنی خۆی.

شوینه وارناسه کان ئاگیان له ناخی ئه و لاوه نه بوو و ته نها ئه وه یان ده زانی که پۆیسته قه ره بووی دۆرانه که یان بکه نه وه. پیاوه کان ده رفه تی گه یشتنی فه رمانبه ریکی میری ناردبووی بۆ ئه وه ی هاوپی گه پانه وه یان بی به هه ل زانی بۆ ئه وه ی وه رگێرکی باشیان هه بی، باشت له فه تاح که له و قسه زانستیانه ته نها چه ند وشه یه ک له گه ل ئامپازه کانی گه یانندن و پێوه لکاندن و پاکیشان تیده گه یشت. پیاوه کان ویستیان سوودیکی زانستی به و جادووگه ر لاوه بگه یه نن به تایبه ت که ئه وان له گه لیدا ته نه ان و که سی ئاوی له گه لێندا نییه تا ناچار بی له به رده میدا خۆی بنوین.

پیاوه کان باسی شتی زۆریان کردو سیامه ند هه ر گوئی ده گرت. ئه وان نه یانده زانی بیده نگیه کهی له به ر چیه، ته نها موخامه له یه یان به راستی گوئی ده گرئ و ده بیستی. باسه زانستییه کان درێژه یان کیشاو گه یشته بابه تی دروستبوونی ژیان له سه ر زه وی. پیاوه کان باسی زینده وه ری تاکه خانه و گه شه سه ندیان کرد، دوایش بوونی به زینده وه ریکی ئالۆزتر، ئه و گه شه سه نده نش نه وه ستاو توخمه کانی لێ دروست بوو تا گه یشته مرۆف که ئه ویش له گه شه سه ندن نه وه ستا تا گه یشته ئه م مرۆفه ی ئیستا. پیاوه کان زۆریان وتبو بۆیه ویستیان بوه ستن و کاردانه وه ی جادووگه ره لاوه که بزائن. یه کێیان به چاویکی پر شانازییه وه ته ماشای کرد:

((ها ... ده لێی چی؟))

پیاوه کان بزه ی لاقرتیکردنی لاوه که یان بینی که پرسیارکی هه بوو بیکات. سیامه ند به میشکیکی سافه وه شته کانی وه رگرتبوو:

((ئیستاش پاش ئه و هه زاران سا له هه موو شتیگ ته واوه .. واییه؟))

هه ر ئه و که سه:

((به لێ ته واوه، به لام هه زاران سال نییه به لکو زۆر له و زۆرتره .. سوودی نییه ژماره کان بلین)).

سیامه ند:

((با ژماره کان به ئاره زوی ئیوه بن. ئه و زینده وه رانه ش شیت بوون به و شیوه یه گه شه یان سه ند ئینجا له پر

هه موو شتیگ ته واو بوو و هه موو وتیان به س!)).

پیاوه که په شوکا:

((نه خیر .. گه شه سه ندن هه ر ده مینی)).

سیامه ند:

((زۆر باشه .. مروڤى پيش ده هزار سال و مروڤى ئىستا چەنديان فەرقة؟)).

پياوه كه :

((هيچ)).

سيامه ند .

((بۆچى؟)).

پياوه كه :

((چونكه ماوه كه كه مه ، مروڤى پيش سى هزار ساليش هر وهكو نه وهى ئىستايه)).

سيامه ند :

((قهيد ناكات ، به لام تو باسى زينده وهرى زورت كرد ، دياره هى زورتريش هه بوو باست نه كردون ، نه گهر له ماوهى ده هزار سال .. تو ده لى سى هزار سال مروڤى هيچ شتىكى نه گۆرابى كه واته پيوستمان به سهد هزار سال ههيه هه تا مروڤى شتىكى كه مى بگۆرى . نهى چون ده ته وى باوه بكه له زينده وهره زوره بچوكه باست كرد نه وه هه موو ئاژه لانه و مروڤى دروست بوون كه زۆر زۆر له يه كه جياوان ، خو به م جۆره نه كه سهد هزار سال به لكو سهد هزار سهد هزار سهد هزار سهد هزار .. ده جار ده چمه ماله وه ده گهر پيمه وه نه وهنده سهد هزار سال ده زميرم ئينجا به شى نه وه هه موو گۆرانه ناكات)).

فرمانبهره كه توانى قسه كه به نه مانه ته وه وهرى گۆرى ، پياوه كانيش بىستيان و بىدهنگ بوون . ته ماشاى فرمانبهره كه يان كردو به چاو لىيان پرسى نه مه قسهى نه وه لوهيه يان وهرى گۆره كه خو خنیه ته موناقه شه كه و قسهى خو ده كات . وهرى گۆره كه له پرسى ياره كه يان تىگه يشت وهر به زمانى چاو سه رسورمانى خو له وه لوه دهرى پى . سيامه ند چاوهر پى وه لامىك بوو به لام وه لامه كه نه هات . له كۆتاييشدا يه كيك ددانى پيادا نا :
((له راستيدا ره خنهى وا ههيه و خویندوو مانه ته وه)).

هر نه وهندهى وتو بىدهنگ بووه وه . سيامه ندیش بوى ته و او كرد :

((خویندوو تانه ته وه به لام باوه رتان پینه هیناوه ، يان راستر بلیم حەزتان نه كردوو باوه پى پیهینن .. به ریزان نه وانهى ئیوه پیاوان ده لى نه خوینده وارو دواكه وتوو هر وهكو ئیوه باوه ریان به هه ندی شت ههيه ، باوه ریان پیاوانه و حەز ده كه نه وه باوه ریان هه بى .. به ختانه نه وه قسانه تان له به رده مى نه وه نه خوینده وارانه نه وت)).

ئینجا هه لساو جله ره شه كانى ته كاند :

((به ریزان ! ئیوه به وهى من ده لى خورافهت ، به لام نه وهى باستان كرد خورافه تىكه هيچى له وهى خو م كه متر نییه ، هيچيشى له خورافه ته كانى مامۆستای قوتا بخانه و مامۆستاكه ی كه متر نییه)).

كه سىان هيچى نه وتو نه وه لوهى پياوه كانى پايته خت ويستبووان سوودى پىبگه يه ننو هه ندی راستى زانستى فیر بكه ن پى وتن :

((هيوادارم توانیبتم سوودیكتان پىبگه يه نم)).

وهكو گالته پىكردنیش پىكه نى ، له گه ل نه وه شدا دلنه وایى كردن :

((دوو سبهى به يانییه كه ی ئاههنگى گونجاو بو خواحافیزی بو ئیوهى به ریز ده گێرم . دوو سبهى ئیوهش و هه موو گونديش میوانى خو من ، گونده نزیکه كانیش بانگ ده كه م ، ده زانم نیاز تانه سبهى بگه رینه وه به لام سبهى ده مینه وه .. ئاغا و جادوگرى گه وهرى گوند منم ، منیش فرمانم دا)).

پياوه كانى جیه يشت و نه وان پاش قووتدانى ته ريقبونه وهى دووهميان زانیان كه پيوسته به گۆی بكه نو

سه فەرە کەیان دوابخەن.

* * * * *

دەبی سیامەند زۆراب لەو ئاھەنگە دووربختەو. پێویستە نامە یەکی تابیەتی بۆ بنێری. هەر ئێوە نیو دەڕۆیە دەرفەتییکی زانی کاتیکی بینی ئاواپی چۆڵە. چوو دەغلێکی زۆراب. بە پەلە خۆی لە ناویدا و نکر، گەیشته ئێوسەر دەغلە کە و ئاگرێکی کردەو. هەندێ گۆگردی رشت و سووتاندنی: ((تا دەگەمە مائەوێ ئاگر دەگاتە دەغلە کە)). هەلسایەو و لە پەر تەقە یە ک و ویزە ی فیشە کێک بە لای گۆییدا بیست. خیرا دانیشتهو. بە چیچکان دانیشتهو چاوی بەو ناویدا گێرا. تارماییەکی بینی پشتی تێکردوو و پادە کات. سیامەند هەلسا و گورج بەرەو مال گەرایەو.

زۆراب لە نامە کە تیگەیشتهو بۆ خۆدزینەو لە ئاھەنگە کە بۆ شار چوو. کەس نەبوو ئاھەنگ لە سیامەند تێک بدات و ئێوە ئاھەنگە لەو شێوە یە باشتر دەرچوو کە ویستبوو. دانیشتوانی شامارو چەند گوندییکی تر بانگ کرابوون. خواردن بۆ هەموویان ئامادە دەکرا لەو کاتە ی ئاھەنگە کە بە پێوە دەچوو. سیامەند بۆ دەمامک لەسەر عەرشە نوێکە ی دانیشتبوو و جوحا بە پێوە لە پشتەو. گۆیدریژە کە وەکو جارێان لە پشتی هەموویان، سەگە کەش لە بەرپێی ئاگا کەیدا. پیاوێ کانی پایتەخت نزیک جادوگەرە کە دانیشتبوون و تەماشای هەڵپەڕکی پیاوانیان دەکرد.

ماوە ی پشوو پیاوێ کان بە حیکایەت گێرانەو پێکرایەو، ئاگا فەرمانی دا هەر کە سێک بە سەرھاتیکی یان قسە یەکی خوشی هە یە بیلێ، بە لێنی خە لاتیکیشی دا بەو کەسە ی سەیرترین و خوشترین بە سەرھاتی هە یە.

بە سەرھاتە کان و قسە خوشە کان دەوتران و خە لک پێدە کە نین یان سەر سوپمانیان دەر دەبیری یان هیچیان نە دە کرد، دوا یی تۆرە ی شیعەر وتن هات. جادوگەر خوشی نمایشیکی خۆی کرد. خە یاریکی بە دەست گرت، چەند وشە یەکی و ت کەس لێیان تێنە گەیشتهو خە یار دیار نە ما. چەند وشە یەکی تری و تە لە ناو جە کانییەو دەر یهێنا. دوو شووشە ی ئاوی هە لگرت:

((ئاوی چەم سپی، ئاوی دەریا شین، ئەم دوو شووشە یەش ئاوی چە میان تێدا یە تێکە لێان دە کە م و بە یە ک قسە دە یانکە مە ئاوی دەریا)).

ئاوی شووشە یە کیانی کردە ئێوە ی ترو یە ک وشە ی و ت دوو ئاوە کە تێکە ل بە یە ک بوون و پەنگی هەردووکیان بوو شین.

ئێوە ئیشانە بۆ پیاوانی پایتەخت ئاسایی بوون، بە لام تازە لاوە کە لای ئێوان هە ییە تی بۆ دروست ببوو و ئێوان بە جادوگەر ییکی راستە قینە تەماشایان دە کرد، دیمە نی لاوە کەش لە سەر کورسییە کە ی سامیکی زیاتری خستە دێیان. تەماشای دەموچاوی ئامادە بووانیشیان دە کرد و دوو وەرگێرە کە یان ئێوە تە علیقانە یان بۆ وەر دە گێران کە دە یان بیست، ئینجا بۆیان دەر کەوت سامی ئێوە لاوە لای ئێوە خە لکە لەو گە وەر ترە کە بتوانن بە دروستی بیخە ملێن. دیمە نی ناخواردنی ئێوە ژمارە زۆرەش بەس بوو بۆ شوینە وارناسە کان بزائن ئێوە لاوە تازە پایەکی بە رزی وای دەستکە وتوو و کە نە ک تەنھا لەو گوندە بە لکو پەنگە زوو بگاتە شاری سولتان ئابادیش.

ئێوە مەسرەفە ی جادوگەر کردبوو مامۆستای قوتابخانە کە ی بیرخستەو کە بۆیان باسکرا بوو چۆن نەیدە توانی وە لامی ئێوە بداتەو ئێگەر لاوە کە ئێوە جادوو بۆ دەستکە وتنی سامان بە کار دە هێنی یان نا. بە سەرھاتی مامۆستاکە یان بیستبوو و زانیوویان دوا ی پۆشتنی نامە یەکی بە دەست پیاویکەو بۆ قوتابییە کانی ناردبوو کە بە هەر هەموویان تەنھا یە ک پستە یان بۆ خوینرا بوو وە: ((من پۆشتم و ئیتر ناگە پیمەو)).

مامۆستاکە بە زینبوو، ئێوە تاش دوا ی مامۆستا جادوگەرە کە ئێوانیشی بە زاندوو و ئیستا ئێوانی خاوەن بپروانامە ی

زانکویی بهرز و ده کو په عیته له ئاههنگی ئاغادا دانیشتون ئه گهر چی ئاههنگه که له سههر شه ره فی ئه وان کراوه .
 ئاههنگه که نزیک کۆتایی بوو کاتیگ سیامه ند ههستی به جووله جوولی جوحای کرد . جوحا هیمنیی له ده سستابوو
 پاش ئه وهی له دووره وه خه جیی خۆی له سه ربانه که یانه وه بیینی، سیامه ندیش خه جیی بیینی و به جوحای وت:
 ((حهز ده که ی بیهینی؟)).

جوحا به گهرمییه وه به لئی کرد، سیامه ندیش به ساردیییه وه پئی وت:
 ((ده بیینی ئه مپرو ئیشی گرنگتر مان هه یه بیکهین، گرنگتر له وهی ژن بهینین)).
 جوحا ئومیدی به ئاگاهای گه وه بوو:
 ((من پیاوی تۆم. نه که خه جی، داوای باوکی خه جیش بکه م کهس ناتوانی بلی نا)).
 ئاههنگه که تهواو بوو و ههر یه که چووه وه مالی خۆی. سیامه ندو جوحاش گه رانه وه . که میگ نیگه رانی به سیامه ند وه
 دیار بوو. هیشتا له ناو هه یوانه که دا بوون به هاوڕیکه ی وت:

((ئاههنگه که پیویست بوو به لام لایه کی ئه و پاره یی برد که مابوو مان)).

جوحا له شوینییکی تره وه قسه ی ده کرد:

((ده چی بۆ داوای خه جی بۆم؟)).

سیامه ند:

((ئه وهی ماومانه به شی زۆر ناکات، ده بی هه ول بۆ پاره بدهین)).

جوحا نه یه ده بیست:

((ته نها قسه یه که بکه ئیتر باوک و دایکی نالین نا)).

سیامه ند:

((ده بی ههر ئه مشه و بیربکه ینه وه چۆن پاره ی تر په ییدا بکهین)).

جوحا:

((راسته براکه ی تازه مردوو به لام شیره خۆره یه کی جیقنه خه فه تی که مه)).

هه نسکیکی جوحا سیامه ندی وریا کرد وه:

((چیته جوحا؟ دیسان ره زیییه کی تر؟ بزانه ره زیکی تر چیی به سه ردا هیئای، بینیت ئه مپرو چۆن سه ره ریییه کت

ده سته که وت. با بیر له وه بکه ینه وه چۆن ئه م سه ره ریییه به یلینه وه، وان له خه جی بیینه)).

جوحا وایزانی ئاگاهای قسه یه کی ئاسایی کرد وه:

((ناتوانم، ههر ده بی بۆم داوا بکه ی)).

سیامه ند به تهواوی وریا بو وه وه:

((ده زانی بیر له شتی سه یر ده که یته وه؟ ئه وهی ده تده می خه ریکه نامینی؟ چۆن خه جی به خیو ده که ی؟ داوای ئه وه

ئه گهر تۆ به م پله به رزه ی ئیستا ده سته که وتوو کچیکی نیوه شیت به یینی خۆت ناکه یته بابه تی گالتیه ئاوا یی؟)).

ئینجا زبر بوو:

((نه خیر! رازی نیم و ناشتوانم)).

جوحاش وریا بو وه وه یاخی بوو:

((که واته وازت لیده ییم و ده بمه وه به شوان)).

سیامه ند تووره بوو:

((ناهیلم دلت پیی خوش بی)).

جوحاش هەر توورە بوو:

((بەزۆرە؟)).

سیامەند پیی وت و پشستی تێکردو چوو زوورە کە ی:

((بەلێ بەزۆرە، ناھیلم کچە کەت بدەنێ، ناھیلم کەس بە شوانت رابگری)).

جوحا سەری نهوی کرد:

((سیامەند گۆراوه.. سیامەند دلی نه ماوه.. سیامەند قەت دلی نه بووه)).

ئەو شەو دوو ئازە لە کە لە سەر ئاوازی خەونی خوش خەویان لیکەوت، دوو مەو قەش هەریەک لە زوورە کەیدا خەو

لە چاوی هەلەتەبوو و لە سەر جیگە دەتلایهو، هەریەک بە خەمێک و بە خەوێک.

بەشى چۈرەم

مەڭگۈ سۈرۈشت

دئی جادوگەر

پاش سەرکەوتن بەسەر مامۆستاو بیعەسە کە جادوگەرە کە سەرورەری تەواوەتی دەستکەوتبوو. پیاوانی پایتەخت پۆشتن و نەگەرەنە وەك چۆن مامۆستا کە پێش ئەوان پۆشت و نەگەرەنە وە. بەسەرەتای بیعەسە کە بوو بەبەتی گالته و رابواردنی شوێنەوارناسانی پایتەخت، مامۆستا کەش بەرپرسە کە نەدۆزییە وە دواپی زانی ئەو پەرخانە لە حزب دەگیرێن راستن " حزب بە دوو دلییە وە هەنگاو دەنی و موغامەرە پی خوش نییە. لە جیاتی دەستخۆشی کردنی لە مامۆستا کە حزب بریاری دا وانی تەنزیمی و فەلسەفی تری پی بوتریتە و تا لە ئاستی ئەو قوناغە دا بی کە حزب پییدا تیدە پەری. شوێنەوارناسە کان و مامۆستا کە وەکو شتیکی کاتی هاتن و پۆشتن، سیامەندو جادووە کە و سەرورەرییە کەشی مانە وە گەرە تر بوون.

سەرەتای هاوین بوو و سیامەند ناوبانگیکی گەرە و لە ناوچە کە دەرکردبوو و کەسانیکی زۆر پوویان دەکرده دیکە و جادوگەرە کە. جوحا لە جیهانیکی تردا دەژیا " موعاناتی پیاوی دەستەپاستی جادوگەر تەشەنە کردبوو و نەیدەیهیشت کارەکانی بۆ ناگاکە بەباشی بکات. ئەرکەکانی جادوگەر تا دەهات زۆرترو گرانتر دەبوون، لە جارانیشت زیاتر پیویستی بە جوحای هاوپی هەبوو، بەلام جوحا لە جارانیشت زیاتر بیتوانایی خوی دەسەلماند تا ئەو پۆژە جوحا تەنانەت قەسە کردنیشتی بەزەحمەت بۆ دەکرا.

سیامەند زانی پیویستە زوو فریای خوی بکەو، دوو لاوی بەکری گرت بۆ راپەراندنی ئیشەکانی، بەلام ئەمانە تەنها وەکو خزمەتکار بوون نە وەکو جوحا شەریکی پرۆژە یان ئاگاداری هەندێ نەینی بن. سیامەند وازی لە هاوپیکی نەهینا:

((یەكەم جبار پەزی تسوی فەوتاند، ئیستاش خەجی، وەرەو هوش خۆت! ئافەرەتی لەو جۆرە پیاو دەکاتە خزمەتکاری خزمەتکاران)).

جوحا مونا قەشە نەکرد بەلکو تەنها سکالایەکی کرد لە دیکە وە خوینی لی دەتکا:

((بۆچی ناھیلی بیهینم؟)).

ئەویش بۆ دووبارە کردەو:

((خەجی یینی ئەو نەختە قورسییە هەتە دەپوات، پاشان ئەو کچە عەقڵی تەواو نییە، ئەگەر بیهینی هەرچییک دەیکەین و دەیلین دەیزانی و دەبیستی و یەكسەر دەیگیریتەو... دەزانی ئەو کاتە چیمان لی دی؟ ئەو کاتە وەکو ئەو یە لەبەر دەمی خەلکدا پاشەل پووت بکەینەو و بەبەرچاوی ئەوانەو سەر ئاو بکەین)).

سیامەند دەیویست چارەسەرێک بۆ هاوپیکی بدۆزیتەو، بەلام زەحمەتی چارەسەر لەلایەك ئەو قەرەبالغیە لە شوێنەکانی ترەو پووی تیکردبوو لەلاکە تر دوو دەستی بەستبوونەو.

شتیکی گرنگتریش سەرقالی کردبوو " ئەو مەسەرەفە زۆرە لە ئاھەنگی خواحافیزی لە شوێنەوارناسەکانی کردبوو ناچاری کردبوو دەست لە خزمەتی بی بەرامبەر هەلبگرێ. ئیستا ناچارە ئەو چارەسەر بەکار بینی کە سەربازە کە شارەکۆن پۆژی دەرکردنی خۆی کە لە گوند پێشنیاری کردبوو " شت وەرگرتن بەرامبەر بە خزمەتەکان. دەبوا یە دەولەمەند بوا یە تا هەبەتی خوی بهیلتەو. لەگەڵ ئەوەشدا لە یەك شت بەقسە سەربازە کە نەکرد " هیچی لە

گوندە کە ی خۆی وەر نه گرت و هەرچییه کی بۆ دە کردن دە یکردە بە خەششی خۆی. جگە لەوەش پێشنیارە کانی مەوۆه زیندوووە کانی پەتکردەووە کە پووشانە وەر بگری و دەست بگری بە سەر ئەو زەوییه کە مانە ی چەند کە سیکی کەم هە یانبوو و مولکانه و جۆره کانی تری باجیان لی بسە نی. ئەو دە یویست بە هیزی جادوو ئاغا بی، ئەگەر باجیش بسە نی پێویستی بە تۆکەر و پاسەوان دە بی.

شیوازی بە جیهێنانی داواکارییه کانی خەلک سەرە تا ئالۆز بوون، سیامەند ئەو ئالۆزییه ی مەبەست بوو تا کارە کە ی وەک ئیشیکی ئاسان تە ماشا نە کری، بە لام لە گەل گەرمبوونی بازارە کە ی وازی لەو ئالۆزکردنە هیئا. بە مجۆرەش خەلک دە هاتن و هەمان داواکاری دووبارە کراوی ئەوانە ی پێشویان دە خستە بەردەمی "ئافره تیك داوا دە کات لای مێردە کە ی خۆشەویست بکری، ئافره تیکی تر حەزی لە منداڵە، پیاویک سە فەرێکی بە دەستە وە یە و دە یەوی بزانی سە فەر بکات یان نا، پیاویکی تر پڕۆژە یە کی هە یە و پێویستی بە وە یە بەرە کە ت بکە وێتە ئەو پڕۆژە یە ی، خیزانیك دە هاتن و دە یانوت شتیان لی ونبوو یان شت لە مالیان دیار نامینی.

سیامەند ئیشی بۆ هەموو ئەوانە دە کرد: بە ئافره تە کە ی دەوت فلانه بالندە سەر بپری و بیکولێنی و فلانه ئیسکی بدات لە پۆشاکێ مێردە کە ی، بۆ ئەو ئافره تەش کە منداڵی دەویست چەند وشە یە کی بە جامیک ئاو دە خویند و دە یکردە شووشە یە ک و بە ئافره تە کە ی دەوت تیکە لای ئای زۆرتری بکات و خۆی پی بشوات، بخوردی دادە گیرساند لە بەردەمی ئەو پیاووە ی نیازی سە فەری هە بوو و چەند وشە یە کی سە یری لە گەل بوونە وەرێکی نادیاردا دەوت پاشان بە پیاووە کە ی دەوت سە فەرە کە ی بکات یان دوا ببات، چەند تەلیسمیکێ لە سەر دیوی ناو وە ی جامیک دەنوسی و ئای تیدە کرد، جامە کە ی دە دایە ئەو کە سە ی پڕۆژە کە ی هە یە و پی دەوت مەرە کە باوی ئای بخواتە وە، لە بیریشی نە دە چوو پی بلی جادوو گەران بەرە کە ت نابە خشن بە لکو سەرکەوتن، وە لامە دووبارە کراووە کە شی بەو خیزانە دەوت کە شتیان دیار نامینی کە بکەر خزمیکێ خۆیانە، ئەگەر داوای ئای ئەو خزمە شیان بکرا دایە دە چوو و ژوورە کە ی پشته وە کە تاریکترین ژوور بوو، دوو چاوی دەنووقاندن و کەمیک قوپی دە شیلای دە یکردە پە یکەرێکی بچوک، پاشان دە یبردە وە لای ئەو کە سە نە و پێشانی دە دان تا بزانی لە کی دە چی. میوانە کان وێنە ی کە سیکیان لەو پە یکەرە دا دە بینییە وە، کە سیکی دە یناسن، زۆربە ی کاتیش ئەو وێنە یە یان دە بردە وە سەر خزمیکێ خۆیان. نرخێ ئەو خزمە تە ی دوا یی لە هەموو خزمە تە کانی تر بەر زتر بوو.

ئەو کارانە جگە لە دەستکە و تە کە یان خۆشیان بە سیامەند دە بە خشی، ئەو وایدە زانی گەمە یە کە و دە یکات، بە لام جۆرە خزمە تیکی تر هە بوو نیگەرانی دە کرد و دە بوا یە بپاری بدایە بیکات یان نا.

کە سانیکێ زۆر داوای ئەو شتە یان دە کرد کە نیازیکێ پاکێ لە پشته وە نییه: زیانگە یاندن بە کەسانی تر. ئەوانە پۆژانە پێگە ی دووریان بۆ ئەو مەبەستە دە بپری: تە لاقدانی فلانه ئافره ت یان ئیفلجکردنی فلانه کە س یان دە مەبەستنی خزمیک یان دراوسێ یە ک. پۆژبە پۆژیش ئەو جۆرە داواکارییانە زۆرتر دە بوون.

سیامەند سەرە تا رازی نە دە بوو، پاشان دوو دل بوو، دواتریش بە جیددی بپری لیکردە وە. ئەو دە یبینی دەستکە و تە خزمە تە سبیبە کان دە و لە مەندی بە دواووە نییه لە کاتی کدا ئەوانە ی بە دوا یی زیانی میملە کانیا ندا دە گە پێن ئامادە ن زۆرتر بدە ن.

خزمە تکاری قوتابخانە کە بەم شتانە ی زانیبوو و تیبینی دوو لێیه کە ی سیامەندی کردبوو بۆ یە بە ساردی و بێباکییه وە بە ئاغا کە ی و ت گویی نە داتی چونکە هەر خۆی دە توانی ئەو جادوو ی لەو کە سانە ی کردوو بە تالی بکاتە وە. فیکرە کە لای سیامەند نوێ نە بوو، کەمبۆنە وە ی ژمارە ی ئەو کە سانەش کە سەردانیان دە کرد پاش ئەو ی

ئاشكراي كىردىبوو كە ئەو جادوۋە پەشە ناكات ھانى دا لەو ھەزىمەتسەلەكە لەناو گىژاۋى دوۋىلىدا نەھىلىتەۋە. پاش ھەر پەتەكردنەۋەى ئەو جۆرە داۋايانەش نىرخەكەى بۆ بەزىر تەرەپكە ھەزىمەتسەلەكە ھەردوۋ تەسۋەتە پىكەۋە كۆيۈنەۋە بۆ ئەۋەى دۈا سەنگەرى بەرگىيەكەى بىشكىنن.. لەكۆتايىشدا بىرپارى خۆى دا. چاۋەپىيەكەم كەسى لەو جۆرە كىرد.. دۈاى ئەۋەى يەكەم كەس دىۋ ئىشى بۆ دەرۋىزە دەرۋازەۋە دەنگى بىلەن دەرۋازەۋە كە جادوۋگەر ئىستاپازىيە ئەو كارانە بىكات.

يەكەم كەس ئافەتەتتىكى شار بوۋۇق لەكەسۈكەرى مېردەكەى لاي بېۋە نەخۇشىۋ دەيۈست ئاگرىك بەرداتە مالىيان ئەۋرەقەى بىكۆيۈنەۋە. پەشەيە مەبەستەكە ۋەگەرمىيە خىستەنەۋەكە جارىكى تەسۋەتەندىيان دوۋىل كىرد: ((گوناھە.. ئەۋ شتەى ئەۋرە دەيەۋى تاۋانە)). بەلام پاش كەمىك لىۋ پەرسى: ((دەزانى ئەۋە پارەى زۆرى دەۋى؟)).

ئافەتەكە ئامادەبوۋ ھەرچىيەك داۋابىرى بىدات. كىنى دلى ھىندە گەرە بوۋ ھەرچىيەكى كۆكردىبوۋە لەگەل خۇيدا ھىتابوۋى:

((دوۋ سالى پارە كۆدەكەمەۋە، ھەموۋىم بۆ ھىناى)).

جادوۋگەر بە بەپەنجە ئامازەى بۆ سوۋچىكى بەپەكەى كىرد:

((بىخەرە ژىرەۋە، لەدەرەۋەش چاۋەپىيەكە)).

ئەنەكە پارەكەى دانائۇ پۇشت. جادوۋگەرەكە چوۋە ژورەكەى پىشتەۋە ئاردۇ ئاۋى تىكەل كىردو كىردىيە ھەۋىر، شىۋەى كەسىكى لىۋ دىۋستىردو چەند وشەيەكى پىا خۇيىندو فوۋى پىاكىر ئىنجا ئەنەكەى بانگ كىردەۋە: ((ئەمە بىخەرە خوارەنەكەيان)).

ئەنەكە ھەۋىرەكەى خىستە كىسە پارەكەى بەخۇشىيەۋە ھەلسا. پىش ئەۋەى بىشپوات جادوۋگەرەكە ۋىستى دىيەكەى بازىرگەنى بۆ كارەكەى بىكات بەلام فرىاي قىسەكە كەۋتو نەۋىت، ئافەتەكە بىۋ پىۋتەن ئەۋە دەكات. ئەنەكە پۇشت بەلام ھىشتا شىتەك لە دلى سىامەنددا مابوۋ. پارەكەى ھەلگىرتو تەماشاي كىرد: ((رەنگە ئەمە مالىك كىۋول بىكات)). پارەكە زۆر بوۋ، پۇژانى داھاتوۋش زۆرى تەدەنە بەرپىۋى خۆى لە ئابروۋچوۋنى ھەزارى دەپارىۋى: ((رەنگە مالىكە فرىاي كىۋول بوۋن نەكەۋىۋ مەلەيەك بە خۇپايى ئەۋ جادوۋە بەتال بىكاتەۋە)).

دلى بەۋە خۇش بوۋ بىرىكىردەۋە چەند خۇش دەبىۋ ئەگەر لەگەل مەلەكە پىكە بىكەۋى، خۆى جادوۋ بىكاتو ئەۋ بەتالى بىكاتەۋە، داھاتىش بەنىۋەى. خىزمەتكارى قوتابخانەكە ئەنەكەى بىنىۋ قىسەكانى ناۋ ژورەكەى لىۋ بىست. چوۋە ژورەۋە بۆ لاي ئاغاكەى:

((زۈۋ پىموتىۋى ئەۋ سىخەرە بىكەۋ ھەر خۇت بەتالى بىكەرەۋە، ئەمجارەش دەلىم ھەر خۇت بەتالى بىكەرەۋە.. كەس مەكە بە شەرىك)).

سىامەند تۇقى، ئەۋ پىاۋە چۆن زانى؟

((كەسى ۋەكەى؟)).

خىزمەتكارەكە دانىشت، نەفەسىكى قوۋلى لە دارجەگەرەكەى ۋەرگىرت، بەئارەۋى خۆى دوۋكەلى جەگەرەكەى لە سىيەكانىدا بەگىر ھىنا، ئىنجا كە ئىشى پىۋ نەما كىردىە دەرەۋە: ((مەسەلەن مەلا)).

چاۋەكانى سىامەند زەق بېۋىن:

((چۆن زانىت؟)).

خزمه تکاره که دارجگه ره که ی له دهم دهره یتاو به سهرسورمانه وه ته ماشای سهرسورمانی سیامه ندی کرد، سیامه ند به چاویکی گومانه وه ته ماشای کرد:

((دهلیی فیرووی ناو دلەکان بخوینیته وه)).

خزمه تکاره که هیچی نه وت، سیامه ند به رد هوام بوو:

((دهترسم تۆ شهیتانیك بی چووبیته له شی مروڤا!)).

خزمه تکاره که ههر هیچی نه وت. سیامه ند قسه ی کرده وه:

((نازانم بۆچی ههست دهکه م جاروبار شهیتان دهچیته له شی گویدریژه کان، به لام ئه مجاره ههست دهکه م چۆته له شی تۆوه)).

خزمه تکاره که وه ئه وه ی هیچ نه و ترا بی:

((مه لات دهست ناکه وی ئه وه ت بۆ بکات، بۆشت بکات شهریکت ده بی، بۆشت نه کات باسی ده کات، باسیشی بکات زهرهر ده که ی)).

پیاوه که حیکمه تیکی گهره ی وت، سیامه ندیش دهستی جوولاند به واتای فهرموو بۆ دهره وه:

((ییری لیده که مه وه)).

پیاوه که پۆشت و بۆ یه که م جار سیامه ند ترسی له و پیاوه نیشته:

((تۆ بلیی به راستی شهیتان نه بی؟)).

سیامه ند ئینجا زانی ئه وه ههسته ترس نییه له و پیاوه، سیامه ند زانی ترسه که له گه ل ئه وه دهسه لات ههاتوه که ئیستا دهستی که وتوه: ترسی له دهستدانی ئه وه دهسه لات هه. ترسی ئه وه و ترسی ههزاری پاش دهوله مه ند بوون.

پۆژی دواتر ئافره تیکی تر له شاره وه هات، دیار بوو ئافره ته که ی دوینی قسه ی بۆ کرد بوو. سیامه ند گه یشته قه ناعه تی که جادوو بۆ دوو مه بهست داهینراوه: دهستی گیرکردنی قازانچ و خۆپاراستن له زیان، به هه له شدا چووبوو کاتی که وایده زانی ده توانی به یه ک لاق به ره و ئاواته کانی بپوات و ته نها سوود بگه یه نی، به پال ئه و باوه ره ی شه وه نیوه قه ناعه تیکی بۆ دروست بوو جادوو داهینانی که ئافره تی له دواوه بوو، داهینانیکی ره شه و به تایبه ت بۆ سهر برپینی ئافره تانی تر پووناکیی بینیه، دوایش ههر ئه و داهینانه بووه هۆی ئه وه ی خۆیان ئاوه پرووت بکری. ئافره ت ماسولکه ی نییه تا له پێیه وه بگاته ئامانجه کانی بۆیه ههر ده بوايه جادوو داهینرایه.

هاتنی ئافره تان و داوی زیانگه یانندن به ئافره تانی تر سیامه ندی زیاتر بیتاقه ت ده کرد "ئه وه به ره وه ی بگه ریته وه گوند خۆی بۆ ململانه ی خۆی و شاهو هیس ئاغا ئاماده کرد بوو. ئه وای دانا بوو شه پێکی مه ردانه به که ره سه یه کی نوپوه بکات، وه کو پیاویکی به سام و به هه یبه ت له گونددا بژی، یاری به شاهو هیس ئاغا و کوره کانی بکات، خپوه کان راوبینی بشیان هینیته سهر پێگه ی خه لک، ئاژهل بۆ دهسه لات هه که ی و بۆ گه مه کانی موسخه ر بکات، خه لک بیبینن له پر دهره که وی و له پر دیار نامینی، ئه مپۆ له به رچاویاندا ده چیته گوندیکی دوورو ههر ئه مپۆ له ناو ئاوا یی دهنگی بییستن. سیامه ند ده یویست ئه مانه و له وانه گه وره تر بکات به لام ئیستا ده بیینی له گه ل جیهانی لاواز و بیده سه لات ی ئافره تاندا مامه له ده کات و ده که ویته ناو گێژاویک خۆی تییدا به جچوکی ده بینیته وه. سیامه ند نا په حه ت بوو، نا په حه ت بوو و جگه له به رد ه وامبوون پێگه یه کی تری له به رد ه مده ده بیینی.

سیامه ند به رد ه وام بوو به لام وه کو قه ره بوو په نای برده بهر پێگه ی تر که کاتی خۆی فیریان بیوو "پێگه ی سامناکتر بۆ میوانه کان و زبرتر له دروستکردنی په یکه ری هه ویر، ئاسانه تریش له خستنی له ناو خواردنی قوربانیه که. ئافره تی که

داوای کردبوو مێرده که ی له بهردهم ژنه تازه کهیدا وهکو کهری خه سینراوی لی بی. سیامه ند پیتی وت ده توانی مێرده که ی به پاستی بخره سین، ژنه کهش لاری نه بوو. سیامه ند په یکه ریکی بچووک هینده ی له پی ده ست به شیوه ی ئه و پیاوه به قور دروست کرد، چه ند جارێک ده رزییه کی له ناوگه لیدا چه قاند له گه ل وتنی چه ند وشه یه کی پێویست دووباره کردنه و یان. له وهش به دوا په یکه ری ئه و که سانه ی دروست ده کردو ده رزیی ده کرد به و شوینه ی مه به ست بوو زیا نی پێبگات.

ئه و شیوازه نوپیه ماوه یه ک دلی خو ش کرد به لام ئه و نه ده ی پینه چوو نا په حه تی کرد، له شیوازه کونه که زیاتر. ئه و له گه ل هه ر ده رزییه که هه سستی ده کرد ئیچیره که بۆته لاشه یه کی بی دیفاع به رامبه ری که وتوو و ئه و بپه زه بیانه و نامه ردانه به چه قو تیی که وتوو، هه ر ده رزییه کیش به ئه ندامییکی ئه و په یکه ره ی ده کرد هه سستی ده کرد هه مان ئه ندامی له شی خوی وه کو هه مان ئه ندامی له شی شه ی تانی لی ها توه، له کۆتاییشدا هه سستی ده کرد هه مو له شی بۆته له شی شه ی تانی، دوا ی ئه وهش دوومه لێک له پاشه لیه وه ده رچوو "ئه وه سه ره تای کلکی، ده رده چی و گه و ره تر ده بی تا دوا ی ده بیته کلکی دپکاوی وه کو کلکی شه ی تان.

کاری جادیووگهری هه مو کاتی که ئه نجامی داواکراوی نه بوو. پۆژێک له و جۆره که سانه ها تن که زانیاریان ده ویست، زانیارییه کونه کان: ئه و که سه کینه پیلان له دژیان ده گپێی و کۆسپ ده خاته کاره کانیان و زانیان پیده گه یه نی، هه روه ها کینه به رده وام شت له مالیان ده دزی. سیامه ند ریگه کونه که ی به کارهینایه وه "چوو ژوو ره که ی پشتوه، دوو چاوی نووقاندن و قوره که ی کرده په یکه ریکی بچووک دزه نادیا ره که ی ناو مال، په یکه ره که ی برده لای میوانه کان و پیشانی دان. میوانه کان ته ماشایان کردو دوول بوون، یه کیکیان وتی فلانی ئاموزایه، یه کیکی ترو تی ئاموزا نییه و زاوی ئاموزایه. جادیووگهره که قوره که ی برده وه ژووری پشتوه بۆ ئه وه ی ئه مجاره په یکه ره ی ئه و که سه بکات که پیلان له دژیان ده گپێی و زانیان پیده گه یه نی. به خوی و په یکه ره که وه گه پایه وه لای میوانه کان. ئه وان ته ماشایان کردو نه یاناسیه وه، به هه مو باره کاند سووراندیا نه وه و هه ر بی ئه نجام بوو، له کۆتاییشدا هه مو وتیان نا یاناسنه وه. سیامه ند ته ماشای په یکه ره که ی کردو پێستی گرژ بوو و قری په پ پاره و ستا" بینی په یکه ره که له خوی ده چی.

سیامه ند له ترسی ئه وه ی هه مو جارێک خوی له ئاوینه دا ببینی بۆ ماوه یه ک وازی له و ریگه یه هینا، بۆ ماوه یه کیش وازی هینا له ده رزی کردن به په یکه ر بۆ زیاندان و له جیا تی ئه وه په نای برده به ر شیوه که ی تر: له وحه کانی ده رده هینا و ئه و که سه ی ده هینایه پێش چاوی که داوای لی ده کرا زیا نی پێبگه یه نری، له وحه کانی به پێچه وانه وه ده یخوینده وه و دوا ی فوویه کی پوو ده کرده ئه و لایه ی ئه و که سه ی لی بوو.

خوینده وه ی له وحه کان به پێچه وانه وه بۆ ماوه یه ک سیامه ندی ئاسوده کرد، به لام له هه مان کاتدا ئه و هه سته ی دایه که سام و ده سه لات ی که م ده کاته وه. وه کو هه مو جارێکی تریش بیر ی له قه ره بوو کرده وه، قه ره بووش ئه مجاره کارێک بوو ده بوا یه به رده وام بیکردایه. یه که له و دوو لاه ی بانگ کرد که خزمه تیان ده کردو پیتی وت خۆی ژوری بۆ ببیژی: ((پێویسته ژور ورد بی، وردو پاک. دوا یی خۆله که بۆ ئیره ده هی نی و ژور ژور به ئاو ده یشی نی)).

لاوه که پوشت و ئه وه ی کرد. قوره که ئاماده بوو. پیتی وت ئه و قوره بخاته تووره که یه ک و بیخاته سه ر پشتی گویدریژه که و ئه و بپواته وه. سیامه ند ریگه ی گوندی خالدا نی گرت به ر. ته پۆله که ی تیپه پاندو گه یشته ئه و به شه ی ریگه که که له لای چه پییه وه ریزێک به ردو تاویر به بالای مرقفیک بۆته په رزینیکی سروشتی به درێژایی ریگه که. له یه که م قوناغدا وه ستا. که میک قوری هینده ی له پی ده سستی له تووره که که ی سه ر پشتی گویدریژه که ده رکرد. قوره که ی له ناو له پی ده ستیدا فلیقاند:

((صاحب وتبووی جادوو سهراچاوهی هونهره. صاحب هونهرمه‌نده و وینهی زۆری پیشان دام و تسی ئەمه پیی دهوتری هونهر. ئیستاش دزمانم که منیش هونهرمه‌ندم)).

پێخۆیکه‌ی کرده شیوه‌ی ئازهلێک، مشکێک به گویچکه‌ی گه‌وره‌ و پان و لمۆزی درێژ. مشکه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر تاویرێک و چه‌ند وشه‌یه‌کی وت و فووی پیا کرد. سه‌د هه‌نگاوی تر پۆشت و تۆپه‌لێکی تری قوپی له‌ تووره‌که‌که‌ ده‌رکرد. کردیه‌ شیوه‌ی ئازهلێکی ترو له‌ سه‌ر تاویرێکی تر داینا. هه‌ر سه‌د هه‌نگاو ده‌پۆشت و شیوه‌یه‌کی تری ده‌کرد و ده‌یخسته‌ سه‌ر به‌ردێک. تا هه‌موو قوپی سه‌ر پشستی که‌ره‌که‌ ته‌واو بوو ده‌یان په‌یکه‌ری دروست کرد: مشکێ گوی خپو گه‌وره‌ و لووت تیز، پشیله‌ی توورپه‌، شه‌مشه‌مه‌ کویره‌، به‌رازی کیوی، گویدرێژ شیوه‌ی له‌ شه‌یتان ده‌چوو و هه‌ک له‌ گویدرێژ. ئەوانه‌ی به‌دریژایی پێگه‌که‌ دانا و گه‌رایه‌وه‌ ئاوابی، به‌ لاوه‌که‌ی وت:

((سبه‌ینی ئەوه‌نده‌ی ترم بۆ بشیله)).

سیامه‌ند به‌ کورتی وه‌ لامي پرسیاره‌کانی کۆپه‌که‌ی دایه‌وه‌:

((ئه‌گه‌ر هه‌ز ده‌که‌ی عه‌قلێت تێک بجێ پێت ده‌لێم)).

له‌ پۆژانی دواترو له‌ کاتانه‌ی میوانی نه‌ ده‌بوو ئەو په‌یکه‌رانه‌ی دروست ده‌کردو له‌ سه‌ر پێگه‌که‌دا بلای ده‌کردنه‌وه‌:

((ده‌بی جیه‌نجه‌ و سامی خۆم له‌هه‌موو شوێنێکدا دابنیم)).

په‌یکه‌ره‌کانی سیامه‌ند سامیان ده‌خسته‌ دلای ئەوانه‌ی بۆ لای ئەو بۆ گونده‌که‌ ده‌چوون. میوانه‌کان به‌ر له‌ گه‌یشته‌نیان په‌یکه‌ره‌ بجوکه‌کانیان ده‌بینی و بیته‌وه‌ی که‌س پێیان بلای نه‌یانده‌وێرا نزیکیان بکه‌ونه‌وه‌ یان ده‌ستیان لێ‌ده‌ن. سه‌رباری ئەوه‌ش سیامه‌ند به‌ دوو کۆپه‌که‌ی وت ئەو قسانه‌ بلۆبکه‌نه‌وه‌ که‌ هه‌ر که‌سێک ده‌ست له‌ په‌یکه‌رانه‌ بدات تووشی نه‌هامه‌تی ده‌بی، ئەگه‌ر سووکایه‌ تیشیان پێبکات ده‌بیته‌ ئەو ئازهلای ئەو په‌یکه‌ره‌ی له‌ شیوه‌ی دروست کراوه‌.

پۆژێک لاویک له‌ سولتان ئاباده‌وه‌ له‌ گه‌ل چه‌ند که‌سێک له‌ سه‌ر ئەو پێگه‌یه‌دا بوون. گالته‌ی به‌ په‌یکه‌ره‌کان ده‌کردو یه‌کیکیانی شکاند که‌ له‌ شیوه‌ی سه‌گی کیوی بوو. به‌رله‌وه‌ش بگه‌نه‌ ئاوابی ده‌ستی به‌ سه‌ریه‌وه‌ گرت و که‌وته‌ هاوار کردن، پاشان هاواره‌که‌ی بووه‌ وه‌پین. هاوپیکانی په‌له‌یان کرد تا بیگه‌یه‌ننه‌ لای جادووه‌گه‌ره‌که‌. جادووه‌گه‌ر لاوه‌که‌ی بینی و به‌رله‌وه‌ی که‌س قسه‌یه‌ک بکات پێی وت چی کردووه‌ و ته‌نانه‌ت ناوه‌که‌شی پێت چیه‌. سه‌ره‌تای چاره‌سه‌ره‌که‌ بیرخسته‌نه‌وه‌ بوو که‌ ده‌ستدان له‌ په‌یکه‌رانه‌ چه‌ند ترسناکه‌، دوا‌ی چه‌ند وشه‌یه‌کی به‌ سه‌ر لاوه‌که‌دا خویند، ئەویش ده‌ستبه‌جێ چاک بووه‌وه‌ و به‌پێکه‌نینه‌وه‌ هه‌لسا. جادووه‌گه‌ره‌که‌ پێی وت چه‌ند پۆژێکی تر سه‌ری لێ‌داته‌وه‌.

چه‌ند پۆژێک پاش ئەوه‌ ورده‌ هه‌ویر له‌ چوارده‌وری ئەو په‌یکه‌رانه‌دا دانرابوون. که‌سانێکی تر به‌و پێگه‌یه‌دا ده‌پۆشتن و چۆله‌که‌یان ده‌بینی نزیک ئەو په‌یکه‌رانه‌ به‌مردوویی که‌وتوون. جاری تریش پاشماوه‌ی خواردن له‌ سه‌ر پێگه‌که‌دا ده‌بینرا، پاشماوه‌ی خواردنه‌که‌ له‌ خۆشترین خواردنی خۆیان باشت بوو، پێبوارێک تێده‌په‌ری و خۆی نه‌ده‌گرت و لێی ده‌خواردو پاش ماوه‌یه‌ک تووشی ئازاریکی زۆر ده‌بوو. ده‌یانپرسی و ده‌یانزانی ئەوه‌ پاشماوه‌ی خواردنی جادووه‌گه‌ر بوو. جاری تر ده‌یانبینی ئازهلێک ده‌هات و ده‌یخواردو ده‌مرد. سامی جادووه‌گه‌ره‌که‌ گه‌یشته‌ ئەوه‌ی ده‌یانوت نه‌ک ته‌نها په‌یکه‌ره‌کانی سه‌ر پێگه‌ و نه‌ک ته‌نها پاشماوه‌ی خواردنه‌که‌ی ترسناک به‌لکو ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر له‌ به‌ر هه‌تاودا بینرا پێویسته‌ مرۆڤ خۆی له‌ سیبه‌ره‌که‌ی بپاریزی.

سیامه‌ند وه‌ک سامیشی هه‌بوو سه‌لماندبووی که‌ ده‌توانی مه‌ترسی له‌ سه‌ر مرۆڤه‌کان لا‌به‌ری. شه‌ویکیان ئاوابی گویی له‌ هاواری سامناکی وه‌ک هاواری خێویک بوو. هاواره‌کان شه‌وی دوا‌ی ئەوه‌ بیسترانه‌وه‌. خه‌لک ناچار بوون په‌نا بۆ

جادوگرہ کہ یان بہ رن۔ جادوگر بہ پّو شاکہ کہی و دمہ ماکہ کہیہ وہ ئہ وانی کۆ کردہ وہ، بہ قور پہیکہ ریکی ناشیرینی دروست کرد، سووژنی کرد بہ پہیکہ رہ کہ و کوناودہ ری کرد و شہی نادباری و ت، پاشان پیی و تئ وہ ئاغا گہ ورہ کان ببون کہ سیّک لہ شار قسہی پیوتوون و ئہ و پہیکہ رہ ئہ و کہ سہیہ و ئہ و نندہ ی پیّ ناچیّ تووشی نہ ہامہ تی دہ بیّ، ئاغا کانیش ئیستا ئاسوودن و جیتر ہاوار ناکن۔ ہر ئہ و شہ و ہش دہنگی ہاوار نہ ما۔

له کۆتایی هه‌موو ئه‌مانه‌شدا سیامه‌ند به‌سه‌ر ترسه‌که‌یدا سه‌رکه‌وت و گه‌رایه‌وه‌ بۆ دروستکردنی په‌یکه‌ری هه‌ویری ناسینه‌وه‌ی که‌سانی نه‌ناسراو و ده‌ری کردن به‌ په‌یکه‌ری قوپی میملی نه‌ویستراو. سیامه‌ند بی‌باکتر ئه‌وانه‌ی کردو زانی ئه‌گه‌ر خۆی بۆ هه‌سته‌کانی شل بکات ده‌بی چاوه‌پێی پۆژانی دوايه‌مینی سه‌روه‌رییه‌که‌ی بکات.. خۆی بۆ ئه‌وه‌هه‌ستانه‌ شل نه‌کردووه‌کو شیت به‌لاماری هۆکاره‌کانی ده‌سه‌لاتی دا.

ناوبانگی سیامه‌ند له ئاستیځدا نه‌وه‌ستا“ شته‌کانیش خۆبه‌خشانه‌هه‌ل‌ده‌به‌ستران. ئه‌وه‌نده‌شی پێی نه‌چوو هه‌رچییه‌ک جادووگه‌ر ده‌یوت یان ده‌یکرد ئاکامیکی لیّ ده‌بووه‌وه، به‌زۆری ئاکامیکی خراپ. به‌م جوړه‌ش سامی جادووگه‌ره‌که هه‌موو ناوچه‌که‌ی گرت‌ه‌وه‌و گه‌یشته‌شاری سولتان ئاباد. خه‌یا‌له‌کانی سیامه‌ندیش بوونه‌راست: خه‌لکی شاره‌که ته‌ماشای زنجیره‌کیۆه‌که‌یان ده‌کردو ده‌ربه‌ندی باسته‌په‌یان په‌شو تاریک ده‌بینی، شاخه‌که‌ دپاوه‌و چه‌م به‌ناوی‌دا ده‌پوات، چه‌ند دییه‌کیان به‌ره‌و ده‌ربه‌ندی گه‌وره‌ده‌ژمارد: ئه‌و ژاله‌ی ده‌ربه‌نده، ئه‌وه‌ سوۆی چه‌سه‌نه، کانی مسته‌فا ئینجا به‌رزایی ئینجا شاماره‌که‌وتۆته‌گۆشه‌ی نیوان مالۆله‌و کانی که‌وه. ئا له‌و گۆشه‌یه‌دا له‌بناری شاخه‌که‌ گوندیک له‌ناو ته‌م وه‌لم و لێلێدا ون بووه، جادووگه‌ریکی سامناکی تێدا ده‌ژی له‌ویۆه‌ ده‌پوانیته‌ شاره‌که‌یان و ده‌شت و گرده‌کانی به‌رده‌می گونده‌که‌ی، جادووگه‌ریک کاتی خۆی شوان بوو به‌لام جادووگه‌ریکی کۆنی مه‌زن سه‌دان ساله‌ مردووه‌ له‌ گۆزه‌که‌ی ها‌ته‌ ده‌ره‌وه‌و ئه‌و شوانه‌ی فێری جادوو کرد.

تەماعى سىيامەند بۇ پلەيەكى بەرزىرو سامى زياتر سنوورى نەما تا ئۇ شەوھى خەوينىكى بىنى پىيى وت دەسە لائىك ھەيە ئۇ سنوورەش تىپەر دەكات، پىشى وت ئەگەر شوپىي ئۇ خەونە نەكەوي ئۇ دەسە لائەي ئىستا ھەيەتى تيا دەجىو دەپتەو ھە شوانەكەى جارن. سىامەند لە خەو راحەنى وترس كەوتە دلبەو ھ.

سیامه‌ند پاش دوولاییه کی ژور جوحای هاورپی بانگکرد، پئی وت به‌رام‌به‌ری دانشی، جوحا دانشت و سه‌ری داخست، سیامه‌ند ده‌بویست شتیک بلی، جوحاش ده‌بویست شتیک له ئاگاه‌کیه وه ببیستی، سیامه‌ند نه‌یتوانی پدیشه‌کی بۆ قسه‌که‌ی دابرژی، یه‌کسه‌ر هه‌واله‌که‌ی پی وت:

((شه‌و خه‌ویکی ناخۆشم بینی، ناخۆشترین خه‌و)).

جوحا وریابوووه و سه‌ری به‌رزکرده‌وه، هیوایه‌کی بۆ دروست بوو و له‌دلی خۆیدا مژده‌ی به‌خۆی دا: ((سیامه‌ند حالی

خرابی منی به خه و بینوه، سیامه ند ئیستا دلی نهرمه و وازم لی دیننی خه جی بهینم)).

یه کسه ریش سیامه ند خه ونه که ی وت، خه ونه که ی بهردیک بو له ده مییه وه بۆ سه ر ته وقی سه ری جوحا :
((خه و منی که ده بی خۆشه و یستترین که س بکه مه قوربانن .. پی م و ترا خۆشه و یستترین که س سه ر بپر م نه گه ر
بمه وی ده سه لاتن خۆم بپاریزم)).

جوحا ده می داچه قاندو دوو چاوی نه بله ق بوون ، ماوه یه ک و ته ماشای ئاگا که ی کرد ئینجا توانی قسه بکات :
((من به ته ما بووم دلت نهرم بووبی و بهیننی خه جی بهینم که چی ده بینم ده ته وی سه رم بپری)).
به رله وه ی ئاگا که شی ه یچ بلنی شتیکی کونی بیر خسته وه :
((تۆ له شاوه یس ئاگا دلره قتری ، شاوه یس ئاگا ره زنی نه دامی ، به لام نه یوت سه رت ده بپر م بۆ نه وه ی هه ر ئاگا بم)).
دلی پر بوو و قسه که ی بۆ ته و نه کرا . ئاگا که ی نه ی توانی تی بگات نه و هه موو خه فه ته ی جوحا بۆچییه ، له گه ل نه وه شدا
دلنه وایی کرد :

((تۆ لای من خۆشه و یستترین که س نیت جوحا ، له به ره وه پیویست ناکات تۆ سه ر بپر م)).

جوحا جاریکی تر سه ری هه ل بپیه وه :
((من خۆشه و یستترین که س نیم ؟ نه گه ر من نه بم که واته که ست خۆش ناوی)).

سیامه ند :

((به لنی که سی که هیه خۆشه و یستترین که سه لای من ، به لام دیاره تۆ نازانی)).

دلی جوحا که و ته ته په ته پ نه و دلله پیی وت و زو کۆل نه دا : ((سیامه ند چه زی له کچی که و نه مزانیوه ، نه و چه زی لی
کرد بی وازم لی دهیننی خه جی بخوازم)). به لام به ردی دوو م بۆ ته پللی سه ری گه وره تر بوو :
((به لنی ، که سی که هیه له هه موو که سیکی تر لام خۆشه و یستتره .. سه گه که م)).
جوحا که می ک پاما تا نه و کاته ی له قسه که تی گه یشت ، که تی شگه یشت زانی شتیکی بی مانایه دانیشی و گوئی له و جۆره
قسانه بگری . بی نه وه ی قسه یه ک بکات هه لسا و یستی ژووره که ی بۆ جی بهیننی . ئاگا توو پره بوو و نه یه یشت :
((دانیشه ! من بۆ نه وه بانگم نه کردوی باسی دل داری خۆت و خه جیم بۆ بکه ی ...)).

جوحا پیی بپری :

((به لام بۆ نه وه بانگت کردووم باسی دل داری خۆت و سه گه که تم بۆ بکه ی)).

سیامه ند :

((سه گی من و تۆشه)).

تۆره ی توو پره بوونی جوحایه :

((سه گی من ؟! به گووشی نازانم .. نه گه ر پی ت خۆشه شووی پی بکه)).

سیامه ند :

((پی ت ده لیم پیویسته سه ری بپر م)).

جوحا دانیشه وه :

((ده سه ری بپر)).

ده نگی سیامه ند کرۆله بوو :

((نا توانم)).

دوو هاوړیکه له ناو ژووریکی بی ده نگدا مانه وه ، سیامه ند خه فه تی هه بوو ، جوحاش سه ری سو پر ما بوو . نه و ده یزانی

هاوړیکه‌ی له‌کونډه‌وه سه‌گه‌که‌ی خوښ ده‌وی به‌لام تا‌ئو پاده‌یه؟ ه‌ردو ته‌ماشای زه‌ویان ده‌کردو بیده‌نگ بوون. بیده‌نگی درېزه‌ی کیشا تا له‌پر شتی‌ک له‌ناو می‌شکی جوحادا ته‌قیه‌وه، دل‌ی ته‌په‌ته‌پی کردو ح‌زی کرد پی‌یکه‌نی به‌لام خو‌ی گرت، خو‌شی ده‌نگی خسته له‌رزه‌و به‌و ده‌نگه‌وه قسه‌ی کرد:

((به‌قسه‌م ده‌که‌ی سیامه‌ند؟ سه‌ری بېره، سه‌گی‌کی خو‌پری چیت بو ده‌کات نه‌گهر هه‌موو نه‌م ده‌سه‌لاته‌ت نه‌می‌نی)). وه‌کو خو‌شیی درنده‌کانیش له‌کاتی په‌لاماری نیچیردا له‌دل‌ی خو‌یدا هاواری کرد: ((نیستا ده‌توانم هه‌قت لی‌یکه‌مه‌وه، هه‌ر زوو ح‌زم ده‌کرد سه‌گه‌که‌تم بکوشتا‌یه، نه‌وه‌تا خو‌ت هی‌نا‌ته به‌رده‌مم. نه‌و سه‌گه‌ خو‌پریه‌ه خو‌شه‌ویسته‌ت پی‌ی سه‌رده‌بېرم و نه‌و خه‌فه‌ته ده‌خه‌مه دل‌ه ره‌قه‌که‌ته‌وه)).

به‌ده‌نگی‌کی به‌رزی‌ش که نه‌یتوانی ناو‌زی خو‌شیی تی‌دا بشاری‌ته‌وه: ((نا‌ره‌زویی خو‌ته به‌لام ته‌ماشای حال‌ی خو‌ت بکه نه‌گهر ده‌سه‌لاته‌ت نه‌ما، بزانه‌ چو‌ن گالته‌ت پی‌ده‌کری‌و له‌وانه‌یه ئیشی شوانیشته‌ت ده‌ستنه‌که‌وی)).

نه‌وه‌بوو سیامه‌ند لی‌ی ده‌ترسا“ له‌پر ئاگر به‌رده‌بیته هه‌موو خه‌رمانه‌که‌ی، هه‌مووی له‌به‌ر سه‌گه‌که‌ی، هه‌ردو قوربانیه‌که گه‌وره‌ن، تازه سه‌گه‌که بو‌ته به‌شی‌ک له‌گیانی، جوحا ویستی راب‌بو‌پری: ((نه‌گهر سه‌گه‌که‌شت پی‌نه‌کو‌ژا، وا بخه‌ره می‌شکت که‌ره‌که خو‌شه‌ویست‌ترین که‌سه له‌لات و سه‌ری بېره)).

سیامه‌ند به‌چاو‌یکی تو‌وره‌وه ته‌ماشای کردو زانی راده‌بو‌پری: ((بو‌چی که‌ره‌که؟ تو‌پیش که‌ره‌که)).

مژده‌شی دایه:

((هه‌ر له‌خه‌وه‌که‌دا پی‌م و‌ترا ده‌بی‌ی دوا‌ی سه‌گه‌که که‌سی‌کی تر سه‌ری‌بېرم، که‌سی‌ک هه‌ر وه‌ک نه‌و له‌خو‌مه‌وه نزیک بی‌ی)). تازه جوحا خه‌فه‌ت به‌و شتانه ناخوات:

((نه‌وه من ناگ‌ریته‌وه، نه‌ی نابینی من چه‌ند له‌توو ده‌ورکه‌وتوو مه‌ته‌وه؟ خو‌ت ئاشکرات کرد که من خو‌شه‌ویست‌ترین که‌س نیم له‌لات. نه‌خیر نه‌خیر! که‌ره‌که نزیک‌ترین که‌سه.. بی‌گومان دوا‌ی سه‌گه‌که.. دوا‌ی سه‌گه‌که.. پی‌ش من.. زو‌ر پی‌ش من)).

نه‌شیتوانی خه‌فه‌تی خو‌ی له‌و گالته‌جاریه‌ه بشاری‌ته‌وه که به‌گو‌یی خو‌ی ده‌بی‌یستی‌و باوه‌پ ناکات له‌جیهاندا بی‌مانای له‌و جو‌ره هه‌بی:

((سه‌گو‌کەر! هه‌ر نه‌وانه لای تو‌شتن.. گو‌وش به‌ده‌می هه‌موو مرو‌قه‌کان)).

له‌به‌ر خو‌شیه‌وه گل‌ماندی و که‌ره‌که‌ی له‌سیامه‌ندو سه‌گه‌که‌ی به‌باشتر ده‌زانی:

((سیامه‌ندو سه‌گه‌که‌ی دل‌یان نییه، که‌سیان ییر له‌ژنه‌پ‌نان ناکه‌نه‌وه، به‌لام که‌ره‌که نه‌وه‌نده بلی‌مه‌ته ناو‌ر له‌ما‌که‌ر ناداته‌وه و ماین له‌شامارو دی‌کانی تر نه‌ماوه ده‌ستی نه‌یگاتی. ئافه‌رین نی‌رکه‌ری قاره‌مان ماینه‌ت له‌نه‌سپه‌کانی نه‌م ده‌وربه‌ره ح‌رام کردوو و نه‌گهر وازت لی‌ی بی‌دن سه‌د وه‌چه ئی‌ستر ده‌خه‌یه‌ته‌وه.. به‌تو‌ش ده‌لین که‌ر.. نه‌خیر! که‌ر نه‌م ده‌وانه‌ن)).

سیامه‌ند باش گو‌یی له‌قسه‌که‌ی جوحا نه‌بوو و پی‌ی و‌ت ب‌رواته ده‌ره‌وه چونکه ده‌یه‌وی به‌ته‌نیا بی‌ی کاتی‌ک ب‌ریار ده‌دات. سیامه‌ند پال‌کوت و نه‌یتوانی به‌یه‌ک باردا پال‌بکه‌وی، ده‌تلا‌یه‌وه و ده‌تلا‌یه‌وه تا کات گه‌یشته ئی‌واره.

ئی‌واره سه‌گه‌که‌و که‌ره‌که له‌گه‌ل یه‌کی‌ک له‌و دوو خه‌مه‌تکاره گه‌رانه‌وه. سه‌یرانی‌ک بوو به‌فه‌رمانی ئا‌غا بو دوو ئازله‌که. سیامه‌ند ویستی نه‌و دوو ئازله‌که نه‌و سه‌یران و گه‌ران و تی‌که‌لبو‌ونه له‌گه‌ل سروشته بکه‌ن که خو‌ی ماوه‌یه‌که لی‌یان بی‌به‌شه، ده‌شی‌ویست سه‌گه‌که له‌به‌رچا‌وی نه‌بی تا بتوانی ب‌ریار بدات.

جوحا لەسەر پلێکانەیی هەیوانە کە دانیشتیبوو و چاوەڕێی ئاغاکی بوو، بێریشیدەکردەووە چى بکات ئەگەر ئاغا بپاریدا سەگە کە سەرئەبڕی.

سەگە کە بەزمانیک لە دەروەو کڵکێک لە حەوادا چوووە ناو حەوشەکە، جوحای بێنی و ویستی باسی خۆشیی سەیرانە کە ی بۆ بکات، وەری:

((نەهاتی بۆ ئەم گەرانە)).

کەرەکش بەرلەووی بچیتە ژوورەووە زەری، بەزەوقەووە چوووە حەوشەکە و جووتەیهکی خۆشیی لە دەرگا کە داو تەقە ی لێهەڵساند:

((زۆر خۆش بوو)).

سیامەند گویی لە وەپین و زەپین و دەنگی دەرگا کە بوو، سەگەکش بەرلەووی بانگ بکری بازیکى بەسەر جوحادا داو بەپەلە چوووە لای خاوەنە کە ی. جوحا بە دەنگی شەیتانیک دلی بە ئازاری بوونەووەرەکان خۆش بێ پێی وت:

((خیرا بچۆ! خاوەنە کە ت مژدەیهکی خۆشی پێیه)).

هەڵساو چوووە لای کەرەکە و گۆچکە ی بەرزکردەووە و دەمی لی نزیک کردەووە و هاواری کرد:

((ئەمشەو خواحافیزی لە سەگەکە بکە)).

کەرەکە دوولچی لەیە کتر جیاکردنەووە:

((جووحوو دەزەری و دەرانی گۆیم لی نییه دەزەری و دەرانی گۆیم لی نییه)).

سیامەند باوەشی بۆ سەگە کە ی گرتەووە و دەستی هینا بەسەر پشتیدا، یاری بە دەموچاوی کرد، سەگە کە فرمیسکی لە چاویدا بێنی:

((سەمسەم پێی ناخۆشە لێی دوور بووم)).

ئەو شەو سەگە کە لە باوەشی خاوەنە کەیدا نوست، بۆ پۆژی دواتریش هیشتا خاوەنە کە ی نەیتوانیبوو بپاری ببات. سێ پۆژ وایەووە بە جوحا و دوو کۆپە کە ی وت نایەوێ کەس ببینی. ئەو سێ پۆژە خەلکێکی زۆر دەهاتنە ئاوی و چاوەرپیان دەکردو پێیان دەوترا جادووگەر کەس نابینی، زۆر چاوەرپیان دەکردو دەگەرانەووە، جوحا ئەو ی کردبوووە دەرەتە " دەچوووە لای و بۆی باس دەکرد چەند کەس دین و بەبیئومیدی دەگەرنەووە، موبالەغەشی دەکرد لە ژمارە ی ئەو کەسانە و لەخۆیەو دەبیوت ئەوانە بپاریان داو جارێکی تر نەیهنەووە:

((مانگیك نابات لەهەموو ناوچە کەدا هەوال بڵاودەبیتهووە جادووگەرە کە چیت ئیش بۆ کەس ناکات)).

لەکۆتایی ئەو قسانەشدا ئامۆژگاریی دەکرد:

((دوای یەك مانگی تر ئەگەر سەریشی بپری هەر کەس نایەتەووە لات)).

جوحا بەووە نەووەستاو درێژە ی بە تۆلە کە ی لە ئاغاکی داو کەوتە بڵاوکردنەووە ی هەندێ قسە تا خەلک تێبگەن جادووگەرە کە توانای نەماووە بۆیە نایەوێ کەس ببینی. هەندێ قسەشی هەڵدەبەست گوایه جادووگەر بە فلان و فیساری ئاوی و توونی، لەکۆتاییشداو بەپێی قسەکانی جوحا کەس نەما جادووگەرە کە قسە ی پێی نەوتبێ.

جوحا ویستی خەفەتیک زیاتر بباتە ئاغاکی، پۆژی چوارەم پێی وت باشترە کەمێک بچیتە دەروەو وایەکی بالی خۆی ببات. سیامەند بەقسە ی کردو چوووە دەروەو ماله کە ی. لەبەردەرگا دا کەسی نەبینی چاوەرپێ بکات. جوحا بیئەووە ی پرسیری لی بکری وەلامی دایەووە:

((..لەبەرئەووە ی ئەم چەند پۆژە پازی نەبووی کەس ببینی)).

سیامەند بەگونددا گەراو بینی زۆر کەس لالووتن، کەمێکی تر گەراو خراپتری بینی و بیست، لاقرتیشی بەرووی هەندێ

کەسدا بێنی. بە لای پیاویک لایاندا دانیشتبوو، پیاوێک هەلنە ساو سلاوی لێنەکردن، کە تیشپەرین بیستیان پادەبویری: ((تووکى بنباخەلم زۆر بوو و تاقەتم نیهی لێی بکەمەو، بە سحر بازیک بلێن بە دوایەك بۆم لێیکاتەو)).

سیامەند زانی لە ماوەی ئەو چەند رۆژە شتی خراب پووینداو، گەشتەکەى تەواو نەکردو گەراپەو مالهو، لە مالهو لە جوحای پرسى:

((بۆچی وایان لێها توه؟)).

جوحا:

((وابزانم کارى خەوێکەتە، ئەى خەوێکە پێی نەوتى ئەگەر خوشەو یستترین کەس سەر نەبێرى دەسەلات نامینی؟)).

سیامەند وەلامی نەبوو، جوحا پەلەى بوو ئەو ئاسنە بکویتتەو کە ماویەتى گەرم بێ:

((وا بزانم بەراستی دەسەلات نەماو)).

سیامەند راپەڕی:

((قسەى هیچ مەکە، دەسەلاتم هەر ماو)).

گوێیان لەتەقەیهك بوو، جوحا بە دەم چوونە دەرەو و تى:

((یاخو و ابی و کەسیک هاتبێ)).

چوو هەوشە و دەرگا کەى کردەو و بێنی کەسیکە لە شار هاتوو و پێویستی بە خزمەتێکی جادوگرە کە هەیه. جوحا

و هەکو کەسانی تری پێش ئەو بە دەستبەتالی ناردییەو. بە ئەسپایی پێی وت:

((ئەى نەمانوت نایەوئ کەس ببینی؟)).

ئینجا گەراپەو لای ئاگا کەى:

((هیچ نەبوو! سەگیکى گەر بوو هیندە لەشى دەخورا خوێ بە دەرگا کە دەکیشا)).

ئەوێ سیامەند بێنی و بیستی بەس بوو بۆ ترساندن، ئیستا دەتوانی بریار بدات:

((جوحا! سەرى دەبەرم)).

جوحا ویستی دلتیابی:

((دەتوانی؟)).

سیامەند وەلامی نەبوو، جوحا هانی دا:

((دەبێ بتوانی!)).

سیامەند دووبارەى کردەو:

((دەبێ بتوانم!)).

پۆژی دواتر خۆیان بۆ ئەو قوربانییە ئامادە کرد، خۆیان و سەگە کە و کەرەکە چوونە دەرەو و گەیشتنە گردی کافران.

سیامەند هیچی بە جوحا نەوت و ئەم بە لایەو گرنگ نەبوو هیچی پێی بلێ. تەنیشتی چەمە کە سیامەند کەوای سەگە کەى

داکەندو باوێشى بە ئاژەلە کە دا کرد، پێکەو چوونە ناو ئاوە کە. بە چنگ ئاوی هەلگرت و کردی بە سەرى سەگە کە:

((بیرت دێ کە هاتمەو و تۆم دۆزییەو؟ بیرت دێ کە تۆم شت؟ پایزیک بوو وەك ئەم پایزە)).

سەگە کە مەرى کرد:

((وێکو ئەو جارە مەکەرەو)).

چنگیکى تری هەلگرت و ئاوە کەى پیا کردەو:

((ئەو رۆژەم زۆر لاخوێش بوو، لای تۆش هەر خوێش بوو، بەلام تازە هەموو شتیك تەواو)).

سه‌گه‌که‌ی شت و له ئاو ده‌که‌ جوونه ده‌ره‌وه‌، سه‌گه‌که‌ خۆی راته‌ کاند:

((با یارییه‌کی خوشتر بکه‌ین)).

خاوه نه كه ی به جوحای وت گویدرژده كه له خواره وه جیبهیلن و ههرسیکیان بچنه سه ر ته پۆلكه كه . دوو مړۆف و ئازهل كه چوونه سه ر ته ختایی سه رووی گرده كه . سیامه ند سی گۆری سی كه سه غه ربه كه ی بینی و ئه و چیرۆكانه ی بیركه و تنه وه كه خه لك له باره ی جادووگه ری كۆنه وه ده یانوته وه ، تۆ بلینی راست بی و سه ربینی مړۆقی به نرخ و ئازهلای خۆشه و یست باجی ئه و ده سه لات ه بی ؟ سی گۆر ده كه ئیستا به چاویکی تر ده بینی ، زه حمه تی قوربانیدانیان تی دا ده بینی . پشتی كرده سی گۆر ده كه و روویكرده رۆژئاوا ، باوه شی كرده وه به سه كه كه ی ، رومه تی خسته سه ریشتی وادی جارانی بۆ باسكرد :

((پوڙى بارانه كهت بير دئ؟ ئو پوڙه وامزنى لافاو برديتى، واشمزنى بيوه فايى پوى تيكر دبووى و منت جيھيشتووه، به لام دوايى بهو بارانه زوره هاتيتيه ليژاييه خره كهى تييدا گيرم خواردبوو و هر نه وهندهت پيكر خوتم بيا بكيشى تا بيم بللى ماوى و من بزانم هيحت بۆ ناكړئ بۆ رزگار كردم)).

روومہ تی ہشتا لہ سہ ریشتی ہاوریکہ یدا بوو، دہستی ہینا دہ سہ رڈہ ویشتہ :

((دوایی زانیم بیوه‌فایی نه‌بووه که جیته‌ی‌شبووم.. بیده‌سه‌لاتی بووه، ئیستاش من له‌نیوان دوو ئاگردام، یان بیده‌سه‌لاتی یان بیوه‌فایی، هه‌روه‌کو یه‌که‌م جار، ئه‌وجاره‌ی بۆ سه‌روه‌ری سه‌فه‌رم کردو تۆم جی‌یه‌شت.. به‌لام ئه‌م‌جاره‌ بۆ تاهه‌تا.. بۆ تاهه‌تا.. تۆیت دهرۆی و ناتینمه‌وه)).

فرمیسکیك كه وته خواره وه:

((من هه لمبژارد، تۆش له من داشتربووی، ئیستاش هه موو ئه و یادانه تهواو)).

هه‌ل‌ساو به جوحای وت به ته‌کانی بداتی، دان‌نشت و دوو ده‌ستی سه‌گی به‌ست:

((ئەمرو بۆ دوايەمىن جار يارى دەكەين.. دوايەمىن يارى)).

سەگە کە سەری سورما بوو بە لام بە خۆشیبەو هە کلکە، بادەدا:

((سه مسهم خه فهتی هه یه، به لام یارییهکی تازهم له گه لدا دهکات)).

دوو قاجیشی به‌ستنه‌وه، به‌هیواشی و به‌خوشه‌ویستییه‌وه سه‌گه‌که‌ی به‌لاته‌نیشتا پالخت. سه‌گه‌که‌ زمانی ده‌ره‌نابوو:

((یاری دہ کی سہیرہ)).

سیامه‌ند داوای کێرده‌که‌ی له جوحا کرد، جوحا کێرده‌که‌ی دایه، سیامه‌ند لَمۆزی سه‌گه‌که‌ی گرت و سه‌ری برده‌ داوه، کێرده‌که‌ی خسته‌سه‌ر ملی و دوو چاوی خۆی نووقاند:

((مالئاوا هاوړيکهم.. مالئاوا، چهند پوړژيکه بهم خهفته دهتليمه وه نه مدهويست نه وه بکه م، به لام نه متواني کهوتنی خوم ببينم، نه گهر وهکو مروۍ بير بکه يته وه به خوشحالييې وه قبولی نه م قوربانيدانه بؤ خوشه ويستی خوت دهکۍ.. نه م قوربانېي خوت و نه م بډه فايي خوم)).

نوزدهم كه له سه‌گه‌كه ده‌چوو و سيامه‌ند چاوى كرده‌وه، سه‌گه‌كه‌ى بينى به‌پرسيارو سه‌رسوپمانه‌وه ته‌ماشائى ده‌كات:

((سه مسه م!)).

یه که مجاره فرمیٲسك بینیٲ دوو چاوی نازده له ده مبه پیٲکه نینه که پر بکاتو پیا یاندا بیٲه خواره وه . کیٲده که ی لابر دو بینی قورسای ی ئو کیٲده پیٲستی ملی سه گه که ی که میٲک بریو وه چه ند دلٲیٲک خوٲن در چو و بوون . سه گه که دوو چاوی نووقاندن و لووره به کی به رزترو به نازارتی کرد :

((سه مسه! مه یکه!)).

ته ماشای ئه و هیله سووره ی کرد:

((به لام ناتوانم.. نه خیر ناتوانم)).

جوحاش ویستی بلێ: ((مه یکه...)) به لام نهیتوانی قسه بکات. سیامه ند راست بووه وه و کێرده که ی دایه دهست جوحا:

((دهزانه رقت لییه تی و حه سوودی پی ده به ی.. تو بیکوژه)).

جوحا کێرده که ی لیوه رگرت:

((تو برۆ، مهزانه منت خه ساندووه، ئه وهنده پیاوه تیم تیدا ماوه قبوولی نه که م له بهرچاوی تۆدا یاره

خۆشه ویسته که ت سه رپرم)).

له دلی خۆشیدا: ((سیامه ند ده لئه رمه، سیامه ند دلره قه، دلی بو سه که که نه رم بوو، به لام بو من په ق بوو، به لام من مروقم، مروقیش له ئازهل گرنگتره، که واته دلنه رم نییه، که واته پیویسته ئازله که به رمی، با ئازله که به رمی و مروقه به مینی)).

سیامه ند پشتی تیکردو چوه خواره وه. سواری که ره که ی بوو و بیته وه ی ئاورداته وه هاواری بو کرد:

((هر له سه رگرده که بینیزه)).

قاجی به سه رورگی ئه و گویدریزه شوپ کرده وه که له و شتانه ی تینه ده که یشت و نه ی ده زانی دووه م قوربانی خوی ده بی.

که ره که سه ری بو گونده که هه لبری و به رویدا زه پری:

((وا هاتینه وه)).

* * * * *

جوحا شه و نه چوه وه ماله که و ئه وه ی خسته پوژی دواتر. لاشی سه یر بوو کاتیک بینی ژماره یه که سه ی گونده کانی تر گه یشتونه ته شامارو داوایان ده کرد جادووگه ره که ببینن. ئه وه لای جادووگه ره که ئاسایی بوو، ئه و یه که م قوربانیی خوی کرد.

جوحا ئه و پوژه گهرمتر خزمه تی ئاگا که ی ده کرد به لکو ئه مجاره ریگه ی پییدا خه جی بخوای. سه ره تا هیچی نه وت،

دواتریش خوی نه گرت و لپی پرسى:

((ئیستا ده هیلی خه جی به ینم؟)).

پووی ئاغا په قتر دیاربوو:

((من خۆشه ویستترین که سم کرده قوربانی ده سه لاته که م ئیستا چون شوینی ده زیکی بیعه قلانه ی تو ده که وم؟)).

دلی جوحا پر بوو:

((به لام...)).

هیچی بو نه وترا، ئاگا که شی سوور بوو:

((تو ئه و سه گه ت سه رپری ئیتر چون دلنیا بم سه ی ئه گهر توو په بووی ئه و کچه سه رنابری)).

جوحا چوه ده ره وه و به ده نگیک خه ریک بوو ده گریا نوو زه یه کی کرد:

((خه تای خۆمه)).

ئاغا فریا که وت پیش ئه وه ی بجیته ده ره وه پیی بلێ:

((ئه گهر خه جیت ده وی ئه و جلانه دابکه نه و جلی شوانی بکه ره وه به)).

جوحا چوه هه وشه که و به په ق و خه فه ته وه داره که ی به سه ر زه ویدا ده کیشا، به ده نگیک پر گریان وه له به رخۆیه وه

سکالای دووباره ده کردهوه:

((کەس هەستم پێ ناكات، کەس منی خوش ناوی)).

گویدریژه که جوحای بینی و به سۆزهوه تەماشای کردو له بهرخۆیهوه دهستی کرد به هۆینهوهی گۆرانییهک بۆ خوشهویستی جوحا:

((جووحوو.. جووحوو.. جوانه.. جووحوو جوانه..)).

ناوی جوحا به سەر گۆرانیی گویدریژه که دا زāl بوو و تا دههات گۆرانییهک خیراتر دهبوو:

((جووحوو جووحوو جووحوو جووحوو..)).

کەمێک مابوو کەرەکه کۆنترۆلی خۆی له دهست بداو گۆرانییهکە بێت زهرین کاتیک جوحا تیبینی کرد ئازەله که تەماشای دهکات و هەناسە پێش زهرینیتی. گویدریژه که نزیکترین کەس بوو له کاتەدا رقی خۆی به سەردا برێژی: ((بۆچی سهیرم دهکە؟ ها؟ هەر تۆ ماوی گالتەم پێبکە؟)).

به رهو ئازەله که پۆشت و به داره کهی کهوته لیدانی. کەرەکه له ناکاو براو نهیزانی بۆ کام لا پابکات. جوحا لێی دها ئهویش به دهوری خۆیدا دهسوورایهوه و نهیدزانی بۆ کۆی پابکات. مرقفه که کەمێک دامرکایهوه و پشتی کردە ئازەله که: ((جادوگره تهره ماشه کهی ئاوايی ئیوهی لا گرنگتره.. مرقفی بۆچییه. مرقفه لای ئهو له تهرسه قولى کهری نهوهی کەر بینرختره. ئهو کهسی خوشناوی.. کەس منی خوشناوی)).

گویدریژه کهش دامرکایهوه به دوو چاوی پر گریانوه تەماشای جوحای کرد:

((جووحوو لیم دها جووحوو بهدار لیم دها جووحووم خوشدهوی ئهو لیم دها ئهو بهدار لیم دها)).

جوحا بریاری دا دهست له تۆله ههلهنگری. بریاری دا ئهو شتانه بکاتهوه و ئهو شتانه بلیتهوه که ئاگاهە ناشیرین دهکەن ههتا ئهگر زیانی خوشی تیدا بی. وهکو پیشتر چوو ناو خهڵک و ناراستهوخو تییگه یاندن که جادوگره که توانای جارانی نهماوه، دیسانه وهش وتیهوه جادوگره که قسهی به فالن و فیساروتوه، له کۆتاییشدا به بیانوی وتنی قسهیهکی بپریزی بهرامبه جادوگره که له یهکێک لهو دوو کورپی دا که خزمهتی سیامهندیان دهکردو تهری کرد. بهوهش نهوهستاو به ئاوايی وت:

((ههركەس قسهی خراب به ئاغا بلی، وای لیدهکری. دهبی لهگهلتاندا له شاوهیس ئاغا خراپتر بی)).

هیشتاش مابوو بۆ تۆله کهی، ههروهو پۆدهی له خزمهتکاره کهی دا چوو له ئاگاهە بیرخستهوه که دهبی کهسی دووهم بکاته قوربانی. سیامههه پرسی: ((ناترسی تۆ بی؟)).

جوحا کێرده کهی له باخهلی دهرهینا، خستیه بهردهم دهوچاوی خۆی و به په رۆیهک به هیواشی چهند جارێک له سه رتا خوار سپیهوه تا بریسکهی بکۆژی پێبهخشی:

((ئهو کاتهش ههه نهترسابووم ئهو بم، دهزانم منت خوشناوی)).

کێرده کهی سوورپاند هوه وهک له بهرخۆیدا قسه بکات وتی:

((سهگه که خوینی زۆر بوو، دهبی کهره که خوینی چهند بی؟)).

سیامههه بێباکیی نواند، به لام نهیتوانی پێی نهلی:

((دلت زۆر خوش بوو که سهرتپری چونکه له تۆ زیرهکتر بوو. ههسوودیت پێی دهبرد چونکه ئهو بووه ژماره دوو تۆش بووینه ژماره سی)).

جوحا له دلی خۆیدا وهلامی دایهوه: ((ئهو وا دهزانی، دها ههه وا بزانی. ئهو نازانی من تۆلهی لیدهکه مهوه)).

ئىنجا بە دەنگى بەرز:

((چىت وت بۆ كەرەكە؟ جادوگرەن ئامادەن ھەموو شتەك بىكەنە قوردانىي مەرامەكانيان)).

سىامەند بە لاقرىتى دەستكردەو ۋە لامى دايەو:

((تۆى شوانى فاشل چى لەبارەى جادوگرەنەو دەزانى؟)).

جوحا لە سووكا يە تىيە بىبەك بوو دەستى بەسەر كەواكەيدا ھىنا:

((دەزانم جادوگرەن تەنھا دەتوانن خەك بىكەنە دوژمنى يەكتەر. دەشزانم زۆر لە كارەكانيان فرتوفىلن. من بەشدارىي ھەندىك لەو فىلانەم كردو، ئاگاشم لە كەسى تىرش بوو. بەراست! ماوئەكە غەفە نابىنم، تۆ بلىيى ديسانەو پەيكەرى سەگ و گورگو چەقەل و پشیلە شىتەيان نەكردى؟ بەلام پىروا ناكەم، كەسەك دەنگى لە دەنگى خىو بچى سەگ و پشیلەى لە قور دروستكراو زەفەرى پى نەبەن. بەراستىكى تر! دەزانى دەنگى غەفە لە دەنگى خىو كەى تۆ دەچى؟)).

سىامەند گازی لە لىوى گرت و پىپەل پەشيمان بوو: ((بىرا جوحام نەكردايە شاگردى خۆم. ئىستا پىي ئاساييە ئەوئە دەزانى باسى بكات)). لە گەل ئەوئەشدا ترسەكەى ئاشكرا نەكرد:

((ناترسى ۋەكو كەر داركارىي بكريى ۋەك سەگ دەر بكريى؟ ناترسى بىكەمە كرم؟)).

بەلام تازە جوحا ناترسى:

((ئەوانە بە خەلكى ئاوايى بلى... رەنگە دەبى تۆ لە من بترسى)).

پووشى مۆن كرد و پشتى تىكرد و لىيداو پۆشت و دوا وتەى وت:

((كە ويستت كەرەكە سەرىپرى بانگم بكە)).

جوحا چووە دەرەو ۋە سىامەند زانى دەبى ئەو قوربانىيە ھەربكات، ئەمپۆلە سەبەى باشترە. كەرەكە بىنى جوحا پۆژ نا پۆژىك دىت و بىرىدە خاتەو ۋە ئەو قسانە بەگويدا دەدات كە چەند پۆژىكە فىر بوو دەيانكات. سىامەند بانگى كردو بىئەوئە تەماشای بكات بىرپارەكەى پىوت، ئەوئەش بە يەك وشە ۋە لامى دايەو:

((با بىرۆين)).

بىرپارى ئەمجارە سەخت نەبوو بەلام بەشى خۆى خەفەتى تىدابوو، دوو مۆڤ ۋە ئازەلەكە چوونە تەنىشت تەپۆلكەكە،

سىامەند ويستى سەرىكەوئ، جوحاش بىرىخستەو:

((ئەى ۋەكو سەگەكە نايشۆى؟)).

شتنى سەگەكە تەنھا يادكردنەوئەكى جاران بوو. ۋە لامى نەدایەو ۋە كەرەكەى تاودا تا سەرىكەوئ.

گەيشتنە سەرەو ۋە سىامەند گۆرى سەگەكەى لە لایەكى تىرى گەردەكە بىنى. ئىستا چوار گۆر بەسەر گەردەكەوئ، سى كەسە غەرىبەكەو سەگە خۆشەويستەكەى. پووى كەردە لاكەى ترو بە جوحاى وت دەست و قاچى كەر بىستىتەو:

((تازە شارەزای ئەم ئىشە بووى)).

جوحا دەست و قاچى بەستەو ۋە بەزەحمەتەو توانى كەرەكە بەلاتەنىشتدا بخات، دەستىكى لەسەر ئازەلەكە بوو و

ئەوئە تىرى بۆ ئاغاكەى پاكىشا:

((كىردەكەم بدەرى)).

كەرەكە پرسپارى كرد:

((كەى گىياكەم دەدەنى؟)).

سىامەند بىرىخستەو:

((کیرده که به تویه)).

جوحا بیریکه وتوه:

((باشه کهر تیئاگات دنا گالتیه ی پیده کردین)).

ههردوو گوچکه ی کهر په پ بوون:

((سه مدهم و جووحوو دهمبه ستنه وه بو ئه وه ی هه موو گیا که بخون)).

سیامه ند په له ی لی کرد:

((زوو سه ری بیره و بگه پینه وه)).

جوحا کاتی ده ویست:

((سه ربین ی کهر وه کو تیگه یان دنی زه حمه ته)).

که ره که ناره زایی ده ربی:

((گیا خواردن وا نابئی)).

سیامه ند پووی کرده لاکه ی تر:

((نا توانم سهیری چاوی بکه م، کهر بی سه ربین خه فه تباره)).

جوحا بو شوینیکی گونجای ملی که ره که گه را:

((هه ر نیستا خه فه تی نامینی و ده بیته دلخوشی ئاژه له کان)).

که ره که سهیری ههردوکیانی کرد:

((سه مدهم و جووحوو شییت بوون)).

سیامه ند پشتی تی کردن و چوه خواره وه:

((به زه بیم بهو ئاژه له دا دیته وه، ده روم)).

جوحا له دلی خویدا گلماندی:

((به لام به زه یی به منی مروقا نایه ته وه)).

که ره که له خوی پرسی:

((جووحوو چی ده کات؟)).

سیامه ند رویشت:

((ته نیشتی گوپی سه گه که بینیره)).

جوحا پیکه نی:

((یه که م کهری دونیا یه گوپی هه بی)).

که ره که خوی راپسکاند:

((وازم لی بیئن گیا ناخوم)).

سیامه ند بو خوی قسه ی کرد:

((هه ر وه کو سه گه که بیریده که م)).

جوحا گوپی لی بوو:

((ماینه کانیش بیریده که ن)).

که ره که ترسا:

((سه مدهم مه پۆ!)).

دهنگی سیامه ند له دووره وه هات:

((ئه مه پۆ نه تبینم)).

جوحا هاواره که ی گه راند وه:

((من یان که ره که؟)).

سیامه ند گه یشته وه گوند و چاوه پیی جوحای نه کرد، جوحا ئیواره گه پایه وه و گوپی نه دایه فه رمانی ئاگاکی که ئه و پۆژه نه بیینی. جوحا مه بهستی بوو هه ر ئه و پۆژه سیامه ند به ئازاره وه ببینی. زه حمه تی ئیشه که ی بۆ باس کرد: ((نه مزانی ناشتنی که ره هینده ی پی ده چی)).

دهستیشی کرد به باسکردنی ئه و ئیشه و چۆن ناشتنی مرۆف ئاسانتره:

((مرۆف له شی پیکه و دهست و قاچی به نه رمی ده چنه ته نیشتی له شی بۆیه زه ویی زۆر داگیر ناکات به لام که نه ک هه ر گه وه و قه له وه، به لکو له شیشی ئه وه ند به گۆر ناریکه زه وییه کی زۆر ده بات" سک و پشتی پیک درێژ ده بنه وه و دوو قاچ و دوو دهستی بۆ خواره وه، سه رو ملی گه وره شی بۆ سه ره وه. ئه گه ر که ریان بناشتایه له جیات ی گه نم و جۆ به ردمان ده خوارد)).

ئینجا بایدایه وه سه ر باسی ژنه یان، ئه مجاره بۆ بی تاقه تکردنی ئاگاکی:

((ده بی گۆره که ی پیشانی ماینه کانی ئه و ده ور به ره بده ی تا جومعان بچنه سه ری.. به راستی نیریکی بیهاوتایان له ده ستچوو، که س ناتوانی جیی بگریته وه. ماینه کان ده چنه سه ر گۆره که ی و به کول بۆی ده گرین و ده لێن: ئای نیرکه ری بلیمه ت، چی له ئه سپه خویریه کانی ئه و دیپانه بکه ی)).

سیامه ند هیچی نه وت جوحاش چوه وه سه ر باسی قوربانی:

((ئه گه ر خه وت به که سیکی تره وه بیینی بانگم بکه هه رچه ند به که س نه ما خوشتبوی تا بیکه ته قوربانیی ده سه لاته که ت، ئه و ده سه لاته ی له هه موو شتی که له لات گرنگتره)).

سیامه ند به لالووتیه وه پیی وت:

((پیشه ی سه ربهرین لات ئاسان بوو، ده ترسم ئه و دوو کوپه ی لای خۆم سه ربهری بۆ ئه وه ی هه ر خۆت بمینیته وه و منیش ناچار بم رازیت بکه م)).

جوحا چوه ده ره وه وه لامه که ی بۆ ناو دلی خۆی هیشته وه:

((خه م مه خۆ! له یه کیکیانم داوه و پۆشت و نایه ته وه، خواش گه وره یه بۆ ئه وه ی تر)).

بانگە وازى دل

يادى سەگەكە لەدلى سىيامەنددا نە دەسپايەو . ديارنەمانى دوو ئاژەلەكە بۆشايىيەك بوو كاتىكى زۆرى دەويست تا پېر بېتەو . سىيامەند پاش ئەو دەلى دوو ئاژەلەكە كىردە قوربانى دەسەلاتى خۆى نەك تەنھا دەسەلاتەكەى پاراست ، بەلكو پۆزبەپۆژ ئەو دەسەلاتەى لەجاران گەورەترو بەسامتر دەبوو ، ئىستاش حەز كىردن بە دەسەلات لای بۆتە حەزىكى شىتانه ، لەجاران شىتانه تر ، بەشىكى ئەو حەزەش قەرەبوو كىردى ئەو قوربانىيە قورسە بوو ، ئەو ھەستە بوو كە سىيامەند دەركى پېنە دەكرد .

حەزى شىتانهى دەسەلات ھەر جارەى بەشىو ەكە خۆى دەنواند . ناوہ پاستى پايز بوو و باران دواكە وتبوو . دوانىو ەپۆ بوو چەند مندالىكى بىنى خەرىكى درپىنى پەپۆى شېر بوون :
(مندالىنە خەرىكى چىن؟)

خۆشى كارەكە بەرى بە سامى جادووگەر گرتبوو بچىتە دلپان :
(بووكە بەبارانى دەكەين)

وشەى بووكە بەبارانى سالانى پابوردووى خستەو ە ياد ، لەكۆتايى ئەو يادانەش خەياللىك بەمىشكىدا ھات و بە مندالەكانى راگە ياند :

((دەزانم ! بووكەكە بە پەپۆ دروست دەكەن و بە بووكى دەيبەن بۆ باران بۆ ئەو ەى بېتە خوارەو ە بۆ سەر زەوى . حەز دەكەم ئەمجارە ئەو بووكە بۆ من بھيئن ، بووك لە ئىو ە ، بارانىش لە من)) .

مندالەكان پىكەن ، سىيامەندىش وتى گالتە ناكات و لە پاداشتى ئەو بووكەيان :
(دەستتان پەر لە ھەلوا دەكەم) .

وشەى ھەلوا كارى لەسەر ئەو مندالانە لە جادوو بەھىزتر بوو ، ھەموو كىردىانە ھاوارو بە جادووگەرەكەيان وت بووكىكى بۆ دروست دەكەن :

((جواترەين كچى دونيا بى)) .

سىيامەندىش دووبارەى كىردەو ە كە دەست و گىرفانىيان پەر دەكات لە :
(خۆشترەين ھەلواى شان) .

داواكارىيەكى تايبە تىشى ھەبوو :

((لەو ەم ناوى كە جارى تر دروستتان دەكرد" ھىندە بچووك بى لايەلايەى بۆ بكەم ، دەمەوى وەكو شەنگەى مام غەرىب بالاي بەرز بى . پەپۆى زۆرتان دەدەمى ، كىشتان پى خۆشە بانگى دەكەم يارمە تىتان بدات)) .

مندالەكان ھاواريان كىرد كە كەسيان ناوى يارمە تىيان بدات و دەيانەوى ھەموو ھەلواكە بۆ ئەوان بى . گورجىش كەوتنە ئىش " بەدزىيەو ە چوونە مالى يەككىيان و دارىكى گەورەيان لى دزى ، لەگەل دارىكى كورتترىشدا پاست و چەپيان كىرد . دوو سەعاتىشيان پى چو تا ئەو خاچە بە پەپۆ داپۆشن ، سەعاتىك بۆ كۆكردنەو ە و درپن و تىو ەپچان ، سەعاتىكىش بۆ شەر كىردن لەگەل يەكتر لەسەر چۆنىتى ئەو تىو ەپچانە . لەكۆتايىشدا ، سوپاس بۆ ھەلوا ، سەركەوتنىيان بەدەست ھىنا ،

بووکه که یان ته واو کردو به هه موو پاستیان کرده وه. سئ منداڵ داره که یان گرتو به زه حمه ته وه که وتنه جوولّه ، سیانه که به بووکه که وه وه ئه وانی تر لای راست و چه پ و له پشته وه. له سالانی پیښووش به رزتر ده یان قیراند، مه به سستیان بوو جادووگه ره که بییستی:

((بووکه بهبارانیؑ.. ئاوی بن ده غلانیؑ.. سهعاتی جارانیؑ.. هه یاران و به یاران.. بۆ فه قیرو هه ژاران.. یاخوا دایکاته یاران)).

چوونه نزيكترين مال و هاواره كه يان توندتر كرد تا مال ه كه زوو بيينه دهره وه و ئاوه كه به سهر ئه و بووكه بپژښن و ئه و مال ه و مال ه كانى تر زوو ته واو بكن و بۆ حه لواكه بگه نه مالئى جادوگه ر. ديمه نئى ئه و بووكه ى كه هيئده ى كچيكي بالا به رزگه وره بوو ژن و كچه كانى ئه و مال ه ى راچله كاند. ژنه كه وه ك له گه ل كچيكي خوى قسه بكات:

((سهرتان به تاشين جئى! حيتان دروستكردوه!)).

مندالہ کان ہاوارمان کرد:

((سیامه‌ند ئاغا سهرمان ناتاشی .. چه‌لوامان ده‌داتی)).

مَنْدَالِيكْ بَه زۆر خۆی کردبووه پێشه‌وای ئه‌و تاقمه‌ هه‌ر به‌و هاواره‌ بۆ ئافه‌رده‌ واقوړماوه‌کانی پوونکردوه‌ :
(ئهم حاره‌ بووک بۆ باران نابه‌ین . ئه‌م حاره‌ بۆ سه‌یامه‌ندی ده‌به‌ین بۆ ئه‌وه‌ی باران به‌یاره‌ینی)).

دایکه که نهسته غفیروللای کرد، له گهل نه وه شدا ناوړې بڼه کچیکې خوی دایه وه و دعای سهر به تاشین چوونی لی کردو پیی وت ناوه که بیئی تا به سهر نهو بووکه دا بیرېژی. کچه که یارییه که ی پی خوش بوو و به هله داوان پوشت و به پاکردن هاته وه. ناوه که پیویستی به وه بوو توند به سهر بووکه بالا به رزه که هله بدری. بووکه که که میك ناوی بهرکه وت و زوری ناوه که منداله کانی ته پ کرد. مندالان پیکه نین و گوییان نه دایه.. حه لواکه دهیپینی، خوی ده کرد دلویک بهر بووکه نه که وی و قه تره به که ناو نه ماری.

پاش چه ند مالیک و چه ند پرسیار و سه رسو پمانیک ، به ژماره ی نه و مالانه ش وه لّامی نه وه سه رسو پمانانه مندالان گه یشتنه مالی جادووگر. سیامه ند به سه تلّیک ئاوه وه له گه لّ جوحا هاتنه دهره وه. سیامه ند به منداله کانی وت بووکه که داگرنو به یئوه بیخه نه سه ر زهوی:

((ہیو اش.. ہیو اش دایگرن، ٹاگاتان لہ یووکہک۴م بی))۔

زمانی مندالەکان لەنیوان ددانەکانیانەوە دەرچوو بوو کاتی کۆششیان دەرکرد تا ئەو بووکە گەورەیه له کهوتن بپاریزن
 لهو کاتهی به پێوه له سەر زهوی له بهردهمی خاوهنی حه‌لواکه دایده نین. سیامه‌ند به هیمنی سه‌تله‌ ئاوه‌که‌ی به‌رز کردوه‌و
 هه‌ر به‌هیمنی به‌سه‌ر سه‌رو قژی بووکە که پشتی و به‌ مندالەکانی راگه‌یاند:
 ((بووکە که‌م قنوو‌ل کرد، ئێوه‌ش شابه‌نی شیرینی ئه‌م شابه‌ن)).

داواشی، کرد سالی، داهاتوو:

((بووكىكى ھاۋشىيۇەم يۇكەن.. بووك يۇ من.. باران بۇ ئاۋايى.. شىرېنىش بۇ ئىۋە)).

[illegible]

خەفەت یی و ت کاتی تۆلەیه کی تره ئەم خۆشییه ی ئا غای دلرە قی بکاته ترس:

((ناترسی باران نهباری؟ نهگهر باران نهباری دهبی تو له م دپیه بار بکهی)).

پووی سیامه ند گرژ بوو:

((ده جار پپیان دووباره دهکه مه وه تا دهباری.. تو بۆچی پیت ناخۆشه؟)).

جوحا پشتی کرده سیامه ندو چوه وه ژووره وه. هه موو گیانی خه فه ت و بیژاری بوو له و هاوپییه ی برپاری داوه تا مردن ههستی پێ نه کات. سیامه ند ماوه یه که له ده ره وه مایه وه و ته ماشای منداله کانی ده کرد ده چونه ماله کانی تر. وه ستاو ته ماشای کردن تا دیار نه مان. چوه ژووره وه بۆ نه وه ی به جوحا بلێ سبه ی خزمه تکاری قوتاخانه که بۆ شاره که بنیری حه لوا بۆ مندالان بکری... منداله کان ماله کانیا ن ته واو کردو هه ر نه و ئیواره یه باران گه یشت.

* * * * *

خۆشییه که ی سیامه ند کاتی بوو و دیسانه وه سه رقالبون به کاری جادووگه رییه وه سه گه که ی له بیر نه برده وه، ته نانه ت گویدرێژه که شی له بیر نه برده وه، ئیستاش نه و سه رکه و تنه ی که له خه ونه کانی گه وره تر ده رچوو له لای بیتام بووه، بیتام و بیواتا، ته نانه ت شیوازه جۆراوجۆره کانی ده سه لاتیش نه و تامه یان به و ژیا نه نه ده به خشی:

((چی له وه زیاتر بکه م؟ خۆ ناچم خۆم بکه مه خوای نه و خه لکه. بشمه وی پازی نابن، بشیا نه وی پازی نابم)).

له گه ل گه وره تر بوونی ده سه لاته که شی و له گه ل زیادبوونی ژماره ی میوانه کانی پرسیا ره کان له باره ی کۆتایی پێگه که له هه موو قسه یه کی تر زیاتر له ناو میشکیدا ده زرنگانه وه:

((تا که ی؟ به ره و کو ی؟)).

ئیسنا له پشووی ده روونی ببهش بووه و ده زانی نه و پشووه چه ند پپو یسته، ئیسنا بۆ ته دیلی کاره که ی و ناوبانگه که ی و ده سه لاته که ی و خانووه که ی و پۆشاکه نااساییه که ی، ئیستاش هه ست ده کات چه ند له سروشت دوورکه و تۆته وه، نه و سروشته ی کاتی شوانیتی ببوه به شیک له گیانی پێش نه وه ی خه ونبینین به پله و پایه ی به رزی ناو گوند هیرشی بۆ به ری. ئیسنا خه ون به دیمه نه کۆنه کانی جارانی شوانیتی ده بینی “دیمه نی ته می سه ر لوتکه کان، بارانی زستان و خۆشاردنه وه له بن تاویره کان، بارانی به هاران و پاکردن به خۆشییه وه له گه ل سه گه که یدا له ژیر لیژمه که یدا، هه وای فینکی پاش نه و بارانه ی به هارو مانه وه ی نیوه ی هه وری ئاسمان به شیوه ی لۆکه ی سپی له ناو ده ریایه کی شینی پوون. ئیسنا سروشت لیوه ی دووره، که سیش له چوارده وریدا نه ماوه خۆشی بو ی، سه گه زیره که که پۆشت، گویدرێژه سه ی ره که پۆشت، جوحا بۆ ته که سیکی نامۆ، خزمه تکاری قوتاخانه که ش کاره که ی لای نه و وه کو په یوه ندییه کی بارزگانییه و هیه سۆزیک ی له و په یوه ندییه نه ده بینی.

سروشت له ده ره وه بانگی سیامه ندی ده کرد، به لām نه و ناچار بوو پپشوازی له میوانه کانی بکات که به ده سه لاته که ی سه رسام ببوون. چه ند جارێک گو یی له باران بووه له ده ره وه ده که وپته سه ر زه وی. باران بی نه و ده که وی و زه وی بی نه و باوهش بۆ نه و بارانه ده گریتته وه. هه موو شتیکی سروشت بی نه و، بی سیامه ند، دین و ده چن. چه ندین جار حه زی ده کرد نه و که سانه په وانه بکات و له گوند بچیته ده ره وه و دوور بکه وپته وه و بچیته ژیر نه و بارانه، پابکات و پپبکه نی و یاری بکات، به لām بیر ده که و ته وه:

((له گه ل کێ پابکه م و یاری بکه م؟ بۆ کێ پپبکه نم؟)).

هه موو پایز پۆیشت و دوو مانگی زستان پۆشتن سیامه ندیش له ناو ململانه دا ده ژیا و نه یده توانی به ده م بانگه وازی سروشته وه بچی.

زستان ها توچۆی زه حمه ت کرد، له کۆتاییشدا نه یه یشت. میوانه کانیش که متر ده بوونه وه و جاری وا بووه هه فته ی یه ک

کەس نە دەهات، لە گەڵ ئەو هەشدا سیامەند نەیدەتوانی بچیتە ئەودو دەرگاوه، لە کۆتاییدا زانی گەر وا بمینیتەوه زستان دەپوات و بە هاریش دەپوات و ئەو هیشتا دیلی مالهەکی دەبێ، بۆیە بریاری دا بە لای کەمەوه بچیتە بەر دەرگای مالهە کە. باران ئەو پۆژە بە خوێ دەباری و گوند خرابووه ماله. سیامەند چوو بەر دەرگا و بینی کەس دیار نییه. ئازایەتی چوو گیانی و توانی لە ماله دووربکەوینتەوه، چوو شارە کۆن کە سامانەکانی خەونیکی کۆنی بوون و ئیستا لەبیری چۆتەوه چونکە سامان بەپێی خۆی دیتە بەر دەرگای مالهەکی. ماوهیەک لەویدا وەستا و وینەیی ئەو سەربازەیی هاتەوه پێش چاوی کە لەسەر نقیمێ ئەو مستیلە بچووکە نەخشینرابوو کە مام سەمیل دۆزیبوویەوه. سەربازەکی ئەسکەندەر یان ئەسکەندەر خۆی بەو کالۆهی پەپێ پێوهیە و بەو کراسە کورتەیی و قەلغانەکی و شمشیرە کورتەکی و ئەو پەمەیی لەزەویدا چەقاندبووی. ماوهیەک بوو پێویستی پێی نەماوو، ئیستاش دەیهوێ وەکو جاران لەدوورەوه تەماشای بکات، تەنها وەکو خەیاڵ تەماشای بکات و چیرۆک لەناو مێشکیدا لەبارەیهوه بهۆنیتەوه... هەر ئەو هەندەو بەس بێ بیرکردنەوه لە سامان یان دەسەلاتیک وەکو ئەو هەندەو ئەسکەندەر.

هەر لەو شوێنەیدا پوانییە ئەو لایەیی تەپۆلکەکی لێیە و ئیستا وینەکی لە گەڵ پەنگی باراندا تیکەڵ بووه. تەماشای زنجیرە چیاکی کرد نوقمی تەم و باران بووه. باران بەسەر دەشتە بەردەلانییە کەدا دەکەوێ و ئەو دەشتە بەهیمنی کەوتنە کە قبوڵ دەکات و گۆی بۆ ئاوازی ئەو کەوتنە بەسەریدا شل دەکات، پاشان هەمووی دەبیتە ئامیز بۆ ئەو تۆکانە و دەیانکاتە جۆگەیی بچووک لەملاو لەولا. خامۆشییە جگەلە دەنگی ماچی باران بۆ سەر گۆنای زەوی و گۆرانیی جۆگەلەکان و سەماکەیان بەسەر ئەو زەوییە، تەنیا ییە و تەنیا ئەو دوو بوونەوهرە پەسەنەیی تێدا یە، تەنیا ییە و مرقۆیی لێ نییه، ئەو مرقۆیی لە دێرزەمانەوه لە پەگەوه هەلکەندراوه و خۆی لێ ونبوو. تەنیا یی باران و زەوی بانگی سیامەندی کرد، زەوی و باران سیامەندیان بانگ کرد بچێ بە دەمیانەوه و ببیتە سییە میان... وەرە... وەرە... دوور مەوهستە... وەرە... سیامەند دای بۆ ئەو بانگە شل کرد، بە دەمییهوه چوو و بە گۆیی کرد... پۆشت... بەرەو ئەو تەنیا ییە خۆش و خۆشەویستە پۆشت.

لە ژێر بارانە کە پۆشت، لە گوند دوورکەوتەوه و گەیشتە ئەو شوێنەیی جارێکیان تێیدا چاوه پێی مام سەمیلی دەکرد تا لەبارەیی شارە کۆنەوه پرسیری لێبکات. لەوێشدا نەمایەوه و بەرەو قەدپالە کە پۆشت. گەیشتە تاوێرێک لە هەموو ئەوانەیی دەرووبەری گەورەتر بوو، چوو سەری و لەسەری وەستا. وا مایەوه تا هەستی کرد هەموو گیانی لەو بارانە تێری خواردوو، ئینجا کەوتە جوولە و گەپایەوه.

لە گەپانەوه ویداو لەو چۆلەوانییەدا ئەو پەیکەرە بچووکە قوێ بە سامانەیی بینی کە دروستی کردبوون و لەسەر بەردەکاندا داینا بوون. کەمێکی پەیکەرەکان بەپێوه مابوون، زۆربەیان باران بەلادا خستبوونی، هەندێکیان هەلۆه شابوونەوه و ببوون بە قورپکی بێ شیوه و بێ واتا. مرقۆهکان نەیان دەوێرا دەستیان لێ بدەن بەلام زەمەن و باران پێیان وێرابوون، بەرەو هەیی ئەم زستانەش تێپەڕی هیچیان نامین.

هەولێ دا پێش ئەو هەیی بگاتەوه گوند تێر لەو دیمەنەیی چواردەوری بخوات، دەپۆشت و ئاوی بۆ هەموو لایە کە دەدایەوه، بۆ زنجیرە شاخەکی دەستە چەپ، بۆ دەشتاییە بەردەلانییەکی دەستە راستی، بۆ رێگا قورپاییە پێچاوپێچە کە، رێگە کە ماوهیەک لەناو تەختاییدا دەپوات و پاشان بەسەر بەرزاییەکاندا سەردەکەوێ ئینجا ون دەبێ. لە کۆتاییدا تەماشای ئەو گوندەیی بەرامبەری کرد کە باران بۆتە تەمێک نیوان خۆی و ئەودا.

ئەو پۆژە و شەوهە کە لە خۆشیدا ژیا، تەنانەت خۆشیی لەو سەرما یە بینی کە چوو بووه لەشییهوه، خۆشککردنەوه و خۆ گەرمکردن لەبەر سۆپای داری ژوورە کە خۆشییهکی تر بوو. نیازیشی دامەزراند ئەو گەشتە دووبارە و سیبارە بکاتەوه. چەند پۆژێک مایەوه ئینجا ئەمجارە بریاری دا بەشەو بچیتە دەرەوه، مانگەشەو بوو و پەلە هەوری زیوینی زۆر لەناو ئەو

ئاسمانه‌ی مانگ پۆشنی کردبوو مه‌له‌یان ده‌کرد.

دارێکی هه‌لگرتبوو و به‌خاوی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ ته‌پو به‌رده‌لانه‌که‌ ده‌پۆشت، داره‌که‌ی له‌ قورپه‌که‌ ده‌چه‌قاندو به‌سه‌ر به‌رده‌کاندا ده‌یکێشا. ته‌ماشای ده‌ورو به‌ری خۆی ده‌کرد، زنجیره‌ کێوه‌که‌، ئاسمان و په‌له‌هه‌وره‌کان و مانگه‌که‌ی، ئاسۆی پۆژئاوا که‌ له‌ ئاستیدا زه‌وی و ئاسمان باوه‌ش به‌یه‌کترا ده‌که‌ن. بایه‌کی هه‌یمن له‌ به‌رزاییه‌کانی ئاسماندا به‌هه‌واشی پالی به‌ په‌له‌هه‌وره‌کان ده‌نا که‌ وه‌کو پاڤۆری ناو ده‌ریایه‌کی هه‌یمن له‌سه‌ر ئاوازیکی هه‌یمن ئاسمانیان ده‌به‌ری.

ئهو هه‌یمنیه‌ ئه‌وه‌ی خسته‌وه‌ بیرى سیامه‌ند که‌ ژيانێکی تر هه‌یه‌ جگه‌ له‌ ژيانى سه‌رقاڵیه‌ی ئیستا خه‌ریکێتی، ژيانێک ئه‌وسا هه‌ر هه‌مووی له‌به‌رده‌ستیدا بوو به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ته‌نها شوان بوو و خاوه‌نى خۆی نه‌بوو نه‌یده‌توانی هه‌موو کاتی که‌ له‌ناو چێژه‌که‌یدا خۆی نوقم بکات. ئیستاش خۆی خاوه‌نى خۆیه‌تی به‌لام ئهو تامه‌ پۆشت و پێویسته‌ دیلی ماله‌که‌ی و پێشه‌ نوێیه‌ سه‌یره‌که‌ی بێ، به‌لام ئهو ئیستا ته‌نانه‌ت خاوه‌نى خۆشی نییه‌، ئیستا دیلیکه‌ قاچ و ده‌ستی له‌جاران توندتر به‌سترونه‌ته‌وه‌. ئه‌وسا ئازادتر بوو و ئهو هه‌ستکردنه‌ به‌ نامۆی که‌ ئیستا دلێ ته‌نگ کردوو شتی که‌ بوو ده‌توانا به‌ئاسانی لێی ده‌رباز بێ. ئیستا سه‌ر به‌و ژيانه‌ نه‌ماوه‌ که‌ تێیدا له‌گه‌ڵ چیاو ده‌شت و باران و هه‌ورو خۆرو مانگدا یه‌کی ده‌گرتو هه‌موو ده‌بوونه‌ یه‌ک پارچه‌، یه‌ک جه‌سته‌ و یه‌ک گیان. دوو وشه‌ی ئه‌وسا ئیستا هه‌نده‌ له‌به‌رچاویدا ده‌هاتن و ده‌پۆشتن وایزانی ده‌بی تا کۆتایی ژيانى بیریان لێبکاته‌وه‌ و بیانلێته‌وه‌.

له‌ژێر پرووناکی مانگی ده‌مبه‌خه‌نده‌ له‌سه‌ر به‌ردێک دانیشته‌و بیرى له‌و ماوه‌یه‌ کرده‌وه‌ که‌ له‌گه‌ڵ شتی بێمانادا بردویه‌تیبه‌سه‌ر. هه‌ستی کرد له‌پشتی په‌له‌هه‌وره‌کانه‌وه‌، له‌به‌رزاییدا، ده‌نگێکی پڕ شکۆمه‌ندی لێی ده‌پرسی: ((سیامه‌ند تا که‌ی؟ سیامه‌ند به‌ره‌و کوی؟ سیامه‌ند وه‌لامه‌که‌ت دۆزییه‌وه‌؟)).

ئینجا ده‌روانیته‌ نزیکتر، ده‌روانیته‌ ئهو هه‌ورانه‌ی به‌هه‌یمنی ده‌پۆن، جارێک ده‌چنه‌ به‌ر مانگه‌که‌و جارێک پرووی به‌ر ده‌ده‌ن.

سیامه‌ند مایه‌وه‌ و مایه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ کازیوه‌دا گه‌رایه‌وه‌، خه‌زێشی نه‌کرد که‌ گه‌رایه‌وه‌، ده‌یویست تا هه‌لاتنی خۆر بمینێته‌وه‌ به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پێ ناچێ شوانه‌کان ده‌رده‌چن و ده‌یبینن. خه‌می بوو قه‌ت نه‌توانی ئهو ساته‌ بیه‌ینی، قه‌ت خۆره‌لاتن له‌ده‌شتدا نه‌بیه‌ی، مه‌گه‌ر بیه‌یته‌وه‌ به‌ شوانه‌که‌ی جارن. گه‌رایه‌وه‌ و له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا تێبینی کرد ئهو داره‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا هه‌ینابووی داره‌ پڕ نه‌خشه‌که‌ی نییه‌ که‌ ببوو یه‌کێک له‌ پێداویستیه‌کانی کاره‌ نوێکه‌ی. داره‌که‌ی بیه‌ی گالۆکه‌ ساده‌که‌ی شوانه‌... کام شوان؟ چۆن گه‌یشته‌ ده‌ستی؟ له‌ هی جوحای هاوڕێی ده‌چی، به‌لام جوحا ئهو داره‌ی بۆچی هه‌لگرتوه‌؟ تۆ بلی ئهو زووتر هه‌ستی به‌و ژيانه‌ ناسروشتیه‌ نوێیه‌ی کردوو و ئهو داره‌ی بۆ کاتی هه‌لگرتوو به‌ریار بدات پشت بکاته‌ ئهو ژيانه‌ و بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ژيانى سروشت و ساده‌ی، بگه‌رێته‌وه‌ بۆ لای دلێ دوور له‌ خۆناندن و گه‌وره‌ی به‌تال؟ سه‌ری بۆ هه‌وره‌کان به‌رزکرده‌وه‌ و گۆی بۆ ده‌نگه‌که‌ شل کرد، بیستییه‌وه‌ و وه‌لامه‌که‌ی دۆزییه‌وه‌: ئهو بانگی سروشت و ئاوازه‌که‌یه‌تی، سروشته‌ بانگی ده‌کات، ئاوازیکی خۆشیی پوون و بێگه‌رد، ئاوازیکی خۆشه‌ویستی بێ پیاوی بۆ ده‌لی، باوه‌شی بۆ ده‌گرێته‌وه‌ و پێی ده‌لی بگه‌رێته‌وه‌.

ئهو شه‌وه‌ش هه‌ر له‌گه‌ڵ خۆشییه‌که‌یدا مایه‌وه‌، به‌یانیه‌ی پاش ئهو شه‌وه‌ش خه‌زی کرد بچێته‌ ده‌ره‌وه‌ به‌لام زانی که‌ سانێک ده‌بینی ده‌پرسن و ئهو سافیه‌ی دل و میشکی لێ تێکه‌ده‌ن. له‌مالدا مایه‌وه‌ و گۆی له‌ باران ده‌گرت. نیوه‌پۆباران وه‌ستاو تا دوانیوه‌پۆ ده‌نگی نه‌ماوو. دوانیوه‌پۆ له‌پڕ ده‌نگی باران هاته‌وه‌، ئه‌ویش چوو ده‌ره‌وه‌. له‌ ماله‌کان دوورکه‌وته‌وه‌ و گه‌یشته‌ ته‌پۆلکه‌که‌، ته‌نیشته‌ چه‌مه‌که‌ دانیشته‌، هه‌لساو له‌چه‌مه‌که‌ په‌رییه‌وه‌، چوو لای ئهو که‌ندره‌ی لافاوه‌ی ئهو پۆژه‌ی له‌یاد ده‌رناچی له‌ جه‌سته‌ی گرده‌که‌ هه‌لیدریبوو. کونه‌که‌ کوێر ببوو وه‌و که‌میکی ماوو، له‌ویوه‌ قه‌ده‌ر

پېچىكى به ژياندا هېنا، له وږه بووه سىامه ندىكى تر. نه يده وږا به سهر ته پۆلكه كه سهرېكه وي. له ديمه نى دوو گۆره كه ده ترسا، به لام زانى ئو بڼو فاييه نواندبووى دوو باره ده بڼته وه ئه گهر نه چيته سهر دوو گۆرى دوو ئاژه له به وه فاكه. سهر كه وتو گه يشت، چۆكى دادا و سهرى نه وي كرد. ديمه نى گۆرى سه گه كه و گوډرېژه كه دلى گوشى. يه كه م جاره هه ست به گه وري تاون كه ي ده كات، تاوانى بڼو فايي و خوپه رستي پيش ئوه ي تاوانى كوشتن بى.

دوو گۆره كه ي بينى و ويستى بگرى. دوو گۆر له ته نيشتى يه "كه وريه يه و بچووكى. دوو گۆره كه بڼه نگ له ولاى سى گۆره بڼه نگه كه ي ترى سى كه سه غه ريبه كه پاكشابوون، گۆرى سه گه كه و گوډرېژه كه بڼه نگ بوون به لام له ناو دلدا چرپه ي گله يى بڼو فاييان ده كرد، ده نكيكى هيمن به لام خه فه تبارو پر گله يى پي ده لى: ((بوچى؟ بوچى؟)).

وه كو باوكىك بوو هه ستى كردوو دوو مندالى خوشه ويستى خوى له بهر خوشيبه يى خوى زينده به چال كردوو. دوو گۆره كه وه كو دوو كه سى پاكشاو هاتنه پيش چاوى، دوو كه س به خوشه ويستى و پي كه نينه وه به ره ورووى دى و باوه شى بۆ ده گرنه وه به لام ئو به روويه كى مۆنه وه په ليان ده گرى و ده ياندا ته ده ستى ئو قه سابه ي چاوه رپيان ده كات، قه سابه كه كي شيان ده كات ئه وانيش به چاويكى پر گريان و پرسيارو سهر سوپمانه وه ئاوپى بۆ ده ده نه وه و به چاوه لى ده پرسن: ((بوچى؟)).

پرسيارى خه مناك ده كرى و ده و ترى، دلش زمان ده به ستى و وه لام نايه ت، پرسياريش بڼو ميده ده بى و بڼه نكي باله گه وريه كانى به سهر دوو گۆره كه ده ده كاته وه و له ناو سي به ره كه ياندا و نيان ده كات. ئيستاش هيمنيه، هيمنى و بڼه نكيه، دوو گۆره كه خاموشن و له ناو ته نيايدا بچووله پاكشاوون. ئيستا سىامه ند ده زانى خاموشى گۆرستان چيه. سىامه ند هه لسا و به دل خوا حافيزى لي كردن و پي شهرم بوو به زمان بيلى. له گر ده كه چووه خواره وه و له چه مه كه په ريبه وه. هه ستر كن به ته نيايى گه يشته لوتكه كان، ئو لوتكه نه ي دواي يه كه هه نگاو ده بنه شيويكى بى قه رار، ته نياييه ك مه رگى به دواوه دى نه ك ژيانه وه و نوښوونه وه، ته نياييه ك هيج تام و اتايه ك بۆ ژيان ناهيلى. هه ره شه ش له و ژيانه ده كات. * * * *

سىامه ند گه شتى ئو پۆژه ي به ره و كوتايى بردو رڼگه ي گوندى گرته وه بهر. نه يزانى ئو پۆژه ته نيا نه بوو. دوو چاوى پر ترسو كين له دووره وه ته ماشايان ده كرد. هه ستى به و دوو چاوه نه كرد تا له سهر رڼگه كه ده ته له يه كى نه بينى گوايه بۆ گورگ دانراوه. ئو كاته ي هاتبو ته له كه ي نه بينى بوو. به په له و به نه شاره زايى دانراوو. ته ماشاى كردو زانى ئيشى كييه. چاوه رپيشى كرد "ته له كه نه يگرت، ده بى گويى له ده نكي تفه نگ بى ئو ئيشه بكات كه ته له نه يتوانبوو بيكات. گه يشته وه مال و جوحاى به دواي زۆرابدا نارد. زۆراب به ترسو و خو ئاماده كردن بۆ شه رپيان بۆ درۆ كردن چوو. چاوه رپي تووره بوونىكى سه خت بوو به لام جادوگر سهر سوپماند كاتيك بينى له جياتى خيسه كردنى چاوى تووره ئو دوو چاوه ته ماشاى زهوى ده كه ن و خاوه نه به سامه كه يان به ده نكيكى كز ده لى: ((ده زمانم ده ته وى نه مينم)).

سىامه ند گويى نه دايه نه خيره يه كه به دوا يه كه كان و سوڼده كانى زۆراب و به رده وام بوو: ((ده تواني كارىك بكه ي نه مينم. ته نها يه ك قسه يه. يه ك قسه يه بيلى ئيت له بهر چاوتا نامينم)). سهرى به رزكرد وه به لام ته ماشاى چاوى نه كرد: ((ته نها يه ك قسه يه. يه ك قسه يه بيلى. بلى: مه مينه)).

سىامه ند بڼه نگ بوو و خوى و زۆرابى له ناو بڼه نكيه كى دريژخايه ندا هيشته وه. زۆراب هيجى نه بوو بيلى. ده ترسا

فیلک بى و له جياتى نه مانى جادوگره که خوى نه مینى. له کۆتاييشدا زۆراب وشه کهى نه وت و چوو دهره وه. جوحاش له ویدا بوو. دوو کهسه کهى بينى و قسه کانى بیست. ئه و له زۆراب زیاتر سه رسام بوو: ((چۆن شتیکی فیرده کهى دژى خۆت به کاریبینى؟)).

هینده شى پینه چوو به مه کره وه لیى پرسى:

((نه گهر منیش نه و قسه یه بلیم ههر ده بی؟)).

سیامه ند قسه کهى نه بیست و خوى دواند:

((زۆراب نه و هه موو شتانه ی کردوو تا له بهرچا ویدا نه مینم. ئیستاش وشه که نالی)).

جوحا کارى به و قسانه نه بوو، دوو باره ی کرده وه:

((منیش بلیم ههر ده خوات؟)).

سیامه ند وریا بووه وه و خاو سه رى به رزکرده وه:

((بوچیته؟ نه گهر ده ته وى پزگارت بى لیم بو ناچى ده ست بخه یته ناو ده ستى زۆراب؟)).

جوحا پشتى تیکرد و چوو دهره وه:

((من خیانته ناکه م)).

سیامه ند لیوى گه زت و بیوه فاییه کهى به رامبه ر دوو ئاژه له کهى بیرکه وته وه. جوحا دیار نه ماو خه فه تی نه و زیادى کرد: ((نه متوانى وه کو جوحا بم. جوحا له من باشته ر، سه گه که له من باشته ر بو)).

ویستی زیاتر قسه بکات به لام دهنگى باران هات. سیامه ند بیده نگ بوو. هه موو شتیك بیده نگ بوو و باران قسه ی کرد. زستان هیزى بردو سه رما کهى به فرى له گه ل خۆیدا هیئا. به فر دیمه نیكى نوپى به زه وى به خشى. سیامه ند ده ستى له گه پانه کانى هه لانه گرت، وه کو نه خۆشیک به دواى دهرمانیکدا ده گه ری پۆژو شه و ده چوو ده شت و به ناو به فره که دا ده پۆشت. نه وسا ئاوازی بارانى ده بیست، ئیستاش دیمه نی به هیزی به فر ده بینى، که ژى پر له به فریش لوتکه ی هیزی سروشته بوو له و ده ور به ره. له به رده مى نه و دیمه نه شدا سیامه ند ده یزانی چه ند بیه یزه، بیه یزه سه ره پای نه و ده سه لاتیه ی ده ستى که وتبوو و له ناوچه که دا وینه ی نه بوو.

زستان و باران و به فرى و سه رمای و پیگه قورپاوییه کانى خه لکیان له شامار دوورخستبوو، به لام شت ههر هه بوون نه و ته نیاییه ی سیامه ند تیکبدن. ئافره تیك و دوو پیاو به زه حمه تیكى زۆره وه له شاره که وه گه یشتنه گوند. مندالیکى شه ش سالانیان له گه لدا بوو. ئافره ته که چوو لای جادوگره که و به دهم گریان و دوعا کردن لیى پیى وت که کاره ره شه کانى نه و بوون بوونه هوى مه رگی باوکی نه و منداله، ژنه که بوى باسکرد چۆن له به ر کیشیه ی خیزانى که سانیک هاتبوونه لای و داویان کرد زیان به دایکی نه و کوپه بگه یهنن، به لام کاره ساته که پووی کرده باوکه که و نه و مرد.

سیامه ند نه یزانی بۆچی خپوه کهى شار له و پووداوه ئاگادارى نه کردبوو. ویستیشى تۆمه ته که له سه ر خوى لابه ری به لام نه یتوانی درۆ بکات، ویستی بلای هه ندی جار هه له ده کری و ئامانجه که که سیکی تر ده پیکی، به لام نه وه دوو باره کردنه وه ی قسه ی نه وانه و شتیکی نوپیان پی نابه خشى، ویستی بلای زۆر جار جادوگره ران هه له ده که ن و که م جار ئاشکرا ده بن، نه یتوانی راستى بلای. ههر نه وه نده ی توانی بلای خه تای ههر که سیکه نه و ئاماده یه مه سه ره فی نه و منداله بکات تا گه وره ده بی. یه که له و دوو پیاوه ی له گه ل ئافره ته که بوون لیى پرسى:

((نه وه مه سه ره فی نه و مندالته کرد، نه ی چۆن فریای نه و هه مووه ده که وى که زه ره ریان لیکه وتوو؟ ده زانی ههر ئیمه

نین)).

سیامه ند تۆقى:

((دهزانم؟! هه موو؟! کین نهو هه مووه؟)).

پیاوه که به پقه وه قسه ی ده کرد، ده شترسا:

((به ئی، زۆرن، بنه ماله یه که له شار نه ماوه تووشی شتیکی خراپ نه بووی)).

سیامه ند داوای لیکرد بۆی باس بکات، پیاوه که قسه ی کرد ئینجا هه رسیان بۆیان باسکرد چیی به سه ر گونده کان و شاره که دا هیناوه، به رله وه ش نهو سی که سه کۆتایی به قسه کانیاں بهینن سیامه ند خۆی لا ببوو هه شیتانیکی ترسناک، هه شیتانیکی چه ند جارێک له ئاوینه دا بینیبوو و خۆی لێ نه بان کردبوو، ئیستاش ده بینێ زۆر له وه ناشیرینتر و سامناکتره. سی که سو منداله که پۆشیتن، سیامه ندیش خۆی و خه فته و ترسه که ی مایه وه. نهو پۆژه نیازی بوو بجیتته ده ره وه، به لام ئیستا ناتوانی، ئیستا له پۆژانی پیشوو زیاتر هه ست ده کات به هه موو شتیکی نامۆیه، به ماله که ی، به کاره که ی، به پۆشاکه که ی، به خودی خۆی، دیسانه وه ش پرسیاره کان له گویندا زرنگانه وه، نه مجاره به هیزتر. سه دایه ک سه رزه نشتکردنیکی تالی هه لگرتبوو:

((تاکه ی؟ به ره و کوی؟)).

پرسیاریکی تریش، پرسیارێک له سه ریه ک هاواری ده کرد:

((بۆچی؟ بۆچی؟ بۆچی؟)).

فشاره که زۆری لیکرد له مال بجیتته ده ره وه، نه مجاره له جیاتی ده شت به ناو گونده که دا بگه ری به لکو که سیکی ببینی پیی بلی ئاواپی نهوی ناوی و ده بی بروت و جیبه یلی. ئیستا ته واو دلنایه که چاره سه ری نهو سه فه ریکی تره، جیهیشتنی گوند چاره سه ری نهو. زۆرابی بینی به رده م ماله که ی خۆی خه ریکی زینی مایه که یه تی. مه به ستی بوو نزیک مالی زۆراب بکه وی. سیامه ند پیی وته وه:

((ته نها یه ک قسه یه بیلی، بیلی و ئیتر نامیینه ته وه. بیلی و ده بیته وه به ئاغای ئاواپی، ته نها یه ک قسه یه، ته نها بلی:

مه مینه)).

زۆراب ترسه که ی مابوو. خۆی به زینه که خالفاندو وشه که ی نه وت.

سیامه ند گه رایه وه مال. له ژووره که یدا نوقمی خه فته بوو. زۆر وا مایه وه تا جوحا هاته لای. جوحا ئاگاهه ی بینی

ده موچاوی له ناو له پی ده ستیدا ون کردوو، جوحا بیته وه ی سلای لی بکات و بیته وه ی دابنیشی بریاری خۆی وت:

((ته ولو... ئیتر ده پۆم)).

سیامه ند سه ری هه لبری:

((تۆش ده پۆی؟ ده پۆی بۆ لای خه جی؟)).

جوحا نه ترسا نه هیلی بروت، نهو بریاری دابوو:

((به ئی... بۆ لای خه جی)).

سیامه ند سه ری هاوړیکه ی سوپماند کاتیکی به ده نگیک لپی پرسی سۆزو خه مخۆری تییدا ئاشکرا دیاربوون:

((نه ی چۆن ده ژێ هاوړیکه م؟)).

جوحا هیمنتر بووه وه:

((قه و خودایه له مندالییه وه منی ژیا ندوو... شوانیییه که ی خۆم ده که مه وه)).

سیامه ند سه ری هاوړیکه ی زیاتر سوپماند کاتیکی پیی وت:

((نه گه ره زده که ی ده توانی خه جی بهینی و هه ر لای خۆم بمیینه ته وه)).

جوحا که میکی پاما، نهو قسه یه بوو که ده بوایه ده میکه بوترایه، به لام ئیستا پۆژیکی تره، حالیکه تره، تازه ناتوانی

بمینیتهوه، تازه ئه و ژیانه ی له لا قیزه ون بووه :

((نه خیر... ده پۆم)).

سیامه ند سه ری بۆ له قاند :

((پرو هاوړیکه م، خیر بیته ری)).

جوحا له شوینی خویدا بیجووله وهستا، پاشان بیریکه وتهوه که ده بی پروات. چوه دهره وه و پروای نه ده کرد ئه وه سیامه ند پش که میك ئه و قسانه ی کردوه. ته ماشای هه وشه که ی کرد که چه ند مانگیك له وه وه به ر دوو زیند ه وه ری سه ری تیدا دوه ستان و ده هاتن و ده چون ئیستاش ساردو چۆله هه ره کو گۆرستانی گوندیکی خاپوور:

((ئه گهر سه گه که و که ره که لیږه دا بوونایه لیږ ده پرسین سیامه ند چی به سه ردا هاتووه، ماوه یه که سیامه ند ته واه نییه، سه گو که ره که باشت له سیامه ند تیده گه یشتن و ده یانزانی چیی له دلدایه)).

سیامه ند بی جوحا مایه وه، ئه و کوپه شی په وانه کرد که لای مابوو و خزمه تی ده کرد. بریک پارهی دایه و پی و ت کاریکی باشت له خزمه تکردنی جادووگه ران بکات. سیامه ند ته نیا مایه وه، هه ر خوی و پۆشاک و که لوپه له کانی پیشه که ی... خوی و دیواره کانیش که ته ماشای ده کردن و ته ماشایان ده کردو هه سته ده کرد پی دهلین: ((چی ده که ی لیږه؟ بۆچی تۆش ناږوی؟)).

پۆژانی داهاتوو هه واله کانی جوحایان بۆ هیڤا. جوحای به دبخت ئه و پۆژهی ده ستیکرده وه به کاری شوانی بیستی خه جیکه ی خوی شوو ده کات و ئه وه ند ه شی پیڤه چوو شوی کردو جوحا بووه بابه تی گالته جارپی ئاوی، خه لک ده یانوت هه ر کچیک هیوای شوو کردنی نییه با جوحا هه زی لی بکات.

سیامه ند چوه دهره وه بۆ لای جوحا. خۆر گه رمایی به زه ویی ته ر ده به خشی و بۆ پیڤه که نی، شه مالیکی ساردیش یاریی له گه ل ئه و زه وییه ده کردو بۆ پیڤه که نی و پی د هوت به هاریکی خۆش به ریوه یه هه واکه ی زوو وشکی بکاته وه. سیامه ند گه یشته باشووری گوند که وه کو جاران شوینی جوحا و پانه مه ره که ی بوو. جوحا هاوړیکه ی به پۆشاکه ره شه که یه وه بیڤی و ئه و پۆژه ی بیرکه وتهوه که پاش ئه و سه فه ره سه یه ره به هه مان پۆشاکه وه ده رکه وت. سیامه ندیش بیڤی وه کو جاره که ی تر سه گه کان پی د هوه رن به لām ئیستا سه گه که ی له گه لدا نییه وه لāmیان بداته وه. سیامه ند له سه ر ئه و به رده دانیش که هاوړیکه ی له سه ری دانیشتبوو، پشتیان له یه ک بوو: ((جوحا! بیستم و پیڤم ناخۆش بوو، ده توانم چیت بۆ بکه م؟)).

جوحا هیچی نه وت. سیامه ند دلنای کردوه. ته ماشای زه وییه که ی ده کردو داره که ی له قوڤه که ده چه قاند، دووباره ی کردوه:

((هه رچییه کم بۆ بکری بۆتی ده که م، ئه گه ر هه ز ده که ی ده چه م لای ئه و کوڤه و داوای لیڤه که م وان له خه جی بیڤی، چه ندیش پارهی ده وی ده یده می)).

نه وه کو بیرى هاوړیکه ش بۆ شتی تر بچی، شتیک که تازه نایکاته وه :

((ته نها یه ک شت نه بی، جادووی لیڤکه م یان زیانی پیڤگه یه نم، هه ز ده که م به پیڤکه نیڤه وه وان له خه جی بیڤی، ئه و پیڤکه نی تۆش پیڤکه نی خه جیش پیڤکه نی)).

ئه مجاره یان جوحا سه ری هاوړیکه ی سوڤماند :

((ئیستا خه جیم لا مه به ست نییه، ئه و بیرى لیڤه کردمه وه، ئیتر بۆچی بیرى لیڤکه مه وه؟ ئه و ته نها له په زی ده چوو، په زی پۆشت با ئه ویش پروات. سیامه ند! من چۆن ده توانم یارمه تیت بده م؟)).

سیامه ند سه ری هه لپری و ته ماشای ئاسمانی کرد، سه ری داخسته وه و که میك وا مایه وه. ئینجا هه لسا، پرووی کرده

هاورپکهی که له سه ر بهرده که دانیشتبوو و پشتی لی بوو. ویستی شتیک بلی به لام نهیزانی چی بلی، له کوتایشدا بهیندهنگی پشتی تیکرد و پۆشت. چوو هه به ر چه مه که و دهنگی بلویره که ی جوحای بیست، هه مجاره دهنگیکی ناسک بوو، خوش و هیم، ئاوانیک بوو سروشتی تیدا به ر چه سته ببوو، ئاوانی سروشتی جوان له گه له خه فه تی دلیک ده میکه خه فه تبار ه. سیامه ند ههستی کرد هه خه فه تی دلی خویه تی، خوشی ئاوانه که ش بانگه وازی سروشته. دهروونی بۆ خوی و بۆ جوحا هه لکفاو ویستی بگه رپته وه لای هاورپکهی و باوهشی پیا بکات، به لام تازه هه ر ده بوايه جیبهشتایه، هه ر ده بوايه شوینه که ی جیبهشتایه تا ته نیا له گه له ته نیاییه که ی خویا بگه رپته وه.

19

سلاو هاورپانی ژیان

سیامه ند برپاری ته وای داو چاوه رپی وشه که ی زۆرابی نه کرد. زستان کوتای پیهات و سیامه ند زانی سه رقالی دهست پیده کاته وه. هه قه ره بالعیه ش هیمنییه که ی تیکه دات و نا هیلی خوشی له و به هاره ببینی، رهنگه بیشیکه نه وه به و سیامه ند هه خوی نایه وی ته نانه ت بریشی لی بکاته وه.

سیامه ند جوحا خزمه تکاری قوتا بخانه که ی بانگ کرد و پی وتن نیازیتی گوند جیبهشتی، پرسپاری هه که یان لی کرد و هه پی نه وتن، ته نها هه وه ی وت: ده روات و نازانی که ی ده گه رپته وه، ده روات و نازانی ده گه رپته وه یان نا. به جوحای وت ده یه وی له خانوه که یدا بمینیتته وه، به ویش و به خزمه تکاری قوتا بخانه که ی وت به گوند و میوانه کانی بلین ئاوی چیتر جادوگه ری نه ماوه. دوا پاسپارده ش بۆ جوحا بوو:

((رهنگه ماوه یه کی تر کوپیک له شاره وه بیتته ئیره. کوپه که ناوی غه فه یه، دهیناسی و بینوته به دزییه وه دی و به دزییه وه ده رواته وه. پی بلی سیامه ند پۆشت و چیتر پیویستی به خیو نییه. زهره ری زۆمان له خه لک داوه و تا ئیره به سه)).

سیامه ند به یانی زوو پۆشت. جوحا خزمه تکاری قوتا بخانه که ماوه یه که له گه لیدا پۆشتن. جوحا ئاماده بوو تا دوورترین شوین به رپی بکات هه تا هه گه ره هه فه ته یه کیش خوی له شوانی بدزیتته وه. سیامه ند نه یهشت دوورتر له ته پۆلکه که بروات و پی وت بگه رپته وه، پیشتی وت وه کو سه فه ره یه که مه که رپگه کورته که ی سه ر شاخه که ناگریته به ر به لکو به ره و ده ربه ندی گه وه ده چی و هه ره و کو جاره که ی تر خوی له گونده کانی سه رپگه وه له شوانه کان و رپبواره کان ده شاریتته وه، ده یه وی هه سه فره ی نهینی بی، نایه وی که س ببینی و وه لای که س بداته وه، له و نهینییه ش به دوا به پیویستی نازانی نهینییه کانی تر بپاریزین. هه پۆژه ی جوحا هاته لای وتی تۆره ی گویدرپژه که یه سه ری برپی جوحا قسه یه کی کرد بۆنی هه ره شه ی شتیکی وای لیده کرا، به لام سیامه ند ئیستا له ئاشکرا بونی هه وشانه بیباکه، تازه هه و به ره و جیهانیکی تر ده روات و په رنه گه

ئەوئەندە پێی نەچی نەفرەت لەو جیهانە کۆنە بکات کە ناوبانگ و سام و سامانی پێبەخشیبوو. جوحا چی باس دەکات با بیکات.

جوحا گەڕایەو و سیامەند ئاوێری بۆ دواوە دایەو. تەماشای شارەکۆنی کرد و وێنەی سەربازەکی بینییەو، بەهەمان پۆشاک و چەکەو لەسەر زەویەکی وەستاوە و پێی دەلی: ((سەفەر چارەسەر... بڕۆ... بڕۆ مەوێستە)).

تێر لەو دیمەنە و لە دیمەنی گوندەکە خوارد و گۆرچ بەسەر تەپۆلکە کە سەرکەوت. بۆ دواچار چوو سەر گۆری سەگە کە و گۆیدریژە کە. دوو بەرزایی خۆل بەسەر ئەو گەردە "گەرەپە و بچوکیک. دوو گۆری تەنیشتیە کە" بچوکیک کاتی خۆی هاوێری ژیانی بوو و ئەم و ئەو لە مرقەکان زیاتر هەستیان بەیەکتەر دەکرد، گەرەپە کیش ماوەیە کە بوو ببوو هاوێری و تا تیا نەچوو نەیزانی چەند قایم جیگە لە ناو ژیانیدا کردبوو.

سیامەند بەشی پشووێ دلی لەسەر گەردە مایەو، کە داشبەزی گۆرچتر پۆشت و ئاوێری نەدایەو، لەسەر پێگە کە دەپۆشت و دلی دوو کەرت بوو، کەرتیکی لە گوندە کە جێهێشتوو، کەرتیکی لەسەر لە پێ دەستی هەلیگرتوو، شوینی لێدانە کە کەوتوو و تەماشای دەکات و دەپرسی: دەبی بەرەو کۆم بەری؟

ئاوایی هەر ئەو پۆژە لە پێگە خزمەتکاری قوتابخانە کەو زانی جادوگەرە کە پۆشتوو. گوندەکانی ترو شارە کە دواتر زانیان. جادوگەر کتوپر پۆشت و کەس نازانی بۆچی، بەلام هیچ شتێک بی هۆ نییە، چیرۆکی بۆ شتی بی هۆی زانراو پێویستە.

دوای پۆشتنی سیامەند چیرۆک و ئەفسانە سەیر لەبارەو دەوتران. هەندێک دەیانوت جادوگەرە کە بۆ ئاسمان بەرزکرایەو، هەندێکی تر دەیانوت سیمرخێک هات و جادوگەرە کە خستە سەر پۆشتی خۆی و پێگە بەرەو ئەو کێو فرپین کە کەس نەگەیشتو لوتکە کە. چیرۆکی تر باسی ئەژدیهای دەکرد، ئەژدیهایە کە بەچەند وشە یەکی جادوگەرە کە گەیشتە بەردەرگاکی، ئەویش سواری پۆشتی بوو و پێگە چوونە وڵاتی چین و ماچین بۆ لای شای جنۆکان تا جادوگەرە کە فییری شتی سەیرترو گەرەتر بی. دەیانوت ئەوئەندە پێی ناچی جادوگەرە کە دیتەو و دەسەلاتیک لەگەڵ خۆیدا دەهێنیتەو نەبیس تراو و نەبیزراو... دەیانوت و دەیانوت، خەیاڵیان دەکردو و چیرۆکیان دەهۆنییەو، تەنهاش جوحا بێدەنگ بوو، لەهەموویان کەمتر قسە دەکرد.

مالە کە سیامەند بەرووی میوانەکاندا داخراو هاتوچۆ بۆ گوندە کە مەبوو، گوندە کەش لە سولتان ئابادەو هەر دەبیزراو هەر ئەو گوندە ئەفسانەییە مایەو کە پۆژیک بوو جادوگەرێکی بەخۆوە بینیبوو.

گوند تا چەند مانگێک چاوەری دەکرد جادوگەرە کە بگەریتەو و وەکو چارەکە تر لەپ بە پۆشاکە پەشە کە یەو دەربکەو، ئەمجارە لەسەر بالی سیمرخێک یان ئەژدیهایە ک، بەلام مانگەکان بوونە دوانزە و دوای دوانزە کەش دوانزە تر هاتن و جادوگەر نەگەڕایەو. یادێ ئەو جادوگەرە کال بوو و وەکو کەمتر باس دەکرا. خەلک وردە وردە سیامەندیان لەبێردەچوو و یادە کە تەنها لای دوو کەس وەکو خۆی بەهێز مایەو "جوحا و خزمەتکاری قوتابخانە کە. یەکە میان یادێ دەکرد وەو و باسی نەدەکرد، دوو میشیان دەگێڕایەو چەند لیوێ نزیکی بوو و چۆن ببوو دەستی راستی لەگەڵ چەند چیرۆکی سەیر، هەندێکیان راست بوون و ژۆریان دەستکرد. یادێ سیامەند بۆ جوحا توێشوویەکی دل بوو، بۆ خزمەتکاری قوتابخانە کەش دەرفەت بوو بۆ ناو و پەلە بەرزی ناو گوند.

جوحا باشووری گوندە کە بۆ شوانی تر جێهێشتبوو و ئەو شوینیە هەلبژارد کە سیامەند مەرەکانی تیدا دەلەوێراند "قۆلی تەپۆلکە کە و گوندی ماڵۆ. جوحا زۆر لای تەپۆلکە کە دەمایەو و یادێ ئەو قسە کەمانە دەکرد وە کە هاوێرێکی لەبارەو ئەو تەپۆلکە یەو بۆی دەکردن. جوحا بەردەوام سەیری پێگە کە دەکرد، هەستی دەکرد هاوێرێکی دەبینیتەو،

وهكو جارهكهى تر له پر دهردهكهوئتهوهو دهيبينتتهوه، بهلام نهو كاته نهو سيامهنده سيامهنديكى تر دهبي.

* * * * *

پاش دوو سالى ديار نهمانى سيامهند جوحا هيشتا دلى پي نهدهدا باسى بكات چونكه دهيزانى بهوشانهى خوى ههچيهكه له بارهيهوه بللى هه رشتيكي ناسايى دهلى. نهو جاره كهمانهش كه ههزى دهكرد باسى بكات ددانى بهخويده دهگرت بۆ نهوهى ههچ نهلى، بهلام گوند دهپرسى، نهوئيش ناتوانى بهردهوام بيدهنگ بي، ههموو جاركيكيش وهلامهكهى تهنها چهند پرستهيهكه بوو: ((لاويك بوو عهقلى له دلى گهورهتر بوو، بهلام دوايى و بيئتهوهى به خوى بزاني دلى سهركهوت))، بهلام ههندى جار پرستهكان زۆرتر دهوونو جوحا باسى دل و خوشهويستى دهكرد، به وشه سادهكانى خوى باسى دهكردو دهيزانى سيامهند لهوى بوايه ولهجيائى نهو قسهى بكردايه ههروكو كارى جادوو گوندى وپو سهرسام دهكرد.

پاش نهو دوو سالة سهرهتاي بههاريك بوو وهكو نهو بههاري سيامهند گوندهكهى تيدا جيھيشت. بهيانبيهكه بوو پووناكى هيرشى دهبرده سهر تاريكيى شهو جوحا خوى و مهپهكانى و سهگهكهى له گوند دهچوبوو. سهرى زهويى دهكردو دارهكهى لى دهخشان. له ناكاو شتيك له دليدا پي و ت سهربرز بكاتوهو تهماشا بكات. سهرى بۆ شاخهكه بهرزكردهوه. پانهمهپيكه بهورپيگهيه ديته خوارهوه كه بهسهر كيئوهكه دهپوات ولهكونهوه رپيگهى كورتى هاتوچوى خهلكى ناوايى بوو بۆ گوندهكانى پشت كيئوهكهو لهويوه بۆ شارى گوره. كهس لهو لايهوه بهو بهيانبيه نايهته ئهمديو، پانهمهپيكه و هاتوه، دهبي هى كى بي؟

((تۆ بليى شوانيك ناوا پوشتبى و شهو لهويدىو ماييتتهوه؟)).

پانه مهپهكهو شوانهكەيان پيش جوحاو پانه مهپهكهى گهيشتنه تهپۆلكهكه، جوحا بينى شوانهكه گورج بهسهر تهپۆلكهكه ههلهگهپرى و دهگاته لوتكهكه، جوحا لاي سهر بوو، كهسى نهبينوه بهسهر نهو گردهدا سهرپهوى. جوحا گهيشتو دوو پانه مهپهكه تيكهله بهيهكه بوون، جوحا تيبينى كرد پانه مهپهكه سهگى لهگهله نهبوو، وهستاو چاوهرپى كرد شوانهكه لهو گرده بيته خوارهوه. شوانهكه لهسهرهوه بوو و نهدهبينرا. جوحا لهسهر بهردىك دانيشتبوو و تهماشاي زهوى دهكردو به دارهكهى ديشيواند كاتيك دهنگيكي لهسهرهوه بيست، دهنگيكي ناشنا كه بهس بوو بۆ نهوهى دلى لهپشتى په راسوه كانبيهوه دهريهپيئى. دهنگه ناشناكه بانگى كرد: ((جوحا)).

سهرى بهرزكردهوهو تهماشاي كرد. كيئيه! لى وردبووهوهو برواي نهكرد.. تۆ بليى سيامهند بي؟ شوانهكه جاركي تر هاوارى بۆ جوحا نارد: ((ههلييننه كييم)).

جوحا ههلساو هاوارهكهى بۆ ناردوه:

((ههلييننه كييه لهناو دلما)).

شوانه نامۆكه يهكه م پيتى ناوى وت:

((س...س...س...)).

جوحا خيرا لهچهمهكه پهرييهوهو به پاكردن بهسهر تهپۆلكهكهدا سهركهوت:

((مهجوولئ! نهگهر سيامهند نهبي لهو گرده ههلتدهمه خوارهوه)).

گهيشته لوتكهكهو تهماشاي شوانهكهى كرد.. نهوه! سيامهنده! هه ناسه بركي سهركهوتنهكهى هه ناسه بركي

خۆشیه که ی چوو پال. دوو چاوی ئه بله ق بپوون :

((تۆی؟ تۆی؟ تو خوا تۆی؟)).

شوانه که دوو دهستی بۆ کردنه وه :

((منم . منم .. به خوا منم)).

دوو هاوپی که توند باوهشیان به یه کتردا کردو له بیریان چوو بووه وه له سه ره راغی گرده که وه ستاون. قاچیان ترازو پی که وه تلپان دایه وه، تا بنی گرده که نه گیرسانه وه به لام یه کتریان به رنه دا، پی که وه که وتنه ناو چه مه که و قوپی بۆری جله کانپان له گه ل ئاوی ساردی پوونی چه مه که تی که ل بوو.

پی که وه له ناو ئاوه سارده که دا مانه وه، سیامه ند قۆلی هاوپی که ی گرتو ویستی به رزی بکاته وه :

((جوحا سه رمات ده بی)).

جوحا هه لئه سا :

((با جوحا سه رمای بی، با سه رمای بی.. با له ناو ئاوه سارده که بمینمه وه تا باوه پ بکه م تۆی)).

سیامه ند :

((خۆم هاوپی که م.. خۆم .. باوه پ بکه)).

جوحا ویستی پی که وه بکه پینه وه ئاوی و هه وال که بکه یه نی به لام سیامه ند رازی نه بوو :

((ئه ی چی له مه ره کان بکه یی؟ نابیی به وه پ؟ ئه ی خۆمان؟ نابیی ماوه یه ک پی که وه دانیشین و قسه بکه یی)).

دوو پانه مه ره که یان راداو پۆشتن. سیامه ند هزی کرد له سه ره ئه و به رده دانیشی که زۆر جار شوینی فرینی خه یالی بوو به ره و ئه و جیهانانانی نه یده زانی چه ندن و چۆن. چوو لای به رده که و له سه ری دانیش و تیبینی شوینی نویی له وه پی پانه که ی جوحای کرد :

((ها توو یته شوینه کۆنه که ی خۆم؟)).

جوحا :

((هینده م بیر ده کردی نه مده توانی نه یه مه ئیره، له دوا ی پۆشتنه وه هه ر ئیره شوینمه)).

سیامه ند به چاوی پیزانین پوانیه هاوپی که ی، ئه ویش به چاوی دووپا تکردنی خۆشه ویستی که ی ته ماشای کرد. که می ک

له ناو بیده نگیدا مانه وه. جوحا له نا کاو هاواری کرد :

((سیامه ! به ر خه کان!)).

سیامه ند هیمن بوو :

((چیپانه؟)).

جوحا هه ر هاوار ده کات :

((له دایکان دووریان بخه ره وه، هه موو شیره که یان خوارد)).

سیامه ند پی که نی :

((وازیان لی بینه، من به ئاره زوو ساره مام کردوون. جوحا نازانی دیمه نی ساره ما چه ند خۆشه؟ چه ند خۆشه

به ر خه کان ببینی به په ره وشن گوانی دایکیان بدۆزنه وه و به په ره وشن بیمژن، دایکیش دلی خۆشته، بۆی ده وه ستی و ناجوولی)).

جوحا دووباره ی کرده وه :

((به لام به شی تۆ شیر ی مه ره کان نامینی)).

ئەو مەپری خەلک، یەك مەپری سیامەند شیری کەم نەکردووە :

((یەكسەر ئەوندەى تر دەچیتەو گوانەکانیان)) .

جوحا لەژانیدا شتی وای نەبیستوو، کلاوێکەى جوولاندو سەرى خوراند :

((خێو گونزەکە ئەمجارە جوړیکى تره)) .

جوحا پووداوەکانى ئەو پۆژە سەیرانەى بێرکەوتەو :

((جاری یەكەم پۆشتى و پۆشتم بەلام من گەرامەو، جاری دووهم پۆشتى و منت نەبرد)) .

سیامەندیش بیریستەو :

((نەتوت بمبە، بشموتایە نەدەهاتى)) .

جوحا :

((ئێستا حەز ناکەم بڕۆم بەلام ئەگەر ویستت بڕۆى ناھێلم تەنیا بى)) .

سیامەند نەویستت جاری پێى بلێ کە ئیتەر قەت ناپواتەو، جوحا بەردەوام بوو :

((دیم لەگەڵتدا، دەچم بۆ ولاتى چین و ماچین)) .

سیامەند پێکەنى :

((چین و ماچینت بیرماو؟ گۆى شل بکە!)) .

گۆى شل کردو سیامەند پازەکانى ماوێ رابوردووى بۆ خستە سەر زەویەکەى بەردەمیان :

((جوحا گیان! بۆ هیچ شوینێک نەچوو بوم، نەچین و نەماچین، نەهندستان و نەئیران و نەتووران، دواى ئەوێ

گەرایتەو من لە گۆلەنەنەر مامەو و بستیک نەچوومە ئەودیو)) .

زانباریەکی نوێ بوو بۆ جوحا :

((چۆن؟ من وا تینگەیشتم وات تینگەیاندم؟)) .

سیامەند نوێتری پێبوو :

((دواى گەرانەوت لای چەند ئەفسەریکی ئینگلیز کارم کرد، ئەوانە سەربازى هیندیشیان لەگەڵدا بوو، ماوێەك

ئیشم بۆ کردن ئینجا ئەو بەردانەم پیشانى هیندییەك دا ئەویش وتى: صاحب بەدواى شتى وادا دەگەرێ بەلام وتى

ئاگات لە صاحب بى چونکە گرەوى لە پړوى بردۆتەو، ئەوان هەول دەدن بە هەرزان شتیان دەستبکەوئ، وتى داواى

زۆر لە صاحب بکە چونکە ئەو بەردانە گرانبەهان، ئەوان بە گرانتریش بە شوینی خویان دەیانفرۆشن. نازانم کویى وت

بەلام وا تینگەیشتم شوینیکی گەورەیه ئەو شتە کۆنانەى تێدا یەو پیشانى خەلک دەدرین. بەشى زۆرى ئەو بەردانەم

فرۆشت، بە پارەیهکی زۆر پیم فرۆشت. بەختى خۆم چەند ئینگلیزیکی تر هاتبوون و وتم بەوانى دەفرۆشم بۆیه

نەیانتوانی بمخەلەتین، دواى پارەم بەو هیندییه دا، ئەویش هەندى شتى فیر کردم. هەندى فیل بوون وەك

شاردنەوى شتیك لەباخەل و دەرخستنهوى، هەندیکی تریش جادووی راست بوون. نیازم بوو کە بيمەوە باسى ئەم

شتانە بکەم و ئەو لەوحانەى مابوون پیشانى خەلک بدەم و بلیم بەو دەولەمەند بوم، بەلام تا گەیشتمە ئیره زانیم

ئەگەر بمەوئ گەورەتر بم پێویستە شتى گەورە هەلبەستم بۆیه وتم چووم بۆ چین و ماچین و ئیران و تووران)) .

جوحا سەرى خوراندەو :

((سیامەند فیلبارە!)) .

سیامەندو جوحا پێکەو مانەو، هەر یەکیکیان هەرجییهکی هەبوو بۆ هاوڕیکەى گێراپەو، جوحا هەوالی ئاسایی

هەبوو :

((خزمەتکاری قوتابخانەکە چەند مانگیکە چۆتەو هەنجیره)) .

جوحا راستی کرد، هه‌والێکی ئاسایی بوو. هه‌والێکی ناخۆشیشی هه‌بوو:

((دهزانی زۆراب بووه‌وه به‌ ئا‌غای دی؟ به‌زۆر بووه‌وه به‌ ئا‌غا)).

ئوه‌ش لای سیامه‌ند هه‌ر ئاسایی بوو:

((پیرۆزی بی)).

جوحا ترسا:

((زۆراب وازی لیه‌یناوم به‌لام ده‌ترسم تۆله‌ له‌ تۆ بکاته‌وه)).

سیامه‌ند هه‌ر به‌ لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو:

((بۆچی؟ من ئا‌غایه‌تیم بۆ جیه‌یشته‌. مه‌ترسه‌! په‌نگه‌ بترسی و وابزانی ئیشی جادوو هه‌ر ده‌که‌م)).

جوحا باسه‌که‌ی گۆری:

((دهزانی یه‌که‌م جار پێکه‌وه‌ پۆشتین نه‌وڕۆز بوو؟ هه‌ر نه‌وڕۆزیش بوو دووه‌م جار پۆشتیته‌وه‌، ئیستاش هه‌ر نه‌وڕۆزه‌. ده‌ترسم نه‌وڕۆزه‌که‌ی تر پڕۆیته‌وه‌)).

سیامه‌ند بۆنێکی تری به‌هاری کردو دانیای کرده‌وه‌:

((ئه‌مجاره‌ مه‌به‌ستم بوو نه‌وڕۆز بیه‌وه‌. به‌هاری ئی‌ره‌ به‌هه‌شتی من. جوحا! که‌ی شه‌وبه‌کیو ده‌که‌ی؟)).

پرسیاره‌که‌ جوحای له‌ نا‌کاو برد، که‌مێک بێده‌نگ بوو و ناوچه‌وانی خوراند:

((له‌وه‌ته‌ی.. له‌وه‌ته‌ی.. له‌و کاته‌وه‌ شه‌وه‌که‌ژم نه‌کردوه‌. خاوه‌نی مه‌رکه‌نیش، مام عه‌ولی یه‌ک ددان، ده‌یناسی، هه‌ر ماوه‌ به‌لام ئه‌و ددانه‌شی که‌وتوه‌، ده‌نگ نا‌کات. به‌لام ئه‌مسال پێکه‌وه‌ له‌ که‌ژ ده‌مینینه‌وه‌)).

سیامه‌ند ده‌ستی به‌سه‌ر گیا کورته‌ ته‌رکه‌دا هینا:

((حه‌ز ده‌که‌م، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌توانی بیی من ده‌مینمه‌وه‌. ئه‌و کاته‌ش هه‌ر ته‌نیا نابم)).

جوحا له‌ و قسه‌یه‌ی نه‌کۆلییه‌وه‌ و بریاری دا زوو بگه‌ڕینه‌وه‌ تا هاوڕیکه‌ی پشوو بدات.

دوو هاوڕیکه‌ خۆیان و دوو پانه‌ بزن و مه‌ر په‌ تیکه‌له‌که‌یان گه‌رانه‌وه‌، هه‌ندی که‌سی گوند ئه‌مه‌یان له‌ دووره‌وه‌ بینی و تییینیان کرد مه‌رکه‌کانی جوحا زۆر بوون، به‌لام سیامه‌ندیان نه‌ناسییه‌وه‌. جوحا پانه‌ مه‌رکه‌ی برده‌ گه‌ورپی خاوه‌نه‌که‌ی و پانه‌ مه‌رکه‌ی سیامه‌ندی برده‌ خانوه‌که‌ی سیامه‌ند که‌ ئیستا ئه‌وی تێدايه‌.

سیامه‌ند پیتی و ته‌رچیه‌کی هه‌بو له‌ و سه‌فه‌ره‌ی دووه‌میدا سه‌رفیکرد، به‌لام دوايه‌مین لیره‌ی هه‌ر مابوو که‌ له‌ پارهی له‌وه‌کان مابوو وه‌ به‌ و لیره‌یه‌ش ئه‌و چه‌ند مه‌ر په‌ی کپی. له‌ ناو حه‌شه‌که‌دا مندالێک بۆ پیشوازی جوحا هات. مندالێکه‌ راپیکردو هه‌ولێ دا هاوسه‌نگی خۆی رابگرێ تا نه‌که‌وی. مندالێکه‌ نه‌یتوانی و به‌رله‌وه‌ی به‌ده‌ما بکه‌وی جوحا باوه‌شی بۆ گرته‌وه‌ و هه‌لیگرت. سیامه‌ند له‌ هاوڕیکه‌ی پرسى:

((ئه‌م شته‌ بچوکه‌ چییه‌؟)).

جوحا مندالێکه‌ی بۆ سه‌ره‌وه‌ به‌رزکرده‌وه‌:

((ئه‌مه‌ خزمه‌تکاری تۆیه‌)).

ده‌موچاوی سیامه‌ند پێکه‌نین و خۆشی و سه‌رسوپمان بوو:

((جوحا!)).

جوحا:

((به‌خوا!)).

سیامه‌ند:

((باسی ئەمەت بۆ نەکردم)).

جوحا:

((هەلمگرت بۆ دوایی... بۆ ئیستا... شتی تریش هەیه بۆ دوایی هەلمگرتووه)).

سیامەند منداڵەکی لە جوحا وەرگرت:

((ناوت ناوێ چی؟)).

جوحا:

((هەلیینە)).

سیامەند:

((ئەگەر کچ بوایه دەموت پەزی... یان خەجی)).

جوحا:

((بەلام ئەمە کوپیکە وەکو خێوێ گونزەکی تۆ)).

سیامەند:

((نازانم ناوی چییە، کەس ناناسم پیاو بوو بێ و خوشتووستی)).

جوحا:

((بەلێ هەیه! پیاویک هەیه و خوشموستووه. سیامەند! دەرانی ناوی چییە؟ ئەم کوپەم ناو ناوێ سیامەند!)).

سیامەند بە سەرسۆرمان و خوشی و پێزانینەوێ پوانییە ھاورپیکە و نەیتوانی هیچ بلی. جوحا سەری بەلێی لەقاند:

((ئەو واتزانی ناوی دەنیم چی؟ ھەر سیامەند و ھەر سیامەند)).

منداڵەکی لە ھاورپیکە و ھەرگرت و داينا. قۆلی سیامەندی گرت و بە دەم پۆشتنەوێ بۆ ھەیانە کە قسە بۆ کرد:

((دوای پۆشتنی تۆ ھێندە بیرم دەکردی وەکو ھیچ جاریکی تر نەبوو... ئەو جارە لە ھەموو جارانی تر زیاتر

خوشموستووی چونکە ھەستم دەکرد سیامەند دلی گەورە بوو... سیامە! کە پۆشتی ھەستم کرد شوینی دەنگی دل

کەوتووی ئیت نەمتوانی خوشمنەوێ، باوەرم ھەبوو دییتەوێ و چاوەرپم دەکردی)).

گەشتنە ھەیانە کە و لە ھەیانە دا ئافرەتێک دەرکەوت مەنجهلێکی مسی ھەلگرتبوو. سیامەند تەماشای ئافرەتەکی

کرد و تەماشای جوحای کرد. سیامەند پرسى:

((بیرازنە؟)).

ھەر سیامەند:

((جامباز! لەبەرئەوێ شەوێکیو ناکە)).

جوحا ئەمجارەش سەری خوراند و ھە، ئەمجارە بەزەردەخەنە کە سێک کە تنیکی کردبێ:

((بەلێ)).

ئافرەتە کە بە زمان بە خێریی بە سیامەندی و بە چاوپرسیاری لە مێردەکی کرد. جوحا دلی پێبوو و بە حال توانی

پێی بلی:

((سیامەند... سیامەنی کەژە)).

دوا و شەو جوحا بوو بە دەنگێک گریاو، مەنجهلە کەش لە دەستی ژنە کە کەوت و ژن کیشای بە پوومەت خۆیدا. ئینجا

بەپەلە لە ھەیانە کەوێ چووێ ناو حەوشە و پێگەکی بۆ چۆل کردن. کچە کە زمانی تەتەلە دەکرد و تا دوو ھاورپیکە چوونە

ژوورە کە دەیان جار بە خێراتیی پێ و ت. جوحا بەزەردەخەنە شانازییەوێ تەماشای سیامەندی کرد و ھە پێی بلی:

((ته ماشا بکه چۆن خۆشه ویستی تۆم چاندوه))

شه و دوو هاوړیکه شتی تریان ما بوو باسی بکن، جوحا باسی ژنه که ی کرد که وه کوړه زئی و خه جیی به سهردا نه هیئا بوو. که میك پاش پوشتنی سیامه ند نه و کچه ی له گوندی (مالو له) دا بینیبوو. کچه که وه کوړی و سیامه ند بیکه س بوو، له وه ش گرنګتر کچه که سه نګین هاته پيش چاوی. نه مجاره عه قلی جوحا پیشکه وت، دلشی به غاردان شوینیکه وت. کچیکه هاوشانی خویه تی، کچیکه پیویست ناکات خونی پیوه ببینی، پرسپاریشی کردو زانی له پوه کانی تریشه وه گونجاوه، نه مجاره دوولدی نه کردو خوی نه خسته گیزلوی بیرکردنه وه و خه فته تی پوژان و شه وان، که سیکی پاسپارد له و مال له ی داوا بکات که به خویان کردوه، نه وانیش رازی بوون، هه موو شتیکیشی خیرا برانده وه:

((نیتړه زئی و باوکی ره زئی و خه جی و دایکی خه جیم له بیرچوو))

سیامه ند دلنیا نه بوو:

((به راسته له بیرت چوون؟))

جوحا له ویدیو دلنیا پیشه وه وه ستا بوو. شتیکی تری پی و ت:

((زانیم نه و مال له ی که ژهی لیبوو به ته ما بوون نه و ئیشه ی شوانی تییه م بۆ ماو هیه ک بی و دوا یی تۆ بییته وه و بمه وه خرمه تکاره که ی جارانت نیتړ خیر به سهر من و نه واند ا برژی، به لام من نه و شته م به وان وت که به هه موو ناواییه که ی خوامن و تبوو، و تم هه موو شتیکی ته و او، سیامه ند ده گه ریته وه به لام جادوو له گه ل خویدا ناهینیته وه. لی م خۆش به، ماو هیه که باسی تۆ ده که م و ده لیم نیتړ سیامه ند ناتوانی هیچ شتیکی له وانه ی جار ان بکات))

نه وه لای کونه جادوگر نه و جیهانه کونه بوو که وه کوړ پو شاکیکی شر فیری دابوو:

((باشت کرد.. نه توتایه ناچار ده بووم خۆم بیلیم))

جوحا هه لسا و دیار نه ما، دوا یی به تووره که یه کی بچوکه وه گه رایه وه. نه و له وحه که مانه ی لی دهر هیئا که سیامه ند

له سه فه ره که یدا جیی هیشتبوون:

((شتیکی تره یه لات سه یر ده بی نه گهر بیلیم))

سیامه ند:

((بیلی))

جوحا:

((ئیستا نا.. با سه یینی بی.. سه یینی، پیکه وه بز و مه ره کانمان ده به یینه دهره وه و ده زانی))

سیامه ند:

((نه ی ئیستا بۆ نالیی؟ یان نه خیر! ده توانم چاوه ری بکه م، دوو سه فه ر فیریان کردم به ئارام بم))

تووره که که شی لی وهرگرت:

((سه ی ده یانخه مه گیرانم و له ده شتدا به یادی جار ان ده یانخوینمه وه، نه مجاره به شیوه یه کی تر، وه ک

حیکایه تیکی خۆش و شیعیکی خۆشتر.. ده ما مکه کان ماون؟))

به لی ماون:

((دهستم له هیچ شتیکی نه داوه))

جوحا پرسپاریکی هه بوو بیکات:

((نه ی پی م نالیی که ی تۆ ژن ده هیینی؟))

سیامه ند:

((ئەوسا خەونم بە تەنیا یەك شتەو دەبینی. خەونم دەبینی دەولەمەندی گوند بم، یان ئاغای گوند، من لەو زیاترم دەستكەوت بەلام هەر ئەو كاتە زانیم ئەو ژیاڵە چەند بەتالە. ئیستا حەزێکی ترم هەیه، خوشەوێستییهكە، هەر ئەو خوشەوێستییهكە پێم دەلی ژن بێنم بەلام من پێی دەلیم با جاری تیر لە تۆ بخۆم ئینجا ژن دەهێنم)).

جوحا پالکەوت و بەچاویکی زەقەو تەماشای ھاوڕێکەکی کرد:

((ئەمجارە پەرییه دەستی لە سیامەند وەشاندوو نەك خێوی گونزل. سیامەند خێوەکانی بەخۆی فێرکردوو دەستی لی بوەشین)).

سیامەندی ش پالکەوت، بەپەنجە ئامازەیی بۆ ھاوڕێکەکی کرد بچێتە لای ژنەکی بنوی، فریای قسە نەكەوت و هێندە ماندوو بوو خەوی لێکەوت، جوحاش ماوەیهك بە پالکەوتنەو تەماشای دەکرد و باوەری نەدەکرد ئەو ھاوڕێکەیهتی گەراوەتەو، پاشان ئەویش خەوی لێکەوت.

لەگەڵ کازیو دا دوو ھاوڕێکە پێکەو دەرجوون، بز و مەرەکانیان تێکەڵبوون و خۆیان پێکەو دەپۆشێتن، یادەکانی جاران هێرشیان بۆ سیامەند برد و دنیا هێشتا پۆشن نەببوو تا جوحا فرمیسکەکانی ھاوڕێکەکی ببینی، سیامەند سەری هەلپێ و هەورەکانی ببینی کە شەوی گوندەکانیان بارانای کردبوو و بەلێنی بارانێکی نوێیان دەدا. ئەو بەهاری بێرکەوتەو کە لەو حەکانی قەدەر کەوتنە دەستی و ژیاڵی سەرتاپا گۆرا.

دوو ھاوڕێکە گەشتنە تەپۆلکە و هێرشێ یادەکان زیادیان کرد. سیامەند بە ھاوڕێکەکی و ت کەمێک دەچێتەو سەرەو. بەسەر تەپۆلکەدا سەرکەوت. سیامەند چوو سەر گۆری سەگە و گۆیدرێژە. دوو گڵکۆ بوون لەسەر پوو تەختەکی سەرەو تەپۆلکە، وەکو جاران "یەكێك بچووك و یەكێك گەرە. باران دوو گڵکۆکی نزمکردبوو و وەرەنگە سالتیکی تر تەختی زەوی بن. سێ گۆری سێ کەسە غەریبەكەش سالتیکی زۆر بوو لەگەڵ زەوییهكە یەكسان ببوون و تەنها هێندە پەنجەیهك لە تەكێل مابوون کەللەپەقیان لەگەڵ باراندا دەکرد. جوحا بەهێواشی بەسەر تەپۆلکەدا سەرکەوت و ھاوڕێکەکی ببینی پشستی لێتەو و پوو لە گۆرەکانە. لێی نزیک کەوتەو و پێی و ت کە دویێنێ کاتێک ئەو ببینی بەسەر ئەو گەردەدا سەرەكەوت نەیناسییهو:

((دەنا دەمزانێ بۆ لای ئەم دوو گۆرە ھاووی)).

سیامەند بێئەو و پوو بکاتە ھاوڕێکەکی پێی و ت کە یادیان لەدڵ دەرنەچێ:

((بەتایبەت سەگەكە، دواي تیاچوونی کەرەكەش هەستەم ئەویشم خوشەدەو، هەست دەكەم دوو ھاوڕێی خوشەوێستم لێرەدا پاكشاو و چاوەرێن یارمەتیا بدم بەلام من هیچم بۆ ناکرێ)).

سیامەند ماوەیهك لەسەر ئەژنۆ بەرامبەر دوو گڵکۆکە چۆکی دادابوو، دواي هەلسا و پووێکردە ھاوڕێکەکی، دەستی خستە سەر شانی و قسەكە تەواو کرد:

((بەلام ئیستا هەست دەكەم جوحا نزیکترین ھاوڕێم، جوحا نزیکترین ھاوڕێم بوو بەلام ئەو كاتە هەستم پێنەدەکرد. ئەوسا دەنگی دلەكانم نەدەییست ئەگینا دەمزانێ جوحا دلێ چەند گەرەیه)).

پێكەو چوونە خوارەو و کەوتنەو پێ. گوندی خالدا کەوتە لای دەستەچەپیان و بریاریان دا لەو شوێنەدا پشوو بدەن. خۆر بەرزبوو و دوو ھاوڕێکە دانیشتن تا پێكەو ژەمی چێشتەنگا و بخۆن. سیامەند تێبینی کرد ھاوڕێکەکی تەنها یەك سەگی هەیه، جوحاش وەلامی هەبوو:

((ناتوانی هەموو خوشەوێستی خۆت بەهەموو کەسێک بەدی، دەبێ یەكێکیان تۆز قالیكیش بێ خوشەوێستتر بێ بۆیه زانیم ناتوانم هەموو ئەو سەگەنەم وەكو یەك خوشبوی)).

نانەكەیان تەواو کرد و جوحا بە ھاوڕێکەکی و ت:

((لېت نەپرسىم ئەو شتەى شار دوو مەتەو و و تە ئەمرو پېت دەلېم چىيە .. چىيە)).

سىامەند :

((دە ئىستا دەپرسم ئەو و تە ئەمرو پېم دەلېى چىيە .. چىيە)).

جوحا گورج ھەلسا :

((ئاگات لە مەرەكان بى دەروم و دېمەو، پېم دەچى)).

سىامەند تە ماشاى ئاسمانى كرد:

((بۇ كوى؟ رەنگە بارانىكى بەخوڤ ببارى)).

جوحاش تە ماشاى ئاسمانى كرد:

((ئاتوانم بېم بۇ كوى .. كوى مەدەرە باران، رەنگە لە نمە زياتر نەبى)).

جوحا پۇشت و سىامەند بە ناو بزن و مەرەكاندا گەرا، بزنەكانى بىنى بزيون و بەسەر قەدپالەكەدا سەردەكەوتن، لەو بزنەدا بەھىزى سىروشتى دەبىنى، مەرەكانىش ھېم بون و ھىكمەتى مروقى دانايان ھەبوو. ئەوسا لە پقى شاوھىس ئاغا و لە پقى شوانىتېى خوى بەو بزن و مەرەكانى دەكېشا و تۆلەى ھەموو شتېكى لى دەسەندن كە ئەو ھەزى لېى نىيە و ناچارە قبولى بكات، لىدەدان و ھاوارى دەكرد: ((كوڤو كچەكانى شاوھىس ئاغا))، بەلام ئىستا ھەست بە خۇشويستنى ئەو ئازەلە دەكات، بىرېكردەو ئىستا ئەگەر تەنانەت ھى شاوھىس ئاغاىش بوونايە ھەر خۇشیدەويست، ئەو ئازەلە زور لەو شاوھىسە جىوازان، ئىستا مەرەكانى جوحاشى خۇش دەوئ كە ھى جوحا نىن .

سىامەند چووە سەر بەردىكى گەرە و تەخت كە جاروبار بەپشتدا لەسەرى پالەكەوت و تەماشای ئاسمان و ھەورى دەكرد، چووە سەرى بەپشتدا پالەكەوت و وەكو جاران تەماشای ھەرە چرە بۆرەكەى كرد. ئەو پياوھ ھىندىيەى بىرەكەوتەو كە سەفەرى دووھى چو بۇ بىنىدەوھى بەلام پىيان و تە ماوھىكى زۆرە لەگەل ئىنگلىزەكاندا پۇشتوتەو، سەفەرى يەكەم ئەو بوو ئەو فىلانەى فېر كرد لەگەل ئەو جادوھى پىكەو بوونە ھوى ھىنانەدى خەونەكانى و بەرزبونەوھى پلەى لە ناو گوندا، ھەر لەو سەفەرە يەكەمەدا ئەو پياوھ ھىندىيە ھەندى شتى ترى پىوت لە مېشكى سېراوونەوھى لە سەفەرى دووھىدا بەسەرىدا زال ببون . پياوھ ھىندىيەكە باسى جوانى بۇ كرد، جوانى و خۇشى:

((مروڤ وا دەزانى خۇشى تەنھا ئافرەتە، تەنھا خواردن و خواردنەوھى، تەنھا سامانە، بەلام ئەگەر تەماشای دەرووبەرمان بەكەين جوانى و خۇشى لەزور شتدا دەبىنن . بەھار يەكېكە لە جوانىيەكان و خۇشىيەكانى، بەھار دى و تىپەر دەبى و ئىمە بەكاروبارى خۇمان سەرقالېن و تەنھا جارىك يان دوان تىبىنىى جوانىيەكەى دەكەين . خۇشى بەھارىش لای ئىمە تەنھا ئەو كاتانەيە ھەتاو ھەيە و دىنا فېنكە و زەوى ئەوپەرى سەوزى وەرگرتووە، بەلام جوانىيەكانى بەھار ھەر ئەو نىن، ھەورى پىر ئاسمان و بارانى بەخوڤ جوانىيەكە دەبەخشن كەم كەس دەبىنن . سەرتاى بەھار دىنا ھىشتا ساردە بەلام ھەر جوانە، باى وەشت كە مژگىنىى باران دەھىنى و بارانى بەلېزمە و ئەو گىايە تازە سەرى دەرکردووە و فرىا نەكەوتووە ھەموو زەوى بكاتە سەوز جوانىيەكە خۇشىيەكە بەدەروون دەبەخشن ھەموو كەس تامەكەى نازانن، جوانى و خۇشىيەكەش زياتر دېن كاتېك لەناو كوستاندا دەبى، بەلام سىامەند! جوانى تەنھا لە كوستاندا نىيە، مروڤ دەتوانن جوانى و خۇشى تەنانەت لە بىابانىشدا بىنن، كوستان و بەھار بەشى گەرەى جوانىيان بردووە بەلام بەشى دەشت و بىابان و زستان و پايزو ھاوینىشان ھىشتوتەو . بۇيە ئىمەش ھەست بەجوانىيە بەھار دەكەين چونكە جوانىيەكە لەدەرەوھى ئىمەدايە و زور بەھىزە، بەلام دەتوانن لەھەموو شوینەكان و لەھەموو ھەرزەكان جوانى بدۇزىنەو كاتېك ناوھەمان جوان بى، كاتېك ناوھەمان بەدوای جوانىدا بگەرئ)).

نمە ی بارانی سەرەتای لێزمە سیامەندی وریاکردەو، وەکو جاران دەستی بۆ سەرەو بەرزکردەو بۆ ئەو ی هەرەکان بگرێ، قوول هەناسە ی بەهاری دا، بۆ یەكەم جار هەستی کرد ئازادی چەند گرانبەهایە، هەموو کەس دەستیناکەوێ، ئەو کەسەشی دەستیکەوتوو نرخی نازانی. دەنگی هاواری جوحا لەدوورەو تەواو وریای کردەو، هیشتا پالکەوتبوو:

((سیامەند! وتم پیت دەلیم.. ئەوەتا پیت دەلیم)).

دوای هاواری کەشی دەنگیکی بیست پێی ئاشنا بوو، دەنگی وەرینیك بوو. توند دانیشتی و پرووی کردە شوینی وەرپنە کە. هاواری جوحا هاتەو، ئەمجارە نزیکتر:

((ئەوەتا سەگە خوشەویستەکە ی خۆت)).

سەگە کە ی بینی لەسەر بەردیك وەستاو، زمانی دەرھیناوە و کلکی خێر بادەدا، جوحا نزیکتر کەوت و پیویستی بە هاوارکردن نەبوو:

((سەگە کەت وەکو جاران بزێوو وریایە)).

سیامەند هەردوو چاوی هەلگۆفت. تەماشای سەگە کە ی کرد..خۆیەتی! دەلێی دوینی جییهیشتوو، سەگە کە بە پرووی سیامەندا وەرپ:

((سەمەم! خۆم)).

لە یەك کاتدا پروویان لە یەكتر کرد و بە یەكگە یشتن. سەگە کە خۆی هەلدا ئەویش باوەشی بۆ گرتەو. پیکەو کەوتنە سەر زەوی و پیکەو تەلەو. سەگە کە دەموچاوی لە دەموچاوی خاوەنە کە ی نزیککردەو:

((سەمەم! زۆرت پیچوو)).

سیامەند پیکەنی و ئاوری بۆ جوحا دایەو:

((جوحا! سەگە کەم ئەو ی لە پیچوو کە ویستبووم سەری بپر، جوحا! سەگە کەم لیم خوش بوو.. جوحا! دەلێی خەو دەبینم)).

جوحا بۆی پروونکردەو:

((کاتیك دلت شکاندم و نەتھیشت خەجی بخوازم وتم دەبی تۆلەت لیبکەمەو، بیرم لەو کردەو بەدزییەو ئەو سەگەت بکوژم کە لە من زیاتر نازت هەلەدگرت، کەچی بینیم تۆ دەتەوی سەری بپری بۆیە پەشیمانم نەکردیتەو، کە بینیشم ناتوانی خۆت سەری بپری وتم من بۆت سەردەبرم، بەلام زۆر سەیرە سیامەندا! لەو کاتەدا چاوی سەگ پر فرمیسک بوو، هەستمکرد پیم دەلی: دەسەلات سیامەندی شیت کردوو، جوحا تۆش شیت بووی؟ ئینجا بیرمکردەو: من کە خوشەویستی لەدەمدا یە و ئازاری ئەو خوشەویستی دەموکوژی چون کاریکی وا دەکەم، بۆیە هەر ئەو پۆژە بردم بۆ شارو دامە برادرێکی خۆم و پیم وت ببیەستیئەو تا ئەو کاتە ی پێی دەلیم بەرەلای بکات، دوای ئەفسەریکی ئینگلیز حەزی لیکردبوو و بردبووی بەلام سەگی زیرەك پاش ماوەیەك هەلەت و دوای پۆششتن هاتەو گوند. سەگە کە زۆر بۆت گەرا، هەمیشە لەبەر دەرگای مالهەتەدا دانەنیشت بەلکو پۆژیک ببیتەو ئەو یەكەم کەس بی پینشوازی لێ بکات، بەلام تۆ هەر نەهاتی. زۆر سەیریش بوو! ئەو سەگە ئاوی جییهیشت و نەگەرایەو، لە دیی خالەندا گیرسایەو وەك بلێی حەز نەکات لەشویئیکدا بمینیتەو تۆی لێ بووی و تازە ناگەریتەو بۆی، بەلام زۆر جار لەو گوندە خۆی دەدزییەو و دەچوو سەر پێگەو چاوەرپێ دەکردی، چاوەرپێ دەکرد بەلکو وەکو جارە کە ی تر لەپر دەرکەویتەو، جاری واش بوو دەهاتە لای رانەکەم و سەری کز دەکرد و دوای سەری هەلەدەبرێ و بە چاوی لێ دەپرسیم. من پیم دەوت هیچ نازانم ئەویش سەری کز دەکردەو و دەگەرایەو سەر پێگە کە، ماوەیەك دەمایەو و

دوایی لووریه کی ده کردو دهگه پرایه وه خالدان)).

سیامه ند دوو گۆری سهر ته پۆلکه که ی بیرکه وته وه :

((نه ی که ره که ؟)).

جوحا :

((مه به ستم بوو تۆلته لیبیکه مه وه به لام نه که به خوین به لکو به دوورخستنه وه ی هه موو شتی که و هه موو که سیک لیت

بۆیه ئه وم برده خالدان و به براده ریکم وت بۆم به ریتته شار. کهری وریاش هه روا پۆژیک هه له ات و گه پرایه وه شامار،

دوایی نه ویش بیئومید مایه وه منیش برده مه وه خالدان)).

سیامه ند باقی چیرۆکه که ی زانی :

((دوو گۆره کهش خوئی شوینی تر بوون کردتن به گۆری ساخته)).

جوحا به مه که ره وه سهری له ژیر کالۆه که یه وه خوراند :

((به ئی)).

سیامه ند به ده وری خۆیدا سووپایه وه تا که ره که ببینی، بینی له دووره وه لۆزه لۆژ دی، سه که که خۆی هه لدايه سهر

گاشه به ردیک و به که ره که وه پی :

((خیرابکه ! سه مه سه مه هاته وه)).

که ره که خاوه نه که ی نه ناسییه وه. نزیک تر که وته وه وه ستاو ده می به پرووی سیامه ندو دوو هاوپی که ی کرده وه و

به ده نگیکی به رزی تیژ زه پی :

((به شی من گیا به ئینه وه)).

ته ماشای پێشه وه ی کردو که می که سه وزایی سهر چیا که ی بینی، هیور بووه وه و له و قسه یه په شیمان بووه وه :

((گیاه زۆره ده چم بۆ شاخه که گیا ده خۆم گیا له شاخ زۆره با بچمه سهر شاخ گیا بخۆم)).

سیامه ند چوو بۆ لای و دهستی خسته سهر ملی و پشتی، کیشای به سکیداو یاری به گۆچکه ی کرد. که ره که ته ماشای

سیامه ندی کردو بۆنی جله کانی کرد. سهری داخست و بیریکر ده وه، جاریکی تر ته ماشای کرد، به خاوی سووپایه وه و لایه کی

تری جله کانی بۆن کرد. سهری داخسته وه و که می که تر بیریکر ده وه ... ته واو! زانی! له پر هه ردو و گۆچکه ی قیت بوونه وه و

دوو چاوی زه ق بوون و ده می به شیوه ی زه رده خه نه یه کی گه وره کرایه وه :

((نه وه سه مه ده مه ! سه مه ده م زۆری پیچوو سه مه ده م گیاه شاخه که ی خواردو زۆری پیچوو)).

سهری به هه موو لایه کدا بادا وه که خوشیی بینی خاوه نی کۆنی ده ربیری، ئینجا توند زه پی. سیامه ند پیکه نی. له و

کاته دا باران له هه وره بۆره کانه وه دایکرد، دیاره بارانیکی به خوړه و له بارانی لافاوه که ی ئه و پۆژه ده چی. جوحا ته ماشای

سیامه ندی کرد، جوحاش پۆژی لافاوه که ی بیرکه وتبوو. به چاو لای پرسی چی بکه ن. سیامه ند دهستی بۆ لای ته پۆلکه که

پاکیشاو هاواری کرد:

((نه وی.. نه وی.. بۆ لای گرده که رابکه ی)).

هه موو پیکه وه دهستیان کرد به پاکردن به ره و ته پۆلکه که، بارانه کهش له پشته وه ده هات و راوی ده نان. مابوویان

بگه نه ته پۆلکه که و له پر بارانه که وه ستا، که می کهشی پیچوو و هه ور لاچوو. ئاسمان بووه شین شینیکی پوون پوونی پر

بریسکه و ئه و هه وره لیزه ی پێش که می که هه مووی داپۆشیبوو بوو به په له ی هه وری سپی له په نگی به فر. هه تاویکی بییتی

ده مه به پیکه نین هه وره کانی کرده تاراو په چه، سهری ده رکردو خۆی شارده وه "پووی ده رخست و به تاراکی داپۆشییه وه.

شه مالیکی فینک هه لیکردو هه موو شتی که بووه فینکی و په نگی پوون و بیگه رد. پیکه نین و قریوه هیرشیی بۆ سیامه ند بردو

دەستی کردەوه بە پاکردن بەرەو تەپۆلکە. لەوێ قورە نووسراوەکانی لە گیرفانی دەرھێنا، بە دەم پاکردنەوه توند یەک یەک بۆ پیشەوێ بەرەو پووی تەپۆلکە ھەڵدان، ھاواری کرد:

((بگەرێنەوه شوینی خۆتان، بڕۆن و بەسەرھاتی نووسراوی سەر پووتان بۆ خەڵک و بۆ وەچەکانیان بگێرێنەوه، بۆیان باس بکەن و خۆشییان پێ ببەخشن)).

سیامەند بەرەو تەپۆلکە ڕای دەکرد و پێ دەکەنی. جوحا بە دوایدا قریوەی دەکرد و ڕای دەکرد و بازی دەدا، سەگەگە شوینیان کەوتبوو و ھەڵدەبەزییەوه، مەرەکان دەستیان کرد بە سەربادان و دەست و قاچ کوتین بە سەر زەویدا، بزەکان جیا بوونەوه و لای چەپیان گرت و بەرەو قەدپالە ھەلزان. گویدریژەگە تەماشای ئەو مرقۆ ئازەلە و رووژاوانەیی کرد، ماوەیەک بیریکردەوه تا تیبگات، تیبگەشت ئینجا ماوەیەک بیریکردەوه تا بزانی چی بکات. لە کۆتاییدا زانی بەشی ئەو لەو خۆشییەدا ھەیە، دوو چاوی بریسکەنەوه و زەردەخەنە چوو سەر دوو لیوی گەورە، ئەویش وەک ئەوانی تر جیا "دەست و قاچی بە سەر زەویەکی کوتی، کلکی بەرزبوووەوه و غاری دا، وەستاو کەوتە جووتەوێشان و زەپین... ھەموو شتێک و ھەموو کەسێک لەو شوینەدا پێ دەکەنی و ھەڵدەبەزییەوه و سەمای دەکرد.

بەشى پىنچەم

بانگەوازى ئاسمان

پرسیاری ژیان و مردن

به هاری سیامهندی درێژهی کیشاو خۆشییه که ی نه ده برپایه وه، هه موو ده ورو به یری ببوووه وینه ی په نگاو په نگو پر بریسکه ی ژیان و جوانی. سیامه ند جوانی له شه ویشدا ده بیینی، ته نانه ت ئه وشه وانه ش که مانگ پشتی ده کرده زهوی و چاو چاوی نه ده بیینی. جوحا ده یویست به زۆر له گه ل سیامه نددا شه وین بکات به لام ئه و حه زی نه ده کرد جوحا له ژنه که ی و منداله که ی دوور بخاته وه و ده یوت نه ک ته نها ژنه که ی و منداله که ی زهره ر ده که ن به لکو خودی سیامه ند خۆشی زهره ر ده کات چونکه خۆشییه گه وره که ی له ته نیاییدایه، ته نیاییه که هه موو ته نیاییه که ی پۆح و جهسته ده په وینیتته وه، ته نها به ناویش ته نیایه ئه گینا له گه ل هه موو سروشتدایه، سروشت و ئاز له کانی و بالنده کانی.

سیامه ند پانه که ی خۆی و ئه وه ی جوحای پیکه وه بۆ ده ره وه ده برد و وه کو نه ریتی شوانه کان شه وانی به هاری له ویدا ده برده سه ر تا ئه و کاته وه رزی گه رما ده هات و مه پو بز نه کان تینوو یان ده بوو و نه یان ده توانی له ده شتدا به میننه وه. دوو پانه که ی بۆ له وه ر ده برد پاشان له شوینیکی ته لاندای مۆلی ده دان و خۆی ده چوووه سه رووتر. داده نیشته و پالده که وت، هه لده ستاو ده سوورپایه وه، گۆرانییه که ی هیمنی ده وت، گوئی له کاویژی ئاز له کان ده گرت، کاتی خه ویش ده ستبێن شتیکی زیاده بوو و پاسی دوو پانه که ی به سه گه که ی خۆی و ئه وه ی جوحا و بز نه وریاکان ده سپارد. ده یوت من چاو غافل ده که م و ئیوه وریا بن، ئاگاتان له زۆراب و مام گورگ بی. نه یده توانی به رقه وه باسیان بکات: ((به مام گورگ بلین ده مانه وی شه ویکی هیمن به رینه سه ر. زۆرابیش په نگه بی و لیمان تیک بدات، به ویش بلین به روا ته وه)).

ئاز له کان کاویژی خۆیان ده که ن، دوا ی ئه وه شوانه که ده یان با ته وه له وه ر، به ره به یانیش به ره و چه م تا ئاویان بدا. له و کاته شدا جوحا په ییدا ده بی و دیتته وه لای پانه که ی خۆی. سیامه ند گوئی نه ده دایه ئه و یه ک دوو پیاوه ی زۆراب که جاروبار ده بیینین سیخوپی به سه ره وه ده که ن، ئه وه ی بیتاقه تی ده کرد تیکدانی ته نیایی ناو ده شته که بوو. چه ند جار یکیش ویستبووی بانگیان بکات و پێیان بلی به زۆراب بلین چیتر نیشی به ئاغا یه تی نه ماوه و ئاماده یه له گه لیدا ئاشت بیتته وه به لام ده ترسا زۆراب ئه وه به نیشانه ی بییهزی بزانی و زه فه ری پێ به ری. له جیات ی ئه وه ش ناچار بوو قسه یه ک نا راسته وخۆ بۆ زۆراب په وانه بکات گوایه ئه و جنۆکانه ی لا ماون و پۆژانه هه والی بۆ ده هیئن.

هاوین و گه رماییه که ی ده هات و جوانییه که ی له جۆریکی تر له گه ل خۆیدا ده هیئا، له و کاته وه ی سیامه ند گه راوه ته وه شامار چه ند جار یک به جوحای هاوپی و ژنه که ی ده وت هه فته ی پۆژیک ته رخان بکه ن بۆ پشوو و گه ران و نوێکردنه وه ی عیشقی سروشت. هه موو جار یکیش پێی ده وتن که ئه و هیشتا مندال بوو دایک و باوکی له ده ست دابوو، به لام دایکیکی تری دۆزیوه ته وه، دایکیک مرقفه کانی لی دروست بوون، دایکه که به خه ندی په زامه ندیی وه مالتا وایی کرد و له شوینی خۆیدا یاریکی خۆشه ویستی جیهیشت که هه ر خۆیه تی، هه موو جار یکیش ناوی ئه و یاره ی ده برد: ((سروشت.. سروشت دایکیک بوو ئه و کاته ی ئیمه ی بوو گیانی له ده ست دا، به لام هه ر ئه وه ندی ئیمه ی بوو زیندوو بووه وه بووه شه نگه کچیکی ده نگخۆشی ده مبه پیکه نین)).

سیامه ند به جوحای هاوپی نه وه ستاو فه لسه فه نوێکه ی گه یان ده گوئی ئاوی، ئه و سه رنجی پا ده کیشان ته نانه ت بۆ

ئەشتانەنى نەك تەنھا بۈۈنە تەشتىكى ئاسايى بەلكو بۈۈنە تەمايە بېزاربۈۈنىشيان.

سىامەند پىي دەۋتن كە نەك تەنھا پەنگى گولالە سۈرۈۋە بۇنى نىرگىز جىھانىك لە خەيال دەخەنە پۇخى مۇڭ، بەلكو تەننەنە پەنگى پىشقىلۇ بۇنى پىخىش ئەو جىھانە دروست دەكەن، مۇڭ تەننەنە دەتۈنى لەگەل مېش و مېشۈلەش ھەلېكات، فەلسەفەى نوپى سىامەند ئەۋە بوو مۇڭ جوانى لە ھەموو شتىكىدا بېيىنى و سنۈرى شتە خۇشەكان فراۋان بكات، بېزارىش بۇ ھەتەتايە ۋەلاۋە بىنى ئەۋرەستىيە بزانى كە لە ئاستى جوانى و خۇشى دۈنيادا ھىچ شتىك نىيە شاينە بېزارى بى... ھىچ شتىك تەننەنە مەرگىش.

مەرگ... ئەۋرەشەيە سىامەند لەۋ چەند مانگەدا لای بچوك بېۋەۋە تا بوۋە خەيالېك، پۈۋاۋىكە قەت پۈۋادات و ھەرگىز نايەت، بەتايىبەت بۇ ئەۋى لاۋ، لەبەرئەۋەش بوو كاتېك لەۋ ھاۋىنە پۈۋى گۈند كە تازە گەپابوۋەۋە ئاۋايى مرد سىامەند ھىچ شتىكى لەۋ مردنە نەبىنى خەفەت و بېرگەرنەۋە بېيىنى. پۈۋى گۈند پېر بېۋو، لەۋ تەمەنەشدا ئەۋەى دەستكەۋت كە دەۋىيەست: لەۋ گۈندەى خۇيدا بمرى، لەۋىش بىنېزى، ئىستاش سىامەند كە بە چاۋى دل گۈرەكەى دەبىنى ھەست دەكات پۈۋى گۈند لەۋ چالەدا پىشۈۋەدەت، پىشۈۋەك خۇشەيەكانى ھەموو جۈرە پىشۈۋەكى تىدايە.

سىامەند تەننەنەت دەرەتەش دۈزىۋەۋە بە زۇراب بلى فېرې خۇشەۋىستى بە سۈرۈشت بېخىش. زۇراب ئەۋقسانەى لەۋلا پۈۋچ و بېكەك بوۋو لەۋاۋ گۈندەدا دەۋىت شۈانەكە گەپاۋەتەۋ بۇ ئەسلى خۇ، سىامەندىش ئەۋەى دەبىستەۋەۋ پىدەكەنى:

((ئەسلى ھەموۋمان ئەۋدايەكە كە بەشۈۋەى يارىكى جوان و خۇشەۋىست زىندۈۋەۋتەۋ)).

زۇراب خەزى دەكرد پۈۋشەنە لە سىامەند ۋەرىگىرى تا بزانى دۋاي ئەۋەى شۈانەكە پارەى گىاي سۈرۈشت دەدا بەھەمان چاۋ تەماشاي ئەۋ سۈرۈشتە دەكات، بەلام ھىشتا سامى ئەۋ كۈنە جادۈۋگەرە لەدلى زۇرابدا مابو، سامېك سىامەند نەيدەزانى چەند گەرەيە.

خەلكى ئاۋايى سىامەندىان خۇشەۋىست چۈنكە لەبىريان نەچۈۋەۋەۋە كە لەۋكاتەى جادۈۋگەرەۋاغا بوۋ لەزىر ھىچ ناۋىكەۋە ھىچ شتىكى لى نەدەسەندەن، لەگەل ئەۋەشدا ئەۋ فەلسەفەيەى دەۋىت نەدەچۈۋە گۈيىان. بەلام جۈۋاۋژنەكەى باۋەريان بەكەسايەتى ھاۋرېكەيان ھەبو، باۋەريك ئامادە بوو گۈى لە شتە ھەرە سەيرەكان بگرى. سىامەند لای جۈۋا ئەۋلاۋەيە كە ھىندەى دەپياۋى بەتەمەن دۈنيای دىۋە. لاۋىكى دانايە ۋەزى لەچىيە دەستىدەكەۋى. كەژەى ژنى جۈۋاش ناۋبانگى سىامەندى لە مېردەكەى بېستېۋو. جۈۋا لەۋ پۇژانەى سىامەند گەشتى دۈۋەمى كەردېۋو باسى ئەۋ ھاۋرېيەى بۇژنەكەى دەكرد، تەنھا بۇ ئەۋ بەردەۋام و بەردەۋام باسى دەكرد تا لەبەرچاۋىدا كەردىيە كەسكى خاۋەن تۈۋاناي ئەفسانەيى. لەۋ دۋايەش كە سىامەند گەپايەۋەۋ ئەۋ فەلسەفە نوپىيەى بۇ گۈندەكە ھىنا خەلك جۈۋايار لە جۈۋايار دەپرسى ئەگەر ھاۋرېكەى ئەۋقسانەى بەپاست بى. جۈۋا تۈۋد سەرى دەلەقاندو گەرەتر دەۋىت: ((سىامەند ھەمىشە ئەۋ شتە دەلى كە باۋەرى پىيەتى. سىامەند لەخۈۋە شت نالى)).

ئەۋژانە خۇشەى جۈۋا كە لەگەل ژنەكەۋەمندا كەى دەپىردە سەرۋاي لېكرېۋو باۋەش بۇ ئەۋ فەلسەفەيە بكاتەۋە ۋ ھەرەكو سىامەند بانگەشەى بۇ بكات ئەگەرچىش ۋەكو ھاۋرېكەى نەيدەتۈانى بە بەلگەى بەھىزەۋە قسە بكات. مردنى پۈۋى گۈند، كە يەكەم پۈۋاۋى مردنە ئاۋايى پاش گەپانەۋەى سىامەند بېيىنى، پىرسىارى لەبارەى كۇتايەۋە لای جۈۋا دروست كەرد. بە ھاۋرېكەى ۋت:

((نازانم پۈۋى گۈند چەند خۇش ژىابى ۋ چەند ناخۇش، بەلام ئەگەر ھەموۋشى خۇشى بوۋى كۇتايەكەى ھەر ھات)).

سیامه ند پپی وت ناخووشی وجوودی نییه به لکو میشکه ژیا نی مروق ناخوش دهکات:

((ژیا نی مروق به هه ژاری و به نه خووشی تال نابی نه گهر هه ژاری و نه خووشی به کی شه یه کی گهره نه زانی، به لام مروق نه که ته نها به کی شه یه کی گهره یان ده زانی به لکو ژیا نی خووشی به بیر کردنه وه له ناخووشییه که نه ها تو وه و کو تاییه که هه ده بی بی تال دهکات)).

سیامه‌ند چاره‌سەرە کە ی پوونتر دەکرده‌وه :

((من دەلیم ژیان بەشی ئەوەی تیدا ماوه لە نەخۆشی چاک بێمه‌وه جارێکی تر بە پێوه بوەستم، ژیانیش هی‌نده کورت نییه تاكو تاسەر هەر هه‌ژاری بێ، ژیان گه‌وره‌ترین کیشه‌ کو‌ن ده‌کات و ده‌یکات به‌ نه‌بوو)).

سیامه‌ند خۆشیی له‌هه‌موو شتی‌کدا ده‌دۆزیه‌وه . پۆ‌تیکی ئەو هاوینه‌ مندا‌لان چوونه‌ لای و به‌ یادی حه‌ل‌وای ئەو سا‌له پێیان وت که ئەم پایزه‌ بووکه‌ به‌ بارانی بۆ ده‌کەن، بێ‌گومان به‌ رامبه‌ ر‌ب‌ر‌پ‌کی زۆری حه‌ل‌وا . سیامه‌ند پێکه‌نی و پێی وت‌ن وه‌کو جاران به‌ د‌وای مه‌زنی‌تیدا ناگه‌ر‌ی له‌ به‌ره‌ئه‌وه‌ با بووکی‌کی بچ‌وک ب‌ی، ه‌ر وه‌کو نه‌ری‌تی کۆنیش بووکه‌ که بۆ باران به‌ن نه‌ک بۆ خۆی :

((دهزانن ئیستا باران بۆته هاوړېم؟)).

مندالله کان پیکه نین. سیامه ند بهر دهوام بوو:

((به لام پیښ ئه وهی بوو که که بؤ باران بهرن بییه ن بؤ خه سووی ئه و بوو که)).

مندالان هاواری سه رسوړمانیان کرد:

((خه سوووووو!!)).

سیامه‌ند :
 ((بهائی . دایکی باران . بووکه که پیشتر بۆ دایکی باران بهرن)).
 مندالّه کان هاواریان کرده وه :
 ((دایکی بارا|||ان؟!)).

سیامه‌ند:

((به‌لّی دایکی باراااا! سروشت دایکی بارانه. دهی! حه‌لواتان ناوی؟)).

منداآن ته‌ماشای یه‌کتریان کرد“ بیگومان حه‌لوايان دهوی به‌لام به‌م هاوینه ؟ سیامه‌ند پرسیارى ناو چاوّه بچووک و بزئوه‌کانیانى خوینده‌وه :

((به‌لّی ئیستا! ههر ئیستا! جاوه‌رپّی یايز ناکه‌م)).

مندالہ کان هیچ تیئنه گیشتن، جاریکی تر ته ماشای یه کترین کرد ئینجا له پر کردیانه هاوارو به هممو لایه کدا بۆ کۆکردنه وهی به رۆ رایانکرد.

گونده که ئو ديمه نه سهيره ی بينی، ديمه نيک بوو يه که می هه موو تهمه نی به تهمه نترينيان بوو. مزدالان له و هاوینه دا بووکه به بارانی ده که ن، به مالاندا ده گ پښ و هاوار ده که ن و داوای پشتنی ئاو به سه ر ئو و بووکه ی پښو هخت به بووکی پښ باران ده بری، بښگومان پاش ئو و ی ده بریته به رده می دایکی باران. . سروشته خوشه ویسته که ی شوانه که . سیامه ند ئو و ی ده بیني و دلی له خوشیبا ده فری.

* * * * *

دهكرا سيامه ند چەند مانگيكي تر ثياني بهو جوړه بېردايه ته سەر ئه گەر ئهو پڙدهي کوټايي هاوین پووداوښک وړی نه کړد بایه . سیامه ندو حوڅا له به کتر حیا نه ده بوونه وه ، ښکوه مه ره کانښان له به ک شوښندا ده له وه راند ، ئهو رڼده وه کو

هه موو پۆژیکی تر پیکهوه ده چوون. پێش ئه وهی له مال ده رچن سیامه ند به که ژه ی ژنی جوحای وت ئیواره که گه پانه وه مال:

((خۆشترین خواردنت بۆ ئاماده کردین)).

که ژه مه نجه لیکه به دهسته وه بوو، که ژه پیکه نی وتی خواردنیکیان بۆ ئاماده ده کات:

((له ژیا ئندا نه تا خواردی)).

دوو هاو پیکه که وتنه جووله و سه گه که وه پری:

((با بزانی)).

ده می گوید ریژه که ده جوولا:

((ده شته که گیای زۆره)).

مه نجه ل له ناو دهستی که ژه دا به سیامه ندی وت:

((ده توانی.. که ژه زیره که)).

هه موو چوونه ده ره وه. سیامه ند هزی کرد له گه ل ئاژه له کادا بچنه خواره وه و سه ری شاره کۆن بده ن پاشان به ره و

باکوور بگه پینه وه. گه یشتنه شاره کۆن. سیامه ند چیت سه ربازه که ی ئه سکه نده ری نه ده بیانی، سلای له شاره کۆن کرد:

((ده بی چهند نه وه له سه ر زه وییه که تدا ژیا بن، خۆشییان له و ژیا نه بیانی یان به لایانه وه گرنگ نه بووی که ی ته ولو

ده بی)).

شاره کۆنی بیست وه لای ده داته وه:

((تۆ بژی و گوی مه ده ری)).

دوو هاو پیکه که یشتنه ته پۆلکه که و چه مه که ی ته نیشتی. پۆژیکی دوور بوو به سیامه ندی وت بیرم لیکه ره وه. سیامه ند

به قسه ی کرد:

((سه گ! بیرت دی ئه و پۆژی هاته وه و له خوار ئاواپی له و چه مه تۆم شت؟)).

سه گه که ی وه پری:

((ئه ی تۆ بیرت ماوه؟)).

گوید ریژه که بیر کرد وه:

((ئه م دوانه باسی چی ده که ن؟)).

چه مه که پرسى:

((ئه م دوانه باسی چی ده که ن؟)).

ته پۆلکه که پرسى:

((ئه م دوانه باسی چی ده که ن؟)).

سیامه ند:

((ئه ی بیرت دی که له م شوینه دا تۆم شت پێش ئه وه ی بېتمه سه ره وه بۆ ئه وه ی سه رت بېرم؟)).

سه گه که دوو چاوی نوو قاندن و لووراندی:

((باسی مه که)).

چه مه که له سیامه ندی پرسى:

((ئه وه که ی بوو؟)).

تەپۆلکە کە لە جیاتى سیامەند وە لآمی چەمەکەى دایەوہ :

((من بیرم ماوہ، ئەو ئاوہى سەگەکەى پى شۆرابوو چووہ دوور... زۆر دوور)).

سەربرینە کە درۆ دەرچوو، لەو شەوہ ھەموو یادە کە لای سیامەند خۆش بوو. سیامەند یادە تالترەکانیشى لە لا خۆش بوون چونکە ھەموویان پۆشتن و تێپەڕین، نە بە ترسو نە بە خەفە تەوہ بیرى لە ھىچ شتیکى رابوردووی نە دە کردەوہ، ھەر ھەموو لە لای خۆش بوون.

سیامەند لە گەل جوحا و ئازەلەکاندا کەوتە جوولە و گۆرانىیەکی بۆ وتن، دەرپۆشت و تەماشای دەرووبەرى دە کرد، ھەناسەى دە داو بۆنى دە کرد. دوو ھاورپکە پیکەوہ گەیشتنە قۆناغى داوی ئەو. سیامەند لە ھاورپکەى جیاووەوہ و چووہ یەکیک لەو شوینانەى بۆ خۆى ھەلیبژاردبوون.

سیامەند چووہ ژێر سیبەرى ژالە یە کە یەکیک بوو لە چەندین درەختى تر کە ھەلیبەرداوتوون تا ھەموو ھیز بەدەنە قەد و سیبەرى فراوان ببەخشن، درەختە کە پى وت کە بیرى دە کات چونکە :

((دوو پۆژە دەچیتە ژێر درەختیکى تر)).

سیامەند پى وت ئەمڕۆ بۆ ئەوہ، با باوہشى بۆ بگریتەوہ و شیرى خۆشەوێستى خۆى و خۆشەوێستى ژيانى بداتى. ماوہ یە کە دانیشت و تەماشای کرد ئینجا پالکەوت، پىشى وت لایە لایەى بۆ بکات تا کەمیک چاو بنووقینى. درەخت لایە لایەى بۆ کرد ئەویش تەماشای کرد و تەماشای کرد، کەمیکیش بە بیر لە گەل خەیاڵدا فەرى، داویش پیلووەکانى بە سەر ئەو دیمەنە خۆشەوێستانەدا شۆربوونەوہ.

سیامەند نەیزانى چەند وا مایەوہ کاتیک لەرزە یەکی درەختە کە وریای کردەوہ. بە خاوى چاوى کردەوہ و وە پىنى سەگەکەى بیست، بىنى سەگە کە پرویکردۆتە گوند و دەوہ پى. تەماشای گوندە دوورەکەى کرد بە لآم ھىچى نە بىنى :

((سەگ! چیت بىنیوہ پیم بلئ)).

سەگە کە پرویکردە خاوەنەکەى، سەرى داخست و نووزە یەکی کرد، سیامەند ھەستى کرد سەگە کە دەلئ :

((تەولو... پرووى داو تەواو)).

بە ھەمان پرسیارەوہ سەرى بۆ درەختە کە بەرز کردەوہ. ھەستى کرد درەختە کە بە ترسەوہ دەلئ :

((نازانم. شتیکە)).

جاریکی تر تەماشای گوندەکەى کرد و ئەمجارە قەرەباغیى بىنى، ھەلساو بۆ لای ھاورپکەى پۆشت.

ئەو ماوہ یەى سیامەند پى چوو تا گەیشتنە لای جوحا ئەو قەرەباغیى و ھۆکەى لە بیر بردەوہ، تەماشای زنجیرە

کیوہەکەى کرد، کیوہە کە بە دەنگیکى ھیمن و بە ھیز پى وت :

((وہکو من بە ھیز بە)).

کیسەلئیکى بىنى زۆرى ماوہ بگاتە شوینئیکى تەر :

((تا دەگەمە جئ شتئ زۆر ھە یە بیکەم)).

سیامەند بۆ پیکەنى و بۆ تەواو کرد :

((خۆشییەکی زۆریش ھە یە بىبىنى و ھەستى پىیکەى)).

گەیشتنە لای جوحا و بزى و مەپکى بىنى شەرەقۆچیان دە کرد. بزى کە خوینى لە کەللەى مەرە کە ھینابو و بۆ شوقئیکى

بە ھیزی تر خۆى ئامادە کردبوو. سیامەند ھەستى کرد مەرە کە دەلئ :

((یارىیە کە مان خۆشە)).

سیامەند لە بیرى چووبو و چ کاریکی بە ھاورپکەى ھەبوو، بە لآم جوحا قەرەباغیى کەى بىنبوو، جوحا دەستى کردبووہ

چه تری ژێر خۆری سهر دوو چاوی، ئهو دوو چاوهی له سهر وینهی دووری گونده که چه قاندهبوو به لکو شتیك تیڤگات:
(ده لێی شتیك له ئاوی قهوماوه)).

سیامه ند:

((له وانیه شایبی بی و نه مانزانیوه)).

جوحا:

((چۆن نازانین؟ هه موو کهس ده زانی که ی پوژی شاییه به لام مردن تا نه یهت کهس پیی نازانی. ده ترسم که ژه
شتیکی لی هاتی)).

سیامه ند:

((که ژه وه کو گول وایه، ئیوارهش خواردنی خوشمان ده داتی)).

جوحا:

((سیامه ند! بۆ نه چم؟)).

سیامه ند:

((بیر له شتی خراپ مه که ره وه)).

جوحا:

((نا توانم، سیامه ند! ناگات له پانه کهم بی، خیرا ده چم و خیرا ده که پیمه وه)).

چاوه پیی وه لام نه بوو و به په له پوشت و قسه که ی ته واو کرد:

((ئه گهر نه هاتمه وه که ژه یه یان سیامه ندی بچوکه)).

سیامه ند که مێک نیگه ران بوو:

((ئه گهر که ژه بی چی بکه ین؟)).

هه ره ئه وه ندی وتو دیسان هه موو شتیکی له بیر چووه وه .

سیامه ند گه رابووه وه باوهشی یاره که ی و گوئی بۆ گورانی و چیرۆکه خوشه کانی ده گرت کاتیك جوحای له دووره وه بی نی
به ره و شوینه که ی دی. سیامه ند نیگه ران بوو، ده ترسا جوحا هه والیکی ناخوشتی پی بی، هه والیک په یه وه ست بی به که ژ یان
به سیامه ندی بچوکه وه. ده یزانی ده بی چاوه پیی بکات و هه والکه له جوحا ببیستی ده نا هزی ده کرد له دهستی هه لبی
نه وه کو ئه وه والی هی نابی که لێی ده ترسا.

جوحا هه ناسه برکی بوو و به ره وه ی بگاته لای هاوپی چاوه پوانه که ی دلی خوش کرد:

((شوکر که ژه نه بوو، نازانم بۆچی ترسام)).

خه مو ترسی سیامه ند به چرکه یه ک په وینه وه، ئاهیکی پشووی هه لکیشا، به زه رده خه نه یه ک پيشوازیی لیکردو دهستی
خسته سه رشانی و بۆی دوو باره کرد وه:
(شوکر ئه وه نه بوو)).

سیامه ند ده یزانی ئه وه قه ره بالعییه بۆ شتیکی خراپ بوو. نه یویست بپرسی به لام ده یزانی هه ره ده بی جوحا پیی بلی.

جوحا دوانه که وتو به خه فه ته وه هه والکه ی وت:

((ده زانی تله بوو؟ تله چلنم گونا هه)).

سیامه ند هزی لی بوو جوحا هه والکه به یه ک جار بلی و کوتایی پی بی نی به لام جوحا جاری چاوه پیی خاوبونه وه ی
هه ناسه کانیتی.

((چیی لیهات؟))، پرسپاری ناچاریی سیامه ند بوو .
 ((مار پیوهی دا))، وه لآمی جوحا بوو، ((نهگبه ته یه کسه ر کوشتی)).
 سیامه ند زانی ئهو پرووداوه خوشییه که ی لی تیکده دات:
 ((کهواته دهبی ئه مپرو زوو بگه ریینه وه)).
 جوحا سه ری به لئی جوولاندو هیچی نه وت.
 دوو هاوپیکه زوو گه پانه وه به دهم پۆشنه وه جوحا پرسپاری کرد:
 ((سیامه ند! چۆن ده توانین ئه مپرو به ئاوی بیلین که ده توانین خوشی له هه موو شتیکی ببینن؟)).
 سیامه ند به سه ر به لئی به نیشانه ی ده توانین کرد. جوحا قه ناعه تی نه بوو:
 ((دیاره له به ر ئه وه ی تله چلمن بوو.. سیامه ند! ئه گه ر من بوو مایه هه ر ئه وت ده وت؟)).
 نا په حه تی به پرووی سیامه ند دا ده رکه وت:
 ((باسی ئهو مه که، به هه ر حال ده بی پیز له خه فه تی مروقه بگرین و له کاتی وادا ئهو جو ره قسانه نه که یین. تله مروقه بوو وه کو من و تو.. ئیستا دایکی خو له ده کات به سه ری خویدا و به پاشا کانی هه موو دونیای ناگۆریتته وه)).
 ((ئه ی ژنه که ی بۆ نالیی))، جوحا که ژه ی ژنی خوی بیرکه وت بوو وه .
 خه فه ت و ترسی له ده ستدانی ژنه که ی ئهو ساته درزیکی گه وره ی خسته ئهو باوه رپه ی به قسه کانی سیامه ند هه یبوو، به لآم ئه وه ی بۆ هاوپیکه ی نه درکاند .
 دوو هاوپیکه گه یشتنه وه گوندو سیامه ند برپاری دا پرووداوه که به شتیکی ئاسایی ته ماشا بکات. دوو پانه که یان گه یانده وه جیگه ی خو یان و خو یان گه یانده مالی تله، سیامه ند گه یشته ماله که و دیمه نیکی بینی دلی گوشی. دوو مندا له که ی تله ی بینی، دوانه یه کی دوو سالان له ناو خو له و گریانی ژنان و قه ره با لعی پیاوان و ژناندا بۆ گریانی ژنان ده گرین و بیئاگان له و کاره ساته ی پرووی کردۆته ئه وان پێش ئه وه ی پرووی کردبیته باوکیان. سیامه ند ده ریایه کی بیسنووری بینی له ناو تاریکیدا خنکاوه، هه ور یکی تاریک خوی به سه ردا شو پر کردۆته وه، ته نها ده نگی هاژه ی شه پۆلی شیت ده بیستری و نازانری کامه سه ره تای ده ریایه یه و کامه یه کۆتاییه که ی. له ساتیکدا ئهو ئیستا پۆشنه ی به رده می سیامه ند بوو به دوا پۆژیکی ترسناک، ترسناک چونکه نازانری چی له گه له خویدا ده هینی. بۆ یه که م جاریشه ئهو راستیه ی بۆ ده ربکه وی که گه شیبینییه زی پینه که ی له به ر ئه وه یه که ته نه یه، ژن و مندا لی نییه خه میان بخوات یان ئه وان پاش پۆشنه ی بۆی بگرین.
 بۆ یه که مجاریش پاش گه پانه وه ی دووهمی هه سوودی به که سیکی به ری. ئهو مندا لانه ی بینی که یاری ده که ن و ناگایان له هیچ نییه:
 ((بریا هه ر مندا ل بوو مایه و ناگام له هیچ نه بووایه)).
 به لآم ئهو ئاواته ته نها ساتیک بوو:
 ((سوودی چیه؟ خو ئه وانیش دوا یی قام ده که ن)).
 سه ره پای کاره ساته که، که ژه فریا که وت خواردنه خوشه که ی ئیواره بۆ میرده که ی و هاوپیکه ی بکات. سیامه ند زه رده خه نه یه کی پێشکه ش کرد:
 ((جوحا ته ماشا! که ژه زانی که نابی له به ر هیچ شتیکی خوشییه کانی خو مان تیکبده یین. که ژه قوتاییه کی نه جیه)).
 به لآم جوحا تازه له گه له هاوپیکه یدا له مالی تله وه هاتبوون:
 ((به لآم ئایا ئه مه راسته؟)).
 وشه ی راست رابوردوویه کی هینایه پێش چاوی سیامه ند، رابوردوویه ک شتی ناراستی تیدا ده کردو ده بیوت ئه وه

دواواته. سیامه‌ند به‌پۆیستی زانی ئه‌و هه‌ستانه‌ به‌شاریته‌وه. جوحا کاتی ناخواردن هه‌زیکی هه‌بوو ده‌ریبهری: ((خۆزگه‌ ئه‌و دوو منداله‌ی که‌ ئه‌مڕۆ بێ باوک که‌وتن لی‌ره‌ بوونایه‌و له‌گه‌ڵماندا ئه‌م خواردنه‌ به‌تامه‌یان بخواردایه)). جوحا پارووه‌که‌ی بۆ ده‌می ده‌برد کاتیکی بیستی سیامه‌ند به‌خه‌فه‌ته‌وه‌ شتیکی ده‌لی و سه‌ری لی‌ی سوپما: ((خواردنیکی به‌تامی پر فرمی‌سک)).

جوحا پارووه‌که‌ی نه‌خواردو داینایه‌وه، سه‌یری سیامه‌ندی کرد ئینجا ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌ری منداله‌که‌ی خۆیدا هێنا: ((سیامه‌ند! ئه‌گه‌ر بمرم ئاگات له‌ منداله‌که‌م ده‌بی؟)).

وشه‌ی مردن ئه‌وه‌ی خسته‌وه‌ یادی سیامه‌ند که‌ له‌ و کاته‌وه‌ی خۆی و جوحا به‌ده‌م کاره‌ساته‌که‌وه‌ هاتنه‌وه‌ ناو گوند جگه‌له‌ مڕۆفه‌کان هه‌چ شتیکی نه‌بیست قسه‌ی له‌گه‌ڵدا بکات. نه‌ ده‌نگی زه‌ویی بیست، نه‌ هی سه‌گه‌که‌ی، نه‌ گویدریژه‌که‌، ته‌نانه‌ت شاره‌کۆنیش قسه‌یه‌کی بۆ نه‌کرد یان به‌خه‌رهاتنی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌کرد.

ئهو پۆژه‌ دیمه‌نی ئه‌و هاوینه‌ی به‌چاویکی تر بینێ. ئیستا گه‌لای دره‌خته‌کان ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ زیته‌له‌ نین که‌ تا دوینی به‌پیکه‌نینه‌وه‌ خۆیان به‌لقه‌کانه‌وه‌ هه‌لواسیوو و له‌گه‌ڵ بادا یارییان ده‌کرد. هه‌ر ئه‌و گه‌لایانه‌ ئیستا له‌ نشونما وه‌ستاو و وپ و بیده‌نگ به‌لقه‌کانه‌وه‌ هه‌لواسراو و چاوه‌ری و هه‌ری هه‌لوه‌رینیان. گیا زه‌رده‌کان ئه‌و منداله‌ بزێوانه‌ نین که‌ سه‌ریان له‌ زه‌وی ده‌رکردووه‌ و ته‌ماشای یه‌کتر ده‌که‌ن و بۆ یه‌کتر پیده‌که‌ن، گیا یه‌کی زه‌رده‌لگه‌پاوان وه‌کو گه‌لاکان وپن و له‌ژێر سمی ئاژه‌له‌کاندا تیکه‌ده‌شکێن. ئه‌مڕۆ له‌جیاتای ئاوازی عیشقی سه‌روشت ده‌نگی تیکشکانی گیا زه‌رده‌ بێ گیا نه‌که‌ ده‌بیستی.

ئهو پۆژه‌ تیپه‌ری و پۆژی تری به‌دواوه‌ هات و سیامه‌ند تیپینی ده‌کرد کاری ئه‌و قسانه‌ی بۆ جوحا و ژنه‌که‌ی له‌باره‌ی خۆشی و جوانیه‌وه‌ ده‌یکردن له‌ هه‌لکشان و داکشاندن بوو. جوحا کاتیکی پۆژانی خۆشی به‌سه‌ردا تیده‌په‌رین ده‌یوت سیامه‌ند راست ده‌کات، ده‌ستی به‌سه‌ر سه‌ری سیامه‌ندی بچووکدا ده‌هێناو به‌چاوی خه‌یال ده‌بیینی له‌به‌رده‌میدا گه‌وره‌ ده‌بی و ده‌بیته‌ پیاو، ده‌بیینی خوشک و براکانی سیامه‌ندی بچووک، که‌ جارێ نه‌هاتوون، شوینی برا گه‌وره‌که‌یان ده‌که‌ون و ده‌وره‌ی ده‌ده‌ن، به‌لام ئه‌و پۆژانه‌ی ناخۆشی پووی تیده‌کرد “منداله‌که‌ی نه‌خۆش ده‌که‌وت یان کیسه‌که‌ی خالی ده‌بوو یان ناخۆشی ده‌که‌وته‌ نیوان خۆی و ژنه‌که‌ی.. ئه‌و پۆژانه‌ ده‌یوت هه‌موو شتیکی به‌تاله‌ و سیامه‌ند له‌خۆیه‌وه‌ قسه‌ ده‌کات. سیامه‌ند هه‌ستی به‌وه‌ ده‌کرد به‌لام به‌رده‌وام هه‌ولێ ده‌دا گه‌شبینی بچینی، به‌رده‌وام ده‌یوت ژیان هی ئه‌وه‌ نییه‌ له‌ خه‌فه‌ت و بیرکردنه‌وه‌ له‌ خه‌فه‌ت بیریه‌ سه‌ر، به‌لام جوحا تیپینی ده‌کرد سیامه‌ند وه‌کو جارێ به‌گه‌رمیه‌وه‌ ئه‌و قسانه‌ی نه‌ده‌کرد.

ترسی له‌ده‌ستدانی که‌ژه‌و سیامه‌ندی بچووک جوحای خه‌فه‌تبار کردبوو، شتیکیش له‌ناو دلی سیامه‌ندا بزواوو. سیامه‌ند بۆ یه‌که‌م جار پاش گه‌رانه‌وه‌ی ده‌یزانی ترسی ماله‌واوی چۆنه‌. له‌دوای تیاچوونی تله‌شه‌وه‌ چه‌ندین جار ئاگاداری جوحای ده‌کرد ئاگای له‌ مارو دوویشک بێ، پیی ده‌وت نه‌چیته‌ شوینیکی به‌ری سه‌ر شاخه‌که‌، تکای لیده‌کرد خۆی نه‌خاته‌ ناو هه‌چ ناکوکییه‌کی گوند. پۆژه‌ پۆژیش ئه‌و ئاوی پوونی ناودلی سیامه‌ند لیل ده‌بوو و ئه‌و ئاسمانه‌ شینه‌ی شه‌مالی فینک تیییدا پالی به‌هه‌وره‌ سپیه‌ جوانه‌کانی ده‌نا دیز داده‌گه‌را. تا ده‌هات سیامه‌ند که‌مترو که‌مترو هه‌ناسه‌ی دره‌خت و ئاوازی بالنده‌کان و سلای شاخه‌که‌ی ده‌بیست تا ئه‌و پۆژه‌ی هه‌موو له‌ گۆ که‌وتن و ئه‌و هه‌چی نه‌ده‌بیست.

دوو هاویری که‌ له‌و پۆژه‌دا وه‌کو جارێ گه‌یشته‌ ئه‌و شوینه‌ی له‌یه‌ک جیا ده‌بنه‌وه‌ و سیامه‌ند ده‌چیته‌ ژێر سیبه‌ری دره‌ختیکی دۆستی خۆی. ئه‌و پۆژه‌ جوحا به‌ناو ژاله‌کاندا پۆشت و سیامه‌ند وه‌کو جارێ، له‌جارانیشت نیگه‌رانتر، ئاگاداری کرده‌وه‌:

((ئاگات له خوٽ بې.. ئاگات له مارو دوو یشک بې)).

به لّام جوحا هر دهر پُشت و نه دوه و هستا. سیامه ند که میّک لیّی بیّاگا بوو. چووّه ژیر دره ختیّک و له ژیریدا پالکوت. حه زى به پالکوتن نه بوو و دانیشْت. سه ری بۆ لقه کانی دره خته که به زر کرده و وه گوئی شل کرد. چاوهر پئی سلّوئیکی کرد به لّام هیچی نه بیست. دره خته که سه وز بوو، به لّام دلّی سیامه ند دهیی نی وشکه، دره ختیّکه ژیانى تیّدا نه ماوه، ده موچاوئیکی زهر ده لگه پراو و پووکاو دواوشه کانی مالئاوایی ده لّی و ده نگی نابیستریّ. ترس له نه مانى ژیان و فه نا دلّی له رزاند. هه سستی کرد له ناو بیابانی کدایه ته نانه ت درکیشی تیّدا ناروئى. ویستی ئه و قسه یه ی هه می شه ده یوت ئیستا له ناو ئه و بیابانه دا بیلیّ و خوْشى له و بیابانه وشکه ببینی و به دواى جوانییه که یدا بگه پئی به لّام لوورده ی ره شه باى گه رمی لماوی چاوی پئی داده خست و بیستنی له گوچکه ی زهوت ده کرد. بۆ یه که م جاریشی بوو بیه ویّ له پارچه یه کی سروشت هه لّیّ. ویستی هه لّسیّ و رابکات و ئاورپ بۆ بیابانه که نه داته وه به لّام ره شه باکه بووه گیژده لّووکه ی لم و ده ورده ی داو له شوینی خویدا هیشتییه وه. په لی هاویشْت به لّام نه یزانی ده ست به کوپوه بگرئى. له ناو لوورده ی باى لماوی و گیژده لّووکه دا مایه وه تا ئه و کاته ی جوحای هاوړئى برکه و ته وه.

چاوی بۆ جوحا گئیراوی بینی له ناو ده وه نیکیا دانیشتووه، جوحا له ناو دره خسته کورته بالاکاندا دانیشتووه و جوله ی نییه . سیامه ند چاوه یی کرد هه لسیته وه، به لام جوحا زۆری پیچوو و هه لئه سایه وه . دلی سیامه ند داخوړیا . هاواری کرد: ((جوحا!)).

جوحا وه لّامی نه بوو. دلّی سیامه ند پر گریان بوو و ویستی هاوارده که بکاته دوان، ویستی هاوار بکات: ((جوحا گیا انا)) و شاخه که دهنگی هاوارده کی بداته وه و بیگه یه نیته که ژه و سیامه ندی بجووک، به لام گریان زمانی له گو خست. هه لسا و به دووقاچی له رزۆکه وه بۆ لای رۆشت، گه یشته لای و بینزی به دانیشتنه وه خۆی داوه به سه ردره ختیکی ده وه نه که و جووله ی لیبر او وه دووقاو ی زه ق ببوون. یه کسه ر تیگه یشته، تیگه یشته ئه مه کو تایی سه فهره که یه، ئه مه پۆژی پروخان و دارمانه، مارێک بان دوویشکیکی له عنه تی هه موو شتیککی رماند.

سيامه‌ند ده‌سته‌وه‌ستان مايه‌وه، نه‌يده‌تواني شتيك له‌و شوينه‌دا بو هاورپكه‌ي بكات، نه‌يده‌تواني بيگه‌يه‌نيته‌ گوند، ماوه‌يه‌ك له‌ته‌نيشتيدا دانيشت ئينجا هه‌ستي كرد شه‌رمه‌زارييه‌ وا هينده‌ بيده‌سه‌لات بمينيته‌وه. هاورپكه‌ي هه‌لگرت‌وله‌و شوينه‌ دوورخسته‌وه‌و له‌سه‌ر خوله‌كه‌ پاليخست. سيامه‌ند سه‌ري جوحاي خسته‌ كوشيبه‌وه. جوحا چه‌ند هه‌ناسه‌ي مابوون، چه‌ند هه‌ناسه‌يه‌ك به‌شي ده‌وه‌ي دوا وشه‌ به‌ هاورپكه‌ي بلتي، وشه‌يه‌ك.. تكايه‌ك:

((ئاگات له‌ كه‌ژم سيامه‌ندي بچوك بي)).

کتوپر جوحا پووبه پووی مه‌رگ بووه‌وه، کتوپریش مرد، جوحا ماوه‌ی نه‌درا بۆ که‌می‌کیش یاده کۆنه‌کانی له‌گه‌ل سیامه‌نددا بکاته‌وه، چه‌ند ساتیک مۆله‌تی نه‌درا به‌ هاوپرێکه‌ی بلێ: ((بیرت دێ که‌ پێکه‌وه‌ شوان بووین، پۆشتی و هاتیته‌وه‌و پۆشتی هاتیته‌وه‌و له‌ کۆتاییدا هه‌ر پێکه‌وه‌ شوان بووین؟ بیرت دێ که‌ پۆشتی و له‌ گه‌لتدا پۆشتم دوایی تۆ مایته‌وه‌و من گه‌رامه‌وه‌؟ ئه‌ی بیرت دێ که‌ پێکه‌وه‌ ئه‌و شتانه‌مان ده‌کرد که‌ لای گونده‌که‌ سه‌یرو نوی بوون؟ ئه‌ی سه‌فه‌ری دووه‌مت؟ ئه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دووه‌مت؟ ئه‌ی ژبانه‌وه‌ی دووه‌مت؟)).

جوحا کتوپړ پوښت و فریای نیوه یادکردنه ووهیة کیش نه که وت. فریای ته نها ئه وه که وت ترسی خوۍ له دواړو ژتکی نادیارۍ ژنه که ی و منداله که ی دهر بېرې. هه موو شتیک له چه ند چرکه یه کده تا و او بوون و پهرده به سر هه موو شتیکدا درا. . پهرده به سر شته کاندا درا؟ په نگه پهرده قورسه که هر له ویدا بووبی و ئیستا ئینجا لابر او و پووی راسته قینه هه موو شتیک دهر که وتووه: فه نا.. فه نا رووی راسته قینه ی شته کانه که به رده که تا ئه و کاته له سیامه ندی دهشارده وه.

غافلگیرییەك هات و پەردەكەى لادا، غافلگیرییەك هەموو ئەو گەشبینییە كەمەى لە و پۆژانەدا مابوو زیندەبەچال كرد، تەواو.. هەموو شتێك تەواو..

سیامەند لاشەى ھاوڕێكەى ھەلگرت و دای بەسەر پشنتى گویدرێژەكەو بەرێكەوت. دوو پانە مەپەكەى بەسەگەكەى خۆى و سەگەكەى جوحا سپارد، كاروانە خەمبارەكە خاوخا و بەرەو ئاواپى گەراپەو.. هەموو خەمناك و بێدەنگ. لاشەى جوحا بەسكا بەسەر پشنتى گویدرێژەكە نوشتا بوو، دوو قۆلى لەلایەك و دوو قاچى لەلاکەى ترشۆر ببوونەو و لە هەموو توانایەك بڕابوو.. ئیستا دەبرى.. دەبرى و خۆى بەپێى خۆى ناپوات.

ھەموو شتێك لە دەورى سیامەنددا بێدەنگ بوو، ھەموو لە قسە كەوتبوون.. ھەمووش مردوو. بەتالى و بۆشایی دەورەیان دابوو، خۆى وەكو ئەوان بەتال و بۆش، تەنانەت نەیدەتوانى دەرك بەو بەكات چەند ھەلەپە كەتو پ جوحا بەو شیوەیە بباتە بەردەم ژنەكەى.

گەیشتە نزیک گوند. تەماشای شارەكۆنى كردو ئەو سەربازەى ئەسكەندەر كە چەندین مانگ بزرەبوو دەركەوتەو. ئەمجارە مەوفاكى بەھیز نەبوو بە چەكەكانییەو لەسەر زەویيەكە بوەستى، ئەمجارە ئیسكێك بوو لەسەر ئەو زەویيە پاكشاو. هیچ لە دەورى ئەو لاشەى نەبوو. لاشەىك تەنھا ئیسكەكانى ماون، نیوێ ئیسكەكان ماون و نیوێیان خەریكن دەبنەو بە خۆل.

كەس نەبوو لەو دێیە پیشوازی لەو كاروانە خەمناكە كۆستكەوتوو بەكات جگە لەو ئیسكانە، جگە لەو كەوتووێ كاتى خۆى سەربازێكى بەھیز بوو. سیامەند گەیشتە بەردەرگای مالهەكە و گویدرێژەكەى لەبەردەگا بە لاشەى ھاوڕێكەىو پەگرت. نەیتوانى ھەوالەكە بۆ ناو ژوور بەرى. بە سەگەكەى خۆى وت بچى. سەگەكە سەرى كز كردو چوو. لە ژنەكە نزیک كەوت و بەكەساسییەو بەدەرویدا سووراپەو، نەیتوانى نووزەپەكیش بەكات.

مردن و ژيانهوه

سیامه‌ند نه‌یتوانی له گونددا بمینیتته‌وه، که‌ژه‌ش نه‌یده‌زانی بچیتته کوی، له‌هیچ شوینیک که‌سوکاری نه‌بوو، نه‌شیویست بگه‌ریتته‌وه مالۆله. که‌ژه ده‌یویست نزیک گۆپی هاوسه‌ره‌که‌ی بمینیتته‌وه که له‌هه‌موو ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌که‌سی له‌و جۆره‌ی تیدا نه‌بوو. که‌س له‌شیوه‌ی می‌رده‌که نه‌بوو جگه له‌سیامه‌ند. جوحا و سیامه‌ند لای ئه‌و له‌خه‌لکی ئه‌و ناوچه‌یه‌وه هه‌موو که‌سیکی ئه‌م دونیایه جیاوازی‌بون. ئه‌و و جوحا و سیامه‌ند سی غه‌ریبی ئه‌و ئاوابیه بوون وه‌ک چۆن سی گۆره‌که‌ی سه‌ر گرده‌که سی غه‌ریبی ئه‌و چۆله‌وانیه بوون.

جوحا له‌گۆرستانی گونده‌که نه‌نی‌ژرا. سیامه‌ند جوحای برده‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌که‌و ته‌نیشت گۆپی سی که‌سه غه‌ریبه‌که ناشتی، ویستی بچیتته چواره‌م غه‌ریبی ناوچه‌که. بوونه چوار گۆپ، به‌ریزیه‌که له‌ته‌نیشتی ئه‌وی تر. شوین بۆ سیامه‌ندیش هه‌بوو، شوینیک ته‌نیشت جوحا، خۆی بۆ شوینی پینجه‌می غه‌ریبان دانا. ئه‌گه‌ر له‌سه‌فه‌ره‌که‌ی گه‌رایه‌وه. چاوه‌رپی ته‌واو‌بوونی پرسه‌و سه‌ردانی خه‌لکی نه‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌ویش وه‌کو جوحا به‌ره‌و نادیار بروت. به‌پیی نه‌ریتی باویش پرسه‌که زۆری ده‌خایاندو ئه‌و ناتوانی ئه‌وه‌نده بمینیتته‌وه. ئیستا کاتی ئه‌وه هاتوه‌وه سه‌فه‌ریکی نوی ده‌ست پیکات. ده‌بی تا زوه‌و بروت.

رۆژیک پيش ئه‌وه‌ی بۆ جاریکی تر مالئاوایی بکات خۆی و که‌ژه‌و منداڵه‌که‌ی و دوو ئافره‌تی ئاوابی له‌و ژوره‌دا دانیشتبوون که شوینی ناخواردنیان بوو. سیامه‌ند ته‌ماشای ده‌رگا‌که‌ی ده‌کردو چاوه‌رپی ده‌کرد به‌لکو له‌پ جوحا به‌پیکه‌نینه‌وه خۆی بکاته ژوره‌وه‌و بلێ من نه‌مردبووم هه‌موو ئه‌و شتانه‌خه‌و بوون. ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو به‌لکو بیده‌نگی جوحا بچیتته‌وه. ده‌رگا‌که به‌تال مایه‌وه‌و که‌سی لی‌وه‌ ده‌رنه‌که‌وت.

سیامه‌ند چاوه‌رپی نه‌کرد که‌ژه‌هیچ بلێ، ئیستا ده‌بی ئه‌و قسه‌ بکات. ئه‌و کاره‌ساته‌ پيش ئه‌وه‌ی له‌که‌ژه‌و منداڵه‌که‌ی که‌وتبی له‌خۆی که‌وتوه‌وه. که‌ژه‌و سیامه‌ندی بچوک خۆشه‌ویستیکیان له‌ده‌ستداوه، سیامه‌ند ئه‌ویش و خۆشی له‌ده‌ستداوه. هاو‌پیکه‌ی له‌ده‌ست ده‌رچوو، خۆشی خۆی لی‌ون بووه. بریاره‌که‌ی به‌که‌ژه‌وت:

((تۆ بریاره‌ت داوه لی‌ره بمینیتته‌وه، ده‌بی بمینیتته‌وه. من ده‌رۆم و په‌نگه‌ ئه‌مجاره نه‌گه‌ریمه‌وه. که‌سیکم دۆزییه‌وه شوانیی مه‌ره‌کانی خۆم بۆ بکات، که‌سیکه دل‌نیام زۆلمت لی‌ناکات، ده‌توان بژین و پیوستتان به‌که‌س نه‌بی، جوحا یه‌ک شتی پیوت: ئاگات له‌که‌ژه‌و سیامه‌ندی بچوک بی، به‌لام من تازه ناتوانم بمینمه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌توانم خانوه‌که‌و مه‌ره‌کانتان بۆ جیییم)).

شته‌کانی کو‌کرده‌وه‌و خۆی بۆ سه‌فه‌ری سبه‌ینی ئاماده‌کرد. رۆژانی دوا‌ی مه‌رگی جوحا له‌مالی دراوسیکه‌یاندا ده‌مایه‌وه تا که‌س گومانی خراپ به‌خۆی و برا‌ژنه‌که‌ی نه‌بات، ئاوابی هه‌ر گومانی ده‌بردو ده‌یوت سیامه‌ند ژنه‌که‌ی هاو‌پیکه‌ی ده‌خوای، به‌لام سیامه‌ندی که‌سه‌ر لی‌واری ته‌لاقدانی سه‌روشتدا بوو چۆن ده‌یتوانی بیر له‌ژنه‌پان بکاته‌وه؟ به‌یانی زوو سیامه‌ند ئاماده‌بوو و یه‌که‌م شت کردی ماچیکی سه‌ری سیامه‌ندی بچوک بوو. کاتیکیش خوا‌حافیزی کرد هه‌ستی نه‌کرد که‌سیکی تر سنۆک و بیده‌سه‌لاته‌که ناتوانی بمینیتته‌وه. ئه‌و ده‌یتوانی له‌سه‌ر وێرانه‌ی هه‌موو گونده‌که بمینیتته‌وه به‌لام شتیکی گه‌وره‌تر له‌ترس و بیده‌سه‌لاتی په‌لی راده‌کیشا تا گونده‌که جیبه‌یلێ، هی‌ژیک بوو ده‌یویست سیامه‌ند سه‌ره‌له‌نوی پرسیار بکاته‌وه‌و وه‌لامی نوی بدۆزیتته‌وه.

باوەشی بە سەگە و گوێدریژە کرد:

((ئەمجارە بەراستی ناتانییەم. ئەگەر هاتمەوێ جوحا نایەت پێم بڵێ ئیوە گوندەکان جێهێشتوو و نەمردوون. جوحا خۆی رۆشت و تازە بۆ پێشوازیی نایەتەو. ئەویش ئەگەر گەرەمەو. ئەگەر گەرەمەو.))

گریان پێی وت هێندە قسە بەسە و بەشی فرمێسک بەیالیتەو. گریانی سیامەند بە کەژە و ت لەگەڵیدا بگری.

سیامەند شتیکی مابو لە ئاوییدا بیکات:

((ئەو کۆرە پێم وتووێ شوانیتان بۆ بکات ئیستا دی و کۆتەل بۆ جوحا دەکات. جوحا لای من هیچی کەتر نەبوو لەو ئاغا و دەستڕۆشتووێ کۆتەلیان بۆ دەکری.))

دل جاریکی تر پیگە بە زمان گرت و نەهێشت زۆر لەسەری بپوات، ماوەیەکی پێچوو ئیذا بەری دا:

((بەلام من ناتوانم ئەو کۆتەلە ببینم، ئەو کاتە دەکری من دەپۆم.))

دانەوییەو دەستی بەسەر پشیتی سەگەکاندا هینا، راستبوو و گوێچکە گوێدریژەکی ماچ کرد:

((ئەم دوو ئازەلە دلسۆزە لەگەڵ تۆو شوانەکان کۆتەلەکان دەکەن.))

یەکەم مانگی پایز بوو و ئاوی ئیوە پۆژە بۆ بەرانیپەر دەستنیشان کردبوو. سیامەند ئەو پۆژە هەلبژارد تا هەموو ئاوی کۆتەلەکان ببینن. شوانەکان گەشت و پێکەو کۆتەلەکانیان ساز کرد. دوو داری راست و چەپ بوون و هەکو خاچ، خاچێک بەبەلای مۆفێک بوو. جەلەکانی جوحای کردە بەری ئەو دوو دارە. فەرەنجییەکی کردە سەر جەلەکان کلاوێکی کردە شوینی سەرەکان. گالۆکەکی بەشانی ئەو وینەیی جوحا هەلواسی و تۆرەکان بچووکە نەخشارەکی کردە ملی. لەگەڵ شوانەکان لەسەر کۆپانی گوێدریژەکان قایمی کرد. وەکو مۆفێکی لێهات بەپێرە سواری گوێدریژەکان بوو. کۆتەلەکان ئامادە بوو بەناو گونددا بسورپێتەو. سیامەند بۆ دواجار خواحافیزی کرد و هەولێ دا زۆر بەکورتی بێ. سووک کیشای بەسمتی گوێدریژەکان بۆ ئەوێ بچوولێ. ئازەلەکان بەخاوی کەوتە جۆلە، کەژەو سیامەندی بچووک و شوانەکان و سەگەکان لەگەڵیدا جۆلان. سیامەند تەماشای کردن کە پشیتی تێکردن و دەپۆن، نەیتوانی زۆر تەماشایان بکات و خۆی رۆشت.

گوێدریژەکان بەهێواشی بەناو ئاوییدا دەپۆشت، کەژە دەستی سیامەندی بچووک گرتبوو و لەدواوە بوون. شوانەکان لەسەر خۆ دەپۆشت، پێشمەیی گوێدریژەکان گرتبوو و پێشی کەوتبوو. سەگەکان سەركزو پێشی هەموویان بوو، جارجارەش ئاورپێکی کەساسیی بۆ دواوە دەدا. بەناو گوندەکاندا دەپۆشتن و شیوەنیان دەکرد و جوحا پۆیان دەوت. خەلک لەناو گونددا بوون و نەچووبوونە سەر کارەکانیان، لە زەویە فراوانەکی بەردەم قوتابخانەکان لەگەڵ پانە مەرو بزنەکان کۆبوونەو. مالهەکانیان پازاندبوو و پەڕۆی پەنگاوپەنگیان کردبوو لەشی بەرانیکان و مووویان کردبوو ملیانەو، خواردن دروستکراو و وەکو جەژنێک خۆیان و گوندەکانیان بۆ ئاهەنگی تێکبەردانی مەرو بەرانیکان سازکردبوو. لەمۆو تا پێنج مانگی تر چاوەڕێ دەکەن تا بەرەکانی ئەو زاونێیە ببینن و بەهەر لەگەڵ ژیانەوێ زەویدا بەرخەکانیان بۆ ببینێتە بوون.

هێشتا ئافەرەتانیکی لە مالدای مابوون و بۆ تەماشای دیمەنی بەرانیپەر نەچووبوون. دەنگی شیوەنی کەژاوە خەمبارەکانیان بیست و چوونە دەرەو، لەبەردەگاکیاندا وەستاوون و دەگریان، چاوەڕێیان دەکردن تا دەگەنە لایان بۆ ئەوێ گریانەکان بەکەنە شیوەن. شیوەنەکانیان بەدل دەکرد و نەیتوانی بەدل نەیکەن.

کەژاوەکان گەشتە شوینی بۆشاییەکی نێوان قوتابخانە و مالدای زۆراب. خەلک هەموو خەریکی ئاهەنگی بەرانیپەر بوون و بەپێکەنین و بەکەیفەو تەماشای تێکبەردانی بەران و مەروەکانیان دەکرد. ئەوسا جوحا هەر لەو شوێندا وەکو دەستەپاستی جادوگەرە گەرەکی گوند چەند رۆپۆسم و ئاهەنگێکی بینیبوو، لەو شوێنەدا سەرکەوتنی ئاغاکی بەسەر مێملەکانیدا

بینیبوو.

کە ژاوه کە بەشیوەنەوه گەیشته ئەو قەرەبالغییە لە پەر لە پێکەنین و هاوار و قسە کەوت. هەموو تەماشای ئەو کۆتەلەیان کرد. یەكەم و دوایەمین کۆتەل بیریان مابو ئەوەی بۆ شاو دەیس ئاغا کرابوو. کۆتەلێک بوو سەرەپای ئەو پرقەیی بەرامبەر ئاغا کەیان هەیانبوو توانیبوو بە دل بیانخاتە گریان. قەرەبالغییە کە ماوەیە کە بێدەنگ بوو و ئاھەنگە کە لە بێر چوو، لە پەر هەموو گریان. هەموو شیوەنیان کرد، مەرپو بەرەنەکانیان جێھێشت و شوینی کە ژاوه کەوتن.

کە ژە وانەییەکی بێرکەوتەوه سیامەندی مامۆستای بە ئەو و بە جوحای وتبوو، یەكێک بوو لەو وانانەیی لە بارەیی خۆشی وەرگرتن لە ژیانەوه بوون. سیامەند وتبوو:

((خۆشی لە ژیان وەرگیرەو هەمووان لەگەل خۆتدا بەشدار بکە. مەگەری بەلام کە گریای بچۆرە پەنایەک و کەس لەگەل خۆتدا مەگرییە)).

ئەو بێرکردنەوهیە تازە لەگۆر نرابوو، ژەھری ئەو مارەیی جوحای کوشت دواي مەرگی چوو گەیان بێرکردنەوه کەیی سیامەند و ئیفلجی کرد و شەو پۆژێکی نەبرد ئەویشی کوشت. دواي مەرگی جوحا ئەو وانەیی و هەموو وانەکانی سیامەندی مامۆستا وەکو کای ناو پەرێز ھاتبوو پێش چاوی کەژەوه، پەشەباوە لە کێو کە ھەلیکردووە و یاریی بەو کایە دەکات و کوئی ئارەزوو دەکات بۆ ئەو لایە دەبیات. کە ژە خۆشی ئیستا لەو کایە بێکێشترو بێھێزترە، بەرگەیی تەنەنات شەمالێکیش ناکات ئەگەر ئەو شەمالە کەمێک پووێ مۆن کردبێ.

لەگەل ئەو شەداو بەدەر لە وانە کەیی سیامەند ئافەرەتە کە بە ئەرکی خۆی بەرامبەر خەلک زانی لەو زیاتر خۆشییە کەیان لێ تێکەنەدات. بە شوانە کەیی وت بەرەو مال بچنەوه. لەویش ئافەرەتە کە بە دل و بە زمان سوپاسی کردن و داواي لێکردن بگەرییەوه ئاھەنگە کەیان.

سیامەند پێستی کردبوو گوندە کەو دەپۆشت. لە دوورەوه ھەردوو دەنگە کەیی دەبیست. شیوەنی کەژەو ئەوانەیی لەگەلێدان لە لایەکی ئاواي، پێکەنین و هاواری خەلکە کەش لە لاکەیی تر. پاشان ھەردوو دەنگە کە بوونە یەک، دەنگی شیوەن، شیوەن بۆ ھاوڕێکەیی.. ھاوڕێکەیی؟ جوحا ھاوڕێی بوو بە لام بێدەوهی بزانی خۆی و ژنە کەیی خەلە تاندبوو: ((ئەیی خۆم؟ خۆم نەخەلە تابوو؟ بەلێ.. من پێش ئەوان)).

ئەوێ ئیستا دەبیستی دوا لایەری ئەو کتێبەیی کە ماوەیە کە بوو سەرەو خوار گرتبووی و لنگە و قووچ دەخویندەوه، ئەو خویندەوێیە تا رادەیی بێھۆشی خەلە تاندبووی:

((ژیان ئەوێیە کە لە پێشمەوه دەنگی دی. گریان و پێکەنین، ھەردووکیان، ھەردوو پێکەوه، ھەریەکیکیان لە لایەک، دوايی کە مەرۆق تێر پێکەنی نۆرەیی گریان دی.. منی خەلە تاو تەنھا پێکەنێنە کەم دەبیستی و دەبیستی.. منی خەلە تاو)).

بەریاری دا پێش ئەوێ بگاتە تەپۆلکە کە ھەرجییە کە لە ژیانیدا ڕوویداو بەھێزێتە پێش چاویەوه تا بزانی ئەو درزە کامەیی ئەو بایەیی لێوێ ھات کە ژیان تێکدا. بێرکردنەوه کە قورس بوو "ژیان مەدالی کە بێرینە ماوە، ژیان شوانی کە بۆتە رابوردوویەکی دوور، دوو سەفەرە کەیی، خەونەکانی و ئەو فەلسەفەیی پاش ھەرەسی ئەو خەونانە باوہشی بۆ گرتەوه، ھەرەسی ھەموو شتێک.. ھەموو شتێک بە یەک جار.

شتێک ون ببوو نەیزانی چییە، شتێکە ھەست دەکات ھێندە گرنگە دەتوانی ھیوايەکی پێ ببەستی. تەماشای تەپۆلکە کە کرد کە بەرەو پووێ دەچوو یان ئەو بەرەو پووێ دەھات. شتە کەیی بێرکەوتەوه و بۆی دەرکەوت بە ھەلە دا چوو و ئەو شتە گرنگە نییە کە دلێ پێی وتبوو. شارە کۆن بوو کە بێرکەوتەوه، شارە کۆن کە ئیلاھامبە خشی بوو. ویستی ئاوی بۆ بداتەوه تا بزانی چی پێ دەلی بە لام ھەموو سەری پەر گومان بوو لەو ئیلاھامبە خشی کۆنە. دوا دیمەنی سەربازە

به هیزه که که له ماوهیه دا بینیبوی بۆ چەند ئیسکی کورت ببوووه . لاشهیه که به سەر زهویدا کهوتوووه نیوه کهی ئیسکه و نیوه کهی تری خۆل . ئهوه راستیه که یه ئیتر ئه ئاو په چ شتیکی بۆ زیاد ده کات ؟ له گه له ئه وه شدا وه ستاو ئاو پی بۆ دایه وه . ههرواش دهرچوو و ههکو جار ه کهی تر له گه له یه گۆپانکاری ، گۆپانکی خراپ .. خراپ یان باش ؟ نازانی . سهربازه کهی بینی وه کو جار ه کهی تر له سەر زهوی کهوتوووه ، ئه مجاره هه مووی بۆته خۆل . وه کو که سیکیش له سه ره مه رگدایه و هیشتا ئازاری گیانکی شانی تی ئازار لولوی داوه .

گهیشته ته پۆلکه که به سه ریدا سه رکهوت . له سه ره ئه ژنۆ به رامبه ر چوار گۆپه غه ربه که چۆکی دادا . له هاوپی کهی پرسى که له به رده میدا پاکشاوه :
(بۆچی ده مرین؟)

له ژیر گله وه وه لاهمه که پیی وت پرسیار له و سى که سه بکه که پیش خۆم مردوون ، ئه وان کۆنترن و باشت ده زانن . پرسیارى کرد وه :
(ئیهوی سى که سى غه ریب که کهس ناویشتان نازانی ، پیم بلین بۆچی ده مرین؟)

وه که بللی وه لام بده نه وه و بلین :
(هه ریه که له مردنی خۆی به رپرسه ، هه ریه که ده بی پرسیارى خۆی له خۆی بکات و وه لامی بداته وه) .
زانى گۆ ناتوانی وه لامی بداته وه ، هه ر گۆ و به رده و چیا و چه م بوون خه له تاند بوویان و به ده مییه وه پیده که نین تا ئه و پۆژه ی شتی که جوحای بۆ ناو ده وه نه که بانگ کرد ، بۆ وه لامی پرسیارى بانگی کرد که سیامه ند نه ید ه زانی جوحا له و کاته دا له خۆی کرد بوویان نه یکرد بوو . سیامه ند زانی به شه و ق و که یف و پیکه نینه وه به سەر زهویدا ده پۆشت بیته وه ی بزانی به سەر و ئیرانه دا ده پوات ، ده پۆشت و نه ید ه زانی به سەر گۆرستاندا ده سوو پیته وه . ئیستا هه موو شتی که پووی راسته قینه ی خۆی ئاشکرا کرد وه . زۆر که م بوو . زۆر که م وا ژیا و وا پیکه نی .. هه ر زو و هه موو شتی که پووی مۆنى خۆی ده رخست . پوویه کی مۆن و بۆرو تۆزای . ئیستا نابی له وه زیاتر بمی پیته وه ، نابی چیت له ناو تۆزدا بژی ، نابی خۆی به گله وه به به ستیته وه .

ماوه یه که به سەر ئه ژنۆدا چۆکی دادا ، ئینجا سه رى هه لپری و ته ماشای ده وری به رى کرد . گیاکان زه رده بوون و له ناو قه ددا شکابوون ، نیوه ی قه د پوه و ئاسمان و نیوه کهی تر لوتی به زه وییه وه ناوه . گیا و دپک بۆر زه رد و تیکشکاو ، ماوه یه کی تر بای پایز هه مووی ده کاته کا ، بارانی ش دواپی ده بارى و تیکه له به کا ده بی . کاو خۆل ده بن به یه ک و چاوه رپی به هاریکی تر ده بن تا جاریکی تر بیدار بنه وه و بۆ جاریکی ترو تا پایزیکی تر مۆف و ئاژه له بخه له تیئن .

خۆل و گیای تیکشکاو پییان وت ته ماشای گۆکۆی هاوپی که ت بکه ره وه ، لییان پرسى پۆژی ناشتنیت ماوه ؟ بیرت ماوه ئه و پۆژه جوحا له ناو کفنه سپیه که یدا بوو ، تهرمی که شیوه کهی له ناو قوماشیکی سپیدا دیار بوو ، قوماشیکی سپی به رهنگی بیخه وشیی می شک له زانینى واتای مردن و ژیان ، سپی به رهنگی بیخه وشیی دل له خه له تان به دیمه نه کاتییه کانی ژیان . بیرت دى ئه و ته رمه خرایه ناو چالکی ته سک ، چالکی له خۆل ، پاخه ری که له خۆل ، چوارده وری دیواری خۆل . که میکی تر هاوپی که ت به ته نیا جیده هیلی و ئه ویش ده بیته خۆل . سیامه ند نوو زه یه کی کرد و به دل وتی بیرم ماوه . بیرمه خه ریک بوو هاوار بکه م فریای هاوپی که م بکه ون چوارده وری هه ر خۆله ، ماوه یه کی تریش خۆشی ده بیته خۆل ، خه ریک بوو هاوار بکه م منم ئه و که سه ی خۆل خه له تاند بووی ، خه ونم ده بینى و چه زم ده کرد به لام نه مه ده زانی کۆتاییه که هه ر خۆله . سیامه ند گریا و بیریکه وته وه چۆن ئه و کاته ویستی هاوار بکات به لام نه یوانی و له جیاتى هاوار به تاسه وه پرسى : (بۆچی؟) ، ترساو ئاگای له وانه نه ما که خه ریک هاوپی که ی ده نیژن ، ترساو هه لساو پشیتی تی کردن و به گریان و به را کردنه وه له ته پۆلکه که چووه

خوارهوه، ئینجا دلى قورگی بهرداو توانی هاوار بکات، بهرز هاواری کرد: ((بۆ .. بۆ؟ بۆ دهرمین؟ بۆچی دهبینه خۆل؟)).
توندتر پایکردو بهرزتر هاواری کرد: ((نامهوی بمرم. نامهوی بخريمه ناو چالیکى تهسك. نامهوی بيمه خۆل)).
گهيشته بنی تهپۆلکه که. بهسهر ئهژتودا چۆکی دادا، ئینجا بهسهر خۆله که داخۆی بهدما خست، گریایهوه و به خۆله که ی
ژیری وت: ((بۆچی؟ بۆچی دهیم به خۆل؟ بۆچی دهیم به تۆ؟)).

جوحا نیژراو ههموو چوونه خوارهوه. ویستیان ههلیستینه سهر پى و وهك چۆن مهرگ شتیکی ئاسایی بی سهرزه نشتی
بکهن. کهژه نهیهشت و پى وتن ئهوهی سیامهندی خستۆته گریان ئهوه نییه که ئیمه بۆی دهگرین، سیامه ند ئهودیوی
خهفتهی ئیمه دهبینی، خهفتهیک دهبینی گریانى ههموو ژیان نایکوژنیتهوه، فرمیسی ههموو مرۆقهکان ناتوانی
ئاگره کهی دامرکینیتهوه.

سیامه ند ئه و پۆژه تهنیا مایهوه و نهیزانی چه ند وا ماوه تهوه، له کۆتایشدا دانیشته و پوانیه دهووبهری تا بزانی
له کۆیدا به. یه کهم شت چاوی پى کهوت ئه و که ندپه بوو که پۆژیکیان کووپه له کهی تیدا دۆزییهوه، ئه و له وحه خۆلانهی تیدا
دۆزییهوه. ئه و کاته ویستی ههموو شتهکان پیکه وه گری بادت تا وه لایمی ئه و پرسیاره نویانه بدۆزیته وه: ((بۆچی
دهرمین؟ بۆچی دهبینه خۆل؟))، به لام چۆن له وشوینه داو به و دل پهل که فوکۆله و به و میشکه شیواوه نیوه وه لامیکیشی
دهستده کهوی؟ ههر ئه و ساته بریاری دا بروت. سهفه ریکی تر بکات و له و دهووبهره دووربکه ویته وه.

سهفه ر کۆتایین وشه بوو له و یادانهی سیامه ند له بهردهمی گلکۆی جوحا له ناو سهریدا دهنگ بداته وه. ئه وه ... ئه وه ..
ئه و چاره سه ریتی، ههر وهك چۆن پۆژیک کووپه له کهی دۆزییهوه و زانی ده بی سهفه ر بکات.

سیامه ند هه لساو بریاری دا تا گونده که و تهپۆلکه که له بهرچاویدا ون نه بن بیر له و یادانه نه کاته وه. بۆ دوا جار ته ماشای
گۆری هاوړیکه ی کرد، ته ماشای گۆری سی که سه غه ربه که ی کرد. پوانیه دوو گۆره ساخته که ی سه گه که و گۆیدرێژه که،
جوحا خه له تاندبووی و وتبووی سهرمېرون. ئه وانه گۆری ساخته به لام گۆری هاوړیکه ی راستیه، راستی ئه وه.
خواحافیزی له و راستیه کرد و پشتی تیکرد.

له لاکه ی تری تهپۆلکه که چوه خواره وه. نه یویست گونده که ببینی. ئه مجاره پیویست ناکات به دزییه وه سهفه ر بکات و
پیکه دوو درێژه که بگریته بهر. بهر وه چیا که پۆشت و به سهریدا سهر کهوت، گهيشته بهرزترین شوینی ئه و پیکه یه ی به سهر
کۆیه که هه لده گه را. نه یویست ئاوپداته وه، به لام جاریکی تر نهیتوانی ئاوپ نه داته وه. ته ماشای گونده که ی کرد وه، په له
په شه که یه له سهر خا که سووربا وه که، له و بهرزییه وه بچوک دیاره.

دهنگه کان کز ده گه یشتنه لای، دیمه نه که شی ده بینى، هیشتا ئاههنگی بهرانه پره. بهران و مه پره کان زاوړی ده کهن تا
وه چه یه کی نو ی بۆ سهر برین بخه نه وه. مرۆف ملیان ده گری و بۆ سهر برین ده یانبات .. مرۆف ئاژه ل سهر ده بری تا ئه و پۆژه ی
مه رگ ملی ئه و مرۆقه ده گری و تۆره ی ئه و ده بی سهری بپردی .. مه رگ سهری ده بری و ده یکاته خۆل .. ده یکاته وه به
خۆل .. ئه ی مرۆقه له و خۆله وه نه هاتوه ؟ با مل نه دا، ههر ده بی بۆ ئه و خۆله بگه ریته وه: ((با هه زار هاواریش بکات .. خۆل
کۆتایی ههموو شتی که)).

ته ماشای خانووه که ی کرد. له پاش خۆی دوو مرۆفی جیهیشتووه، گه وره یه ک و بچووکیک، دوو مرۆف په نگه کهم له خۆیان
بپرسن ژیان و مردن چین. سه گ و گۆیدرێژیکیشی جیهیشتووه که په نگه قهت ئه و پرسیاره نه کهن .. خه لکیکی زۆرتیش بیر
له شتی بچووک ده که نه وه، شتی له وهش بچووکتر ده لێن و دووباره ی ده که نه وه: سیامه ند جوحای به کوشته دا تا کوژنه که ی
بهینى .. قسه یه ک به ئه ندازه ی ههموو به تالییه ک به تال و بی به هایه . ئه وان ئه وه ده لێن به لام نازانن بۆچی ئه و سیامه ند ه
پۆشتووه، له گه ل ئه وه شدا ههر ده یلێنه وه. پیویست به زۆراب ناکات ئه و قسه یه بلالوبکاته وه تا ئه وان زیاتر بلالوبیکه نه وه،

پهنگه زۆراب كه ماوهیهك بوو ململانهی ئاغایه تیى له گه لدا كردبوو ئه و قسه یه ی كردبى، به لām زۆراب هه بى و نه بى قسه كه هه ر دهوترى. به تالى واته ههچ، واته نه بوو، به لām هه نده ی هه موو هه بوویهك به هه زه، هه نده ش به هه زه په گى له دلى مرؤفدا داکوتیه. ئه ستاش له ده ست ئه و به تالیه هه له اتوه.

سیامه ند، به ئه وه ی كه س هه ستى په بى كات، په شتى كردۆته جیهانیك پر له به ئاگایى، به ئاگایى و غه فله تىك تا مرؤف پرواتو شوین به بىنى هه ر ده یانبىنى و ده یانبىنى. په شتى كردۆته ئه وانه ی پرسىار ناكه ن، ئه وانه ی به په یوستى نازانن پرسىار له باره ی ژيان و مه رگه وه بكه ن.. به لām تو بلایى وا بى؟ ((یان پهنگه به هه لدا چووبم و كه سانیكى زور له و جیهانه ی جیهه شتووه ئه و پرسىاران به بكه ن؟)).

رهنگه ئه و پرسىاران به بكه ن، یان ته نها له ناو دلا ده پرسن و كه ده پرسن بۆ وه لām ناگه پین، یان له وانه یه به دواى وه لāmدا به گه پین، یان وه لām كه شیان ده سته كه وتبى، یان و یان.. نازانى.. پهنگه قه ت نه زانى.

گه شته ئه و خاله ی سه ر به رزاییه كه كه ده یزانى ههنگاوێك له و دیوه وه گونده كه ی لیوه ديار نامینى. وتى با بۆ دوايه مین جار بى، وتى ئه مجاره به راستمه بۆ دوايه مین جار ئاوپى بۆ ده ده مه وه چونكه به ناچارى دوايه مین جار. گوند وه كو خۆى ماوه، پهنگه هه زار سالى تر زهوى پر له خۆل و ئه سكى وه چه كان بى و شوینی گونده كه وه كو خۆى به مینته وه. ته ماشای شاره كۆنى كرد. سه ربازه كه ی بى نییه وه. ئه مجاره خۆل نییه، ئه سكى نییه، ئه مجاره مرؤفكه، مرؤفكه وه كو جاره كانى تر، سه ربازه كه یه به پۆشاكى جارانیه وه، به چه كه كانیه وه، وه كو جاران به په یوه وه ستاوه، به لām ئه مجاره نووكى په كه ی له زهوى نه چه قاندوه، كلكى په كه ی له زهوى توند كردوه و نووكه كه ی پووكردۆته ئاسمان. سیامه ند ته ماشای ئاسمانى كرد تا بى نیى ئه و نووكه پووى له كوێیه و ده گاته كوێ. هه ر ئه و چه ركه یه بوو ئه نجا په شتى كرده هه موو شتىك و پۆشت.

* * * * *

سه فه رى ئه مجاره ی سیامه ند بۆ شوینیكى دیاكراو نه بوو. ئه وه ی به دوايدا ده گه را له هه موو شوینیكا هه بوو، پرسىاره كه بۆى هه بوو له گوندیكا وه لām بدریته وه، بۆى هه بوو له شاریكا بدۆزیه وه، پهنگه له نزیكترین گوند. به لām هه بوونی وه لām كه مه رجى هه بوو، ئه و مه رجى له گونده كه ی خۆیدا نه یه بى نیى. ده بى دوور بى له هه موو په یوه ندیه ك له گه ل ئه و مرؤفانه ی ده یانناسى. ئه و وا مه رج كه ی ده بى نیى، ده شیوت پهنگه هه ل بم، به لām هه ر بریارى دابوو له و په یوه ندیه نه دوور به ویتته وه. سیامه ند وىستى دوور بكه ویتته وه.. زور دوور بكه ویتته وه تا ههچ شوینیك نه بى نیى یادىكى جارانى بۆ دووباره بكاته وه، یادىك بۆ زهوى رابىكیشى، ئه و زهوییه ی كه سیامه ند له وه ده ترسا پۆژىك خۆى بى جووله و به هه ناسه له سه رى ته خت بكه وى به ئه وه ی بزانی بۆچی؟ ئه ستا زهوى نابىنى بۆى په كه نى، زهوى وه كو به ندیخانه یه ك ده بى نیى، ئه ستا چیا نابىنى به هه زو به ده سه لات و جیگه ر بى، چیا ئه ستا سه رى كز كردوه و ده ترسى پۆژىك، دوور بى یان نزیك، وه كو مرؤفه كان ته ختى زهوى بى. خو په ی ئاوى چه م ئه ستا لای ئه و ئاوازی خو شى نییه، خو په ی ئاوه گریمان، گریانى ماله ئاواى له زهوى و ونبوون له ناو ده ریا. سیامه ند چى تر ئه و لاوه مه سته نییه كه ئه و هه موو ناله و گریمانه نه بیستى.. گووى له و پرسىاران به نه بى كه به دواى وه لāmیكا وین.

سیامه ند پۆشت و پۆشت، ههچ پاره یه كى له گه ل خو شیدا نه برد، هه رچییه كى هه بوو بۆ كه ژه و مده لاله كه ی جیهه شت. سیامه ند چى تر په یوستى به ههچ نییه. لاوه كه بووه قه له نه ده رىك پۆژى له ته نانىكى وشكى به سه، شوینی نوستنىش دوا شت بوو په یوست بى، ژيان هه نده كورت بووه گه ران به دواى نان و جیگه كورترى ده كات. ئه ستا هه موو شتىك بچووكتر بۆته وه، هه موو شتىك كورتر بۆته وه، هاوارىك له ناخیدا هانى ده دا:

((سیامەند پەلە بکە.. سیامەند پەلە بکە.. سیامەند کات نەماوه)).

جاریکی تر هاواری دەکرد:

((پشت بکەرە هەموو شتە بچووکه کان و بۆ گەرەتر بگەرێ)).

ئەویش بریاری دابوو مانایەك له هەموو ماناكان گەرەتر بدۆزیتەوه. چیتەر ناگەریتەوه بۆ ئەو دوو قەفەسە ی خۆی تێیاندا بەند کردبوو، ئەوسا که خەونی بە گەنجینه کانی شارەکۆن دەکرد، ئەوسا که بوو جادووگەر توانای بەسەر زۆر شتدا شکاو بوو ئاغا ی گوند، ئەو ئەوسایە کردبوو بە نەندکراوی ئەو گوندە. دلی بە ئاگایی ی گوند و هەبیه تی لە ناوچە که خوش بوو تا ئەو پۆژە ی بۆی دەرکەوت که بیئەوه ی بزانی لە بەر پاراستنی ئەو هەبیه تە ناچار بوو بخزیتە ماله که ی خۆی و له هەموو شتیکی جوان دوورکەوتەوه. ئەو هەبیه تە له سروشت و جوانییه که ی و خوشبیه که ی دووری خستبوو.

دوایی ئەو کۆتە ی شکاندو خۆی ئازاد کردو چوووه ناو باوهرشی سروشت، سروشتیکی فراوان و جوانییه کی هەمه جۆر، بە لām مەرگی هاوڕێکی دەریخست ئەو فراوانییه جۆریکی تره له کۆت و زنجیر، جۆریکی تره له بەرته سکی، قەفەسیکی تره به شیوه یه کی تر، ئیستاش به دوا ی فراوان، فراوان به واتا ته واه که ی ده گهرێ، چیتەر نایه وێ کۆت و زنجیر ببینی. دسه لات و ئاگایه تی با برۆن، دهشت و چیا و چه م با برۆن، گوند با بۆ خه لکی گوند بێ، دهشت و چیا و چه م با بۆ پێواران بن.. ئەو گەرەتر.. فراوانتری ده وێ، بریاری داوه بروات و نه وهستی، بیربکاته وه و بیئاگا نه مینیتەوه، پرسیار بکات و چاوه پێی وه لām بکات هه تا ئە گەر ژیانیش له و پێناوه دا سهر ف بکات.. ئەو ژیا نه کورته.. ئەو ژیا نه ی ئە گەر وه لāmه کانی تیدا نه دۆزیتەوه بێمانا و بێتام ده بێ، دۆزه خێ پێشوه خت ده بێ.

سیامەند پۆشت و گەر، بینی و بیستی، پرسیار ی کردو گوێی گرت، بیریکردەوه و پاما، ئینجا گەیشته و هیمنی بۆ دلی گەراییه وه. دیسانه وه گەر پاو بیستی و بینی و پرسیار ی کردو بیریکردەوه تا دلنیا بوو.. له پاش هەموو ئەوانه ش زانی کاتیته ی بگەریتەوه گوند.

بۆ جاری سییهم سیامه‌ند گه‌شته‌که‌ی کردو بۆ جاری سییهم گه‌رپایه‌وه. ئه‌و پێگه‌یه‌ی ده‌یگه‌یانده‌ شامار وه‌کو خۆی ماوه، پێگه‌ به‌رزه‌که‌ی سه‌ر شاخه‌که‌.

گه‌شته‌ ئه‌و هه‌نگاوه‌ی له‌ودیوییه‌وه‌ گوند له‌خواره‌وه‌ ده‌رده‌که‌وێ. ئه‌مجاره‌ دله‌نیا به‌هیچ نه‌گه‌رپاوه، دله‌نیا به‌ئو خه‌لکه‌ چۆن ژیا‌بوون ئیستا هه‌ر به‌و جۆره‌ ده‌ژین.

چوه‌ خواره‌وه‌و ده‌یتوانی یه‌کسه‌ر بۆ ئاوا‌یی بجێ، به‌لام هه‌زی کرد پێشتر بجێته‌وه‌ ئه‌و شوێنه‌ی پێره‌وی ژیا‌نی گۆپی.. ته‌پۆلکه‌که‌. بیرێ ته‌پۆلکه‌که‌ی ده‌کرد، بیرێ ئه‌و چه‌مه‌ی ده‌کرد که‌ پۆژیک هێنده‌ی نه‌ما‌بو له‌گه‌لیدا بیبات، ئیستاش به‌چا‌ویکی تروه‌و ته‌ماشایان ده‌کات، چا‌ویکی جیا‌واز له‌هه‌موو پۆژیکی تری ژیا‌ن، ئیستا له‌لای ئه‌و شتیکێ ترن.. به‌لام هێشتا بیرده‌کردو دله‌ی به‌ بینینه‌وه‌یان خۆش بوو.

سیامه‌ند به‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌که‌دا سه‌رکه‌وت، بۆ بینینی گۆپی جوحای ها‌وپێی سه‌رکه‌وت. گۆره‌که‌ له‌شوێنی خۆیدا‌یه، ماوه‌و لانه‌چوه‌و، سێ گۆپی سێ که‌سه‌ غه‌ریبه‌که‌ ماون، دوو گۆره‌ ساخته‌که‌ی سه‌گه‌که‌و گۆیدریژه‌که‌ش ماون. له‌سه‌ر ئه‌ژتۆ چۆکی دادا‌و هه‌زی کرد ئه‌وه‌ خه‌ون بووبی، هه‌زی کرد چا‌و بنووقینێ و بیکاته‌وه‌و ببینێ جوحا له‌به‌رده‌میتێ پیده‌که‌نێ و ده‌لێ ئه‌و گۆره‌ خۆلی گرده‌که‌یه‌ به‌رزی کردۆته‌وه‌ هه‌ر وه‌کو گۆپی سه‌گه‌که‌و گۆیدریژه‌که‌ که‌ سیامه‌ند وایزان‌بوو جوحا به‌راستی سه‌ری بری‌بوون و ناشتبوونی، هه‌زی کرد نقورچێک له‌خۆی بگرێ تا خه‌به‌ری بێته‌وه‌و ببینێ هه‌رچی‌یه‌ک رویدا‌و بوو خه‌ویکی دووردریژ بوو، به‌لام سیامه‌ند ده‌یزانی ئه‌و هیوا‌یه‌ی ئیستا ده‌یخوا‌ی خۆی خه‌ونه، خه‌ونیک قه‌ت نابێته‌راست :

((ناخۆشترین خه‌ون ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیوا‌یه‌کی خۆتی تیدا‌ ده‌بینی. جاری خه‌به‌رت نه‌بۆته‌وه‌و هه‌ر له‌ خه‌وه‌که‌دا ده‌لێی کاره‌ساته‌که‌ راست نییه‌ به‌لکو خه‌ونه، به‌لام کاتی‌ک خه‌به‌رت ده‌بینته‌وه‌ ده‌زانی کاره‌ساته‌که‌ راسته‌و هیوا‌که‌ خه‌ون بووه، تامی‌کی تال له‌ناو ده‌متدا ده‌مینێ و هیوا‌ی ئه‌وه‌ ده‌خوا‌ی جاری‌کی تر ئه‌و خه‌ونه نه‌بینیته‌وه)).

سیامه‌ند ویستی بلێ: ((هه‌لسه‌ جوحا! هه‌لسه‌و ببینه ئه‌مجاره‌ چیم له‌گه‌ل خۆمدا هینا‌وه)), به‌لام زمانی ناو ده‌م نه‌یتوانی به‌قه‌سه‌ی ها‌واری ناو می‌شک و دله‌ی بکات. دل توند گو‌شرا‌و زمانی له‌ گو‌ خستبوو. ویستی بلێ: ((جوحای خۆشه‌ویست ئه‌وه‌ی ئه‌مجاره‌ هینا‌ومه‌ هه‌زی لیده‌که‌ی، دله‌نیا‌م هه‌زی لیده‌که‌ی)), دل هێرشه‌ خه‌منا‌که‌که‌ی توندترکرد. هه‌موو دله‌ی خه‌فه‌ت بوو، هه‌موو دله‌ی هه‌ستکردن بوو به‌ تا‌وانباری :

((جوحا! شوان بووم هه‌ستم پێ نه‌ده‌کردی، جادووگه‌رو ئا‌غا بووم سووکایه‌تیم پێ ده‌کردی، کاتی‌کیش خۆشه‌ویستی سروشتیم هینا‌و هه‌ستم به‌ لیدانی دله‌ی گه‌وره‌ت کرد نه‌مزانی تۆم ده‌خه‌له‌تاند. من تۆم ده‌خه‌له‌تاند، خۆشم خه‌له‌تابووم)).

ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر گۆپی ها‌وپێکه‌ی مایه‌وه، ده‌بی بشپروات، ژۆری له‌خۆی کرد برپات. ده‌می به‌ چه‌ند وشه‌یه‌ک جو‌ولاند، هه‌لسا‌و له‌ ته‌پۆلکه‌که‌ چوه‌ خواره‌وه‌. ویستی به‌ئا‌وی چه‌مه‌که‌ پاکیی له‌شی و ده‌روونی نوێ بکاته‌وه، ده‌ست و ده‌مو‌چا‌و و قا‌چی شت و ئه‌و پۆژه‌ی بیرکه‌وته‌وه‌ که‌ له‌ باشووری گونده‌که‌ ئا‌وی چه‌مه‌که‌ی ده‌کرد به‌سه‌ر پشیتی سه‌گه‌که‌ی و پێی ده‌وت هه‌ر میلیله‌تیک به‌شیوه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئا‌ودا مامه‌له‌ ده‌کات، ئه‌وه‌ی ئه‌و پۆژه‌ کردبووی به‌تالی بوو و ئیستا هه‌ست ده‌کات له‌گه‌ل

پووناکیدا مامه له دهکات.

سیامه ند پۆژی لافاو هه که ی له بیر نه چووبوو. که میك به دهم ته ماشا کردنی ته پۆلکه که له گه ل وینه کانی پابوردوودا پۆشت. تازه ئه وه بۆته پابوردوو. نه وه کو پۆژیکیش وایر بکاته وه ئه وه خه ون بووه چوه بنی گرده که تا ئه و ئاودره ببینی که لافاو دروستی کردبوو. بینی شوینه که ی کویر بۆته وه شوینه واریکی زۆر بچوکی ماوه، لای سهیر بوو چۆن ئه و کونه ی که باران کهم ده یگریته وه، باو هه وایش لیوه ی دوورن، وازو کویر بۆته وه. ده بوايه چه ندین سالی تر بمایه. دیاره ئیشی مروف نییه، دیاره ئیشی ئه و چه مه یه. چه مه که جاریک ئه و برینه ی کرده جهسته ی گرده که تا نهینیه کی ئاشکرا بکات. نهینیه که ئاشکرا بوو و چه مه که ئیشی خۆی کرد، دوايش هه ر خۆی شوینه که ی شارده وه.

له ئاواپی نزیک که وتو دیمه نیکی به هارانه ی ئه و ئاواپی به بینیه وه. وه کو جاره که ی تر به هاره. به هار ئه مجاره دیمه نیکی جیاوازی هه یه. به هار لای ئه و ئیستا خۆشیه ک و جوانیه ک نییه بۆ ئه م ئیستایه ی که هینده کورته له بهینی په نه که نه وه دزه دهکات و هاواره خه مناکه کان نایگه پیننه وه، به هار لای ئه و ئیستا مژده یه که بۆ سه وزاییه ک و فینکییه کی هه میشه یی، به هاریکه له پۆژیکدا دی هه موو به هاره کان و هاوینه کان و هه موو وهرزه کان باریان کردبووه و ته نها یه ک وهرز ده مینی، به هاریک ده مینیتته وه سه رما و تینی خۆی نییه، گولستانیکی پاراوه وشکبوونه وه ی نییه.

جاری ماویه تی بگاته ئاواپی، ئه وه تاش شارده کۆن دیاره. چاوی بۆ سه ربازه که گپراو نه بینیه وه. هه سستی کرد ئه و پۆژه ی دواسه فیری کردو بینی نووکی په که ی پووکردۆته ئاسمان دوا دیمه نی بووه، سه ربازه که په یامه که ی گه یاندو پیویست به بینیه وه ی ناکات.

یه که م شوینی ئاواپی پووی تیکرد ئه و خانووه بچوکه بوو که سالانیکی دووردیژ بوو، به ر له وه ی سه فیری یه که می بکات، پووخابوو و کهس تازه ی نه کردبووه وه. گه یشته شوینه که ی و بینی هه ر پووخواوه، له سه ر ویرانه کهیدا وه ستاو پووکیرده باشووری پۆژئاوا، کپنووشی بردو هه لسا یه وه کپنووشی برده وه هه لسا یه وه، به ر له وه ی که سیش هه سستی پیبکات پۆشت و چوه خانووه که ی خۆی و له ده رگا که ی دا.

یه کتر بینیه وه ی سیامه ندو که ژه زامه که ی کولانه وه، که ژه جوحای بیر که وته وه سیامه ند چاوی بۆ سیامه ندی بچوکی گپرا. سیامه ند چوه هه وشه که و قبوولی نه کرد بچپته ژووره که ی جاران. سیامه ندی گه وره سیامه ندی بچوکی بینی و چوو بۆ لای. ته نها که میك له جاران گه وره تر بووه وه ک چۆن دووری له باوکه که ی گه شه کردنی وه ستاند بۆ.

که ژه ویستی شانازی به وه بکات چۆن بۆ جوحا به وه فا بووه، پی و ت له ماوه ی چه ند مانگیکی پابردوودا چه ند که سیك هاتبوونه داخوازی، به لام تا مردن که سی تری ناوی جگه له جوحا. که ژه سه ری داخست و به شه رمیک له قوولترین شوینی دلییه وه پی و ت که شوونه کردنه وه ی هه روه ها له به ر وه فا بووه بۆ ئه و، بۆ سیامه ند، چونکه گومانی هه بوو ئه و پیاوا نه ته ماعیان له خانووه خۆش و گه وره که ی و له پانه مه په که ی بووه.

سیامه ند ئافره ته که ی سه رسام کرد کاتیك وه لامی دایه وه که وه فا بۆ میرده که ی ئه وه یه به ته نیا نه مینیتته وه، که ژه زیاتر شه رمی کردو وایزانی سیامه ند مه به سستی له خۆیه تی و چاوی له سه ری، به لام سیامه ند له شوینیکی تره وه قسه ی ده کرد، له شوینیکی وه خۆی تییدا به ته نها ده بینی. سیامه ند بریاری دابوو په یوه ندیه دنیاییه کانی له گه ل مروقه کاند لاواز بکات، په یوه ندیه کانی خۆی له شوینیکی ترده ده بینیه وه. سیامه ند نه یزانی ئافره ته که و تیگه یشتووه:

((مانه وه ی ئافره ت به ته نیا هه لیه، بریا یه کیك له و که سانه ت قبوول بکردایه، یه کیکی باش و گونجاو)).

((چۆن بزنام پیاویکی باشه؟))، پرسیاریکی شه رمانه ی که ژه بوو پاش چاوه لپریک.

((جوحات ده ناسی و ده تزانی چۆن پیاویک بوو، ئاواش خه لک ده ناسی))، وه لامی سیامه ند بوو پاش

سه‌ربه‌رزکردنه‌وه‌یه‌ك بۆ ئاسمان .

ئوه لای كه‌ژه خواحافیزیکردن بوو:

((من شوینیک بۆ خۆم ده‌دۆزمه‌وه . ئه‌م خانووه هی تۆیه، مه‌ره‌کانیش هی تۆن)).

سیامه‌ند سه‌ری باداو له جیهانه‌که‌ی خۆیه‌وه هاته‌وه سه‌رزه‌وی:

((من خاوه‌نی هیچ نیم، من له‌ته‌نانیک ده‌مگه‌یه‌نیته ئیواره، له‌ته‌که‌ی تریش ده‌مگه‌یه‌نیته دوا جیگه)).

ئافره‌ته‌که سوور بوو خانووه‌که‌و پانه مه‌ره‌که‌ی بداته‌وه، له‌کۆتایشدا پێککه‌وتن سیامه‌ند خانووه‌که بکاته دوو به‌ش و خۆی بچیت به‌شیکی، پانه‌مه‌ره‌که‌ش لای شوانه‌که بمینیت‌وه‌و چیان ده‌ستکه‌وی له‌گه‌ل كه‌ژه‌دا به‌شی بکه‌ن . سیامه‌ند دوا‌یی ئه‌وه‌ی جیبه‌جی نه‌کردو به‌شی زیاتری بۆ كه‌ژه‌و م‌د‌اله‌که‌ی ده‌نارد .

شه‌و له‌مالی دراوسێیه‌کدا مایه‌وه‌و بۆ پۆژانی دواتر دیواری نیوان دوو به‌شه‌که‌ی دروست کرد “حه‌وشه‌که‌ی کرده‌ دوو نیو، هه‌یوانه‌که‌ش هه‌روا، ده‌رگای ئه‌و ژووره‌شی هه‌لچنی که ده‌چووه سه‌ر به‌شه هه‌یوانی خۆی و کونیک کرد ژووره‌که له‌لا دووره‌که‌ی و کردیه شوینی ده‌رگا و ئه‌و ژووره‌ی خسته سه‌ر به‌شی كه‌ژه . به‌مجۆره‌ش ته‌نها نیو هه‌یوان و نیو هه‌وشه‌ی بۆ مانه‌وه .

ئافره‌ته‌که لای سه‌یر بوو سیامه‌ند ئه‌وه‌نده که‌م بۆ خۆی ده‌هیلێته‌وه، به‌لام سیامه‌ند پێی وت ئه‌گه‌ر بکرایه ته‌نها نیوه‌ی هه‌یوانه‌که‌ی هه‌له‌گرت‌وه‌و هه‌موو هه‌وشه‌که‌ی بۆ ئه‌و جیده‌هیشته، كه‌ژه تیپینی ئه‌وه‌شی کرد ده‌رگای بۆ به‌شه‌که‌ی خۆی داننا . ده‌رگا بۆ سیامه‌ند شتیکی زیاده بوو، ئه‌و هیچی نه‌بوو له‌ گورگ و پێوی بیپاریژی، ئه‌گه‌ر م‌ر‌و‌قه‌کانی ئاوا‌یش وه‌کو خۆیان مابن ترسی له‌وانیش نییه .

یه‌که‌م پۆژی سیامه‌ند له‌گوند ده‌یزانی پێویسته پرسیا‌ری سه‌گه‌که‌و گویدریژه‌که‌ی بکات، به‌لام دوو ئاژه‌له‌که‌ی نه‌بینی و حه‌زی نه‌کرد پۆژی یه‌که‌م به‌خه‌فه‌ته‌وه ده‌ست پێبکات . كه‌ژه خۆی کاتی‌ک نیوه‌ی کاری جیا‌کردنه‌وه‌ی خانووه‌که ته‌واو ببوو پێی وت:

((هیچ ئیشیکم به‌ که‌ره‌که نه‌ده‌کرد، هه‌ستم ده‌کرد پێویسته تا دوا‌پۆژی له‌به‌ر خاتری تۆ نازی هه‌لبگرم، وه‌کو م‌د‌الیک خزمه‌تم ده‌کرد تا ئه‌و کاته‌ی مرد . سه‌گه‌که‌ش مرد . ئاشکرا بوو دووری له‌ تۆ خه‌فه‌تی دابوویه، مردنی که‌ره‌که بی‌هاو‌پ‌ری هیشتییه‌وه . من پارهم به‌ گه‌نجانی دییه‌که‌ دا تا که‌ره‌که له‌سه‌ر گرده‌که بنیژن، دوا‌یی هه‌ر به‌ پاره‌ گه‌نجیک سه‌گه‌که‌ی له‌ ته‌نیشته ئه‌ودا ناشت)).

به‌لام سیامه‌ند هه‌ر گۆره‌ کۆنه‌کانی له‌سه‌ر گرده‌که بینیبوو، لێی پرسی:

((گودی کافران ده‌لێی؟)).

که‌ژه:

((به‌لێ، له‌هه‌مان شوینی دوو گۆره‌ ساخته‌که که جوحا (دلی پر بوو به‌لام دانی به‌خویدا گرت و نه‌گ‌ریا) هه‌لیکه‌ندبوون)).

مردنی دوو ئاژه‌له‌که خه‌فه‌تی هه‌بوو، به‌لام ئه‌و ئیستا ده‌توانی به‌رگه‌ی خه‌فه‌تی کۆچی خۆشه‌ویستان بگ‌ری:

((من شوینه‌که‌ی ته‌نیشته جوحام بۆ خۆم داناوه . من خۆم بۆ کۆچ داناوه . . که‌ژه! ده‌بی هه‌موومان کۆچ بکه‌ین)).

باسی کۆچ ئه‌و باسه‌ بوو که پۆژانی دواتر سیامه‌ند به‌رده‌وام بۆ كه‌ژه‌و بۆ گوندی ده‌کرد . سیامه‌ند به‌رده‌وام کۆچی بێ‌ده‌خسته‌وه . کۆیده‌کردنه‌وه‌و قسه‌ی بۆ ده‌کردن، یان خۆی ده‌چووه شوینی کۆبوونه‌وه‌یان و ئامۆژگاریی ده‌کردن، سیامه‌ند ئه‌و شته‌ی له‌ گوند تیپینی ده‌کرد که له‌هه‌موو شوینی‌کدا بینیبوو: بێ‌کردنه‌وه له‌ ئیستا په‌تایه‌ك بوو نه‌ك ته‌نها ئه‌و شوینانه‌ی گرتبووه‌وه که پ‌و‌وی تی‌ک‌رد‌بوون به‌ل‌کو ته‌نانه‌ت خه‌ل‌کی ئه‌و گونده چه‌په‌که‌ش گیرۆده‌ی ببوون . م‌ر‌و‌قه‌ ته‌نها

بیر له ئیستا دهکاتوه، کهتر له راپوردوو. زۆر کهتر له دواړو. راپوردوو باس دهکات به لام به حه سره ته وه بۆ ته مه نى
تیپه پېوى، بۆ پۆلانیك وایده زانى له ئیستای باستر بوون، بیریش له دواړو دهکاتوه به لام به ترسه وه، ترس له هه ژارى و
سالى بى باران و نه هامة تییه جوړاو جوړه کانی زهوى و ئاسمان. مړوځ که وتوته نیوان دوو به رداش: ترسو خه فته.. خه فته
بۆ راپوردوو و ترس له دواړو.

ئەو ترس و خەفەتە لای سیامەند بابیی ئەو نەبوو تەنانەت باسیش بکری. سیامەند بەردەوام بۆی باس دەکردن ئەو جۆرە ترس و خەفەتە ئیفلجی و بێدەسەلاتی نەبێ هیچی تریان بەدوادا نایەت، عەیب نییە و خراپ نییە بترسن و خەفەت بخۆن بەلام دەبێ بزانی بۆ چ شتی، دەبێ بۆ شتی گەرە بێ، دەبێ رابوردو بۆ ئەوان بابەتی عەقل و دەرس بێ، دواپۆزیش ھاندەری کارکردن بێ بۆ ئەمرۆ. سیامەند بەردەوام پێی دەوتن عەقلیان ئیفلج بوو وە دلیان رەش داگەرە.

دەشبوایە ماوەیەك خەریكى راستكردنەوهی ئەو پابوردووە بوايە كە خۆی تێیدا ئەكتەریكى سەرەكى بوو. جادوو و چوون بۆ لای جادووگەران ئەو شتەیه كە پێویستە لێی پەشیمان ببنەوه وەك چۆن خۆی لێی پەشیمانە. ململانە بۆ دەسەلات و خۆسەپاندن بكوژی شتە جوانەكانی مرقۆن. بەلام ئەم ئیستایش بەشی خۆی ترسی هەڵی تێدايە، ئەو ئیستا كە پێگەیه‌كي گرتۆتە بەر دەزانێ بەشی لاری تێدا هەیه، دەبێ لە هەڵی داها‌تووش وریایان بكاتەوه: بەرزكردنەوهی مرقۆنێك بۆ ئاستی سەرووی مرقۆه‌كان، تەنانەت ئەگەر پیاوچاكێكیش بێ، نزمبوونی خۆیانی تێدايە، چاوه‌ریكردن و ئێشنەكردن ئێشی مرقۆن، بێهەمەتە:

((يەككىكەتەن وتى سىيامەند بۆتە پىياوچاك، ھەر يەك لەنئىۋە پىگگەكە بىگىتتەبەر دەبىتتە پىياوچاك، واز لە تەمبەلىۋ بىدەسەلاتى بىنن و دەبنە پىياوچاكىك لەو جۆرى لەبەرچاۋاتاندا ۋەكو ئەستىزەرى ئاسمان بەرزە. يەككىكەتەن بىست سۈيىند بە گۆپى پىياوچاكىك دەخوات.. ئەو تاۋانە دەكەن و سۈيىند بە مۇقىكى ۋەكو خۇتان دەخۇن و بۇ ئاستى خاۋەنەكەتەن بەرزى دەكەنەۋە، تاۋانىش بەرامبەر بە خۇتان دەكەن كاتىك دەزانن تاۋانبارن بەلام پىگگە پىياوچاكان ناگرنەبەر ۋە چاۋەرپى دەستى ئەۋانن، دەستان داۋەتە تەمبەلىۋ چاۋەرپىكردنى دەستى كەسانى تر، ھەول نادەن لە خاۋەنەكەتەن نزىك بىنەۋە پەنا بۇ مردوۋان دەبەن، لە خاۋەنەكەتەن دوردەكەنەۋە دەلېن ئەۋان لەۋەۋە نزىك بوون، داۋا لە مردوۋان دەكەن وازدەھىنن لەۋ زىندوۋى قەت نامرى)).

قسەکان بۆ خەڵک نوێ بوون، بە لām ئەوێ ئێوانیش و سیامەندیش نەیان دەزانی ئەو بوو سیامەند دیسانەو بەوتە جادووگەر، جادووگەر لەشیوەیەکی تر. قسەکانی لەدڵەو دەردەچوون و کاری جادوویان لەسەر دلی مرقەکان هەبوو، تەنھا ئەوێان دەزانی کە بە کەسایەتییە نوێکەیی سەرسانم.

سيامه‌ند کارِيکي تری هه‌بوو له ئاوابی بی‌کات. پۆژژیک بینی‌یان به‌ردی ده‌هیناو قورپی ده‌شێلا. زانیان ده‌یه‌وئ خانووی خاوه‌نه‌که‌ی دروست بکاته‌وه که ماوه‌یه‌کی ژۆر بوو پوو‌خا‌بوو و که‌س بیری له‌وه نه‌کرد‌بووه‌وه دروستی بکاته‌وه:

((یان له‌وانه‌یه که‌سیک بیری لی‌کرد‌بیته‌وه، له‌وانه‌شه هه‌مو‌تان بیر‌تان لی‌کرد‌بیته‌وه به‌لام که‌ستان هیممه‌تی نه‌وه‌تان نه‌بوو ببیته یه‌که‌م که‌سو یه‌که‌م به‌رد دا‌بنی. من دروستی ده‌که‌مه‌وه، ده‌شمه‌وئ چاو‌م لی‌یکه‌ن و بۆ هه‌موو کارِيکي چاک یه‌که‌م که‌س بن.. ده‌مه‌وئ هه‌ر یه‌ک له‌ ئێوه بلی: خۆم ده‌ست ی‌ده‌که‌م و چاو‌ه‌ریی که‌س نا‌که‌م)).

سپامه‌ند خانووه‌که‌ی ته‌واو کرد، ئه‌وانیش یارمه‌تیان دا، له‌وه‌ش به‌دوا له‌و خانووه‌دا قسه‌ی بۆ ده‌کردن، قسه‌ی به‌رده‌وامیشی ئه‌م ژیا‌نه‌یه‌که‌مه‌یه‌که‌ م‌رو‌ف‌ نازانی چۆن ده‌گوزهری‌و که‌ی کۆتایی دی. ئه‌و ژیا‌نه‌یه‌که‌مه‌ی گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌به‌و کاتێک رۆشت هه‌یچ شتێک قه‌ره‌به‌ویی ناکاته‌وه‌:

((يەك شتم پى بلىن قەرەبووى لەدەستچوونى ئەو سەرمايەيە بداتەو، ناوەكەيم پى بلىن و ئامادەم تا دوورتر لە حىن و ماچىن بە سەكەخىشى بۆى بجم)).

جادوگرى پۆخ له سهر ئهو ئاوازه ده بخویند و چاوه پى بوو دلله كان ژهنگه كه يان فېرى بدهن وهك چۆن دلى خۆى ژهنگه كهى فېرىدا بوو. پۆرژه پۆرژيش ژمارهى ئهوانهى گۆييان لیده گرت زيادى ده كرد تا ئهو پۆرژه هات هه موو بۆ گۆيگرتن ده چوون، پاشان خهلكى گونده كانى ده رووبهر، له كۆتاييشدا له سولتان ئاباديشه وه ده چوون.

پۆرژىك ژورابى بينى. سيامه ند بېرىكه وته وه چۆن ههولى تۆلهى دابوو و چۆن تۆلهى خۆى سه ند بوو و چه ند زيانى به ژوراب گه يان دبوو، چه نديش ژوراب له لای خۆيه وه ويستبووى تۆله بكا ته وه. باسه كهى دامه زران د: ((له پيڤناوى ئەم ژيانه كورته بيابيه خه زهره ر به يه كتر ده گه يه نن. ته ماشاى من بكه ن. من به شى خۆم زهره رم گه يان دبوو به لام نوايى زانيم ئه وهى به دو اي دا پام ده كرد به تاله و ئه وه ناهيڤى مروقه له پيڤناويدا ته نانه ت زيان به ئازده ليش بگه يه نى)).

كاتى خۆشى بېرى له وه ده كرد وه په تايه ك بلالوكا ته وه: ((پهرستنى ئەم ژيانى دونيا يه نه خوشييه، په تايه، ده بى له ده ستى هه ليڤن، هه ليڤن و خۆتان پزگار بكه ن)).
 بلاو كرد نه وهى په تا بۆ ئه وه بووه گوند چۆل بى ئه و يش گه نجينه كانى شاره كۆن ده ربىڤى:
 ((له ده ستى ئه و په تايه رابكه ن گه نجينه كانى ئا سمان تان بۆ ده كرينه وه)).

سيامه ند چاوه پى كرد وشه كانى بچه به رده م ده رگايه كى كراوهى دلى ژوراب و له ويوه بۆ ناو ئه و دلله، به لام شتيكى تر هيرشى بۆ ژوراب ده برد. ئاغا له و ده سه لاته پۆحييهى ئه و لاوه ده ترسا، ئه و خۆشه ويستيه ش كه ئاوايى هه يبوو دياره نه كورژا وه ته وه. ژوراب ده يبينى رېگه كانى ئاغا يه تى له به رده مى سيامه نندا خۆش و ته ختن، ئه مجاره يان ده سه لات بگريته ده ست هيز نيه لى به سه نيته وه. ژوراب وا بېريده كرد وه، سيامه نديش له جيهانه تايه ته كهى خۆيدا ده ژيا. ژوراب وايد هزانى سيامه ند درۆ ده كات و به دواى سه ره ريه كى نويدا ده گه پى، سيامه نديش ده يزانى شه ردرى درۆ ده بى يه كي ك بى له جهنگه گه ره كانى مروقه، سيامه ند ده يزانى سه ره تا درۆيه ك بوو، په يمانى كى درۆيينهى شه يتان بوو داهيڤنا نى كى شه يتانى هينا يه بوون: خه له تان دن.

ئهو پۆرژه دواى وانه كه چووه وه ماله وه. مۆله تى له كه ژه وه رگرت بچيته به شه كهى ئه و. سيامه ند چووه ژووره كهى پشت وه كه ده مامكه كانى تيدا دانا بوو. ده مامكه كهى خۆى و جوحاى بينى وهكو خۆيان مابوون و ده ستيان لى نه درا بوو ئه وه نه بى نوقمى تۆز ببوون. سيامه ند ده مامكه كانى هه لگرت و هه ردووكيانى دراند:
 ((هه موو شتيك ده بى له ژير پۆزى پوونا كدا بى)).

پووى كرده كه ژه:

((ده مامك بۆ ترسان دنه، به لام زياتر بۆ شار دنه وهى راستيه. خيويش بۆ خه له تان دنه. ده بى درۆ كۆتايى پى بى)).
 سيامه ند هه فتهى يه ك پۆزى بۆ وانه كان دانا بوو، كاته كانى نيوانيش ده چووه چۆله وانى و به ته نيا ده مايه وه، وهكو ئازده لى كيوى له مروقه كان دوور ده كه وته وه و خۆى لى ده شار دنه وه. به سه ر خۆله كه دا ده پۆشت و بېرى له خۆل ده كرد وه. بېريده كه وته وه چۆن دواى سه فه رى دووه م خۆى خستبووه باوه شى سروشت و چۆن به زه وق و كه يفه وه به سه ر خۆلدا ده گه را. ئيستا ده بينى كه له و كاتهى به وشه وق و كه يفه وه به سه ر زه ويدا ده گه را ئه و له راستيدا به سه ر ويژانه دا ده پۆشت، له ناو گۆرستاندا ده سوورپايه وه، پيى به مروقا ده نا:

((به لى مروقه.. ئه و خۆلهى له ژير پيڤنا ديه تيكه لهى خۆلى سروشت و خۆلى پاش پزىنى گۆشت و ئيسكى مردو وانه.. مردووش كييه؟ ئه وانى مروقه.. ئه وان.. ئه وان نهك من.. به لام دواى ئه وان من.. منى وهكو ئه وان مروقه)).

ئهو شيعرهى بېر كه وته وه كه له كابرا هين ديه كهى گۆله نهر بيستبووى و بېرينه مابوو شاعيره كه كييه و خهلكى كوييه و ته نها ده يزانى ژور پيش ئيستا مردووه. شاعيره كه به مروقى ده يوت به ئه سپايى پى به سه ر زه ويدا بى چونكه پهنگه له و

کاته دا به سهر لاشه ی کچیکى شۆخوشهنگدا دهروات که دهمیکه مردووه ئیستا بۆته خۆل. به دهم پۆشتنه وه بیرى لهو لاشانه دهکرده وه که ئیستا به سهریاند دهروات:

((نا!خ مروڤ! دهپۆی و نازانى به سهر چى و کیدا دهپۆی، چه ند بیئاگای! به راستی بیئاگای. ئه و مروڤه ی به ته وس و که یفه وه دهروات و ته نها بیر له م ژیا نه دهکاته وه زالمه، دهروات و پى به سهر برا و خوشکهکانیدا دهنى، برا و خوشک و باوک و دایک و باپیران.. مروڤ چه ند بیئاگای!)).

دهپۆشت و جار بووه پى هه لده برى و به رله وه ی دایبىنته وه وریا ده بووه وه و به هیواشی ده یخسته سهر شوینیکى تر. هه ستى ده کرد خه ریکه پى به چاوى کوړیک یان کچیکه وه بنى ژۆرپیش ئه و پۆته مردوون و ئه و دوو چاوه یان بوونه ته خۆل. دیمه نى ئه و هه موو مروڤه ی ژیر پى، وینه ی ئه و کوړه به گوړانه و ئه و شه نگه کچانه ی بوونه ته خۆل و خۆی لیان لا ده دات دلى زامدار ده کردو ئه و دل به گریان وه هاوارى لیده کردو لى ده پارا په وه:

((برۆ.. برۆ.. دووریکه وه.. له سهر ئه م خۆله دا مه مینه ره وه)).

سیامه ند تازه گه رابووه وه به لام هاوارى دوورکه و ته وه به رده وام راوى ده نا. ئه مجاره شوین گرنه گ، گرنه گ ته نیایه، گرنه گ نه مانى په یوه ندییه دونه ییه کانه، ده توانى هه ر کوړى گوند بى، له هه مان کاتیشدا دوورکه و یته وه:

((مروڤه کان تووشى غه فله تمان ده که ن، له شته گرنه گه کان بیئاگامان ده که ن)).

شاخه که بووه باشتى دۆستى، ته نیایى ئه وى بیخه وشه، ئه وى گونا هى له سهر نه کراوه، ئه ویش پاشماوه ی مروڤیکى پیش خۆی لى نییه بترسى پى پیا بنى.

جاریک ئه شکه وتیکى بچووکى بىنى که تا ئه و کاته نه ییدیوو، ئه شکه وتیک به شى ته نها دانیشتنى ده کرد، ئاواپى لیوه دیار نه بوو، هیچ ئاواپیه کیش جگه له سولتان ئاباد و چه ند گوندىکى دوور. هه زى کرد بریار بدات ئه و ئه شکه وته بکاته مالى خۆی. چاوى به خوار شاخه که دا گىرا و به شیکى شاره کۆنى بىنى. سهر بازه که ی نه بىنى. چاوى نووقاند بۆ ئه وه ی به دل ببینیته وه. بىنى ده مى کردوته وه بۆ ئه وه ی قسه بکات. سیامه ند دهنگى نه بیست به لام زانى باسى چى ده کات، ئه وه ی پى نه وت که ئیستا هه زى ده کرد ببیستى. سهر بازه که وتى مروڤ باوه رى به هه رچیه که هیه با باوه رى پى هه بى، به لام بۆچى ئه و باوه ر هه کو بالنده ده خاته ناو قه فه زه وه له جیاتى ئه وه ی له ناو خه لکدا به ره لای بکات؟ سیامه ندیش ئه وه ی ده زانى، ده شیرانى له زه تیکى گه وره یه مروڤ ئه وه نه کات و ته نیا بى، ده شیرانى ئه مه خۆپه رستیه، ده شیرانى ته نیایى سه لامه تیه، ده شیرانى خۆدزینه وه یه له ئه رک و له به خشین. ده زانى ئه گه ر باوه ر هه نویکه ی به راست ده زانى ئیتر بۆچى خه لکى سهر گه ردانى لى بیبه ش بکات، به لام ده شیرانى ئه و بیده سه لاته و ئه و ئه رکه ی پى هه لئاگىرى.. یان وای بۆ ده چوو بیده سه لاته: ((چیم بۆ ده کرى بۆ ئه و مروڤانه؟)).

هه زى له ته نیاییه کی بۆسنوور بوو، هه زى له بچراندنى هه موو په یوه ندییه کی دونه یایى بوو، ده بى حه ز له وه ش نه کات خه لک چاوى لیبکه ن و ئه و په یوه ندییه نه بچرین:

((سیامه ندی کۆنه شوان! ئه گه ر بللى حه ز نا که م چاوم لى بکه ن ئه ی بۆ خۆت ده یکه ی؟ ئه گه ر هه زیش ده که ی بچۆ پیا یان بلین وه کو گورگو ریوى بچنه کونه کان و ئه شکه وته کان، له سهر گیا بخۆن و با برسىتى منداله کانتان بکوژى)).

پرسیاره که ی لى کرابوو، ئه ویش نه یه ده زانى چى بلئ:

((وا من ده ستم له م جیهانه هه لگرت، وا که ژه ش چاوى له من کرد، به لام ده کرى هه موو خه لک واکه ن؟)).

ده زانى ناتوان وه کو خۆی بکه ن، ده شیبى نازار ده یانگوشى چونکه ناتوان وه کو خۆی بکه ن، خۆی پىگه سه خته که ی گرتوته به رو ئه وانى له ناو هه ستى تاوانباریدا جیه شتووه:

((ئەو بۆچی گهراوه گوند؟ بۆ ئەوەی پێیان بڵێم تەماشای بکەن چەند بەرزەم و تەماشای بکەن چەند نەزم؟)).
سیامەند چاوی بەناو ئەو ئەشکەوتە هێندە گۆرێکی گەورە بوو گێرا. بە ئاوی بەزەیی بە خەڵک وێنە خۆی لەو ئەشکەوتەدا بینی و بۆی دەرکەوت خۆی پێش ھەموو کەسێک شایەنی بەزەییە "لەسەر ئەو شاخە چەند بچوک بۆتەو:
(منم جەنگاوەری ھەلھاتوو لە گۆرەپانی جەنگ، منم ئەو کەسە ھاواری بەرامبەرەکانی زەرەقی بردوو و بۆ سەلامەتی ھەلھاتوو... ئەگەر ئەو سەلامەتی بێ)).

سەیرێکی تری دەشتەکی بەرپێی کردووە و ھەزاران تارمایی پەشی ناشرینی بینی، تارمایی پەشی ناشرین دین و دەچن و پادە کەن و پێدە کەن و پیلان دەگێن و خەڵکی دەخەنە داووە، سەریش بۆ ئەو ھەلھاتوو ھەلدەپن و پێدە کەن...
پەنجە بۆ درێژ دەکەن و پێی پێدە کەن، ئەوان کار دەکەن، ئەویش خۆی دزیو تەو... ئەوان کار بۆ تاریکی دەکەن ئەویش دوو لەپە لەیەک توند کردوو و کردوونی بە بەندیخانە بۆ پووناکییەکی دلی. دەبێ ئەویش کار بکات، دەبێ بۆیان دابەزی، دەبێ لەو دەشتە پراویان بنێ و دەریان بکات، دەبێ بۆ ناو دڵەکان شوینیان بکەوێ.
ھیواش ھەلسا و لە کونە کە دەرچوو. چوو خوارووە و ئاورێکی بۆ ئەشکەوتە کە دایەو:
(حەزم لێیە بچمە باوەشتەو و لە مرقەکان دوور بکەو مەو... حەزم لێیە، بەخوا حەزم لێیە، بەلام دەزانم نابێ...
بەخوا دەزانم نابێ)).

سیامەند گەراپەو گوند و بپارە کە بە کەژە و ت، بپاری داو بەگەرتەو و بەنگی، بپاریشی داو خۆی بکاتە نمونە، نە ھەلھاتن لە ژیان و نە خەلە تان پێی، دەبێتەو بە شوان و بۆیان دەسەلمینی کە پیاوچاکان ئەشکەوتەکانیان جێھێشتوو و بۆ دەشت دابەزیو و ئەویش چاویان لێدەکات.

سیامەند فیکرە کە پێی و ت: شوانی فیکردنی خەڵکە کار بکەن و نەبەنە بار بەسەر کەسەو، ھاوسەنگیە کە دروست دەکات لەنیوان حەزکردن بە تەنایی و خەمخواردنی خەڵک، پزگاکردنیانە لە تەبوان لەنیوان نمونەیکە بەرز دیتە پێش چاویان و ژانیێک داواکاری خۆی ھەیە، لە تەبوان لەنیوان پشستکردنە ھەموو شتیکی دونا و داواکارییە پێویستەکانی ئەو دونا. سیامەند دەبێتەو بە شوان، بەلام کە دەبێتەو بە شوان تەنایی ھەر لە دەست نادات، لەو تەناییو لەو چۆلەوانییەدا شتی نوێ فیکر دەبێ، خۆی بەھێز دەکات، پاشان دەگەرتەو و چی فیکر بوو دەیبەخشی... زانی و ھێزیان پێدە بەخشی.

بپارە کە بە دلی کەژە نەبوو. کەژە نەیدەزانی بۆچی، نە دەیزانی ھۆکە ئەو دەیه تا ئیستا پۆژانە سیامەندی دەبینی، سیامەند کاتیێک بەدوای تەنایییدا دەگەرا پۆژانە لەو مالەدا لەبەرچاویدا دەھات و دەپۆشت و دەیبینی ئەگەرچیش بۆ ماوەیکە کە م بێ، بەلام ئیستا دەبێتەو بە شوان و لەجاران کەمتر دەیبینی تەو. کەژە ئەو ئەو دەزانی، سیامەندی لەو ھەستە بێئاگاتر بوو.

سیامەند مەپەکانی بردو چوووە دەشت، بەلام خەڵک لە دەشتیشدا دەچوونە لای و ئەو تەناییە کاتییەیان لێ تێکدەدا. زانیان بۆتەو بە شوان و زانیان لەکوێ پانە کە دەباتە لەو دەچوونە ئەو شوینی. سیامەند لایان پایە بەرزتر بوو. ئەوان دەیانوت با بچین بۆ لای ئەو پیاو موبارە کە وەکو پێغەمبەرەکان شوانی دەکات. دەچوون و نەیان دەھێشت خۆشی لەو تەناییە بپێی و زیاتر زیاتر ناپەرە تیان دەکرد. ئەو پووی لە کەس وەرە دەگێرا. وەلامی ھەموو پرسپاریکی دەدایەو، ئەگەر وەلامە کە بزانیبایە، زۆرتیش وەلامەکانی نە دەزانی:

((نازانم. من تازە بوومەتە قوتایی))، وەلامی زۆربە پرسپارەکان بوو.

ئەو دەبوو تێکەڵبوون لەگەڵ خەڵکدا بە ئەندازەیکە بێ، بەشی پزگاریی خۆی و ئەوان، ئەوانیش بەو ھاتنە

بهرده وامه یان ناچار یان ده کرد بیر له ته نیاییه کی ته وای بکاته وه، به لکو جاریکی تر بیر له هه لهاتن بکاته وه. نه وهستی ده کرد قهره بالغیه که ی چواره دوری به ره وه له خۆبایی بوون ده یبرد، نه کاتهش له جیاتی خۆساغ کردنه وه بۆ بیرو باوه پره کانی هه زکردن به ناو و دهستکه وتنی پله وپایه ده چیته دلپیه وه، پێک وه کو جاران کاتیکی جادووگه ر بوو، پێک وه کو جاران پێش نه وه ی بپیته جادووگه ر.

چه ندین جار پێی ده وتن نه وه که سیکی ئاساییه، که سیکی ئاساییه به لام پێگه که ی گرتۆته بهر، نه وانیش نه گه ر پێگه که بگرته بهر ده توانن بگه ن و پێش نه ویش بده نه وه. زووتر کاتیکی بیر له گه نجینه کانی شاره کۆن ده کرد وه و ته ماشای خۆی ده کرد: ((خه لک له دور وه شامار ده بین و ده لێن نه وه گوندی سیامه ند ئاغا یه))، دوا ییش که بووه جادووگه ر دیمه نه که ی و ده بین: ((له دور وه شامار ده بین و ده لێن جادووگه ر پێک له و گونده دا هه یه به توانا و به سامه))، ئیستاش ده یه وێ له هه موو ناو و ناو بانگێک دور بکه ویته وه و دیمه نی پیاو و ئافره ته کانی گونده کانی ترو شاره که بپیتا قه تی ده کرد که له دور وه ته ماشای گونده که ده که ن و ده لێن شامار لاوکی موباره کی لێیه.

سیامه ند زانی، یان وای بۆچوو، که نه وه هاوسه نگییه ی نیوان ته نیایی و تیکه لاوی که به دوایدا ده گه را نایدۆزیته وه، موعاناتیشی بهرده وام بوو تا نه و پۆژه ی بریاری دا بۆ پێچوپه نا به زینی خۆی رابگه یه نی و کۆتایی به و ئازاره بیئ و جاریکی تر هه لپیته وه. نه و پۆژه مه پره کانی برده وه ماله وه و له و دیو ده رگاوه بانگی که ژه ی کرد. که ژه چوو ده ره وه و لێی پرس ی چۆنه و زوو گه راوه ته وه. سیامه ند به خه فه ته وه پێی وت که ده بی دیسان سه فه ر بکاته وه. که ژه له گۆ که وت و سیامه ند سکالا ی دلی خۆی هه لپشت:

((من لا وازم، له وه بیه یزترم بتوانم بۆ خۆشم و بۆ نه وانیش بژیم، ده چمه شوینیک که س تییدا نه مناسیته وه. نه وان بهرده وام دین، دین بۆ لای منی تاوانباری لاواز و داوا ده که ن دوعایان بۆ بکه م و داوای هیزو له شساغی و ده و له مه ندی و لیخۆشبوونی خودام لیده که ن.. من کی؟ بۆچی وازم لێ ناھین؟ نه وان بهرده وام به دوامه ون تا نه و کاته ی قه ناعه تم پیده که ن به راستی که سیکی موباره کم.. منی تاوانبار)).

که ژه بیده نگ بوو پاشان گریا. نه و گریانه لای سیامه ند سه یر بوو. وایزانی که ژه سوودی له وانه کانی پشت به ستن به خاوه نه که ی و هه رنه گرتوه و له دوا پۆژی هه ژاری ده ترسی:

((مه ترسه! هه موو مه پره کانت بۆ جیده هیلم، شوانیکیش بۆ راده گرم)).

گریانه که ی که ژه وهستا:

((بۆچی و ده زانی خه فه تی نه وه مه؟)).

نه و وتی هه ر ده بی برۆم. که ژه ش زانی په شیمان نابیته وه، زانی هه ر ده پوات بۆیه نه یتوانی هاوار نه کات:

((نه وان پیویستیان به تویه.. من پیویستم به تویه)).

هه ر نه وه ندی وت و شه رم زمانی به ست و په شیمان بووه وه، پشتی تیکرد و بۆ ژووره وه هه لهات. لاوه که له شوینی خۆیدا وه ک بتی لیهات، یه که م جاره ئافره تیک پێی بلێ نه و ده ی.. له وانه یه چه ندین ئافره ت ویستبیتیان نه وه ی پێ بلێن و شه رمیان ده کرد، نه و هه ر جاره ی خولیا ی شتیکی بووه و ده یوت په له ی ئافره تم نییه. نه مجاره نه یتوانی هیچ بلێ، بیده نگو پوو له زه و ی له و شوینه تراز، مه پره کانی رادا و دور که وته وه، له پێگه دا بریاری دا نه سه ی و نه دو سه ی، نه مرۆ دوا یه مین شه و له گوند به ریته سه ر، رانه که ده باته له وه پوزو و ده یانه ی نیته وه، بیر له که سیکی گونجاو ده کات شوانی بۆ که ژه بکات و سه ی زوو بۆی ده ربچی.

له گه ل نه وه شدا نه یتوانی لۆمه ی خۆی نه کات:

((کەژە راست دەکات. چۆن واز لەو خەڵکە بێنم؟ چۆن وا زوو و بۆ دووهمین جار لە شەپەکە هەڵهاتم، راست دەکات... بەلام...)).

نەشیتوانی قسەکەى کەژە لە مێشکى دەربکات: ((پێویستم پێتە)).

جوحای بیرکەوتەوه:

((چۆن بێوهفاییه بەرامبەر جوحا ئەگەر ژنەکەى بخوازم)).

بەلام دەنگیکى تر هەبوو خۆى بۆ ماتدابوو، دەنگەکە توند هێرشى بۆ برد، هێرشیکى پەر لە گالته جارى:

((ئەى بێوهفایى نیه ژنەکەى بەتەنیا جیبهیلێ؟ دیارە بێوهفایى چۆتە خوێنتەوه)).

سیامەند وهلامى دەنگەکەى دایەوه:

((کەژە تەنیا نیه، سیامەندى بچووکى لەگەڵدایە، خۆى ئه‌ویش و سیامەندى بچووکیشى لەگەڵدایە)).

دەنگەکە بە لاقرتییه وه پێى وت کە خۆى لە راستیهکە دەدزیتهوه:

((کەواتە بچۆ بە خاوەنەکیان بلى منداڵان چیتەر پێویستیان بە باوک نیه)).

ئەو دەبیوست دەرگا دونهییهکانى تر داخات کەچی دەرگایەکی تری بۆ کراوەتەوه، دەرگایەکی بیری لێنەکردۆتەوه:

((دەبیوست لە پەيوەندیهکانى هاوپیى و دراوسێیى دووربکەمەوه کەچی پەيوەندیهکی گەورەترم بۆ دەرپەری

پیم دەلى وەرە، پیم دەلى پێویستم پێتە)).

دەنگەکە گالتهى پیکردەوه و پێى وت چاوه‌پێى چی دەکات؟

((بۆچی هەلنایهى؟ یان خۆت بشارەوه هەرەک ئەو و شترمه‌له‌ى جارێکیان لە وینه‌یه‌کدا بینیت لە ترسا سەرى

لەناو خۆلدا شارەبووه‌وه وایدەزانى دوژمن نایبینى)).

دەنگەکە زیاتر گالتهى پیکرد و نەیه‌شت قسەیه‌کی تر بکات:

((بێگومان ئەوه‌ش نایبینى کە کەژە گەنجەو دەبى شوو بکاته‌وه.. گوى لە هاوارەکەى کەر دەکەى و لەبیرت چووه

خۆت پیت وتوو نابى ئافەرت بەتەنیا بمینیتەوه)).

سیامەند چارەسەرەکەى وت:

((من نا.. کەسیکی باشى بۆ دەدۆزمەوه)).

لاقرتیی دەنگەکە لەگویدا دەنگیدایەوه:

((بوی بدۆزمەوه! بزانه جوحا کیى خوشده‌ویست، کەسیک لە تو زیاتر خوشده‌ویست و بۆ کەژەى بدۆزمەوه)).

بەلام جوحا کیى لە سیامەند زیاتر خوشده‌ویست؟ کەس.

سیامەند نەیزانى کامەیان زۆلمە لە هاوپیکی "ژنەکەى بخوازی یان ژنەکەى جیبهیلێ. پێش ئەوه‌ى بپیته جادوگر،

دواى ئەوه‌ش هەروا، گوێى نەدەدایە ئەو حەزەى جوحا کە بە پەزێى بەخشیبوو. پەزێى پۆشت و دلى جوحا بۆ خەجی لێیدا

دلى ئەویش هەر بەردە پەقەکەى جارێان بوو، دلى رەق بوو، گالته‌شى بەو هەستانە دەکرد کە نیازیکی خراپى لەپشتەوه

نەبوو.. نەخیر! هەستەکانى جوحا لە ئاوى پوون پاکتر بوون. ئەو زۆلمەى لە جوحای هاوپیى کردى لەو ئاستەدا نەوستا،

ئەو کاتیک لە سەفەرى دووهمى گەپایەوه‌و عیشقى سروشت و توانەوه‌و لەناویدا لەگەڵ خۆیدا هیئا جوحای نوقمى خەیاڵیک

کرد، پەنگە ئەگەر جوحا تا ئەوکاتە کەژەى نەهینایە پێى دەوت بیر لە ئافەرت نەکاته‌وه‌و لەجیاتى ئەوه‌ سروشت بخوازی.

جوحا ژیا و مردو ئەو هەرزۆلمى لێدەکرد، راستە ئیستا وه‌کو هەموو ترسنۆکیک لە شەپەکە هەلبێ و کەژە و منداڵەکەى وه‌کو

جارەکەى تر بەتەنیا جیبهیلێ؟ خەڵک تەنیاپیه‌کەى دەشیوین؟ بەلام کەى خاوەنى خەڵک ئەو جۆرە تەنیاپیه‌ى ویستوو؟

ئىستا دەزانى چەند ترسنۆکە، بەپال ترسنۆکیش خۆپەرستیه‌کەى جارانی تیدا ماوه. ئىستا ژيانیکى بۆ خۆى

هه‌لبژاردوو که گوايه خۆپه‌رستیی تێدا نییه، ژيانێکە تا کۆتاییه‌که‌ی دی هه‌ر فێربوون و فێرکردنی که‌سانی تره‌ که‌چی ده‌یه‌وێ له‌و ژيانه‌ ته‌نیا بێ، ده‌یه‌وێ بۆ خۆی بژی له‌و کاته‌ی که‌سانی تر پێویستیان پێیه‌تی، له‌و کاته‌ی هه‌موو که‌سیک پێویستی پێیه‌تی “ئاواییه‌که‌ی خۆی پێویستی پێیه‌تی، ئاوايه‌که‌ی تر، شاره‌که‌، سیامه‌ندی بچوک..... و دایکی.

کتوپه‌ر هه‌ستی کرد دلی یه‌ کلابۆته‌وه‌ “ده‌بی بۆ ئه‌وانی تریش بژی، ئیستا له‌ جاران دل‌نیا تره‌ که‌ ده‌بی زیاتر بۆیان بژی، زیاتر له‌و بره‌ که‌مه‌ی به‌ په‌وای ده‌زانی. ئیستا ئه‌و پۆژه‌ی باشت‌ له‌بیره‌ که‌ کتوپه‌ر به‌ کارێک گه‌رایه‌وه‌ ماله‌وه‌ و خۆته‌رخانکردن بۆ ئه‌وانی تر له‌ به‌رچاویدا له‌ که‌ژده‌ به‌رجه‌سته‌ ببوو. ئه‌و پۆژه‌ که‌ژده‌ی بیینی قسه‌ بۆ ژنان ده‌کات. چه‌ند ئافره‌تێک له‌ ده‌وری که‌ژده‌دا کۆببونوه‌وه‌ ئه‌و به‌وشه‌ سادانه‌ی ده‌یزانین ئه‌و قسانه‌ی بۆ ده‌کردن که‌ له‌ خۆی بیستبوونی، خه‌ریک بوو دیمه‌نه‌که‌ دوو بالی پێ بدات له‌ خوشییا پێیان بۆ ئاسمان بفری” ئه‌وه‌ تا به‌ره‌مه‌یککی ده‌ستی خۆی ده‌بیینی. که‌ژده‌ تا ئیستا ته‌نها گۆیگر بوو و له‌م ئیستایه‌دا بۆته‌ قسه‌که‌ر، تا ئه‌و کاته‌ وه‌رگر بوو و له‌م کاته‌دا خۆی ده‌به‌خشی. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ش زانی که‌ژده‌ ماوه‌یه‌که‌ خه‌ریکه‌ و کارێکی باشی کردۆته‌ سه‌ر ئافره‌تانی گوند.

دلی سیامه‌ند بۆ ئه‌و یاده‌ کرایه‌وه‌ و بریاری دا سه‌فه‌ر نه‌کات و به‌ که‌ژده‌ بلێ نیازیته‌ ته‌نیا نه‌بی. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک چوو هه‌ر لیوی و زانی ئه‌و هه‌وایه‌ی ده‌یدا له‌ ده‌موچاوی شه‌مالێکی فێنکه‌، ئیستا هه‌ست به‌و فێنکییه‌ ده‌کات، ئیستا هه‌ردوو جوانی و پاستی پێکه‌وه‌ ده‌بیینی. سه‌ری بۆ ئاسمان هه‌لبێی و ته‌ماشای په‌له‌ هه‌وره‌کانی کرد. سوپاسی خاوه‌نه‌که‌ی کرد که‌ ده‌رگا‌کانی له‌به‌رده‌م مرقۆدا دانه‌خستوو. به‌ر له‌ واده‌ی گه‌رانه‌وه‌ پانه‌که‌ی به‌ره‌و گوند وه‌رچه‌رخاند. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ بگاته‌وه‌ ئاوايه‌ی به‌ که‌ژده‌ ده‌لی بریاری داوه‌ دیواری نیوان دوو به‌شی خانووکه‌ به‌رووخینی.

سیامه‌ند ئاگای له‌ ورته‌ورته‌ نه‌بوو که‌ چه‌ند پۆژێک بوو له‌ناو گونددا ده‌ستی پێکردبوو و ئه‌و پۆژه‌ گه‌شتبووه‌ ئه‌وه‌ی بیته‌ قسه‌ی ئاشکرا و به‌ره‌و پووی خۆی بکریته‌وه‌. هه‌ستیشی به‌ ساردبوونه‌وه‌ی به‌شیکی خه‌لکه‌ که‌ به‌رامبه‌ری نه‌کردبوو، تیپینیشی نه‌کردبوو که‌ ئه‌و چه‌ند پۆژه‌ که‌سی ئاوايه‌ی بۆ لای نه‌هاتوو.

سیامه‌ند خۆی و مه‌ره‌کانی گه‌یشتنه‌ لای سی که‌س له‌به‌رده‌می مالێکدا دانیشتبوون. سلاوی لێکردن و تیپه‌ری. وه‌لامه‌ ساردکه‌یان ئه‌مجاره‌ سه‌رنجی پاکیشا، گۆیشی له‌ قسه‌که‌یان بوو که‌ مه‌به‌ستیان نه‌بوو به‌ئه‌سپایی بی: ((هه‌تا ئه‌مانه‌ش شتی خراپ ده‌که‌ن)).

((هه موو درؤ ده کهن)).

یه کیکیشیان:

((ده با بیهینایه .. باشت نه ده بوو له وهی به دزیی دیکه وه له دیواره که خوی هه داته ماله که ی؟)).

خوین له ناو که للهی سیامه نددا قولپی دا "ئو قسانه پوویان له خویه تی، خوی و که ژه. بهر له وهی بگاته ماله که ی به لای چه ند ئافره تیگ تیپه پری که ئه وانیش له بهر ده گای مالتیکدا وه ستا بوون وه ک چۆن چاوه پری گه پانه وه ی بن تا ئه و قسانه به دن به گویدا:

((ئو که ژه یه ی و امانزانی مه لایکه تی خواجه))، باوه پری نویی یه که میان بوو.

((بۆیه نه یده یوست بچیتته وه مالمه))، ئه و ئه نجامه ی لای دوو میان بوو.

((چۆن دلی دی به جیبیللی))، مۆرکردنی سییه میان بوو.

سیامه ند هه موو شتیگ تیگه یشت، زانی شتیگ له باره ی خوی و که ژه وه دهوتری، شتیکی خراب، شتیکی زۆر خراب، ماوه دلنیا بی، ماوه ورده کاری بزانی.

له ده رگای ماله که ی داو چاوه پری بوو که ژه بیته دهره وه. که ژه ده رگای که ی بۆ کرده وه و دیار بوو هیچی نه بیستبوو. سیامه ند شتیکی لی پرسی نیوه دلنیا بوو وه لامه که ی نه خیر ده بی:

((ئه مپو ئه و ژنانه هاتن بۆ گوگرتن؟)).

که ژه وایزانی سیامه ند هۆکه ی ده زانی:

((سهیره! ئه مپو بریار بوو بیّن به لام نه هاتن. ته نه ا کچیک هات و هه ندی قسه ی کردو لیی تی نه گه یشتم، ئه ویش

دایکی خیرا به داویدا هات و به توو په ییه وه بر دییه وه .. چی پووی داوه؟)).

سیامه ند دلی پر بوو و به حال توانی وه لامی بداته وه:

((شتی خراب .. شتی زۆر خراب)).

پشتی تیکردو پۆشت و ئافره ته که و دوو چاوی سه رسامی جیه یشت.

سیامه ند تا شه و له مالدا مایه وه و سه ره تای ئه و شه وه له ناو گیزاودا برده سه ر. جاریک ده یوت ده چمه دهره وه و ئاواپی کۆده که مه وه و ده پرسم تا بزائم چی وتراوه و هه مووی به درؤ ده خه مه وه، جاریکی تریش له پووبه پووبوونه وه ده ترسا. هه ر سه ره تای شه و بوو ئه وانه هاتن که سیامه ند ده یویست بۆ لایان بجی. پینج پیاوی گوند له پشتی دیواره که وه که ده رگای نه بوو هاواریان ده کرد:

((سیامه ند! سیامه ند! ئیشمان پیته)).

که ژه گوئی له وه بوو و زانی به راستی شتیکی خراب پوویداوه. سیامه ند چوه دهره وه و فه رمووی له و پیاوانه کرد بچنه

ژووره وه به لام ئه و وان ویستیان هه ر له دهره وه بیپریننه وه:

((ده بی که ژه بینی یان خۆت و ئه و له ئاواپی نه مین)).

سیامه ند لی پرسی:

((ئه وه یه که من ده مویست بیزائم. چی پوویداوه؟)).

یه کیکیان به خیسه وه سیامه ند توانی له و تاریکییه دا هه ستی پیبکات:

((خۆتی لی گیل مه که. تو دهرزانی له وه ته ی هاتووی به قسه ی زل ده مانخه له تینی، به لام خوا سپری هه لمالیت)).

سیامه ند سوور بوو بزانی چی وتراوه:

((یه ک بست له م دییه دوورناکه و مه وه تا نه زائم چی بووه)).

ماوهیه ک دووباره ی ده کرده وه و دووباره یان ده کرده وه . له کۆتاییشدا پێیان وت . بۆیان باس کرد چۆن شهوانه له سه ر دیواره که وه خۆی بۆ لای که ژه هه لده دات و شه و پێکه وه ده مێننه وه . وتیشیان که ئه و و که ژه هێنده له و په یوه ندیی ه پۆچوون ته نانته به پۆژیش ده چێته لای و ئه مپۆ چه ند که سێک بینیان ناوه خت گه راوه ته وه ماله وه . له کۆتاییشدا دووباره یان کرده وه که ده بی چاره سه ری ئه و تاوانه ی بکات و که ژه بی نی یان خۆی و که ژه بۆ سه به ی له گوند نه مێن . سیامه ند نه ی توانی به رگری له خۆی بکات ، نه ی توانی هیچ بلێ ئه وه نه بی تا سه به ی له سه ری بوه ستن و ئه گه ر نه ی توانی بێتاوانی خۆیان سه لمی نی ئه و کاته چه زیان له چیه با بیکه ن .

که ژه له چه وشه که ی خۆیه وه گوێی له هه موو شتێک بوو . پێش ئه وه ی پیاوه کانیش بپۆن هه ناسه ی سوار ببوو . ده ستی خسته سه ر سنگی و یستی هاوار بکات به لām نه ی توانی . پاشه و پاش گه رایه وه هه یوانه که . زۆری له خۆی کرد تا گه یشته ژوره که و بېجوله که وته سه ر جێگه . سیامه ند که ناگای له که ژه نه بوو به پێویستی نه زانی به و شه وه هه یچی پێ بلێ ، پێویستیش بوايه نه ی ده توانی هه یچ بلێ ، چی بلێ ؟ چۆن بیلێ ؟ دونیا له به رچاویدا بوه دۆزه خ ، ئه و ساته ش چه زی کرد پۆژی بارانه که لافاو بیهردایه ، چه زی کرد هه ر به مندالی بمردایه . شه و وه کو په پۆ به سه ر جێگه که یدا که وتبوو و تا کازیوه هه لئه سا . دوی نی بریاری دا بوو که ژه له خۆی بخوازی به لām ده بی واز له و فیکره یه بی نی ، که ژه بخوازی واتای ئه وه یه ددان به تاوانه که یدا ده هی نی ، گوندیش جێبیلێ هه مان شته .

به یانی وه کو جاران پانه که ی برده ده ره وه . ده نگی که ژه ی نه بیست . ماوه یه ک خۆی دوا خست به لکو بێته ده ره وه تا پێی بلێ چ کاره ساتێک پووی تێک ردوون . که ژه هه ر ده نگی نه بوو ئه ویش ناچار بوو هه ندی ته قه ته ق بکات ، به لām که ژه هه ر ده نگی نه بوو . سه ری کز کردو پۆشت . مه رو بز نه کان پێگه که یان ده زانی و پێویستیان به شوانه که نه بوو ، خه مباریه که هه ر وه کو ئه و پۆژه ی جوحای به مردووی به سه ر پشتی گوێدری ژه که وه هینا بووه و ناوایی ، پۆژیکه له وه ش خه منا کتر . سیامه ند و وړانه که ی گه یشتنه چه مه که . ماوه یه که ئاوی چه م که مپۆته وه و خه لک له وه ده ترسان به ته واوی وشک بکات . قسه ی پیاویکی شه وی بیر که وته وه که وتبووی سیامه ند ئاوی له گوند بری . که واته گوند وا ده زانی ئه و گونا هه ی سیامه ند و که ژه ده یکه ن هۆی که مپو نه وه ی ئاوی چه مه که یه ، که واته ئه و و که ژه له به رچاوی گوند زۆر گونا هه بارن ، که واته گوند باوه بری ته واویان به و درۆیه هه یه ... درۆ ! کی ئه و درۆیه ی هه لبه ستووه ؟ کی بۆته دۆژمن ؟ یان کی دۆژمنه و سیامه ند نه یزانیوه ؟ زۆراب ؟ به لگه چیه ئه وه ؟

سیامه ند وړانه که ی چه مه که یان جێهێشت . سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه و له ناخه وه گریا :
(به لایه که ناردووته بۆمان .. ده تتوانی نه یه یلی به لām هیشتت ، شتیکه تۆ ده یزانی و ئیمه نایزانی ، ده ترسم تا بیزانی ئیمه بمیرن ، به لām نه ئیستا و نه هه یچ کاتیکی تر له به زه یی تۆ بیئومید نه بووم) .

ئاویری بۆ ته پۆلکه که دایه وه . به چاوی دل گۆری جوحای هاویری خۆشه یستی بی نی . له پر گریا . گریا و گریا و نه ی توانی قسه بکات ، ئینجا قسه ی کرد ، هه ر به گریان وه له دووره وه قسه ی له گه ل ئه و گۆره کرد :

((جوحا گیان ! بمردمایه و نه هاتمایه وه گوند . بۆچی هاتمه وه ؟ بۆ ئه وه ی تا بمرم زولمت لی بکه م ؟ که ژه ی داماو ئیستا له ماله . ماوه یه کی تر چاوه پێی ئه و ئافره تانه ده کات بچنه ماله که ی و گوێ له ئامۆژگاریی پاک ی بگرن .. ئامۆژگارییه کانی پاراستنی له ش و دل و زمان له گونا هه . چاوه پێیه بچن تا پێیان بلێ دانایی یه ک وشه یه : هه لئه خه له تان به م ژبانه کورته . که ژه چاوه پێی ده کات و چاوه پێی ده کات به لām که سیان ناچن ، که خۆشی ده چی و هه واییان ده پرس ی ده بی نی لاشه ی له به رده میاندا ئه نجن ئه نجن کراوه)) .

سیامه ند ئه و پۆژه ی له سه ر ئاگر برده سه ر . نه ی ده زانی چۆن بێتاوانی خۆی و که ژه سه لمی نی . زۆر بیر کرد وه . هێنده

بیریکردوه ماندوو بوو. هه موو پێگه کان له بهردهمیدا داخرابوون. چهند سعاتیک پۆ واده ی گه پانه وه ماوون و ئه و نهیتوانیوه هیچ چاره سه رێک بدۆزیته وه. بیریده کردوه و ته ماشای ئاسمانی ده کرد، بیریده کردوه و ده پاپایه وه، له گۆتایشدا به ده ما کهوته سه ر زهوی و خۆ له که ی تیر فرمیسکی خۆی کرد:

((لیم خۆش به له هه رچییه ک کردوومه و پیم نه زانیوه یان لیمی په شیمان نه بووم، هه قی تاوانه کانم به م ئاگره لی مه که ره وه)).

سیامه ند پێشتر له واده ی خۆی گه پاپایه وه گوند. گه یشته وه لای ته پۆلکه که. ته ماشای کردو قسه ی له گه ل گۆری جوحا کرد:

((خه م مه خۆ برا که م! به مردنی خۆشم بی ده بی پاکیی ژنه که ت به سه لمینم)).

وشه ی ((ژنه که ت)) ی وتو دلی وتی تازه به هیچ جوړیک بیر له وه ناکاته وه که ژه بی نی. چوه به رده گای که ژه. ویستی بزانی هه واله که ی پی و تراوه یان هیشتا نه یزانیوه. ده نگ له ماله که نه ده هات. سیامه ندی بچوکی بی نی له به ره وه له به رده گای مالی دراوسییه. نهیتوانی هیچ بخه ملینی. ناچار بوو له و ژنه دراوسییه بپرسی. له ژنه که ی پرسى و ژنه که دلی داخوړپاند:

((که ژه له جیگه دا که وتیوو و مندا له که ی ده گریا. ئیمه ش هینا مانه لای خومان)).

ئافره ته که ده رگا که ی به رو دا داخست:

((تۆ به لای بووی بۆ خۆی ومیرده که ی)).

که واته هه واله که گه یشتۆ ته که ژه، هه واله که ش له سه ری سه خت بوو، په نگه بیشیکوژی، ئیستا پیویسته په له تر بی بۆ سه لماندن بی تاوانییه که ی، به پا کردن چوه ناوه راستی گوند. هاواری ناره ناو هه موو ئاوا یی:

((خه لکینه وهرن.. وهرن.. کی دهیه وی بزانی با بی)).

چه ند که سیك لی گۆبوونه وه. له ناوه راستیاندا وه ستاو ویستی هاوار بکاته وه. هیچی نییه بیلی جگه له وه ی نه فره ت به سه ر ئه و که سانه ببارینی که ئه و قسه یه یان هه لبه ستووه، ده می کردوه تا توند ئه و نه فره ته ببارینی و هاوار بکات. هه رزه کاریک له و کاته دا به هه له داوان گه یشت. ئه و بوو هاواری کرد:

((ماله سوور گورگیکی گرت، به خوا گورگیکی گرت)).

سیامه ند وایزانی ئه مه توانجه له و، به لام کوپه که پووی له شوینیکی تر بوو، کوپه که هاواری کردوه:

((به خوا به راستمه. ماله سوور به ته له که ی گورگیکی کوشت)).

ئه و چه ند که سه به په له شوینی کوپه که که وتن، پاشان هه موو گونده که چوه ئه و شوینه. ئه و ماله یه یان بی نی له گه ل هاوړپیه کی گورگیکی زامداری ده ستو قاچ به سترایان پاده کیشا. ماله به خوشییه وه هاواری ده کرد:

((کی لیم ده کړی؟ کی لیم ده کړی؟)).

گورگی برده به رده م مالی خۆی. سیامه ندیش چوو و گورگی بی نی. زه رده خه نه یه ک بازیدایه سه ر لیوی، گه وره ترین زه رده خه نه له وه ته ی فامی کردوه:

((جوحا گیان! جوحای گورگکوژ! بی تاوانی ژنه که ت و! ئاشکرا ده بی)).

سیامه ند وازی لی هینان تیر ته ماشای گورگ بکه ن. له پشته وه وه ستابوو و ئه وان لیمی بیئاگا بوون. پیاوه کان باسیان ده کرد چی له و گورگه بکه ن، زۆربه یان ده یانوت هه ر ئیستا بکوژی، ئینجا گو ییان له ده نگ سیامه ند بوو له پشته وه ده لی:

((ئه م گورگه بده نه من)).

ئاوړپیان بۆ دایه وه و ئه و قسه که ی ته و او کرد:

((بيدهنه من و كهژه. بهو گورگه بۆتان دهسهلمينم بيتاوانين)).

به كورتى فيكره كهى پيوتن:

((ئه مپو سبهينى ئهه گورگه برسى بكن. واى ليىكهن له برسانا بهرديش بخوات. سبهى من و كهژه پيىكه وه دهچينه لاي و دوعا دهكهين ئه گهر تاوانمان كردوو ههه گورگه كه ههردووكممان بخوات)).

ئهو فيكره يه جگه له وهى گونجاو بوو خو شيش بوو. هه موو په سهنديان كرد. داواشى كرد هه ئه مپو هه وال بۆ گونده كانى تر بنزين و مه لايه كه له شاره كه بۆ شايه تى بانگ بكن.

گه رايه وه و چوه مالى دراوسى. ويستى كه ژه ببيني. ژنه كه نه يهيشت ئه ويش سوور بوو و وتى هه ئه جار هه بى، تازه هيچيش نه ماوه لى بترسى. سيامه ند كه ژه بىنى له جيگه دا كه وتوو وه سى كچى ژنه كه ده وره يان داوه. كه ژه دوو چاوى و پى پوو كر دۆته بنميچ و قسه ي بۆ ناكري. سيامه ند سه رى داخست. ويستى وشه كان هه لى ژىرى به لام هيچى بۆ پيىكه خرا. وازى له خوى هينا چى ده لى با بيلى:

((براژن! ئه مپو پى رايىكم دا. پى رايىك بۆ خوم و خوت. سبهينى ههردووكممان خومانه ده دهينه دهستى خوا تا خوى بيتاوانى خومان بهه لمينى. من و تو پيىكه وه دهچينه بهر دهستى گورگيىكى برسى. دهچينه بهر دهستى و هاوار بۆ خوا دهكهين ئه گهر تاوانبارين به زىندوو يى ده رنه چين)).

ماوه يه كه پيوىست بوو پيش ئه وهى كه ژه بتوانى په زامه ندى ده ربىرى. بيئيه وهى چاوه له بنميچ كه دوور بخاته وه توانى پرسى رايىك بكات:

((بوچى هه ئه مپو نه بى)).

((سبهينى.. سبهينى بۆ من و تو ئيستايه)), وه لامى دلنيا و كورتى ئه و بوو.

ژنى ماله كه پرسى رايى كرد:

((ئه گهر گورگه كه بتخوات مندا له كه چى ليده كهى)).

گورگ نايا نخوات، كه ژه دلنيا بوو، ئيستا ده توانى قسه بكات:

((مندا! هه ئه و پوژه ده گه ريمه وه بۆ لاي، به ساغى.. له ئيوه ساغتر)).

ژنه كه گريا، كچه كانيشى گريان. دواوتهى سيامه نديش ئاموژگار ييه كه بوو كه هه لسى و ئه ركه كانى خوى به رامبه ر خاوه نه كهى له ياد نه چى. پوشت و ئه و شه وه له گه ل مه ركه كانيدا ته نيشته ته پولكه كه و چه مى هاو پى ميه وه.

به يانى گوند قه ره باله بوو. گورگ خرابوو ناو ته يمانى مالى ئه و ماله سووره كه خهريك بوو ببىته يه كيك له قوربان ييه يه كه مه كانى سيامه ندى جادوو گه ر. جوحا بوو كه پوژى دواى ئه وهى سيامه ندى جادوو گه ر شتى به ناوى چه مه كه خويندبوو پيى راگه ياندبوو ئه و ماله يه خهريك بوو ژنه كهى ته لاق بدات.

په رزىنى ته يمانه كه راست و چه پ به دارى بى چنرابوو و له بالاي موقىك به رزتر بوو، به هه مان داريش چه په ريك بۆ چونه ژوو ره وه دروست كر ابوو. ته يمانه كه بۆ پاراستنى ئاژه لى مالى و به سوود له ئاژه لى درنده و زيان به خش بوو به لام ئه مجاره ئاژه له درنده كه خوى له ناويدايه. خه لك ته ماشاى ئه و گورگه يان ده كرد كه برسيتى هارى كر دبوو و زامه كهى له بىر بردبوو وه، به قاچيكي له نگه وه به ده ورى په رزىنه كه دا ده سوورايه وه و خوى پيدا ده كيشاو ده يلوراند.

به ره له وهى بچيته ئه و شوينه سيامه ند لاي ته پولكه كه بوو. سه ركه وتو له به رده م گورگه كهى جوحا دانيشته. دهستى به سه ر خۆلى ته نيشته كى لاي سه ره كه هينا وهك چۆن دهست به سه رى هاو پى كه يدا به ينى. بزهى دلنيايى له ئاكامى ئه و پوژه له سه ر ليويدا ببوو و به رى نه ده دا. هه ر به زه رده خه نه وه قسه ي له گه لدا كرد:

((جوحاى هاو پىم، جوحاى گورگ كوژ، ئه مپو گورگ بيتاوانى ژنه كهت به گووى ئه و خه لكه ده دات كه قسه كردن و

بێدهنگی لایان وهکو یهکه، جوحای هاوڕێم، بریارم دابوو ژنهکەت و منداڵەکەت بەتەنیا جێنەهێلم بەلام تازە ناتوانم، تازە تا مردن کەژە خوشکمه).

ماوهیهک وا مایهوه ئینجا چوه خوارهوه. چوه ناو ئاوی چهمهکه و خۆی پاککردوه. گهرایهوه گوندو له دوروهوه قهرهبالغیهکهی بینی. قهرهبالغیهک بوو وهک پۆژانی جادووگهری که تێیاندا ئاویی و ئاوابیهکانی تری کۆده کردوه. پۆژانی جادووگهری له بهردهمی خهڵکی ناوچهکه سهروهری و دهسهلاتی خۆی دهسهلماند، بهسهر میملهکانیدا سهردهکهوت و ئاههنگی دهگێرا، نمایشی تواناکانی دهکرد و دهستی بهخششی دهکردوه، شامار بهدریژی میژووی دهسهلاتداریکی وهکو ئهوی نه دیبوو، ئهمپۆش وهکو جاران ههست دهکات بههیزه، وهکو جاران بهدهسهلاته، سهراچهکهش شوێنیکه سهراچهی ههموو دهسهلاتهکانه، ئهمپۆ ئاههنگی سهروهرییه وهکو پۆژانی دهسهلاتی جادووگهره مهزنهکهی شامار.

گهیشته ماله دراوسێکه و لهپشتی دهراگه هاواری بۆ کهژه کرد که ئه و ئامادهیه و ئیستا دهروات با ئه ویش بێ: ((کاتی بچین، سێ کەس بهرامبهر ئاویی دهین، دوو مرقۆی بیتاوان و ئازهلێکی درنده و بیئاگا)).
دهنگی کهژه له ژووره هات، دهنگیک ماندووبوون و لاوازی فریدابوو و دلخۆشیی دهئارده ئه و دیواری بۆ لای بیتاوانی دووهمی چاوه پێ:

((چواره میشمان له گه لدايه "خاوه نیکی به ئاگا و به به زه یی)).
پیاوهکان له دوروی مه لای شار دانیشتبوون و چاوه پێی هاتنی سیامه ندو که ژه یان ده کرد. کۆبوونه و هی هه مو یان له یه ک شویندا ئه و نا کۆکیه ی با شتر ده رخسنبوو که سیامه ند لی بیئاگا بوو. پیاوهکان مقومقویان بوو و به شی ئه وه که سانیک هه بوون گومانی خۆیان له و تۆمه ته ده ربهرن، به شی ئه وه ده روونی ساف هه بوو بزانه ی قسه نابی و به خۆپایی بو تریت ه وه بآو بکریته وه. سیامه ند ئاگای له وانه نه بوو و هه موو گوند له به را چا ویدا ببوو ده ژمن، ده ژمنیک به یه ک قسه بریاریککی گه و ره ی دابوو.

زۆرابیش له ویدا بوو و چاوه پێی ده کرد، ته نیشته مه لاکه به پوهیه کی بۆ به تفه نگیک له کۆش دانیشتبوو، دوو تۆکه ریش به تفه نگ و فیشه ک و فیشه کدانه وه به سه ر سه رییه وه وه ستا بوون. زۆراب له گه ل مه لاکه قسه ی ده کرد: ((گورگ بیانخوات یان ئه وان گورگ بخۆن من هه ر ئاگری خۆمیان پێوه ده نیم)).

به لام ئه وان بۆ ئه و ئاگره ی زۆراب کۆنه بوونه ته وه: ((ئه وه له ده ستی تۆدا نه ماوه))، مه لاکه تێگه یاند.
سیامه ند ده رکه وت، گه یشته و سلۆی کرد. وه لامی مه لاکه ی بیست: ((سه لام کوڕم. و ره ته نیشتم دانیشه)).
سیامه ند به رامبه ری دانیشته و مه لا قسه ی ده ستپێ کرد:

((من باوکتم ده ناسی، پیاویکی چاک بوو. که بیستم ده ستت داوه ته جادوو خه لکم ئاگادار کرده وه و پیم وتن یه کیک له دوو شت هه لبرێن)) یان بچن بۆ لات یان باوه ری خۆیان بپاریزن. دوا ییش بیستم بوو یته پیاو چاکیک و ئه مجاره بۆ پیاو چاکیک پوو یان تیکردووی. ئیستاش ئه وه م بیستووه که بیستوومه. تۆ داوای مه لایه کت کرد شایه ت بێ، منیش له بهر تۆو له بهر باوکت هاتم).

سیامه ند بێ پێشه کی پرسیا ری کرد: ((ئه و کاره م کرد بێ سزاکه م چییه؟)).
رهنگی مه لا گوړا، دیا ره سیامه ند تا وانه که ی کردووه:

((بۆ تۆش و کچه که سزاکه سه دارتان لی دهری، تۆش سالیك له ئاوی دوورده خریتهوه)).

یه که له دوو پیکورهی تهنه دهست، پاش خیسهیه کی زۆراب له خوی و له هاوریکه، به تووریهیه وه نه راندی:
((دار چیه؟ تهنه تهنه.. فیههه فیههه)).

تهنه کی خسته سه سه سه سیامه ندو ته ماشای زۆرابی کردو چاوه پێ خیسهیه کی تر بوو. نه مجاره مه لاکه تووره بوو،
جله کانی پاکیشان:

((دانیسه! به تهنه کی قوره وه به ره وپووی وشه کانی خوا ده بیته وه)).

سیامه ند پرسیاره که ی تری کرد:

((ئه ی نه گهر ئیمه وتمان له کاره بیئاگاین و چی وتراوه درۆ بووه)).

مه لاکه چاوی به ناو خه لکدا گیراو سه ری بۆ نه وانه به رزکرد وه که به پیوه وه ستابوون:

((هه ره کهس نه و قسه یه ی وتوه ده بی له گه ل خویدا سی شایه ت بی. نه و چواره ده بی بلین نه و دوو که سه مان
بینیوه نه و کاره یان کردوه ئینجا سیامه ندو که ژه نه و سه داری حه ده یان لیده دری، نه گهر نه و سی شایه ته شی
نه هیئا خوی هه شتا داری لیده دری و له وه به دوا شایه تی نه و وه رناگیر)).

سیامه ند:

((ئه ی نه گهر دوو کهس بوون)).

مه لا:

((نابی.. هه ره چوار)).

پیاویک له وانه ی به پیوه وه ستابوون وه که سه ودای کالیه که بکات دهستیکی له ناو پشتینه کهیدا بوو و هاواری کرد:
((ئه ی سی کهس)).

مه لا توندتر قسه ی کرد:

((هه ره نابی.. خو بازار ی جه له ب نییه)).

سیامه ند سه ری نه وی کرد:

((ئه وه گهر دنم، لیشیان بیرسه کی خوی ده کاته خاوه نی نه و قسه یه، ئینجا یان پشتی خۆم یان پشتی نه و)).

مه لا سه ری به رزکرد وه و به چاوی پرسین. کهس قسه ی نه کرد. نه و قسه ی کرد:

((کهس نایه وی بل، که واته وه نه وه یه هیچ شتی نه وترابی. ته نه ا بوه تانیکه خوا تۆله له و که سه بکاته وه که
کردوویه تی. ده ی بلّوه ی لیبه کن)).

به لام سیامه ند بریاری خوی دابوو:

((با کهس نه یلی، ئیمه ده چینه به رده م گورگ، ده چین تا بزانی کی درنده تره، گورگی برسی یان نه وانه ی گۆشتی
مروقه ده خون و به گورگ ده لین درنده)).

مه لاکه هه وی داو سیامه ند په شیمان نه بووه وه. زۆراب بیر ی له وه ده کرد وه بلّی من بینیومن به لام له و کاته دا ته نه ا نه و
دوو تۆکه ره ی به دهسته وه بوو. زۆراب له داری حه د نه دترسا چونکه ئاماده بوو مه لاکه له جیاتی خوی دارکاری بکات و
تۆمه تی نه وه شی بخاته پال که په یوه ندی له گه ل که ژه دا هه بووه به لام نه و له ئابروو چون ده ترسا، نه و ته نه ا دوو شایه تی
هه یه، هه ردووش تۆکه ری خۆین.

مه لاو سیامه ند قسه یان ده کردو زۆراب بیر ده کرد وه و خه لکه که مقومقویان بوو، گورگه کهش ده یلووراند، دیاریش بوو
نه وه تا ماوه یه کی تر به رده وام ده بی، به لام ده رکه وتنی که ژه هه موو شتیکی پی برین. که ژه ده رکه وت و له پر ده نگی ژنان

لهو بهر وه بهرز بووه:

((كهژه هات .. كهژه هات)).

هموو كرديانه ههراو پرويان كرده ئه لايه . وهك چۆنیش كتوپر دهنگ بهرزبووهو كتوپر هموو بیدهنگ بوون . كهژه بهو جلی بووكتینییه وه هاتبوو كه بۆ هموو گوند تهرخان كرابوو و ئه و كچهی شووی بكردايه دهيكرده بهری . جلهكهی كردبووه بهرو تارايهك دهموچاوی داپۆشیبوو، بووكتیک بوو ئاماده بوو بۆ هاوسه ری ببری . ژنه دراوسیكه پیشیکه وتبوو و سی كچهكهی لای راست و لای چهپیان گرتبوو، قۆلی بووکیان گرتبوو و له گه لیدا ده پۆشتن . نزیكه وتوو ژنه دراوسیكه و سی كچهكهی ههلهلهی شاییان نارد ه بۆشایی نیوان خویانو ئاپۆره كه ، ئاپۆرهش سه رسام . گه یشتنه شوینه كه و وهستان . كهژه پرووی قسه ی كرده مه لاکه :

((من خۆم پیشكهش به سیامه ند كردوه . كه تهواو بووین بمده به سیامه ند)).

چوار ئافره ته كه ههلهلهیان كیشایه وه و دهنگه دهنگ بهرزبووهو مه لاکه دواي ههولێکی ژور توانی شوینه كه هیمن بکاته وه :

((كچی خۆم ئه ی ئه گهر گورگه كه خواردینی؟)).

كهژه پیکه نی و بهیهك وشه ی دلنیاوه وه لای دایه وه و دلنیا ی كرده وه :

((نا توانی!)).

سیامه ند هه لسا و به ره و ته یمانه كه چوو . چه په ره كه ی كرده وه و پیش ئه وه ی بچیته ناوه دهستی بۆ كهژه پاره شاند و هاواری بۆ كرد شوینی بکهوی . چه په ره كه ی داخسته وه و كهژه به هیمنی به ره و ته یمانه كه چوو . ئاوی به دهیان چاوی ئه بله قه وه ته ماشای ئه وی ده كرد كه به جلی بووكتینییه وه ده پوات ، به سه رێك پرو له ئاسمان و به دلێك ترسی له سه ره وه یی ژیر پیاندا فریدابوو . ئاوی گورگی له بیر چوو بووه كه ئیستا هیمن بۆته وه و له لایه كه ی ته یمانه كه دا دانیشتوه . چه په ر بۆ دهستی كهژه كرایه وه و پێگه ی چوونه ناوه وه ی داو خۆی داخسته وه ، له دهر وهش ترس زمانی مرۆقه كانی به سته بوو . كهژه ته نیشت سیامه ند وه ستا و پیکه وه هیمن چاوه پێی گورگیان كردو ده یانزانی چی دهكات ، ئه وانه ی دهر وهش هه ناسه یان له خویان بریوو و چاوه پێی بریاری گورگی برسییان ده كرد ، نیوه یان ده یانوت ئیستا ده یانخوات و نیوه كه ی تر نه یان ده زانی گورگ چی دهكات .

گورگ ده یزانی ئه و مرۆقانه بۆ شتێك كۆبوونه ته وه ، ئه و شته چییه ؟ نه یه زانی . گورگ پیش دیلیتییه كه ی مرۆقه كانی له دووره وه ده بینی و فیکه ره یه کی له باره یانه وه بۆ دروست ببوو ، فیکه ره یه کی باش نه بوو ، خۆی و گه له كه ی مرۆقیان ده بینی و به یه كتریان ده وت : ئه وه ئه و ئاژه له یه كه خۆی له ئاژه له كانی تر جیا كرده وته وه ، وهكو ئه وان له شی درێژی پێکی زه وی نییه به لكو به ستوونی له سه ره ئه و زه وییه جیگیر بووه ، درێژییه کی سامناك ته نها له و ئاژه له تاكه دا بینویانه . ئاژه لێكه یه ك جار و دوو جار نییه بینویانه به رگی ئه وانی پۆشیوه ، مرۆقه ئه و ئاژه له یه كه پێویسته خویانی لی پپاریزن هه رچه ند یه ك جار و دوو جار نییه بینویانه ترسی لینیشتوه . ئیستاش گورگ ده بینی دوو ئاژه لی له هه مان جۆر له ناو هه مان ته یماندا هه ن . دیاره ئاژه له كانی دهر وه وهكو خۆی ئه و دوو هاوپه گه زه ی خویانیا ن گرتوه .

گورگ له لایه کی تری ته یمانه كه دا چه ناگه ی خسته بووه ناو جووته دهستی و ته ماشای مرۆقه كانی دهر وه ی ده كرد ، بیر ده كرده وه خۆی و گه له كه ی ته نها بۆ مه په كان و ئاژه له كان زیانیا ن هه یه ، به لام مرۆقه زیانی بۆ هاوپه گه زی خۆشی هه یه : ((مرۆقه زالم مرۆقه درنده)).

هیمنی ئاژه لی ناو ته یمان درێزه ی كیشاو خه لك كه وتنه ورته ورت ، ورته ورتیش بووه هاواری سه رسوپمان ، گورگه كهش

سهریسو پمابوو:

((مروڤ زولم دړنده هاوار زولم دړنده هاوار مروڤ دړنده)).

زۆراب وهكو ئهوانى تر ئهوهى بينى وورته ورتو هاواره كانى بيست، زانى له سهر ليواى دۆراندایه، دهيدو پړينى و تا هه تا ناغايه تى نابيينته وه. تهنه كه كهى هه لگرت و خنييه نيوان داره كانى ته يمانه كه و هاوارى له گورگ كرد. گورگ لووردهى زۆرابى بيست و خوى لووردهيه كى كردو پاپه پى. ئاوړى دايه وه و زۆرابى بينى، نه يناسييه وه به لام بينينى بهس بوو بۆ شي تبوونيكى كتوپرى. دوو چاوى زه فكدنه وه و په لامارى ئه و لايه تى ته يمانه كهى دا. ناغا له ترسا به پشتا كه وت وزهوى جهلدهيه كى دا له و پشتهى. هه موو ئاوايى پيكنى، ته يمانه كه و چه پهره كهش پيكنه نين. زۆراب هه لسايه وه و هاوارى كرد:

((سيحره... جادووه... ئهى له بيرتان چووه سيامه ند ساحره؟)).

كهس ئه و دلگه رمييهى بۆ نه سه ند وه، مه لاي هيمن چاره سهرى هه بوو:

((ئه گهر سيحر بى نيشه كه مان ئاسانه. سيحر به تال ده خوينم)).

به دهنكى بهرز چهند ئايه تيكي خويندو به خه لكى وت وهك چۆن له بلاو كرده وهى تۆمه ته كه به شدارييان كردبوو ئه مجارهش به شدارى بكهن و هه ر كهس چهند ئايه تى له بهره:

((با بيانخوينى... سيامه ند تۆش به دهنكى بهرز بخوينه تا گويمان لييت بى)).

هه موو دهنكيان بهرز كرده وه، شوينه كه بووه كوردهى هه نگ. گورگ هيمن بووه وه، وهكو پيشتر سكى بهزه وييه كه نووساندو چه ناگهى خسته وه نيوان دوو دهستى. سيامه ند به دهست ئامازهى بۆى كرد وهره نزيكمان، ئاژه له كه به هيمنى و به سهرى كزمه و چو بۆ لايان، بهزه ليليه وه له بهرده مياندا دانيشت و سهرى له گه ل زهويدا جوت كرد. سيامه ند دهستى به سهردا هينا و به دهنكى بهرز ئايه تى خويند.

ئه و ديمه نه دوا بهرگريى دلله كانى به زاندو خه لك به گهره و بچووكه وه گريان، جگه له زۆرا به كه يان گريان تا گويمان له كه ژه بوو هاوار بۆ مه لا دهكات:

((ههر ليهر بيمده به سيامه ند)).

داواكه بى ناره زايى كهس تپه پى، ئاوايى پييان باش بوو، باش و سهر و خۆش، به لام ئه وه بۆ مه لاهه شيوازيكى نوئ بوو، شوينه كهش لاي ئه و گونجا نه بوو، لاي كه ژهش له و شوينه گونجاوتر نه بوو:

((به ئى ههر ليهر، دوو شايه تمان دهوى، گورگ يه كيكيانه)).

ژنى دراوسى و كچه كانى هاواريان كرد:

((ئيمه شايه تين)).

پياويك هاوارى كرد:

((منيش)).

پياوه كانى تريش:

((هه موومان شايه تين)).

هه ر له ويدا و له سهر ترين ديمه نى سه دان سالى ناوچه كه مه لاهه له وديو ته يمانه كه وه كه ژهى به سيامه ند دا. سيامه ند و كه ژه چوونه دهره وه. دوو پيكوپه كه تهنه گه كانيان له بهر پيى كه ژه دا فريدا، له بهرده ميديا وهكو مندا ل وهستان تا بيريانكه وته وه تهنه گ بۆ چيى تر جگه له كوشتنى مروڤ دهست ده دات، دانه وينه وه و دوو تهنه گه كه يان هه لگرت وه و هاواريان كرد:

((ههر ئه مرو شاييه كه دهكەين)).

فیشهکیان به ئاسماندا تەقاند. ئەمجارە تیکرای ژنانی گوند هەلەهەلەیان کیشا. زۆراب ھاواری ئاوازی بیست داوای کوشتنی دەکات، کەژەش بە ھاواریکی خۆی شوینەکە ی بیدەنگ کرد:

((ئیمە لیی خوش بووین، من لیی خوش بووم، سیامەندیش لیی خوش دەبی)).

یەك لە دوو تۆکەرەکی زۆراب خۆی بەسەر گوێچکە ی مەلاکە شوپکردووە و چریاندى:

((حەزەت لە کامیانە لە زۆرابی بکەم "بیکۆژم یان فەلاقە ی بکەم؟)).

مەلا سەری نەخیری بۆ ھەردووکیان بادا. تۆکەرە کە پرسیبووە:

((مامۆستا! شایەتیى گورگ وەرەگیرى؟)).

مەلا ئەمجارە سەری بەلێی لەقاند:

((بۆ نا؟ با گورگ شایەت بى لەسەر زۆلم و بیناگایى مرقە)).

رێگە بەرەو ئەودیوی ژیان

سیامەند و کەژە ماوەیەك پێکەووە ژیان، پێکەووەش قسەیان بۆ خەلک دەکرد "سیامەند بۆ پیاوان و کەژە بۆ ژنان. سیامەند زووتر لەو دەیزانی زۆر کەس قسەکانی بەهەلە وەرەگرن، ئەوی نمونە ی بەرزى پێش چاوان ئەوانى لاوازی خستبوو داوی ئازاریك و لەتبوونیک: لەتبوون لەنیوان بەرزاییەکان و نشیوەکان، لەنیوان ئەو نمونە بەرزە ی بانگهێشتی بۆ دەکردو ئەو ژیانە ی لەکۆنەو دەیانبردە سەرو نەیان دەتوانی بۆ ئاستی ژیانەکە ی ئەو بەرزى بکەنەو. خەلک حەزیان بەو ژیانە بیگەرە دەکرد کە لەودا بەرجەستە دەیانبینی، ئەو حەزەش بوو ھەستیک بە تاوانبارى، تاوانبارى کەسانیک لەبەنى شیوەکەو لوتکەکانیان دەبینی، تەماشای لوتکەکان دەکەن و ئاواتە خواز دەبن بیانگەن، تەماشای دەکەن و تەماشای دەکەن تا ماندوو دەبن و دەگەرێنەو ژیانى پۆزانە ی خۆیان، ئینجا تەماشای خۆیان دەکەن و دەبینن خەریکی کارى دونیایین، دەبینن دلایان بەو شتانە خوشە کە پێش کەمێک بچووک دەهاتنە پێش چاویان: دەغل و ئازەل و ژن و مندالەکانیان.

مامۆستاکەیان ئەو ئازارە ی دەبینی، ئازاریشى بۆ ئەو ئازارە دەچەشت. دەیزانی کەلێنیک ھەبوو زووتر لەدلى خۆیدا بینیبووی، لەتبوون بوو لەنیوان دوو شتی بەپۆلەت دژ بەیەك: تەنیا ییەك تێیدا لەگەل ژیانى پۆحدا دەژی. لەلاکە ی تریش

داواکارییه‌کانی ژیان. له‌تێوونێک بوو له‌ساتێکدا وایزانی ده‌بی له‌به‌رامبه‌ریدا چاری شکست و دۆڕان بدات.

به‌لام هه‌ر خۆشی بوو زانیبووی که ژیان هاوسه‌نگیه‌، هاوسه‌نگیه‌ له‌نیوان داواکارییه‌کانی ئاسمان و زه‌وی. هه‌ر خۆی بوو که به‌خۆی ده‌وت خاوه‌نی مرۆفه‌کان ئه‌و مرۆفانه‌ی بۆ ئه‌شکه‌وت دروست نه‌کردوه‌، ئه‌و مرۆفانه‌ی بۆ ته‌نیاپی نه‌ویستوه‌.

مامۆستا که‌یان زانی که ده‌بی پێش ئه‌وان له‌و له‌تێوونه‌ پزگاری ببی، پێش ئه‌وان ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ به‌جێبێنی، ئه‌و پێگه‌که‌ی گرتۆته‌ به‌رو ده‌بی تا کۆتاییه‌که‌ی بپوات، پاش خۆشی تۆره‌ی ئه‌وانه‌ بزانن و کار به‌و زانینه‌ بکه‌ن. رۆژێک به‌ گوندی وت له‌و شوێنه‌ی خۆی که هه‌زاران ساله‌ تێیدا گیرێ خواردوه‌و که‌مێک بجوولێته‌وه‌و بۆ ده‌شت بجی. خواردنی دروست کردو کردیه‌ سه‌یرانیکی بچوک.

هه‌ر له‌ویدا پێی وتن ئه‌و پێگه‌یه‌ی گرتویه‌تی به‌ر پێگه‌ به‌ مرۆف نادات ده‌ستبه‌رداری ژنو مندال و بژێویه‌که‌ی بی. خۆشی کرده‌ نموونه‌ بۆیان، خۆی که‌ کاری شوانی ده‌کات. بۆ ئه‌وه‌ی له‌و ئازاره‌ش زیاتر پزگاریان بکات قسه‌کانی جارانی بۆ کردنه‌وه‌. باسی سروشت و جوانیه‌که‌ی بۆ کردنه‌وه‌ که به‌خششه‌و خۆشیه‌کی ره‌وا به‌ مرۆف ده‌به‌خشێ. باسی ئه‌و خۆشیه‌ ره‌وایه‌ی بۆ کردن:

((ئه‌م خۆشی و جوانیه‌ به‌خششیکی خاوه‌نه‌که‌مانه‌، به‌رامبه‌ر به‌وه‌ش داوای دوو شتمان لێده‌کات“ داوا ده‌کات پێی بزانن، داواش ده‌کات ئه‌و خۆشیه‌ نه‌مانه‌له‌تێنی و وا بزانن ژیان هه‌ر ئه‌وه‌یه‌و هه‌ر بۆ ئه‌وه‌یه‌ بژین. ئه‌م خۆشیه‌ به‌شیکه‌ له‌ ده‌رمانی ماندوو و به‌لام که‌ له‌پێگه‌که‌ لایدا ده‌بیته‌ نه‌خۆشی، نه‌خۆشیه‌ی باوه‌ش کردن به‌ فه‌ناو تیاچوون و پشتکردنه‌ ئه‌وه‌ی تا هه‌تا ده‌می، ئه‌و نه‌خۆشیه‌ش ئه‌وه‌نده‌ قوول په‌گه‌کانی له‌ دلی مرۆفدا داکوویه‌ بۆ مرۆفایه‌تی بۆته‌ په‌تا)).

رۆژێکی سه‌یر بوو، هه‌ر وه‌کو ئه‌و رۆژه‌ سه‌یرانه‌ی جادووگه‌ره‌که‌ ده‌یکردنه‌ ئاهه‌نگ و خواردنی تێدا ده‌به‌خشین، ئینجا خه‌ڵکه‌که‌ دلیا بوون سیامه‌ند بۆته‌وه‌ به‌ جادووگه‌ر، جادوویه‌کی له‌جۆریکی تر هه‌ناوه‌، جادوویه‌ک دلی ده‌کاته‌ ئاوینه‌و مێشک له‌ خه‌وش پاکده‌کاته‌وه‌.

سیامه‌ند رۆژانی دواتر له‌سه‌ر ئه‌و هاوسه‌نگیه‌ی نیوان داواکارییه‌کانی ئاسمان و زه‌وی دپۆشت، له‌کۆتایی هه‌موو قسه‌کانیشدا دووباره‌ی ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئاگیان له‌و په‌تایه‌ بی که‌ مرۆفایه‌تی له‌کۆنه‌وه‌ هاریوه‌: خه‌له‌تان به‌و ژیانه‌ یه‌که‌مه‌ کورته‌، کردنی ئه‌و ژیانه‌ به‌ دوائاو و دوائامانج.

سیامه‌ند له‌و ماوه‌یه‌ زۆتر باسی ئه‌و په‌تایه‌ی بۆ ده‌کردن، په‌تایه‌کی جیا له‌و په‌تایه‌ی ده‌یویست خه‌ڵکی پێی بترسینی تا گوند چۆل بی ئه‌ویش گه‌نجینه‌کانی شاره‌کۆن ده‌ربکات. ئیستا خه‌ڵک له‌و په‌تایه‌ ده‌ترسینی تا گه‌نجینه‌کانی دلی خۆیان بدۆزنه‌وه‌. سیامه‌ند ده‌ستی خسته‌ سه‌ر گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌ بۆ خۆی و بۆ ئه‌وان“ دلی... ئه‌و دلی بۆ یه‌که‌م جاره‌ هه‌ست بکات به‌پێگه‌ی دروستی خۆیدا ده‌پوات.

* * * * *

خه‌ڵک له‌ واتای په‌تا تێگه‌یشتن به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی په‌تایه‌که‌ به‌ وانا ناسراوه‌که‌ی خۆی بۆ ناوچه‌که‌ هه‌شارداوه‌و چاوه‌ڕێیه‌ ئاشه‌که‌ی خۆی بگێڕی. په‌تا که‌ له‌ گه‌رمه‌ی هاویندا پووی گرژی خۆی نیشان دا، سیامه‌ندی بچووکیش بوو یه‌که‌م قوربانی.

سیامه‌ندی بچوک گیانی ده‌دا کاتێک په‌تا که‌ ژه‌شی گرتوه‌. که‌ژه‌ له‌جێگه‌ی سه‌ره‌مه‌رگدا که‌وتبوو کاتێک سیامه‌ند منداله‌که‌ی هه‌لگرت تا له‌ته‌نیشته‌ی باوکییه‌وه‌ له‌سه‌ر گرده‌که‌ ببنیژی. که‌ژه‌ به‌چاوێکی پوکاووه‌ ته‌ماشای لاشه‌ی

مندالە که ی کرد، دەستی بۆ بەرز کردەووە و تەنھا یەک پستە ی بۆ و ترا:

((خواحافیز سیامەندی بچووک)).

سیامەند مندالە که ی ناشت. کاتی ئەوێش نەبوو لای گۆری جوحا دانیشی و کارە ساتە که ی بۆ بگێرێتەو، پەتاکە وەکو ئاش مڕۆفەکانی دەهاری و کاتی ئەو نەبوو بە جوحا بلای چۆن سیامەندی بچووک و وەکو مندالی خۆی خۆشدەوێست، کاتی هیچ باسیک نەبوو، کەژە تەنیا یە و مەرگ لە دەوریدا درەوی خۆی دەکات.

سیامەند لە گەردە که چوو خوارەو، راپیکردو خۆی گەیانده کەژە، نەوێست کەژە بە تەنیا پووبەپووی مەرگ بێتەو، دەیزانی مەرگی کەسی تەنیا سەختترین مەرگە. سیامەند وێستی کەژە تەنیا نەبی، وێستیشی بۆ دواجار ئەو قسانە ی بخاتەو یاد کە دەیان جار بۆ خۆی و بۆ خەلکە که وتبوونی: مڕۆف بۆچی هاتۆتە سەر زەوی، بۆچی دەپوات، کۆتایی گەشتە که کۆییە. وێستی پێی بلای هەرچی یەکی وتوو تەنھا قسە نەبوو، وەکو قسە ی ئەو کەسانە نییە دانایی دەنوێنن و لە کاتی کارەساتدا خۆیان لە ناو خۆلدا دەگەوزێنن. ئەو پەزنامەندی فییری خەلک دەکرد، ئێستاش خۆی پەزنامەندە.

گەیشته لای کەژە و زانی پێوێستی نە دەکرد پەلە بکات، کەژە بە تەنیا بوو کاتیک ئەمانە تە که ی دایەو دەستی خاوەنە که ی، بە تەنیا بوو و دوو چاوی نیو داخراو بوون، دیار بوو چاوەرپێ ئەو بوو دوا و شە ی پێی بلای. وشە که ی نەوت بە لām زەردە خەنە ی پەزنامەندی و دلنای ی بە سەر دوو لێوییەو دیار بوو... سیامەند قبوولی کرد، بە دلێکی پەرگریانەو ئەو کۆتاییە ی قبوول کرد، شەرپێکی دەستەو یە خەشی لە گەل ئەو هاواری کرد کە وێستی سنگی بکاتە دوو کەرتەو و دەربچێ. هاواری کە کپ بوو و لە جیاتی خۆی دوو فرمێسکی نارد... یەک بۆ کەژە و یەک بۆ سیامەندی بچووک. سیامەند کەژە ی لە سەر گەردە که تەنیشته مندالە که ی ناشت. ئێستا بوونە شەش کەسی غەریب، شەش گۆر بە تەنیشته یە کەو، یەک لە پشستی ئەو ی تر. سێ کۆنە که لە دوا ی هەموویان، کەژە لە پێش هەموویان، شوێنیش بۆ غەریبان لە پێشەو زۆر ماو. تەماشای گۆری کەژە ی کرد و تەماشای شوێنی بەردەمی کرد: تۆ بلایی خۆی لە غەریبیدا بمری؟ تۆ بلایی ئەو شوێنە ی دەستبکەوی؟ تۆ بلایی ببیتە حەوتەمی غەریبان؟

ئاوایی چۆل بوو، کەسانیکی تاکوتەراش مانەو، ئەوانە بوون کە پەتا خستبوونی و چاوەرپێ ساتی خۆیان دەکرد. لە گەل ئەوانە دا مایەو. دەیزانی هیچی بۆ ناکرێ، بە لām با بە لای کەمەو بە تەنیا نەمرن، با تروسکاییە ک بەر لە کۆچ ببینن. سیامەند مایەو و ئەوانە یەک یەک دەمردن. تەنھا یەک کەس مایەو. سیامەندیش پەتاکە ی گرت و کەوت. تەنیشته ئەو کەسە راکشا. تا دواوە ناسە قسە ی بۆ کردو باسی ئەو جیهانە ی بۆ کرد کە چاوەرپێ هەردوکیانە. پیاو کە لە مردن دەترساو دەگریا، سیامەندیش ئەو جیهانە ی لای ناشناو خۆشەوێست دەکرد کە وان بۆی دەچن:

((تا ئێستا لەم ژیانە یە کەمەماندا غەریبین. ئەم زەوییە ولاتی ئێمە نییە. ولاتی ئێمە ئەو زەوییە یە کە لەئاسماندا یە و ماو یەکی دووردرێژ لە مەو بەر، ماو یە کە خۆشمان بیرمان نەماو، جێمان هیشتبوو، نەخیر! لێی دەرکراین، لێی دەرکراین و ئێستا بانگمان دەکات بۆی بگەڕێنەو)).

پیاو کە مردو سیامەند چاوەرپێ ساتی خۆی بوو. پەتا تەنھا چەند پیاویکی گوندی بەزیندوویی هیشتەو، ئەو پیاوانە مەردایەتی هاواری بۆ کردن ئەو هەلەاتنە قبوول نەکەن و بۆ ناشتنی مردووەکان بگەڕێنەو. پیاو کە گەیشته لای سیامەند و بینیان دەیهوێ بە دەستی بێهیزی ئەو کەمتیارانە دووربخاتەو کە لەو بەرەو هاتوون بۆ خواردنی لاشە ی هاوڕێکە ی.

سیامەند بەشی چەند و تەیه ک هەناسە ی مابوو. سیامەند پێی وتن خۆی و ئەو پیاو لە شوێنی خۆیاندا بنیژن و خۆیان دەر باز بن. پیاو کە قبوولیان نەکردو پێیان وت کە ئەوان دەزانن شوێنێکی بۆ خۆی لە سەر گەردە که داناو. پیاو کە یان

برده گۆرستانى گوندو ناشتيان و سيامه نديان برده سەر گرده كه. سيامه ند له سەر پرووى گرده كه پاكشاپوو و تەماشاي ئاسمانى دە كرد، ئىنجا داواى لىكردن بە سەر لاتە نىشتدا پالى بخەن. سيامه ند تەماشاي گۆرە كانى كرد. سى كەسە غەرىبە كه، جوحا، سيامه ندى بچوك، كەژە، لەولاشەو سەگە كه و گویدرێژە كه. زەر دە خەنە يەك چوو سەر لىوى ساردى: ((ئەوسا نەماندەزانی ئەو سى كەسە كى بوون و دەمانوت سى كەسى غەرىبە لەكۆنى كۆنەو نىژاوان، تومەن ھەموومان ھەر غەرىبەن، ھەموومان دەنێژيێن و داواى ماوہيەك كەس نامانناسيێتەو و لە ناوى خۆمان و باوك و باپىرمان، لە ژيان و گۆزەران و بەسەرھاتە كانمان تەنھا گۆرپك دەميئيێتەو، ئەويش داواى ماوہيەك كۆر دەبيێتەو)).

شت زۆر بوون جيگەى خەفەتى ئەو كاتەى سيامه ند بن:

((باو وايە ئەو دەى لە سەرەمەرگدايە كەلوپەلەكانى كارەكەى لاى سەريیەو دابنن، پەتا ئاوايى لەناكاو برد. ھەموو مردن يان پايانكرد، ئەو دەى مرد نەمانتوانى ئەو دەى بۆ بكەين)).

لاويك لەناو ئەو پياوانە ئامادە بوو ئەو لەگەل سيامه نددا بكات:

((دەچمە مالتان و شتەكانت دەھيێم)).

لى پرسی:

((چى دەھيێ؟)).

لاوہ كه:

((جلوبەرگى كاتى جادوگرى)).

ئەو راپوردوو پۆشت و بپايەو:

((نەخیر! ئەوانەم زوو گەياندە ئاكامى خويان، ئەگەر شتم بۆ دەھيێ گالۆكەكەم بۆ بيێنە. گالۆكى شوانى، تا دەھيێنى گۆرەكەم ئامادە دەبى)).

سيامه ند لەسەر لىوارى ئەو كۆتايیەدا وەستاو كه پاش دواسەفەرى لاى ببوو و پروداويكى ئاسايى. ئەوسا مردن سام و خەفەتى ھەبوو، پاش دواسەفەر و دواگەپانەو ش بوو ئەو پروداوہى پيويستە لەولای سام و خەفەتەو بوەستى. سالانيكى زۆر لەمەوبەر دەھاتە ئەو شوینە و گۆرەكانى دەھيێ. پاكشاوہكان سەر بە زەمانىكى دوور بوون، وائىستاش خۆى دەچيێتە پاليان. داواى سالانيكى زۆرى تر خەلك دین و گۆرەكەى ئەو و جوحا و كەژە و سيامه ندى بچوك دەبين و دەلین ئەمانە ھى زەمانىكى كۆن. پيێدەكەن و يارى دەكەن و دەلین ئەوانە مردوون و ئيمە زيندو... پيێدەكەن و يارى دەكەن تا ئەو پۆژەى خۆشيان دەپۆن. ھەموو كەسيك كاتيگ گۆرپك دەھيێ دەلى ئەو گۆرپى كەسانى ترە نەك ھى من وەك چۆن خۆى خواوہنى گۆرپك نەبى كه جارى ھەلنەكەندراوہ. ھەموو كەسيك مردن وەكو مردنى ئەوانى تر دەھيێ. ئەو ھەستە خەلەتيئەرە لاى سيامه ند پاش دواسەفەر و دواگەپانەوہى نەما، وائىستاش بەھيمنيەوہ ئەو پاستيیە قبوول دەكات كه پيێش ئەم ساتە بە دل و بەعقل قبوولى كردبوو: مەرگ بۆ منيشە، منيش خواوہنى گۆرپ، ئەوئەندە ھەيە جارى گۆرەكەم ھەلنەكەندراوہ. ئەو پاستيیەى بەھيمنى و بەلتيكى پازيیەوہ وەرگرت لەو كاتەى خەلكى تر بە سام و خەفەتەو بەرەوپرووى دەبنەوہ، دەترسن و خويان دەخلافين تا لەناكاو دەبرين و تەي لوتكەى غەفلەت دەلین: نەمزانی ئەو پۆژە دەھيێم.

لاوہ كه بۆ ئەو گوند چۆلە پۆشت كه كەمتيارەكان تيدا دەسوورپانەوہ، خيرا پۆشت و خيرا گەپايەوہ. لاوہ كه وەستا و گالۆكى شوانیيەكەى سيامه ندى بە دەستەوہ بوو. سيامه ند دەستى بۆ دريژكرد و ويستی وەرييگري و ماچى بكات، نەيتوانى و تى با لاى سەريیەو دابنن، وتى سەد سالى تريش بژيايە:

((ھەر دەبوو مەشوان... ھەر دەبەمەوہ بە شوان)).

گالۆكەكە چووہ نيوان خۆى و گۆرەكان. تەماشاي ئەويش و ئەوانيشى كرد و دا قسەى بۆ پياوہكان وت:

((ئەم پەتایە هات، وەك چۆنیش هات دەپوات. ئاگاتان لە پەتا گەورەكە بى كە لەوەتەى مرقە هەیه ئەویش هەیه. ئاگات لە خەلەتان بى بەم ژيانە كورتە، ئەم ژيانەى چەند دريژ بێتەو هەر كورتە.. پەتا ئەو هیه)).

تەماشای گۆرەكانى كردو قسەى لەگەڵدا كردن:

((دەتوانم بلىم كاتىتى هەموو شتىك تەواو بى.. من هاتم و لاى ئیو دەست پێدەكەمەو)).

تەماشای ئاسمانى كردو قسەى لەگەڵدا كرد:

((من ئامادەم)).

سیامەند بێدەنگ دواوەناسەى دا. سى سالى تەواو نەكردبوو. سى سال كۆتایى كەيان چەند سالىكى پڕ لە پروداو و سەفەر و گۆرپان بوون. پیلووەكانى بەسەر چاوەكانیدا شوڕ بوونەو و جگەلە پەلەیهكى پەرشوبلاوى ئاسمانى هاوین هێچى ترى نەبینى.

* * * * *

پاش مردنى سیامەند و ناشتنى لەتەنیش كەژەو و كەس بۆ گوند نەگەرايەو. تەنها ئەو چەند پیاو و بوون پەتا نەيكوشتبوون. كەسیان حەزى نەكرد بگەڕیتەو، هەموو لەو شوینە و یادە تالەكەى دووركەوتنەو، بۆ زۆر دور پۆشتن، شاماریش بوو وێرانە. پەتا كەسانىكى زۆرى گوندەكانى تریشى خست، پەتا لەدواى خۆیدا بیابانىكى چۆلى جێهێشت. دواتر ئەو چەند پیاو و گەرانەو و گالۆكەكەى سیامەندیان بینییهو، گالۆكەكەیان بە كێلەكەى هەلواسى، جارىكى تر چوون و درەختىكيان لەسەر گۆرپى چاندو بەو درەختە رايانگەيان لەم شوینەدا پیاوچاكێك نێژراو. هەر ئەو جارە بوو ئیتر قەت نەگەرانەو. درەختەكە دواى بوو و سى و ژۆرتەر. گۆرپى سیامەند بوو قسن و ئەو قسنە بوو زیارەتگەى خەلكى ئەو دەورووبەر. ئەوان تەنها ئەو چیرۆكەیان بیر ما بوو: پیاوچاكێك خۆى و ئافەرەتێكى داوین پاك بوختانیان بۆ كرابوو بەلام لەسەر دەستی گورگیكى دپندە بێتاوانیان ئاشكرا بوو.

كەسانىكى تر هاتن ناوى سیامەندیان نەبێستبوو، بە وشكەكەلەك شوررایەكیان بە دەورى ئەو حەوت گۆرپەى بەتەنیش یەكەو بوون دروست كرد، دەشیانوت جگەلە پیاوچاكەكە شەشەكەى ترمندالێك و پینج موریدی بوون، گۆرپى پیاوچاكەكە لەپیش هەموویان و ئەوانەى تر لەدواوەى. دوو گۆرپە دوورەكەش بوونە قسنى دوو موریدی ترى پیاوچاكەكە و ئەوانیش دواى خزانە ناو شورراکە. خەلكەكە وتیان یەكێك لەو دوو گۆرپە دوورە زۆر قەلەو بوو و ئەو هەى تریان زۆر كورتە بالا. قەلەو كەیان پاش ماو هەيك بوو جیگە نەزرو دوعاى كۆر و كچه لاوازهكان و ناویان نا پیری قەلەوى. نۆ گۆرپوون، شێخێك و هەشت مورید، شێخى پیرۆزى ئەو هەشت موریدە ناویكى پیرۆزى هەبوو: پیر خدرى شامار.

* * * * *

ئەو پۆزەى دوو رېبوارەكە پێش ئیوارە بەرەو (مالۆلە) دەپۆشتن بەهاریك بوو وەكو ئەو بەهارانەى سیامەند سەفەرى تیدا دەكردن و دەگەرايەو، وەكو ئەو بەهارەى بۆ سیامەند پێكەنى و پێى و ت برۆو چیتەر بە دەورى خۆت و گوندەكە مەخولیو، وەكو ئەو بەهارەى سیامەند بە دلیكى دوو كەرتەو گوندەكەى جێهێشتەو تالەو زیاتر بە دەورى بەتالیدا نەخولیو، هەر وەكو ئەو بەهارەش بوو كە جارىكى تر گەرايەو و عیشقى سروشتى لەگەڵ خۆیدا هێنا، هەر وەكو ئەو دوابەهارەش بوو كە واتاكانى ژيان و ئەودى ژيانى بۆ خەلك هێنا، بەلام هەر وەها بەهاریك بوو وەكو ئەو بەهارانەى تێپەریو و هەزاران وەچەى مرقایەتى بینیویان.

دوو رېبوارەكە كاریکیان لەو گوندە هەبوو دەبوايە زوو بەئەنجامیان بگەیهندایە پاشان بۆ گوندی كانی كەو شۆپوونا یەتەو و دواتر بۆ خوارتر بۆ ئەو هەى دواى تاریكى بگەنە دێى زەنان. ئەو لاو هەى چەند مانگیكى مابوو بێتە سى

سال و پیاوه به ته مه نه که په له یان بوو بگه نه گونده که، به لام پیاوه به ته مه نه که نه یده ویست نه و درغه ته له دست بدات و ده ویست بچینه سهر نه و قس نه.

دوانه که دوو نیستره که یان له بنی ته پۆلکه که جیهیشت و سهرکه وتن. باران به سهر ته پۆلکه که باریبوو و دره خته کان و گۆره کان و شوورای وشکه که له کی چوارد هور یان ته پربوون. هه وره کان که میڤ لاجووبوون و خۆریکی زهردی به هاری له نیوان نه و هه ورانه دره که وتبوو، په لکه زێږینه به زتر له زنجیره کتوه که ی بهرامبه ریان به سهر هه وره کاند هه لگه پابوو. پیاوه که بهرامبه ر گۆری سیامه ند به پیوه وه ستاو نه و لوه ی سی سالی ته واو نه کردبوو له بهرده میدا له سهر نه ژتق بهرامبه ر گۆره که چۆکی دادا. لوه که سهری نه وی کردو پارایه وه:

((پیر خدری شامار، پیری غه ریبان، که سیکی غه ریبم، دوام بۆ بکه سه لامه ت برۆم و سه لامه ت بگه ریمه وه و ئیشه کانم ئاسان بن)).

پیاوه به ته مه نه که نه و پیره ی دهناسی و ده زانی پیوسته دوام بۆ نه و لوه راست بکاته وه:

((پیر خدر هه میشه ده یوت راسته وخۆ داوا له خاوه نه که تان بکه ن.. ده گریاو ده یوت من کیم تا بمخه نه نیوان خۆتان و خوا؟)).

لوه که حه زی کرد بزانی پیاوه به ته مه نه که پیر خدری بینوه، پیاوه که ش پی و ت که بینبووی و قسه کانی بیستبوو نه و نه ده هیه:

((شهرم لیده کردو ده چومه پشتی نه و خه لکه ی گوییان لیده گرت، به دزییه وه ده چوم و قسه کانیم ده بیست)).

لوه که هه ستاو دوام بۆ تۆ پاکشاوه که ی کرد. دهستی بۆ په پۆیه کی سه وزی سهر لقیکی نزیک بردو له وه لامي پرسپاری چی ده که یی هاوړیکه ی وتی ده یه وی پارچه یه کی نه و په پۆ موباره که هاوړیی سه فهره که ی بی. پیاوه به ته مه نه که نه و نه ی پی و ت که له و پیر خدره بیستبووی:

((سه وزایی به هار زیندوو بوونه وه ی پاش مردنه، موعجیزه یه کی خاوه نی نه و به هاریه، موعجیزه یه که نه و نه ده دووباره بۆته وه لای خه لک بۆته شتیکی ئاسایی، نه و پروداوه گه وره یه بۆته شتیکی ئاسایی، په پۆیه کی سه وزی مردووی سهر گۆری مردووانیشیان له لا بۆته شتیکی گه وره)).

لوه که ته ماشای ئاسمانی کردو وازی له په پۆ هیئا. نه و و هاوړیکه ی چوونه خواره وه و سواری دوو نیستره که یان بوونه وه. ههر له و شوینه دا بوون و له ولاخه کان یان نه خورپبوو کاتی که پیاوه که سهری بۆ ته پۆلکه که به رز کرده وه، لقه کانی سهره وه ی دره خته کانی لیوه دیاربوون. له لوه که ی پرسى:

((سیامه ند! ده زانی باوکت بۆچی نه و ناوه ی لی نابووی؟)).

پیاوه که خۆی وه لامي نه و پرسپاره سهره ی نه و کاته نه گونجاوه ی دایه وه:

((باوکت به ناوی که سیکه وه ناوی نابووی سیامه ند، مندا ل بووی باوکت مرد، بمایه باسی نه و سیامه نده ی بۆ ده کردی)).

لوه که پرسى:

((نه و سیامه نده وه کو تۆ باوکت خه لکی شامار بوو؟)).

زهرده خه نه ی پیاوه به ته مه نه که هی که سیڤ بوو یاده وه ریی ژۆر به میشکیدا هاتبن، زهرده خه نه یه کی خۆشیی تیکه ل به خه فته. قسه ی تریان کرد پاشان پیاوه که پرسپیه وه و لوه که ی سهر سوپرمانده وه:

((شیوه ی نه م پیر خدره چۆن دینه پيش چاوت؟)).

پرسپاره که هی نه وه نه بوو بکری، ده بی چۆن بی؟

((بیگومان پیاویکی موبارهک بووه، وهکو هه موو پیاویکی موبارهکی تر)).

پیاوه به ته مه نه که ورده کاریی دهویست، لاوه کهش نهیده زانی بۆچی:

((به ئی وا بوو، به لام شیوه و جلوه بهرگی چۆن بوون؟)).

لاوه که سه ری بهر ز کرد وه بۆ ئه و په رۆ سه وزانه ی لقه کانی سه ره وه ی دره خته کان و وتی ئه و پیر خدره وا دیته پیش

چاوی که پیاویک بوو:

((هه شتا یان نه وه د سال ته مه نی بوو، ریشیکی سپیی دریشی موبارهکی هه بوو، پۆشاکیکی سه وزی له بهر دا بوو

عه بایه کی سه وزی له سه ر شان بوو، میزه ریکی سه وزیش، ئه و گۆچانه ی به کیله که یه وه هه لواسراوه به ده سه ته وه

ده گرت و هی دی هی دی پۆی ده کرد، خه لک به ره و پیریه وه ده چوون یان زیاره تیان ده کرد و ده ست و قاچیان ماچ ده کرد)).

زه رده خه نه ی پیاوه که بووه پیکه نین. پیکه نینه که ی بووه وه به زه رده خه نه، ته ماشای زنجیره شاخه که ی به رامبه ری

کرد. په لکه زه رپه نه ی سه رووی لوتکه کانی زنجیره شاخه که له بهر چاویدا وه کو لاویکی به گور به شه وق و به که یفه وه

ده دره وشایه وه، ئاوازی بلویری شوانیکه به ره و ئاسمان بهر زبۆته وه و له و بهر زاییه دا گیر ساوه ته وه و ده نگی خۆش بۆته

په نگی قه شه نگ:

((ئیی سیاهه ند! چۆن کوپیک بووی!)).

پرسیار و سه رسوپمان به شی ئه و پۆژه ی ئه و لاوه بوو:

((ئه وه ده ئیی چی ئاغا گیان؟)).

پیاوه که پاژنه ی له سکی ئیستره که ی داو خستییه جووله:

((هیچ کوپم... هیچ.. زۆراب ئاغا پیر بووه و وپینه ده کات)).

پیکه وه پۆشتن و له ته پۆلکه که و نۆ پاکشاوه که ی سه ری دوور که وتنه وه. زۆراب دوا ئاوپری بۆ ته پۆلکه که دایه وه که ئیستا

هه موو دره خته کانی و شوورای وشکه که له کی ده وری گۆره کانی لێوه ی دیار بوون:

((ئیی سیاهه ند! بهر استی چۆن کوپیک بووی!)).

زۆراب ده موچاوی به جامانه که ی داپۆشی به لکو ئه و چه ند دلوپه فرمیسه که به شاریته وه که خه ریکن دوو چاوی جیبیلان و

بچه سه ر پوومه تی. زۆراب به لاوه که ی نه وت ئه وان ده یان توانی پیکه یه کی کورت تر بگر نه به رو به مالۆله دا تینه په پین، ئه و

ده ی توانی پۆی بلی هیچ ئیشیکی له مالۆله نه بوو جگه له وه ی ده یویست بیکاته به هانه یه ک بۆ سه ردانی ته پۆلکه که و شاماری

ویران تا سلوویکیان لیبکات و به شی چه ند هه ناسه یه ک و چه ند فرمیسه کی یادیکی جارن بکاته وه.

لاوه که و پیره که پۆشتن و دوور که وتنه وه... پۆشتن و دوور که وتنه وه، ته پۆلکه که و نۆ پاکشاوه که ی سه ری له شوینی

خۆیاندان مانه وه.